திருவொற்றியூரான்

சா [illegible] தை

முதற் பாகம்.

வெளியீடு, நெ. 4.

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிகம்

சாயண பாடியம்.

காசிவாசி உயர்திரு.

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்ககப்பட்டது.

மொழி பெயர்ப்பாசிரியரின் பதவுரையும்,

குறிப்புரையும் அடங்கியது.

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

பதிப்பிதது

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

யுவ ௵ கார்த்திகைத் திங்கள்.

1935.

PRINTED AT THE

EVEREADY PRESS,

34, HUNTERS ROAD,

[illegible]

உ

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவைகள்.

உ

சாமவேதத்தின்

20. மந்திரங்களின் அட்டவணை

21. காண்ட அ

(நூல்)

22. ஆக்கினேய காண்டம்

23 ஐந்திர காண்டம்

24. பவமான காண்டம்

25. ஆரண்ய காண்டம்

சாமவேதமூர்த்தி.

नीलोत्पलदलाभासः सामवेदो हयाननः ।

अक्षमालान्वितो दक्षे वामे कम्बुधरः स्मृतः ॥

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்.

वेदाना द्राविड भाष्य कर्त्तार वेद वेदाङ्ग पारगाः,

काशि निवासि श्री १०८, शिवानन्द यतीन्द्र स्वामिनः

GOLDEN & CO MADRAS

உ

சிவ குகமயம்

சோதிநாயகன் றுணை.

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்

காசிவாசி - ஸ்ரீமத் சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு. அ. இராமசுவாமி அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

திங்கள் செஞ்சடை சேர்த்திடு தம்பிரா னருளின்றுற் றெழுந்தே
யங்கண் மாவுல கத்தினி லண்டாத மூலமென வவிரு
மெங்கண் மாபுகழ்ப் பாரத கண்டமா மினியநல் லுலகிற்
பொங்கு சோழமண் டலவள மோதுதல் புலவர்க்கு மரிதால். (1)

வெண்மை யாகிய நிறமுடை மேதகு முகிற்குழாம் விரைந்து
தண்மை யோடெபன னலமுடைச் சாகர நீரினை யள்ளி
யுண்மை சேருல கிற்குநல் லுதவியை நெஞ்சினி லுன்னித்
திண்மை யாகிய குடகுமா மலையெனுஞ் சிலைதனைச் சேர்ந்து (2)

தூய தாமபா ஞானநற் பொருளெனத் தொலைவுல கோர்க
ளாய நின்றிடு மண்ணலை மஞ்சன மாட்டுதல் கடுப்ப
மேய வம்மலை தனனிலே யம்மலைகண் மிகவுமே யோங்க
வேய தண்புனல் சிந்திட வந்தநல் லினியபே ரமிழ்தம் (3)

ஒன்ற தாயத்திரண் டொருதிருக் காவிரிப் பெயர்தனை யுற்று
நின்ற மாவுல கிதுபெரு நீள்வள மடைந்திட நினைந்து
வென்ற மாபுலன் விரதிய ராதியோர் விரும்பியே மகிழ
நன்ற தாயவரு நதியெனுங் காவிரி வளந்தனை நாடில் (4)

பொருந்து மந்நதி யாகிய பூவையாங் காவிரிப் பாவை
திருந்து மிவ்வுல கத்துள சீருடைத் தனதிரு மக்க
ளருந்து பேரமு தாகிய வற்புத நீரொனு மமிழ்தை
யிருந்தே னும்படி விளங்கிட வெங்கணுந் தேக்கியே விரைந்து (5)

வேறு.

எயதிருத் தேவார மியம்புமொரு நூற்றினுட
ஞயவொரு தொண்ணூறு மடைவாகப் பெற்றுயர்ந்த
மேயதிருச் சோழ மண்டலமா மேதினியி
னேயமுடன் சென்றங்கு நீரைப் பரப்பியரோ. (6)

புனனு டெனபபுகழ்நது புலவாகளும போறறிசெய
வனநா டெனநவினறே யறிஞாகளும வாழததிடநற
கனமா கியபெருமை கருதி யளிததறபி
னனமோந தியகாததோ டழகு மிளிாநதிடவே (7)

நாடு செழிபபடைய நகாறு சிறபபடைய
வீடுதனை விருமபும விாகா ளிபபடைய
வோடிததன ஞயகளு முவரிதனைச சோநது
கூடிக களிககினற கொழுஞசோழ வளநாடு (8)

மணணிற பிறநதாாகண மறிததும பிறவாம
னணணப பெருவீடு நனியளிககு மாரூரு
மணண னடாாச னனுதினமு நடஞசெயய
நணணு புகழததிலலை நகருமுடைப பெருநாடு (9)

கோழிக கொடிககுமான கூறுமவ தாரமெனும
வாழி திருஞான வளளல திருச சமபநத
ஞழிப பெருமபுவியி லவடநது வளாநததிருக
காழிப பதிதனையுங கணகணட புகழநாடு (10)

கறுதது விளஙகுதிருக கணடமுடைச சிவனருக
கறுததுக கறிசமைததே யரியதிருக குழநதைதனைப
பொறுததுப படைததளிததுப புகழைமிகப பெறறதிருச
சிறுததொணட னுயரிய சிவபததா வருநாடு (11)

தாவிலா சாட்சிமிகத தானபிழையாயப போகுமென
வாவினெரு கனறிறகா வருமையுடைக கானமுளையை
வீவா யெனவாழி விட்டமனு நீதியெனுங
கோவினா சாடசிதனைக கொணடநல நாடு (12)

சுநதானென ரேருமொரு தொணட னியமபியாநற
செநதமிழின பாவிறகாச செபபுநிசிப போதினிலே
யிநதணிநத வீச னியமபு பாவைமனை
யநதூது வநதநல வரிய திருநாடு (13)

வேறு.

கநதப பொழிலகண மிகமலிநது கவினுற றலைமை பெறறதெனு
மிநதத திருநா டிதனிடையே யிலஙகு மறைகள போறறிமிக
வந்தச சிவனா தனதருளை யடைநது மகிழநத பெருமையுடை
யநத மறைசை நகாபபெருமை யறைதற கியாவா வலலாரே (14)

ஆதி சேது வெனறெடுததே யறைபுய பெருமை மிகவுடைய
சோதி சேது வீதாகுஞ சொலுமப பாலே பலனாலு
மோதும பெறறி தனையுடைய

செபபு புகழா ரபபாவர் தெரிசித தேத்த வெபபடியுந்
தபபில் கபாடந் திறக்கவெனத் தாணி புகழுந தேவார
மொபபில பெருமை யுடையதா யுரைககத திறநத பெருமையுட
னபபாற் காழிச சமபநத னடைதத சீரு மிஙகுளதால (16)

மன்னும் புகழ்சோ மதுரைநகா மாறன சமண ஞுகிஞ
னினனே யீஙகு போநதெமது வினனல தனனைக களையெனறு
மனனன் றேவி விடுதத தொணடா மாசில புகழசோ சீகாழி
மனனன றனனைக கணடுகுறை வலிநது கூறுந தலமுமிதால (17)

கூடன மேவுங குழகனெனனுங கொறறச சோம சுநதானற
ளுட லெலலா மிகவிரிதது வழுகு மிகவே செயயுடனற
பாடல செயத பாஞுசோதி முனிவ னெனனும பாநதபுகழ்
சூடல செயத புலவனவன றேன்றுந தலமு மீதாமால (18)

குறைத விலலாப புகழிஙஙன கூறற கரிதா யெநநாளு
நிறைத லோடு நினறிடுமிந நீணட மறைசைப பெருமைதனைப
புறைத லியாககு மரிதாகும் பாரின மிசையே மிகச்சிறநதோ
ருறைத ருனு மீணடெனறு வுரைதத லென்று முணமையுரோ (19)

வேறு.

இப்பெரும் புகழ்க ளெல்லா மிலஙகுமிம மறைசை யென்னு
மொபபிலாத தலததின பாஙக ரொளிரவதா முயர்சசி யாய
வெபபெரு நலஙக டாமு மினிதெளிர பெருமை வாயநது
செபபிடு மாயக கான் புலமெனுஞ் சீரூ தானே (20)

மொழிநதவிவ வாயக கான புலமெனு மூதூா தனனிற
பழநதமிழ வாண ரெனறு பாரெலாங கூறு நிறக
மொழிநதிடு மூவோந தாதம முதற்குடி தன்னிற றேனறி
யிழநதிடா தவாத மககு வினியபே ராசு தநத (21)

வீரரென றுரைகக நிறகும விறனமிகு குடியா மிஃதைச
சீரிய வறிஞா தாமுஞ் செபபுவர் சிறபப தாக
வாரியா பகுபபாற றேனறு வகமுடை யாாக ளெனறு
பூரிய மிவாக ளினறேற போனது தெரியா தனறே (22)

இஙகிவா குலமே யிநதிர குலமென விசைபபா மேலோ
ரெஙகிவா பெருமை தனனை யாரெடுத தியமப லாகுஞ
சஙகது றடமைப பாாபபிற சதுருடை யறிஞா தாமுந
துஙகமாயக கூறி யுளள தொடாபெலா மறிய லாமால (23)

உரைததவிப பெருமை மிகக வுயாபெருங குடியிற றுனு
நரைததவெள விடையி லேறு நலமலி சிவனூ பாத
முரைததிடு மொருவன வநதா னுலகின ரவனறன பேரை
யருததியாயச சாமித தேவ ரெனறுதா னறைகு வாரால (24)

சாமியென் றுரைக்கு மந்தச் சற்குண வான்ற னக்குக்
காமிய விலவாழ்க் கைக்குக் காரிகை யொருத்தி வந்தாள்
பூமியிற் சிறந்து வாழும் பூவைபாக காசி போலவா
ணேமிகொ ளீசன றேவி நேரென வழகான மிக்காள (25

இன்னவ டானு நாளு மியம்பிடும் வார்த்தை யெல்லாங்
கன்னலே யென்னு மாறு கழறிடுஞ் சிறப்பு வாய்ந்தோ
ளென்னதாந் தன்மை யாலே யவள்பெறு நாமந் தானு
மன்னிடு மதுரம மாளென காரண மாயிற் றன்றே (26

நம்மையா ளிறைவன பாத நாண்மலா தனையும போற்றி
யம்மனைக கிழததி யோடு மாகுமில வாழக்கை தன்னை
யிம்மியுங் கோணு தென்று மியல்புட னியற்றிக் கொண்டு
செம்மையா யுலகோா போற்றச சீருடன வாழ்ந்து நின்றான (27)

மதுரம்மா ளென்னு மந்த மாதுடன வாழு நாளில
விதுவணி யீச னாதம விளங்கிடு கருணை யாலே
புதல்வரோ ரைவா வந்தாா புத்திரச செல்வ மாக
மதுமொழி வாயந்தி ரண்டு மங்கையா தாமும வந்தாா (28)

பின்னரச் சாமி யென்னும பெரியவன பேணியே தான்
முன்னாசெய தவத்தி னாலு முத்தமிழ் நாட்டோா செய்த
மன்னிய தருமத் தாலு மைந்தனா ரொருவன வந்தா
னன்னவன றனைக கண்டே யனைவரு முவகை பூத்தார் (29)

இறுதியில வந்த பால னிலங்கிடு வகையைக கண்டு
செறிதலா மனபி னோடு சீர்பெற வளாததுப பின்ன
ருறுதியாங கலவி தன்னை யுதவென வுபாத்தி தன்பாற
குறுகிடச செய்திட டாாகள குமாரனுக கைந்து டனனில (30)

பள்ளியிற பயிலும வித்தை பாங்குடன கற்று மேலோ
ரெள்ளிடு நடத்தை யில்லா தினிதுட னிருக்குங் காலை
யொள்ளிய வறிவான மிக்வு முயாந்திடு மிராமை யப்போ
கொள்ளொரு துறவோ னந்தக குமானைக கொண்டு சென்றான (31)

தமாதனை விட்டுச சென்று தவநெறி யோாபாற சோந்த
குமரனப பெரியோன பாலுங் கூறிடு மறிஞா பாலுந
தமிழ்மொழி நூலக டம்மைச சணமுங வருளால யாருஞ
சமமிலை யெனனக கற்றுத - ... யறிஞ னானான (32)

வேறு.

கலைகட்னின மிகச்சிறந்த கவனமுடை யின்னவனான கருதிப பின்னா
மலைமகளை யொருபாகம வைத்தருளுஞ சிவபெருமான வயங்கி யோங்க
வலைமகடன னருளகாட்டு மருமபதியா மகிலத்திற சிறப்பு வாயந்து
... செங்காட்டக குயிலபாடு கோயிலா குறுகி னானே (33)

ஆங்கணுள திருமடத்தி லற்புதசிற் கோலமுட னவிர்ந்து நின்று
வோஙகிடுநற் கருணைதனி லுலகமதி லொருவனென வுயர்நது நாளும்
வீஙகியபொற் புகழோடு விளஙகுதிரு வீரசே கரனென றேததும
பாஙகுபெறு மொருஞான பணடிதனும பெரியோனைப பணிநது கணடு. (34)

போபடைதத வனனவனறனை பெறறிமிகக திருவடியைப பெரிது போற்றிச்
சீாபடைதத செகதலததிற பேரருள்சோ மகிமைதனிற் சிறநது மேலாங
காாபடைதத திருவருளோய! கழனலகி யருளகவெனக கசிநது போற்றி
யோபடைத்த வவன்றனை யினிதுபணிந தருகியே யெழுநது நினறான் (35)

நின்றவனைத தனனிருகண ணிறைநதபெருங கருணைமிக நிலவப பாாதது
நனறனுசே லுனபிறவி நலிநதிடயா நலகிடுவோ மருநத தான
வொனறெனறு கூறியவ னுறுபிறபபாம பெருநோயை யொழிகக நாளும்
வென்றபுகழ் விததையெலாம விளஙகவவற் கினிமையுடன் விரிததிட் டானால் (36)

உயவதறகாம வழியான வொபபில்பெரு நூலெலலா மோர்நத பின்னாச்
சைவமுத னூல்களையுஞ சாற்றுமியல பறிநதிடவே சதுராய்க கறறுத
தெய்வமெனுங கநதனது சேவடியு மெககாலுஞ சிநதை கொணடு
பொய்வருமிவ வுலகடையப புரிகரும மெல்லாமும போககி னானால், (37)

பின்னரவன் றென்மொழியைப பீடுபெற நனகியாம் பெரிது கற்றே
முன்னுபுகழ் வடமொழியு மோாநதிடுத னலலதென வுளததிற் கொண்டு
மன்னுபுகழ்க குருநாதன மலரடியைப போற்றியந்த வகையுங கூறி
யன்னவனற னுததிரவு பெற்றிந்த வகிலததிற் பெருமை வாயநத (38)

காசியெனும் பெரும்பதியைக கருததினுட னெய்தியஙகுக் காணு நினற
மாசிலபுகழ் விசுவநா தபபெருமான மலரடியை மகிழ்நது போறறித
தேசுடைஞா னனநதத தேசிகன்பாற் றிகழ்மகிமை வாய்ந்த தான
வேசவிலாப புகழ்தருநல லிலிஙகசந நியாசததை யினிது பெறறு (39)

செமமைமிகு தன்னுடைய சிறநதமதி நலததாலே சினனு டனனி
லமமொழியி லிருநதிடட வருமைமிகு நூலெலலா மருததி யோடு
மிமமைககு மறுமைககு மெமமைககு மினிதாகு மெனறு போறறிக
கொம்மையுடன் விரைவினிலே கொணடிட்டா னொருசிறிதுங குறைவில லாமல

தெனமொழியி னிலககணமுஞ செபபுபிற நூலகளையுந தோநத தானு
நனமையருள சிததாநத நனனூலும வேதாநத ஞான நூலுந
தனமையுடன கறறவையிற றணிதனி லொளிருகிற தகுதி யானும
வனமையுடை யிருமொழியும வலலனென வுலகமதில வநதிட டானால (41)

வேறு.

நல்வழி தனனையே நாடி நாளுநதான்
கலவியை யிஙஙனங கனிநது கறறவன்
பலவழி கல்வியைப பயனப டுததினன
சொலவழி யிவனிடந தோயநதுகற றாபபலா (12)

காதலைக் கல்வியிற் காட்டி னாதமை
யோதலைச் செய்ம்மினென் றுரைத்துக் கல்வியை
யீதலைச் செயதவ ரினிதி லங்கவே
மாதரு மத்தினை மகிழற செயதிட்டான (43)

தன்குரு நாதனு தாவின மாபுகழ்
நன்கமை வீரமா ஞான தேசிகன
பொனபுக ழோடிரும புவியில வாழநததை
யினபுட னெஙகுமே யினிது கேட்டரோ (44)

பாரமா மககடாம பயனை நாடியே
யாரண மாமென வரிது போற்றிட
வீரமா தவனது விறறபு ராணமாயச
சீரமை கவியினிற் செயது வைததனள (45)

பற்பல நூலகடாம் பாரிற் செயதவ
னிற்பதோ ரிடமென நிலையி லாமலே
பற்பல விடஙகளும படாநது செனறவண
கற்பதி லாசையைக காடடி னாகமெலாம. (46)

எழுமையு மின்பரு ளினிய விதைதயைக்
கெழுமிய வன்புடன் கேட்க வீந்துதான
விழுமிய நற்புகழ் விளங்கு செனனையை
முழுமுத லருளினன் முடிவி லுற்றனன் (47)

சென்னைமா நகாதனைச சோநத மாதவன
முனனையூ ழெனபது முனைநது கூட்டலா
லனனையா மெனறுதா னும போறறிட
வுனனிடு தணணளி யுயாநது நிறபவன (48)

மூததவா னநதனு முதலவன் சொறபடி
யிததரை தனனிலே யினிது நாகர
மெததவும பாவியே விளஙகு மாறுதான
விததியா சாலையை விரைநது கண்டவன் (49)

அராமதி சூடிடு மண்ணற் போற்றுவோன
றராமலி கீாததியான றாணி யோரெலாம
இராமசா மியென வியமபு மாறுதான
வருமொரு வளளலு மகிழ்நது கணடனன (50)

கணடவன றனனையக கருணை யாளனுன
மணடிய வனபுடன் மதிததுப போறறியே
யிணடிய மாபுகழ விளஙகு வேததததைக
கணடிடு செநதமிழக கலையி லெனனவே (51)

கலியையா யிரததி னோடு கழறுமப பததா றாணடின
மலிபுகழ் வயஙகு சாம மறைதனை வெளியாச செயதா
னொலிகடல சூழு மிநத வுலகினிற சிவானந தபோ
பொலிவுடன பெறற ஞான புஙகவன றானு மாதோ (61)

வேததனைத தமிழிற செயத விததக னாகி நிறகும
போதமாா சிவானந தபோ பூணடவ னினிது வாழி
நாதனா மொறறி யானை நனிபணி இராமன வாழி
மாதுமை யீச னிநத மகிதல மெலலாம வாழி (62)

வேத மொழிபெயாப்பாசிரியரின சரிததிரச சுருககம

முறறிறறு.

செங்கலவ ராயனறன சிறந்த தோட்டத்திற
கங்கலில வேண்டிய கட்டுனை லாமளித
திங்கிருந தபபணி யியற்று வாயென
வங்கவன றங்கியே வமாந்து நின்றரோ (52)

தவபபிர காசத்திற றனககு நேரிலாச
சிவபபிர காசனுா சிறந்த காதையை
நவபபொலி வோங்கிட நனகு செயதுமே
வுவபபுட னிரந்தமா வுலகிற கீந்தனன. (53)

வசசிர சூசிகை வாயந்த போகொரு
மெசசுப நிட்டதமும விரைந்து செந்தமி
மூசசியாம பாவையி லொளிரப போதத்தை
யச்சினி லிட்டுல கிற்க ளித்தனன (54)

சங்கர மாதவன சரிதந தனனையு
மிங்கித மாயமொழி யினிது போதத்தை
யெங்குமே யோங்கிட இராம சாமிபபோ
தங்கியோ னுதவியா லச்சிற சாத்தினன (55)

வேறு.

இபபடிப பலவா நூலக ளினிதுட னியறறிக கொணடே
வொபபிலாப புகழ்சே ரீச னுலகினாக களித்து வைதத
செபபரு மகிமை வாயந்த சிறபபுடை வேதந தனனைத
தபபறத தமிழி லேதான றகவுடன மொழிபெ யாததான (56)

காழியில் வந்திட் டோனுங கவினபெறு மொருவ னோடு
மாழியிற் கலலே தெபப மாய்ககரை வந்திட் டோனருன
யாழினைப பழித்த சொலலி யாரது நாத னுன
வாழியவ வீசன றன்னை வளமுடன காணக வெனறு (57)

மறைகளாற சாத்தப பட்ட மாணபமை கபாடந தனனைத
திறந்திடச செயத தான சீரகெழு செயலே போலம
மறைபபொரு ளானைக காணபான மாபுகழ வேதந தன்னைச
சிறந்தநல விராம னேடுனு சோந்துமே திறந்திட் டானுல (58)

வேதமே தமிழி லிங்ஙான விளங்கிட வந்த தாலே
பூதல முளளோா வேதப பொருடனை யறிந்து நாளும
வேதத்தைத தந்தாட் கொணட விமலனும பெருமை வாயந்த
மாதுமை யீச னாதம மலரடி வழுத்து வாரால (59)

கடலபுடை சூழு மிந்தக காசினி தன்னி லோங்கு
மடைவுள வேத நூலே யனைவரு மறித லாலே
விடையிவா சிவனா செயய விழுமிய தனமை யெலலாந
தடையிலா தறிந்து நலல தனிச்சிறப பெயது வாரால. (60)

திருவொற்றி -- அடிமை

சென்னை து. ப. இராமசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.

श्री वन्यकपुरेश्वरपादपद्मबद्धचित्तमनः

श्री त प रामस्वामि नामालङ्कृत महाशयः, मद्रपुरी

உ

சிவகுகமயம.

செநதிலநயகன றுணை.

வேததளை மோழிபெயாககசசெயது வெளியிடட

ஸ்ரீமான த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு அ. இராமசுவாமி அவாகளால இயற்றபபெறறது.

குஞசா வானனக குருநதை யீனறருள
செஞசடை வானவன சிறநது மேவலா
லஞசக தலததினி லழகு மிககது
விஞசிய புகழ்மிக விளஙகி நாளுநதான் 1

பனன லநதிகழ் பாத கணடததிற
கனன லமமொழிக ஙனனி யாதாகண
மனனி வாழதலான மகிமை யோஙகிடு
மனனன சோழனசீா மாசில நாடரோ 2

இநத நாடடினி லிலஙகு வளனெலா
முநதி நானசில மொழிநதன போகவே
யநத மினறியே யாகிடு மாடசியிற
பிநதி நினறதிற சிறசில பேசுவேன. 3

செககா மேனியஞ சிவபி ரானறனை
மிகக வேபுகழ் மேனமை வாயநதுத
மொகக யாருமிவ வுலகி லிலலெனத
தகக மாதவா தழைதத நாடிதே. 4

குணடைநெற குவையெலாங கூறு பூதஙகண
மண்டியே நமபிககு வாரிச சோததிடப
பணடிட மாயதிப பாநத நாடடிடைக
கணடிட லாகுமாற கமலை யென்றரோ 5

ஈசறகா நெலதனை யெடுதது மாநதிய
நேசமாா சுறறததை நினைததி டாமலா
வேசமாய வாளினால வீசிக் கொனறிடு
மாசிலகோட் புலியவா வாழ்நத நாடிதே 6

மாறனூா யாகததின மகூகொள விலலிதாயவ
கூறிடும வேததததைக குககு லாககியே
பேறுடைத தேவாகள பினனெரு டாநதிட
வீறுடன வநததும விளமபிக நாட்டரோ 7

சோழனற ஞட்டது தொலசி றபபெலா
மாழி சோமண லளவின மிககது
வாழியம மாடசியை வருததுக கூறிடிற
பாழியம புராணமாயப படாநது போருமால 8

வேறு.

இநதநல நாடடினிடை யிலஙகுமெழி றணிறசிறநதே
யநதமுள பதியொன்று வமைநதுநனி விளஙகிமோ
லுநதுபுக ழுலகோாக ளுமைபபாதன போதனைத
தநதியுரிக கடவுளுறை தஞசைநக ரெனபபுகழநதே 9

தஞசனெனு மசுரனவன றழைததிருநத தனமையினுற
றஞசாவூ ரெனுநாமந தாணிதனிற ருனவிரு
மிஞசுபுக ழிநநகரின மேனமையெலாங கூறுதறகு
வஞசுவனுற பணிகளுடை யரசனவன ருனுமரோ 10

விரிநதபுகழத தஞசையுடன விளஙகுமொரு தலமாகும
பாநதசிறப பதனுலே பாருறைவோா ாறுதினமுஞ
சொரிநதுமலா பணிநதேததத துஙகமதிக கடவுளுறை
கருநதிடடைக குடியெனனுங கனமிகுநத பதியதுவும 11

பணியணிவோ னுமையோடு பரிநதமரு மிததலமே
மணிமுதத நதியெனனும வடவாருே புடைசெல்ல
வணிமிகக விண்ணுறு மடிதொருபாற செலுமிதனசி
ரெணிமிகக வியமபுதரு னெவாகருமரி தாகிமொல 12

சநதிரசூ ரியாககிருநத சாபமதுந தானகலக
கநதவே டநதையவன கருணைதனைப புரிநததுவு
மநதமினற புகழோடு மவிாநதுநனி விளமபவரு
மிநதநல தலமேயென றியமபுவரா லறிநதோாகள 13

கலிகாலச சோழனவன கருஙகுடட வியாதியினு
னலியுஙகாற ருருவாச நறறவனரு ளுஙகடைநது
பலிகாவ லனபுரியப பரிநதுமிகப புகழநதுதினை
நலிகொடு நோயதானகல நடபபாய கரநதையென 14

பினனாசிவ னருளாலே பேசுகலி காலனவன
கனனனமொழி யுமையோடுங கணணுதலாா தானமாநது
வுனனுபுகழச சமிவனமென றுயாநதபெரு மிததலததை
யினனலது தானகல வினிதுவநது பொருநதியரோ 15

பிரகாா யகியோடு பெரிதமர்ந்து தானருளு
மூாகபணி யணிநதோன்ற னுயரடியைப போற்றிசெய்து
வருகொடுநோ யகனறிடவே மகிழசசியெனுங கடலபடிநது
கருவேல வனமழிததுக கருதுதிட்டைத ... 16

அருந்ததியி னுடனவசிட்ட னமாநதருளு மிபபதியிற்
பொருநதுதிருப ப்ணிகணமிகப புரிநதருளுந தனமையினு
லிருநதவரும் விருமபுமிநத வினியபுகழப பெருமபதியைக
கருநதிட்டைக குடியெனறு வுலகோாகள கழறுவரால 17

இககுடியிற் புகழேநதி யினிதுபிறந திலஙகியுள
வககுடியாளு சோழியவெள ளாளருடை யருஙகுடியின்
மிககபுகழ் மேனமைதனை மேதகவே பெற்றவனும்
பக்குவர்கள கூறுபுகழ்ப பஞ்சநதத தனிபபெயரோன். 18

அன்னுனறன மனைககிழத்தி யாயமைநத காரிகைதான
மினனேவென னிடையுடையாண மெலலியாககுப பூஷணமாம
பொனனுமச செநதிருவைப புறஙகணட விவடனககுச்
சொனனாக டிருபபெயாதான் சுநதாததம மாளெனறே 19

இலஙகுசிலை விலலியினற னிருபாதப போததனைக்
கலஙகலிலா தெக்காலுங் கருததனி விருததிமிகத
துலஙகிடுநற புகழுடைய சுதனையருளெனபபோறறி
மலஙகலிலா தெபபொழுது மனமதனிற் கொணடிவாகள 20

இலலறமா நல்லறததை யினிமையுட னடததிடுங்கா
லலலலறப பாவையொனறை யளிததருளி யதனபின்ன
ரெலலவனபோற புகழதனி னிலஙகுமொரு மைநதனைததா
னலலவாககுச சிவபெருமா னலகியருள செயதனனுல 21

தோனறுமிநதக கானமுளையாந தோனறலுககுத திருபபெயாதா
னீனறவாகள இராமனென வினிமையுடன சூட்டிமகிழ்த
தானறநல கலவிதனை யடைநதவனு மிளிாநதிடவே
சானறவாதம் பாலவிட்டுச சதுராக வளாததாாகள. 22

வேறு.

பின்னாத தமபி யொருவ னேடு பிறநத நலல தஙகையு
மினனும வானி லொளிரு கினற மேனமை கொண்ட மாமதி
யெனனு மாறு வளாநது மிகக வினிதி னேடு மேவுகால
சென்னை யெனனு மூரை நாடிச சோநதி ராம சாமிதான 23

கயிலை யாளி கழலக டன்னைக கருததி லனபொ டிருததியே
முயல லாகும வழிக டனனின முயன்று வாழ்ககைக காகிடும
பயனை யீயும பொருளக டனனைப பாரி லீச னருளதாலு
செயலி னலே சோதது நனகு சிறநத செலவ மெயதியே 24

இல்ல றததிற் காகு மிலலா ரின்ன ளென்று வள்ளுவா
சொலலி வைதத விலகக ணத்தைச சொந்த மென்னக கொண்டவோ
நல்ல ளாமீ ளுமைபா ளெனனு நஙகை தனனை நாடியே
பலலி யஙக ளாபப மனறல பண்பி னோடு கொணடவன 25

வெண்ணை தனனை யுரலி லேறி விருபபி னோடு கொணடருள
கண்ண னிநத வுலகு தனனிற கருணை யோடு வநததா
லெணணை நினற நன்ஞு ளென்னு மினிய நலல வோரையிற்
றிண்ண மாகச சிவகு மார னென்னுரு சேயைப பெற்றவன 26

கருணை தனனில வானி லுள்ள காாக டம்மை வெலலுவா
னருளை நாடி யணண றனக னைபு தனனைச செயவதி
லுருகு கின்ற வுறுவா கூட்ட மகல மாக வோடவான
பெருகு மின்னேன் பததி தன்னைப பேச யாருங கூடுமோ 27

பூசை யாதி செய்வ தோடு புராரி தொண்டா தமமையு
நேச மாகப போற்றி நின்று நீளு மன்பி னோடுதா
ளுசை யாக வனன மூட்டி யஙஙக ளிககு நெஞசினுன
பேச லாகு மோவி வனறன பெறறி தனனை முறறுமே 28

தன்னை யாயு ததத்தி ளுலே தாககு கினற போதினு
மனனு மீசா பாத மீது வைதத மிகக வாஞசையோ
டென்னு மநதத தீய ருககு வொன்றுந தீமை செயகிலா
னெனன வெனறு செபப லாகு மிவனறன் கருணை தன்னையே. 29

அருந்த வததா லடைநத சேயக ளநத நாடு போதினும
பெருநத வததோா போறறு மொறறி பெரிது நாடிச செலலுமா
றிருநத வின்னேன பெற்றி நாடி லிநத நாளிற றிஙகளு
ரிருநத வநதப பூதி யென்றி யமப வெனன சஙகையே. 30

திஙக ளூரப பூதி போனறு செயய வொறறி யூரிலவாழ
மஙகை பஙக னுமந தனனை மறநதி டாதெப பொருளினுந
தஙகு மாறு சாறறு கினற தன்மை வாயநத சீரினு
னெஙகு நாமி வனறன சீரை யெடுததுக கூற லாவதே 31

மாது பாகாப போறறு கினற மாண்பி னுலு மகிமைசோ
சாது சஙகப பததி யாலுஞ சாறறு கினற மாட்சியி
லோது தொண்டா புராண நூலி லுரைககு மாறு பததினே
டேது வான மூவ ரோடு மெணண லாகு நானகதாய 32

வேத நூலி னநத மேய விழுபப மிகக பொருளையுங
காத லோடு கணட நலல காட்சி யாள னிவனைநா
மோது மிநதக கலியு கததிற் சனக னெனன வுரைததிடி
லேது மீதிற கோதுவெனப தௌளி னளவ மிலலையே 33

வேறு.

உய்யநல் வழியா தென்னி லுயாதிரு வொற்றி யூர்வாழ்
செயயநற சிவனறன பாதம புணையெனச சிநதை கொணடு
மையலாம வாழ்ககை தனனை மதிததிடா தெநதநாளுஞ
செயயநன மலாக கேசி சிரமபணிந தேத்து வானால் 34

ஆதிமா புரிய தெனனு மரும்பெரு மொறறி யூராண்
மாதுமை யிடததிற கொண்ட மலைவளை விலலி பொற்று
ளேசெதெப படியா னுலு மேததுதன் மறக்கி லாதா
னுதனை நனகு கணட நலலவ னிவனே யாமால் 35

உரமச னநதி மாயோ னுரைததிடு மயனின ரோகருச
சிரமலி கஙகை யாளன சிறபபுட னடனக காட்சி
தாவரு மகிமை யுள்ள தனிததல மெனறு கொணடு
பெருநதிருப பணிக ளெலலாம பெரிதுமே புரிகு வானல 36

சநதிர னாதி சேஷன சாறறுவா சுகியி னோடு
வநதவான மீகி தானும வணபுகழ் வீடே யெயதத
நநததித தலமே யாகுந தருமபணி யாருஞ் செயதா
லநதமில வீடே யாமென றருமபணி புரியா நிற்போன. 37

வேணியின் மகிமை வைதத விமலனித் தலததி லேதான
பாணினி யெனறு நாமம பகாநதிடு மொருவன வேண்ட
வாணியாம வேதந தனனை யனபுட னருளிச செய்து
வேணவா செயகென றிட்டான வியாகா ணததைதத தானும 38

வானக முள்ள வைநது வளமபெறு தருகக டாமுந
தானமா வரஙக ளெலலாந தருதியென றெருவற போறறி
மானமா காததோன றனபான மகிழசசியோ டடைநத சீருந
தானவிர தலமு மீதே தரணியி லாகு மாலோ 39

பொதியநல வரையின மேவும் புகழ்மிகு குறுமு னிககு
விதுவணி யீச னிநத விறறிரு வொறறி யூரின
மதுமொழி யுமையி னோடு மணமபுரிந திட்ட நலல
புதுமணக கோலந தனனைப புலபபடக காட்டி னானல 40

கனனியோ டுறையு மிநதக கடவுளாந தியாக னெனனும
பனனகா பரணன பாதப பணிமலா தனனை நாளும
பனனுமாந தாதா வெனபோன பனனியோ டடைநது போறறி
நனனரா மிளமை தனனை நலகிடப பெறறிட டானல 41

மறையவ ரிருவ ரிநத மாதலத தியாகன றனமே
லறைவட மொழிசசு லோக மமைத்துவந திடவே நலல
நிறைமிகு மாணிக கததை நினைததவா கொடுதத தாலே
யறைகுவா தியாக னெனன வுகிலததோா நாளுந தானே 42

சமயநற் குரவ ரீந்த சதுர்மிகு தேவா ரங்க
ளமைவுடன் கொண்ட தனறி யருட்பிர காச ரென்னு
நமதுநல விராம லிஙக நற்றவன புகழ்நது பாடுங்
குமைவிலாப பாககண் மிககக கொண்டதிப பதியே யாமால் 4

மட்டினற் புகழ்சோ தாயு மானவா தமமா னன்கு
பட் டினத தடியைப போலப பாரெலாந துறநதோ ரில்லென்
ஞெட்டிய வனபி ஞேடு முமைத்திட நின்ருேன ருனுங
கிட்டியே சமாதி யாகக கிளர்நதது மொற்றி தாஞல் 44

தொண்டைமான பணிக டன்னைத தோமறச செயத விநத
மண்டிய புகழ்சே ருரில வடிவுடை மாதோ டோஙகு
மணடாநா யகறகு மேலா மரும்பணி மிகவு மேதான
கண்டிடு சிறபபு வாயநதோன் கனததையாா கழற வல்லாா. 45

வேறு.

இனிதுசிவ னெழுந்தருளு மிபபதியும் வேறுபல விடங்க டாமு
நனிதெரிநது திருபபணியை நடததிமிகப பெருமைதனை நனகு பெறரு
னனிதெரிவீ ரததலங்க ணடராசர் கோயிலுடன நமது சைவத்
தனிமகிமைச சுந்தரர்கருச் சிவபெருமான் றடியதனைத் தநதாட் கொணட. 46

பெருமைமிகு வெண்பாககப பெருந்தலமே முதலான பீடு சான்ற
வருமைமிகு மிடஙகளுமா மற்றுமினி வருஙகால மநேகஞ் செயவா
ஞெருமையினி லெழுமையையு மொழிததிடட விவனறனது வுயர்ச்சி மிககக்
குருமைதனை யெடுததுரைததல் குவலயததி லெவர்க்குமரி தாகு மாலோ. 47

இஙகுயா முரைததவிந்த வெழிற்புகழ்க ளெல்லாமுந தனதாயக கொண்ட
புஙகமுடை இராமன முகதாநநத வடிகளெனும புனிதன கூறப
பஙகமினற றமிழுலகில வடமொழியாஞ சமஸகிருதம பரவு மாறு
திஙகளணி திருவொற்றி யூரானறன றிருபபெயரோ திகழச சூடடி. 48

வடமொழிககல லூரியொன்று வளமபெறவே நிறுவியஙகு வநது சோநத
திடமுடைய துறவிகடகுஞ சிறுவாகட்கும வேணடுவன திருநதச செயதே
யிடமுதலாம வசதியெலா மினிதமைததுத தாதையென வியம்பக காததுக
கடமையுட னவரையநதக கலைதனிலே பயிற்றுகின்ற கருணை யாளன 49

ஓஙகுபுக ழிசசெலவ னிவவணண முமைததிடற்கு மொண்ணு தான
பாங்குபெறு தருமமெலாம பாரதனிற செயதுமிகப பரவு காலை
தேஙகுபுகழ் வடமொழியிற றோசசிமிகப பெறறசிவா னநத னெனனும
வீஙகுபுகழத துறவியிநதச சென்னைதனில விரவிடவே யினிது கணடு 50

முன்னரந்தச சிவாநநத முனிவரனை யுபசரிதது முனைநது போறறிக்
கனனன்மொழி யுமைபாகன காசினியோாக கருளவேதக காடசி நூலை
மனனுபுகழ நநதமிழின மொழிபெயாததே யருளகவென மகிழநது கூறிப
பனனு மவற கெலாநலமும பரிவினுடன செயதுமிகப பணபு செயதான 51

அங்கவன்கூ றியபடியே யண்ணலருள் வேதத்தை யனபி லோடு
பங்கமின்ற றமிழ்மொழியிற் பான்மைபெற மொழிபெயாக்கும் பருவந் தன்னிற்
சங்கரமா தவன்சரிதந் தன்னைமொழி பெயாத்துளதாயச சாற்றக் கேட்டே
யிங்கதனை யசசேற்றி யித்தமிழ்நாட டினிலினிது விளங்கச் செய்தான 52

நாதனருள் வேதமது நாளுமொழி பெயாத்துவர நனகு கூடி
யேதமற வச்சுவா கனமேற்றி யெல்லோரு மினிது காண
வோதுமிந்தத் தமிழுலகி லுலவிவர லாயிற்று வுவப்பி னோடே
போதமருள் வேதமிந்தப் புவியதனி லெஞ்ஞான்றும் பொலிந்து வாழி 53

வேதத்தைத் தமிழ்தனில் விளங்கிடவே கொண்டுவந்த வெற்றி மிக்க
நாதனெனும் இராமசா மிப்பிள்ளை நானிலத்தில் நாளும் வாழி
யீதைமொழி பெயர்த்தளித்த சிவானந்த யதீந்திர னினிது வாழி
மாதுமையைப் பாகமுடை மாதேவ னோடுலகம் வாழி மாதோ. 54

பதிப்பித்து வெளியிட்ட த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவாகளின்
சரித்திரச் சுருக்கம்
முற்றிற்று.

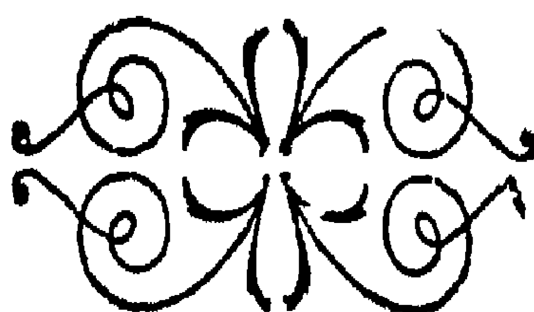

ஓம்

வேதாகம ஞானவிநோதாய நம:.

சாமவேத மொழிபெயர்ப்பு

முன்னுரை.

ஈண்டு, கடவுள் என்னுஞ் சொல், எல்லாவற்றையும் கடந்தவன், அல்லது செலுத்துகின்றவன் என்னும் பொருளை யுணர்த்தலின் அக்கடவுள், 'இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொணாதே' என்ற சுருதி வாக்கியத்தைத் தழுவி, இவன் அவன், இவ்வுருவுடையான் அவ்வுருவுடையான், இத்தன்மையன் அத்தன்மையன், என்பன முதலியவற்றால் எடுத்துக் காட்டொணாது நிறைந்து நின்ற அறிவுருவானவன் என்பது, சமயம், சாதி, குலம், என்பன முதலிய கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து உண்மையை யுற்று நோக்குவோர்க்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்ததாம். இதுவே கடவுளுக்கு இயைந்த மதமுமாம்.

அக்கடவுள், நம்மனோர்க்குக் கட்கூடாகாதவனெனினும், அதாவது அருவனா யிருக்கின்றானெனினும் தனது அருட்சத்தி வலியால், அருவாய்க் காணப்படாத பசுவின்பால், முலைப்பால், கண்ணீர் முதலியவைகள் உருவாய் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறு அன்பின் பெருக்கே நிமித்தமாய் அருட்டிருமேனி கொண்டெழுந்தருளுவன், என்பது வேண்டாதவர்களுக்கும் முடிவில் வலிய வேண்டற்பாலதொன்றாம்

மற்றும், அக் கடவுள், தமது சத்தியால் பலவகை நிமித்தங்களைக் கொண்டேனும், நேராகவேனும், உலகை, ஆக்கி, அளித்து, அழித்து, மறைத்து, அருளுவன் என்பதும் முடிவில் உடன்படற்பாலதாம்.

அவ்வாறு தோன்றிய வுலகமும், சொல்லும், பொருளுமென இருகூறு யுள்ளதாமென்ப. அவற்றினும், சொல் வடிவாய் நிற்பது சத்தியென்றும், பொருள் வடிவாய் நிற்பது சிவனென்றும் சுருதிகள் முழங்குகின்றன. அதினும், ஆன்றோர் சொற் பிரபஞ்சமே சிறந்ததாமென்பர்.

இங்ஙனம் பொருள் வடிவாகிய சிவன், அருகன், புத்தன், அல்லா, ஏசு, அரி, அரன் என்பது முதலிய பலவகைப் பெயரை யேற்றுப் பலவகைச் சாயத்தவர்களும் வழக்கிட்டுக்கொண்டு வழிபடுமாறு நிற்கின்றனன்.

இவ்வாறே, சொல் வடிவாகிய சத்தியும், இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் வேதமாகவும், சமசார தரிசனம், தத்துவாவபோதம், சமத்தான பராமரிசம், வித்தியாப பிரபோதம் எனவும், திரிபிடகம் எனவும், கொரான் எனவும், பைபிள் எனவும், கிரந்த சாயபு எனவும் பெயர்பெற்றுப் பலவகைச் சமயத்தவரும் தத்தமது வேதமெனக் கொண்டு போற்றுமாறு நிற்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட பெயர்களை யுடைய வேதங்கள் முடிவில் ஒரு பொருளையே கூறுவனவாமாயினும் இடையில் மாறுபட்ட பொருள்களைக் கூறுவனவாகின்றன. அதுவும், சிற்றறிவுடையார்களின் நோக்கினாலாமென்க.

இத்தகைய நூல்களனைத்தும் கடவுளின் அருளினாலேயே எழுந்தன. ஆனால், சிலர் அவ் வேதம் நித்தியமாய் அனாதியாய் உள்ளதென்பர் சிலரோ, நேரே பரமேசுரன் அருளியதென்பர். சிலர் கடவுளின் அருள் பெற்றுக் கடவுள் நிலையை யடைந்தவர்களால் அருளப்பட்டதென்பர். மற்றும், பலர் பலவாறு கொள்வர் கொள்ளினும் அனைவரும் பொதுவாகச் சத்தியத்தைக் கூறுவதே வேதம் என்று அன்பு பாராட்டி வருகின்றனர் என்பதில் எவருக்கும் யாண்டும் எப்போதும் இழுக்கொன்றும் இல்லை.

மற்றோர், வேதந் தோன்றிய விஷயத்திலோ, பலவகை விவாதங்களுண்டு. ஏனெனின்? அவ் விஷயத்தில் அபிமானம்பற்றிய பலவகைப் புனைந்துரைகள் காணப்படுகின்றனவாதலின் எனக்

அற்றாகலினன்றே,

'இடப தேவரின் அருளால் எமது வேதம் வெளிப்பட்டது' என்று கூறுகின்றனர் ஒரு சாரார்.

'எமது வேதத்தை, எமது கடவுள் புறா வடிவங்கொண்டு உபதேசித் தருளினர்' என்பர் மற்றொரு சாரார்.

மற்றொரு சாரார், 'எமது வேதம், சீனய மலையில் எமது கடவுள் மேகமாய் நின்று ஒரு பெரியாருக்கு உபதேசித்தருளியது என்றும், பின்னர், 'கடவுள் வடிவாகிய புறாவால் ஞான நீராட்டப்பெற்ற ஒரு பெரியாரால் பல வகையாய் விரிக்கப்பட்டது' என்றுங் கூறுவர்.

தெய்வப் புலமையால் வெளிவந்தது எமது வேதம் என்பர் மற்றொரு வகையார்.

அருளால் வந்த அருட் பதிகங்களே எமது வேதம் என்பர் இன்னு மொரு சாரார்.

• • •

ஆரியர்களோ, 'பரமேசுரனுடைய மூசசுக்காற்றுப்போல் வெளிப்பட்டது வேதம' அது அநாதியாகிய சுயமபு எனறும,

சூரியன, அககினி முதலியோாகள அவ வேததகதை விளங்கச செய தார்களெனறும,

வேதம இருடிகளா லியறறபபட்டதலல, மறறு, இருடிகளால் கண்டு பிடிககப பெறறதெனறும,

முனனா இநதிரனனவன விருததிரனை மூனறுமுறை கொலல விருமபி னன, அபபோது விருததிரன பயநதுகொணடு, 'எனனுடைய வனமைக குக காரணமாகிய மூனறு வேததகதையும நினக்குத தருகிறேன' எனறு கொடுததனன எனறும, இதுவே அனைவராலுங கொளளறபாலது எனறுங கூறுகினறனா.

இனி, வேதம எததன்மைததாகவேனும இருககுக. அஃதிலெமக கோா வழககுமினறு. மறறு, அவ வேதங கூறுகினற பொருளகள எத தனமைகளை யுடையனவைகள? எனறு மககள அனைவரும உணர வேணடு வது இனறியமையாததா மெனபதே எமது கருதது. அவ வேதம நமமனோர்ககும இனியவறறைக கூறுமெனின, யாமும அதுவே உணமை யெனக கொணடொழுகி வரலவேணடு மெனபதில விவாதம இலலை

மறறும, ஈணடு ஒரு நூலானது உணமையைக் கூறுவிடின, அது பர மேசுரனாலோ, அலலது பெரியாராலோ இயறறபபட்டதாமெனினும, பல நூலகளும எடுததுப போறறுவதாமெனினும, எஙகும புகழ பெறறிருப பதாமெனினும, அளவிட முடியாததாமெனினும, மறறும, பலவகை நிமித தஙகளாமெனினும, அநநூலானது அனைவராலுங கொளளத தககதாமெனப தும, ஏனைய நூலகள தளளததககன வெனபதும பேரறிவாளரின கொளகை யனறு. மறறு, எலலா வுயிாகளுககும உறுதிப பயனைக கூறலாகிய உணமை கூறலானே ஒரு நூல அனைவராலுங கொளளறபாலதா மெனபதே பேரறிவாளரின கொளகையாம. இதுவே முறையாம. இதுவே எமது கொள்கையுமா மெனக.

இனி. புக்கண மன்னனையும, விததியாரணய முனிசுரரையும திருவருள் கூட்டி வைததது போனறு, செனனையம பதியினகணணே த ப இராம சாமிப பிளளை யவாகளின, திருவொறறியூரான வடமொழிப பள்ளியில தலைமை வகிததுளள முகதானநத சுவாமிகள, அனபு காரணமாய் எனனையும, ஷெ. பிளளை யவாகளையும ஒனறு கூட்டிவைகக, அபபோது திருவொறறியூா தியாகராசப பெருமான ஷெ. பிளளை யவாகளின திருவுளளததிலிருநது "வேதம் வெளிவரில அறததுறை கடநது மறததுறை நடககும மாககளனை வரும, நனனெறி யுயவதறகு ஏதுவாகிய மறைபபொரு ளனைததையும

உணர்ந்து, மறை முதல்வனை மறவாமல் அடைந்துய்வர்" என்பதை அறிவுறுத்தருள, அவ்வாறே வடமொழியிலுள்ள வேதங்களைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்து உலகில் பரப்பல் வேண்டுமென்று பிள்ளையவர்களும் பேரன்புடன் வற்புறுத்தி என்னைக் கேட்டுக்கொள்ளவும், அங்கு மற்றுமுள்ள பெரியார்களும் அவ்வாறே செயல்வேண்டுமென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்.

இங்ஙனமே, எமதுள்ளத்தில் ஒரு விளக்காய்த் திகழும் எமது முருகப் பெருமானார் திருவருளும், இதுவும் தமிழுலகிற் கொரு பெரும் பணியென்று என்னை உற்சாகப்படுத்தி யருளவும், யாம் வேதங்களை மொழி பெயர்க்கப் புகுந்தனம். புகுந்து, கடலைக் கையால் நீந்தல் போன்று பலவகையான வேதபாடியங்களையும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து, இனிது நோக்குங்கால், மகீதரர், உவட்டர், இராவணன் முதலியோர்களாற் செய்யப்பட்ட வேதபாடியங்களும், தயானந்த சரசுவதியார் செய்த பாடியங்களும், ஒருவாறு காலத்திற்கேற்பவும், சமயக்கொள்கைகட்கு ஒப்பவும் பொருத்தமுடையவைகளேயா மாயினும், சாயணர் பாடியமே, எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்து விளங்குவதானும், பேரறிவாளர்களால் அதுவே கைக்கொள்ளத் தக்கதாமாதலானும், நான்கு வேதங்கட்கும் முடிவுற்றிருத்தலானும், பலவகைக் கொள்கைக்கும் இனிது நோக்கில் இடங்கொடுப்பதற்குரியதா மாதலானும், அச் சாயணபாடியத்தைத் தழுவியே இச் சாம வேதத்தை மொழி பெயர்த்துள்ளேம். எமது அறிவிற் கெட்டியவாறு அந்நுவயமும், பதவுரையும், ஆங்கிலத்தாரின் குறிப்பும், பாடபேதங்களும் எழுதி யிருக்கின்றேம்

ஸ்டீவன்ஸ் என்னும் பாதிரியார் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த சாம வேத மூலத்தை, சாயணபாடியத்துடன் ஒத்திட்டுப்பார்த்து என்னோடிருந்து உசாவி அவ் வாங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்துக்களை இதிற் குறிப்பிடுமாறு உதவி புரிந்த டாக்டர் ராசா பகதூர் நாயகர் அவர்கட்கு மிகவும் நன்றி செலுத்துகின்றேம்.

தொடக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை வடமொழிப் பகுதியின் புரூப் பார்த்து உதவிய மீமாம்சை சிரோமணி, அ. கோபால மேனன் அவர்கட்கும் நன்றி செலுத்துகின்றேம்.

மற்றும், வேதங்களுள் இருக்கு வேதமே முதலாவதாயிருக்க, ஈண்டுச் சாமவேதத்தை முதலில் மொழி பெயர்க்கப் புகுந்ததென்னையோ வெனின்? அதைக் கூறுதும் — "இருக்கு வேதமானது மற்றைய வேதங்கட்கும் காரணமானதாலும், இவ் வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களே பெரும்பாலும் மற்றைய வேதங்களில் வருவதாலும், ஆராதனைக்குரியதா மாதலானும், மிகுதியா யிருத்தலானும் இருக்கு வேதமே முதலாவதாகும்" என்பர் சிலர்.

"வேதஙகளா பெருமபானமை வேளவிகளையே விரிததுக கூறுதலால வேளவியின வடிவம முடிவுபெறற பினனரே மறறைய வேதங்கடகுப் பிரயோகஞ செயதல செலலுதலானும, அததகைய வேளவியை அஙகததுடனும, உபாஙகததுடனும எடுததுக கூறும வகையானும, 'அதுடடானமுறையில எசுா வேதமே முதலாவதாம' எனறு கொணடு சாயணரும முனனா இதறகே பாடிய மியறறியுளளதானும, எசுா வேதமே முதலாவதாம" எனபா சிலா.

ஆயினும, மறற வேதஙகளிற கூறியுளள தேவதைகள, வேள்விகள, வேளவிககுரிய சாதனஙகள முதலிய அனைததையும துதிபபது இச சாமவேதமேயாம. அபபடிப போறறுவிடின ஆராதனை முதலியவைகள பயனறறவைகளா மாதலின பொறபூடணஙகடகு மாணிககம பதிததல்போன்று பிறவறறினும சிறப்புறறதாகித துதி வடிவமாகவே இச சாமவேதம இருததலின இதுவே முதலாவதாகும, இவவகையில இதனை முதலாவ தெனபதில யாதொரு இழுககுமிலலை யெனக.

அறறுகலினனறே பகவறகீதை யென்னும பிரபல சுருதியினகண கணணபிரானும,

"வேதாநாம சாமவேதோஸமி" அதாவது, "வேதஙகளுககுள சாமவேதம யானு யிருககினறேன" எனறு திருவாயமலாநதருளியுளளாா. இவவாறே எலலா நூலகளும "பரமேசுரன சாம கானபபிரியன" எனறு முழஙகுகினறன. இதைச சாமவேத ருததிரியிற காண்க.

இதைத தழுவியனறோ சிவததொணடில் வனறொணடராய விளங்கும நமது த. ப. இராமசாமிப பிளளை யவாகளும சாமவேததைதயே முனனா மொழி பெயர்கக வேணடுமென்று எமமைக கேட்டுககொணடதூஉமெனக.

மேற கூறியுள்ள வகைகளைக் கொண்டு யாம் சாமவேததைத முதலாவதாக மொழி பெயாததுளளேம மேலும எசுா வேத முதலியவைகளையும மொழி பெயாகக வேணடுமெனனும ஊககம எமககும பிளளையவாகளுக்கும முனனினும மிகுதியாயிருததலின அவவாறே திருவருளுங கூட்டிவைககுமெனறு நமபுகினறோம.

ஆரிய வேதஙகளைத தமிழில மொழி பெயாககில் தமிழுலகததிறகு எவவாறுல பயனுமெனிலோ? வேதப பொருளை உளளவாறுணாநது உயதலே பெரும பயனுமெனக.

• • •

மற்றும், வேதப் பொருளை யுள்ளவாறு காணல் மகரிஷிகளுக்கும் மிக வும் அரியதாமாதலின் 'நீ உள்ளவாறு காணல் எவ்வாறும்' எனின்? அஃதுண்மை ஆனால் முன்னோர்கள் பலரும் வேதத்திற்குப் பொரு ளுணர்ந்து, பாடிய முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளாராதலின் அதைத் தழு வியே யாமும் இயன்றவரை தமிழில் பொருளெழுதுதல் ஒருவாறு கூடு மென்றே துணிந்து எழுதியுள்ளோம்.

அங்ஙனமாயினும், வேதங்களிலுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் மிகவரிதாம் என்பது தேற்றம். என்னை? வேதத்திலுள்ள சொற்களும் பொருளும் மிக மறைந்து கிடத்தலின் எனக.

வேதத்திலுள்ள சொற்களுக்கு உள்ளவாறே பொருள் கூறமுடியா, ஏனெனில்? இலக்கண வழுவாய சொற்கள் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டிருத் தலின் என்க. அற்றுகலினன்றே வேதங்களுக்கு அரிய பெரிய பொருளைக் கண்டுபிடித்த நிருக்த நூற்காரராகிய யாஸ்கமுனிவரும், "இவ்வேதத்தி லுள்ள சொற்களுக்கும் பொருள் கோடல் மிக வரியதாமாயினும், சொல் பொது வாதலின் பொருளுண்டயன" எனவும், "இதிற்சில சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் முடியவில்லை தேடினும் கிடைக்கவில்லை, அது எனது பிழை யல்ல. மற்றோ, வேதங்களில் அத்தன்மைய சொற்கள் வழங்கப்பட்டிருத் தலின்" எனவுங் கூறியுள்ளார். இதனால், சொல்லினும் பொருளினும் வழுஉக்கள் வரின் ஒரு தலையாய அவை எமது குற்றமே யென்று கொள்வ தற்கிடமில்லை யென்பது முணர்க.

மற்றும் தமிழுலகிற்கும், ஆரிய வேதங்கட்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை, "தமிழும் ஆரிய மறையும்" என்ற இந்நூல் உபோற்காதத்திற் காண்க. இதனால் ஆரியமுஞ் செந்தமிழும், ஆரியரும் தமிழரும், நீண்ட நாளாயக் கலப் புற்றிருத்தல் நூல் வழக்கானும் உலக வழக்கானும் பெறப்பட்டதா மென் றுணர்க.

ஈண்டு, நமது, த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்கள், சிவாலயங்க ளியற் றல், முக்கரணங்களாலும் சிவனை வழிபடல், சிவனடியார்களிடத்துப் பேரன்பு வைத்தல், அறிவுரைப் போற்றல், சமயம் வளர்த்தல், கல்விப் பள்ளி அமைத்தல், சுற்றத்தைப் பேணல் முதலிய பலவகை அறங்களை இனிது நடத்தி வருவதுடன், தமிழ் மக்கள் மீதிருந்த பேரன்பால் வேதத் தையும் நந்தமிழ்நாடு உள்ளவாறறிந்து உய்யவேண்டுமென்ற ஊக்கத்துடன், வேத மொழிபெயர்ப்பு எனனும் இவ்வரிய பெரிய திருப்பணியைச் செய்ய முன்வந்து, அதற்கு வேண்டிய இடம் பொருள் ஏவலை இனிதளித்து முற்று பாறு செய்த நன்றியைத் தமிழுலகம் என்றும் மறக்காதென்று நம்பு கின்றோம்.

. . .

பிள்ளை யவர்களைப்போல் நந்தமிழ் நாட்டில் அறிவாளரும், திருவாளரும், கொடையாளரும், அன்புடையாரும், சிலரேனும் இருப்பரேல், தமிழ் நாடும், தமிழும், சமரச நன்னிலையும், சைவநெறியும், மற்றுமுள்ள நற்றுறைகளும் முன்னேறி வருமென்பதில் ஐயமு முண்டோ? இனிமேலாவது, நமது தமிழ் நாட்டிலுள்ள கன தனவான்கள் பெரு மனத்துடன் பொது நலத்தில் ஈடுபடுமாறு திருவருள் கூட்டிவைக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

மேலும், பிள்ளை யவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான தனங்களைச் செலவிட்டுப் பதிப்பித்து இச் சாமவேதத்தைத் தமிழுலகெங்கும் பரவுமாறு நன்கொடையாய் வழங்கிய வள்ளற்றன்மைதான் என்னே! என்னே!! மேலும் இவ்வாறே அரிய பெரிய திருப்பணிகளில் சிறிதும் ஊக்கங் குறையாததுடன் உற்சாக மிகுதியாமாறு செய்து பிள்ளை யவர்களின் பேரன்கள் தழைத்தோங்க வேண்டுமென்று திருவொற்றியூரான் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்:

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்,

காசிவாசி - சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள்.

முன்னுரை
முற்றும்

ஓம

சாமவேத

மொழி பெயர்ப்பின்

உபோற்காதம்.

வேதம் என்பதின் பொருள்.

காடசியாலுங கருதலாலும உணரப்படாத வுபாயததை யுணாததுவது வேதம எனபா. இதனுனே, அலெளகிக வுபாயததை வேணடுவோன அதிகாரி எனபதும; உபகாரஞ செய்தல செயயபபடல சமபநதம எனபதும; அலெளகிக வுபாயம விஷயம எனபதும, அதன ஞானம பயன எனபதும பெறறும.

மறறும, வேதம எனனும பகுபதமானது பலவகையாயப பொருள தருகினறது. அது வருமாறு.—

உ—அ—ஈ, எனனும மூனறெழுததுககளுஞ சோநது, 'வே' என நிறகினறன. இது, அநேக உயிரெழுததுககளின புணாசசியாலானமையின, உயிா மெயயெழுததுககளை இனிமையாய் ஒலிககினற தனமைபறறி வேதத தின மநதிர பாகததைக குறிககினறது.

'தம' (த௦) எனனுஞ சொல, தா (தா) தானம எனனும பொருள கொண்ட வடமொழிப பகுதியிலிருநது எழுநததா மாதலின, தானஞ செய தலையே (ாகையையே) மேறகொணட வேளவி முதலிய கருமஙகளைக குறிக கின்றமையின, இது வேதததின பிராமண பாகததை யறிவுறுததுகின றது.

ஈணடு, வேதததின மநதிரபாகம மூலம போனறிருபபதாம. பிரா மண பாகமோ அதன உரை வடிவாயுளளதாம.

மறறும, 'வேதம' எனபதனுனே, அது, இருககு, எசுா, சாமம, அதாவணம என நானகு வகைததா மெனபதும பெறபபடுகினறது.

அஃதாமாறு.—உ - அ - ஈ - தம, என நினறு, வ - ஈ - தம, எனப புணருமிடதது, வ - வாககின, ஈ - அழகை, தம - அறிவுறுததுதல எனப

பொருள் தரலின, அவ் வாககின அழகும, அடி, தளை, எதுகை, மோனை, முதலியவைகளாலாய பாடடுககளாலனறி அமையாதாம ; அததகைய பதிகங கள பொதுவாக எலலா வேதஙகளிலு மிருபபினும, இருககு வேத முழுதும அவ்வாறன திருபபதிகஙகளால அமைககப பெறறிருததலின் ஈணடு இருககு வேதம எனபது இதனுல் கொளளககிடநதமை காண்க.

அவவாறே, வேதமெனனுஞ சொலலை, வ, இ - தம, எனப பிரிததலுங கூடுமாதலின, ஈண்டு, வ - அமுதம (நீர), இ - இச்சை, தம - அறுததல, எனப பொருள தரலின, இப்பொருள இயைநதவிடதது, நீரை விருமபு கினற கொடி செடிகளை யறுததல் எனபது திரணட பொருளா மாதலா னும், எசுா வேதத தொடககததிலும, 'உஷெஙா' 'பரசங கொமபே ! உனனை வெடடுகினறேன' எனறு கூறப்பட்டிருத்தலினுனும அதையே குறிபபாககொண்டு அமைநதுளள எசுா வேதமும இதனுல கொளளககிடந தமை யுணாக.

அஙஙனமே, வேதம எனனும அச சொலலையே, வ, இ - தம, எனப பிரிக்குந தருணததில, வ - அமுதம அதாவது சோமம, இ - இலககுமி, தம - தனததை யளிததல எனபதும பொருளா மாதலின, சோமரச மாகிய அவிபபொருளை அருபபணஞ செய்தலையே மேறகொண்ட சாமவேத முங கொள்ளறபாலதா மென்பதும அறிக

இஃதொபபவே, வ, இ, தம எனபதறகு, வ - வனமை யுடையானுககு, இ - இலககுமியாகிய வெறறியை, த - கொடுததறகுரியது எனபதும பொருளா மாதலின, பகைவரை வெலலுவதறகு உபாயங் கூறுகினற அதாவண வேதமும இதனுல கொளளுதறகுரித்தாய் நின்றமை காணக

இனி, வேதம என்னுஞ் சொலலே சைவப் பொருளையு முணாததுகின்ற தெனபது மறிக. அஃதெவவாறுலா மெனின்? தெரிககுதும :— வ, இ - தம, எனப பிரிதது, வ - வலிமிகுநத மலையினகண, இ - இசசை யுடையவன. அதாவது எவன மலையினகண இசசை யுடையானே, அவன சிவனு மெனபதாயிறறு த - பயனை யளிககினறவன், அதாவது சிவனை வழிபடலால் பயன பெறல எனனும பொருள திரணடதா மாதலின இப் பொருளே வேதத்தின கருததெனக கொளளலால சைவததையே மேற கொணடது வேதம் எனபதாயிறறு.

மறறும, வேதம எனனும சொலலே சததி மததததின பொருளையு முணாததுகினறது அஃதெவவாறு மெனின ? அதையும தெரிபபாம — வ - இ - தம, எனனும எழுத ------ , வ - இராகுவின, இ - இசசை, அதாவது அமுதம உணணல வேண்டுமெனனும இராகுவிற கெழுநத

த - கெடுத்தவர் விஷ்ணுவாவர். அவரைக் கூறுகின்றதால் விஷ்ணுவாகிய சத்தியையே விதந்தோதுவது வேதம் எனப் பொருள்படலால சத்தியையே மேற்கொண டெழுநதது வேதம எனபதாயிறறு.

அஃதன்றியும, காணபததியம, கணபதியின சமபநதததையும் கூறுகினறது எனபதும வேதம எனனுஞ் சொலலிறகுப பொருளாம. எனனை? வ, இ - தம, எனபதில, வ - மஙகளம, இ - இலககுமி, தம - இவவிரணடையுங கொடுககினறவன கணேசனேயாவன. யாணடும தடையைப போககுகினறவனுதலின அவனுடைய தடை நீங்காவழி, திருவும, மங்களமுந திகழாதாமாதலி னெனக. இவவாறுல் விக்கினததைப போககுமிறைவனைக் கூறுகினறது வேதம எனறுகவே காணபததிய மெனனும பொருளும கொளளககிடநதமை யூகிததுணாக.

இதுபோன்றே, வேதம எனனுஞ் சொலலே சௌர மதததையும் (சூரிய வுபாசனையையும) அறிவுறுததுவதாம; எனனை? வ - இ - த, எனபவறறில, வ - வலியை வேண்டுவோாககு, இ - இலககுமியாகிய ஆறறலை, த - கொடுககினறவன சூரியனேயாவன. சூரியனுடைய வெயில படாதெனின எலலா வுயிாகளும வலியொழிநது அழிநதுவிடுமாதலின், அததகைய சூரியனையே மெற்கொண்டது வேதம என்னும பொருளும கொளளக் கிடநதமை காண்க.

மற்றும, வேதம எனபதனுனே, அறம, பொருள, இன்பம், வீடு என்னும புருடாாததஙகள நானகையும பயபபது வேதமே யெனபதும் பெறபபடுதல காணக

அஃதாமாறு.—வேதம எனபதை, வ - ஈ, இ - தம, எனவும பிரிககமுடியுமாதலின, வ - அமுதம அதாவது சுவாககம. அதைதத தரும தருமமாம. ஈ - இலககுமி அதாவது பொருள. இ - இசசை அதாவது காமம. த - கெடல அதாவது பநதமறல விடுபடல வீடு எனனுமிவைகளும பொருளபடுமாதலின, அறம, பொருள, இனபம, வீடு எனனும் புருடாாத்தஙகள நானகையுந தருவதே வேதம எனபதாம

மறறும, வித, ஞானே எனனும வடமொழிப பகுதியிலிருநது வநதது வேதம எனனுஞ் சொலலாதலின எலலாவறறையும அறிவுறுததுவது வேதம எனபதும பொருளாமெனறுணாக,

வேதம எனபது ஒரு பெயாச சொலலன்று, மறறெனனின்? வித, எனனும பகுதியாறறேனறி உணாவுப பொருளுடைய தெனபபட்டு ஒலிவடிவின மேறறுய ஒரு நூலெனபபடுகினறதாம,

வேதம் என்பதே தமிழில் மறை யென வழங்கப்படுகின்றது. இதை, வேய்தல, மறைததல் எனபது பறறி மறை யெனப்படுகினறது என்ப.

உற்று நோககின பொருளகளே மறைதது வைததிருததலின் மறை யெனபது ஒருவாறு பொருநதுமெனபது காணக. ஈணடு மறைததுக கூறல எனபது ஒரு பெரும பொருளாகிய பரமேசுரனைப பல சிறு தேவதை களாகக் கொண்டது போன்று கூறுதலாம.

அற்றாகலினனறே, மதுரையாசிரியா பாரததுவாசி நசசினாாககினியரும, 'நான்கு கூறுமாய் மறைநத பொருளும உடைமையான நான மறை யென்றார்' என்று கூறியுள்ளார்.

அல்லது, மக்கட கெடடாது மறைநது கிடக்கின்ற பொருள்களே யெல் லாம அறிவுறுததலின் மறை யெனினும அமையும.

மற்றும, இது இருககு, சுருதி, மறை, எழுதாககிளவி, ஆதிநூல, சாகை, ஆரணம, ஓதது எனவும வழஙகபபெறும.

மறை யெனபது வினைச சொல் ஏவலில வரின் 'மறைததுவை' அல லது 'ஒளிததிரு' எனப பொருளபடும.

பெயர்ச சொல்லெனின்? 'மறைவாயுள்ள பொருளனைத்தையுங் கூறு வது' எனப் பொருள தரும. புறததாரகுப் புலனாகாமல மறைததுச சொலலுஞ சொற்றொடரெல்லாம மநதிர மெனப்படும என்ப.

வேதம் என்பதின் போருளியல் முற்றிறறு.

வேதப் பாகுபாட்டியல்.

வேதம எனபது ஒனறேயாம. இது, மநதிரம, பிராமணம, எனனும இருவகைப பகுதியை யுடையது. இதிலுளள மநதிரபாகமே சஙகிதை யெனறு கூறபபடும.

இதுபறறியே சைமினி முனிவரும,

"தச்சோதகேஷு மந்த்ராவ்யா"

"அவவிதிகளில மநதிரமெனப் பெயர்"

அதாவது வேள்வியின வடிவததை (வேளவிககுரிய பொருள், தேவதை எனனும இரணடையும) அறிவுறுததுமிடதது மநதிரமாகும என்றருளி யுள்ளார.

இனி, விதித்த பொருளை யுணர்த்துவது மந்திரமாமெனின்? அது பொருந்தாது, என்னை? "வசந்த காலத்தில் கபிஞ்சலப் பறவைகளைக் கொல்க" என்பதும் விதியாமெனல் வருதலின் என்க.

மனனத்திற்குரியது மந்திரமெனினும் இழுக்காகும், என்னை? பிராமண பாகத்திலும் அதிவியாத்திக் குற்றந் தங்கலின் என்க.

முன்னிலை படர்க்கை என்னும் இடங்களில், செய்வாயாக செய்குக என்றாற்போல வியங்கோள் வினைமுற்றாய் வரல் மந்திரமெனலும் பொருந்தாது; அது ஒன்றற்கொன்று அதிவியாத்திக் குற்றமுடையதாமாதலின் என்க.

அற்றேல், மந்திரத்திற் கியல்பு யாதெனின்? தனது உறுப்பு வழியாற் பொருளுணர்த்துவது மந்திரமாம். இதுவே யௌகிகசத்தமெனப்படும். இவ்வியல்பே சைமினி மதத்தார்களுக்கும் ஒத்ததாமாதலின் இதுவே மேற் காட்டிய இயல்பையு முடையதாம். வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவதையையும் நினைப்பூட்டுவது மந்திரம் என்பது திரண்ட பொருள்.

இதுபற்றியே, 'மந்திரத்தாலேயே நினைத்துக்கொள்ளத் தக்கது, என்று விதிக்கின்றதூஉமெனக. அதாவது, வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவதையையும், வேத மந்திரங்களாலேயே நினைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் ஏனைய உலக வகையால் அறிந்துகொள்ளல் கூடாது என்பதாம்.

இவ்வியல்பும்,

"புரோகித அக்கினியைப் போற்றுகின்றேன்."

"புரசமரக் கொம்பே! உன்னை வெட்டுகின்றேன்"

"அக்கினியே! நீ அவியை யுண்ண வருவாயாக" என்பது முதலிய மந்திரங்களில் பொருந்துமாறுணர்ந்து கொள்க.

சங்கிதை யென்பதும்,

பதப்பிரகிருதி,

வர்ணானாம் ஏகப்ராண யோக:,

பர. சந்நிகர்ஷ:, என்பது முதலிய இயல்புகளை யுடையதாம்.

ஈண்டு, யாஸ்க முனிவர்,

"தேவதைகட்கருகில் அன்போடு இருடிகளாற் செயப்படுகின்ற துதிகளே மந்திரங்கள் ஆம்" என்று கூறியுள்ளார் என்பதும் உணரற்பாலதாம்.

மற்றும், இம் மந்திரம், விதி வாதம், அர்த்த வாதம், யாகளை, ஆசி, துதி, பரைஷம், பரவஹ்லிகா, பரஸ்நம், வியாகரணம், தருக்கம், பூர்வ

விருத்தாநு கீர்த்தனம், அவதாரணம், உபநிடதம் எனப், பதின்மூன்று வகைத்தென்பர் உவட்டர்; இவை கவனிக்கத் தக்கன.

பிராமணம் என்பது, ஏது, திட்டாந்தம் முதலியவைகளில் ஒன்றை யுடைய வாக்கியமாமெனின்? மந்திரத்திலும் அதிவியாத்தி வருதலின் அது பொருந்தாது. கருவிகளையே மிகுதியாகக் கூறுவது பிராமண மெனபதும் அமையாது. என்னை? பிராமணன பாடுகின்ற மந்திரத்தில அதிவியாத்தி யாதலின எனக. இதி, என்னுஞ் சொல்லை யீறுக வுடையது பிராமணம எனினும் பொருந்தாது, இத்தன்மைய மந்திரத்திலும அதிவியாத்தியா மாதலி னெனக. கதையாயுள்ளது பிராமண மெனிலோ? அதுவும பொருந் தாது. எமன், எமனுடைய மனைவி என்று மிருவரின் விவாதமாய் வரும மந்திர பாகங்களில் அதிவியாத்திக் குற்றம வருதலின் என்க.

மற்றும, பிராமணம என்பதற்கு இழுக்கிலாத இயலபுதான எதுவெ னிலோ? மந்திர பாகத்தின் சேடமே பிராமணம என்பதேயாம. இதுவே பலவகை யியலபுகளிலும இயைந்து கிடப்பதும, குற்றமற்றதுமாமென்பது காணக

இதுபற்றியே, சைமினி முனிவரும் "சேஷே ப்ராமண சப்த: என்று கூறியுள்ளார்.

மற்றும், விநியோகமாவது மந்திரமாம, விதி, துதி முதலியவைகளை மேறகொண்டது பிராமணமாம் என்பாரு முளா.

மற்றும், இத்தகைய மந்திரம, பிராமணம, என்னும இரண்டு பாகமுஞ் சேர்ந்துள்ளதே வேதமாம்.

அற்றாகலினன்றே ஆபத்தம்பரும,

"மந்திரம பிராமணம் வேதமெனப்படும" என்றருளி யுள்ளார்.

'சில உபநிடதம, மந்திரமாம, சில உபநிடதம, பிராமணமாம; ஆத லின் உபநிடதங்களும இவற்றுள் அடங்கும. மந்திர பாகங்களே வேத மெனபபடும். அதனாலேயே, மந்திர பாகங்கள வெளிபபட்டபோது வேதம மூன்றெனக் கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் கலப சூத்திரங்கள தோன்றியது முதற்கொண்டே பிராமண பாகங்களும வேதமெனப பெயர் பெற்றன' என பர் ஒரு சாரார்.

மற்றும், வேதமானது, கருமபாகை, உபாசனாபாகை, ஞானபாகை என மூவகையான பிரிவுகளை யுடையதாம. இவற்றையே, கருமகாண்டம, பக்தி காண்டம, அல்லது தைவத காண்டம, ஞான காண்டமென்பா.

பகுதி காண்டத்தையும் கரும காண்டத்துளடக்கிக் கருமபாகை, ஞான பாகை என, இருவகைப் பிரிவுடையதெனபாருமுளர்.

அற்றுகளினன்றே, சேந்தன் திவாகரமும்,

"ஞான பாகையும் கரும பாகையும்
ஆயிரு பாற்பொருள் வேத நூற்கே" என்று கூறுகின்றது.

ஆரணம் என்பது ஞானபாகத்திற்கே சிறப்புப் பெயராம். உபநிடதம் வேதத்தின் உட் பொருள் நுட்பம் என்பதாம்.

மற்றும், இத்தகைய வேதம், இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம், என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம்.

அவற்றுள், இருக்கானது மூன்று நான்கு பாதங்களைக் கொண்ட காயத்திரி முதலிய சந்தப் பதிகங்களாலாயதாம்.

இதுபற்றியே சைமினிமுனிவரும்,

"தேஷாம்ருக்யத்ரார்த்தவசேந பாதவ்யவஸ்தா"

பொருள் வயத்தால் யாண்டுப் பாதங்கள் வகுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகட்கு இருக்கு என்னும் பெயர் என்றார்.

இவ்விருக்கு வேதம், இருபத்தொரு சாகைகளை யுடையது. சௌனகரின் மதத்தைத் தழுவில், சாகல், வாழ்க்கல், ஆசுவலாயன, சாங்கியாயன, மாண்டூக, ஐதரேய, கௌஷீதகி, சைகிர, பைங்க என்பது முதலிய சாகைகளை யுடையதாம்.

மற்றும், இவ்விருக்கு மந்திரமானது பரோட்சம், அபரோட்சம், அத்தியான்மிகம் என மூவகைத்தாம்.

சாமம் என்பது, சா - அவ்விருக்குவேதச் சந்தப் பதிகமே, அமம் - கீதமாய்ப் பாடப் பெறுவது. அதாவது இருக்கு மந்திரத்தைக் கீதத்துடன் சேர்த்துப் பாடும்போது சாமமெனப்படுகின்றது என்பது பொருள்.

அற்றுகளினன்றே, சைமினிமுனிவரும்,

"கீதிஷு ஸாமாக்யா" "கீதத்துடன் சேர்ந்த மந்திரங்கள் சாமமென வழங்கப்படுகின்றது" என்று கூறியுள்ளார்.

இச்சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகைகளை யுடையது. இதனுடைய பேதங்களைச் சாமவேத ருத்திரீய முகவுரையிலும், சாமவேத சாகை என்னும் இவ்வுபோற்காதத்திலுங் காண்க.

இருக்கு, சாமம் என்னுமிரண்டினும் வேறாய பிரஸலிஷ்ட எழுத்துக் களாய மந்திரத் தொகுதியே எசுர் வேதமாம்.

அதுபற்றியே, சைமினிமுனிவரும்,

"ஶேஷே யஜு:ஶப்த:" "எஞ்சியதில் எசுரின் இயல்பு" (காண்க) என்றருளியுள்ளார். இவ்வேதம் நூற்றொரு சாகைகளை யுடையதாம்.

மற்றும், 'சாக' என்பது முதலிய பன்னிரண்டு சாகைகளையுமுடைய தென்பார் சிலர்.

இம் மூன்று வேதத்தினும் வேறாய், போரையும் அதற்குரிய படைகளின் மந்திரங்களையும் மிகுதியாய் கூறுகின்றது அதர்வண வேதமாம் இது, ஒன்பது அல்லது பதினைந்து சாகைகளை யுடையதாம்.

மேற்கூறியவாற்றால் வேதவியாசர் வேதத்தை நான்காகப் பிரித்தனர் என்ப.

இனி, வேதத்தை வியாசமுனிவர் நான்காய வகுப்பதன் முன்னமே, வேறு பெயர்கொண்டு நான்காய் வழங்கப்பட்டிருந்த தென்பதுமொன்று.

இதுபற்றியன்றே, திவாகர முதலிய தமிழ் நிகண்டுகளும,

"இருக்கு முதல் வேதம் பௌடிக மெனப்படும்" எனவும்,

'இரண்டாம் வேதம் தைத்திரிய மென்ப' எனவும்,

'மூன்றாவது சாமம் கீதனைசாரும்' எனவும்,

"நான்காம் வேதம் அதர்வண மென்ப" எனவும் கூறுகின்றன.

மற்றும், மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியரும், தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கு உரை கூறப் புகுந்தவிடத்து, "நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளுடைமையான நான்மறை யென்றார்; அவை, தைத்திரியமும், பௌடிகமும், தலவகாரமும், சாம வேதமுமாம். இனி, இருக்கு, எசுவும், சாமமும், அதர்வணமு மென்பாருமுளர். அது பொருந்தாது; இவர் இந்நூல் செய்த பின்னர் வேதவியாசர் சின்னாட் பலபிணிச் சிற்றறிவினோர் உணர்தற்கு நான்கு கூறாக இவற்றைச் செய்தா ராதலின்" என்று கூறியுள்ளார்.

ஈண்டு, முன்னர் நான்கு வகையாக வேதம் இருக்கில், "நான்கு கூறாக இவற்றைச் செய்தார்" என்னும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் முரணும்; என்னை? முன்னர் நான்காய உள்ளதை நான்காய் வகுத்தல் பயனற்றதா மாதலினென்க.

அஙஙனமாயினும, முன்னா நாலவகை யெனபபட்டு ஒழுஙகுற இலலா தனைத அப பெயாகளுககியைய, இருககு, எசா, சாமம எனனும பெயா களால இனிய முறையில வகுததாரெனின அவவுரை பொருநதுமாறுணாக.

ஈணடு, இராமபிரான காலததிற்கு முனனுளள கபாடபுரததைக் கடல கொண்ட பினனா உததர மதுரை தோனறிய காலததில, சநதனுவின மனைவி பரிமளகநதிககுப பிறநதவா வியாசா. பாரததததிற கூறிய சமதககினி முனி வரின மகனும, பரசுராமருககு உடன பிறநதாருமாகிய திரணதூமாககினி முனிவராகிய தொலகாபபியனா அவ வியாசருககு முறபடடவ ரெனப துணாக.

மறறும், நாலாயிரப் பிரபநதம பெரிய திருமொழியில,

"சநதோகா பௌழியா தைததிரியா சாமவேதியனே" என்று காணப் படு முறைககும், நசசினாககினியா முறைககும், திவாகரம முதலிய நூலகளி லுள்ள முறைககும ஒனறறகொனறு மாறுபாடு காணபபடுதலானும, உப நிடதஙகளுககுரிய பெயரும அதில இருததலின உபநிடதமோ, என ஐயப படுமாறு இருததலானும, பௌஷியம எனபது பூஷா தேவதையை மேற கொணட இருககு வேத மெனவும, தைததிரியம எனபது அவ வுபநிட ததனை அடககிககொணடு நிறகும எசுாவேதம எனவும, ஒருவகையாயப பொருள கொளளினும அபபெயருககுரிய பொருள இனிது அமையாமை யானும, அப பெயாகள மிக இனியன வனறு.

இருககு, எசா, சாமம, அதாவணம எனனும பெயாகளோ, வேள்வி யைப போறறுவது, வேளவிககிரியைக கூறுவது, வேளவியைத துதிததுப பாடுவது போாபுரிதல என முறையே பிரிததுப பொருள கொளளுமிடதது அவ வேதஙகள கூறும பொருளுககியைநதவைகளாமெனத தோறறலின வியாசா வகுதத முறையே சிறபபுறறதாமென ஈணடு கொளளபபட்டது. மறறும, பேரறிவாளா இதை யூகிததுணாநது கொளவாராக.

அபபு தததுவததின குணஙகள நான்கிலிருநதுணடானவைகளே நானகு வேதம. மறறும, வேதம எனபது நானகு மகா வாககியஙகளதான எனறருளியுளளாா இராமலிங்க சுவாமிகளும,

வேதப பாகுபாட்டியல் முற்றிறறு.

வேத மோதுமியல்.

இனி சஙகிதை யெனபதும, நிரபபுஜ சஙகிதை, பரதரண சங்கிதை என ஓதும வகையின வேறுபாட்டால இருவகைததாம.

முதலாவதோ, மூலததிலுளளவாறே ஓதுதலாம. அஃதாமாறு:— 'அக்கினிமீளே புரோஹிதம' எனறறொடககதது மநதிரததை அவவாறே ஓசை யெழ ஓதலாம்.

இம மூல மநதிரத்தை விகிருதமாய் ஓதுவது 'ப்ரத்ருண' சஙகிதை யாம.

இது, பத சங்கிதை, கிரம சஙகிதை, ஜடா சஙகிதை, கன சஙகிதை, எனபது முதலியனவாகப் பலவகைப்படும.

அஃதாமாறு :—

" அகினிமீளே புரோஹிதம யச்ஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம " என பது இருககு வேதததின முதலாவது மநதிரமாம.

இது

(1) பத சங்கிதை.

அககினிம், ஈளே, புரோஹிதம், யகஞஸ்ய, தேவம, ருத்விஜம, என றிவவாறு சொறகளின புணாசசி, முடிவு முதலியவைகளை யுணாநது ஓதுதல் பத சஙகிதை யெனபபடும

(2) கிரம சங்கிதை.

அககினிம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோகிதம் யகஞஸ்ய, யகஞஸய தேவம, தேவம ருதவிஜம, என றிவவாறு ஓதல கிரமசங்கிதை யெனபபடும்.

(3) சடா சங்கிதை.

அககினிம ஈளே, ஈளே அககினிம, அக்கினிம் ஈளே, ஈளே புரோஹி தம், புரோஹிதம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோஹிதம யகஞஸ்ய, யகஞஸ்ய புரோஹிதம, புரோஹிதம யக்ஞஸய, யக்ஞஸ்ய தேவம, தேவம யகஞஸ்ய, யகஞஸய தேவம், தேவம் ருதவிஜம, தேவம, தேவம் ருதவிஜம, என்றிவவாறு ஓதுதல சடா சஙகிதை யெனப்படும.

(4) கன சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம புரோஹிதம ஈளே அககினிம, அககினிம ஈளே புரோஹிதம ஈளே புரோ ஹிதம யகஞஸய புரோஹிதம தேவம தேவம் யகஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய புரோஹி தம புரோஹிதம யகஞஸய தேவம யகஞஸய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம ருதவிஜம தேவம யகஞஸ்ய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம, என றிவவாறு ஓதுதல் கன சஙகிதை யெனபபடும.

மற்றும, மாலா, சிகா, தவஜம, தண்டம, ரதம் முதலிய வேறுபாட்டால மன்ற யோதுமுறை பலவகைப்படுமென்றுணாக

வேத மோதுமியல் முற்றிற்று.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல்.

இச் சாமவேத சங்கிதையானது, பூர்வார்ச்சிகம, உத்தரார்சசிகம் என இருவகைததாம.

இவற்றுள் பூர்வாாசசிகமானது, ஆககினேய காண்டம, ஐநதிர காண்டம், பவமான காண்டம, ஆரணய காணடம, மகாநாமநி யார்சசிகம என ஐந்து பிரிவுகளை யுடையது.

மகாநாமநி யார்சசிகம என்பதைச சேர்ககாமல் பூர்வார்சசிகம் முடிவு பெறுகினறதென்பாரு முளா.

இவை, காண்டஙகளென்றும் பருவங்களென்றும வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாாசசிகத்தைச சநத ஆர்ச்சிகம எனபாருமுளா

இவவாாசசிகம மறறுமொரு வகையால்,

ஆககினேயம,	திருஷ்டுப்,	ஆருணம,
பகுஸாமி,	அநுஷ்டுப,	சுககிரியம,
ஏகஸாமி,	இநதிரபுச்சம்,	மகாநாமநி.
பிருகதி,	பவமானம,	

எனனும ஊக தநதிரஙகளையு முடையதாம. இவைகள பிருகிருதி தநதிரங் கள் என வழஙகபபடுகின்றன. மறறும,

ஆககினேய காணடம	கண்டம	12
பகுஸாமி	,,	6
ஏகஸாமி காண்டம	,,	6
பிருகதி காண்டம	,,	8
திருஷ்டுப்	,,	3
அநுஷ்டுப	,,	4
இநதிரபுசசம	,,	9
பவமானம	,,	11
ஆருணம	,,	3
முதறபாதி	,,	7
இரணடாமபாதி	,,	7
மூனறுமபாதி	,,	8
சுககிரியம	,,	3
ஆக பிரகிருதியின கண்டஙகள		87

இவறறிலுளள சாமங்களின் எண்கள 1446

உத்தராச்சிகமும்

29	சாமங்களைக் கொண்ட	தசராத்திரம்.
41	,,	சமவத்சரம்
23	,,	ஐகாஹம
28	,,	அஹீனம்
14	,,	சத்திரம
19	,,	பிராயசசித்தம
53	,,	க்ஷுத்திரம

என்னும் பிரிவுகளை யுட்கொண்ட ஊஹ தந்திரங்களை யுடையதாம். இதுவே இரகசிய தந்திர மெனப்படுகின்றது.

ஈண்டு, ஆக்கினேய காண்டத்திலிருந்து பவமான காண்டம வரை, வைதிக கருமங்கட்கு உபயோகமான தந்திரங்களிலுள்ள ஸாமங்கள், ஏனைய சாம மந்திரங்களுடன் சேர்ந்து மூன்று பங்காய ஊஹ சாமங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன

ஆருணத்திலும் சுக்கிரியத்திலுமுள்ள வைதிக காரியத்திற்கு உபயோகமான சாமங்கள், ஏனைய சாமங்களோடு சேர்ந்து மூன்று பங்காய் இரகசிய சாமங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன.

கண்டங்களிலுள்ள சாமங்கள பலவகை எணகளை யுடையன.

ஊஹ தந்திரங்களிலுள்ள ஒவவொரு கண்டங்களும முறையே இருபது சாமங்களுடன கூடியவைகள். இவவாறே, தசராத்திரம, சமவத்சரம முதலியவற்றிலுள்ள கண்டங்களு மிருக்கின்றன.

இரகசிய தந்திரத்திலுள்ள கணடங்கள ஒவ்வொன்றும முறையே பத்துச சாமங்களை யுடையன. ஊஹத்தில் இருபது சாமங்களையுடைய கண்டங்கள், 48. சாமங்கள, 960.

இரகசிய தந்திரத்தில பத்துச சாமங்களையுடைய தசகங்கள் (பத்துகள்) 20 சாமங்கள, 200. பிரகிருதி சாமங்கள் பூர்வாரசிகத்திலிருந்து வந்தவைகள். ஊஹ சாமங்களும, இரகசிய சாமங்களும, உத்தராரசிகத்திலிருந்து வந்தவைகள

ஈணடு, ஆக்கினேய மெனபது அக்கினி தேவதையை மேறகொணடதாம. ஐந்திர மெனபது இந்திர தேவதையை மேறகொண்டதாம்.

இவ வைந்திர காணடமானது, ஆக்கினேய காணடத்திலுள்ள, பருசாமி, ஏகசாமி, பிருகதி, திருஷ்டுப், அநுஷ்டுப, இந்திரபுசசம என்பன முதலியவற்றிற்குப பினனா ஓதுவதாகும.

பவமானம் என்பது சோமத்தை மேறகொண்டதாம்.

ஆருணம என்பது அருணனல வெளியாக்கப்பட்டதாம.

சுக்கிரியம் எனபது சுக்கிரனு லாக்கப்பட்டதாம.

இருக்குகள் கீதத்துடன் ஓதுஙகால் சாமங்க ளெனப்படுகின்றன. பூர்வார்ச்சிகத்திலுள்ள இருககுகள பிருகிருதிகளென வழஙகப்படுகின்றன.

உத்தராாசசிகததிலுள்ள இருக்குகள் ஊஹங்கள் எனவும், இரகசியங்க ளெனவும வழஙகபபடுகின்றன.

பொதுவாக உததராாசசிகததில் மூனறு மநதிரஙகள் சேர்நது ஒரு இருககெனபபடுகின்றன. இதிலுளள முதலாவது மநதிரம பூாவததிலுளள தாம. இவவாறுன சாமப்பதிக மஞசரிகள பெருமபானமை பிரகிருதி சாமங கள் போனறே இருககின்றன.

மகா நாமகியார்சசிகததிலுள்ள மநதிரஙகள 'சகவரி' யென வழஙகபபடு கின்றன.

உத்தரார்ச்சிகம் இருபத்தொரு அத்தியாயஙகளை யுடையது.

இம மநதிரஙகள் அவைகளைக கணடவராகிய இருடிகளின் பெயரால வழங்கபபட்டு வருகின்றன.

இச சங்கிதையிலுள்ள மநதிரங்களின் தொகை, 1549 எனபர் சிலா.

1472, என்பர் ஒரு சாராா.

இபபோது இஙகுக் காணப்படுகின்றவைகளோ, 1873.

இவற்றுள, 78 மநதிரஙகளைத தவிாதது மறறவைகள் இருக்கு முதலிய வேதஙகளிலுள்ளவைகளே; இவ வெழுபதகெட்டும புதிய கீதப பாட்டுகள்.

மற்றுஞ சிலர் "75 தவிாதது ஏனையவை இருககிலுள்ளவைகள ; இவ வெழுபததைநதும் புதிது" எனபர்.

மற்றும, மொதத இருககுகள, 1810. இவறறுள முறபாதியில் உள்ளவை, 585 என்பா சிலா.

இந நூலிலோ, 650 காணப்படுகினறன.

மறறும, பிறபாதியிலுளளன, 1225 எனபா சிலா.

ஈண்டோ, இத தொகையே காணபபடுகின்றது மகாநாமநி யாாசசிகததைப பூாவாாசசிகததில் சோககாவிடில ஒருவாறு ஓததிருககினறது

பெரும்பான்மை முற்பாதியிலுள்ள மந்திரங்களே பிற்பாதியிலும் வந்திருக்கின்றன.

அவற்றுள் இரண்டு மந்திரங்கள், மூன்று முறையும், ஒன்பது மந்திரங்கள் இரு முறையும், இரண்டாம் பாதியில் முற்பாதி மந்திரங்கள் மறித்தும் மறித்தும் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதத்தின் எட்டாம் மண்டலத்திலிருந்து பெரும்பான்மை மந்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதமந்திரங்களை நோக்கப் பழைமைகளாயச் சில மந்திரங்கள் இச் சாமவேதத்தி லிருக்கின்றன; ஆதலின சாமவேதம் பழைமையான தெனவும் யூகிக்க இடமுண்டு.

அல்லது, சாம வேதம் இருக்கு வேதத்திற்குப் பிறபட்டதென்றும் சொல்லலாம், ஏனெனில்? அதிலிருக்குமாறே இதுவும் இருத்தலின என்க.

பல தேசங்களிலும் கீதங்களைப்பற்றிப் பலவகையான பாட பேதங்களுண்டு.

வேத மந்திரங்கள், வியாகரண (வடமொழி யிலக்கண)த்திற்கு அடங்காமையினும், இலக்கண வழூஉச சொறகள மிகுதியா யிருத்தலானும் வியாகரணந் தோன்றியதன முன்னரேயே வேதம உள்ளதென்பது புலப்படுகின்றது.

சாம வேதத்தின் சங்கிதை (மந்திர) பாகத்தின் பரிசேடமாகிய பிராமணம எனபது,

26	பிரபாடகங்களையுடைய	பிரௌடப் பிராமணம
5	,,	ஷட்விம்சப பிராமணம
5	,,	சாமவிதானப் பிராமணம
3	,,	ஆர்ஷேயப பிராமணம
5	,,	தேவதாத்தியாயப் பிராமணம்
10	,,	சாந்தோக்கிய பிராமணம
5	,,	சங்கிதோபநிடதப் பிராமணம்

என்னும் வேறுபாடுகளை யுடையதாம. அவற்றுள் ஆறு கண்டங்களையுடைய முதலாவது படலத்தையும, மூன்று கண்டங்களையுடைய இரண்டாம் படலத்தையு முடைய வமசப் பிராமணமானது எண்வகைத்தாம.

இவற்றுள் பிரௌடப் பிராமணத்தை, மகாப பிராமணம என்றும, பஞ்சவிமசப பிராமணத்தைத தாட்டியப் பிராமணம் என்றும வழங்குவர்.

இவற்றுள், சாந்தோக்கிய வுபநிடதப் பிராமணமானது, பத்து வகையான உட்பிரிவுகளை யுடையது. அவற்றுள, திருமணஞ் செய்தல்

நடாததல முதலியவைகட்கு ஓதவேண்டிய மந்திரஙகள், முநதிய இரணடு பிரிவுகளிலு மிருககினறன; இது மநதிர காணடமெனபபடும.

ஏனைய எட்டுப பிரிவுகளும சாந்தோககியமென வழஙகப்படுகினறன.

வமசப் பிராமணமானது, பலவகையான சாமவேத ஆசிரியாகளையும எணணிறநத இருடிகளின பரமபரைகளையும கூறுகினறதாகும. அவறறுள சில வருமாறு :—

ராணாயனி, சாததியமுககினி, தூாவாசாகள, பாகுரி, கௌண்டி, கௌலககுலவி, ஔபமநயியாகள, தாாலா, காாககிய சாாவணி, வாஷகணயா, குதுமி, சாலிஹோததிரா, சைமினி, எனனு மிபபதினமூவரும சாமவேதத திறகு ஆசிரியாகள.

சடி, பாலலவி, காலபவி, தண்டி, விருக, விருஷாணர், ருருகா, அகஸ்தியா, பதசிரா, குகதா எனபவாகள சாமவேதததின பேருரையாளா கள.

சர்வதததன் எனபவன் முதலாகப பிரமன் ஈறுகவுள்ள பலவகை யான சாமவேத உரையாசிரியாகளும அதிற் கூறப்பட்டிருககினறனா

அவாகளுள பிரமன் முதலாவது ஆசிரியனுககு கூறபபட்டிருககின்றன

இவாகளுள அறுவகையான தேவாகளைதத விாதது ஏனைய ஐமபததைநது ஆசிரியாகளும வமசப பிராமணததை நோகக ஆயிரக கணககான வருடஙகளுககு முனனா இருநதவாகளெனறே கொள்ளறபாலா.

அவறறுள முறபாதியிலுளளவாகளின பெயாகள வருமாறு :—சாவ தததகாரியா, சநதிரபூதிதாாகியாயணர், திராத ஏழுமதா, நிகலபாாணவல கியா, சநதோகமாகிஜா, மிதரவாசச தெளலஙகாயனா, சுப்ரதீத ஔலுநதி யா, பிருகறபதி குபத சாயஸ்தியர், பவத்ராத சாயஸதியா, குஸதுக சாக்க ராக்ஷியர், சிரவணதததத கௌஹலா, சுசாரத சாலஙகாயனர், ஊர்ஜயநதௌப மநயா, பாநும தௌபமநயா, ஆனநதசசாநதனுயனா, சாமபராாககராக்ஷியா, காமபோஜ சௌபமநயா, மநதிரகார சௌஙகாயனா, சுவாதி ரௌகாக்ஷியா, சுசிரவ வாாஷகண்யா, பிராதாநஹசௌஹலா, கேதுவாதயா, மிததிரவிநத கோகலர், சுநீத கபாடவா, சுதேம சாணடிலயாயனா, அமசுததானசய்யா, அமாவாஸ்ய சாணடிலயாயனா, ராதோ கௌதயா, சம்வர்ககஜித மகாய னர், அதிதநவ சௌனகா, மசக காாககியா, திரக காககியா, வாசிட்ட சைகதாநேயா, சாகதா ஸோபாடிதாயனா, விசட்சணதாணடியர், காததப முக தாணடியாயனா, உதர சாண்டிலயா, அதிதநவ சௌநகா, மசக காாககி யா, திரகோ ' , வாசிஷ்ட சைகதாநேயர், வாசிட்ட ஆரோஹண்ய ராஜநயா, சுமநத பப்ரவ சௌதமா, சூஷோ வாகுநேய பாரததுவாசர், தாால

தாாதேய சௌனகர், துதி இநதிரோத சௌநகர், இநதிரோத சௌனகர், விருஷ சுஷ்மவாதாவதர், நிட்குரோதபாயசான்யா, பிரதிதி தேவதாசா, தேவதராசாவசாயனா, சுரவா, அககினிபூ கசியபா, இநதிரபூ கசியபா, மித திரபூ கசியபா, விபணடவ கசியபா, ரிஷியசிருஙக கசியபா, கசியபா, அக கினி, இநதிரா, வாயு, மிருததியு, பிரசாபதி, பிரமன எனனும அறுபது ரிஷிகளாவாாகள்.

இரண்டாம பாதியிலுள்ளவர்களின பெயர் வருமாறு:— நயனர், அரிய மபூதிகாலவா, பதரசாமா, கௌசிகர், புஷ்யயசா, ஔதுமபர், சஙகர கௌத மா, ஆயமராதோ கோபிலா, பூஷமிதரோ காபிலா, அசுவமிதர கௌபி லர், வசசமிதர கௌபிலா, மூல மிததிர கௌபிலா, பிருகதவசு கௌபிலா, கோபிலா, ராதகௌதமா எனப பதினைநது பேரகளாவா.

இவர்களுள முன்னிருப்பவாகள் பின வருபவாகளுககு முறையாய விததையைக கறபிதத பிதாவெனபபடுகின றவர்கள.

ஏணடுச சாயணா முதலியோாகள எலலா மநதிரஙகட்கும் பரமேஷ்டி, சுயமபு என வழஙகபபெறுகின்ற பிரமனே இருடி யெனகின றனா, மறறும இவவாறே சுருதி மிருதிகளுங கூறுகின றன எனபது காணக.

இச சாமவேதததிறகு இரணடு வகையான அநுககிரமணிகைகள இருககின றன; இவ விரணடுஞ சேர்நதது ஆர்ஷேய பிராமண மெனப்படு கின றது. இதுவும பரிசேஷததிற சேர்நததேயாம.

முதலாவது பரிசேஷம, பதினெண் வகைதது; அது பெருமபாலும ஜெர்மனியில இருககிறதாகத தெரிகிறது.

இரணடாவது பரிசேஷம 'கிரது சஙகிரகம்' என வழஙகப்படுகின றது.

மூன்றாவது 'வினியோக சங்கிரகம.'

நானகாவது 'சோமோதபததி.'

ஐந்தாவது 'ஆர்ச்சிகம' ஆறுவது 'விஷயசூசி.'

மற்றும, இச சாமவேதததிற்கு, மூனறு சிரௌத சூததிரஙகளும, பஞ்சவிம்சம் பிராமணததின் உரை வடிவாக ஒரு சூததிரமும இருக கின றன.

மற்றும, இருக்கு மநதிரஙகளைச் சாமஙகளாக மாறறுவதன பொருட்டு ஐநது சூததிரங்க ளிருக்கின றன.

கிருஹ்ய சூததிரமொனறும இருககின றது.

மற்றும், பலவகையாகச சாமவேதததின வழி நூல்களாகவும, சாபு நூலகளாகவும ஆயிரக்கணககான நூலகளிருககின றன.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல் முற்றிற்று

சாமவேதச் சாகையியல்.

ஈண்டுச் சாகைகள் என்பன, மகாபாரதத்திற்குள்ள பதினெண் பருவங்களைப் போன்றனவன்று; மற்றே, இராமாயணம் ஒன்றே, கம்ப ராமாயணம், துளசி ராமாயணம், அத்தியான்ம ராமாயணம் என்பன முதலிய சாகைகளாகப் பிரிந்தது போன்று, சைமினி முனிவர் முதலிய பல்லாயிரம் பேர்களால் ஆயிரக்கணக்கான சாகைகளாய் வேறுபாட்டை யடைந்திருக்கின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு சாகைகளை யோதின போதிலும் சாமவேதத்தையே முழுதும் ஓதியதாகு மெனபதும் பெறப்பட்டமை காண்க. மற்றைய வேதங்களின் சாகைகளும் இவ்வாறேயாம்.

சாமவேதத்தின் சாகைகளைப்பற்றி ஒரு நூல், 'பிரதிசாகை' என்னும் பெயரால் புட்ப மகரிஷியாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரங்களாம். ஆனால் அவற்றுள் பெரும்பான்மை தொலைந்தன. இப்போது சில சாகைகளே உலாவுகின்றன.

அற்றுகலினன்றே, அதர்வண வேதத்தின் பரிசேஷமாகிய "சரணவ்யூகம்" என்னும் நூலில்,

"தத்ர ஸாமவேதஸ்ய ஸஹஸ்ரஸம்ஹிதா ஆஸீத் ।
அநத்யாயேஷ்வதீயாநாஸ் தே ஶதக்ரதுநா விநிஹதா: "

"சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரக் கணக்காய் இருந்தன, அவை, வேதமோதத்தகாத காலத்தில் ஓதியதால், இந்திரனால் முழுதும் நாசமடைந்தன" எனவும், அவற்றுள் தொலையா தொழிந்தன சிலவே [illegible] றன. அவையாவன :—ராணாயனீய, சாத்தியமுகரம், கலாப, மகா கலாப, கௌதும, லாங்கலிக எனபவைகளாம அவற்றுள்ளும், கௌதும சாகையானது, சாராயணீய, வாதராயணீய, வைததிருத, பிராசீனதைஜஸ, அநிட்டக எனனும் பேதத்தால் அறுவகைத்து எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், வாசறபததியம, பிருகத அபிதானம, சபத கலபத்துருமம முதலியவைகளில் கூறியுள்ளதற்கும இதற்கும சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

அவைகளாவன :— ஆசுராயணீயா:, வாசுராயணீயா:, வார்த்தாந்தவேயா:, பராஞ்சலா:, ருகவர்ணபேதா:, ப்ராசீனயோகயா:, ஞானயோகயா:, ராணாயனீயா:, எனபனவாம.

இவற்றுள், ராணாயனீயா: என்பது, சாட்டியாயனீயா:, சாவாயனீயா:, சாட்டிய முக்கிரியா:, பாராயணீயா:, சாதவலா:, சாதயதபாவா:, மௌத கலா:, கலவலா:, மகாகலவலா:, கௌதுமா:, சைமினீயா:, என்னும் பேதங் களை யுடையதாகும்.

இதை, விஷ்ணு புராணம் மற்றொருவகையாயக் கூறுகின்றது.

அதாவது.—சாமவேத மென்னுமொரு மரத்தின் கிளைகளை, வியாசமுனி வரின் மாணாக்கராகிய சைமினி முனியானவர் கீழ்க்கண்டவாறு முறையாய் வகுத்தனர். சுமந்துவின் புத்திரர்களான சுகர்மா, சுமந்து என்னுமிருவரும் ஒரு சாகையை யோதினர். சுகர்மா ஆயிரக்கணக்கான சங்கிதைகளைப் பிரித் தனர். அவருக்கு, இரணயநாபி, கௌசல்யா, பௌஷ்யஞ்சி, லோகாட்சி, குதுமி, குழீதி, லாங்கலி, என்பவர்கள் மாணாக்கர்கள். இவர்கள் உதீச்ய சாமகர்கள் என வழங்கப்படுவார்கள். மற்றும், இரணயநாபி என்பவர்க்கு ஐவர் மாணாக்கர்களுளர், அவர்கள் பிராச்சிய சாமகர்கள் எனப்படுவார்கள். மற்றும், இரணயநாபி என்பவருக்குக் கிருதியென்பவர் ஒருவர் மாணாக்கரா வர். அவர் தமது மாணாக்கர்களுக்கு இருபத்து நான்கு சங்கிதைகளை உபதே சஞ் செய்தனர். அவருடைய மாணாக்கர் முதலியோர்கள் சாமவேதத்திற்கு அநேகம் சாகைகளைப் பிரித்தனர். இவைகள் உபசாகைகள் எனவும் வழங் கப்படுகின்றன என்பதாம். பாகவத முதலிய புராணங்களில் மற்றொரு வகையாயச் சாகையின் வேறுபாடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் வியாச முனிவரின் காலத்திற்குப்பின் பலவகைச் சாகைகள் அவருடைய மாணாக்கர்களால் புதிது புதிதாய் வகுக்கப்பட்டிருக்கலா மெனப் புலப்படு கின்றது.

மற்றும், பாணினி முனிவரின் வியாகரணத்திலுள்ள பைலாதி கணத் தில 'ராணி' என்னும் சொல சந்திப் பொருளில் வருங்கால் 'ராணாயனி' என்றாகின்றது. ராணாயனி என்பவர் ஒரு சாகையை யுண்டாக்கினவராவர். இதுபோன்றே, தௌலாதி, யாஸ்காதி, கோபவனாதி என்பன முதலிய கணங் களை வகுத்ததுகொண்டு யூகித்து நோக்கில இத்தகைய வேத சாகைகளை வகுத்தவர்களின் பெயரால் அது வகுக்கப்பட் டிருக்கலாமென்றுந் தோன்று கின்றது.

இப்போது பாரத நாட்டில் விளங்குகின்ற சாகைகள், கௌதும சாகை, சைமினீய சாகை, ராணாயனீய சாகை என்னும் மூன்று சாகைகளேயாம்.

இவற்றுள்ளும், குர்ச்சர தேசத்தில் கௌதும சாகையும், கானடக தேசத்தில் சைமினீய சாகையும், மாராஷ்டிர தேசத்தில் ராணாயனீய சாகை யும் உலாவுகின்றன.

மற்றும், கௌதும சாகையே, காசி முதலிய பல தேசங்களிலுமுள்ள குர்ச்சரர், ஸ்ரீமாலியர், நாகரர் முதலியோர்களிடத்தும், வங்க தேசத்திலுள்ளார்களிடத்தும் மிகுதியாய்க் காணப்படுகின்றது.

இக் கௌதும சாகையைத் தழுவிய சங்கிதைகள், ஷட்விம்சப் பிராமணம், தாண்டியப் பிராமணம், சாமவிதானப் பிராமணம் என்பன முதலிய அநேக வகை நூல்களாகின்றன.

அன்றியும், சாந்தோக்கிய வுபநிடதம், மசக கல்ப சூத்திரம், லாட்டியாயன சுரௌத சூத்திரம், கோபில கிருகிய சூத்திரம் முதலியவைகளும் அதைச் சேர்ந்தவைகளாகின்றன.

அதைத் தவிர்த்தும், ராணாயனீய சாகை இப்போது மாராஷ்டிர தேசத்தில் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுவே, இராமேச்சுரம் வரையிலுள்ள மறையவர்களிடத்தும் பெரும்பான்மையும் வழங்கப் பட்டு வருகின்றது.

இவர்கட்கு, சுரௌத சூத்திரம், கிருகிய சூத்திர முதலியவைகளும் உடன்பாடுண்டு.

த்ராகியாயன கிருகிய சூத்திரமும், காதிர கிருகிய சூத்திரமும் இவர் கட்கு உடன்பாடு.

கௌதும சாகையைத் தழுவிய கர்நாடக தேசத்தவர்கள் சிலரேயாவர்

இச் சாகையின் பிரிவு, சைமினி சாகை, சைமினிப் பிராமணம், சைமினி சுரௌத சூத்திரம், சைமினி கிருகிய சூத்திரம் முதலியனவாம். இவை இவ்வாறு அநேக வகைகளாகின்றன.

இதுபற்றியே, வியாகரண மா பாடியகாரரும், 'சாம மறை ஆயிரங் கிளைகளை யுடையது' என்று கூறியுள்ளார்

இச் சாகைகளின் விஷயங்கள், பிரஸ்லேஷம், விஸ்லேஷம், விருத்த, அவிருத்த, கதம், அகதம், உச்சம், நீசம், கிருஷ்டம், அகிருஷ்டம், சங் கிருஷ்ட முதலியவைகளாகின்றன.

யாஸ்க முனிவரும், இவ்வாறு 'வேதங்களின் சாகைகள் சிதைந்தொழிந்தமையினன்றே, நிருத்தம் முதலிய வேதாங்கங்கள் எம்மால் செய்ய நேர்ந்தன' என்று கூறியுள்ளார்.

அற்றுகவினன்றே, வேத மந்திரமும், "ஸ்தோமம ஜநயாமி நவயம்" 'புதிய துதி மஞ்சரியைச் செய்கின்றேன்' என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், பிருகதாரணியமும்,

அபிஹிந ரிஷோவச:, "இருடியின் வாக்கைக் கேட்டிலேயோ" என்று கூறுகின்றது.

பிரசாபதியே, வேததநிற கூறியுளள உருவ நாமஙகளை வகுததவ ராவா.

இதுபற்றியே பதஞ்சலி மகரிஷியும், பாணினி, அத-1, பாதம-1, 25வது சூததிரததிறகுப பாடிய மியறறுஙகால,

"வேத மியறறினா இனனவரெனக காணப்படாவிடினும வேதம நித தியமெனல அமையாது" எனறருளி யுளளாா.

ஈண்டு ஒலியானது நிததியமாமெனினும, 'பலவகைச் சொற் கூடடங களாய வேதத தொகுதி நிததியமாதல் யாஙஙனம'? எனபது பதஞசலியின கருததாமெனல புலப்படுகினறது.

இச சாமவேதம நாலாயிரம் வியூகஙகளை யுடையதாம.

சாமவேதத்தின் சாகையியல்

முற்றிற்று.

சாமவேத கானவியல்.

ஓம எனபதை நீட்டிக் கூறின் ஒரு விதமாகிய சுரம உணடாகினறது. இதுபறறியே சாநதோககிய வுபநிடதமும இதை விரிததுக கூறுகினறது. கணணபிரானும ஆஙகிரசரிடததில சஙகீத விதவையைப பயினறவா என வும, கணணபிரான 'சாலிகயம' எனபதோா சஙகீதததை வெளிபபடுததி யுளளாா. அது 'யாதவாகட்கு இனிது தெரியும' எனவும உபநிடத முரைககினறது. பீஷ்மருடைய உடல விழுஙகால சாமவேத கீதஞ செயத தாக சாநதிபருவம 16-வது சுலோகங கூறுகினறது.

ஈணடு, "வேத மநதிரஙகள கானததுடன கூடியே துதிக்கபபடுகின் றன, இனறேல, பிழையுற்றன" என சைமினி முனிவா தெளிவாய்க கூறி யிருததலின, சஙகீதமும வேளவி யநுட்டானததிறகு வலிவையுண்டாககலின் கீதததால சமதகாரஞ செயயபபெறற இருககு வேத மநதிரஙகளாலேயே துதி செய்தல இனிது அமையுமாதலின இருககு வேத மநதிரஙகளை, சுரங களுடன கூடியவைகளாய்ச செயதலே சஙகீதததின பிரததியட்சபயனும. ஆதலின சஙகீதமும ஒருவகையான சமதகார கருமமே யெனபது காணக. இபபொருளை சாமம எனனும சொலலானும நனகு விளஙகுகினறது

அற்றுகளினன்றே சாநதோக்கிய வுபநிடதமும், "சாமத்திற்கு யாது கதி? சுரம" என்றற் றொடக்கத்து மந்திரஙகளாலும் இதைக் கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, 'அர்தைகத்வாத் விகல்ப:' என்னும் சைமினியின் சூத் திர பாடியததில் சபர சுவாமிகளும "சாமவேததில சகததிரம் கீதி யுபா யங்கள்" என்று கூறியுளளார்.

இனி, மார்பு, கழுதது, தலை என்னும் மூ[illegible]ருநது ஒலி யெழுகினறது. இம மூனறையும, காலைத தீயோமபல, கடுமபகற றீயோமு பல, மாலைத தீயோமபல போன்றே எணணல வேணடும. இநத மூனறிடங களில் எழுவகைச சுரங்களுந தோனறுகினறன.

சுரங்கள் ஏழு, கிராமம் மூனறு, மூர்ச்சனை இருபததொனறு, தானஙகள் நாற்பததொனபதாம. இவைகள ஒனறு கூடி ஒரு சுரமண்டில மெனபபடு கினறன.

இவற்றுள், ஷட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவு தம், நிஷாதம் என்னுமிவைகளே எழுவகைச் சுரஙகள். ஷட்சம், மததியமமு காந்தாரம் என்னுமிவைகள் கிராமங்க ளெனப்படுகின்றன.

இவற்றுள் ஷட்சக்கிராமத்தில் பதினன்கு தானங்களும், மத்தியமக் கிராமததில் இருபது தானங்களும், காநதாரக கிராமததில இருபது தானங் களுமாகின்றன.

மூாசசையானது, ரிஷி, பிததிரு, தெய்வம் என்னும பேததததால் தனிததனி எழுவகையாகினறது. இதில, நநதீ, விசாலா, சுமுகி, சிததிரா, சிததிரவதீ, சுகா, பலா எனனு மிவவேழும தேவமூாசசனைகளாகினறன,

ஆப்யாயனீ, விசுவபிருதா, சநதிரா, ஹேமா, கபாததினீ, மைததிரீ பாாஹதீ, ஹருஷ்யகா, ரசனீ, எனனு மிவவேழும ரிஷி மூாசசனைகளாகின றன.

தேவ, பிததிரு, ரிஷி என்னும் மூர்ச்சனைகளே, கந்தருவர், வேள்வி, மனிதர் என்பவாகள் முறையாய்ப் பின பற்றுபவர்களாகினறனர். உலகம் பற்றிய மூர்சசனைகள் ரிஷி மூர்சசனைகள் எனறு வழஙகப்படுகின்றன.

ஷட்சததால தேவரும, ரிஷபத்தால ரிஷிகளும, காந்தாரத்தால் பிதிரக் களும், மததியமததால் கந்தருவரும், பஞசமததால எலலா மககளும, நிஷாதததால் வேளவியும, தைவதததால ஏனைய வுயிாகளும களிபபடை கின்றன.

கானத்திற்கு, ரத்தம், பூரணம், அலஙகிருதம, பிரசன்னம், விகிருஷ்டம், சலக்ஷம, சமம், சுகுமாரம், மதுரம என்னுமிவைகள் குணஙகளாகின்றன.

சுரமானது, உதாத்தம, அநுதாத்தம, சுவரிதம, பிரசிதம், என ஐவகைததாம.

சாமவேத சங்கிதையிலே, உதாததம், அநுதாததம, சுவரிதம் ‹ மூன்றேயுள்ளன.

நா, அண்ணம் முதலியவைகளின் மேற்புறத தெழுவது உதா‹ அது, 'ஆயே' என்பது போனறதாம. நா, அணணம முதலிய‹ கீழ்ப்புறததிலிருநதெழுவது அநுதாததமாம. அது 'அாவாங' ‹ போனறதாம. இவ்விரணடு வகையுமபறறி யெழுவது சுவரிதமாம.

ஈண்டு, உதாத்தத்தில நிஷாதமும காநதாரமும; அநுதாத‹ ரிஷபமும் தைவதமும; சுவரிததததில ஷடசம மததியம பஞ்சமப பவைகளு மிருககினறன. இதன விரிவை நாரதீய முதலிய கான . காண்க.

ஈண்டு, நிஷாதம் கிருஷ்டம், தைவதம் பிரதமம், பஞ்சமம் துவி மத்தியமம் திருதீயம, காந்தாரம் சதுர்ததம், ரிஷபம மநதிரம், வ‹ அதிவாசிரயம என வழங்கபபடுகின்றன.

கிருஷ்டம—11. பிரதமம—1. துவிதீயம்—2. திருதீயம்—3. ச‹ தம—4. மநதிரம—5 அதிசுவாரயம—6. பரிசுவாரயம—156. என‹ சுரததின் எணகள.

மற்றும,—பிரேங்கணம். O துவிமாததிரம. ப தீபதம. ∧ ஆய * கருஷீண என்னுமிவைகளும இவறறின குறிகளாகினறன.

அகாரம்—அபிகிதம, நகாரம—நமனம், விகாரம்—விநதம் என‹ வழங்கப்படுகினறன.

சந்தம், அதிசசநதம, விச்சநதம என மூவகைத்தாம.

அவறறுள, காயததிரிக்கு —	சநத —	எழுததுக்கள —	24
உஷ்ணிக	,,	,,	28
அநுஷ்டுப	,,	,,	32
பிருகதி	,,	,,	36
பஙகதி	,,	,,	40

திருஷ்டுப —	சநத —	எழுததுககள —	44
சகதி	,,	,,	48
அதிசகதி	,,	,,	52
சாகவரி	,,	,,	56
அதிசக்வரி	,,	,,	60
அஷ்டி	,,	,,	64
அதயஷ்டி	,,	,,	68
திருதி	,,	,,	72
அதிதிருதி	,,	,,	76

இவைகள சநதஙகளின் எழுததுககளாகினறன.

ஈண்டுச சாமவேத கானமானது, கேயகான மென்றும, ஆரணிய கான மெனறும இருவகைதது.

இதில் மககட் கூட்டததிலிருநது பாடுவது கேயகானமாம. இது இல்லற இயலுககுரியதாம.

துறவி, மோட்ச வேட்கையாளர் முதலியோாகள் தவநெறியிற காலங கழிததல வேணடுமென ஆரணியததிலிருநது பாடுவது ஆரணிய கான மாம.

'சாம வேததநின சநத ஆாசசிக மெனனும முதலாவது ஆர்சசிக மானது இருவகைக கானஙகளையு முடையது' எனபா சிலா.

சிலர் 'கேய கானம ஒனறையே யுடையது' எனபா.

சுரஙகளும ஏனைய வேதஙகளி லுளளவற்றினும சாமவேதப் பிராம ணஙகளிற கூறபபடடுளளவைகள வேறுபாடுடையவைக ளாகினறன.

மற்றும, ஏனைய வேதஙகளிலுளள சுரஙகட்கும், சாம வேதத்திலுள்ள சுரஙகட்கும மாறுபாடு காணப்படுகினறன. இவ வேறுபாடு விளஙகுமாறு ஒரு மநதிரததை மாததிரம எடுததுககாடடாகத தெரிவிப்பாம :—

அககினிம தூதம வருணீமஹே ஹோதாரம விசுவ வேதஸம,

அஸ்ய யகஞஸ்ய சுக்ரதும.

என்னும இம் மநதிரம இருககு வேதத்தில வருஙகால் இவ்வோசையுடன எளிதாய் இவ்வாறே உசசரிககததககதாம.

இம்மந்திரமே சாமவேதத்தில் வரும்போது,

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2
அக்கினிம் தூதம் வருணீமஹே ஹோதாரம விஸவ வேதஸம,

3 2 3 1 2 3 1 2
அஸ்ய யகஞஸ்ய சுகரதும.

என்றிவ்வாறு சநதஙகளை ஏறறே வருகினறது.

ஈண்டுச் சாமவேதததில, 1—2—3—என்னும எண்கள் முறையே, உதாததம, அநுதாததம, சுரிதம் எனனும சுரஙகளைக குறிக்கின்றன.

மறறும, ரி, க, ம, ப, த, நி, ஸ, எனனும ஏழு சுரங்களும சாமவேதத தில, ம, க, ரி, ஸ, த, நி, ப என வழங்கப்படுகின்றன. இவை நாரத சிட் சையிற கூறப்பட்டிருபபனவாம. மறறும இவைகளின பேதஙகளைச சாம வேத கீததததை யுணாநத பெரியாாபால கேட்டுணாக.

சாமவேத கானவியல

முற்றிறறு.

தேவதை யியல்.

ஈண்டு, யாஸ்கமுனிவர், "எதை விருமபி எததேவதையை 'இவா இறைவர்' ஏனக் கருதி இருடியானவர் துதிககினறுரோ அமமநதிரததிறகு அவரே தேவதையாவா" என்று கூறியுள்ளார். அத தேவதைகள; தனமை, முனனிலை, படாக்கைச சொற்களாற கூறததககதான, அததியான் மம, அபரோட்சம், பரோட்சம என மூவகைகளாகினறன.

இவற்றுள், மண்ணுலகம், விண்ணுலகம, சுவாக்கம் என்னும மூனறி டங்களிலுமுள்ள ஒளிமணடிலங்கள, மண்ணிற்கு அககினி தேவதை யென றும், விண்ணிற்கு மின்னல் இநதிர தேவதை யென்றும, சுவாககததிற குச சூரிய தேவதை யெனறுங கொள்ளபபட்டிருககினறன எனப.

இவற்றுள், அக்கினியானது, இநதிர னென்றும, சோம னெனறும, வருண னெனறும், மழை யெனறும், ரிது வெனறும ஈண்டு விதநது கூறப படுகினறது.

மறறும, வைதீகாகளால தனது வீட்டில எபபோதும் வளாததுக கொண்டிருககினற அககினி காாஹபததிய அககினி யெனபபடும.

பின்னர், இவ்வக்கினியிலிருந்து தக்ஷிணாக்கினி என்பது உண்டாகின்றது. அதாவது தென்திசைக்கண் நிறுவப்படுகின்ற அக்கினியாம். ஓமஞ் செய்தற்குரிய ஆகவனீயாக்கினி யெனனும கிழ்த திசையிலுள்ள அககினியும காரஹபததிய மெனனும அவவககினியிலிருந்தே கொண்டு வரப்படுகின்றது. மறறும, மினனல, ˆ ' பலாச மரம, எனனும மூன்றிலுமிருநதுண்டான அக்கினிகளும இமமூனறிடததுஞ சோககபபடுகினறன. மகரிஷிகளும ஆரியாகளும அக்கினியையே தெயவமாக வழிபட்டு வந்தார்களெனத் தெரிகின்றது. பாரிசிகர்களுக்கும் அக்கினியே தெய்வமாம்.

எல்லா வுலகததிலும, எமமததிலும், எவ்விடத்திலும் எல்லாராலும் அக்கினியே வழிபடப பெறுகினறது. ஒவவொரு வேதஙகளும தொடககததிலே அக்கினியையே துதிக்கின்றன.

தேவர்கள் யாகஞ் செய்வதற்குச் சமித்துககளைத தேடும்போது இராக்கதர்கள தேவாகள்போல் வடிவுடையவராய் அவருட் கலநதுகொணடு அவரை நிநதிததனா. பினனா ஒருவருககொருவா போரிட்டனா. அப்போது, ஒருவருககொருவா, 'நீ என இவவணஞ் சொன்னாய், நான் அவவாறு சொலலவிலலை' என்றிவ்வாறு கலகமுண்டாகுமபோது அககினி மாததிரம் ஒனறும பேசாதிருநததாலும, பிறா சொனனதைக் கேட்காததாலும், அது தொடடு அக்கினியையே பெரிய தெய்வம என தேவர்கள் வணங்கத தலைப் பட்டனர், என்று 3—4—3—1—8 சதபதப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

எணடு, ஐவகைததீ, மூவகைததீ எனப்படும் இருவகைக கடவுள் தீக்களும வெளிபபடுவதறகுக காரணமாகிய அரசமரததையும, அக கடவுளுககு ஆசனமாகிய சமிவிருக்ஷ முதலாகிய மரஙகளையும, உலகிலுள்ள தீ, மனையாளோடு இல்லததில ஓம்புந தீயாகிய ஔபாசனததீ எனும இத தீககளைபபோனறு அவியாமல விளஙகும சோதி விருக்ஷததையும, சமைததறகுரிய தீயைப போனறு வேணடுஙகால தீ தோனறுதறகுரிய உனைய மரஙகளையும, வேளவிககு இனறியமையாது வேணடபபடும சோமக கொடி முதலிய பிறவற்றையுமுடையதால மணணை வேள்விககு உவமையாகச் சொல்லலாம்.

தீக் கடவுளானவர், அசசுவ வுருவங்கொண்டு அதன்பால் ஒளித்தலால் அரசமரம் அசசுவதத மெனபபட்டது.

இவ்வாறே, தீககடைக் கோலாலெழுகினற அககினியானது, காருக பததியம, ஆகவனீயம, தக்கிணபனம என மூவகைப்படும். இவறறொடு சபபியமும ஆவசததியமுங கூடில ஐநதீயெனபபடும.

குறிப்பு :— அச்சுவம்—குதிரை

குறிப்பு :— சபயம்—சபையிலுள் தீ ஆவசத்தியம்—உணடி முதலியன செய்யுந் தீ

தீக்கடவுள் புகுநதொளிததமையால் அரசமரமும், வெள்ளிக்கு இட மென வேதம் புகழ்தலால அததிமரமும, சுவாக்கததிலிருந்து மண்ணுலகத் திற்கு வநதமையால புரசமரசமும, தீக கடவுளின கோபததைத் தணித் தலால சமிவிருக்ஷமும, மேக சமபநதததால ஒளி தஙகலால இடிவீழ மரமும, யாகததலேவனுகிய மாயோனிருபபிடமாதலின தாமரையிலையும அககினி தேவனுககு ஆசனமாகக கொளளபபடுகின றன.

மறறும, இவ்வககினியே உருததிர னெனறும, கடோபநிடததில நாசி கேது எனனும அககினியைப போதிபபது போனறு, பரமானமாவெனறும கூறபபட்டிருககினறது.

ஆனல், தியை அபிமானிததுளள அககினி தேவதையே தீ யென்பதற் கும, அதுவே அருட்பெருஞ சோதியாகிய பரமானமா எனபதறகும, வேதம், உபநிடதம முதலிய எலலா நூலகளும இடஙகொடுககு மெனபதும ாணடு உணாறபாலது.

அஙஙனமே, அக்கினி, சோமன, வருணன, பூஷா, பிருகறபதி, பாவ தம, குசசம, விஷ்ணு, வாயு முதலிய பெயாகளால இநதிரன வழஙகபபடு கினறுன.

மறறும், 'இந்திரிய மிநதிர லிங்கம்' என்றற்றொடக்கத்துப் பாணினி முனிவரின் சூததிரததாலும, 'சமே இந்திரோ மேதயாஸ்பிருணோது' 'சநத மிநதிரமிதயாசக்ஷதே' எனபது முதலிய உபநிடத வாக்கியஙக ளாலும பரமானமா வெனப்படுகினறவனும இவவிநதிரனே யாவன எனப துங காணக.

அகலிகையை மணநது விருததிரனைக் கொலலுதல முதலிய செயகை களையுடையவனுன வான நாடடரசனும இவ விநதிரனே யாவன.

இநதிரோ மாயாபி: புருரூப மீயதே, எனறபடி சகுணம, நிாகுணம எனனும இருவகையாகக கொளவதறகும தக்க பிரமாணஙக ளிருககினறன எனபது முணாக.

சநதிரன, வாயு, சமவசசரம, எனபது முதலிய பெயர்களால சூரியன வழங்கப்படுகின்றுன.

காயததிரி மநதிரததிலுளள 'சவிதா' என்பது சகுணமாகிய சூரிய தேவதையையும், நிர்கதுணமாகிய பரமானமாவையும உணாததுவது போனறு இவ வககினியையும இருவகையாகக கொளவதறகும பிரமாணங கள இருககினறன வெனபது மறிக.

ஈணடு, பலலாயிரம மக்கள் கூடிய இராசசியததை ஒரு இராசசியம என்பதுபோனறு வியவகாரததில் பல்வகைத தேவதைகளைக கொணடு, முடிவில எலலாம ஒரே தெய்வமெனறு கொளவதில இழுக்கொனறு மிலலை. இதுவே ஈானகு வேதஙகடகும பாடியமியறறிய சாயணரின் கருததா மென பது அவருடைய பாடியததை உற்று நோககின் தெற்றென விளஙகும. இஃதுணராதார் 'சாயணா ஆரியமததததைக் கட்டிவிடடா ரெனறும, சாயணரின பாடியம் குருடன கையிலுள்ள ஒரு கோல போன்றது என்றும' பல வாறு சிலர் குழறுவா.

ஈணடு அதில் ஒன்றைமாததிரம் எடுத்துக் காட்டுவாம :—

விருததிரன் எனபது 'மேகம்' எனக கூறுகின்றார் நிருத்தகாரர். இதிகாசர், 'ஒரு அசுரன' எனபா. 'பாவம்' என்பர் மறறொருவா. இனனுமொரு சாரார 'இருள' எனபா, மறறும இவவாறே பலவகையாம எனபதை யூகிததுணர்க.

மற்றும, இதை வாயுவினற சூழப்படட இநதிரனென்னும மின்னலொளியால் நீர் கொதிப்புண்டாகுமிடதது மழையாய் விழுகின்றதென்றும, இநதிரன் வசசிராயுதததால மேகததைப புடைக்குமபோது மழையுணடாகினற தெனறும, மேகமாகிய மடுவினகண விருததிரனுற் கடடிவைததிருநத பசு வெனனும நீரை இநதிரன் அவிழ்தது விடடனனென்றும மறறும பல வாறுகவும் மொழிப.

ஈண்டு, நீா, ஒளி என்னு மிவவிரண்டின சேர்க்கையாலேயே மழையுண்டாகினறதெனபதும, இதையே யுததமென வழங்குவா எனபதும உறறு நோக்கத்தக்கன ; இவ்வனைததையுங கூறுகினறனர் சாயணா எனபதாம.

சோமம, எனபது இருக்கு வேதம ஒன்பதாம் மண்டிலததில பல வகையாய்க கூறபபட்டிருக்கினறது.

இச சோமமும் சநதிரனும் ஒன்றென்று தோன்றுகின்றது. மறறும், 10—15—13. வது சூகதம இவ்விரண்டும வேறெனறுங் கூறுகின்றது. ஆனுல் சோமக் கொடிக்குளள குணஙகளனைத்தும சநதிரனிடததும் இருககினறன.

"இச் சோமமானது, ஸ்ரீவை சோமம" "ராஜாவை சோமம்" "சோமாவை பிரசாபதி:" எனறற் றொடக்கதது நூறறுககணககான வேத மநதிரஙகளாற கூறபபெற்றதும், வேள்விககு முககியமானதும, இச சாமவேதத்தில் பெருமபானமை துதிககப பெறறதுமாம.

மற்றும, உபநிடதங்களிலும மறறைய நூல்களிலும இச் சோமமே பரமானமாவெனக கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், இச் சாமவேதத்திலும் பரமேசுரனாகவும் அது துதிக்கப்படு கின்றது. உற்று நோக்கின் ஆன்மா வெனப்படும் இச் சோமம் வேதாந்தி கள் கொள்ளும் அத்துவிதீயப் பிரமமென்றும் தோன்றுகின்றது.

மற்றும், நூல்களில் இச் சோமமே, இந்திரன், அக்கினி முதலிய தேவதைகளாகவுங் கூறப்படுகின்றது. சோமமே படைப்புத் தொழிலைச் செய்கின்றதென்றும் பிரளயத்தில் மிஞ்சி நிற்கின்றதென்றுங் கூறப்படு கின்றது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் சோமம் என்பது பிராணனெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் பல உபநிடதங்களும் அப்படியே கூறுகின்றன.

மற்றும், சோம மென்பது ஒரு கொடி யெனவும், இது மலையின் உச்சி யிலும், சிந்து முதலிய நதிகளிலும், குருக்ஷேத்திரத்தைச் சார்ந்த 'சர்யண வதி' யென்னும் நதியிலும் உண்டாகின்றதெனவும் வேத முதலிய நூல் கள் கூறுகின்றன.

மற்றும், சோமமானது விண்ணுலகிலிருந்து மண்ணுலகிற்கு வந்ததாக இருக்கு வேதத்தின் 9—61—10 வது, மந்திரங் கூறுகின்றது.

இச் சோமம், வானுலகத்திற்கு 'ஒரு குழந்தை' யெனவும் அழைக்கப் பெறுகின்றது. இன்னும், சந்திரன் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

மற்றும், அசுரர்களின் ஆசிரியர்களான, சண்டன், மார்க்கன் என்னும் இருவரும், தேவர்கள் அசுரர்களிடத்துப் போர் புரிந்து தோல்வியடைந்தமை யால் வேள்வி செய்யத் தொடங்கும்போது அங்கு, 'சுக்மந்தி' என்னும் பாத்திரத்திலிருந்த சோமரசத்தை பருகுவதற்கு அசுரர்கள் வந்தார்கள் என்றும், பின்னர் அவர்களை வெளியே தள்ளி விட்டார்கள்' என்றும் தைத் திரீய சங்கிதை 6—4—10 வது மந்திரங் கூறுகின்றது.

அன்றியும், பிரசாபதியானவர் முன்னர்ச் சோமத்தை யுண்டாக்கிய பின்னர் மூன்று வேதங்களையு முண்டாக்கினர். அச் சோமம் தனது உள்ளங் கையில் மூன்று வேதங்களையும் மறைத்துக்கொள்ள, பிரசாபதியின் மகளா கிய சாவித்திரி யென்னும் ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்ளுவதற்குச் சோமம் உடன்படாததால், பிரசாபதியானவர் 'சதாகரம்' என்னுமொரு பசிலையைக் கொண்டுவந்து [illegible]

சாவித்திரி பெற்றுக்கொண்டனள். பின்னர் சீதாசாவித்திரி யெனும் அப் பெண்ணைச் சோமம் மணந்து கொண்டது என்று தைத்திரீயப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

இருடிகள், கந்தருவ உலகத்திலுள்ள சோமக் கொடியானது இங்கு எவ்வாறு வந்து சேருமென்று ஆராய்ந்து பார்த்து, கந்தருவர் பெண்பாலிடத்து மிக மையல் பூண்டவ ராதலின், கலைமகளையே காயத்திரி முதலிய சந்த வடிவங்களாய் அனுப்பினர். கலைமகளும் கெருடனாய்ச் சென்று சோமக் கொடியைக் கொண்டுவந்தனள் வருங்கால 'விச்வா வசு' என்னுமொரு கந்தருவன் வலிந்து அதைக் கொண்டுபோய்த் தன்னிடம் மூன்று தினம் வைத்துக் கொண்டனன்; பின்னர், ஒரு பெண்ணைக் கொடுத்து அதை வாங்கிக் கொண்டனர், என்றும்,

மற்றும், பறவை வடிவாய்க் கால்களா லிறுகப் பிடித்துக்கொண்டு சோமத்தைக் கொண்டு வந்ததால் அப் பறவையின் ஒரு சிறகு ஒடிந்து விழுந்தது அதுவே பாண விருட்சம (புரசமரம்) என்றும், அல்லது சோமக் கொடியின் இலை யொன்று கீழே விழுந்து அதுவே புரசமர மாயிற் றென்றும்,

மூக்கால் கொத்திக்கொண்டு வந்தமையின் சோமரச முழுமையும் கருடன் வாயால் இழுத்துக் குடித்து விட்டனன்; பின்னர் வேட்போர்களால் மந்திரங்களைக்கொண்டு ரசம் உண்டாக்கப்பட்டது என்றும்,

சோமரசத்தை யருந்துவதில் கலக முண்டானபோது, முதலாவது இந்திரன் அருந்தல் வேண்டுமென்றும், பின்னர் வாயு, மித்திரா வருணர்கள் அருந்தல் வேண்டுமென்றும் தீர்மான மாயிற்றென்றும்,

"ஈசானிய திசையில் அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்தமையின் அத்திசையே சோமத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உரியது என்றும்" ஐதரேயப் பிராமணம் முதலிய பல சுருதிகளும் கூறுகின்றன.

இருக்கு வேதத்தில், சோமக் கொடியின் கிழங்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றது, மற்றும் அதில், "அக் கொடிக்குப் பதினைந்து இலைகளிருக்கின்றன வென்றும் அக் கொடியும், நீரில் மிதப்பது, மரத்தில் தொங்குவது, பூமியில் முளைப்பதென மூவகைத்தென்றும். மற்றும், அதன் வகைகள் இருபத்து நான்கு என்றும்" பலவகையான கதைகளும் வேறுபாடுகளும் உண்டு.

தேவதை யியல்

முற்றிற்று.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்.

ஈண்டு, அக்கினிஷ்டோமம், அத்யக்கினிஷ்டோமம், உக்த்தியம், ஷோடசி, அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம், என்னும் அறுவகைச் சோம யாகங்களுக்கும் பொதுவாய் அக்கினிஷ்டோமம் என்று பெயர்.

வேள்வித் தலைவன், சோம யாகஞ் செய்யக் கருதிச் சிலரைக் குறித்து அதற்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் சம்மதிக்கில் முன்னர் ஒருவனைத் தன்னிடம் அவர்களை அழைத்து வருமாறு அனுப்பல் வேண்டும், அவன் 'சோமப் பிரவாகன்' எனப்படுவன்.

இவ்வாறு யாகத்திற்கு அநுகூலர்களாக வேண்டுமென்று பிறரைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு 'வரணம்' என்று பெயர். இருத்துவிக்குக்கள் (வேட்போர்கள்) பதினறு பேர்களாவார்கள். இவர்களுள் நான்கு நான்கு பேர்கள் ஒரு கண மெனப்படுவர். அவர்களில் அத்துவர்யு, ஹோதா, பிரமா, உத்காதா என்போர்கள் தலைமை பூண்டவர்கள். முதல் மூவரும் தர்சபூர்ண மாச இஷ்டியில் கிரியைகள் செய்ததுபோனறே செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். உத்காதா என்பவன் சோமரசத்தை ஹோமஞ் செய்வதன் முன்னர் சாம கானஞ் செய்பவன்.

அத்துவர்யு,	பிரதிப்பிரஸ்தாதா,	நேஷ்டா,	உந்நேதா,
ஹோதா,	மைத்திராவருண,	அச்சாவாகன,	கிராவஸ்துத,
பிரமன,	பிராமணுச்சம்ஸி,	ஆங்கினீந்திரன,	போதா,
உத்காதா,	பிரஸ்தோதா,	பிரதிஹர்த்தா,	சுப்ரமண்யன.

என்பவர்கள் வேள்வி யாற்றுகின்றவர்கள்.

சோமக் கொடியைக் கொண்டு வந்து, நைவேத்தியஞ் செய்வது முதற் கொண்டுள்ள பதினறு உபசாரங்களையும் நாடோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அவையாவன :—முன்னர் பிராயணீயா இஷ்டி யெனனும் அதிதி தேவியாரைப் பூசை செய்தல், பின்னர் சோமக்கிரயம் அதாவது ஒரு வயதுள்ளதும், பூனைக் கண்ணுடையதும், சிவப்பு நிறமுடையதுமாகிய பசுங் கன்றைக் கொடுத்துச் சோமத்தை விலைக்கு வாங்கல், பின்னர் ஆதித்யா இஷ்டி, அதாவது சோமக் கொடியை அதிதியாகப் பாவித்துப் பூசை செய்தல், பின் பிரவர்க்கியம், அதாவது யாகத்திற்கு ஒரு தலையைப் போன்றதாம். அதுவோ, மூன்று வகையான மண்ணைக் கொண்டுவந்து அவற்றுடன் வெள்ளாட்டின் மயிரையுங் கலந்து முக் கலசங்களை அடுக்கிவைத்தது போன்று ஒரு கலசஞ் செய்து அதின்மேல் (இது மகாவீரம்) நெய்யைப்பூசி வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு சுட்டு, நெய், பசுவின்பால், வெள்ளாட்டுப் பால் மூன்றையும் அக்கலசத்தில் வார்த்துக்கொதிக்கவைத்து (இது காமம்) ஆகுதி செய்தல்.

உபஸத்யாகம் விரோதிகளை வெல்வதன் பொருட்டு நெய்யை ஆகுதி செய்தல்.

பின்னர்ச் செய்வது அகக்கினிஷோமீய பசுயாகம எனப்படும். அதாவது ஒரு வெள்ளாட்டுக் கடாவைப புரசமரக கொமபாகிய யூபத்தில் கட்டி, இச்சிமரததின கொமபால் அதைத தொடல முதலிய அநேக கருமங்களைக செய்து ஆக்கினீநதிரன எனபவன் சாமிததிர சாலை என்னுமிடத்திறகு (கடாவைக கொலலுமிடத்திறகு)க் கொணடு போய், தலை மேறகும, கால்கள வடக்காகவும வைகக, வேளவித தலைவன கொலலுமபடி சொனனவுடன கொலலுகின்றான. அபபோது வேளவித தலைவன, கடாவே! நீ கொல்லப் படவில்லை துன்பமற்ற சுகமயமாகிய இடத்திறகுச சூரியன் உன்னைக் கொண்டு போவான் என்னும பொருள கொணட மநதிரத்தைச் சொலலுகின்றான்.

இவ்வாறு பசு எனனும் அக் கடாவை வாய்மூடிக் கொன்று அதன் ஈரலின் பககததிலுள்ள ஒருவிதமான மெல்லிய சவவை எடுதது ஒரு முளளில வைதது ஓமத தீயில காய்ச்சி ஆகுதி செயதல, இது அககினி சோமம என பவாகளின் ஆராதனையாம; இதை 'வபா ஹோமம' எனபா.

பினனா, சவநீய பசு யாகம் என்பது, சோம யாகததில மூவகைதது அதாவது, காலைச் சவனம, மததியான சவனம, மூன்றாவது சவனம் என்பதாம்.

இதில் பசு யாகததில் ஈரல் பை. (வபை) இது காலையில ஓமஞ செய்யப்படுகினறது. பசுவின அங்கங்கள மூனறாவது சவனததிலும ஓமஞ செய்யப்படுகின்றன, மறறிரணடும புரோடாசததால ஓமஞ செயயபபடுவன. இது சவனீய புரோடாச யாக மெனபபடும.

பின் சோமததிறகுச சரு என்னும பொஙகல அனனஞ செயது ஆகுதி செய்தல.

பின பலவகைக் கருமங்களைச் செய்து சோமககொடியை இடிததுப பிழிநது ஆகுதி செயதல. இவவாறு சோமயாகததிறகு அநேக வகையான அங்க யாகஙகளுணடு அவைகளைப பிறவிடததிற காண்க.

மற்றும, வாயு, விஷ்ணு, வருணன, யமன, அசுவினி குமாரர்கள், அதிதிதேவி, சாஸ்வதி, யமுனை நதி, அககினியின மனைவி, உடன பிறநதாள ரிபு, கருடன, பாததிரங்களான தேவிகள எனபவாகளும ஈணடுத தேவாகளென வழஙகப்படுகினறனா.

மற்றும, உஷாககால தேவதை எணணிறநத வகையாய் விதநது கூறப படடிருககினறது. பிருகறபதிசவனம், அநதணருககும, இராச சூயமும, அசுவமேதமும அரசருக்கும, சோம யாகம வணிகருககும, உரிததெனப.

ஈண்டு ரிஷிகள் என்பது வேதமந்திரத்தைக் கண்டொழுகிய தீர்க்க தரிசிகளெனப்படுவார்கள்.

வேதங்களை யியற்றியவர் ரிஷிகளேயாவர்; ஏனெனின்? அவர்கள் பெயரைக்கொண்டு மந்திரங்கள் வழங்கப்படுதலின் என்பர் ஒரு சாரார்.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்

முற்றிறறு.

தமிழும் ஆரிய வேதமும்.

ஈண்டு, பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, பன்றி நாடு, கற்கா நாடு, சீத நாடு, பூழி நாடு, மலை நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு, என்னும செந்தமிழ நாட்டிலுள்ள பேரறிவாளர் களும் பேரருளாளரும ஏனையோரும வடமொழி மறையைப் போற்றுகின் றார்களென்பது முணாக அது வருமாறு:—

தொல்காப்பியம்.

அளபிறந் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலு
முளவென மொழிப விசையொடு சிவணிய
நரம்பின மறைய வென்மனார் புலவர்.

....புணர்சசிவார த்
தகததெழு வளியிசை யரிறப நாடி
யளபிற கோட லந்தணர் மறைததே.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற கிளநத
மறைமொழி தானே மநதிர மென்ப.

உயர்நதோர்க்குரிய ஓத்தி னன.

வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது. எனவும்,

வீரசோழிய வுரை.

வடமொழிச் சந்தம் இருபா னுறெனை

இருவித சந்த மிவற்றுென் றெழுததா லிலங்குமற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிருமிது
பொருவரி தாகிய வாரியத துண்டு பொதியமென னும்
அருவரை மாதவன் கூறுந தமிழுக் கருகமனறே.

வடசொல் செய்யு ளீட்டச சொலலே. எனவும்,

அபபா தேவாரம்.

" சாமுணடி சாம வேதங கூததொடும பாட வைததார் "

" ஆதியிற பிரம ஞாதாம் அர்சசிததா ரடியி ணைககீழ்
ஓதிய வேத நாவா உணருமா றுணாதத லுறறா "

" பாடினா சாம வேதம பைமபொழிற் பழனை மேயர் "

" சநதோகம சாமமோதும வாயானை " எனவும,

சுநதரா தேவாரம்.

" சாம வேதம பெரிது முவப்பானை "

" சாம வேதனை தனனெப பிலாதானை "

" குறிகொள பாடலி னினனிசை " எனவும,

சம்பநதா தேவாரம்.

" தயஙகு சோதி சாம வேதா "

" சாம வேதமோா கீத மோதிய தசமுகன பரவுநாம தேயமுடையா "

" சாகை யாயிர முடையா சாம மோதுவ துடையா "

" தென்சொல விஞசமா வடசொற றிசை மொழி யெழிலநாம பெடுதது,
துஞசு நெஞசிருள தூஙகத தொழுதொல புகலூா " எனவும,

" பலகாலஙகள வேதஙகள பாதஙகள போறறு
மலராய வழிபாடு செயயா மறைக காடா "

" எரி பெருககு வரவ்வெரியீசன
தருமருககமாவ துணாகிலா "

" இருககு நானமறை யீசனையே தொழுங கருததினை நினைபபாாகள "
எனவும,

திருமநதிரம்.

" வேதததை விடட அறமிலலை வேதததின
ஓதத தருமற மெலலா முளதாகக
வாதததை விடடு மதிஞா வளமுறற
வேதததை யோதி வீடு பெறறாரே " எனவும,

சிலபபதிகாரம்.

" ஓதிய வேதத தொளியுறி னலலது போதார் " எனவும்,

மணிமேகலை.

"சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக்
காதி யந்த மிலலையது நெறியெனும்" எனவும்,

திருவள்ளுவர் மாலை.

"செய்யா மொழிக்கும திருவள ளுவாமொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும பொருளொன்றே" எனவும்,

நீலகேசி.

"நாத்திக மல்லது சொல்லலையாயின முனுள பயந்த
சாத்திர மாவது வேதமனறே வனுதான சுயமபு" எனவும்,

கந்தர் கலி வெண்பா.

"பாமேவு தெய்வப் பழமறையும"

"எட்டாத தெழுதா வேதச சிரத்திருக குமிவன்"

"நினனிலை நிகழ்ததாது மறைததுக கூறியதாகுமாதலின்
நேரினர் மறையெனச் செப்பினா தாமே" எனவும,

சகலாகம பண்டிதரின் நூல்.

"மறைக ளீசன்சொல"

"ஆரண மாகமஙக ளருளினு னுருவுகொண்டு" எனவும,

நற்கீரா கோபப்பிரசாதமுடையரின் நூல்.

"ஆரியப் புத்தகப்பேய் கொணடு புலம்புறறு"

திருமுருகாறறுப்படை.

ஒருமுகம்,

"மநதிர விதியின் மரபுளி வழாஅது
அநதணர் வேள்வி யோர்க்குமமே" எனவும்,

சிவஞான பாடியம்.

"வேதம் நிததனுகிய பரமசிவனுற கூறப்பட்டமையினுனும், இறுதிக்
கப் பரமசிவனிடததிலொடுஙகிப படைபபுக் காலததிற றோனறுமாத
நித்தியமென உபசரிததுக கூறபபடடது" எனவும,

திருவிளையாடற புராணம்.

"ஈட்டிய சாம மாயிர முகததா னிமிாநதது வடதிசை முகததில,
பிரணவ முதிதத தவனிடை வேதம பிறநதது" எனவும,

புறநானூறு.

"அறம்புரி கொளகை நான்மறை முதலவா
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினா கிடப்பி" எனவும,

சிறு பாணாற்றுப்படை.

"அருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினும" எனவும்,

பெரும் பாணாற்றுபபடை.

"வளைவாய்க கிளளை மறைவிளி பயிறறும்
மறைகாப பாள ருறைபதி சேபபின" எனவும,

பட்டினப்பாலை.

"நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்" எனவும,

நான்மணிக்கடிகை.

"மறையறிப அந்தண் புலவர்" எனவும்;

ஆசாரக கோவை.

"வானமுறை யானவாந நானமறை யாளரை" எனவும்,

ஒட்டககூத்த இராமாயணம்.

"தேன்றிக ழிதழி யான்றன திருசசெவி சார நின்னை
தான்றிகழ் வீணை யாகப் பாடுதி சாம மெனறார்"

"பன்னருஞ் சாம கீதம் பரிவுடன் பாட லுற்றான"

"மனுநூறும் வேதமவை யோரா யிரமும
விளஙகுற கலையுந தசக்கிரீவ னோத"

"முன்கையில நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள பாட" எனவு

பெரிய திருமொழி.

"பண்டைநான் மறையும வேள்வியுங் கேள்விப் பதங்களின் பொருு
தானும்"

"சந்தோகா பௌழியா தைததிரியா சாம வேதியனே நெடுமாலே
எனவும்,

இன்னும பிறநூல்களிலும் இபபடியே வருவனவறறை காண்க.

இச சாமவேதததில் காணப்படுகினற இருடிகளைத தவிர்தது மறறு
முறையாகவும் இதற்கு இருடிகள் காணபபடுகினறாகள்.

உபோற்காதம மிக விரியுமெனறஞ்சிச சுருக்கினேம். நுணணிய
யுடையோர் இவவாறே யூகிததுணாநதுகொளவாராக.

தமிழ் மறையியல்.

ஈண்டு, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றையே பயனாகக் கொண்ட தமிழ்மறைகள் உள்ளன; அவை, தென்றமிழ் நாட்டைக் கடல் கொள்ளுவதற்கு முற்காலத்தே நிலவியிருந்தன. அவைகளே தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் விதந்தோதப்பெற்றன.

அற்றுகவினன்றே, 'பல்யாகசாலை முதுகுடுமி' என்னும் தமிழ் வேந்தனைக் கூறும் புறநானூற்றுச் செய்யுளும்,

'நான்மறை முதல்வர் ஏந்துகை யெதிரே' என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, முதுகுடுமி மன்னன், வடமொழி மறையை வகுத்த வியாசர் காலத்திற்கு நெடுநாள் முன் வாழ்ந்தவன் எனப்படுதலால் ஆண்டெடுத்துக் கூறியது, தமிழ் மறைகளே யென்பது உணரற்பாலது.

மற்றும், கல்லாலடிக்கீழ் சொல்லாமற் சொன்ன வேதம் நால்வரின் பக்குவத்திறம்பற்றி நான்காயிற்று. தமிழ் நூல்களில் ஆரிய நான்மறை யென்றெடுத்துப் புகழ்ந்திருத்தலோ, சிவனது வழிபாட்டைச் செவ்வனே கூறும் தமிழ்மறை, ஆரியமறை யென்றே வழங்கப்பட்டு வந்தமையாலென்க. இவ்வாற்றால் புருடப்பேறு நான்கையுங் கூறும் தமிழ்மறைகள் தமிழில் நான்கு உண்டென்பது அநுமானித்து அறியப்படுமென்பர் செந்தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் சிலர்.

உபோற்காதம் முற்றிற்று

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

வித்தியாரண்ய சுவாமிகளென்றும், சாயணர் என்றும் அழைக்கப்படும் இம் மாதவர், ஆந்தர தேச மென்னும் தெலுங்கு நாட்டில் வறியதோர் அந்தண குலத்தில் அவதரித்து, வறுமையாற் பல இடுக்கணை யடைந்து மனம் நொந்து இளமையிலேயே செல்வனாதல் வேண்டுமென்னும் பேரவாக் கொண்டு கல்வி பயின்று வந்தனர். அவருக்கு அவ்வெண்ணம் விரைவிற் கைகூடாமையின், திருமகளையும், கலைமகளையுங் குறித்துத் தவஞ் செய்யக் கருதிக் காட்டிற் சென்று அங்குத் திரிந்துகொண்டிருக்குங்கால், ஒரு நாள் அரசனுடைய மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த 'புக்கணன்' என்னு மொருவனைக் கண்டு, அவனிடத்தில் தனது வருத்தத்தை யெடுத்துக்கூற, அதைக் கேட்ட புக்கணன் இரக்கமுற்று தினந்தோறும் வேண்டிய பாலைத் தருவதாக வாக்களித்தனன். அதற்கு வித்தியாரண்ய சுவாமிகள் அரசனுக்குரிய பாலை யான் அருந்தல் கூடுமோ, என்றனர். அதற்கவன் ஐயா! அரசனுக்கு வேண்டிய பால் குறைவின்றிருக்கின்றது வீணே யொழுகிப

போகின்ற பாலில் சிறிது தங்கட்குக் கொடுப்பதலால் யாதொரு இழுக்கு மில்லை. மற்றும், அது அரசனுக்கும் புண்ணியத்தையே வளர்க்கும் என்றனன். அதற்குச் சாயணரும அவ்வாறியைந்து கொண்டு பலநாள் தவஞ் செய்து வருஙகால் புக்கணன் வாக்களிததபடியே நாடோறும பால் கொடுதது வநதனன். அதை யருநதிகொண்டே எண்ணியவாறு பயனை யெய்து வேமென்னும் ஊக்கத்துடன் இடையறாது தவஞ்செய்து வந்தனர். அக்கால் புக்கணனிடததில் அவர் பேரன்புடையவராயினர்.

இவ்வாறு நெடுங்காலங் கழித்த பின்னர் கலைமகளும், திருமகளும் புக்கணனிடததிற்றோன்றி "மாதவன் கருதது இப்பிறப்பில் நிறைவேறாது" என்று கூறியருளினா.

பின்னர், புக்கணன் அச் செய்தியை மாதவர்க்குணர்தத அவர் அதைக் கேட்டு மனத் தளர்ச்சியடையாது முன்போலவே, விடாமல் தவத்தையே செயதுவந்து இறுதியில மனவெறுப்படைநது சிகை பூணூல் முதலியவற்றை நீத்து துறவி வேடம பூணடனர்.

அதைக்கணட நாமகளும, பூமகளும அருளால் வெளிப்பட்டு; மாதவ! உனக்கு வேண்டியது யாது? என வினவியருள; அதற்கு மாதவர் 'இப்போது யான் துறவியாதலின கலைமகளின அருளொன்றையே வேண்டுகின்றேன; திருமகளின் அநுக்கிரகததை வேணடேன்; புக்கணன் உஙகளுடைய திருவருளை யடைவதறகு நிமிததனா யிருநததால், திருமகளின அருள அவனுககு உணடாதல வேணடும எனறனா. அவர்கள் அஙஙனமே யாகுக என்று அநுக்கிரகிதது மறைந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழ்நத சில நாட்களுக்குப் பின்னர், அத்தினபுரத்து மன்னன் மாணடுவிட மநதிரிகள பட்டதது யானையை அலங்கரிதது அபிடேக கலசத்தை அதன் கையிற கொடுதது ஒரு அரசனைப் பார்ததுககொண்டு வருமாறு பரிசனஙகளுடன் விடுததனா. அது பல நாடுகளைக் கடநது புககணனிருந்த நாட்டை யடைநது அங்கு அவன் வீட்டில் நிததிரையிலிருநத அப் புககணனை யடைநது தனபாலுள்ள கங்கை நீரை அவன்மேற் சொரிநதது உடனே புக்கணன துணுககுறறெழுநதனன, எழுநதவுடன் அநத யானை அவன கழுததிலொரு மாலையைச சூட்டித தன முதுகினமேலுள்ள தவிசின மேலேறறிககொண்டு போய அரசனாககச செய்தது.

பினனா, சிலநாட் கழிதது மாதவாசாரியா, முனனா புக்கணன தனபால வைதத அனபானது இபபோது அரசனா யிருககும்போதும அவன்பால் இருககுமோ, என நிதானிததறபொருட்டு அவனிடததுச செல்ல, அம மன்னனும் ஒறறரால இவர் வரவை யறிநது முனனிலும மிகுநத அனபும், வணககமும அடககமு முடையனாய் நடநது எதிர்கொணடு வநது இவரைத

தழுவிக கொண்டாடி இவரையே தனககு மிகப் பிரியராகக்கொண்டு எலலாக காரியங்களையும இவருடைய கருததிறகிணைய உசாவிககொண்டே நடததி வருவானாயினன.

அவ்வாறிருககுஙகால ஒரு தினம புககண அரசன மாதவரை நோக்கி, 'ஐய! உமது பெயருங் கீர்ததியும், இவ்வுலகில் யாண்டும நிலைபெறறுலவுமா றும், எனக்குப் பின்வரும் இளவரசாகட்கும பயன் கொடுககும பொருட்டும் நீர சில நூல்கள செய்தருளல வேணடும்' எனறு வேண்டிக்கொளள அதறகு மாதவரும அங்ஙனமே செய்வாம்எனறு கூறிவிட்டு அது முதறகொணடு நூல் கள் செய்யததொடஙகினா! தொடங்கி பஞசதசி, வேதபாடியம், வையாசிக நியாயமாலை, சைமினீய அதிகரணமாலை, சீவனமுததி விவேகம, அநுபூதிப் பிரகாசிகை, தாதுவிருததி, சஙகர திககுவிசயம், மாதவ நிதானம், சூத சங் கிதை யுரை, பராசர மாதவீயம் என்பது முதறகொண்டு எண்ணிறநத நூல களையும் பாடியங்களையும இயறறி யருளினா. இவர் அவ்வாறு செய்திலரேல் வைதிக சமய நூலகள கெடடொழிநது அம் மதமும மிகக் குனறியதாய் இருக்கும. இவா சங்கர விலாசம எனனும ஒரு நூலும நாறபதாயிரஞ சுலோகஙகளை யுடையதாகச செய்திருககினறனா.

இவா, பமபை நதிக்கரையில உளள விததியா நகரததில அரசு புரிந திருநத ஹரிஹர ராயர் காலததவா. இறறைக்குச சுமாா ஐநநூறறு முப்பது ஆணடுகளுககு முனனேறன்றியவர் எனத தெரிகிறது.

இவருடைய தநதையாா 'மாயணர்' எனபவராவா. மறறும, இவரு டைய சகோதரரே சாயணா எனபா சிலா.

இவ விததியாரணிய சுவாமிகளையே மாதவரெனறும், சாயணரென்றும் வழஙகுகின்றனர். மறறும், 'புககண ராசன, இவ்விததியாரணிய முனிவ ரொடு சாயணர் முதலிய இருபதது நானகு வடமொழிக கவிஞாகளை வைதது க்கொணடு பறபல நூலகளை இயற்றி மாதவர் பெயராலேயே வெளி யிட்டனர்' எனபா சிலா.

'மாதவாசாரியரே வேதஙகட்குப பாடியஞ் செயதுள்ளாா' என்பதே பெருமபானமை வழஙகபபட்டு வருகினறது.

பாடியததை நோககிலோ, பலா குழுமியே செயதுள்ளார் என்பது புலப்படுகினறது.

எவ்வாறிருபபினும சாயண பாடியமே மேல்நாட்டறிஞர்களாலும, இந நாட்டுப் பேரறிஞர்களாலும போறறபபடடு வருகினறது எனபதைக காணக.

மறறும், இவா, விசிட்டாததுவித மதததிலுளள ஒரு பேராசிரியருடன விவாதஞ் செய்து தோலவி யடைநத காலததில, அதைககணட தேசிகா என னும் வடகலையை நிறுவிய வைணவப பெருநதகையாா ஒருவா,

சுலோகம:

அஸிநா தத்வமஸிநா பரஜீவ ப்ரபேதிநா ।
வித்யாரண்யம் மஹாரண்யம் அக்ஷோப்ய முநிரச்சிநத் ॥

"தத்துவமசியாகிய வாளால எலலாச சமய நூலகளையும வெட்டுவதும, தான ஒனறினுலேயும வெட்டபபடாததுமாகிய விததியாரணயததை (கலவிக காட்டை) ஒரு முனிவா வெட்டினா" எனறு கூறி யிருககின்றனா எனப,

இவர் எலலா நூலகளிலும சர்வ சுதநதரா. இவா நானகு வேதங கட்கும பாடிய மியறறப புகுநது பொருளை நோககி முன்னா எசுா வேதத திறகே பாடிய மியறறியுள்ளாா எனபதுணாக.

இவருடைய சரிதை உண்மையாயத தெரியவிலலை, தெரிநது அளிக்கின மறுபதிபபில பதிப்பிககபபெறும.

சாயணா சரிததிரச சுருககம

முறறிறறு.

உ

பதினொரு

உருத்திர கீதப் பாடல்கள்

எனனும்

சாமவேத உருத்திரீயமும்

பேராசிரியருடைய பாடியததைதத தழுவி

வேத மொழி பெயாபபாசிரியா

காசிவாசி

சிவானநத யதீநதிர சுவாமிகள் எழுதிய

விருத்தியுரையும்.

ஸ்ரீ

உருத்திராய நம:

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

உபோற்காதம்.

ஈண்டு, கைவல்யம், சாபாலம் என்பது முதலிய உபநிடதங்களில், முத்திக்கு ஒரு நெறியதாமெனவும், அந்தணர் முதலியோர்களைக் கொன்ற பாதக முதலியவைகளைப் போக்குவதெனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றதும், மற்றும், எல்லாப் பாவங்கட்கும் பிராயச்சித்தமானதென்று தருமநூல்களாற் கூறப் பெற்றதும், மிகப் புனிதமுடையதென்று காந்தம் முதலிய புராணங்களினுந் தும் இனிதெடுத்துப் போற்றுகின்றதுமாகிய, "சத உருத்ரீயம்" என்ப் பெயர்பெறும் ஸ்ரீ உருத்திராத்தியாயமே அனைவராலும் ஓதற்பாலதாம். அதனாலேயே உருத்திரன்பால் பேரன்புண்டாதலும் இனிது கூடும். அன்றியும், பட்டபாஸ்கரர், அபிநவ சங்கரர் முதலியோர்களாற் செய்யப்பெற்றுள்ள உருத்திராத்தியாய பாடியங்களும் இப்பொருளையே தெளிவாய்க் கூறி யிருக்கின்றன. இவ்வாற்றால், எசுர் வேதத்திலுள்ளதும், யாண்டும் புகழ்ப்பெற்றதும், பண்டைக்காலந்தொட்டு வழக்கத்தில் வந்துகொண்டிருப்பதும், ஸ்ரீ உருத்திரனைச் சிறப்பாக வியந்தோதுகின்றதுமாகிய உருத்திராத்தியாயத்தை ஓதுவதுகொண்டே, இச் சாமவேத உருத்திராத்தியாயத்தை ஓதுதலால் வரும் பயனும் ஒருதலையாகப் பெறப்படுமாதலின், இச் சாமவேத உருத்திரீய மந்திரங்களை ஓதுதலும், செபித்தலும் பயனற்றவைக ளல்லவோ வெனின்?

நன்று கூறினாய், பிரமாணங்களின் ஆற்றலைக்கொண்டு, இவ்விருவகை உருத்திரங்களுள் ஒன்று உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாமென்றேனும், அல்லது இருவகை உருத்திரங்களும் ஒன்றுகூடியே உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாமென்றேனும் இனிது துணியப்படுதலின், இச் சாமவேத உருத்திரீயத்தை ஓதலும், செபித்தலும் பயனுடையவைகளே யெனப் பெறப்படுதலின் பயனற்றன வென்பது யாங்ஙனம்?

அற்றாகலினன்றே, "நெற்களாலேனும், கோதுமைகளாலேனும் வேட்க" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதி வாக்கியங்களைக்கொண்டு, நெற்களேனும், அல்லது கோதுமைகளேனும் வேள்வியின் சாதனமானவாறு எனக. இவ்வாற்றால் இருவகை உருத்திரங்களையும் [illegible]

அல்லது, இரண்டனுள் ஒன்றையே விரும்புவோர்க்கேனும், இச் சாமவேத உருத்திரமும் உண்மையாக வேண்டற்பாலதேயாமாதலின், இதன் பொருளை விரித்துக் கூறுதலும் பெரும்பயனுடையதா மென்பது காண்க.

உண்மையை நோக்கினுல், உருத்திரனுகிய பரமேசுரன், சாமகானப் பிரியன் ஆதலின் எசுர் வேதத்திலுள்ள சத உருத்திரத்தை, ஓதுதலையுஞ் செபித்தலையும் நோக்க, இச்சாமவேத உருத்திரத்தை யோதல் முதலியவை களே பரமேசுரனது பேரன்பிற்குச் சிறந்த காரணங்களாமென உடன் படலே இயைபுடைத்தாமென்பது ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, கந்த புராணத்திற் கூறியுள்ள சகத்திர நாமங்களுக்குள் ளும், 'சாமப்பிரியாய நம:' ஸாமப்ரியாய நம:, என்று கூறப்பட்டிருக்கின் றது. இதனுல் சாமப்பிரியன் என்னும் ஒரு திருநாமமும் பரமேசுரனுக் குள்ளதென்பதும், அவ்விறைவன் சாமவேத கீதத்தில் மிகப்பிரியன் என் பதும் தெளிவிற் பெறப்பட்டமை காண்க.

அஃதன்றியும், மகாபாரதத்தும், உபமந்யு முனிவர் வரலாற்றைக் கூறத் தொடங்கி உபமந்யு முனிவர்க்குச் சிவ சாட்சாத் காரத்தை (சிவன் வெளிப்பட்டதை)க் கூறுந் தருணத்தில்,

“யதா ப்ரஹ்மா பகவதஸ்ஸாக்ஷாத் ரதந்தரம் உதீரயந் ।
ஜ்யேஷ்டஸாம்நா ச தேவேசம் ஜகௌ நாராயண: ப்ரபு:”

“பிரமன், நாராயணன் என்னும் இருவராலும் 'ரதந்தர' (ரதந்தர) என்று தொடங்கியுள்ளதும், 'ஜ்யேஷ்ட' (ஜயேஷ்ட) என்று தொடங்கியுள் ளதுமாகிய சாமவேத கீதத்தால் பரமேசுரன் துதிக்கப்பெற்றனன்” என்று கூறியிருத்தலையும் உற்று நோக்குக.

இனி, இச்சாமவேத உருத்திரத்திலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களுள், சில ஆர்ச்சிகங்களெனப்படும், சில ஸ்தௌபிகங்கள் எனப்படும். அதாவது, இருக்காலானது ஆர்ச்சிக மெனப்படும். அது இருக்கு மந்திரத்திற்குள்ள எழுத்துக்களைக்கொண்டே முடிந்து நிற்பதாம். மற்றும், ஸ்தோத்திரத் தாலானது ஸ்தௌபிகமெனப்படும். அது தோத்திரப்பதிகங்கட்குள்ள எழுத்துக்களால் முடிவு பெற்று நிற்பதாம்.

மற்றும், கேவலார்ச்சிகமெனவும், கேவல ஸ்தௌபிகமெனவும், ஆர்ச்சி கார்ச்சிக ஸ்தௌபிகம் எனவும் மூவகைப்படும். இவற்றுள், 'ஆவோ ராஜா' என்றற்றொடக்கத்தது, முதலாவதாகிய சாமவேத உருத்திர மந்திரம் கேவ

லார்சிகமாம். 'தேவவிரதம்' எனப்படும் மூன்று மந்திரங்களும் கேவல ஸ்தௌபிகங்களெனப்படும். இவ்விரண்டற்கும் இடையிலுள்ள மந்திரங்கள் ஏழும் 'ஆம்சிகார்ச்சிக ஸ்தௌபிகங்கள்' எனப்படும்.

இனி ஸ்தோபமும், (கீதமும்) பொருளுடையதெனவும், பொருளிலாததெனவும் இருதிறப்படும். அவற்றுள், பொருளுடையதோ, 'அயிவதா உ ஞுஜஷ்ஷொஹம்' என்றல் தொடக்கத்ததாம். பொருளிலாததும், ஹா, உ, ஹா, உ-ஹா, என்பது முதலியனவாம்.

அற்றேலஃதாகுக. ஈண்டுப் பொருளுடையதெனப்படுவதோ, இருக்கேயாம். அதன் பொருள் அதற்குள்ள பாடியத்தானே நன்கு விளங்கும், பொருளிலாததற்கு உரை கூறலோ, பயனிலாததாமெனின்? அற்றன்று, ஆங்காங்குக் கூறிய பொருள்களை ஒருங்கே திரட்டிக் கூறுதலானும், இருடி, சந்தம், தேவதை என்பது முதலியவற்றை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதலானும், சாமவேத சங்கிதையில் பொதுவாய்க் கூறியுள்ள பரமேசுரனுடைய மகிமையைச் சிறப்பா யெடுத்து நன்கு காட்டுதலானும், 'அதிகாரிகள் இருடி முதலிய விடயங்களை யுணரற்பாலார்' என ஆர்ஷேயப் பிராமண மெனனுஞ் சுருதியிற் கூறியுள்ளவாறே இதை விரித்துக் கூறுதலும் பயனு மெனபது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அற்றேல், சாமவேதத்தில் உருத்திரனைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள் வெளிப்படையாய்க் காணப்படாமையின் அவைகட்கு உரை கூறப்புகல் யாண்டையதெனின்?

நன்று கூறினும், சாமவேதம் பொதுவாக ஈசுர துதியாமாயினும் சிறப்பாகவும் அதை வெளியாக்குதும் காண்பாயாக.

சாமவேதத்திலுள்ள, 'ஆவோராஜா' என்றற்றொடக்கத்துப் பதினொரு மந்திரங்களே உருத்திரனைக் கூற வெழுந்தவைகளாதலால் "உருத்திர சங்கிதை" எனப் பெயர்பெறுகின்றன.

அற்றாகலினன்றே, சாமவேதப் பிராமண மென்னுஞ் சுருதியிலும், "ஆவொ ராஜா, தவொவம்உ, ஞுஜஷ்ஷொஹாதி, ஷெவ்வ்தாதி வெஷாராஸ்ரீ நாச ஸம்ஹிதா தைதாம் ப்ரயுஞ்ஜந் ராஉம் ப்ரீணாதி" எனவுங் கூறியிருக்கின்றது. அதாவது, ஆவோராஜா என்றற்றொடக்கத்ததும், தத்வோ வாகமும், ஆஜ்யதோஹங்களும், தேவ விரதங்களும், உருத்திரசங்கிதை யெனப்படுகின்றன; இந்த இரௌத்திரிய சங்கிதையை நன்கு ஓதி உருத்திரனுக்கு அன்பு செய்யற்பாலது என்பதாம்.

இம் மந்திரத்திலுள்ள 'ரௌதகிரி' என்னுஞ் சொல், உருத்திர னுக்கு இது ரௌதகிரி எனப் பொருள்படுமெனிலோ? அவ்வாறு கோடற் குப பிரமாணம் இலலை யென்க. அல்லது, உருதகிரன் என்னுஞ் சொல் விருத்தலின் 'ரௌத்கிரி' என்னலாமெனினோ? அஃதும அமையாது. எனனை? அங்ஙனமாகுமேல்? 'உருதகிரீயம' எனறுதல் வேண்டும் ஆதலி னெனக. மற்றும, இவ்வாறே ஏனைய வகையாலும இனிது பொருநதாமை யின் "இநத ரௌத்கிரி சஙகிதையை நன்கு ஓதி உருதகிரனுககு அனபு செய்யற்பாலதாம" என்றலே இயைபுடைததாம. இதனல் உருதகிரனுக்கு அனபு செய்வதற்குக் காரணமாகிய பிரயோக மென்னுங கரும சமபநத முடையது 'ரௌத்கிரி' யென்னுஞ் சொல் என்பது பெற்றும்.

இனி, 'ரௌதகிரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி' என்றமையால், வாக் கால் வாழ்த்துதலாகிய வழிபாடே கொள்ளற்பாலதாமாயினும், ஏணடு முக் கரணங்களாற் செய்யப்படும் ஈசுரவழிபாடும் கொளளற்பாலதாம். என்னை? 'நன்கு ஓதி' என்பதால இபபொருள கொள்ளக கிடககின்றமையினெனக. இதனானே சாம மறையை இனிது உணாநதார்க்கும, உருத்திரன்பாற் செய் யம அன்பிற்குக் காரணமாகிய முககிய வழிபாடுஞ் செய்யற்பாலதாமென்

றிவுறுததலின் இஃது ஒரு

ன்பது முணர்க.

'முதகி வேட்கையாளன்

ன்பெலா மகன்ற இனபமய

ாழிதது, இதறகு உருதகி

ம பொருந்தாது, எனனை?

டார்ததங்களுள ஒன்றிலு

பபடும் அன்புளதேல் முத்

க அடைதல் கூடுமாதலின்

டாததமா மெனபது அனை

இவவாறுல, 'இவவுருதகிர

டய அனபை யுண்டாககுக'

றுமிலலை.

வாஂவஂவஃ வவ_ுதாயஞெ

ய_க்ஞாடநா ஊஜூயெவதீ

ஸேவ்யம் । நிக்ரஹாநுக்ரஹௌ ஶக்தி: ஸ்வாஜ்ஞயைவ ச ஶைலபேதநம் । ஏவ மாதீநி சிஹ்நாநி ப்ரஸாதஸ்ய பிநாகிந: । "கிந்துஷ்டோऽஹம் நராணாம் லோகே ப்ரஸாதே ஸாதயாமி பலம்"

"ஈசன்பால் அன்பிருக்கில் அரியதொன்றுமில்லை, அணுவும் மலையாகும், மலையும் அணுவாகும், சிவனருள் பெற்றார் தம் ஆணை மாத்திரத்தால் அநுக்கிரகித்தல், நிக்கிரகித்தல், மலையைப் பிளத்தல் என்னும் இவை முதலியன, மலைமகள் கொழுநனாகிய அப்பரசிவனது அருளின் குறிகளாகின்றன" என்று சிவ புராணமுங் கூறுகின்றது. இது போன்ற வாக்கியங்கள் புராணங்களில் ஆயிரக்கணக்கானவைகள் கொள்ளக்கிடக்கின்றனவென்பதூஉங் காண்க.

இதனாலன்றே, வேதவியாசரும்,

'பலமத உபபத்தே:', 'பலன் இவனிலிருந்து அடையப்படுதலின்' என்று சூத்திரமுஞ் செய்துள்ளார்.

அங்ஙனமே,

"க்வ கர்ம ப்ரத்வஸ்தம் ஃபலதி புருஷாராதநம்ருதே," "ஒருவனை ஆதாரமாகக் கொள்ளாமல் அழிந்துபோன கருமம் எவ்வாறு பயன்றரும்?" என்று புட்பதந்தப் பெருமானார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சிவமகிமந்தோத்திரம் என்னும் பிரபல சுருதியுங் கூறுகின்றது.

இங்ஙனம் கூறிப்போந்தவாற்றால் இச் சாமவேத உருத்திரீயமும், எசுர்வேத உருத்திராத்தியாயமாகிய சதஉருத்திரீயத்தைப்போன்று பரமேசுரன்பால் அன்பு செலுத்துவோர்க்கு, ஓதற்பாலதும், செபிக்கற்பாலதுமாமென்பது பெறப்பட்டது.

இதுகொண்டே இதற்கு, அதிகாரியும் பரமேசுரன்பால் அன்பு செலுத்தும் வேட்கையுடையானே என்பதும் தானே பெறப்பட்டமை காண்க.

உபோற்காதம்

முற்றும்.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

(அவதாரிகை)

ஈண்டுச சாமவேத சஙகிதையின முறபாதியானது, ஆக்கினேயபருவம, ஐநதிரபருவம, பவமான பருவம என மூன்று பருவங்களை யுடையதாம். அவறறில், ஆக்கினேய பருவததில, “ஆவோ ராஜானமதவரஸ்ய ருதரம” என்றற்றொடக்கதது இருக்கு, முதலாவது மநதிரமாக இருததலானும், ஆணடு அகநினியையே உருததிரனெனக் கூறப்பட்டிருததலானும, ஏனைய பாடியகாரரும அவவாறே உடன்படடிருததலானும, மறறும, எசா வேத சஙகிதை முதற் காண்டததிலும், தேவாகடகும் அசுராகட்கும சமவாதங கூறப் புகுநது, “ஸொரொரோதீத் ... ருதரஸ்ய ... ருதரத்வம்” ‘அககினி அழுதது அதனால உருததிரததனமை யடைநதது’ எனக கூறபபட்டிருததலானும ‘உருததிரன்’ எனபதறகு ஈண்டு அக்கினியே கொளளற பாலதா மாலோவெனின, அறறனறு, எனனை? உபககிரமகிபாயம எனனும வழககுபபறறி, தொடஙகுமபோது உருததிரன எனறு தொடஙகிய சாரததைக்கொணடு அககினி எனபதறகு உருததிரன எனக கொளளலே இயைபுடைததாமாதலினெனக.

அற்றுகலினனறே, வாயு சஙகிதையில,

கிமெஹி ரூசமொரூமெநூஃ வஹிஜிமெதெ ரூயூமெ ஷமுழ ।
ரூஜா ஜெவூயூரூஸ்ரூஸ் நரூரூம் வஹிஜுமெதெ கவயா ॥

வேளவிக்கு இறைவன் உருததிரனு மாதலின அவவுருததிரனை நீ பூசியாதொழிதது ஏனைய தேவாகளை வேளவியினகண பூசிததலால வரும பயன யாது கொல? (பயன இலலை யெனபதாம) எனக கூறபபட்டிருககினறது.

மறறும, பலவகைச சுருதி வாக்கியங்களானும, பின வரும் பதினொரு உருததிரனையே கூறும மநதிரஙகளென உறுதிபபடலானும, இபபதினொரு மநதிரங்களே உருததிர சஙகிதை எனபபடுகினறன. அவறறுள, ஈணடுப பதினொரு உருததிராகள போனறே பதினொரு மநதிரஙகளாகி இயைபு பெறறு நிற்றல மிக வியக்கறபாலதாம.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३
आवो राजानमध्वरस्य रुद्रंं होतारंं सत्ययजंं रोदस्योः ।
३ २ १ २ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अग्निं पुरा तनयित्नोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुध्वम् ॥

ஆவோ ராஜாநமத்வரஸ்ய ருத்ரம் ஹோதாரம் ஸத்யயஜம் [ரோதஸ்யோ: ।
அக்நிம் புரா தநயித்நோரசித்தாத்திரண்யரூபமவஸே க்ருணு[த்வம் ॥

கீதப்பாடல்-1.

४२५ २२ ४ ३२ ३ २ ३४ ५ १ २२ १ २ २
आवो राजा । नमध्व । रस्यरुद्राम् । हो । ता । राम् । सत्ययजा३म् ।
२३ ४ ५ २ १ १ ३ २ ३ ४ ५ १ २ १ २ १
रोदसीयोः । अग्निम्पू । रा । तनयि । त्नो रचित्तात् । हिरण्य । रू । पा३मव ।
२ २ ४
सा ३-४-३ यि । का३णुं । ध्वा६५६म् ।

ஈண்டுச் சாமம் என்பது, ஸா = அவ்விருக்கு மந்திரமே, அமம் = கீதப் பாடலானதாம். எனவே இருக்கு வேதத்தில், அடி, தளை, முதலியவற்றா லாக்கப்பெற்ற சந்தப் பதிகங்களே சங்கீதத்துடன் சேருங்கால் சாமகீத மாகின்றது என்பது பெற்றாம்.

அவற்றுள் இருக்கு வேதப் பதிகங்கள் கீதத்துடன் சேருங்கால்; எழுத்து மிகல், திரிதல், அளபெடையேற்றல் முதலிய பல வேறுபாடுகளை யடைகின்றன. ஒரு பதிகமே, இரண்டு, அல்லது மூன்று, நான்கு பதிகங் களாக ஆதலுமுண்டு. அவற்றுள், இம் முதல் மந்திரமோ, இருக்கு வேதத் திலும் ஒருபதிகமே, சாம வேதத்திலும் ஒன்றேயாமென்பதுணாக.

இறப்பதன் முன்னரே பரமேசுரனை வழிபட வேண்டுமென ஒரு இருடியானவர் தமது புதல்வர்கட்கு அறிவுறுத்தும் முறையாக ஈசனிடத்து அன்புசெய்ய வேண்டுமெனனும் பொருளை மேற்கொண்டெழுந்தது இம் முதலாவது மந்திரமாகும்

மற்றும், இது, இருக்கு வேதம்-நான்காம் மண்டலம்-ஆறாம் சூக்தத்தின் முதல் மந்திரமாம் இதுவே சாம வேதத்தின் முதல் ஆரச்சிகம், ஆக்கி

னேய காண்ட (பருவ)ம ஆறும் பத்து, ஆறுமகண்டம ஏழாம மந்திர முமாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

(हे पुत्राः !)	(ஹே புத்ரா: !)	எமது புதல்வர்களே! நீவிர்,
वः	வ:	உங்களை,
अवसे	அவஸே	பாதுகாத்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு,
अध्वरस्य	அத்வரஸ்ய	வேள்விக்கு
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும்,
होतारं	ஹோதாரம்	பயனை யளிக்கின்றவனும், அல்லது ஆராதிக்கப் பெறுவோனும், அல்லது அழைத்தற் குரியானும்,
रोदस्योः	ரோதஸ்யோ:	வானுலக மண்ணுலக மிரண்டிற்கும
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அன்னங் கொடுக்கின்றவனும், உண்மையில் நிறைந்திருக்கின்றவனும், அல்லது உண்மையால் போற்றப் பெறுகின்றவனும்,
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொன்னார் திருமேனியனும்,
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியிலிருக்கின்றவனுமாகிய
रुद्रं	ருத்ரம்	உருத்தி (பரமேச) ரனை,
तनयित्नोः इव	தநயித்நோ: இவ	மேகம்போன்று நிலையின்றி வரும
अचित्तात्पुरा	அசித்தாத்புரா	'சித்தங் கெடுதல்' என்னும் மரணத்திற்கு முன்னர்
आकृणुध्वम्	ஆக்ருணுத்வம்	உம்மிடத்து அருள்நோக்குடையனாய்ச் செய்துகொள்வீர்களாக.

விருத்தி யுரை.

— வாமதேவர் ரிஷியாவர். இதுபற்றியே ஸ்மிருதியும,

“வாமதேவ ரிஷிஸ்ஸர்வாஸாம் ஜ்யேஷ்ட உத்யாஹ ஸாமக:” “அவைகட்கு ‘வாமதேவர் இருடியென்று உணரற்பாலது’ எனக் கூறுகின்றார் சௌனக முனிவர்” எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, தேவதைகளே இருடிகளாவார்கள் எனப்படுதலின், இம மந்திரததிறகுரிய தேவதை உருததிரராதலின உருததிரரே இருடியாவர் எனபதுமாம. இதனாலன்றோ, வேத பாடியகாரராகிய பட்டபாஸ்கரரும,

"தெவ ஏவவா ஷாநொவதூரஷி: ஈஜெராவா" "சாம மறை மந்திரஙகடகுத தேவர்களே இருடியாவர் அலலது உருத்திரரே இருடியாவர்" என்று கூறியுளளார.

ஏண்டு, "ஊரு வாஅதூரெக்ஷூர தெவதா" 'மந்திரததின் வாச்சியப் பொருளே தேவதையாம' எனறு நிருததமுங கூறுகினறது. இதனால், இம மந்திரததிலுள்ள 'உருததிரன்' என்னுஞ் சொறகுப் பொருளாகிய பரமேசுரனே தேவதையாவன் எனக. சநதம திருஷ்டுப் என்பதுணர்க,

அற்றேல அஃதாகுக. இமமந்திரததில உளள "ஊநீம் வாஈரா தநயிதெநூ:" எனனும வாககியத்தில் 'அக்கினி என்னுஞ் சொல்லுமிருததலினும், இது ஆககினேய காண்டததின மந்திரமாதலானும், யாண்டும் வேள்விகளில அககினியே முககியமாகக கொள்ளப்படலானும், அநதணா முதலியோர்கட்கு அக்கினியே முக்கியமாகிய தெய்வமாதலானும், அதன் பொருளாகிய அககினியைத தேவதையாகக் கொளளாதொழிதது வலிநது கொள்ளும பொருளாகிய உருத்திரனை மாததிரம் தேவதை யெனக் கொளளல எவ்வாறறாலாமெனின ?

நனறு கூறினாய, அஃதாமாறு காட்டுதும:—

इन्द्र मित्रं वरुणमग्नि माहुरथो दिव्यः सुपर्णो गरुत्मान् ॥

"இநதிரனையும, மிததிரனையும், வருணனையும் அக்கினி யெனறு சொலலுகினறார்கள்" என இருககுவேதம்-1-164-46-வது மநதிரங கூறுகினறது. மறறும,

तदेवाग्निस्तदादित्यस्त द्वायुस्तदु चन्द्रमाः ॥

"அதுவே அககினியாம, அதுவே ஆதிததனும, அதுவே வாயுவாம், அதுவே சநதிரனும," என எசுர வேதம, 322-1-வது மநதிரமுங கூறுகினறது. மறறும,

ब्रह्मह्यग्निः ॥

'பிரமமே அககினி' எனறு சத-பிரமாணம1-42-12-வது மநதிரமுங் கூறுகினறது. மறறும,

अयं वा अग्निः प्रजाश्च प्रजापतिश्च ॥

இவவக்கினியே பிரசைகளும பிரசாபதியுமாம, என 6-1-2-42-வது மநதிரமும கூறுகினறது. மறறும,

आत्मा वा अग्निः ॥

ஆனமாவே அககினியாம, என-1-2-2-3-வது மநதிரமும கூறுகினறது.

அஃதனறியும,

एतमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् ॥

"இதைச் சிலா அககினி எனகின்றாகள, மறறுவாகிய யான பிரசாபதி யெனறு எணணுகினறேன்" என, மநு, அததியாயம 12. சுலோக 122-வது அககினியே பரமேசுரனெனறே ஐயநதிரிபின்றிக கூறுகினறது.

அஃதலலாமலும,

"வெஷாஹ்ஸா உஷிஷயதீஹ ஹ ரா உ உஹ்ரீம் ஸா செகம் ஶரண ஊவெஷி"

"வேதஙகள அக்கினியாகிய உனனையே உருததிரனெனறு சொலலுகினறன, (ஆதலின) உனனையே சரணடைகினறேன" என வாயு புராணததிலுங் கூறப்பட்டிருககினறது. மறறும,

"வஹ்ஷுஹ்ரீம் உஹா தெவம் தயா தெவம் உஹெஸ்வரம்"

'அககினியை மகாதேவனென்றும், மகேசுரனெனறுஞ் சொல்கின்றாகள' என மகாபாரதம அநுசாசன பருவததிலும கூறியிருக்கின்றதும் இங குணர்தறபாலது

மறறும, இவவாறே பலவிதமான பிரமாணஙகளையும கூரிய மதியுடையாா யூகிததுககொளவாராக.

இவவாறுகிய வழி எமது புதலவாகளே! நீவிா, (பரமேசுரனுகிய) உருததிரனை அருள நோககுடையராய்ச செயது கொளவீாகளாக என இயைததுககொளக. அதாவது துதிததல, வணஙகல, அருசசிததல் முதலிய திருபபணிகளால உமமிடதது அவ்வுருததிரனுககு அருள நோககுணடாமாறு செய்து அபபரமேசுரனை உமது அனபு வயபபடடோனுப்ச செயது கொள்வீாகளாக எனபதாம.

'ஏன் இவ்வாறு செய்கல் யாது பயனைக் கருதியோ?' என்பதற்கு 'உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு' என்ற உத்தரங் கூறிய வாறும்.

ஈண்டுப் 'பாதுகாத்தல்' என்பது வேண்டாதவைகளை விலக்கலும், நோய், வறுமை, மூப்பு, இறப்பு முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்களைப் போக்கலுமாமென்றுணர்க.

இவ்வண்ணமாகும் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு உருத்திரனாகிய பரமே சுரனுக்கு, நம்மிடத்து அருள் நோக்குண்டாமாறு அன்பு செய்வீர்களாக என்பது திரண்டபொருள்.

உருத்திரன் என்பது வடமொழியில் 'ருத்ர:' என்பதாம். அச் சொல், ருத்=துன்பத்தை, த்ர:=போக்குகின்றவன், அல்லது, ருத்=துன்பத் தின் காரணங்களை, த்ர:=போக்குகின்றவன் என விரிக்கப் பெறுதலின், காரணப் பெயர்ப் பெற்றியும், துன்பங்களையும் அதன் நிமித்தங்களையும் ஒருங்கே யொழிக்கின்றவன் பரமேசுரனேயாதலின் உருத்திரன் என்னுஞ்சொல் பர மேசுரவாசகமேயல்லாது பிறவாசகம் அன்றுமென்பதுங் கொள்ளக்கிடக் கின்றது.

அற்றாகலினன்றே, வாயு சங்கிதையும்,

"ருத் து:க²ம் து:க²ஹேதும் வா தத் த்³ராவயதி ந: ப்ரபு⁴: |
ருத்³ர இத்யுச்யதே தஸ்மாச்சி²வ: பரமகாரணமிதி"

"ருகாரம் துன்பங்கள், அல்லது துன்ப காரணங்கள் அவற்றைத் தொலைக்கின்றவன் எமது பரமேசுரனாகிய உருத்திரனென்பபடுகின்றான் ஆதலின் சிவனே மேலான காரணன்" என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்து கின்றது.

அஃதன்றியும், இலக்கண வகையால் நோக்குமிடத்தும், ருத்-த்ர:, என் னும் இரண்டு வடமொழிப்பகுதிகளும் பிருஷோதராதி கணத்திலுள்ள வைகளாமாதலின், "தொண்டாது அவைகளத்தை நீக்குதல்" என்னும் பொருளை கொள்ளக்கிடத்தலின் இலக்கண முறையானும் மேற்கூறிய பொருளுக்கோர் இடையூறின்மை யுணர்க.

அல்லது, 'ருத்ர:' என்பதை இடுகுறிப் பெயராமெனக் கொள்ளி னும் சிறிதும் இழுக்கின்றும். என்னை? அச்சொல் கறுத்த கண்டன், என் பது முதலிய சகுணப் பிரமமாகிய பரமேசுரனையே யறிவுறுத்தலினென்க.

இதுபற்றியே "ஸ்தாணு ருத்ர உமாபதி" என அமரகோசமும் கோஷிக்கின்றது.

மற்றும், சுவேதாசுவதர வுபநிடதமும்,

'யோ தேவாநாம் ப்ரதமம் புரஸ்தாத் விஸ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி:'

"எவன், தேவர்கட்கு முதல்வனாய் நிற்கின்றவன் உலகைக் கடந்தவன் உருத்திரன் மகரிஷி" என்று கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, அவ்வுபநிடத வுரையும், "ருத் து:கம் தத் த்ராவயதி இதி ருத்ர: இதி ப்ரவிசம் த்யேத" "ருத் என்னுந் துன்பங்களைப் போக்கலால் தங்களைப் பாதுகாக்கின்றேன் ஆதலின் ருத்திர என்பது வெளிப்படை" என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, "ரோதேர்ணிலுக்ச" என்னும் வடமொழிப் பாணினி இலக்கண சூத்திரத்தால் ரோதனம் (அழுகை) என்பதே பொருளாமெனக் கொள்ளினும் இழுக்கின்றாம் என்னை? "ரோதயதி ஸர்வமந்தகாலே இதி" 'பிரளயகாலத்தின் உயிர்களனைத்தையும் அழுமாறு அழிக்கின்றவன்' என்பதே பொருளாய் முடிந்து மேற்கூறிய பொருளையே வலியுறுத்துகின்றமையினென்க.

அற்றேலஃதாகுக. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் அக்கினியும் உருத்திரனும் ஒன்றுமென்பதே துணியப்படுதலின் முன்னாகக் கூறியவாறே அக்கினி அழுததை உருத்திரன் அழுதான் என்று கொள்ளின் வருமிழுக்கென்னை கொல்? அற்றன்று. ஆண்டு அஃது இயையாமையினென்க. அஃதாமாறு:—முன்னொருகால் தேவர்கள் அசுரர்களை வென்றும் கொன்றும் அவர்களுடைய தனங்களனைத்தையுங் கவர்ந்து அக்கினி தேவன்பால் வைத்து, அக்கினியே! நீ, இவற்றைப் பாதுகாத்துப் பின்னர் எமக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று உறுதி செய்துவிட்டு, முன்போல் போர் முதலியவற்றை முடித்துக்கொண்டு, தேவர்கள் அக்கினியின்பால் வந்து முன்னர் நாங்கள் நின்னிடத்தில் வைத்த தனங்களை எமக்குக் கொடுப்பாயாக என்று அக்கினியைக் கேட்க, அவற்றைக் கொடுக்க மனமிலாதிருக்க அதைக் கண்ட தேவர்கள் அக்கினியை வற்புறுத்தியபோது அக்கினி அழுதது அதுவே வெள்ளியாயிற்று, ஆதலின் தீயை யோமபுங்கால் வெள்ளியைத் தானஞ் செய்யில் அழல் நேரிடும் என்னும் கதை வேதத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆண்டு, அக்கினி யென்பது ஐவகைப் பூதங்களுள்

ஒன்றாகிய அக்கினியே யன்றி அனைத்திற்கும் காரணமாகிய உருத்திரன் அன்றென்பது உற்று நோக்குவோர்க்கே தெற்றென விளங்கும், மதப்பேய் கொண்டு மாறுகூறுவோர்க்கு மருந்தென்னை ?

இவையனைத்தையும் கருத்தில் அடக்கிக்கொண்டன்றோ, நேரே சுருதி யும், பிராணனை உருத்திரன் எனல் எவ்வாறு மென்றாசங்கித்துக் கொண்டு;

"ப்ராணவாவ ருத்ரா ஏதேஹீதம் ஸர்வம் ரோதயந்தி"

என்றறெடுக்கத்து மந்திரத்தில் விடை கூறுமுகத்தால் இப்பொருளை இனிது விளக்குகின்றது என்பது ஈண்டு உற்று நோக்கத்தக்கதொன்றாம்.

'வேள்விக்கு வேந்தன் என்பது' வேள்விகளனைத்திற்கும் இறைவனா யிருக்கின்றவன் என்பதாம்.

அற்றேல்? வேள்விகட்கெல்லாம இறைவனாந் தன்மை உருத்திரன பாற் பொருந்தல் எவ்வாறறாலாமெனின் ? வேள்விகளில் அளிக்கின்ற அவி களை (தேவ வுணவுகளை) இப பரமேசுரனே யருந்துகின்றவனாதலின் இனிது பொருந்துமெனக.

அங்ஙனமாயினும், வேள்விகளனைத்திலும் ஒவ்வொரு வேள்விக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையும சிறநததாய் நின்று அவிகளை யேற்குமெனில், பரமேசுரனே உண்கின்றானெனல் முற்றும் முரணாமெனிலோ ? அற்றன்று ; ஆசங்கித்தது ஒருபுடை உண்மையாமாயினும அவிகளை யுணணுகின்ற பல வகையான தேவர்களனைவரும் முடிவில் பரமேசுரன் வடிவாகளேயாதலின அவனொருவனே உண்கின்றான் என்றதற்கு இழுக்கொன்றுமில்லை யெனப துணாநது கொளக.

மற்றும, உண்மையில் உற்றுநோக்குங்கால் வேளவிகளனைத்திலும அவிகளை யுண்கின்றவனும, வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொள கின்றவனும் பரமேசுரனே யெனபது அனைவருக்கும உடனபாடறபாலதா மெனபது தேற்றம.

இதைத் தழுவியன்றோ மிருதியும்,

"அஹம் ஹி ஸர்வ யஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" 'வேள் விக ளனைத்திலும கொடுக்கின்ற அவிகளை உணகின்றவனும, இன்றவனும யானாகவே யிருக்கின்றேன' என்று கூறுகின்றது.

"வட்டக்குண்டத்தி லெரிவளர்த்தோம்பி மறைபயில்வார், அட்டுக் கொண்டுண்பதறிந்தோமே" என்னும் திருமறை வாக்கியங்களும் ஈண்டு கொள்ளற்பாலன எனபது பெறறும.

வணக்கம் முதலியவைகள ஏனைய தேவர்களைக் குறித்துச செய்ய வேண்டுமென்பது சுருதிகளிற் கூறபபட்டிருப்பினும, பரமேசுரனே வணக கத்தை ஏறறுக்கொள்ளுதற குரியானெனபதும, பிற தேவதைகள் ஏற்றுக கொள்ளற்குத் தககாாகள அலலரென்பதும மேற்கூறிய வகையாற பொருநதுமாறுணர்க.

இப்பொருளையே, பழையோாகளான பேராசிரியர்களுள்ளும் மிகப், பழையோரான தெய்வத்திருவருள் திறம்பழுதத அரதத்த சிவாசாரியரும்,

"நமஸ்யோ ப4வஸ்ய ந ஹ்ருத்ம் விநாதாலுஜ்ஞாரஹிதஃ ஜநஸ்ம் ந ஹி கஶ்சித்மூர்தெ"

"வணக்கததிற்கு வரமபு நிலமாகிய பரமேசுரனாகிய நினைத்தவிர்தது அத் தேவாகளுள் ஒருவாககேனும அவ் வணக்கததைப் பெறறுக்கொள்ள ஆறறலிலலை, வேந்தன திருமுடியைத திருடியவனொருவன அம்முடியைத் தனது தலையில் அணிநதுகொள்ள முடியாதவன ஆவனன்றோ, அது போன்று" என்று தாமியற்றிய சுருதி சூத்திமாலையிற கூறியுள்ளார்.

இதுபற்றியே நாட்டிய நூலும, "வச்சிரமுததிரையால் இநதிரனையும், பதமினிமுததிரையால பிரமனையும, சஙகினிமுததிரையால் விஷ்ணுவையும, உருததிர பரமேசுரனைத தலை மேல கைகுவிததலாகிய வணக்கததாலும பாவித்தல் வேண்டும" எனறு கூறுகினறதெனக.

இவ்வாற்றால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களைப் பிரியப்படுத்தும பொருட்டுச செயயப்படுகினற கருமங்களும பரமேசுரனையே பிரியபபடுதது வனவாய முடிதலால உருததிர பரமேசுரனே வேளவிக் கருமஙகளிற் கொடுககபபடும அவிகளை யருந்தி, வணககம முதலிய வழிபாடுகளால மகிழ்நது, பயனைக கொடுககும இறைவன எனபது இனிது பெறபபட்டமை காணக.

மற்றும், இது போன்றே புராணஙகளும,

யதை2வ வாருத்ரவளதாதெ3ஃ ஸ்ரீசத்யா ஸ்ரீதொ ஹவெத்தீதா।
ததை2வ ஸர்வேஷு ஸம்ஸ்ரீதத்யா ஸ்ரீதொ ஹவதி ஶங்கரஃ॥

"புத்திர பௌத்திரர்கள் பிரியமடைதலால் பிதா பிரியமடைவது போன்று, தேவர்கள் அனைவரும் பிரியமடைதலால் சங்கரராகிய பரமேசுரர் இனிது பிரீதி யடைகின்றனர்" என்று கூறுகின்றன.

ஈண்டு, வேள்வி முதலியன 'அபூர்வமாகிய புண்ணிய வாயிலாகப் பயனை யளிக்கின்றன' என்னும் ஒரு சாராரின் உடன்பாட்டையும் நன்கு உற்று நோக்கின் புண்ணியமாகிய அவ் வபூர்வமும் பரமேசுரனுடைய அருளே யன்றி வேறில்லை யென்பதும் உணரற்பாலதாம்.

ஈண்டு "வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனுதற்றன்மையாவது, வேள்விப் பயனை யளிப்பதில் சுவதந்திரமும், மாறுபடில் அதைச் சிட்சித்தலுமாம்; இப்பொருளே தக்கனுடைய வேள்வியில் பல தேவர்களிருந்தும் பரமேசுரனது அம்சமாகிய வீரபத்திரரால் அவ்வேள்வி நாசமாக்கப்பட்டது, பின்பு அவர் மானாக ஓடியும் வேள்வியைக் கெடுத்தனர்" என்பதும், மற்றும், சிவபுராணம், பாகவதம் முதலிய புராணங்களால் சில கதைகளைக்கொண்டு நன்கெடுத்துப் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இப்பொருளையே தைத்திரீய சுருதியும்,

"தெவா வெ யஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந் ஸ யஜ்ஞமவிதயத்"

"உருத்திரனைத் தவிர்த்துத் தேவர்கள் வேள்வி செய்தனர், அவ்வேள்வியை உருத்திரன் நாசப்படுத்தினன்" என்று கூறுகின்றது.

அஃதன்றியும், இப்பொருளை இனிது விளக்குதற்பொருட்டே ஈண்டு, (ஹோதாரம்) 'பயனை யளிக்கின்றவனும்' அல்லது 'ஆராதிக்கப்பெறுவோனும்' என விதந்து கூறப்பட்டதூஉமென்க.

எவ்வாற்றால் அப்பொருள் விளக்கமானதாமெனின்? கூறுதும்:— 'ஹோதாரம்' என்னும் வடமொழிச் சொல்லில் உள்ள, ஹு, என்னும் பகுதிக்கு, ஈதல், உண்ணல், என்னும் இருபொருளும் உள்ளதால், அதற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவி, பயனை யளிக்கின்ற உருத்திரனை யெனக் கொள்ளப்பட்டிருத்தலி னென்க.

அல்லது 'ஹோதாரம்' என்பதற்கு ஆராதிக்கப்பெறுவோனை என்ப பொருள் கொள்ளினும் இழுக்கின்றும். என்னை? "விஷ்ணு ருபாம்ஸு யஷ்டவ்ய:" என்றாற்போல 'ஹோதவ்யம்' எனவாகி ஆராதிக்கத்தக்கோனை என்பப் பெற்று எல்லா வேள்விகளினும் இறைஞ்சுதற்குரிய பரமேசுரனை' என்னும் பொருளை கொள்ளக்கிடத்தலின் என்க.

உண்மையிலோ 'ஹோதார:' எனனும சொல் 'ஹ்வயதே' (அழை) என்னும வடமொழிப பகுதியிற் பிறநததாம.

அற்றுகலினனறே ஐதரேயப பிராமணமெனனுஞ் சுருதியும் இவ வாறே கூறுகின்றது.

ஈண்டு 'ஹோதவ்யம' எனக் கொள்ளுமிடதது 'அழைத்தற்குரி யானை' எனப பொருளகோடலே தகுதியாம். எனனை? அனைவருந துன் புறுமிடஙகளில உருததிர பரமேசுரனே அழைப்பதறகுரியான் ஆதலி னெனக.

இதையே "ஆதரித தழைத்தா லதநதுவே யென்றரு ளாயே" என்று கூறுகின்றது திருமறையும, பயனை யளிக்கின றவனை என்றதோ, பட்டபாஸ் கரரின் பாடியததைத தழுவிக கூறியதாமெனறுணாக.

'அன்னங் கொடுக்கின்றவனும்' என்பது. இருவித வுலகிற்கும் உணவுப பொருளகளை யளிக்கின்றவனை யெனபதாம. என்னை? 'யஜ' எனனும வடமொழிச் சொல், "தேவாராதனை, சங்கதி, கரணம, தானம்" என்னும் பொருள்களையுடையதாம ஆதலின் 'அன்னததைத தானஞ் செய் கின றவன' எனனும் பொருளும் பொருநதுமெனறு கொள்ளலாமெலன்க.

அலலது, மூலததில் சததிய யஜனை என்பது சததியமான அதாவது பலவகையான ஆராதனையை யுடையானை எனினுமாம.

அல்லது, உணமை கூறலாகிய ஆராதனையை யுடையானை என்பதாம. இதனால் எயதருஞ சிவமனறி மறறொனறை யிச்சததல பொய்யெனபது பெறறும.

இது பற்றியே சுருதியும,

"ஸத்யே நைநம் தபஸா யோநு பஸ்யதி" "சததியமாகிய தவததினால இபபரமானமாவை எவன் காண்கினறுனோ" எனறு கூறுகின றது. இவவாறே கண்ணபிரானும,

"ஸத்யஸௌசாஜவத்யாகைஸ்தபஸா நியமேந ச"

'உணமை, தூயமை, ஆராமை, விடல, நியமம் என்பவற்றால யான பூசிக்கப பெறுகினறேன்' எனறருளிச செய்துள்ளார.

அலலது, சததியம எனபது எனறுமுளள தனது சததை அதாவது வடிவததை வானுலக மண்ணுலகஙகளில நிறைநதிருககுமாறு செயகின றவனை யெனபதாம.

அற்றுகலினன்றே "ஈஸாவாஸ்ய மிதம ஸாவம்" என்றெழுந்த ஈசா வாஸய உபநிடத முதலிய நூலகளனைத்தும இப்பொருளையே முழங்குகின் றன.

இவவாறே, காளிதாசரெனனும கவிசசககரவாததியாரும,

"வெதாஞெஷு யமாஹு ரெக வுருஷம் வ்யாவ்ய ஸ்தித ரொதஸீ"

"மறை முடிகளில கூறப்பட்டுள்ள ஒரு பரமான்மாவானது வானுலக மண்ணுலகங்களில நிறைந்து நிற்கின்றது" என்று கூறியுள்ளார என்பதும் காண்க.

'பொன்னார் திருமேனியனும்' என்பது, பொன போன்ற திருமே னியை யுடையவன் என்பதாம.

இப்பொருளையே சுருதிகளும,

"நமொ ஹிரண்யபாஹவெ ஹிரண்யவணாய ஹிரண்யரூவாய ஹிரண்யவதயெ அமிகாவதயெ உமாவதயெ வஸுவதயெ நமொ நமஃ"

"பொற்றோளுடையானுக்கு வணக்கம, பொன்னிறமுடையானுக்கு வணக்கம், பொன் வடிவுடையானுக்கு வணககம, பொனனுக்குத தலைவன பொருட்டு வணக்கம், அம்பிகையின் தலைவனுக்கு வணக்கம, உமையின இறைவனுக்கு வணக்கம், பசுககளுக்குப் பதியானவனுககு நமஸ்காரம" எனவும.

"ய ஏஷொ ஆதித்யெ ஹிரண்மயஃ வுருஷொ த்ருஸ்யதெ ஹிரண்ய ஸ்மஸ்ருஃ ஹிரண்ய கெஸ"

"சூரியனுக்குள பொனமயமான தாடிகளை யுடையவனும, பொன் மயமான மயிர்களை யுடையவனும, பொனமயனுமாகிய ஒரு பரமபுருடன காணபபடுகின்றான" எனவும, மற்றும ஆயிரககணககான வகையாகவும கூறுகின்றன.

மற்றும, மிருதிகளும,

"தப்த ஹெமநிகாஶம் ஶிதிகண்டம் த்ரிலொசநம்"

"உருக்கிய பொனபோன்ற திருமேனியை யுடையவனை, காளகண்டனை, மூககண்ணனை" எனவும,

“ கல்பத்ருமஸ்ய மூலஸ்தஸ் தப்தஜாம்பூநத நிப: ”

“ கலபநதுருமததின வேரானவன உருககிய பொனபோனறவன ” எனவும், மறறும பலவகையாகவுங கூறுகினறன.

அககினியிலிருககினறவனும, அக்கினியின்கண் இருக்கின்றவனே யெனக் கோடலு மியைபுடைததாம ஆதலினெனக. எனனே? சுருதி மிருதிகளில அவவாறே கூறபபடடிருததலினெனக.

அவறறில சிலவருமாறு :—

“ யோ ருத்ரோ அக்நௌ யோ அப்ஸு ய ஓஷதீஷு திஷ்டந்நக்நேரந்தரோ யமக்நிர்ந வேத யஸ்யாக்நிஶ்ஶரீரம் யோஅக்நிமந்தரோ யமயதி ”

“யாதொரு உருததிர பரமேசுரன அக்கினியில் இருககின்றானே, நீரின கணணும, கொடி செடிகளிலும இருக்கின்றானே, எவவுருததிரன அககினியி லிருநதுகொண் டிருககினறானே, எவ வுருததிரனை அககினி அறிய வில லையோ, எவவுருததிரனுககு அககினியே திருமேனியோ, எவவுருததிரன் அககினிககுளளிருநதுகொணடு அதை ஏவுகினறானே ” எனபதாம.

மறறும, “ அக்நௌ திஷ்டதி விப்ராணாம் ”

“ அநதணாகளுககு அககினியிலிருககினறான ” எனபதுமாம.

மறறும பலவகையாகவுங கூறுகினறன எனபது ஆணடாணடு உண ரறபாலது.

ஈண்டு, உருததிர பரமேசுரன அககினியாகிய திருமேனியை யுடையா னெனவும, அககினியைச செலுததுவோனெனவும கூறப்பட்டிருததலின, ‘யாண்டும தேகததைதக கொளளுஙகால தேகியே கொளளப்படுகினறான’ என பது நியாயமாமெனபது முணாறபாலது. இதனால பரமேசுரனுடைய திருமேனியாகிய அககினியைக கொளளுமிடதது அவவுடம்பை யுடைய உருததிர பரமேசுரனையே கொளளககிடககினறமை காணக.

அனறியும, அககினி யெனபதே உருததிர பரமேசுரனை யறிவுறுததுஞ சொலலாம, ஆதலின, அககினி எனபதன பொருள நேரே உருததிர பரமே சுரனேயாகினறான , மறறையன அலலன

இதுபறறியே சுருதிகளும்,

“ ஸ ஏவ விஷ்ணு: ஸ ப்ராண: ஸ காலோக்நி: ஸ சந்த்ர: ”

“அவனே விஷ்ணு, அவனே பிராணன், அவனே காலன், அவனே அக்கினி, அவனே சந்திரன்” என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பரமேசுரனே அக்கினி யெனக் கூறுகின்றன. இதனால் அக்கினி யென்னுஞ் சொற்பொருள் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெறரும்.

அல்லது, அக்கினி என்னுஞ் சொல், அக்ரே=மேல், நயதி=கொண்டு போகின்றவன் என விரித்துப் பொருள் கொள்ளினும், சோமரசத்தை யருந்தியவர்களை மேற்பதவியை யடையுமாறு செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாவன்; ஆதலின், அக்கினி யென்பது உருத்திர பரமேசுரனுக்கு ஒரு சிறந்த காரணப் பெயரா மெனபது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அல்லது அ(ஙி), (அகி,) என்னும் பிராப்திப் பொருளைக் கொண்டு நகாரத்தைக் கெடுக்குமிடத்து எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்றவன் எனப்படுதலின் உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளப்படுவன் என்பதும் உணர்க. இத்தகைய சொல்லமைவுக்கும் வடமொழியிலக்கணம் இடங்கொடுக்கின்றதென்பதுங் காணத்தக்கது. இதை வடமொழிப் பாடியத்திற் காண்க.

மற்றும், சருவ கதத்தன்மை எனப்படும் எங்கும் நிறைதற் றன்மை யானது ஒன்று கொள்ளப்படவே ஏனைய சருவகருத்தன்மை முதலிய எண் குணங்களும், அக்கினி யென்னுஞ் சொல்லானே குறிப்பிக்கப் பெறறன எனபதை யூகித்துக்கொள்க.

அல்லது, பரமேசுரனுடைய, அட்ட மங்கள மூர்த்தங்களில், அக்கினியும் ஒரு மூர்த்தமாமாதலின், ஈண்டு அக்கினி அபிமானியாகிய மூர்த்தியையே அக்கினி யென்னுஞ் சொல் தெரிவிக்கின்றதெனினும் சிறிதும் முரணின்றென்பது முணர்க.

இது பற்றியே சிவபுராணமும்,

“பஹிரந்தர்கதம் வ்யாப்ய தேஜோமயீ மஹா ।
ஸௌம்யா ஸௌம்யமயீ ரௌத்ரீ மூர்த்திரஸ்யாகோர ரூபிணீ”

“ஒளிப்பிழம்பானதும், மங்களமானதும், உருத்திர மயமானதும், கோரவடிவுமாகிய உருத்திரனுடைய மூர்த்தியானது உலகின்கண் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து நிற்கின்றது” எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும், எல்லாமுணர்ந்தவராகிய வியாசபகவானும் தாமியற்றி யருளிய பிரமசூத்திரமெனனும் சாரீரகமீமாஞ்சை (ஆராய்ச்சி) யினகண்,

" ஸஹிசாரி வ்யவஸெஹ்ஸ்ஹு விஸெஷா-ந-ரஃதிஸ்யாத் "

" சிறப்பாலும் இயைபாலும அபிமானி என்னும வழக்கும உண்டு " அதாவது ஒருபொருளைக் கொளளுமிடத்து அதனுடைய விசேடத்தாலும இயைபாலும் அதனுடைய அபிமானியும கொள்ளப்படும என்பதாம. எனவே, ஈண்டு அக்கினி தேவதையைக் கொள்ளில் மேற்கூறிய புராண வாக்கியத்திற்கு முரணபடுமாதலின அவவக்கினியைத் தனக்கோர் மூர்த்த (வடிவ) மாய்க்கொண்டு அதில அபிமானம் வைத்துள்ள உருத்திர பரமே சுரனே கொள்ளத்தக்கான எனபது தாமேபோதரும,

மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு வருமாறு :—

'வேண்டுவதை யீவான்' எனனும வேள்விகட்கெல்லாம வேந்தனும், வேள்வியால் ஆராதிக்கப்பெறுகின்றவனும, உண்மை யுரைப்பதிற பிரிய முடையானும, புவனங்களைத்திலும நிறைந்திருக்கின்றவனும, வானுலக மண்ணுலகங்களின போகப்பொருளை யளிக்கின்றவனும, பொனனார் திரு மேனியனும், அக்கினிக்குள்ளிருந்து செலுத்துகின்றவனும, வழிபடு வோரை மேற்பதத்திற் சேர்க்கின்றவனும, அனைத்திற்கும அதிட்டானனும, சருவகஞனும, பவத்துன்பைப போக்குகின்றவனும, என்றுமுள்ளவனும, மற்றும பலவகை மங்கள குணங்களோடு கூடியவனுமாகிய உருத்திர பரமே சுரனை, எமது புதல்வர்களே! நீவிர், அருளநோக்குடையவனாகச செய்து கொள்வீர்களாக எனபதாம.

'மேகம்போன்று நிலையற்ற மரணத்தின் முன்னர்' என்பது. எமது பிதாவே! பரமேசுர வழிபாடு அனைவரானும செயயறபாலதாமெனபது உண்மையேயாம். அவ்வாறே யாமுஞ் செயகினறேம. ஆனால இதனுள ஒனறுளது. அஃதெனனையெனின ?

வேதமானது,

" ஶதாயுஃ வுருஷஃ "

'நூறுவயதுடையவன மனிதன' எனறு கூறியிருத்தலின மனிதர்க்கு வயது நூறுமென்பதில ஐயமிலலை. இதில தொண்ணூறுவயது சென்ற பின்னரே அவ்வழிபாடு செய்யில மிக நலமாம. நீவிர எமமை இப்போதே வழிபாடு செயதலவேண்டுமென விரைவுபபடுத்தல எனனை எனின் ? அதற்கு,

இருடி, தமது புதல்வரை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—புதல்வர்களே! நீவிர், இவ்வண்ணம் ஆசங்கை செய்யாதீர்கள். ஏனெனின்? இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்றெண்ணவோ இடமில்லை யாதலின் எனக. ஆயுள் இவ்வளவே யென்று உறுதி கூறலும், இறக்குங்கால மிதுதா னென்று தெரிந்து சொல்லலும் யாவர்க்கும் மிக அரிதாமாதலின் இனிது வாழுங்காலத்திலேயே இறைவனை வழிபடல் வேண்டுமென்றுணர்வீர்களாக. இது தமது மக்களை யுடன்படுத்துவார் போன்று உலகிற்குக் கூறுகின்றார் என்பது காண்க.

'சித்தங்கெடல' என்றதால சித்தத்தை உபலக்கணமாகக்கொண்ட இந்திரியங்களனைத்துங் கெட்டொழிதலாகிய இறத்தல் கொள்ளப்பட்டது.

ஈண்டு, 'நானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்' எனவும்,

"மரண வேதனை யாவரால் அறியலா மயங்கி யைம்புலன அந்தக்
கரணம யாவைம கலங்கிட வருந்துயர் கடவு ளேயறி திறபான"

எனவுங் கூறிப் போந்தவாறே,

மற்றும், எண்ணிறந்த பெரியார்களும், நூல்களும் மிகப் பயந்து முறை யிடுகின்ற இறபபினுல வருந துனபத்தை உற்று நோககின மனமுருகாதாரும் உளரோ? இலா எனபதாம.

மரணம வருங்காலம் நியம மன்றுமோ வென்பதற்கு, 'கணப்போதே னும நிலைத்திருககுமெனறு எண்ணவுங கூடாததாய் மேகததைபபோனறு நியமமினறி வரும' எனக கூறினா எனபது.

இதுபற்றியே,

"இறக்குங் காலத்தைத தெய்வமு முணராதெனின் மக்களெவ்வாறு ணாவா" என்னுமம வழககச சொலலும நிகழகினறது.

இவவாறுல, இனிது வாழுமபோதே மக்களாய்ப் பிறந்த அனைவரும் பரமேசுரனையே வழிபடல் வேணடு மென்பதும், அவ்வண்ணம வழிபாடு செயதல அனைவருககும எளிதாமென்பதும பெறப்பட்டன. எளிதாதலும 'யாவர்ககுமா மிறைவாக கொருபசசிலை' எனறுற போல எளிய சாதனங்களைக் கொண்டே செய்யறபாலதா மாதலினெனக. அவ்வழிபாடே வேணடியவற றை யடைவித்தல், வேண்டாதவறறை விலககல என்னும பாதுகாபபிறகுச சிறநத சாதனமாமெனபது முணாக.

இக்கருத்தைக் கொண்டே கந்த புராணம் மலயாசல கண்டமும்,

“ யாவஞாயாதி மரணம் யாவஞாக்ரமதே ஜரா ।
யாவந்நேந்த்ரிய வைகல்யம் தாவத்பூஜய சங்கரம் ”

“ மரணம் எதுவரையில் வரவில்லையோ, எதுவரையில கிழததனமை வரவிலலையோ, எதுவரை புலன்கள் கெடவிலலையோ, அதுவரையும சங கரனைப் பூசிப்பாயாக ” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“ப்ரஹ்மண: ஸ்ரஷ்டி கர்த்ருத்வம் விஷ்ணோ: பாலநசக்ததா ।
இந்த்ரஸ்ய ஸ்வர்கராஜ்யத்வம் சிவ பூஜாவிதே: பலம் ”

“ பிரமன உலகைப படைப்பதும, விஷ்ணு உலகைக் காப்பதும, இந திரன் சுவர்க்கத்தை ஆள்வதும, சிவபூசையின் பயனும ” எனச சிவபூசை யின் பயனை யெடுததுககூறி, சிவபூசை பணணல் வேணடுமெனபதையே வற்புறுததுகின்றது.

அங்ஙனமே, பிரமோத்தரகாண்டமும்,

“ பத்ர மாத்ரேண ஸந்துஷ்டோ யோ ததாதி நிஜம் பதம் ।
அஹோ பரம்புரா பூஜாயா மாஹாத்ம்யம் விஸ்மயாவஹம் ”

“ ஒரு பச்சிலையால பிரியமடைநத ஈசுரன் தனது பததவை யளித தருளகினறான். ஐய ! பரமேசுரனுடைய பூசையின மான்மியம வியப்பா யிருக்கினறது ” எனறு கூறுகினறது.

அவ்வாறே பாரதமும்,

“ யாவச்சசாங்க ஸகலாமலபந்த மௌலி
ந த்வயி தே பசுபதிர்பகவாந் மஹேசா: ।
தாவஜ்ஜராமரண ஜந்ம சதாபி வாதை
து:க்கானி தேஹவிஹிதாநி ஸமுத்வஹாமி ”

‘ இளமபிறை சூடிய மௌலியனும், பசுபதியும, பகவானுமாகிய மகேசுரன் எதுகாறும பிரியமடைநதிலனோ, அதுகாறும நூறறுக்கணக் கான மூப்பிறப்புக்களில் அடிபட்டு உடம்பால உண்டாகினற துன்பங்களைப் பொறுததுககொளவேன ” என்று கூறுகின்றது. இது உபமனயு முனிவா

சரிதமென்றுணாக. இதுபற்றியே, மகான அப்பைய தீக்ஷிதரவர்களும, வெள்ளெருக்கம்பூ முதலியவைகளால் உனது திருவடியைப் பூசிக்குந்தன்மை யொன்றை எனககருள செயவையேல, அதனுல் முததியெனபது தானே வரும் என்றனர்.

மறறும், இவ்வாறே அளவறறுளள பிரமாணங்களை பூகிததுணர்க என்பதாம. (1)

விருததியுரை முற்றும்.

முதல் மாந்திரம் முறறிறறு.

இரண்டாம் மந்திரம்.

இமமாநதிரம இருக்குப் பதிகததிறகு ஒரு பதிகமாகவும, சாமகீததததில நான்காகவும உளளதாம.

இருக்கு மந்திரம் 2.

१ २ ३१२ २२ ३ १ २ १ २
तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।
२उ ३ २ ३ १ २
शं यद्गवे न शाकिने ॥ २ ॥

தத்வோ காய ஸுதே ஸசா புருஹூதாய ஸத்வநே |
ஶம் யத்கவே ந ஶாகிநே ||

கீத மந்திரம் 2.

५ २ ४५ १ ^ ३ २ ३ ५ १ २२ २२ १ २
तद्वो होवा। गायार। सुता ईसा२३४चा पुरु हूताय सात्वा ।
१ २ २ ^ २ ५ १ ^ ३ ५ २२
नारयि। शयत्। हा। औ३हायि। गा२३४वायि। नारशा२३४औ हो वा।
२ १ १२११
ए३ । किने२३४५ ॥

4 *

கீத மந்திரம் 3.

५ र र २ १ ३ ३र २ १ २
तद्वो गया । सुतायि सचा३ । पुरु२३हूता२४ । हा हो३ । यासा
^३ ५ २ १ - - १ ५
त्वा२३४नायि । श यद्गा२३वे । न शौ२ । हौ२ । हुवो२३४ । वा ।
४ ५
का५यिनो६हायि ॥

கீத மந்திரம் 4.

५ र र र ५ २ र १र र२ १ २र२र १ ७
तद्वो गाय सुते सचा६ए । ग्रु पु हूताय सत्वने । पुरु हूता । या सत्वा
२ ४५ २ ^३ ५ १ ४ २^ ५
ना इ । शयत् । गौवा ओ वा । ना शा । का । ईनो हायि ।

கீத மந்திரம் 5.

५ र र र ५ २ र १र १ २
तद्वो गाय सुते सचा ए । पुरुहूताय सत्वना ई । शं यद्गा वे । ऐ हो
२ १ १ ३ ५र र ३ र२
आ ईही । नशा का ईना औ होवा । ई हा उ ॥

இந் நான்கும் தத்வோவாக்கம் எனப்படுகின்றன.

இவற்றிற்கு மூலகாரணமாகிய இரண்டாவது மந்திரத்தின்

பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹே ஸ்தோதார:)	(துதிப்போர்களே !)
वः	வ:	நீவிர்
सुते	ஸுதே	புத்திரப்பேறு முதலிய பயனை யடைவதற்கு,
पुरुहूताय	புருஹூதாய	பல பெரியோர்களால் அழைத்தற்கும் பூசித்தற்கும் உரியானும்,
सत्वने	ஸத்வநே	ஈகையில் பேராற்றலுடையானும்,
शाकिने	ஶாகிநே	சாகரத்தை யுண்டாக்கிய இருடியால் மகிமையை உணரப் பெற்றவனும்,
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திர வடிவங் கொண்டுள்ளவனுமாகிய பரமேசுரன் பொருட்டு,

गवे न	ஙவெ ந	பசுவிற்குப் புதிய கன்றானது களிப்புண்டாக்குவது போன்று
यत् शं	யச் ஶம்	யாதொரு சங்கீதம் களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ,
तत्	தத்	அச் சங்கீதத்தை,
सचा	ஸசா	கூடியுள்ளவராய்,
गाय	காய	பாடுவீர்களாக.

விருத்தியுரை.

இம்மந்திரத்திற்கு, சம்யு, வார்ஹஸ்பத்தியர் ரிஷிகள் ஆவர். இச் சாமகீதத்திற்கோ, உருத்திரா, மிருகயுர் ரிஷியாவர், வடமொழிச் சந்தம் காயத்திரி.

தேவதை, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டு நிற்கும் உருத்திரனே யாவன.

" துதியாளர்களே ! நீவிர், இந்திரனென்னும் உருத்திர பரமேசுரனைப் பாடுவீர்களாக என்பது " இம்மந்திரத்தின் கருப்பொருளாம்.

ஈண்டுக் ' கூடிக்கொண்டு ' என்பதால், பாடுவோர், துதிப்போர் முதலிய அனைவரும் ஒருங்கே குழுமி நின்று பாடுவீர்களாக என்பது பெறறாம.

" இந்திரன் வடிவங் கொண்டுள்ள இவ் வுருத்திர பரமேசுரன் பொருட்டு என்பது " எவன் பொருட்டுப் பாடவேண்டும் ? என்னும் வினவிற்கு விடை கூறியவாறாம்.

எவ் வண்ணத்தனுகிய இந்திரன் என்றறிய விரும்புமிடத்து * புருகூதன் எனப்பட்டது. அதாவது பல பெரியோர்களால் பல பெயரைக்கொண்டு அழைத்தற்குரியான் என்பதாம.

இவ்வாறு இந்திரனைப் பல பெயர் கொண்டு அழைத்தலாலன்றோ, சுப்ரமணியரை அழைக்குங்கால் இந்திர! வருக, ஹரிவ! வருக என்றற் றொடக்கத்து மந்திரங்களால் வேள்வி செய்கின்ற பலரோர்களும் அழைக் கின்றார்கள் என்பது காண்க.

மற்றும், இக் கருத்துக்கொண்டே உபநிடதமும்,

" இந்த்ரோ மாயாபி: புருரூப ஈயதே " " இந்திரனெனனும் பரமான்மா மாயைகளால் பலவகை யுருவங்களைக்கொண்டனர் " என்று கூறுகின்றது.

* புரு - பல பெயர்களால், ஹூத - அழைக்கப் பெறுகின்றவன்,

ஈண்டு " ஒருநாமம் ஓருருவ மொன்று மிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் " என்று பல சுருதிகளும் கூறுகின்றதையும உணர்க.

மற்றும், இநதிரன என்னுஞ் சொல் ஐசுவரியமுடையான் என்னும் பொருளையே வழியாலும இனிதுணாததுகின்றது எனபதுங காண்க. அதுவும மேலே வெளியாம.

அற்றேல புருகூதன, புரந்தரன என நிகண்டிற் கூறியிருததல் என்னையோ வெனின்? அஃதும இடுகுறிப பெயரால் அமைதலினென்க.

"ஈகையில் பேராற்றலுடையான் என்பது" இப் பொருள் கொண்ட 'ஸதவன்' எனனும் வட சொலலிலுளள 'ஷணு' என்னும் பகுதியின் பொருள ஈதலாமாதலின் தனனை வழிபடுகினறவருக்கு வேணடியவற்றை அளிக்கினற பெரும வன்மையை யுடையவன என்பது பெறப்பட்டமை காண்க.

"சாகரததை யுண்டாககிய இருடியாலுணரபபெறற மகிமையை யுடையவன் என்பது" இப்பொருளைததரும 'சாகினே' என்னும வடமொழிச் சொல் எல்லாம்வல்லான் எனனும பொருளைத தருவதுடன் சாகரததை யுண்டாக்கிய 'மஙகணகா' என்னும முனிவரால அறியப்பெற்ற பெரும் மகிமையை யுடையவன் உருத்திர பரமேசுரன் எனபதையும அறிவுறுதது கினறதனுலென்றுணாக.

இபபொருள பெறல யாண்டையதெனின? அஃதாமாறு தெரிவிக்குதும்:—

முன்னர் 'மங்கணகா' எனனுமொரு இருடி யிருந்தனர்; அவர் தமது திருக்கரத்தில் ஒரு தருபபையின நுனியால அடிக்க, அக் கையிலிருந்து ஏழுகடலுங தோன்றின; அதைக்கண்ட அவர் பாடிககொண்டே ஆடத் தொடஙகினா; அதைக்கொண்டு உலகனைததும் ஆடத்தொடங்கின. அப்போது, உருத்திர பரமேசுரன் தோன்றி அவவெழு கடலையும ஒரு பனித்துளிபோனத தனது திருக்கரததில அடக்கிககொண்டருளினர்; உடனே அம்மகரிஷியானவா, உருத்திரபரமேசுரனுடைய மகிமையை யுணர்நதவராய் எலலாமவலல இறைவ! நீயே, தேவர்கட்கெல்லாம தேவனுகினறுய், என்று பலவகையாகப் பரமேசுரனைத துதிததனா என்னுமிககதை பாரதம உததராததியாயத்திற் கூறியிருப்பதென்பதாம.

"யாதொரு சங்கீதம களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ அச சங்கீதத்தை" என்பது, எவ்விதமாகிய சஙகீததத்தை யெனபதறகு விடை கூறப்படுகின்றது.

'பசுவிற்குப் புதியகன்றுனது களிப்புண்டாக்குவதுபோன்று' என்பது, எதைப்போன்று களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தை? என்பதற்கு விடை கூறலாம.

ஈண்டு, பசுவிற்குப் புதிய பசும்புல் களிப்புண்டாக்குமாறு எனலும் பொருநதுமாயினும் அக்கால இளமபுல் கொடுக்கினற களிபபிலும மிகுநத களிப்பைப் புதிய இளங்கன்றே கொடுததலின் அதையே உவமையாகக கூறப்பட்டதென்க.

மற்றும், உருததிரபரமேசுரன் என்றது இந்திரன் வடிவங்கொண்டுள்ள உருததிரபரமேசுரன எனறல், இததோததிரம உசசிபபோதிற் செய்கினற வேள்வியில் இநதிரனுடைய குணஙகளைப் புகழநது போற்றுதல் கொண்டு இநதிரனுடைய தோத்திரமெனபதும இனிது பெறப்படினும, அவ்வண்ணங கொள்வா கருததிற்கு முற்றும் முரணுகாது அதையும் உடன்படல்போன்றே கூறியதெனபதாமெனக் கண்டுகொள்க.

அஃதன்றியும், இந்திரன் எனனுஞ்சொல் பெயரானும, பொருளானும் உருத்திரபரமேசுரனையே தெரிவிபபதாமாயினும் இடமநோக்கி இந்திரன் என்னும் ஒருவனைக்கொண்டு அவனுக்கு அதிட்டானமாகிய உருததிரபரமேசுரன் கொள்ளப்பெற்றனன். இதுபோன்று நேரே உருத்திரபரமேசுரனை யுணர்த்தாத சொற்களின பொருளான ஏனைய தேவர்களை மேற்கொண்டெழுந்த மந்திரங்களும முடிவில பரமேசுரனிடததிலேயே இனிது அமைகின்றன என்பது ஈண்டு உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இதுபற்றி யன்றே,

ஈசுரன் என்ற சொற்குப் பொருளாகிய கண்ணபிரானும்,

"யெவ்யநூதெவதா ஹக்தா யஜநெ ஶ்ரஜயாநிதாः ।
தெவி ஊாமெவ கௌநெய யஜநூ வியிவாஉவகழ ॥"

"அருசசுன! அன்போடு ஏனைய தேவர்களை ஆராதிக்கின்ற பகதர்களும், விதியைத தழுவாது எனனையே யாராதிககின்றூர்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந தருளியுள்ளார.

அஙஙனமே, இருக்குவேதம் 1-164-169-வது மநதிரமுா,

इन्द्रं मित्रं वरुणं अग्निमाहुः ॥

"பரமேசுரனை, இந்திரன், மிததிரன, வருணன, அககினி எனறு கூறுகினறூாகள" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், வாசநேய சுருதியும்,

एकैकं देवं एतस्यैव साविसृष्टिरेष उह्येवसर्वे देवाः ॥

"எல்லாத தேவர்களும இப்பரமேசுரனிடததிற றேனறியவர்களே யாவர்கள்" எனறு கூறுகினறது.

இதனாலன்றே, நான்கு மறைகட்கும நற்பாடியங்கண்ட சயணுசிரியரும, ஆங்காங்கு இநதிரன முதலிய தேவர்கள் சுருதியில பலா அழைக்கப் பெறுவ ரேனும பரமேசுரன ஒருவனே அவவத தேவாகளா வடிவனாய் நிறறலின சிறிதும மாறுபாடில்லை யெனறூா.

இதுபற்றியே கந்தபுராணமும,

காநி ஸ்ரெஷவாகுாநி ஸ்ராஹ்மணா வெஷவிதூகாஃ ।
ஈடிஉ஫஦ஂ வஸாஸ்ரிதா ஶிவெ வாமகாரணெ,
வயஷுவஸ்ஜி ॥

மறையை நன்குணர்ந்த அந்தணப் பெரியோர்களே! "சில மறைமொழி கள் உருத்திரபரமேசுரனிடததில் முடிவுறுகினறன அதாவது உருததிர மூாத்தியைக்கொண்டு முடிகினறன" எனறு கூறுகினறது.

மற்றும்,

"ஸ்ரீவாஷ்ர் உஹாதெவொ ஷூிதஷுவஷாவ உ஫தி஦ஷு"
"கூறப்பெற்ற மகாதேவா எல்லாமூாத்திகளிலும இருககின்றனர்" எனவுங் கூறுகின்றது.

இவ்வாற்றால், நீண்ட கழுத்தன், அகன்ற மார்பன், பெருந்தோளன் என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் அத்தகைய திருமேனியை யுடைய இராம பிரானையே குறிப்பதுபோன்று இநதிரனைப் புகழ்தலும உருததிரபரமேசு ரனையே குறிக்கினறது எனபது திரண்டபொருள்.

இனி, "இச்சாமவேத உருததிரியை நன்கு ஓதி உருததிரனுக் கன்பு செய்வானுக" எனக் கூறிப்போநத சாமவேதப் பிரமணம் என்னும பிரபல சுருதியின் ...ஙகள் நேரே உருத்திரபரமேசுரனையே துதிக கின்றன என்று கோடலே மிகவும பொருத்தமுடையதா மென்றுணாக.

எனனை? "ஸெளாஹுத்ரா மாஹா-ஹவத்ய ஹவகிஷுத" "இநதிரன மநதிரததால காருகபததியமென்னும அககினியைத தாபிக்கு" எனனும வேதவிதியில, இநதிரன எனனுஞசொல் இருநதும ஆண்டு இநதிரன எனற சொல் ஐசுவரியததைத மேறகொணடதாமாதலின அவவக்கினியை வளர்ப்ப தறகே இம்மநதிரம் சாதனமாயிறறு எனபதனுலென்க.

அறறேலஃதாகுக? மறைகளிற் கூறபபடட சொறகளுககெலலாம நியமமாய ஒவவொரு சொலலுககும் ஒவ்வொரு பொருள் கொளளல்வேண டாமோ வெனின்? இஃதுண்மை. அங்ஙனமாயினும பிராமணம எனனும வேதபாகததிறகே அவவண்ணமென்பதும் மநதிரமென்னும வேதபாகத திறகு அவ்வண்ணம இலலையெனலுமே உடன்பாடாதலின என்க.

இதுபற்றியே அபபய்ய தீக்ஷிதரும்,

"ஶ்ருதிஷ்வேகஸ்மிந் அநேக பொஷுவெஷு

மந்த்ர ஸகாஷ்ணும் வ்யவஸ்தாவத்"

"வேதம போர்திககினற பலவகைப பொருளகளிலும மநதிரபாகததில ஒரேபொருள எனபதை நிறுவி" என்று கூறியுளளார்.

ஈணடு, 'ஸதவன' எனனும வடமொழிச சொற்கு அறிஞாகளால தொழறகுரியான, அலலது, அனபாகளைப பாதுகாககினறவன எனினும பொருநதும.

அலலது, சததுவம், எனபது ஒருகுண மெனக்கொணடு சததுவ குணச செய்கையையுடைய உருததிரபரமேசுரன எனினுமாம.

இப பொருளையே சுவேதாசுவதர வுபநிடததிலும்,

"ஸத்வஸ்ய ஸ்ருஷ்டா ப்ரவர்தக:"

"சததுவகுணச செயலுடையவனே யிவன" எனறு கூறியிருககின் றது.

அலலது, சதவம், எனறத பரமார்தத - சததையாம. அதாவது முககாலததுங கெடாத உணமையாம, அத்தகைய சததை உடை யவன எனபது மமையும.

இதுபற்றியே, உண்மை வாக்கியமொனறும,

"ஸத்யம் ஶிவம் ஸுந்தரம் நாஸ்தி ஸத்யாத்பரோ தர்ம: ।

ஸத்யம் ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகத் ஸதாஶிவ:"

“ இருததல, விளங்கல், பிரியம், உருவம, நாமம எனனும் ஐவகைக் கூறு களை யுடையது இவவுலகம ; இதில முதலாவது மூனறு கூறுகளும பரப்பிர மததின் கூறுகளாகின றன. இரணடாவதாகிய இரண்டு கூறும் உலகின கூறுகளாகின றன ” என அறிவுறுததுகின்றது.

இதைத் தழுவியே தொல்காப்பியனும,

“ நிலம் நீர் தீவளி விசும்போடைநதும,
கலநத மயக்கம் உலக மாதலின் ” எனறு திருவாய் மலர்நதருளினர்.

இவ்வாறே, திருமறையும்,

“ பூததாரும பொய்கைப புனலிதுவே யெனக்கருதி,
பேய்ததோ முகக்குறும ” எனறு கூறுகின றது.

இது கொண்டன்றே கந்த புராணமும்,

“யஸ்ய மாயாமயம் ஸத்வம் ஸரீரம் ஸத்தமோ குண: ।
ஸம்ஹாராய த்ரிமூர்த்தீநாம் ஸ ருத்ர ஸத்யஸம்பவ: ”

“ எவனுக்கு மாயையின சததுவகுணம திருமேனியோ, அவனே சமமாரததின் பொருட்டுத தமோகுணமுடைய உருததிரனய் மும்மூாததி களில் ஒருவனுகின்றுன ; பிறனலன. ” எனறு கூறுகின றது.

இதையே “ உளளே சததுவகுணமுடையான வெளியிலே தமோகுண முடையான ” என்று சூதசஙகிதை முதலிய நூலகளும கூறுகின றன.

இதனுல ‘ குணி உருததிரனே தமோகுணமுடையான் ’ என்பாரின் கொள்கையும பயனறறதாயிறறெனக. எனனே ? வெம்பவக கடலில் மூழ்கித் துன்புறறலைநத ஆனம கோடிகட்கு, களைபபாறுதறகோா குளிர் நிழலென் னும இனப மயமாகிய பரமேசுரன் உபசமமாரததின் பொருட்டாகவே புண் ணுற மருநது கொளளல் போனறு தமோகுணததைப் பெற்றுக் கொளகின ற னன; அவன கருணைக கடலாகிய அருட்டிருமேனியான ஆதலினெனக.

இப்பொருளையே சிவபுராணமும,

“ நிக்ரஹஸ்ய ஹேதோ ருத்ர ஸம்ஹார ப்ரயோஜக: ।
நஹி கிஞ்சித் தைவஸ்ய தோஷமஸ்தி ப்ரயோஜகா ”

நோயுறறுரை வைததியன (சுடுதல, அறுததல முதலியவைகளால் துன்புறுததினும் அவன் சிறிதும கருணையறற படசபாதன ஆகான் (என்னை ?) இங்கு நோயைப் போக்குதற்கு அனபுடைமையே காரண

மாதலின்" (இது போன்றே பரமேசுரனுடைய நிக்கிரக, அநுக்கிரகங்களும் என்பது காண்க.) என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், இத்தகையனாகிய பரமேசுரனே பரப்பிரமம் எனக் கொள்ளுங்கால், அது குணத்திற்கு அடங்கிய தென்பது பொருந்தாமையின், நித்திரை, சோம்பல் முதலிய தமோகுணத்தின் காரியங்கள் அவன்பால் உண்டெனலே அமையாமையின் எனக.

அஃதன்றியும், "சத்துவகுணத்தால் ஞானமும் சுகமும" என்னும் மிருதியால், உருத்திர பரமேசுரன் இன்பமயன் என்பதற்கு நிமித்தங்களான சிவ, மருட, சம்பு, சங்கர என்பது முதலிய திருநாமங்களாலும பரமேசுரனே இன்பங் கொடுக்கின்றவன் என்பதும் தானே போதரும.

சத்துவகுணத் திருமேனியான் என்னுமிது கொண்டே,

"𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍"

'எல்லா வித்தைகட்கு மிறைவன்' எனவும்,

"𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍"

"பரமேசுரனிடத்திலிருந்து ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்க" எனவும் சுருதி கூறுகின்றபடி, இதனால் ஈசுரன் வித்தையை யளித்தருளுந் தன்மையன் என்பதும பெறப்பட்டதெனக.

ஈண்டு, புருகூதன், என்பதற்குப் பலர்களால் பல பெயரிட்டு அழைக்கப் பெறுகின்றவன் என்றமையினாலே, வழிபடுகின்ற அநேக அன்பர்களாலும 'பரமேசுர! நினது தரிசனந் தந்தருளல் வேண்டும' என்று வேண்டப்படுகின்றவன் என்பதுங் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

என்னை? 'ஹிரண்யகர்ணீ' என்னும வேத மந்திரத்தில 'ஹ்வய' என்னும அழைத்தலையே பொருளாகக்கொண்ட வடமொழிப் பகுதிக்கு வேண்டுகோளும பொருளாமெனப் பாடியத்திலும உரைக்கப்பட்டிருத்தலி னென்க.

இதையே, பாரதத்தின் ஆரண்ய பருவமும,

"𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible]"

'இவ்வாறு இராசரிஷிகளால் வேண்டப்பெற்ற உருத்திர பரமேசுரன்' என்று தொடங்கி,

"ஸ்ரஷ்டா கோடிஸு ரூபாணாம் ஐக்ஷீணாஞ்சரூபதர்ஷிதா ।
ஜயா வாசிவர்த்தனம் ஸ்ரஷ்டா"

"கோடிக்கணக்கான இருடிகட்கு (சிவன்) முன் தோன்றினன், யானும் கண்குளிரக் கண்டேன்" என்று முடித்துக்கொண்டு இதை ஒரு சரித்திர வாயிலாகக் கூறுகின்றது.

இதனால் வழிபடுகின்றவர்கள் உருத்திரபரமேசுரனைத் தரிசிக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றனர் என்பதும், வேண்டினவர்கட்கு அருவுருவாகிய பரமேசுரன், ஆவில் பால் போலும், எந்நிழைபால் முலைப்பாலும், கண்ணீரும் போன்றும், அருளுருவாய்த் தோன்றியருளுவன் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

மற்றும், எண்டுப் புதிய இளங்கன்று பசுவிற்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவது போன்று உருத்திரபரமேசுரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்கும் சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்றமையால், அதனோடு பேராற்றலுடையவன் என்பதையும் இயைத்து, சங்கீதத்திலும் பேராற்றலுடைய ... பரமேசுரனுக்குக் களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதுங் கொள்ளற்பாலதாம்.

இதனால், காந்தருவ வேதத்திற்குங் காரணனாகிய உருத்திரபரமேசுரன் ஒருவனே, சங்கீதத்தின் இன்சுவையை யுணர்ந்து அருள் செய்யவல்லான் என்பதுங் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாயிற்றென்க.

அற்றுமல்லன்றே,

"வஶுவேத்தி ஶிஶுர்வேத்தி வேத்தி கா நாஸம்ஹணீ ।
ஸம்கீதரஸ ஆநந்தம் ஶங்கரோ வேத்தி நா பர:"

"விலங்குகளும், குழந்தைகளும், பாம்புகளும் சங்கீதச் சுவையை யுணர்ந்து கொள்கின்றன, சங்கீதத்தின் வல்லுநத் தன்மையைச் சங்கரனொருவனே யறிகின்றான் பிறனல்லன்" என்னும் ஒரு பழமொழியும் யாண்டும் பரவுகின்றது.

அங்ஙனமே, யாகஞவல்கிய மிருதியும்,

"ஶ்ருதிஜ்ஞோ யதி யோகேந ந ஶ்ரேஷ்டஸம் வசேத் ।
ரூபஸ்தாநேஶ்வரோ ஸாக்ஷா ஶ்லேநைவ ஸஹ ஶோசதே"

"சங்கீதத்தை யுணராதவன் பரமபதத்தை யடையமாட்டானேல், உருத்திரபரமேசுரனுடைய தொண்டனாய அவனோடு கூடவே களிப்புறு கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

இவ்வாறே சூதசங்கிதையின் ஒரு கூறாகிய பிரமகீதையும்,

"ஸ்ரீதிஜ்ஞாநம் ஶிவவ்ராப்தௌ ஸாக்ஷாத் காரணம் பவேத் ।
ஸ்ரீதிஜ்ஞாநேந யோகஃ ஸ்யாத் யோகாதேவ ஶிவைக்யதா"

"சங்கீத ஞானம் பரமேசுரனை யடைவதற்குக் காரணமாகும். சங்கீத வுணர்ச்சியால் யோக முண்டாகின்றது; யோகத்தினாலே சிவனோடு ஒன்றாகுந் தன்மை யுண்டாகும்" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், இவ்வாறே சிவபுராண முதலியவைகளும் கூறுகின்றன வென்றுணர்க.

ஈண்டு, உருத்திரபரமேசுரன் பல விடத்தில் நிமித்தம்பற்றி அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கினும் பேரன்புடன் ஒழுங்காகிய சங்கீதத்துடன் அவனது புகழைப் பாடுகின்ற இடத்திலேயே பேராதிருப்பன் என்பது உடன்கிடை.

அதுபற்றியே பகவான் விஷ்ணு மூர்த்தியும்,

"மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி"

"யான் வைகுண்ட முதலிய விடங்களில் இருக்கமாட்டேன், மற்றெங்கிருப்பேன் எனின்; எனது அன்பர்கள் யாண்டுப் பாடுகின்றார்களோ ஆண்டு நிலையாயிருப்பேன்" என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

ஈண்டு வடமொழியில், புத்திரன் எனனுமொரு பயனை மாத்திரங் கருதிப் பாடுவீர்களாக எனக் கூறியிருக்க, புத்திரன் முதலிய எல்லாப் பயன்களையு மடைதற்பொருட்டு என்றது எவ்வாறாமெனின்? தெரிவிக்குதும்.

மகட்பேறென்றே ஒருவன் அடையவேண்டிய எல்லாப் பயன் வடிவாகவும் இருத்தலினென்க.

இதுபற்றியே,

"ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்" எனும் ... கையே."

"புத்திரனொருவனே ஆனந்தப் பிரமமெனப்படுகின்றான்" என்னும் பழைய வாக்கியமும் உலாவுகின்றது.

மற்றும், பாகவதமும்,

'பைங்குழவி மீது கொழுந்து விட்டோங்கும்' என்று கூறுகின்றது. இது கொண்டன்றே தெய்வத் திருவருளால் வந்த பெருவேதமும்,

"பெற்றவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற" என்று கூறுகின்றது.

இம்மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

புத்திரர்களே! நீவிரும், உமக்கு வேண்டிய பயன் முதலியவற்றை யடைதற் பொருட்டு, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டெழுந்தருளுகின்ற வனும், எல்லாப் பயன்களையும் அளிக்க வல்லானும், ஆன்றோர்களால் ஆரா[illegible]னும், அன்பர்களைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், சத்துவ குணமாகிய அருள் திருமேனியை யுடையவனும், சத்துவகுணச் செயல்களை யுடையவனும், பிரம வித்தையை யளிக்கின்றவனும், பொது நோக்குடையானும், தொண்டர்களுடைய பரிதாபத்தைப் பொறுக்காதவனும், உலகிற் கொரு காரணனும், பரப்பிரம வடிவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய அருள் சுரக்குமாறு, வேத வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும், அல்லது உலக வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும் இனிது பாடுவீர்களாக என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிற்று.

சங்கீதத்தில் 3-4-5-வது மந்திரங்கள்

முடிந்தன.

மூலம்

மூன்றாவது மந்திரம்.

சங்கீதத்தில் 6-7-8-வது மந்திரங்கள்

இம்மந்திரம் இருக்கிலும் சாமத்திலும் ஒரு பதிகமாகவும் சங்கீதத்தில் மூன்று பதிகங்களாகவும் உள்ளது.

३ १२ ३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३२३२उ ३२
मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आजातमग्निम् ।
३ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २ २३ ३ १२ ३ २
कविंꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌅𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍃𑌤 𑌆𑌜𑌾𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍍 ।
𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌤𑌿𑌥𑌿𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾
𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

கீத மந்திரம் 6.

२र ३ ४उ५ २र२१ २ १ ३ ४ ५ २र१र
आज्या दोहम् ॥ ३ ॥ मूर्द्धानं दाइ । वा३अर । तिं पृथिव्याः वैश्वा
२ १ र १र ३ ४ ५ २ १ २ १ २ ३४र ५
नराम् । ऋत आ । जात मग्निम् । कविंं सम्रा । जा३मति । थिं जनानाम् ।
२र १ २ १ २३ ४र५ २र
आसन्नः पा । त्रा३जनः । यंत देवाः । हा उ ॥

२र १र२ २र ३ ४ २र र १र२
आज्य दोहम् । २ । अज्य दो५३हा उ । वा ए । आज्य दोहम् । २ ।
२र उ १र ३ २र र
अज्य दोहम् । २ । ए । आज्यदोहा२३४५म् ॥ हा उ । ३ । हुम् ॥

கீத மந்திரம் 7.

१२ २र र २र र १ १
चिदोहम् । ३ । मूर्द्धानं दाई । पूर्ववत् । हा उ । हुम् । चिदोहम् । २ ।
१ २ ३१ १११ २र
चिदो३हाउ । वा३ई२३४५ ॥ ६५ ॥ हा उ ॥ ३ ॥

கீத மந்திரம் 8.

१२ २र१र २र १२
च्योहम् । ३ । मूर्द्धानं दाइ । पूर्ववत् । हा उ । ३ । च्योहम् ॥ २ ॥
५ २ २ १२
च्यो३हाउ । वा२ । ए३ । ऋतम् ॥

மூல இருக்கு மந்திரத்தின் பதவுரை.

दिवः मूर्द्धानं	𑌦𑌿𑌵𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂	தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோனும், அல்லது வானுலகைத் தாங்குகின்றவனும்,
पृथिव्या	𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃	மண்ணுலகத்தும்
अरतिं	𑌅𑌰𑌤𑌿𑌂	இறைவனாய் விளங்குகின்றவனும்,

वैश्वानर	வைஶ்வாநரம்	எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்,
ऋते	ருதே	வேள்வியில்
आजात	ஆஜாதம்	அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளுகின்றவனும்,
अग्निं	அக்நிம்	அனைத்திற்குந் தலைவனும்,
कविं	கவிம்	வரம்பிலா ஞானங்களை யுடையவனும்,
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இயற்கைச் சோதி வடிவனும்,
जनानां अतिथिं	ஜநாநாம் அதிதிம்	அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கானுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை,
देवा.	தேவாஃ	தேவர்கள்
न: आसन् पात्रं	நஃ ஆஸந் பாத்ரம்	செபிக்கின்ற எம்முடைய மந்திரங்கட்கு விஷயம் ஆகுமாறு
आजनयन्त	ஆஜநயந்த	செய்கின்றார்கள்.

விருத்தி யுரை.

ஈண்டுப் பரத்துவாச ரிஷி. சாமத்தில் வைசுவாநராக்கினி. திருஷ்டுப், சந்தம். அக்கினியையே தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்ட சிறப்பு வடிவாலேனும், நேரே சொரூபமாகத் தன்மையாலேனும் உருத்திர பரமேசுரனே தேவதை யாவன். இவ்விருவகைப் படசங்களும் முன்னாகக் கூறப்பட்டன ஆண்டுக் காண்க.

மூலத்தில் "மூர்த்தா" என்பது உடலுக்கு ஒரு தலையைப் போன்று தேவர்களுக்குள் சிறந்தோனாய் வான நாட்டைத் தாங்குகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"உதஃ வ்ருதாநம் தெவா உவஜீவந்தி"

"முக்கியமாகிய இவ் வக்கினியைக்கொண்டு தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்" என்று கூறுகின்றது.

இதனாற் போந்த பொருள் என்னையோ வெனின்? தேவர்கள் இனிது வாழ்ந்து வருதல் அவிகளைக் கொண்டேயாம், அத்தகைய அவிகளை யளித்தலும், அக்கினியின் வயமாமாதலின் அக்கினியே அமர நாட்டைத் தாங்குகின்றதெனபதும், தேவர்களுக்குள் தலைமையதா மெனபதுமாம் அக்கினியே உருத்திரன் பரமேசுரன் எனனும் பொருளாம் எனபதை முன்னர்க் கூறினும், அதை ஈண்டும் நினைத்துக்கொள்க.

"மண்ணுலகத்தும் இறைவனும் விளங்குகின்றவனும்" என்பது மூலத்தில் இப் பொருளைத் தரும் வடமொழிச் சொல் 'அரதி' என்பதா மாதலின் எனக.

அச் சொல்லும்,

"அக்நிர் மூர்த்தா திவ: ககுத்" என்றற் றொடக்கத்து மற்றொரு மந்திரத்தில் இறைவன் எனனும் பொருள் தந்து நிற்றலின், ஈண்டும் 'அரதி' என்னுஞ் சொல் இறைவன் எனனும் பொருளையுந் தந்து நின்றதெனக. இறைவன் என்பவன் பரிபாலிப்பவனே யாவன்; ஆதலின் மண்ணுலகத்தைப் பரிபாலித்தற் பொருட்டு, காசி, சிதம்பரம், கமலாலயம் முதலிய தலங்களில் அருளுருக் கொண்டெழுந்து அருள் செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெறறும்.

மற்றும், மூலத்தில் வானுலகம் என்றதற்கு இடவாகு பெயரால் தேவர்களைக் கொள்ளப்பட்டது; என்னை? வானவர்க்கு மேலுலகமே வாழிடமா மாதலினென்க.

'மூர்த்தா' என்றது தலையாம் ஆதலின் சிறந்தவன் என்பதாயிற்று, ஆகவே தேவர்களுக்குள் சிறந்தவனும், மண்ணுலகிற்கு இறைவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது திரண்ட பொருள்.

அல்லது, வான நாட்டையும், மண்ணாட்டையும் தாங்குகின்றவன் உருத்திரபரமேசுரனே எனக்கொள்ளினும் அமையு மென்க.

அதுபற்றியே சுருதிகளும்,

"ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரசாஸநே கார்கி த்யாவா ப்ருதிவ்யௌ வித்ருதே திஷ்டத:"

"நித்தியமாகிய இப் பரமானமாவின் ஆணையால் வானுலக மண்ணுலகங்கள் தாங்கப்பெற்று நிற்கின்றன" எனவும்,

"ஸ ஸேதுர் விதரண ஏஷாம் லோகாநாம்"

"இவ் வுலகங்களைத் தாங்குகின்ற ஆதார வடிவானது இப்பரமானமா வாகும்" எனவுங் கூறுகின்றன.

அல்லது, 'அரதி' எனனும் வடசொல்லை, ரதி - விருப்பம், அஃதில்லாதோன அரதி யெனப்படுவன் எனப் பொருள் கொள்ளில் உருத்திரபரமேசுரன் முழு வைராக்கியத்தை யுடையவன் எனப் பொருள் கொள்ளினும் இனிதமையும் எனபதுங் காணக.

இதனுனே,

பகவான், என்னுஞ் சொல்லினுள்ள பகம் - ஐசுவரியம் என்னுமிடத்து ஞானமும், வைராக்கியமும் பகம் எனபதறகுப பொருளாக நூலாசிரியா கூறியுள்ளார்.

அவ்வாறே பரமேசுரனுக்கு நிலையான பத்துவகைக் குணங்களைக் கொள்ளுங்காலும்,

" ஜ்ஞாந விராமைதஶ்வர்ய-ஃ "

'ஞானம வைராககியம ஐசுவரியம' என்பது முதலிய அப் பததுக் குணஙகளிலும வைராக்கியமும கொள்ளப்பட்டிருககின்ற தெனக.

'எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்' என்பது, வைசுவாநரன் என்பது வைசுவ - உலகனைததுமுளள, நரன் - நர வடிவன, என விரிதலின் எலலா வுயிர்களுமாய் நிற்பவன எனபது பொருளாயிறறென்பதாம.

இவ்வாறே, வைசுவாநரன் என்பது உலகனைத்தையும நியமிப்போன் என்னும பொருளைத தருமென்பது முணர்க.

அற்றுகவினன்றே வியாச சூத்திர பாடியமும்,

" ஶூத்ராநம் வைஶ்வாநர ஊவாஸ்ஞே "

" ஆன்மாவை வைசுவாநரனென உபாசிக்கின்றுன் " என்னுஞ் சுருதி வாக்கியததிற்குப் பொருளுரைக்குங்கால், " வைசுவாநரன், என்னுஞ் சொல் எல்லா வடிவனுமாகிய பகவான் பரமேசுரனையே காரணப் பெயரானுங் காட்டுகின்றது " எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, வேள்விப் பொருள்தரும, 'ருதே' என்னும வடமொழிச் சொல் சததியம எனனும் பொருளையுந தருவதாமாதலின, 'சததியமாகிய தனது வடிவில் நிலைததிருககினறவன்' எனப் பொருளை கொளளலும உரியதே யாகும். ஈண்டு 'நிலைததிருககின்றவன' எனபது எஞ்சி நின்றதாய்க கொள் ளறபாலதாம.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

" ஸ பவ: கஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித: ? "

'பகவான் எதில் நிலைத்திருககின்றுன் ?' என வினுவிககொண்டு, 'ஸ்வே மஹிம்நி' 'தனது மகிமையில நிலைததிருக்கின்றுன' என உததர முறைதகு முகததாற கூறுகினறது.

மற்றும், ஈண்டு எழுந்தருளுகின்றவன என்பதை எல்லா வுலகமாய், என்பதுடன இயைதது 'எல்லா வுலகமாய் நிறகினறவன்' எனப பொருள் கொளளினும இனிது பொருநதுமாறுணாக. எனனை? பரமேசுரனே எலலா வுலகமாய்த் தோனறி நிறகினறுனுதலின அவனைத தவிரததுச சிறிதும உண மையின்றுமெனபது யாண்டும ஒப்ப முடிநததாமாதலினென்க.

அறறுகளினன்றே, சுருதிகளும,

" தபெ௵க்ஷத பஹு-ஷாூ௦ வூஜாயெய "

" அப்பரமானமா பல்லுயிர்களாவோம எனறு திருவுளங கொண்டது " எனவும,

" ஸொஃகாஜெயத பஹு-ஷாூ௦ வூஜாயெய "

" அபபரமானமா பல்லுயிகளாவோம" என விருமபிற்று எனவும்,

" தஃாஜாநட ஷயகுரு-ஈரு-ெத "

" அபபரமான்மா தனனையே உலகமாயச செயதது " எனவும, மறறும் பலவகையாகவுங கூறுகின்றன.

அவ்வாறே 'உலகனைத்துமாணுய் நீயே' எனவும், " உலகேழெனத் திசை பத்தெனத் தான ஒருவனுமே பலவாகி நின்றவா" எனவும், அருள் திருமறைகளும முழங்குகின றன என்பதும ஈண்டுணரற்பாலது.

'ஸவெஷா ெவெ ரு-உ:' " எல்லாம உருததிரனே யாவன " என னும உண்மைச சுருதியையும ஈண்டுணர்நதுகொளக.

'வரமபிலா ஞானஙகளை யுடையவனும' என்பது, முன்னாக கூறிய வாறே பதினெண் விதயைகட்கும உருததிர பரமேசுரனே காரணனுதலின அவனே எலலா ஞானஙகளையு முடையவன எனபபடுதலினெனக, இத னுல், எல்லாமுணர்நதவன எனபதூஉந தாமே போதருமெனறுணாக.

இதுபற்றியே, வியாசபகவானும்,

'சாஸ்தர யோனிதவாத' 'சாததிரங்கட்குக் காரணமாதலின்' எனச் சூததிரமு மியறறியருளினா. ஈண்டு, வாககு மனஙகட கெடடாத வேத முதலியனவகளைப் பரமேசுரன செயதனன எனபதனுனே அவன எலலா முணர்நதவன் எனபது கருதது. எனனை? 'ஒருவா ஒரு நூலைச செய்யின, அவருடைய உணர்வு அந்நூலிலுள்ள அறிவினும பேரறிவாகவே யிருத தல் வேணடும' என்பது மகரிஷி பாணினி முனிவரிடததுக காணக கிடத தலி னெனறுணாக ஈணடு விரிககிற பெருகுமென விடுதாம.

6 *

'இயற்கைச் சோதி வடிவனும்' என்பது, இப் பொருள்தரும் வடமொழிச் சொல்லாகிய 'ஸம்ராஜ:' என்பது, ஸம - நன்கு, அதாவது இயற்கையாகவே, ராஜ. - விளங்குகின்றவன் என விரிக்கப்படுதலின் இப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்ததாம், இதனால் இயற்கைச் சோதியன் எனவே சுயஞ்சோதி வடிவன் என்பதும், பிற வொளிகளால் விளக்க முடியாதவன் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது,

'ராஜ:' என்னுஞ் சொல் விளங்குதலாகிய பொருளைத் தருவது போன்று ஐசுவரியங்களனைத்தையு முடைய தலைவன் என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின், அனைவருக்கும் உருத்திர பரமேசுரனே தலைவன் (இறைவன்) என்பதும் அமையும். இதை 'சேனைகட்கு ராஜன்' என்னுமிடத்துச் சேனைகட்குத் தலைவன் என்பதே வெளிப்படையா யிருத்தல் போன்று எனக் கண்டுகொள்க என்பதாம்.

அற்றாகலினன்றே, சுருதியும்,

"ஸாம்ராஜ்யாநாம் வரேசோ உஹேஸ்வர:"

'ஈசுரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுரன் பரமேசுரன்' என்று கூறுகின்றது.

'அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கானும்' என்பது, தேவர், சுரர், மனிதர் முதலிய அனைவராலும் விருந்துபோன்று (நிலையின்றித் திடீரென வந்தவர்போன்று) ஆராதிக்கத்தக்கான் என்பதாம்

அதிதியானவன், அந்தணன் முதலிய மேம்பட்டோனா யிருப்பினும், சண்டாளன் முதலிய தாழ்ந்தோனா யிருப்பினும் உண்ணுங்கால் வருவானேல், அவன் பூசிக்கத்தக்கான். அவனை யாராதிக்காவிடில் பெருந்தீமை விளையும், பூசிக்கிலோ, பெரும்பயனை யடைவர் என்பதாம்.

இதுபற்றியே பல நீதி நூல்களும்,

"விப்ரோ வா யதி வா ஸூத்ரோ விப்ரஹ்ந: பித்ருகாதக: ।
வைஸ்வதேவே து ஸம்ப்ராப்த: ஸோ(அ)திதி: ஸ்வர்க்க ஸங்க்ரம:"

"அதிதியானவன் அந்தணனேயாயினும், சண்டாளனேயாயினும், அந்தணனைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், தந்தையைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், வைசுவதேவ மென்னும் (தேவர்கட்கு நிவேதித்துத் தான உண்ணும்) காலத்தில் முன்பின் அறியாதவனாய் வருகின்ற அவ் வதிதியானவன் சுவர்க்கத்தை

யடையச் செய்கின்றவனே யாவன்; அதாவது அவனைப் பூசிக்கில் சுவர்க்கத்தை யடைதல் பயனும்" எனவும்,

"ஸ்வாகதேநாக்நய: ப்ரீதா ஆஸநேந ஶதக்ரது: |
பிதர: பாதஶௌசேந அந்நாத்யேந ப்ரஜாபதி: |
ஶயநேந து தஸ்யைவ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஶ்வரா:"

"அதிதியானவன் வந்ததால் அக்கினிகள் பிரியமடைகின்றன. அவன் ஆசனத்தின்கண் அமர்ந்திருக்கில் இந்திரன் பிரியமடைகின்றான். அவனுடைய பாதங்களைக் கழுவியதால் பிதிர்க்கள் பிரியமடைகின்றனர். அவன் உண்டதால் பிரசாபதியானவர் பிரியமடைகின்றனர். அவன் உறங்கில் பிரமன், விஷ்ணு, மகேசுரர் பிரியமடைகின்றனர்" எனவும்,

"அத்⁴வஶ்ராந்தமவிஜ்ஞாதம் அதிதிம் க்ஷுத்பிபாஸிதம் |
யோ ந பூஜயதே ஶக்த்யா தமாஹு: ப்³ரஹ்மகா⁴தகம்"

"வழியில் களைப்புற்றவனும், தெரியாதவனும், பசி தாகங்களை யுடையவனுமாகிய அதிதியானவன் வரின், எவன் அவனை அன்போடு ஆராதிக்கவில்லையோ, அவன் அந்தணனைக் கொன்றவனாகின்றான்" எனவும் கூறுகின்றன என்பதாம்.

'தேவர்கள் செபிக்கின்ற மந்திரங்கட்கு விஷயம் ஆகுமாறு செய்கின்றார்கள்' என்பது.

ஈண்டு, "ஆஸ்ய பாத்திரம்" என்னும் வடமொழிச் சொல்லில், 'ஆஸ்யம்' என்பது வாயினால் கூறப்படுகின்ற எழுத்துக்களாம்.

இதுபற்றியே,

"அஸ்யந்த்யநேந வர்ணாநித்யாஸ்யம்"

'அஸ்யம் என்னும் வாயால் உச்சரிக்கப்படுவதாமாதலின் ஆஸ்யம் எனப்படுகின்றது' என்றார் பதஞ்சலி மாமுனிவராகிய வியாகரண மாபாடியகாரரும். இவ்வாற்றால் ஆஸ்ய் செபிக்கின்ற மந்திரம் என்பது பெற்றாம்.

செய்கின்றார்கள், என்றது 'ஆஜநயந்த' என்னும் வடமொழி வினைச்சொற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவிச் செபிக்கின்றார்கள் என்பதும் பொருளாமாதலின் எனக். இதன் முறையை ஆண்டுக் காணக. இதனால் உருத்திர பரமேசுர மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றார்கள் என்னும் பொருளுங் கொள்ளக்கிடந்தமை காணக.

ரண்டு உருத்திர செபமே எல்லாவற்றினும் சிறந்ததா மெனபதுண ரற்பாலது.

இதுபற்றியே பல நூலகளும,

"ப்ரணவ: ஶதருத்ரீயம் ததா2த2ர்வஶிரஶ்ஶிவா ।
ஜபதேஷாஞ் ஜப: ப்ரோக்த: ஸ்வாத்⁴யாய இதி கீர்த்தித:"

"பிரணவம, சதருத்திரம, அதர்வசிரசு முதலியவைகளைச செபித்தல, தனது மறையை ஓதுவதேயாகும எனறு சொல்லபபடும" எனறு கூறுகினறன.

அஙஙனமே கணணபிரானும,

"யஜ்ஞாநாம் ஜப யஜ்ஞோऽஸ்மி"

"வேளவிகளுககுள செபவேள்வி யாகுயிருக்கினறேன" என்றருளிச செயதனா. இதனால, வேளவிகளெலலாவற்றினும உருத்திர செபஞ் செய்தலாகிய வேளவியே சிறபபுடைத்தெனபது பெறறும.

இவவணணமே, கூறிபபோநத சுருதி, மிருதி, புராணம முதலியவற றின வாககியஙகளால, அககினியையே தனககொரு திருமேனியாகக கொணடு, வானுலக மணணுலகஙகளைத தாஙகுகினறவனும், எல்லா வுலகமாய நிறகினறவனும, மண்ணுலகததும அனபாகட்கு அருள திருமேனி கொணடு அநுககிரகஞ செயகினறவனும, கெடாத சததியத தனமையால் நிறைநதவனும, எல்லாவறறிறகும தலைமையா யிருக்கினறவனும, வரமபில்லாத ஞானம முதலிய குணஙகளை யுடையவனும, அதிதிபோனறு போனபுடன போறறத தககானுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய மநதிரஙகளைத தேவாகள செபிககினறாகள எனபது இமமநதிரத்தின பிணடப பொழிபபாம எனபது காணக.

இதுபறறியே சுருதி மிருதிகளும,

"அக்³நிர்வை தே³வாநாம் அவம: ।
அக்³நிர்வை ஸர்வா தே³வதா: ப்ராணாதி ।
அக்³நிர்வை ஸர்வா தே³வதா:"

"தேவாகட்கு முதனமையானது அககினியேயாம. அககினி வாயிலாகவே தேவாகளனைவரும பிரியமடைகினறனா, அககினியே எலலாத தேவாகளாகும" எனறு கூறுகினறன

அற்றேலஃதாகுக, எல்லாத் தேவர்கட்குள்ளும் சிறந்தவர் உருத்திர பரமேசுரரே என்பதும், அவரிடத்து அன்பு செலுத்தலே, எல்லா வித மான பயன்களையுந் கொடுக்கும் என்பதும், அவ்வன்பு எல்லார்க்கும் ஒரு தலையாக வேண்டுமென்பதும், அது மிகவும் எளிதாய முடியுமென்பதும், யாவரும் அறிந்திருக்கின்றனர். அவ்வண்ணஞ் செய்யாது ஏனைய புன்னெறி களிற் சென்றுழலகின்றனரே அஃது என்னை யெனின்? கலியுகத்தில் பர மேசுரனிடத்து அன்பு செலுத்தல் முதலிய வழிபாடுகள் மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றனவாயினும் தேவர்களே பொறாமைகொண்டு அவற்றைக் கெடுத்துவிடுகின்றனர், ஆதலின் அவை முடிந்து பயனை யளித்தற்கு வலி யற்றவைகளாகி ஒழிகின்றனவென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அற்றாகலினன்றே சிவ புராணமும்,

"யொ யீ யெ நவ்யடிவொ நீதா உ஬ஃவகா ஹாஹாெலயிநாழு ।
தஸெ்யவ ஜூாநவாநு விவெ்ரா ஜெவாநாம் உ஬ஃவலெஜா ஸவெக ।
தி உமாவெ்ஷூ ந விவெஜி வ்விஷா ஹாஉயம் நுணாழு ।
தலொ ந ஜாயதெ ஸ்க்தி ரெகவ்லாவி அ ஜெஹிநஃ ।
தவ்லாஸிஷிஷா நைவ ஜாயதெ ஶஂடிவாணிநஃ ।
யயாகயஞ்விஜாதாவி உஸெஷு வித்தஷுதெ நுணாழு ।
ஜாதம் வாவி ஶிவஜூாநம் ந விஶாஸம் ஸவதஷுழு"

"பால் கறக்கின்ற பசுவானது போய்விட்டால் இல்லறத்தானுக்குத் துன்பமுண்டாவது போன்று, ஞானமுடையவன், தேவர்கட்குப் பெருந் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றவனாகின்றான்; (என்னை? வேள்வியில் ஈயப் படும் அவியைத் தவிர மற்றொன்றும் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வருவாய் இல் லாமையின் அவன் ஞானியாய்விடில் வேள்வியில் அவி கொடுக்கமாட்டான் என்னுங் கருத்தாலெனக) ஆதலின், தேவர்கள் மனிதர்களின் உள்ளத்திற் புகுந்து கெடுக்கின்றனர், அதனால் ஒருவர்க்கேனும் ஈசுரபக்தி யுண்டா கின்றதில்லை. சூலமேந்தியவன்பால் பக்தி செய்யவேண்டுமென்னும் விருப் பமே உண்டாவதில்லை. மக்கட்கு எவ்வாற்றாலேனும் பக்தி யுண்டாயினும் இடையில் கெட்டுவிடுகின்றது. சிவஞான முண்டானபோதும் அது விசு வாசஞ் செய்யத்தகாததாய் ஒழியும்" என்று கூறுகின்றது.

6-7-8-வது கீதப் பாடல்களின் விருத்தியுரை

முற்றும்

மட்டுக கீதப் பாடல்கள் முடிந்தன.

கீத மந்திரம் 9.

இது கேவலம் கீதப்பாடலே யன்றி இருக்கு மந்திரமன்று.

१ ३२ १ २ १ २ १ २ १ २
अधिप तायि। मित्रपा तायि। क्षत्रप। तायि। स्वः पतायि। धनपता२इ।

नार३माः। मन्युना वृत्रहा सूर्येण स्वराड्यज्ञेन मघवा दक्षिणास्य प्रियातनू राज्ञा

विशंदाधार। वृषभस्त्वष्टा वृत्रेण शचीपतिरन्नेन गयः पृथिव्या सृणिकोग्निना

विश्वं भूतम। भ्यभवो वायुना विश्वाः प्रजा अभ्यपावथा वषट् कारेणर्द्धं

भाक्सोमेन सोमपाः समित्पा परमेष्ठी। ये देवा देवाः। दिविषदः। स्थतेभ्यो

वो देवा देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। अंतरिक्षसदः। स्थतेभ्यो वो देवा

देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। पृथिवीषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो

नमः। यो देवा देवाः। अप्सुषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः।

यो देवा देवाः। दिक्षुसदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। यो देवा

देवाः। आशा सदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। अवज्यामिव

धन्वनो चिते मन्युञ्जयामास मृडतान्न इह अस्मभ्यम्। इडा२३ भा। य इदं

विश्वं भूतम। युयो३। आ उ। वा२३। ना२३४माः॥

ஒன்பதாவது கீதப பாடலின பதவுரை.

मित्रः पतिः	மித்ர: பதி:	(பரமேசா! நீ) மித்திரனு (சூரியனு)க்கு இறைவனுகின்றாய்.
क्षत्र. पतिः	க்ஷத்ர: பதி:	அரி, இந்திரன் என்பவர்களுக்கும் இறைவனுகின்றாய்.

स्वः पतिः	ஸுவ: பதி:	சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவனாகின்றாய்.
धनपतिः	தநபதி:	தனங்களுக்கும் தலைவனாகின்றாய்.
मन्युना वृत्रहा	மந்யுநா வ்ருத்ரஹா	கோபத்தால் விருத்திரனைக் கொன்றவனும் ஆகின்றாய்.
सूर्येण स्वराट्	ஸூர்யேண ஸ்வராட்	சூரிய வடிவாய் உலகை விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றாய்.
यज्ञेन मघवा	யஜ்ஞேந மகவா	யாகத்தால் அதன் பயனை நுகரும் இந்திரனுமாயிருக்கின்றாய்.
दक्षिणास्य प्रियातनूः	தக்ஷிணாஸ்ய ப்ரியா தநூ:	தக்ஷிணாபாத்திரமாய் அன்பு செய்தற்குரியவனும் நீயாகின்றாய்.
राज्ञा विशं दाधार	ராஜ்ஞா விசம் தாதார	மற்றும், வேந்தன் வடிவால் குடிகளைத் தாங்குகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वृषभः	வ்ருஷப:	விரும்பியவற்றைப் பொழிபவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
त्वष्टा	த்வஷ்டா	தீயர்களைத் தண்டிப்பவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वृत्रेण शचीपति.	வ்ருத்ரேண சசீபதி:	மறத்தலால் விருத்திரனைக் கொல்லுந் தொழிற்குத் தலைவனும் நீயாகின்றாய்.
अन्नेन गयः	அந்நேந கய:	அன்னங்களையுடைய இல்லறத்தானும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
पृथिव्या सृणिकः	ப்ருதிவ்யா ஸ்ருணிக:	மண் நாட்டைத் தனவயமாகச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
अग्निना विश्वं भूतमभ्यभवः	அக்நிநா விச்வம் பூதம் அப்யபவ:	அக்கினிவடிவால் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தியவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்
वायुना विश्वा प्रजा अभ्यभवथ	வாயுநா விச்வா ப்ரஜா அப்யபவத	வாயுவால் உயிர்களைப் பிழைக்கச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वषट्कारेणार्द्धभाक्	வஷட்காரேணார்த்தபாக்	வஷட்கார மந்திரத்தையுடைய யாகத்தால் அதன் பயனை அநுபவிப்பவனும் நீயாயிருக
समित्या परमेष्ठी	ஸமித்யா பரமேஷ்டீ	சபையில் விளங்கும் பிரமனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.

ये देवा देवाः दिवि- षदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇- 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	சுவர்க்கததில எந்த, தேவகணங் களும உருததிர கணஙகளும உணடோ, அவைகட்கு வணக் கம
अन्तरिक्षसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇- 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	வானிலுளள தேவாகட்கும உருத்திரகணஙகட்கும் வணக் கம.
पृथिवीषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌷𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	மண்ணிலுள்ள தேவகணங்கட் கும உருததிரகணங்களுக்கும் வணக்கம.
अप्सुषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁𑌷𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	நீரிலுள்ள தேவர்கட்கும உருத் திரகணஙகட்கும வணககம.
दिक्षुसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	திககுகளிலுளள தேவாகட்கும் உருத்திரகணஙகடகும வணக் கம.
आशासदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌆𑌶𑌾𑌸𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	பததுத திசைகளிலுமுள்ள தே வர்கட்கும உருத்திரகணங்கட் கும வணககம.
अवज्यामिव धन्वनो स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌅𑌵𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍋 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	தனுவில் நாணேற்றித் தளர்விப் பது போல் எஙகள் மேலுள்ள கோபததைப பொறுததரு ளின தேவாகளுககுவணககம்.
य इदं भूतमः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃	எவா இந்த உலகைத் தோற்று விததருளிய பரமேசுரனோ அவருக்கு வணககம.

விருததி யுரை.

இவைகளின் சுர முதலியவைகளை வடமொழியிற் காண்க.

இருக்கு இல்லாததால இதற்குச் சந்தம் இல்லை.

முன்னிரண்டு பாடல்களின் தேவதைகள் வைசுவ தேவர்கள ஆவ மூன்றுவது மநதிரததிறகு உருத்திரனுவன, அலலது பினனிரணடிற்கு வைசுவ தேவர் ஆவா. முதலாவதறகு உருததிரனுவன.

ஈண்டு, முதலாவதாயுளள 'நம:' எனனும வரை, இடையிலுள்ள ஓர் எசுராம். நினக்கு ஆகுக என்பது எஞ்சி நின்றது. 'அதிபதி (இறைவன்) தறுநனமை முதலிய குணஙகளையுடைய உருத்திரனை

பரமேசுரனே! உனக்கு (எனது) வணக்கம் ஆகுக; என இயைத்துக் கொள்க. ஈண்டு வணக்கம் என்பது வணங்குதற்குரியோன் மேம்பட்டோன் என்னும் உணர்ச்சி காரணமாய் வணங்குவோன் தாழ்ந்தோன் என்னு முணர்ச்சியுடன் செய்கின்ற ஒருவனுடைய அங்கங்களின் செய்கையேயாம்.

ஈண்டு 'இறைவன்' எனவே அனைவருக்கும் இறைவனுமெனபது கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

இதைபற்றியே, சதுரிசனுசாரியரும்,

'ஆயிரம் கிளைகளையுடைய சாமவேதத்திற் கூறப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவன சங்கரனேயாவன, மகிமைதங்கிய அகருணங்களே தேவ விரத முதலியவைகளில் எண்ணபபடுகின்றன' என்று கூறியுள்ளார்.

மித்திரனு (சூரியனு)க்கும் நீயே இறைவனு யிருக்கின்றாய் என்பது,

(1) உருத்திர பரமேசுரனே எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனு யிருக்கின் றான் என்றதை விரித்துக் காட்டத் தொடங்கி, அவனது பலவகை நாமங்கள் தனித் தனியே கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், முதலாவது சூரியனுக்கும், உருத்திர பரமேசுரனே இறைவன் என்று கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

ஈண்டு, 'பதி' என்பது சுவாமியாகும். சுவாமி யெனவே ஈசுரன் என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? 'பதி யீசுரன்' என்று அமர கோசங் கூறுதலின் என்க. இவ்வாற்றால், ஒப்பற்ற கீர்த்தியை யுடையவன் என் பது கருத்து. இதனுல் உலகத்திலும், வேதத்திலும் மிகப் பிரசித்தியா யுள்ள சூரியனும், உருத்திர பரமேசுரனுடைய அநுக்கிரகத்தை யடைந்த குரியான் என்பது பெற்றாம்.

இப்பொருளேயே, சுருதியும்,

"யஃ ஸூர்யே திஷ்டந்"

"எவன் இரவியினகண் இருநதுகொண்டு செலுததுகின்றானே"

எனபதனுல் வலியுறுததுகினறது.

அஙஙனமே, புராணமும்,

"க்ஷ்மாவஹ்நியஜமாநார்க்கசந்த்ராகாஶ நிபாகரா:"

"நிலம் நீா தீ வளி விண் மதி இரவி ஆனமா" என்று நேரே இறைதயே

விளககுகினறது.

இவ்வாற்றால் சூரியனுடைய மகிமையினாலேயே உலகம விளங்குகின்ற தென்பதும, அச் சூரியனும, பரமேசுரனுடைய திருமேனியேயாவன் என் பதும் தெளியப்பட்டது. மறறும, தேகததிறகு இறைவன, தேகி யென் பதிற் சொல்லவேணடுவ தெனனேகொல? இது யாண்டும மிக வெளிப் படையா மெனக.

அரிக்கும் இந்திரனுக்கு மிறைவன் என்பது,

ஈண்டு, மூலததிலுள்ள 'க்ஷத்திரம்' என்னுஞ் சொல் விஷ்ணுவையும், இநதிரனேயுங் குறிககினறது. முனனா 'மித்திரன்' எனபதறகு, சூரிய தேவனேக கொண்டதால, ஈண்டுத தேவாகளே கொள்ளறபாலா் என்பதே தகுதியாமாதலினெனக. வடமொழி யிலக்கணவகையானும இபபொருள் பெறப்படுகினறதெனபது முணர்க.

இதனாலன்றே, சுருதியும,

"இந்த்ரஶ்ச ஸம்ராட் விஷ்ணுர்வைதத்க்ஷத்ரம்"

"இநதிரனும விஷ்ணுவும் க்ஷததிரம எனபபடுகின்றாகள" என்று

கூறுகினறது.

அஙஙனமே புராணமும,

"நிருபாணாம் தைவதம் விஷ்ணுஶ்சைவ வாஸவ:"

"அரசர்களின தெயவீகததன்மை, விஷ்ணுவும இநதிரனுமாகின்றது"

எனறு

'சுவாக்கத்திறகும இறைவன' என்பது,

"யஞ ஊ-ஃவெ_ந ஸ,ஹிஞ ந அ றூஜஸநஞா௴ ।
ஊஹிறாஷோவ_நீதஞ தத்—வஂ ஜூஃ வதாஜூஜ௴"

"துன்பத்தோடு சேராததும், என்று முள்ளதும், சிறப்புடையதும் அனைவரும விருமபததக்கதுமாகிய இனபமே சுவ: (சுவாககம) எனபதின் பொருள்" எனக கூறப்பட்டிருததலானும,

சுருதியும,

"ஸ—வரித்யஸள ஞோகஃ"

"சுவ: என்பது ஒரு வுலகம்" என்று கூறுகின்றதாலும, சுவாக்கம என்னும மூன்று முலகத்திற்கும, இனபவடிவாகிய முத்திக்கும, பரமேசு ரனே இறைவன் எனபது பெறபபடுகின்றதெனக.

'தனஙகட்கு இறைவன என்பது' ாணடு, தனம என்றதால் எலலாப புருடார்த்தஙகளுங கொளளக் கிடக்கின்றன. சுவ: பதி, தனபதி என்னும இரண்டு சொறகளாலும, இவவுலக, பரவுலக போககியப பொருள்களுக்கும், இவவாறே, அதிபதி, என்றதனுனே தேவா, மனிதா முதலியோாகளுக் கும இறைவன என்றதாயிறறு. இதனுல மித்திரபதி, க்ஷத்திரபதி, சுவ பதி, தனபதி, என்னும நானகு சொற்களாலும, தேவா, மனிதா முதலிய எலலாப பிராணிகட்கும இறைவன என்பதும, புத்திரா, தனம முதலிய உலகிலுளள போகப பொருள்களுக்கும், பேரினபத்திறகும உருத்திர பரமேசுரனே இறைவனுகின்றான் எனபதும் பெறபபடடமை காணக.

இப்பொருளையே, சாமமறைப பாடலகளும,

"ஞஷோஞஈறாதித்ய ஹிரணூயஃ வ—ஈ—ஷோ"

"பொன் மயமாகிய இப்புருடன் இரவியினுள காணப்படுகின்றான" என்றற ருடகக்தது மநதிரஙகளாற கூறுகின்றன எனபதுணாக

இவ்வாறறுல போநதபொருள யாதோவெனின? கூறியவாறே தடை யிலாத ஐசுவரியஙகளை யுடைய உருத்திரபரமேசுரனை, யான வணஙகுகின் றேன் எனபதாம.

இனி, 'மித்திரன' எனபவன முதலியோாகட்கு இறைவன உருத்திர பரமேசுரனென்று மேற கூறப்படடது. ஆண்டு, மித்திரன என்னுஞ் சொல 'ஞிமிதா' சிநேகம, என்னும் வடமொழிப பகுதியிலிருநது வநததா

மாதலின், இதனுல் பேரன்புடைய அகத்தியர், கௌதமர், ததீசி, மார்க்கண்டர், உபமந்யு, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் முதலிய பக்தர்கள் கொள்ளக்கிடக்கின்றனர்; கொள்ளவே, அன்பர்களை இனிது பரிபாலிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனை வணங்குகின்றேன் என்பப் பொருள் கொள்ளலும் ஈண்டு உரித்தாகுமென்பது காண்க

அற்றேல்? உருத்திர பரமேசுரனே ஐந்தொழிலையும் நடத்துகின்றவனுதலின் பொதுவாகிய அத்தொழில்களுக்குள் காத்தற்றொழிலும் அடங்குமேனும், அன்பர்களை இனிது பாதுகாத்தலே உருத்திர பரமேசுரனது சிறப்புத் தொழிலா மென்றுணர்த்துதற் பொருட்டே ஈண்டு மித்திரன் முதலியோர்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனக் கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

அற்ருகலினன்றே புராணமும்,

"மத்பக்த ரக்ஷணாயைவ மம ஸர்வம் ஹி சேஷ்டிதம் ।
இதி ஜாநீத மத்பக்தா ப்ராணேப்யோऽபி ப்ரியோ மம"

"யான் செய்கின்ற தொழிலனைத்தும் எனது அன்பரைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டேயாம் என்றுணர்வீராக, எனது அன்பன் எனது உயிரினுஞ் சிறந்தோனுவன்." என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, மித்திரன் என்பது, பன்னிரு சூரியர்களுள் ஒருவனுவன் அவனுக்கு இறைவன், உருத்திர பரமேசுரனே முக்கியமாகிய சூரியனுகின்றுன் என்பதாம். அங்ஙனமே, க்ஷேத்திரபதி யென்னும் விஷ்ணுவு மாகின்றுன், சுவ பதி யென்னும் இந்திரனுமாகின்றுன், தனபதி யென்னும் குபேரனுமாகின்றுன் என்பதாம் இதனுல் பரமேசுரனே எல்லாத் தேவர்களாகவு மிருக்கின்றுன் என்பது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க

இதுபற்றியே, ஏனைய சுருதிகளும்,

"ஸ ப்ரஹ்மா ஸ சிவஸ் ஸேந்த்ர: ஸோऽக்ஷர: பரமஸ் ஸ்வராட் ।
ஸ ஏவ விஷ்ணுஸ் ஸ ப்ராணஸ் ஸ காலோऽக்நிஸ் ஸ சந்த்ரமா:"

"அப்பரமான்மாவே, பிரமன், சிவன், இந்திரன், அக்கரம், பரமம், சுவராட், விஷ்ணு, பிராணன், காலன், அக்கினி, சந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வடிவங்களாய் இருக்கின்றது." என்று கூறுகின்றன

ஈண்டு "இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சுவர்க்க முதலியவற்றிற்கு இறைவராவர்" என்பது சுருதிகளிற் கூறப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் பரமேசுரனுடைய கூறுகளானதால் பரமேசுரன் வடிவர்களென்பதுங் கூடுமென்றுணர்க.

இதுபற்றியே, பாரதவாக்கும்,

"ஸௌந்த்ராதிஷு அதைவதேஷு தத்ஸௌந்தர்ய்யம் சம்பவேத்"

"இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடத்துள்ள ஐசுவரியமானது பரமேசுரனுடைய ஐசுவரியமேயாம்" என்றெழுந்தது.

இவ்வாறு, எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகவும், எல்லாவற்றையும் பாதுகாப்போனாகவும், எல்லா வடிவனாகவும் பரமேசுரன் துதிக்கப்பெற்றனன் என்பதுணர்க.

இனி, 'மந்யுந' என்பது முதல் 'பரமேஷ்டி' என்பது ஈறாக, பல வகை மகிமைகளை யுடையவனாக அப் பரமேசுரன் சிந்திக்கப்படுகின்றான்.

அவற்றுள், "கோபத்தால் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனாய இருக்கின்றாய" என்பது, ஈண்டு இருக்கின்றாய என்பது எஞ்சி நின்றதாம்.

கோபம் என்னும் நிமித்தத்தால் எண்ணூற்றுப்பத்து விருத்திராசுரர்களைக் கொன்றனன் என்பதாம்.

இதுபற்றியே, சுருதிகளும்,

"இந்த்ரோ விருத்ர மஹந" எனவும்,

"ஐந்த்ரா உயீஷ்ரா சஹஸ்ரிஷிவ்ருத்ராண்யப்ரதிஷ்டஹ ஜவாந நவதீர்நவ"

"இந்திரன் ததீசியின் எலும்புகளால் எண்ணூற்றுப் பத்து விருத்திராசுரர்களைக் கொன்றனன்" எனவுங் கூறுகின்றன.

அற்றேலஃதாருக. சுருதிகள், இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்று முழங்குகின்றனவே யன்றி பரமேசுரன் கொன்றானெனக் கூற வில்லையே யெனின்? அப்படிக் கூறுவது உண்மையே ஆனால், தல்வகாரவுபநிடதமெனனும் கேநோப நிடதமும், "தேவர்கள், யாமே வெற்றி கொண்டோமென இறுமாந்திருக்க, பரமேசுரன் இயக்க வடிவமாய் எழுந்தருளி எல்லாவற்றிற்கும் தானே காரணனென்றும், அவ் வெற்றியும் தன்னாலேயே ஆனது என்றும் அறிவுறுத்தருளினன்" என்பதை இரண்டு கண்டங்களால் கூறுகின்றது அதைப்போல உருத்திர பரமேசுரனே விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பதும், ஏனைய தேவர்கள் நிமித்தராகளாரென்பதூஉந் தெற்றென விளங்குமாறு காண்க.

அல்லது, 'மந்யுநா விருத்திரனைக் கொன்றனன்' என்பதை 'மந்யு' என்பதை 'சதமந்யு' என்பதில் ஒரு கூறெனக்கொண்டு, இந்திரனால் அதா

வது இந்திரனாகிய காரணத்தைக்கொண்டு பரமேசுரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்ப பொருள்கொள்ளினும், வடமொழி இலக்கண வகையா லும் இது இனிதமையுமென்பதுணர்க.

அல்லது, மந்யுநா என்பது, வேள்வியால் எனவும், விருத்திரம் என்பது பாவத்தை யெனவுங் கொள்ளலாம், அதாவது யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்கி யருளுகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"தேவயஜ்ஞைர் வ்ருத்ரஹா ஸம்பாபாஸ்"

"தேவராராதனையா (யாகத்தா)ல் பாவத்தைத் தொலைத்தவர்களாவோமாக." எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும்,

"ஹத்வா பித்வா ச பூதாநி ஹத்வா ஸர்வமிதம் ஜகத் ।
யஜேதேகம் விரூபாக்ஷம் ந ஸ பாபேந லிப்யதே"

"உயிர்களைக் கொன்றாகிலும், பயமுறுத்தியாகிலும், இவ்வுலகத்தை யழித்தாகிலும் விரூபாக்ஷராகிய பரமேசுரரை எவன் ஆராதிக்கின்றானோ, அவன் பாவமடையான" எனவும்,

இன்னும்,

"தர்மேண பாபமபநுததி"

"தருமத்தால் பாவங் கெடுகின்றது" எனவுங் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, பாரதமும்,

"பிநாகபாணிர் பகவாந் ஸர்வபாபஹரோ ஹர:"

"பிநாகபாணியாகிய பகவான் பரமேச்சுரனே எல்லாப் பாவத்தையும் போக்குகின்ற அரனாகின்றான்." என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், அதன் பாடியமும்,

நீ, மந்யுநா (கோபமாகிய) காரணத்தால், விருத்திரனைக் கொன்றவனா யிருக்கின்றாய்." என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது.

உலகனைத்தையும் சூரிய வடிவால் விளக்குகின்றவனா யிருக்கின்றாய், என்பது, சுயம்பிரகாச வடிவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

என்டு; "யெந ஸூர்யஸ்தபதி"

"எவனாலே சூரியனை காய்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியால், பரமேசுரனுடைய அருளைப் பெற்றதாலேயே சூரியனுக்கும் விளக்குந்தன்மை புள்ளதாமென்பது உணரற்பாலதாம்.

"யாகத்தால் அதனுடைய பயனை நுகர்கின்ற இந்திரனும் நீயாயிருக்கின்றாய்" என்பது, ஈண்டு 'மகவன்' என்னுஞ்சொல் 'மம்ஹதி' 'ஈகை' எனனும் வடமொழிப் பகுதியின்கண் பிறந்ததாமாதலின் யாகமாகிய சாதனத்தால் வேட்டோர்கட்குப் பயனை யளிக்கின்றவன் நீயாயிருக்கின்றாய் எனவும் பொருள்படுமாறுணர்க. இருக்குப் பாடியத்திலும், 'மகவன்' என்பதற்கு பயன் அளிக்கின்றவன் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க.

அல்லது, யாகமாகிய சாதனத்தால் இந்திரனாற் செய்யப்படும் மழை பெய்வித்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய் எனினுமாம்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"யாதிரூப்ய வாயஸ்ஷ்ருதி"

பயத்தால் இந்திரனும் வாயுவும், என்று தொடங்கி "இந்திரனே மழை பெய்விப்பவன்" என்று கூறி முடிக்கின்றது.

'தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் அன்பு செய்தற்குரியானும் நீயாகின்றாய்' என்பது,

இப் பரமேசுரனுடைய தக்ஷிணாமூர்த்தமானது முத்தி விருப்புடையார்கட்கு மிக விரும்பற்பாலதாம். அதாவது பக்தி செய்வதற்குரியதாம். ஈண்டு முத்தி விருப்புடையார்களால் அன்பு செய்யற்பாலது என்று கூட்டிக் கொள்க.

இதுபற்றியே, வாயு சங்கிதையும்,

"ஜாதஜீவ தெவெகம் ஜரா ஜநநி ஹீரவ: ।
ரூ லுஸ்ராவஜ் ஜுவத்ஜெ ரக்ஷாய தக்ஷிணம் ஸவழ்"

"பிறப்புக்கட்குப் பயமடைந்தோர்கள் பிறப்பற்றவனுயுள்ள ஒருவனை நீயே யென்று உன்னைப்புணர்ந்துகொண்டு, உருத்திரனாகிய நினது தட்சிணாமூர்த்தியை யடைகின்றனர்." என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, சுவேதாசுவதர சுருதியும்,

“ருத்ர யத்தே தக்ஷிணம் முகம் தேந மாம் பாஹி”

“உருத்திர! உன்னுடைய தக்ஷிணமுகம் யாதொன்று இருக்கின்றதோ, அதனால் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது. இதனால் முத்தி விருப்புடையாரால் வழிபடற் குரியவன் உருத்திர பரமேசுரனே என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது, பேரன்பிற்கு விஷயமானது இவ் வுருத்திர பரமேசுரனுடைய தாக்ஷிண்ய முடையதென்னும் அருட்டிருமேனியே யென்பதுமாம். இதனால் கருணைக் கடலான என ஈண்டு எடுத்துக்கொண்ட பரமேசுரனே உயிர்களிடத்துப் பேரன்புடையான் என்பதும் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

“வேந்தன் வடிவால் மக்களைத் தாங்குகின்றவன் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, அதாவது அரசர்களால் பிரசைகளைப் பரிபாலிக்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாகின்றான் என்பதாம். இதனால் அரசனாய் நின்று தண்ட நீதி முறையில் ஆணை செ [illegible] ற தன்மையும் பரமேசுரனுடைய வயப்பட்டதேயாம் என்பதாயிற்று. அல்லது [illegible] றதை நோக்கிப் பயனை யளிக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

“அன்பர்கள் விரும்பியவற்றை நிறையப் பொழிகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, ரிஷபம் என்னும் வடமொழிச் சொற்கு இவ்வாறே பொருள் கூறல்கொண்டு, ரிஷபக்கொடி, ரிஷபவாகனம் என்பது முதலியவைகளுக்கும் பொருள் கூறல் எளிதிற் கூடும் என்பதை பாரத வாக்கியத்தாலும் உணர்ந்துகொள்ளற்பாலதாம்.

‘துஷ்டர்களைச் சிட்சிக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்’ என்பது,

ஈண்டு, துவஷ்டா என்னுஞ்சொல் விரைவுப் பொருள்கொண்ட வியாபகத்தன்மையை யறிவுறுத்துவதாமாயினும் ‘துவக்ஷா’ என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்ததாமெனக் கொள்ளலின், ஈண்டு அப் பொருள் பொருந்தா தென்பதுணர்க.

மறைக்கின்ற நிமித்தத்தால் விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதலாகிய தொழிலை யுடையவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, ஈண்டு, “விருத்திரனைக் கொல்லுதலாகிய தொழிற்குத் தலைவன்” என்னும் பாஷ்ய வாக்கியமும் உணரற்பாலதாம்.

அற்றாகலினன்றே, தைத்திரீய சுருதியும்,

"ஸ இமாம்ல்லோகாந் ப்ராவ்ருணோத் யதிமாம்ல்லோகாந் ப்ராவ்ருணோத் தத் வ்ருத்ரஸ்ய வ்ருத்ரத்வம்"

"இவ்வுலகை மறைத்தலின் அவன் விருத்திரனெனப்படுகின்றான்" என விருத்திரன் என்பதற்கு காரணங் கூறும் வாயிலாய் இப் பொருளையே விளக்குகின்றது.

மற்றும், 'ஶசீ' (சசி,) என்பதும் கருமத்தை (செயலை)ப் பொருளாக வுடையதெனபது நூல்களில் வெளிப்படையாம்.

இவ்வாற்றால் விருத்திராசுரன், உலகை இருள் மூடுமாறு செய்ததால் பரமேசுரன் அவனைக் கொன்றனன் எனபது பொருள.

பிறவிடத்தும இவ்வாறே கூறப்பட்டிருத்தலின், 'பசுபதி' எனபது போனறு 'சசிபதி' எனபதும பரமேசுரனையே நன்கு அறிவுறுத்துவதா மெனபது காணக.

"அன்னத்தையுடைய இல்லறத்தானாக இருக்கின்றனை" என்பது,

ஈண்டு, "க்ஷயோ க்ருஹஸ்த: ஸிவேஷிரக்ஷ் வஸீவாஸி" என்னுமிடத்து 'கய' எனபதற்கு, கிருகத்தன எனபதே பொருளானதால், ஈண்டு இல்லறத்தான எனக் கொள்ளப்பட்டது. இதனால யாகத்திற்குரிய அன்ன முதலியவைகளும், ஈகை முதலியவைகளும், தன முதலியவைகளும இல்லறத்தானுக்கு நிறைந்திருத்தலும, பரமேசுரனுடைய அருளாலேயே யென்பது பெறப்பட்டது.

"யானையை அங்குசத்தால தன வசப்படுத்துமாறு உலகைத் தன் வயமாயிருக்கச் செய்கின்றவனும நீயாகின்றாய" எனபது,

ஈண்டுப் பாடியத்திலும இவ்வாறே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளதென் றுணர்க.

பிருதிவி, (மண்) எனபது, மண்ணுலகிலுள்ள மக்களமேல நின்று நல்லோர்களையும தீயோர்களையும புண்ணியத்தாலும, பாவத்தாலும, பரமேசுரன செலுத்துகின்றானாதலின், அதாவது உயிர்களின், நன்மை தீமைகளுக்கியைய ஆட்டி வைக்கின்றவனாதலின உலகினைத்தும் பரமேசுரனுடைய வசமேயாம எனபதாம.

இது பற்றியே, சுருதியும்,

“ வ-ணஷ்ீ வ-ணெஷ்ூ-ந கஊ-ஷுணா ஹவதி வாவஃ வாவெ-ந ”

“ நல்லோர் நற கருமததாலும, தீயவா தீய கருமததாலும தோனறு கினறனா ” எனறு கூறுகினறது.

அங்ஙனமே மிருதியும்,

“ ந ஐயா கெவலெ-நாவி ந அ கெவலு கஊ-ஷுணா !
கஊ-ஷ ஸஹாயெ-ந ”

“ கருமமாததிரததாலுமன்று, எனனுல மாததிரமுமனறு, மறறே, கருமததைதச சகாயமாயக் கொண்டதனுலே உலகமாக்கப்படுகின்றது.” என்று கூறுகினறது.

ஈணடு, யானையை அடககுவதறகுத தோட்டியானது சாதனமாயிருததல் போன்று மக்களைத தன்வயமாககுதறகுப புணணிய பாவஙகளே கருவியா மெனபது காண்க. இதுவும, எல்லாம் வலல இறைவனுக்கு உபசாரமே யெனபது உணரபபாலது.

“ அககினியால் தேவர்களையும், மனிதர்களையும கட்டுபபட்டிருககின்றவா களாய்ச செயகின்ருய ” என்பது,

‘ஆகவனீயம’ என்பது முதலிய மூனறு அககினிகளாயிருந்து தேவாகள் வாழ்வதற்குரிய, அனனம, எனனும் கோதுமைமாப் பணியாரம முதலிய தேவவுணவுகளைக கொடுததல் அககினியின ஆதீனமாமாதலின, தேவாகள அக்கினி வயபபட்டவாகளெனறுணாக.

மககளோ, சமைததல, விளககல, சூடுணடாககல முதலியவைகளால தீயின அதீனமா யிருககினறுர்கள எனபது வெளிபபடையேயாம.

அல்லது, நெறறிக கணணிலுள்ள அக்கினியால ஊழிக காலததில உல கனைததையும இலயஞ் செய்து கொள்கினறனை என்பதும் அமையுமெனக.

“ காறறுல புநிதமாககி உயிாகளனைததையும பிழைததிருக்குமாறு செய் கின்ருய் ” எனபது,

வாயுவினுல மிகப் புநிதமுண்டாக்கி இனிது வாழுமாறு செயதருள கின்ருய் என்பது பொருள். இதனுல ஆன்மாவைப் பறறிய பிராண சமபந்த மினறேல், உயிர் என்பதும் இன்றும , காறறுப்படுதல் முதலியவை களாற் புநிதமாதலெனபதும இன்றுமெனக.

இதனால், அக்கினியும், வாயுவும, பரமேசுரனுடைய ஆணையைப் பெற றுக்கொண்டு தததந தொழிலைச செய்கினறவைகளாகின்றன என்பது ஈண்டுக் கொள்ளககிடநதமை காணக.

அற்றாகலினன்றே, சுருதிகளும்,

“ ஹயாதஸ்யாக்நிஸ்தபதி ”

“ இவனது பயததால அக்கினி எரிககின்றது ” எனவும,

“ பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதி ”

“ இவனிடததில் பயத்தை யடைந்து வாயு சலிக்கினறது ” எனவும,

“ ந ப்ராணேந நாபாநேந மர்த்யோ ஜீவதி கஶ்சந ।
இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மிந்நேதா வுபாச்ரிதௌ ”

“ பிராணனுலும அபானனுலும் மனிதா ஒருவரும பிழைததிலா; மறறே, இவவிரண்டும் எவனைப பறறி நிறகினறனவோ, அவனால பிழைத திருககினறனா ” எனவுங கூறுகின்றன.

“ வஷட்காரம, சுவதாகாரம் எனபது முதலிய பிரயோகஙகளைக கொணட யாகததால் அதனுடைய பயனை அநுபவிககினறவனும நீயாயிருக கினறாய ” என்பது,

வேளவியாகிய சாதனததால வேள்வித தலைவனுய விருமபிய பயன களை அநுபவிக்கினறவன உருத்திர பரமேசுரனே யனறி வேறலன் என பது பொருள.

இதுபறறியே சுருதியும,

“ கஸ்மை தேவாய ஹவிஷா விதேம ”

“ இவாகளுள எததேவா பயனை நுகாபவா ?” எனறறொடக்கதது மந திரததில் இப்பொருளைக கூறியிருக்கினறது.

உண்மையை நோககிலோ, ‘வஷட்காரம’ எனனும மநதிரத்தாற குறிப் பிடட யாகமாகிய விஷ்ணுவைப் பாதிததிருமேனியாகக கொணடவன என பதே கொளளக கிடககினறது.

இதுபறறியே சுருதியும,

“ யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு: ”

‘யாகமே விஷ்ணு வெனபபடும’ எனறு கூறுகினறது. இதனால், அரிகரமூாததம கொளளப பெறறமையுங காணக.

அல்லது, மூலத்திலுள்ள ' அர்த்தம ' என்னும் சொல் ' சமீபம ' என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின் வேள்வித் தலைவனுக்கருகில் தேவதா வடிவாயிருந்து அநுபவிக்கின்றவன் என்பதும அமையுமாறுணர்க.

" சோமயாகஞ் செய்தலால் சந்திரமண்டலத்திலிருந்து அப போகங் களை யநுபவிப்பவனும நீயாயிருக்கின்றாய் " என்பது,

இங்ஙனமே பாடியமுங் கூறுகின்றதெனபதுணாக.

உண்மையிலோ, சோமத்தாற குறிப்பிடப்பட்ட வைசுவதேவ யாகத்திற கூடியுள்ள தேவாகளனைவரும நீயாயிருக்கின்றாய என்பதாம.

சபையாற குறிப்பிட்ட (பிரமனும) இரணியகருப்பனும நீயாயிருக்கின் றாய, என்பது,

ஈண்டு, ஸம, என்பது ' சபை ' என அமரகோசங் கூறுதலானும், பரமேஷ்டி என்பது பிரமன் எனல் வெளிப்படையா மாதலாலும் இது போந்த பொருளெனக.

இனி, " பாடியத்தில, பரமேட்டி என்பதற்கு, பத்தினியுடன (மனையா ளுடன) உயாந்ததாகிய இல்லறத்தலைவனா யிருக்கின்றவனும நீயே " என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மனைவியுடன் கூடிய இல்லறம என்பதனாற் குறிப்பிக்கப்பெற்ற, வேளவியாற்றல, தானமிடல, ஓமஞ்செய்தல் முதலிய நற்கருமங்களில் வழுவாது இருப்பவனும நீயாகின்றாய என்பதாம. மனை யாளுடன கூடினவனுக்கே அதில அதிகார மிருத்தலின்னென்பதுணாக. இது வாழ்நாள முழுதும நற்கருமங்களையே செய்துகொண்டு வாழ்தல வேண்டு மென்பது எல்லா நூலகளுக்குங கருத்தாமாதலி னெனக.

அற்றுகலினன்றே சுருதியும,

" யாவஜ்ஜீவ௩ஹூ௨ஹொத்ரூ௩ ஜுஹூயாக் "

' வாழ்நாள வரையும எரியோமபுக ' என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, மாபாரதமும,

" விஶெஷெண ஶ்ரூஹஸ்ஸ்஥ஃ ஶெஷாஸ்ரூய "

" இல்லறத்தானே உயாந்தோன மற்றைய மூவரும அங்கத்தினாகள " என்று கூறுகின்றது.

இதுபற்றியே மநுமிருதியும,

" அன்னையாரைப் பற்றிக்கொண்டே அனைத்துயிரும வாழகின்றன, அது போன்று இல்லறத்தானைப பற்றிக்கொண்டே ஏனைய ஆசிரமத்தி லுள்ளவாகள பிழைக்கின்றாாகள " என்று கூறுகின்றது.

ரண்டு, தமிழ் மறையும்,

"துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்

இல்வாழ்வா னென்பான் துணை" என்பது முதலிய மந்திரங்களால் அறத்துப்பாலில் இல்லறத்தை யெடுத்துமிக விதந்தோதியுள்ளதும் உணரப்பாலதாம்.

அல்லது, 'ஸ்திக' என்பது ஞானமாமாதலின், உபாசனையால், பரமாகிய (மேலாகிய) பதத்தில் இருப்பவன் பரமேஷ்டி எனபதுமாம்.

அல்லது, இனிது உபதேசிக்குந் தன்மையால், பரம=எல்லாத தேவா கட்கும மேலாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவன, பரமேஷ்டி எனினு மமையும்.

அல்லது, பார்வதி தேவியாருடன, பரம்=மேலாகிய கைலாசத்தி லிருக்கின்றவன பரமேஷ்டி எனபது மமையும்.

இனி, "யோ தேவா" எனபது முதறகொண்டு நமः, என்பது ஈறுகிய ஆறு மந்திரங்களால், மூலகாரணனும, பிரம சொரூபனும, ஒருவனும, மற்றும பல மகத்தான தன்மைகளை யுடையவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய கூறுகளை யுடையவர்களான குணிருத்திரர்கள் வணங்கப்படுகின்றார்கள். அவ வுருத்திரர்களும, ஆயிரக்கணக்கானவர்களாவார்கள்; அவர்களும 'ஒருவனுகிய உருத்திர பரமேசுரனைப் போற்றிக்கொண்டு அவனுக்கருகில் புடைசூழ்ந்து நிற்கின்றவராய்க் கணங்கள் எனப்படுவார்கள் என்றுணர்க.

இதுபற்றியே, உருத்திராத்தியாயத்தின முதலாம அநுவாகத்தின நடுவில்,

"யெ ஐஷ்ரு ஸ்ஷுணொஹம் தெஷொகாஈரஹ ஊதி"

"உருத்திரன் கூறுகளையுடைய இக் கணங்களுக்கு வணக்கம" எனவுங் கூறப்பட்டுள்ளது.

அற்றேலஃதாக? தேவர்கள் தேவனை வணங்கல் என்றது எவ்வாறு மெனின்? பரமேசுரன் தனது அருள்வலியால் கணக்கில்லாத உருத்திர கணங்களை யுண்டாக்கி, ஒவ்வொரு வுலகத்திற்கும் தலைவர்களாக்கி, அருளையும், மருளையுஞ்செய்து வருமாறு அவர்களை நியமித்திருத்தலின், அரசனைப், பிரசைகள் வணங்குமாறு வணங்குதல் கூடுமென்க.

இது கொண்டே சுருதியும்,

"யெ ஈ-உா ஸயிஸ-ஆஹ்ோ ஸஷிறுஹதூண-உவெஞாிஷு ஹவா ஸயி திவ ஈ-உா உவஸ்ரிதாः"

'மண்ணிலும், கடலிலும, விண்ணிலுந் தோன்றுகின்ற உருத்திரர்கள்' என்றற் றொடக்கத்து மந்திரங்களால் இப்பொருளையே கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, பாரதமாகிய இதிகாசமும்,

" ஶூலமுத்³க³ரஹஸ்தாஶ்ச வஜ்ரஹஸ்தாஸ்ஸவேஷ்டிதா: க்ரீடிந: "

" சூல மோதிய கையர்கள், வாளேந்திய கரத்தர்கள், பாம்பென நீண்ட முடியினர் " என்றற றொடக்கத்துச் சுலோகங்களால், இப் பிரமத கணங்களையே விதந்து கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, துரோண பருவத்திலும்,

" தஸ்ய பாரிஷதா³ஶ்சைவ நாநாரூபா ப⁴வந்தி ஹி "

" அவ் விறைவனுடைய வானுலகப பிரமத கணங்கள பலவகையாவா கள " என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இலிங்கபுராணம், கந்தபுராண முதலிய பல நூல்களிலும உருத்திர பரமேசுரனுடைய பிரமத கணங்கள பலவகையாயக் கூறபபட டிருக்கின்றன வென்பதும ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

தேவர்கள! உருத்திர தேவதைகளே! நீஙகள, சுவாககத்தில் இருக்கின்றவர்களாவீர்கள; அத்தகையர்களான உஙகட்கு நமஸ்காரம.

இவவாறே, வானுலகில இருக்கின்றவர்களான தேவர்கள! உங்கட்கு நமஸ்காரம. தண்ணீரில இருக்கின்ற தேவர்கள! உஙகட்கு நமஸ்காரம. பத்துத திக்குகளிலும இருக்கின்ற தேவர்களே! உஙகட்கு நமஸ்காரம. எட்டுத திசைகளிலும இருக்கின்ற தேவர்கள! உஙகட்கு நமஸ்காரம்.

' தறுவில நாமேன்றறுவது போனறு உமது ஆணையைக கடநததால எங களிடத்தெழுகின்ற உமது கோபததை, யாம வணஙகுதல முதலியவற்றால பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்கின்றோம ' எனபது,

ஈண்டுப பரமேசுரனது ஆணையாகிய வேத முதலியவற்றால அறிவுறுத தபபட்டதைக கடநததால, பரமேசுரனுக்குண்டாகும கோபததை, அவனை வழிபடுதலாலனறி வேறெய வுபாயஙகளால அடக்க முடியாதெனபதால அதை நீககுதறகுப பரமேசுரனையே இனிது வழிபடல வேண்டுமெனறு அறி வுறுததபபடுகின்ற தெனபது முணர்க.

அற்றுகலினனறே பகவானும,

" ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞே யஸ்தே உல்லங்க்⁴ய வர்ததே ।
ஆஜ்ஞாச்சே²தீ³ மமத்³வேஷீ ஸத்³வேஷ்யோ ஜாயதே "

" சுருதி மிருதிகள எனது ஆணைகள, அவைகளைக கடநது நடக்கின்ற வன் எவனோ, அவன் எனனால் வெறுக்கபபடுபவனும, கொல்லபபடுபவனு மாகினறான." எனறருளிச செயதுள்ளார். ஈண்டு உயிர்களின கருமஙகளைத

தழுவிக்கொண்டே நிக்கிரகாநுக்கிரகங்களைப் பரமேசுரன் செய்தலின் அவன் பொறுமை யுடையான் என்பதும் பொருந்தாதென்றுணர்க.

இதையே வியாசபகவானும ... 'ரு விரித்திருக்கின்றனர்; அதை ஆண்டுக்காண்க. இதனால், உருத்திர பரமேசுரனைக் களிப்படைவிக்கில் இன்புறலாம, வருத்தமடைவிக்கில் துன்புறலாமென்பது தெற்றென விளங்குகின்றதென்பதைக் காண்க.

"யாதொரு உருத்திர பரமேசுரன் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகனைத்தையும உண்டாக்கியருளினனோ, அவனுக்கு நமஸ்காரம்" என்பது,

எல்லாமாய் எல்லாவற்றையும ஆக்கி அளித்து அழித்துத் தனித்து நிறகும தனிப் பெருங்கருணை அருட்பெருஞ் சோதி பரபிரம சொரூபனாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம என்பதாம்.

ஒன்பதாங் கீத மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிறறு.

கீத மந்திரம் 10.

१ २ १ २ १ २ १ २ १
अधिप । ताइ । मित्रपा । ताइ । क्षत्रपा । ताइ । स्वः पताइ ।
२ - १ २ १ २र २१र २ १ र२र १ १र र १
धनपता २ ॥ ना२माः । नम उत्ततिश्चोत्तन्वानेभ्यश्चनमोनीषंगिभ्यश्चोपवीति-
२ १ र ३ १ र२र १ २ १ २ र १ २
भ्यश्च नमोस्विभ्यश्चप्र । ति दधानेभ्यश्च नमः । प्रविद्यभ्यश्च प्रत्याधिभ्यश्च
१२ १ २ र १ २ १ २ १र २ र १ २ १२ १ २ र
नमः त्सरभ्यश्चत्सारिभ्यश्च नमः श्रि । तेभ्यश्च श्रायिभ्यश्च नमस्तिष्ठभ्यश्चोप-
१ २ १ र २१र २ २र२ १ २१र२ १ २र १२ १र २
तिष्टभ्यश्च नमो यतेच वियतेच नमः पथेच विपथायच । आवज्यामिव
१ २र १ र २ १ २र १ ३ २ १ २ १ २ १ २ १
धन्वनो विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा २ ३ भा यइदं
र २ १ - ३ ५
विश्वं भूतम् । युयो ३ । आउ । वा २ । ना २३४ माः ॥

இம் மந்திரமும இருக்கன்று கேவலம கீதமேயாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नम उत्ततिभ्यश्च	நம உத்ததிப்யஸ்ச	உத்தரீய முடையார்கட்கும் வணக்கம.
उत्तन्वानेभ्यश्च	உத்தந்வாநேப்யஸ்ச	நாணேற்றிய தநுக்களையுடையார்கட்கும வணக்கம.
नमो नीषंगिभ्यश्च	நமோ நீஷங்கிப்யஸ்ச	அம்பறாத்தூணியை யுடையவர்கட்கும வணக்கம்.

उपवीतिभ्यश्च	உபவீதிப்யஶ்ச	பூணூல் உடையார்கட்கும் வணக்கம்.
प्रतिधानेभ्यश्च नमः	ப்ரதியாநேப்யஶ்ச நம:	குறிபபில பாணங்களை விடுகின்றவர்களுககும வணககம்.
प्रविध्यभ्यश्च नमः	ப்ரவித்யத்ப்யஶ்ச நம:	நன்றாக (உயிர்களை) க் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
प्रत्याधिभ्यश्च	ப்ரவ்யாயிப்யஶ்ச	கொல்லுமாறு படைகளை, நனகு ஏவுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம.
नमः स्तरेभ्यश्च	நம: ஸ்தாரேப்யஶ்ச	பவக்கடலைத் தாண்டுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
तारिभ्यश्च	தாரிப்யஶ்ச	மக்களை, பவககடலினின்று கரையேற்றுகின்றவர்களுக்கும வணக்கம.
नमः श्रितेभ्यश्च	நம: ஶ்ரிதேப்யஶ்ச	வழிபாடு செய்ய உரியவர்களுக்கும வணககம்.
श्रायिभ्यश्च नमः	ஶ்ராயிப்யஶ்ச நம:	பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களுக்கும வணககம.
नमस्तिष्ठेभ्यश्च	நமஸ்திஷ்டேப்யஶ்ச	தன தான்மாவில் நிலைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
उपतिष्ठेभ्यश्च नमः	உபதிஷ்டேப்யஶ்ச நம:	தனது நிலை நழுவுமிடத்துப் பரமேசுரன் திருவடியில் நிலைத்திருக்கின்றவர்கட்கும் வணக்கம
नमो यतेच	நமோ யதேச	அனைத்தையும நியமிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம
वि यथेच	வி யதேச	நியமிக்கின்ற ஏனைய தேவர்களையும் நியமிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः पथेच	நம: பதேச	நன்னெறிகளை யுண்டாக்கிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
वि पथेच	வி பதேச	தீ நெறிகளைத் தோற்றி வைத்தருளிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

விருத்தி யுரை.

இம்மந்திரத்திலும், மேல்வரும் பதினோராவது மந்திரத்திலுமுள்ள பன்மைச் சொற்கள். ருணி உருத்திரர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதாவது கணருத்திரர்களைப் பற்றியவைகள் என்பதாம். ஒருமைச் சொற்களோ, ஒருவனாகிய உருத்திர பரமேசுரனையே யறிவுறுத்துகின்றன வென்பதுணர்க, இவ்வாறே பிறவிடத்துங் காணப்படுதலினென்க.

இதில், நம: என்பது முதலிய ஒன்பதும், இடையிலுள்ள எசுருக்குப் பொதுவானவைகள். முதலாவது ஒரு எசுராம். முடிவிலுள்ளன நான்கு எசுர்க்கள். ஐந்தாவது மூன்று சாமங்கட்கும் பொதுவாம்.

ஈண்டு உத்தரீயமுடையார் என்பதற்கு, பிராணிகளைப் பரிபாலிப்பதன் பொருட்டு எழுந்து நிற்கின்ற திருமேனியையுடையவர் என்பர் சிலர்; ஆயினும் 'நம: உஷ்ணீஷிணே' "உத்தரீயமுடையோனுக்கு நமஸ்காரம்" என்ப பிற சுருதியுங் கூறுதலின் இதுவே ஈண்டைக்கியைபுடையதாமென்பதுணர்க.

நாணேற்றிய தநுவைத் தாங்கினவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, பினாகபாணிகளென்பதாம்

அங்ஙனமே உருத்திராத்தியாயமும்,

"நம இஷுமத்ப்யோ தந்வாயிப்யஶ்ச"

"பாணத்தையுடையவர்கட்கும் தநுவையுடையவர்கட்கும் நமஸ்காரம்" என்று கூறுகின்றது.

"பூணூல் உடையவர்கட்கும் வணக்கம்" என்பது, உருத்திர பரமேசுரனுடைய கணங்கள் பலவகைப்பட்டவர்களாதலின் என்க.

தநுவில் பாணத்தைத் தொடுப்பவர்கட்கும், குறிப்பில் பாணத்தை விடுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம் என்பது முதலியவைகளால், உருத்திர கணங்கள் போரிலும், படைகளிலும் மிக வல்லுநர்களென்பதும், யாண்டும் வெற்றியையே யுடையவர்களென்பதும் அறிவுறுத்தினமை காண்க.

"நன்கு கொல்லுமாறு ஆயுதங்களை ஏவுகின்றவர்களுக்கும், நன்கு கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம் என்பது,

இதனால் பிரமத கண உருத்திரர்கள் மிக வல்லவர்களென்பதும், அவர்களுடைய ஆயுதங்களும், மிக வன்மையுடையன என்பதும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

பவக்கடலினின்று கரையேறுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், உயிர்களைக் கரையேற்றுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, இவ்வாற்றால் துஷ்டர்களை நிக்கிரகிக்கின்ற உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கங் கூறப்பட்டவாறும்

வழிபடத்தக்கவர்களான உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கம், பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களான உருத்திர கணங்கட்கும் வணக்கம் என்பது,

தமதானமாவினகண நிலையை யுடையவர்கட்கும வணக்கம், மற்றும், தமது ஆன்மநிலை தவறுங்கால பரமேசுரனுக்கு அருகிலிருநது கொண்டிருப் பவர்கட்கும வணககம எனபதாம. அதாவது பரமேசுரனையே உள்ளத திருததுவான் மேறகொண்டவாகட்கும் நமஸ்காரம எனபது பொருள. ஈண்டு இதுவே பாடியததிறகும இயைநத பொருளாமென்பதும, ஏனையவைகள் அலலாதவைகளா மென்பது மூணாக.

நியமிப்பவனுக்கும, மறறும, நியமஞ செய்கின்ற தேவர்களையும நிய மஞ செய்கின்றவனுக்கும் வணக்கம், என்பது,

மேறகூறியவாறுல் உருததிர கணஙகளை வணங்கிகொண்டு, நேரே உருததிர பரமேசுரன் இரண்டு வாககியஙகளால வணஙகப்படுகினறுன என்பதாம.

தாபர சஙகமப பொருளகளைச் செலுததுவோன எனல ஈண்டைககி யையாமை காணக.

அங்ஙனமே துறவறத்தாளுகவும, இல்லறத்தாளுகவும இருககின்ற வனுக்கும் வணக்கம எனபதும, ஈணடுப பொருநதாததாமெனக.

நன்னெறியையும, தீ நெறியையும உண்டாககினவனுககும வணக்கம், எனபது,

ஈண்டு, உருத்திர பரமேசுரனே எல்லா வித்தைகட்கும காரணனுத லின, அவனே முததிக்குச சாதனமாகிய வைதிக மார்ககஙகளையும, முததி நெறியலாத புன்னெறிகளையும அருளியுளளான. இதுவும மக்களின் நல வினை தீவினைகளைத தழுவி, முறையாய பனனுளில முததிநெறியிற கூட்டு விககு மெனபது கருதி பரமேசுரனுடைய கருணைச செயலேயாம எனப துணாக.

விருத்தியுரை முறறும்.

பத்தாவது மந்திரம்

முறறிறறு.

பதிஞேராவது கீத மந்திரம்.

१ २ १ २ १ २ १ २ १
अधिप । ताइ । मित्रप । ताइ । क्षत्रप । ताइ । स्वः पताइ । धन-
२ - - १ २ र र२ १र २ २ र१र २र र१र २
पता२इ । ना२माः । नमोन्नाय नमोन्नपतय एकाक्षाय चावपन्नादायच
११र१ २ १ २र १२र १ २ १र १२१ २र २१ १ २
नमोनमः । रुद्रायतीरसदे नमः स्थिराय स्थिरधन्वने नमः प्रतिपदायच पट-
१ र२ १२१ २र १र२ १ २र र१र २ र र१र १२
रिणेच नमस्त्रियंबकायच । कपर्दिनेच नम आश्रायेभ्यश्च प्रत्याश्रायेभ्यश्च
१ २ १र २ १र २ १ २१र२ ११र १२ १र २ १ २र
नमः क्रव्येभ्यश्च बिरिंफेभ्यश्च नमः संवृतेच विवृतेच । अवज्यामिव धन्वनो
१र २१ २र १र२ १२१२ १ २ १
विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा२३भा । य इदं विश्वं
र २ १ ३ ५
भूतं । युयो ३ । आउ । वा २३ । ना२३४माः ॥

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नमोऽन्नाय	நமோஉந்நாய	நிலனாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमोऽन्नपतयेच	நமோஉந்நபதயே ச	நிலத்திற்கு இறைவனாகிய பரமேசுரனுக்கும் வணக்கம்.
एकाक्षायच नम.	ஏகாக்ஷாய ச நம:	ஒன்றாய் நிறைந்துள்ள பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றாகிய மனமுடைய பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றாகிய நெற்றிக் கண்ணை யுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
अवपन्नादायच नमः	அவபந்நாதாய ச நம:	உதிர் சருகை யுண்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमो रुद्राय च	நமோ ருத்ராய ச	அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
तीरसदे नमः	தீரஸதே நம:	பவக்கடலின் கரை யென்னும் நித்திய முத்தியில் விளங்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमस्थिराय च	நமஸ்திராய ச	பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

स्थिरधन्वने	ஸ்திரத⁴ந்வநே	வன்மை மலிந்த தநுவையுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नम. प्रतिपदाय	நம: ப்ரதிபதா³ய	உயிர்களுக்கு அருகிலிருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
पटरिणे नम.	படரிணே நம:	உயிர்க் கூட்டங்களுள் நிறைந்திருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
त्रियंबकायच नमः	த்ரியம்ப³காயச நம:	முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம்.
कपर्दिने नमः	கபர்தி³நே நம:	தெளிந்த கங்கைப் பெருக்கைச் சடையிற்றாங்கிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नम. क्रव्येभ्यश्च	நம: க்ரவ்யேப்⁴யஶ்ச	பெரும் வன்மையை யுடைய பிரமத கணங்கட்கும் வணக்கம்.
विरिंफेभ्यश्च	விரிம்பே²ப்⁴யஶ்ச	கொடிய வுயிர்களைக் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नम. संवृतेच	நம: ஸம்வ்ருதேச	மாயா சத்தியால் தனது திருமேனியை மறைத்துக்கொள்ளுகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
विवृतेच	விவ்ருதேச	அருட் சத்தியால் தனது திருமேனியை வெளிப்படுத்தியருள்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்

விருத்தியுரை.

"நிலனாகியவனுக்கும், நிலத்திற்கு இறைவனாகியவனுக்கும் வணக்கம்" என்பது,

ஈண்டு, அன்னமென்பது பூமியாம். அன்னத்திற்குப் பதி என்பது பூமிக்கு இறைவனென்பதாம். என்னை? அன்னம் என்னுஞ்சொல் ஈண்டுப் பூமியை யுணர்த்தி நிற்றலினென்க.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"அன்னமஸ்ருஜத"

"அன்னத்தை யுண்டாக்கி யருளினன்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியத்தாலுணர்த்துகின்றது.

அங்ஙன்மே,

'வரர்வியர்வியிகார' என்றற்றொடக்கத்துப் பிரம சூத்திரமுங் கூறுகின்றது என்பது காண்க

அல்லது, அன்ன முதலிய எல்லாப் போக்கியப் பொருள்களுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம். அவற்றை யுண்கின்ற போகதாவாகியவனுக்கும் வணக்கம் என்பதும் ஈண்டுப் பொருந்துமாறுணர்க.

ஒன்றாய நிறைந்தவனுக்கு வணக்கம், என்பது,

வியாபகனும் ஒருவனுமுள்ள உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

பரமேசுரன் ஒருவனே என்பதும், அவன் யாண்டும் நிறைந்துள்ளவன் என்பதும் எல்லா நூல்களிலும் மிக வெளிப்படையாமாதலின்னென்க.

அற்றாகலினன்றே, சுருதியும்,

"ஏக ஏவ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தௌ।
ஸ ஏஷ ஸர்வே ஸ ஸர்வாந் தஸ்மாத்ஸர்வ கத: ஸிவ:"

"உருத்திர பரமேசுரன் ஒருவனே இருவரலா. அவன் யாண்டும் நிறைந்தவன், பகவான் ஆதலின், சிவன் எல்லாவற்றுள்ளும் கலந்து நிற்கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

கீத பாடியத்திலோ, வியாபகமாகிய திருவுளத்தை யுடையவன் என்பது பொருள். அதாவது நிறைந்ததாகிய ஒரு தெய்வீக மனத்தை யுடையவன் பரமேசுரன் என்றவாறும்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"மநோஸ்ய தைவம் சக்ஷு:"

"இப் பரமேசுரனுடைய மனம் தெய்வீக திருஷ்டியாம்" என்று கூறுகின்றது.

அற்றேல், நம்மனோர்களைப்போன்று புலன்களை வேண்டாரோ வெனின்?

புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்கின்ற அருள் வலியானாதலின் புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்வன் எனக.

இதைத் தழுவியே சுருதியும்,

"பஸ்யத்யசக்ஷு: ஸ ஸ்ருணோத்யகர்ண:"

"கண்ணின்றிப் பார்க்கின்றான், காதின்றிக் கேட்கின்றான்" என்றற் றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் இப் பொருளையே வெளியாய்த் தெரிவிக்கின்றது.

அல்லது, ஒன்றாகிய நெற்றிக்கண்ணை யுடையான என்பதும் பொருந்து மென்றுணர்க.

'உதிர்ந்த சருத்துக்களை யுண்கின்ற பரமேசுனுக்கு வணக்கம்' என்பது, தவமும், பரமேசுரனுடைய பத்துக் குணங்களில் இதுவும் ஒன்று மாதலி னென்க.

இது பற்றியே, சுருதியிலும்,

“ ஜ்ஞாநம் விராகமைச்வர்யம் தபஸ்ஸத்யம் க்ஷமா த்⁴ருதி꞉ ।
ஸ்ரஷ்ட்ருத்வமாத்மஸம்போ³தோ⁴ ஹ்யதி⁴ஷ்டா²த்ருத்வமேவ ச ”

“ ஞானம், விராகம், ஐசுவரியம், தவம், சத்தியம், க்ஷமை, தைரியம், படைத்தல், ஆன்மஞானம், அதிட்டானத்தன்மை ” என்பன, பரமேசுரனுடைய ஐசுவரிய குணங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பது காண்க.

அங்ஙனமே வாயுசங்கிதையும்,

“ அவ்யயாநி ஹ்யேதாநி நித்யம் திஷ்ட²ந்தி ஶங்கரே ”

“ கேடிலாத இக்குணங்கள் சங்கரனிடத்தில் என்றுமிருக்கின்றன ” என்று கூறுகின்றது.

'அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகின்றவனுக்கு வணக்கம்' என்பது, தனது ஆனமானந்தத்தை மறைத்திருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தைத் தனது சொரூப ஞானத்தாற் போக்கியருளி அவ்வானந்தத்தைக் கொடுக்கின்றவன் என்பதாம்.

அல்லது, ரௌதி=பேசல், தத்துவமசி, முதலிய மகாவாக்கியங்களை, த்ராவயதி=கொடுக்கின்றவன். அதாவது உபதேசிக்கின்றவன் உருத்திரன் என்பதுமாம்.

அல்லது, எப்போதும் அன்பர்களின் பவத்துன்பங்களைப் போக்குகின்றவன் என்றலுமமையும்.

ஈண்டு, உருத்திரனானவன் மரண காலத்தில் தாரகப்பிரம மந்திரத்தை யருளிச் செய்து அன்பர்களை முத்தியடைவிக்கின்றானென்பதும் உணரற்பாலது.

இதுபற்றியே, சாபாலோபநிடதமும்,

“ ப்ராணேஷூத்க்ரமமாணேஷு ருத்³ரஸ்தாரகம் ப்³ரஹ்ம வ்யாசஷ்டே ”

“ பிராணன் நீங்குமிடத்து, உருத்திர பரமேசுரன் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றான் ” என்று கூறுகின்றது.

அறநேலஃதாருக ?

" ஶாயாஞ்து ப்ரக்ருதிம் விஷ்யாத் ஶாயிநஞ்து ஶஹெமஶ்வரம் "

" மாயையைப் பிரகிருதியெனறுணாக, மாயையை யுடையவனை (மாயாவினை) மகேசுரனென்றுணாக " என்ற சுருதி வாககியத்தைத தழுவி, உருத்திர பரமேசுரனே அஞ்ஞானத்தை யுடையவனுதலின், அவன் அஞ்ஞானததைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானததை யளிதது இன்புறச செய்வானெனல் முரணுகாதோவெனின் ? அற்றன்று, மூலப் பிரகிருதிக்கு இருவகைச் சத்திகளுள்ளன ; அவற்றுள், மறைககின்ற சததியை யுடைய பிரகிருதியே அஞ்ஞானமாம்; அதுவே மககட்கு உபாதி யெனப்படும். விட்சேபம, (உண்டாக்கும) சத்தியையுடையதே மாயை யெனப்படும்; அது ஈசுரனுக்கு உபாதியாம் ; என்றிவ்வாறு பிரித்துககொள்ளில முரண் எனப தெங்ஙனம் ?

' அஞ்ஞானமாகிய கடலின் கரையின்கண் விளஙகுகின்ற உனக்கு வணக்கம ' எனபது,

உருத்திர பரமேசுரன் நிததிய முததனுவனெனப பல சுருதிகளும் முழஙகுகின்றன வாதலின எனபதுணாக.

அற்றாகலினன்றே, கைவலயோபநிடதமும,

" உஶாஸஹாயம் வரமெஶ்வரம் "

" உமையுடன கூடிய பரமேசுரனை " என்று தொடஙகி,

" ஸமஸ்த ஸாக்ஷிஞ்தமஸ: வரஸ்தாத் "

' அனைததிறகுஞ சாக்ஷியும, அஞ்ஞானததைக கடநது நிறகின்றவனுமாகின்றான ' என்று கூறி முடிககின்றது.

அல்லது, தமசு ஆறததுவா மயமாகிய உலகனைத்திறகும், பரம் = உனமனைமுதலிய சகல உலகததையுங கடந்த, சோம லோக மென்னும் பரமேசுரனுடைய வுலகததில் விளையாடுகின்றவன எனபதுமாம.

" நமஃ ஸ்ரீராய ஸ்ரீரயந்வநே "

" வலலவனும, வலிமிகுநத தனுவையுடையவனுமாகிய பரமேசுரனுககு வணககம " எனபது,

பகைவரை யடக்கும முறையில உறுதியுடையவனும, வலிமிகுநத ஆயுதத்தை யுடையவனும என்பது பொருள பயமிலாதோன எனபர் சிலர், அஃது இஙகு இயைபிலாததெனறுணர றபாலது.

உண்மையிலோ, 'ஸ்திரம்' என்பதற்கு அசலம் என்பது பொருளாம். அதாவது கைலயங்கிரியின்கண் வாழ்கின்றவனும, மா மேருவை வில்லாகக் கொண்டவனுமாகிய பரமேசுரன எனபது கருததாம. இதனல, இராவணன் கைலயங்கிரியை யெடுதது அழிநதானெனபதையும், திரிபுராகள ஆண வததா லழிந்தார்களென்பதையும் ஈண்டு ஊகிததுக்கொளக.

உயிர்களின் காலடியிலிருக்கின்றவனும், உயிாக் கூட்டததில் இருககின்ற வனுமாகிய பரமேசுரனுககு வணககம், என்பது,

ஈண்டுக் காலடியில் எனபதால யாணடு நிறைநதிருக்கின்றவன என் பதும், உயிர்களனைததையுஞ் செலுத்துகின்றவன் என்பதுங் கொளளக் கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், 'பதம்' என்பதற்கு, அதிகாரம், பாதக்குறி, இடம, பாது காப்பு, எனபவைகள் பொருள் என்று அமரகோசமுங் கூறுகினறது என் பதும், இதுவே பாடியததிற கூறியுள்ள பொருள எனபதும் ஈண்டு உணரற் பாலது.

அல்லது, 'பதம' என்பது சொல்லாமாதலின், எல்லாச சொறகும் [illegible] றவன் பரமேசுரன் எனினுமமையும்,

முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம் என்பது,

ஈண்டு, அம்பகம=கண், என்று கூறுகின்றது ஹலாயுதம் என்னும் வடமொழிக் கோசம், ஆதலின், சோமன, சூரியன, அககினி எனனும் மூன்று கண்களை யுடையவன் பரமேசுரனே எனபதாம.

இதுபற்றியே மாபாரதமும்,

"திவஸ்கர ஶஶாංகவஹ்நி நேத்ரூ"

"சூரியன், சந்திரன், அக்கினி எனனும் மூனறு கண்களையுடையவன்" எனக் கூறுகின்றது.

இதுபற்றியன்றே, ஒருகால் அமபிகை பரமேசுரனது கண்களைத [illegible] கரததால் மூடிககொள்ள, மூன்றுலகஙகளும் மறைபடடன என்பதும ஒரு உண்மைச் சரிதமாயிற்றென்க.

அல்லது, அமப=என்பது வேதமாம. ஆதலின், வேதங் கூறிய அகார, உகார, மகாரங்களாற கூறப்பட்டவன். அல்லது மூன்று வேதங் களாற கூறப்பட்டவன் எனபதும அமையுமெனறுணர்க.

அல்லது, பூ, புவ: சுவ:, (மண், நீர், வான்) என்னும் மூன்றும் ஆராதிக்கத்தக்கவன் என்பது மொன்று.

அற்றாகவினன்றே, துரோண பருவமும்,

"த்ரீணாவஃ வாயிஷீ நைவ த்ர்யம்பகஸ்ஸு தத்ஸ்ம்ருதஃ"

"வான், நீர், மண் என்பவைகளைக்கொண்டு ஆராதிக்கப்படுந் தன்மையால் திரியம்பகன் என்ப் பெறுகின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், ஈண்டு, திரியம்பகன் என்பதால், பரமேசுரனிடத்திலிருந்துண்டாகிய மும்மூர்த்திகளின் மந்திரத்தை யுடகொண்ட திரியம்பக மந்திரமென்னும், அபமிருத்து நீங்குதற்குக் காரணமாகிய மந்திரசெப ஆராதனையும், சாதுர்மாசிய ஆராதனை முதலியவைகளும் குறிப்பிக்கப்பட்டன என்பதாம்.

இது கொண்டே, அநுசாசன பருவமும்,

"ஸவ்யஜஸ்ருக்ஷிணாத்ஃமாக்ஸ ப்ரஹ்மாணம் லோகஸ்ரஷ்டா ஹரிம் ।
வாஸ்டீ ஜைமாநஹமாநஃ"

"பரமேசுரன், இடக்கரத்திலிருந்து பிரமனையும், வலக்கரத்திலிருந்து விஷ்ணுவையும், பின்புறத்திலிருந்து மகேசுரனையும் படைத்தனன்" என்று கூறுகின்றது.

தெளிந்த கங்கையைத் தரித்தவனுக்கு வணக்கம் என்பது.

ஈண்டு, (கபர்த்தி) அதாவது க=நீர், பா= பெருக்கு, நீர்ப்பெருக்கைத் தரித்தவன் எனவே கங்கையின் பெருக்கைத் தாங்கியருளினவன் பரமேசுரன் என்று, அட்டோத்தர சதநாம உரையிற் கூறியுள்ளதும் கவனிக்கற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, இராமாயணமும்,

"வவாத ஜாஹ்நவீ வாணுத்ரா வா ருணெத்ரு ஈசா உருத்ஸ் உதஸ்ஹு"

"புண்ணிய கங்காதேவியானவள் புண்ணியவடிவ உருத்திர பரமேசுரனுடைய சிரசின்கண் விழுந்தனள்" என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, கங்கையைத் தாங்கிய சடாமுடியினன் என்பதுமாம்.

அல்லது, ஏனைய தேவர்களால் தாங்க முடியாத கங்கையின் வேகத்தைத் தனது சடையின் கண்ணே மிக எளிதாய்த் தாங்கிக் கொண்டவன், அதாவது பெரும் பிரவாஹத்தை ஒரு துளியெனக் கொண்டருளியவன் என்பதுமாம்.

அது பற்றியே, பாரதமும்,

"ந ஶக்தா தாரணே தேவா: ஸர்வே ப்ருதிவீபதே |
ஸநாதநம் விநா தேவம் நீலகண்டம் மஹேஶ்வரம் "

"வேந்த! தேவர்களுட் சிறந்த நீலகண்டனாகிய மகேசுரனைத்தவிர்த்து மூன்றுலகத்துள்ளும் ஏனைய தேவர்களால் தாங்கமுடியாது என்று கங்கா தேவி கூறுகின்றாள்" என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, பரமேசுரனுடைய சிரசிற் படுதலானே கங்கை மிகப் புநிதமாயிற்றென்றும், அத்தகைய கங்கைநீர் உலகைப் புநிதப்படுத்துவதென்பதும் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாம்.

இப்பொருளையே கூர்ம புராணமும்,

"ஸர்வம் விதே கலியுகே தோஷாணாம் ஸக்ஷயாய ந: "

"இத்தகைய கலியுகத்தில் தோஷங்களை ஒருதலையாய்ப் போக்குவது" என்றற் றொடக்கத்துச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, சிவ தருமநூலும்,

"அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோऽபி வா|
யஸ்ஸ்மரேத் ஈஶாநம் ஸ பாஹ்யாப்யந்தர: ஶுசி: "

"எந்த அவத்தையுடனிருந்தேனும், புநிதனாயிருந்தேனும், புநிதமற்றவனாயிருந்தேனும் எவன் பரமேசுர தேவனை நினைக்கின்றானோ, அவன் உள்ளும் புறம்பும் புநிதனாகின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

"பரசிவனை வழிபடுவோர்க்கும் பரமேசுரனால் அநுக்கிரகிக்கப் பெறுவோர்க்கும் வணக்கம்" என்பது.

இஃது உருத்திர கணங்களைப் பற்றியதாம். பிரமத கணங்கள் எவ்வாறு வழிபடுகின்றார்களோ, அவ்வாறே பரமேசுரனும் அவர்களை பற்றிக் கொண்டருளலின் என்க.

மிக வலிமை யுடையவர்கட்கும், கொடிய பிராணிகளைக் கொல்லுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம்" என்பது.

இதுவும் உருத்திர கணங்களைப்பற்றியதாம். இதையே புலாலருந்துவோர்களுக்கும் வணக்கம் என்பார் சிலர்.

தன்னை மறைத்துக் கொள்கின்றவனுக்கும், தன்னை வெளிப்படுத்தியருள்கின்றவனுக்கும் வணக்கம் என்பது

தனது மாயா சத்தியால் தனது சொரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு திரோபவமாகிய தொழிலைச் செய்கின்றவனும், தனது சிற்சத்தியால் தனது சொரூபத்தை ஆன்மாக்கட்குத் தரிசிப்பித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருள்கின்றவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

இது நேரே பகவான் உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கங் கூறி முடிக்கின்றதாம்,

அற்றாகலினன்றே அதர்வண சுருதியும்,

"யஸ்ய வெஷ வரண ஸ தெ தெந ஸுஹூஸ்வெஷ
ஸூஹூ விவரணஸெ"

"எவன் இப் பரமேசுரனையே பக்தி செய்கின்றானோ, அவனுக்குப் பரமேசுரன் தனது சொரூபத்தை உள்ளவாறு தரிசிப்பிக்கின்றான" எனறு கூறுகின்றது.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை விருத்தியுரை

முற்றும்.

சாமவேத உருத்திர சங்கிதை

முற்றிறறு.

சுப்ரமண்யோம் ! சுபரமண்யோம் ! ! சுப்ரமணயோம் ! !

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்சிக

மந்திரங்களின் அட்டவணை.

* मूले प्रोष्ठमित्यत्र प्रेष्ठमिति पठितव्यः.

சாமவேத பூர்வார்ச்சிகத்தின்

காண்ட அட்டவணை.

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.
ஆக்கினேய காண்டம	ஐநதிர காணடம்	155
ஆககினேய காண்டம்	ஐநதிர காணடம	157
ஆககினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	159

ஓம்.

சாமவேதாய நம :

சாமவேத சங்கிதை

சாயணபாடியம்.

பூர்வார்ச்சிகம் - சந்தம்

ஆக்கினேய காண்டம்.

1-வது பிரபாடகம், முற் பாதி.

முதலத்தியாயம்.

மொழி பெயர்ப்பு மந்திரம்.

சுப்ரமண்யோம்! சுப்ரமண்யோம்! சுப்ரமண்யோம்!

பெருந் தெய்வமே! அருட் சுடரே! முருகுப் பொருளே! பதினெண் கண்ணா! பரமற் கருளினோய்! உள்ளக் குகையில் இமைப்பொழுதும் நீங்காதிருந் தொளிருதி, வேதாகம ஞான விநோத! அறிவை விளக்கிப் பொருளைத் தெரிக்குதி. என் பிழையெல்லாம் மறக்குதி, கருணைக் கடலன்றோ! சரவணபவ ஓம்.

பிரபாடகம்—1, கண்டம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி பாக்கம, கசியபரிஷி பரிஷி.

१ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
1. अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्य दातये ।
१ २र ३ १ २
निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ १ ॥

இருக்கு, மண்டலம்—6, சூக்தம்—16, மந்திரம்—10.

அக்ந ஆயாஹி வீதயே க்ருணானோ ஹவ்ய தாதயே ।
நிஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, वीतये, हव्यदातये, च, गृणानः, आयाहि,
होता, बर्हिषि, निसत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	செஞ்சுடர்க் கடவுளே ! நீ
वीतये	வீதயே	புரோடாச முதலியவைகளை அருந்துவதற்கும்,
हव्यदातये (च)	ஹவ்யதாதயே (ச)	தேவர்கட்கு அவியைக் கொடுப்பதற்கும்
गृणानः	க்ருணாந:	எம்மாற் போற்றத்தக்கவனாய்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக. (வந்து)
होता	ஹோதா	தேவர்களை யழைப்பவனாகித்
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின் மீது
निसत्सि	நிஷத்ஸி	உட்காருவாயாக.

1. சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—1. இம் மந்திரம் பரத்துவாச ரிஷியாற் காணப்பட்டது. சந்தம்—காயத்திரி, தேவதை—அக்கினி.

ஒளி முதலிய குணங்களையுடைய அக்கினியே ! நீ எமது வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாது கருதியோவெனின ? சரு, புரோடாச முதலிய அவிகளை (தேவ வுணவுகளை) யுண்ணுதற பொருட்டு. எவ்வண்ணத்தனாயிருந்தெனின? எம்மாற போற்றததக்கவனாயிருந்து மற்று மெதன பொருட்டெனின ? தேவாகட்கு அவியை யினிது கொடுததற பொருட்டு. வந்து தேவாகளை யழைபபோனாகி விரிததுள்ள தருபபை யாசனததினமீது உட்காருவாயாக எனபதாம. (1)

குறிபபு—ஈணடு 'ரிஷி' எனினும, கண்டவரெனினும ஒககும.

மந்திரம் 2.

கீதம—விசுவமன ரிஷி சௌபபணம.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
2. त्वमग्ने यज्ञानांᳬ होता विश्वेषांᳬ हितः ।
३ २ ३ १२ ३ १ २
देवेभिर्मानुषे जने ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-1

த்வமக்நே யஜ்ஞாநாம் ஹோதா விச்வேஷாம் ஹித: ।
தேவேபிர்மாநுஷே ஜநே ॥

அந்வயம்

अग्ने, त्वं, विश्वेषां, यज्ञानां, होता, (यद्वा) यज्ञानां,
विश्वेषां, होता, मानुषे, जने, देवेभिः, हितः ॥

பதவுரை

अग्ने! त्वं	அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
विश्वेषां यज्ञानां	விச்வேஷாம் யஜ்ஞாநாம்	அக்கினிஷ்டோம முதலிய எல்லா யாகங்களினுடைய
होता	ஹோதா	ஓமத்தை யுண்டாக்குவோன்.
यद्वा	யத்வா	அல்லது
यज्ञानां विश्वेषां	யஜ்ஞாநாம் விச்வேஷாம்	வேள்விகட்கு உ[illegible]மான தேவர்களனைவரையும்
होता	ஹோதா	அழைப்பவன் (ஆதலில்)
मानुषे जने	மாநுஷே ஜநே	மானுட சனத்தினிடத்து
देवेभिः	தேவேபிஃ	தேவர்களால்
हितः	ஹிதஃ	தாபிக்கப்பட்டவனாகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—2. இம்மந்திரம் முற்கூறியனபோலவே இருடி முதலியவைகளை யுடையது

பாவகனே! நீ அக்கினிஷ்டோம முதலிய வேள்விகட்கு ஓமத்தைச் சம்பாதிக்குஞ் சீலமுடையான். அல்லது வேள்வியாற் பெறப்படத்தக்க விண்ணவர்களைக் கூப்பிடுந் தன்மையன். இவ்வண்ணமாகிய நீ மானுட சனமெனும் வேள்வித் தலைவனிடத்தில் துதிக்குஞ் சீலர்களான இருத்துவிக்குக்களால் (வேட்போர்களால்) காருகபத்திய முதலிய (மூன்று) வடிவத்தால் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றாய். அல்லது இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே மேற்கூறிய இலக்கணமுள்ளவனாயிருந்து வேள்விகளின் உற்பத்தியின்பொருட்டு எசமானனிடத்தில் நியமனஞ் செய்யப்பட்டவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி பிருகத்து.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
3. अग्निन्दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-12-1

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌦𑍂𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 ॥

அந்வயம்.

दूतं, होतारं, विश्ववेदसं, अस्य, यज्ञस्य, सुक्रतु,
अग्निं, (देवं), वृणीमहे ॥

பதவுரை.

दूतं	𑌦𑍂𑌤𑌂	தூதனும்
होतारं	𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂	அழைப்போனும்
विश्ववेदसं	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂	எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனும், அல்லது எல்லாத் தனங்களை யுடையவனும்,
अस्य यज्ञस्य	𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯	இவ்வேள்வியை
सुक्रतुं	𑌸𑍁𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂	நன்கு செய்பவனும், உணர்ந்தவனுமாகிய
अग्निं (देवं)	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 (𑌦𑍇𑌵𑌂)	அக்கினிதேவனை
वृणीमहे	𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇	போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. இம்மந்திரம் கண்ணுவ புத்திரராகிய 'மேதாதிதி' என்பவரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

தேவர்கட்குத் தூதுவனாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள அக்கினி தேவனைத் தோத்திரங்களாலும், அவிகளாலும் போற்றுகின்றோம். இது தைத்திரீயத்தில் "இவ்வக்கினி தூதனாக இருக்கின்றான், அசுரர்கட்குச் சுக்கிரன் குரு" என இனிது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? தேவர்களை நன்கழைப்போனை. எல்லா முணர்ந்தவனை அல்லது வேதம் என்பது திரவியமெனவும் பொருள்படுமாதலின் அகில திரவியமுடையானை. தொடங்கிய இவ்வேள்வியைத் தோற்றுவிக்குந் தன்மைபற்றி அழகிய செயலுள்ளானை அல்லது, கிரது, என்பது பிரக்ஞையாமாதலின் மெய்யறிவுள்ளானை. (போற்றுகின்றோம் என்னும் வினைச்சொல்லோடு கூட்டுக).

குறிப்பு.—காவியம்—நுண்ணறிவுடையதாந் தன்மை. சுக்கிரதும், என்னு மூல பதத்திற்கு வேள்வியை யினிது செய்ய என, மேனாட்டாசிரியர் கொள்வர்.

மந்திரம் 1.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி சௌராத்ரிஷபம்.

३ २३ १ २   ३ १ २३ १ र

4. अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्यया ।

१ २   ३ १   २ र

समिद्धः शुक्र आहुतः ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-16-34.

அக்நிர்வ்ருத்ராணி ஜங்க்நத் த்ரவிணஸ்யுர்விபந்யயா, ।
ஸமித்த: ஶுக்ர ஆஹுத: ॥

அந்வயம்.

द्रविणस्युः, समिद्धः, शुक्र, आहुतः, अग्नि, विपन्यया, (स्तूयमानः), वृत्राणि, जङ्घनत् ॥

பதவுரை.

द्रविणस्युः	த்ரவிணஸ்யு:	பொருளை யிச்சித்து
समिद्ध.	ஸமித்த:	சுடர் விட்டெழுவதும்,
शुक्रः	ஶுக்ர:	பிரகாசமானதும்,
आहुतः	ஆஹுத:	அழைக்கப்பட்டதும் (ஆகிய)
अग्निः	அக்நி:	அக்கினி
विपन्यया	விபந்யயா	எமது பலவகைத் துதிகளால்
स्तूयमानः	ஸ்தூயமாந:	துதிக்கப்பட்டதாய்
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இருளை (அல்லது) இராக்கதரை
जङ्घनत्	ஜங்கநத்	முழுது மொழிக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—4. இது, பரத்துவாசராற் காணப்பட்டது சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

துதிப்போர்க்குத் திரவியத்தை விரும்பியாவது அல்லது அவியென்னுந் திரவியத்தைத் தான் விரும்பியாவது, அக்கினி எம்மாற் செய்யப்படுந் தோத்திரங்களால் இறைஞ்சப்பட்டதாயிருந்து, வலியோடு உலகத்தை மறைக்கின்ற இராக்கதர் முதலியோர்களையேனும், அல்லது இருளையேனும், முழுதுந் தொலைக்குக் எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியெனின் சமித்து (வேள்வி விறகு) முதலிய அவிகளால் (தேவ வுணவுகளால்) சுடர்மிக்கெழுவது. அதுபற்றியே பிரகாசமானது அவிகளா லழைக்கப்பட்டது என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

கீதம்—உசனா ரிஷி சௌரிஷம்

१२ ३ १२ ३२ ३१२ ३२
5. प्रेष्टं वो अतिथिं स्तुषे प्रियम् ।
२३ २३ १ र २र
अग्ने रथं न वेद्यम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-84-1.

ப்ரேஷ்டம் வோ அதிதிம் ஸ்துஷே மித்ரமிவ ப்ரியம் ।
அக்நே ரதம் ந வேத்யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने, प्रेष्टं, अतिथिं, मित्रमिव, प्रियं, रथं न,
वेद्य, वः, स्तुषे ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
प्रेष्ट	ப்ரேஷ்டம்	மிக்க பிரியராகவும்
अतिथिं	அதிதிம்	அதிதியாகவும்
मित्रमिव	மித்ரமிவ	நண்பருக்கொப்பாகவும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பராகவும்
रथ न	ரதம் ந	இரதத்தைப்போல
वेद्यं	வேத்யம்	தன்லாப காரணராகவும்
व.	வஃ	உம்மைத்
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—5 இது உசனரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

அக்கினியே! உன்னைத் துதிக்கின்றேன். சுக்கிரனாகிய யான் என்றது எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? துதிக்கின்ற எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுத்தலால் மிக்க பிரியனை மற்றும் யாவராலும் அதிதி யொப்பப் பூசிக்கத்தக்கானை. அல்லது தேவர்கட்கு அவி கொடுத்தற்பொருட்டு இடைவிடாது செல்கின்றோனை மற்றும் மித்திரன் போல் துதிப்போர்கட்கு அன்பு செய்வானை. மற்றும் இரதம்போலத் தனலாப காரணனை. (வேத்யம்—திரவியம்) இரதத்தால் தனம் கிடைப்பது

போன்று துதிப்போர்கள் இவ்வக்கினியால் தனத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அவ்வாறு தன லாபத்திற்குக் காரணனை. (துதிக்கின்றேன் என்பதோடு கூட்டிக்கொள்க). (5)

குறிப்பு—இரத்தத்தை அக்கினிக்குவமை கூறியதால், விலை 'வில' தனங் கொடுப்போன் எனக் குறிக்கப்பட்டதென்பர் சில மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—சாகமசுவ ரிஷி சாமபர்க்கம்.

१ २ ३ १ २ २ १ २र ३ १२
6. त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः ।
३२ ३१र २र
उत द्विषो मर्त्यस्य ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-71-1

த்வம் நோ அக்நே மஹோபி: பாஹி விஶ்வஸ்யா அராதே: ।
உத த்விஷோ மர்த்யஸ்ய ॥

அந்வயம்.

अग्ने त्वं, नः, महीभिः, विश्वस्याः, अरातेः, उत, द्विषो, मर्त्यस्य, पाहि ॥

பதவுரை.

अग्ने! त्वं	அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
नः	ந:	எங்களை
महीभिः	மஹீபி:	தனங்களால் அல்லது பூசைகளால்
विश्वस्याः	விஶ்வஸ்யா:	பலவகையான
अरातेः	அராதே:	ஈயாமையினின்றும்
उत	உத	மற்றும்
द्विषो	த்விஷோ	துவேஷ
मर्त्यस्य	மர்த்யஸ்ய	மனிதரினின்றும்
पाहि	பாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—6. இது சுதீதி, புருமீடா என்னுமிருவர்களுள் ஒருவரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போன்றது.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பெருந் தனங்களால் காப்பாற்றுவாயாக. எவர்களினின்றும் இரட்சிப்பை யென்னின்? பலவிதமான ஈயாதார்களினின்றும்,

அல்லது ரயாமைகளினின்றும பாதுகாப்பாயாக. நீயே பெரும் பொருளைக் கொடுதது ஈகையிலாகளினின்றும, அலலது ரயாமைகளினின்றுங காப்பாற்றுவாயாக எனபது பொருள். அலலது மகத்துககளோடு கூடிய நீ, எனக் கூட்டிக்கொளக. மற்றும, துவேஷமுடைய மனிதாகளினின்றுங் காபபாறறுவாயாக, அல்லது மனிதர்களின் துவேஷஙகளினின்றுங் காப்பாற்றுவாயாக எனச சேர்கக. 'அராதி' எனனும பதத்திறகுத் தான மிடாமை, எனக கொள்ளிலோ; ஆண்டும் மனிதாகட்குத தானமிடாமையி னின்றும எனக கூட்டிய பொருததிககொளக எனபதாம. (6)

குறிப்பு—ஈணடு மகததுககளால என்னும மூனறும் வேறறுமைககு காண மென்ப பொருள கொளளாது உப லககணமெனப பொருள கொளளினும பொருந தும். அஙஙனங கொளளுமிடதது, 'மகததுககளோடு கூடிய எனக கூட்டிககொளக.

ஈணடு, 'மகததுககளால எனனும மூனறும் வேறறுமை கருவியினும் உட னிகழ்ச்சிப பொருளினு நின்றது துவேஷ எனறதை துவேஷத்தினின்று என வும, துவேஷமுடைய மனிதரினின்று எனவும, ஐநதாம வேறறுமை ஆறுமவேற்று மைகளை விரிகக, பேருதவியாற சததருககளினின்றுங காபபாற்றுவாய் எனப பொருள கொளவா பேருடையாசிரியர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வதஸ ரிஷி சேபம்.

२ ३१२ २२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२
7. एह्यूषु ब्रवाणि तेऽग्न इत्थेतरा गिरः ।
३ १ २ ३ १ २
एभिर्वर्द्धास इन्दुभिः ॥ ७ ॥

இருககு 6-16-16

ஏஹ்யூஷு ப்ரவாணி தேऽக்ந இத்தேதரா கிர: ।
ஏபிர்வர்த்தாஸ இந்துபி: ॥

அந்வயம.

हे अग्ने!, एहि, ते, गिरः, इत्था सु, ब्रवाणि, उ,
इतराः, एभिः, इन्दुभिः, वर्द्धासः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
एहि	ஏஹி	வருவாயாக
ते	தே	உன பொருட்டு

गिरः	கிர:	துதிகளை
इत्था	இத்தா	இவ்வாறாக
सु	ஸு	இனிது
ब्रवाणि	ப்ரவாணி	சொல்வேன்
(श्रुणु)	(ஶ்ருணு)	கேட்பாயாக
उ इतराः	உ இதரா:	இதின் வேறாய துதிகளையும்
(श्रुणु)	(ஶ்ருணு)	கேட்பாயாக
एभिः इन्दुभिः	ஏபி: இந்துபி:	இச் சோமரசங்களால்
वर्द्धासः	வர்த்தாஸ:	வளர்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

ஓ அக்கினியே! நீ வருவாயாக. உன் பொருட்டுத் தோத்திரங்களை யிவ்வாறு இனிதாய்க் கூறுவேன். இது விருப்பம் எனக். அந்தத் தோத்திரங்களைக் கேட்பாயாக என்பது பொருள். இதரம் அன்னியமானவைகள் அசுரர்களாற் செய்யப்பட்டவைகள். துதிகளைக் கேட்பாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது. வேதத்தின் பிராமண பாகம் "அக்கினி இவ்வாறாய துதிகள், அல்லது அசுரர்களுடையவை மற்றைய துதிகள்" எனக் கூறுகின்றது. அஃதன்றியும் வந்த நீ இச்சோமரசங்களால் வளர்வாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—கண்ணுவ ரிஷி காண்வம்.

१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
8. आ ते वत्सो मनो यमत् परमाच्चित् सधस्थात् ।
२ ३ १ २ ३ २
अग्ने त्वां कामये गिरा ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-11-7

ஆதே வத்ஸோ மநோ யமத் பரமாச்சித் ஸதஸ்தாத் ।
அக்நே த்வாம் காமயே கிரா ॥

அந்வயம்.

वत्सः, ते, मनः, परमाच्चित्, सधस्थात्, आयमत्,
गिरा, हे अग्ने!, त्वां, कामये ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
वत्सः	வத்ஸ:	வத்ஸ ரிஷியாகிய யான்
ते	தே	உனது

मनः	மந:	மனத்தை
परमाच्चित्	பரமாச்சித்	மிக மேலாகிய
सधस्थात्	ஸதஸ்தாத்	விண்ணுலகினின்றும்
आयमत्	ஆயமத்	இழுத்துக்கொண்டு
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
त्वां	த்வாம்	உன்னை
कामये	காமயே	அன்பு பாராட்டுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—8. இது கண்ணுவ கோத்திரத்தாராகிய வத்ஸரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போல.

வத்ஸ, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியாகிய யான், உன்னுடைய மனத்தைத் தேவர்கள் கூடவே யிருக்கின்ற விண்ணுலகினின்றுங் கொண்டு வருகின்றேன் (உனது மனத்தைச் செலுத்துவிக்கின்றேன் என்பது பொருள். யாது சாதனத்தாலென்னின்? துதியால். பாக்கியுள்ளது பிரத்தியட்சமாய்ப் பண்ணப்பட்டது. அக்கினியே! உன்னை விரும்புகின்றேன் அதாவது உனது மனத்தை என் பாலேயே செலுத்துவிக்கின்றேன். இது பிரார்த்தனையாம். (௮)

மந்திரம் 9.

கீதம்—விசுவாமித்திர வாக்கிரியம்.

१ २ ३ १ २३१ २र ३ १२
9. त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत ।
३ १र २र ३ १२
मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-16-13.

த்வாமக்நே புஷ்கராதத்யதர்வா நிரமந்தத ।
மூர்த்நோ விச்வஸ்ய வாகத: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, अथर्वा, त्वां, मूर्ध्नः, विश्वस्य, वाघतः, पुष्करात्, अधि, निरमन्थत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
अथर्वा	அதர்வா	அதர்வாவென்னும் ரிஷி
त्वां	த்வாம்	உன்னை,

मूर्धः	மூர்த்த:	தலைமையானதும்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகத்தைத்
वाघतः	வாகத:	தாஙகுவதுமாகிய
पुष्करात् अधि	புஷ்கராத் அதி	தாமரை யிலைககண்
निरमन्थत	நிரமந்தத	கடைநதுண்டாககினுர்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—9. இது பரதது வாசராற காணப்பட்டது. சநதம், தேவதை முன்போல்,

அக்கினியே! அதர்வா, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியானவர், உன்னைத் தாமரையிலையில தீககடைக்கோலினின்றும உண்டாககினர் எவ்வண்ண மாகிய தாமரையிலையிலெனின், தலைபோல மேம்பட்டதில் மற்றும் உல கனைத்தையுந தாஙகுவதில. உண்டாககினர், என்பதனேடு கூட்டுக.

"புட்கர பர்ணததில, (தாமரையிலையில்) பிரசாபதி, பூமியை வெளி யாக்கினர், அது புடகர பாணததில இனிது விளாஙகியது" என னுஞ சுருதி யாலெனக.

பூமியும் உலகனைத்திற்கும் ஆதார (நிலைக்கள) வடிவமாம். ஆதலால் தாமரையிலையும எல்லா வுலகிற்கும் ஆதாரமாம. ாணடுப புடகரம், என்ற தால் தாமரையிலை கூறப்படுகிறது.

"அககினியே! உன்னை புட்கரத்தின்மேல் என்கிறது புடகரபாணத தில கேடகபபடட இதை யடைநதது" எனத தைததிரீயமும இதை வெளியாயக கூறியிருக்கினறது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २३ १२ ३१ २ ३१२ ३२
10. अग्ने विवस्व दाभरास्मभ्य मूतये महे ।
३२र २र ३२
देवो ह्यसि नो दृशे ॥ १० ॥

அக்நே விவஸ்வ தாபராஸ்மப்ய மூதயே மஹே ।
தேவோ ஹ்யஸி நோ த்ருஶே ॥

அநவயம்.

अग्ने!, अस्मभ्यं, महे, ऊतये, विवस्वत्, आभर,
हि, (त्वं), नः, दृशे, देवः, असि ||

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
अस्मभ्यम्	அஸ்மப்⁴யம்	எங்களுடைய
महे	மஹே	பெரும
ऊतये	ஊதயே	பாதுகாப்பிற்கு,
विवस्वत्	விவஸ்வத்	விண்ணுலகிலினிது வாழச் செய்யுங் கருமத்தைத
आभर	ஆப⁴ர	தேடுவாயாக.
हि	ஹி	எக்காரணத்தாலெனின் ?
(त्वं)	(த்வம்)	நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
दृशे	த்³ருஶே	நேரிற் காணப்பட்ட
देवः	தே³வ:	தேவனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய். (ஆதலின்)

சாயண பாடியம்.

அநேக அநுக்கிரமணிகை நூல்களை நன்காராய்ந்து முற்கூறின மந்திரங்களில், ஆண்டுக் கூறியுள்ள ரிஷியும், சந்தமும், தேவதைகளுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே மேல வராநின்ற மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

கண்டம்—1, இருக்கு—10. இது இருக்குக்களாற் கூறப்பட்டதல்ல. அங்ஙனமாயினும, இம் மந்திரத்திறகு சந்தம, தேவதை, முன்போலவே வெளிபபடை. ரிஷியோ, வாமதேவராவர். இதுவும வேறு நூல்களினின்றும காணப்பட்டது.

அக்கினியே ! நீ எங்களுடைய பெரும் பாதுகாப்பின்பொருட்டு, சுவர்க்க முதலிய வுலகஙகளிற சிறப்பாக வசிக்கும நிமித்தம (அதற்கு) ஏதுவாகிய கருமத்தைச சமபாதிப்பாயாக. யாதுபற்றி யெனின ? நீ எஙகளுடைய தரிசனத்திற்கும பிரததியடசமா (தேவனு) யிருக்கினறாய். (ஆதலின என்க).

இநதிரன் முதலியோாகள எஙகளாற காணபபடாதவர்கள. நீயோ ! காருகபததியம எனபது முதலிய விடத்தில மிகப பிரகாசிப்பவனுகிப பிரத்தியடசமாயக் காணபபடுகின்றாய. ஆதலின, உன்னை விசேடமாய்ப பிரார்த்திக்கின்றோம எனபது கருததது. (10)

குறிப்பு.—பிரகாசமுடைய அக்கினியே! நீ விண்ணுலகத்திலிருப்பினும் எஙகடகுப பிரத்தியடசமாகவேண்டும எனபதைக் கருததாயக கொளவா மேனாட்டாசிரியா சிலா.

முதற் கண்டம் முதற் பத்து

முற்றும.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம் 2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३ १र ३१२
11. नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देवकृष्टयः ।
१२ ३ १२
अमैरमित्र मर्दय ॥ १ ॥

இருக்கு 8-75-10.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨 𑌓𑌜𑌸𑍇 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃।
𑌅𑌮𑍈𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯 ॥

அந்வயம்.

(हे देव) अग्ने!, कृष्टयः ओजसे, ते, नमः,
गृणन्ति, (त्वं), अमैः अमित्रं, अर्दय ॥

பதவுரை.

(हे देव) अग्ने!	(𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!	அக்கினிதேவனே!
कृष्टयः	𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃	மனிதர்கள்
ओजसे	𑌓𑌜𑌸𑍇	ஆற்றலை யடைதற்பொருட்டு
ते	𑌤𑍇	உனக்கு
नमः गृणन्ति	𑌨𑌮𑌃 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿	வணக்கங் கூறுகின்றார்கள்.
त्वं	𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
अमैः	𑌅𑌮𑍈𑌃	வலிகளால்
अमित्रं	𑌅𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	சத்துருவை
अर्दय	𑌅𑌰𑍍𑌦𑌯	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—1. ஆயுக்ஷ்வாகி ரிஷி.

அக்கினிதேவனே! உனக்கு வணக்க மொழிகளைக் கூறுகின்றார்கள் எதன்பொருட்டெனின்? பலத்தின்பொருட்டு. யாவர்களெனின்? எசமா

னர்களான மானுடர்கள். ஆதலின், யானும் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என்பது பொருள், நீயும் வன்மைகளோடு சத்துருவை யொழிப்பாயாக என்பதாம். (1)

குறிப்பு.—அமை என்பதற்கு வியாதிகளுடன் சத்துருவையும் நாசஞ் செய்வாயாக எனக்கொள்வர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அநுத்திஷ்ட ரிஷி சம்வர்க்கம்.

३१ २ ३१२ ३ २३ १ २
12. दूतं वो विश्ववेदसꣳ हव्यवाहममर्त्यम् ।
१ २ ३ २
यजिष्टमृञ्जसे गिरा ॥ २ ॥

இருக்கு 4-8-1.

𑌦𑍂𑌤𑌂 𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌮𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍃𑌞𑍍𑌜𑌸𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥

அந்வயம்.

यजमानोऽहं, दूतं, विश्ववेदसं, हव्यवाहं, अमर्त्यं,
यजिष्टं, (त्वां), गिरा, ऋञ्जसे ॥

பதவுரை.

यजमानोऽहं	𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂	வேள்வித் தலைவனாகிய யான்,
दूतं	𑌦𑍂𑌤𑌂	தூதனும்
विश्ववेदसं	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂	அகில தனத்தை அல்லது அறிவை யுடையோனும்
हव्यवाहं	𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌂	அவிகளைத் தாங்குவோனும்
अमर्त्यं	𑌅𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂	இறவாத் தன்மையனும்
यजिष्टं	𑌯𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	வேட்போரிற் றலைவனுமாகிய
त्वां	𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	உனனை
गिरा	𑌗𑌿𑌰𑌾	துதிவடிவ வாக்கால்
ऋञ्जसे	𑌋𑌞𑍍𑌜𑌸𑍇	மிக்க சாதனம் பண்ணுகின்றேன்.

கண்டம்—2, இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! அகில தனமுடையானும், அல்லது அகிலத்தை யறிந்தவனும், தேவர்கட்கு (தேவ வுணவுகளை)த் தாங்குபவனும், சாகாத

தனமையனும, அதிசயமாய வேடபோனும, தேவாகளுடைய தூதனும ஆகிய உனனைத துதிவடிவ வாககால வளரச செயகினறேன, எனபது பொருள சாதனம பணணல—முடிககுந தொழில. ஈணடு "ரிஞசதி எனறது மிகச சாதிககுங கருமம" என நிகணடில யாஸக முனிவா கூறியுளளார. (2)

மநதிரம் 3.

கீதம—சிராபம

१२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२

13. उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः ।

२१र २र

वायोरनीके अस्थिरन् ॥ ३ ॥

இருககு 8-102-13

உபத்வா ஜாமயோ கிரோ தேதிஶதீர்ஹவிஷ்க்ருத꞉ ।
வாயோரநீகே அஸ்திரந் ॥

அநவயம்.

(अग्ने), गिरः, हविष्कृतः, जामयः (इव), देदिशतीः, त्वां, उप, वायोरनीके, अस्थिरन् ॥

பதவுரை.

अग्ने!	அக்நே!	அககினியே!
हविष्कृतः	ஹவிஷ்க்ருத꞉	எசமானனுடைய
गिर.	கிர꞉	தோததிரஙகள,
जामय (इव)	ஜாமய (இவ)	நினது உடன பிறநதாளொப்ப
देदिशतीः	தேதிஶதீ꞉	குணஙகளை விளககுவனவாய
त्वां उप	த்வாம் உப	உனககருகிலிருககினறன.
वायोरनीके	வாயோரநீகே	வாயுவின பககததில்
अस्थिरन्	அஸ்திரந்	நிலைததிருககினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருககு—3. பிரயோக ரிஷி.

அககினியே! வேள்வித தலைவனபொருட்டுச் செய்யப்படும தோததிரங்களை, சகோதரிகளைப போனறு உனது குணஙகளைப பிரகாசபபடுததுவனவாகி உனககருகி லிருககினறன. வாயுவின சமீபததிலுனனை சோபபனவுமாகி நிலைததிருககினறன எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—கிராமம் கௌடடியம்.

१२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३२
14. उपत्वाग्ने दिवे दिवे दोषावस्तर्धिया वयम् ।
२ ३ १२ ३ १ २
नमो भरन्त एमसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-1-7.

𑌉𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌰𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌮𑌸𑌿 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, वयं, दिवे, दिवे, दोषावस्तः, धिया,
नमो भरन्तः, उप, त्वां एमसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 !	அக்கினியே !
वय	𑌵𑌯𑌂	நாங்கள்
दिवे दिवे	𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍇	நாடோறும்
दोषावस्तः	𑌦𑍋𑌷𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌃	இரவு பகல்
धिया	𑌧𑌿𑌯𑌾	புத்தியால்
नमो भरन्तः	𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃	வணக்கஞ் செய்கின்றவர்களாய்
उपत्वा	𑌉𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾	உனது சமீபத்தை
एमसि	𑌏𑌮𑌸𑌿	அடைகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—4. மதுச்சந்த ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம், அக்கினி—தேவதை

அக்கினியே ! யாகாநுட்டானஞ் செய்யும் யாங்கள் மதியால் ஒவ்வொரு தினமும் இரவும் பகலும் வணக்கஞ் செய்துகொண்டு உனக்கருகில் வருகின்றோம். (4)

குறிப்பு.—'தோஷாவஸ்த' என்பதற்கு—தோஷா - இரவில் தன்து பிரகாசத்தால், வஸ்த இருளை மறைக்கின்றது, (நீக்குகின்றது) எதுவோ?! அது தோஷாவஸ்த என்ப பொருட்படுத்தி அக்கினியின் விளிச (அழைக்குஞ்) சொல்லாகக் கொள்வாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாமித்திர சராபோதம்.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
15. जराबोध तद्विड्ढि विशे विशे यज्ञियाय ।
१ ३ १२ ३ २
स्तोमꣳ रुद्राय दृशीकम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-27-10

ஜராபோத தத்விட்டி விஶே விஶே யஜ்ஞியாய ।
ஸ்தோமம் ருத்ராய த்ருஶீகம் ॥

அந்வயம்.

हे जराबोध! विशे, विशे, यज्ञियाय, तद्, विविड्ढि,
यजमानोऽपि, रुद्राय, दृशीकं, स्तोमं, (करोति) ॥

பதவுரை.

हे जराबोध!	ஹே ஜராபோத!	துதியாலுணரத்தக்கோய்!
विशे विशे	விஶே விஶே	அவ்வவ் வேள்வித் தலைவனாகிய மனிதனின் அனுக்கிரகத்திறகு
यज्ञियाय	யஜ்ஞியாய	வேள்வி யநுட்டானங் கைகூட
तद्	தத்	அத் தேவாராதனையிற
विविड्ढि	விவிட்டி	புகுவாயாக.
यजमानोऽपि	யஜமாநோऽபி	வேள்வித் தலைவனும
रुद्राय	ருத்ராய	கோரமாய வுனககு (அககினிககு)
दृशीकं	த்ருஶீகம்	காணுதறகினிய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	தோத்திரக கோவையைச
(करोति)	(கரோதி)	(செயகினறுன)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. சுனசசேபரிஷி. காயததிரி—சநதம். அக்கினி—தேவதை.

தோத்திரததா லறிதற்குரிய அககினியே! அவ்வவ் வேளவிததலைவாக ளாகிய மக்களின அநுககிரகததை முனனிட்டு வேளவியைபபறறிய அநுட்டானங் கைகூடுவதறகுத தேவாராதனை பணணுகினற விடததிற பிரவேசிபபாயாக. வேளவித தலைவனும, கோர வடிவமுள்ள உனககு அழகிய தோததிரததைச செயகினறுன, எண்டுச செயகினறுன எனபது எஞசி நினறது.

என்று யாஸ்க முனிவர், "जरा - என்பது துதியாம் அல்லது அதை யுணர்த்துவதால் அறிவிப்போன்பாலுமாகும். तद् विविड्ढि - அதைச் செய். मनुष्यस्य - எஜமானனுக்கு, स्तोमं रुद्राय दर्शनीयं - துதி உருத்திரனுக்குத் தரிசிக்கத்தக்கது" என நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு.—जराबोध, என்பதற்கு, துதியை யறிகின்ற அக்கினியே! எனக் கொண்டு, எல்லா வேள்விகட்கும் அநுக்கிரகம் பண்ணும் உருத்திரனது தோத்திரமும் உனக்குத் தெரியும் எனக் கொள்வார், மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

அழகிய துதி —அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்ட தோத்திரம்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாருதமென்னுஞ் சாமம்

१ ३ १ २र ३१ २ ३ २३ १ २
16. प्रति त्यं चारु मध्वरं गोपीथाय प्रहूयसे ।
३१ २ ३ १ २
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-19-1.

പ്രതി ത്യം ചാരുമധ്വരം ഗോപീഥായ പ്രഹൂയസേ ।
മരുദ്ഭിരഗ്ന ആ ഗഹി ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्यं, चारुं, अध्वरं, प्रति, प्रहूयसे, गोपीथाय,
मरुद्भिः, आ गहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ഹേ അഗ്നേ!	அக்கினியே!
त्यं चारुं	ത്യം ചാരും	அவ் வண்ணமொழுங்காயுள்ள
अध्वरं प्रति	അധ്വരം പ്രതി	வேள்வியை யுத்தேசித்து
प्रहूयसे	പ്രഹൂയസേ	இனிது அழைக்கப்படுகின்றாய்;
गोपीथाय	ഗോപീഥായ	சோமங் குடிப்பதற்கு
मरुद्भिः	മരുദ്ഭിഃ	மருத்துக்களோடு
आगाहि	ആ ഗഹി	நீ வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மேதாதிதிரிஷி காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

'த்யத்' என்பது நாமமீனத்துக்குரித்தாகிய 'தத்' என்பதின் பரியாயச் சொல்,

அக்கினியே! எவ் வேள்வி அங்கக் குறைவில்லாததோ, அத்தகைய அழகிய வேள்வியைக் குறியாகக்கொண்டு சோமரசங் குடிப்பதற்கு, நீ ஆதரவோடழைக்கப்படுகின்றாய். ஆதலின் இவ் வேள்வியில் நீ தேவாகட்குள், ஓர் வகைச் சிறப்பான மருத்துக்களோடு வருவாயாக.

யாஸ்க முனிவரும் இம் மந்திரத்திற்கு "அத்தன்மைய அழகிய வேள்வியின் சோமபானத்திற்கு அழைக்கப்படுகின்றாய், அவ் வக்கினியே மருத்துக்களோடு வருவாயாக" என்று நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (6)

மருத்துக்கள் வாயுதேவதைகள்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சுனச்சேபர் அல்லது பிருகு ரிஷி, வாரவந்தி.

२ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २र
17. अश्वं न त्वा वारवन्तं वन्दध्या अग्निं नमोभिः ।
३ १ २ ३ १ २
सम्राजं तमध्वराणाम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-27-1.

அஶ்வம் ந த்வா வாரவந்தம் வந்தத்யா அக்நிம் நமோபி: ।
ஸம்ராஜம் தமத்வராணாம் ॥

அந்வயம்.

अध्वराणां, सम्राजं, वारवन्तं, अश्वं न, अग्निं, त्वा, नमोभिः, वन्दध्यै, (प्रवृत्ता) ॥

பதவுரை.

अध्वराणां	அத்வராணாம்	வேள்விகட்கு
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	விளங்கிய கருத்தாவென்னும்,
वारवन्तं	வாரவந்தம்	வாலுள்ள
अश्वं न	அஶ்வம் ந	குதிரையைப்போன்ற
अग्निं त्वा	அக்நிம் த்வா	அக்கினியாமுன்னைத்
नमोभिः	நமோபி:	தோத்திரங்களால்
वन्दध्यै	வந்தத்யை	வணங்குவதற்கு
(प्रवृत्ता)	(ப்ரவ்ருத்தா)	(யாம் முயற்சித்தோம்).

சாயண பாடியம்.

கணடம—1 இருககு—7 சுனசசேப ரிஷி காயததிரி—சநதம அககினி—தேவதை

வேளவிகளின பிரகாச வடிவ எஜமானனுகிய அககினியா முனனைத தோததிரஙகளா விறைஞசுவதறகு யாம முயறசிததோம அககினிககுவமை :—வாலுளள குதிரை எனறது குதிரை, வாலின் மயிாகளால தனனைப பீடிககினற கொசு, ஈ, முதலியவைகளை நீககுமாறு, நீயுஞ சுவாலைகளால எஙகளுடைய சததுருககளை நீககுவாயாக எனபது பொருள. ஈணடு முயற்சிததோம எனபது எஞசியது. (7)

குறிபபு.—ஈணடு மூலததிலுளள நகாரம், உவமைப் பொருண்மேனினறது. மூலததிலுளள வாரவநதம எனபதறகு யுததம பணணுகின்ற குதிரை எனக கொண்டுளளாா மேனுடடாசிரியா.'

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைத்ரய ஔருவரிஷி சாமுத்திரம் அசங்கம்.

३ १ २र ३१ २र

18. और्वं भृगुवच्छुचिमप्नवानवदाहुवे ।

३ १ २३१ २

अग्निꣳ समुद्र वाससम् ॥ ८ ॥

இருககு 8-102-4.

ஔர்வப்ருகுவச்சுசிமப்னவானவதாஹுவே ।
அக்நிம் ஸமுத்ரவாஸஸம் ॥

அந்வயம்.

समुद्र वाससं, शुचिं, अग्निं, और्वं भृगुवत्,
अप्नवानवत्, आहुवे ॥

பதவுரை.

समुद्र वाससं	ஸமுத்ரவாஸஸம்	கடலில வசிப்பதும்
शुचिं	ஶுசிம்	சுததமும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அககினியை
और्वं भृगुवत्	ஔர்வப்ருகுவத்	ஔருவ பிருகுரிஷிபோலவும
अप्नवानवत् ,	அப்னவானவத்	அபனவான ரிஷி போலவும
आहुवे	ஆஹுவே	(யான) அழைககினறேன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—8. பிரயோக ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

கடலின் நடுவில் வசிக்கின்ற வடவானலமாகவும், பரிசுத்தமாகவும் உள்ள அக்கினியை ஔருவ பிருகுரிஷிக்கொப்பாகவும், அப்னவான ரிஷிக்கொப்பாகவும் யான் அழைக்கின்றேன். யான் என்றது எஞ்சி நின்றது. (8)

குறிப்பு.—ஈண்டுச் 'சமுத்திரம்' என்றதற்கு 'அந்தரிட்சம்' எனக்கொள்வாருமுளர். யாஸ்க முனிவரும் அவ்வாறே உடன்பட்டுள்ளார்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அத்திரி ரிஷி அசங்கம்.

३ १ २ ३ २ २र ३ १ २ ३ १ २
19. अग्निमिन्धानो मनसा धियꣳ सचेत मर्त्यः ।
३ १ २ ३१ २
*अग्निमिन्धे विवस्वभिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-102-22.

அக்நிமிந்தா⁴நோ மநஸா தி⁴யம் ஸசேத மர்த்ய: ।
அக்நிமிந்தே⁴ விவஸ்வபி⁴: ॥

அந்வயம்.

मर्त्यः, अग्निं, इन्धानो, मनसा, धियं, सचेत,
विवस्वभिः, अग्निं, इन्धे ॥

பதவுரை.

मर्त्यः	மர்த்ய:	மனிதன்
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
इन्धानो	இந்தா⁴நோ	வளர்த்துக்கொண்டு
मनसा	மநஸா	அன்புடையனாய்க்
धियं	தி⁴யம்	கருமத்தைக்
सचेत	ஸசேத	காலத்திற் செய்கின்றானோ
विवस्वभिः	விவஸ்வபி⁴:	வேட்போர்களைக்கொண்டும்
अग्नि	அக்நிம்	அவ்வக்கினியையே
इन्धे	இந்தே⁴	வளர்க்கின்றான்.

* अग्निमीधे, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கணடம—2. இருககு—9 பிரயோக ரிஷி.

எம மனிதன விறகால அககினியை வளாததுககொணடு மனதினுலே அன புடையனுய்க கருமததைதக காலததிற செயகினருனே, அவன வேடபோா களைக கொணடும அவ வசகினியையே வளாககினருன எனபதாம். (9)

குறிப்பு —*ஈணடு* **धियं** (*தியம*) *எனனும மூல பதததிறகு, 'பிரகஞை' என வும,* **विवस्वसि.** (*விவஸவஸி*), *எனபதறகு 'அவிகளால' எனவும பொருள கொள வாருமுளா.*

மநதிரம். 10.

கீதம—பிரசாபதி ரிஷி. நிதன காமம.

२ उ   २२ ३ १२ ३ १ २   ३ २
20. **आदित् प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिः पश्यन्ति वासरम् ।**
३२उ ३ १ २ ३ २
परो यदिध्यते दिवि ॥ १० ॥

ஆதித் ப்ரத்நஸ்ய ரேதஸோ ஜ்யோதி: பஶ்யந்தி வாஸரம் ।
பரோ யதித்யதே திவி ॥

அநவயம

परो दिवि, यद्, (अयं), इध्यते, आदित्, प्रत्नस्य, रेतसः, वासरं, ज्योतिः, पश्यन्ति ॥

பதவுரை.

परो दिवि	*பரோ திவி*	*வானுலகினமேல்*
यद्	*யத்*	*எககாலததில*
(अयं)	*(அயம்)*	*(இவவககினி)*
इध्यते	*இத்யதே*	*விளஙகுகினறதோ !*
आदित्	*ஆதித்*	*அதன பினனரே*
प्रत्नस्य	*ப்ரத்நஸ்ய*	*பணடைககாலததனுகிய*
रेतसः	*ரேதஸ:*	*செலவோனுடைய (சூரியனுடைய)*
वासरं	*வாஸரம்*	*நியாமகமாகிய*
ज्योतिः	*ஜ்யோதி:*	*பிரகாசததைப*
पश्यन्ति	*பஶ்யந்தி*	*(மககள) பாாககினருாகள.*

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. வத்ஸ ரிஷி.

விண்ணுலகின்மேல் எக்கால் இவ் வைசுவானர அக்கினி சூரிய வடிவமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அதன்பின்னரே அஹுதி காலமாய்ச் செல்லுந் தன்மையனாகிய, ஈண்டுச் செல்லுந் தன்மை ரீ கதி ஈஷணயோ: என்னும் ரீ தாதுவிற்கு அதுஸ், துட், என்னும் இரு விகுதி வர 'ரேதஸ் என்பதன் பொருளாயிற்று. அல்லது, ரேதஸ், என்பது உதகம் (சலம) என யாஸ்க முனிவர் நிகண்டு கூறுகிறது. ஆதலின், ரேதஸ்வின:' என்றது உதகமுடையானது எனவும பொருளாம். ஈண்டு, உதகம, என்றது வலியால் உதகமுடைய பொருளுககிலககியமாயிற்று. இவ்வாறுல இததன்மை வாயநத இந்திரனென்னுஞ் சூரியனுடைய, நியாமகமாகிய, அலலது, வாசரம, என்றது நாளுமாதலின், நாள் வசிததறகுக் காரண வடிவாய் ஒளிராநினற பிரகாசததை மக்கள் அனைவரும் பார்க்கினறுர்கள என்பதாம, அலலது 'வாசரம் என்பதில் முழுச சமயோகத்தில இரணடாம வேறறுமை வநதது. வரவே நாள் முழுதும எனபதுமாம. ஆனவிடத்து உதயமுதற் கொண்டு அததமனமீறுகப பிரகாசததைப பாாககினறுர்கள, எனபதும ஓர்வகைப் பொருளாம. (ஈண்டுச், செலலுந தனமையனுகிய சூரியனுடைய பிரகாசத்ததைப பார்ககின்றுாகள் என இயைத்துக்கொளக.) (10)

இரண்டாங் கண்டம்

முற்றும.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—3.

பதினன்கு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சைநது க்ஷிதம்.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २
21. अग्निं वो वृधन्त मध्वराणां पुरूतमम् ।
२ ३ २ ३ १२
अच्छा नप्त्रे सहस्वते ॥ १ ॥

இருக்கு 10-2-7.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌧𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌤𑌮𑌂 ।
𑌅𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌨𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !), वः अध्वराणां, नप्त्रे, सहस्वते,
वृधन्तं, पुरूतमं, अग्निं, अच्छा ॥

पதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேட்போர்காள் !)
वः	வ:	நீங்கள்
अध्वराणां	அத்வராணாம்	கேடிலாத ஆற்றலுடையார்கட்கு
नप्त्रे	நப்த்ரே	உறவும,
सहस्वते	ஸஹஸ்வதே	ஆற்றலுடையதும்
वृधन्तं	வ்ருதந்தம்	வளர்ந்ததும்
पुरूतमं	புரூதமம்	மகத்தும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
अच्छा	அச்சா	இனிது அடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8, [illegible] 10. பிரயோக ரிஷி.

கெடுக்கமுடியாத வலியுடையார்கட்குச் சுற்றமும், ஆற்றலுடையதும், சுவாலைகளால் விருத்தி யடைந்ததும, அதிசயமாய மிகுதிபபட்டதும், ஆகிய அக்கினியை, வேடபோர்காள! நீவிர் நன்கடைவீர்களாக. (1)

குறிப்பு.—'நபத்ரே' 'சகஸ்வதே' என்னும் மூலபதங்களின் நான்காம் வேற்றுமைகள் இரண்டாம வேற்றுமைப் பொருளைத் தந்து நின்றமை காண்க.

மற்றும் अध्वराणां = வேள்விகளை, वृधन्तं = வளரச் செய்யும व = உன்னை (அக்கினியை) सहस्वते = புத்திரப்பேற்றிற்கு, अच्छा = அடைய விரும்புகின்றோம, எனப் பொருட்படுத்திக் கொள்வாருமுளர். மேனாட்டாசிரியரிற் சிலருடைய கருத்துமிதுவேயாம்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அரவாமதேவ்யம்.

३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २
22. अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यꣳसद्विश्वं न्यत्रिणम् ।
३ १ २ २ ३
अग्निर्नो वꣳसते रयिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-28.

அக்நிஸ்திக்மேந ஶோசிஷா யம் ஸத்விஶ்வம் ந்யத்ரிணம் ।
அக்நிர்நோ வம்ஸதே ரயிம் ॥

அந்வயம்.

अग्निः, तिग्मेन, शोचिषा, विश्वं, अत्रिणं, नियंसत्,
नः, अग्निः, रयिं, वंसते ॥

பதவுரை.

अग्निः	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	அக்கினி
तिग्मेन	𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑍇𑌨	கூர்மையாகிய
शोचिषा	𑌶𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾	ஒளியால்
विश्वं अत्रिणं	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂	எல்லாத துட்டர்களையும்
नियंसत्	𑌨𑌿𑌯𑌂𑌸𑌤𑍍	ஒழிக்குக. (மற்றும்)
नः	𑌨𑌃	எங்கட்கு
अग्निः	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	அக்கினி
रयिं	𑌰𑌯𑌿𑌂	திரவியத்தைக்
वंसते	𑌵𑌂𑌸𑌤𑍇	கொடுக்குக.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. பாரதுவாச ரிஷி.

இவ் வக்கினி கூரிய சுடர்களால் (எங்களை) அமிழ்த்துகின்ற இராக்கதர் முதலியோர்களை யொழிக்குக, மற்றும் அக்கினி எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுக்குக என்பதாம். (2)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'யம்சத' என்பதிலுள்ள மகர வொற்றில் ஆகாரமிட்டு 'யாசத' என ஓதுவார் இருக்குப் பாடமுடையார்.

மந்திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

१ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २३१ २र
23. अग्ने मृड महाँ अस्य आ देवयुं जनम् ।
३१२ ३ २ ३१२
इयेथ बर्हि रासदम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-9-1.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌮𑍃𑌡 𑌮𑌹𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌆 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌇𑌯𑍇𑌥 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, मृड, (यः त्वं), अयः, देवयु, जनं,
बर्हिः, आसदं, आ इयेथ, (सः त्वं), महान्, (असि) ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
मृड	ம்ருட	நலஞ் செய்வாயாக
(यः त्वं)	(யஃ த்வம்)	(எந்த நீ)
अयः	அயஃ	நடக்கின்றவனும்
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களை விரும்பும்
जनं	ஜநம்	தலைவனது
बर्हिः	பர்ஹிஃ	தருப்பை யாசனத்தில்
आसदं	ஆஸதம்	இருப்பதற்கு
आ इयेथ	ஆ இயேத	வந்துகொண்டிருக்கின்றவனுமாகு வீரே,
(स· त्वं)	(ஸஃ த்வம்)	(அந்த நீ)
महान् (असि)	மஹாந் (அஸி)	பெரியோனாயிருக்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவரிஷி காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைச் சுகப்படுத்துவாயாக. அத் தகையன் மிகப் பெரியோனாயிருக்கின்றாய், நீ எவ் வண்ணத்தன் எனின்? நடந்துகொண்டிருக்குஞ் செயலையுடையவன். அதாவது'—தேவர்களைப் (பூசிக்க) விரும்புகின்ற எசமானனுடைய வேள்வியின்பாலுள்ள தருப்பையின் (ஆசனத்தின்) மீது உட்காருவதற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்ற அத் தன்மையன் நீ (என மேலே கூட்டிக்கொள்க) (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—இரக்ஷோகனம்.

२ ३ १ २ ३ १ २३ १ २ ३ २
24. अग्ने रक्षाणो अंहसः *प्रति स्म देव रीषतः ।
१ २ ३ १ २
तपिष्ठैरजरो दह ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-51-13.

அக்னே ரக்ஷாணோ அம்ஹஸஃ ப்ரதி ஷ்ம தேவ ரீஷதஃ ।
தபிஷ்டைரஜரோ தஹ ॥

அந்வயம்.

अग्ने!, नः, अंहसः, रक्षा, (हे) देव, अजरः (त्वं)
रीषतः तपिष्ठैः, प्रतिदहस्म ॥

* प्रति , ... [illegible]

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
नः	நः	எங்களை
अंहसः	அம்ஹஸः	பாவத்தினின்றும்
रक्षा	ரக்ஷா	பாதுகாப்பாயாக
हे देव !	ஹே தேவ !	பிரகாசிப்போய !
अजरः (त्वं)	அஜரः (த்வம்)	மூப்புத்தன்மையற்ற நீ
रीषतः	ரீஷதः	துன்புறுத்துவோர்களை
तपिष्ठैः	தபிஷ்டைः	காயும் கிரணங்களால்
प्रतिदहस्म	ப்ரதிதஹஸ்ம	சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. வசிட்டரிஷி. சந்தம்—காயத்திரி. அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பாவத்தினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. அங்ஙன் றியும், விளங்குவோய! கிழப்பருவமெய்தாத நீ துன்பப்படுத்தும் சத்துருக்களை மிகத் தகிக்கும் சுவாலைகளால் நீறுக்குவாயாக.

'ரக்ஷ' என்பது கீதபாடத்தால் 'ரக்ஷா' என நீண்டது 'ரிஷதः' என்பது மங்கனமே காண்க (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'அஜரः' என்னும் மூலபதத்திற்கு, ஜரா—அதி அஃதிலார் அஜரः அதாவது:—அழிக்காத சத்துருக்களை எனச், சத்துருக்கட்கு விசேடணமாக்கி கொள்வாருமுளர். மேனுட்டாசிரியர் கருத்து மிது.

ஈண்டு 'பிரதி தஹஸ்ம' என்பதிலுள்ள 'ஸ்ம' என்பதை கீதபாடத்தில் 'பிர திஷ்ம' என, ஷகாரமாக்கி இருக்கோதுவார் கொள்வர். 'रीषतः' என்பதற்குக் கொலையினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக, என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—இரக்ஷோக்னம்.

१ २ ३ १ २र २र १ २ १२
25. अग्ने *युङ्क्ष्वा हि ये तवाश्वासो देवसाधवः ।
२ ३ १२ ३ १ २
अरं *वहन्त्याशवः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-16-43.

அக்நே யுங்க்ஷ்வா ஹி யே தவாஶ்வாஸோ தேவஸாதவः ।
அரம் வஹந்த்யாஶவः ॥

---

* इङ्क्ष्वा, * वहन्ति मन्यव., என்பது இருக்கு.

அநவயம்.

हे देव अग्ने!, ये, साधवः, आशवः, तव, अश्वासः,
(त्वदीयं रथं) अरं वहन्ति, तान् युङ्क्ष्वा ॥

பதவுரை.

हे देव अग्ने!	ஹெ தெவ அகெ்ந !	அககினிதேவனே !
ये	யெ	எவைகள
साधव,	ஸாயவஃ	பழககபபடடவைகளும
आशव,	ஆஶவஃ	விரைவிற செலபவைகளுமோ,
तव	தவ	உனது
अश्वास,	அஶ்வாஸஃ	(அததனமைய) குதிரைகள
(त्वदीयं रथं)	(க்வதீயம் ரயம்)	நினது இரததததைப
अर वहन्ति	அரம் வஹந்தி	போதுமாறு இழுககததககன வாம.
तान्	தாந்	(ஆதலின) அக குதிரைகளைப
युङ्क्ष्वा	யுங்க்ஷ்வா	(இரதததில) பூடடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருககு—5. பரததுவாசரிஷி.

பிரகாசமாகிய அககினிதேவனே! அக குதிரைகளை யிரதததிற் பூட்டுவாயாக. எக குதிரைகளை யெனின? உனனுடைய குதிரைகளுட பழககபபடடவைகளையே அலலது, நறகுணமுடையவைகளும விரைவிற செலபவைகளுமானவைகளை. என மேறகூடடுக. அவைகளே வேண்டுமாறு உனது இரததததை யிழுககததககனவாமாதலின ஙணடு 'யுமக்ஷ்வா' எனனும மூலபதததில இடையிலுளள மகரவொறறை விலககி 'யுக்ஷ்வா' என, இருககு தைததிரீய, மோதுபவர்கள பாடங கொளவாகள். (5)

மந்திரம் 6.

கீதம்—வைசுவமானசம.

१ २ २१ २ ३ २
26. नित्वानक्ष्य विश्पते द्युमन्तं * धीमहे वयम् ।
३ १२
सुवीर मम आहुत ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-15-7.

* दव धीमाहि, எனபது இருககு.

நிக்ஷா நக்ஷ்ரோ விஶ்பதே த்யுமந்தம் தீமஹே வயம் ।
ஸுவீர ம்ருக்ந ஆஹுத ॥

அந்வயம்

नक्ष्य, विश्पते, आहुत, हे अग्ने, द्युमन्तं, सुवीरं,
त्वा, वयं, निधीमहे ॥

பதவுரை.

நக்ஷ்ய	எக்காலு மடையத்தக்கவனும
விஶ்பதே	பிரஜைகடகுத தலைவனும
ஆஹுத	அழைக்கப்பட்டவனும (ஆகிய)
ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
த்யுமந்தம்	பிரகாசமுடையவனும
ஸுவீரம்	மங்கலந்தருபவனும (ஆகிய)
த்வா	உன்னை
வயம்	நாங்கள
நிதீமஹே	பிரதிட்டை பண்ணுகினறேம்.

சாயண பாடியம்.

ம—3. இருக்கு—6. வசிட்டரிஷி

எப்போதும அடையத்தக்கோனும, பிரஜைகட்குப பதியும, வேள்வித
ர்க ளனைவர்களாலும அழைக்கப்பட்டவனுமாகிய அக்கினியே!
சமுடையானும, தோத்திரம பண்ணுவார்க்கு நலந்தருவானுமாகிய
ன யாங்கள நிலை நிறுத்துகினறேம என்பதாம். (6)

குறிப்பு.—நிறுத்துகினறேம என்பது நிறுத்தினேம் எனபதன மேறறு.
த்தேடபாலது செயறபாலது எனபதின மேறறு. 'தகு பொருளில உட
ய் கருமசசெயலுடையது, 'நக்ஷதி' என்னும் வடமொழிப பகுதி எனக கூறு
திகண்டு 'सुवीर' என்றதறகு மிகவீரமுடைய எனபார மேனாட்டுக கவிஞர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—ஆரேஷயம.

27. अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।
अपांꣳ रेताꣳसि जिन्वति ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-44-6.

அக்³நிர்மூர்தா⁴ தி³வ: ககுத்பதி: ப்ருதி²வ்யா அயம் ।
அபாம் ரேதாம்ஸி ஜிந்வதி ॥

அந்வயம்.

मूर्द्धा, दिवः, ककुत्, पृथिव्याः, पतिः, अयं, अग्निः,
अपां, रेतांसि, जिन्वति ॥

பதவுரை.

मूर्द्धा	மூர்த்⁴தா	தலைமையானதும்,
दिवः	தி³வ:	விண்ணுலகினும்
ककुत्	ககுத்	உயர்ந்ததும்,
पृथिव्याः	ப்ருதி²வ்யா:	பூமிக்கு
पतिः	பதி:	இறைவுமாகிய
अयं अग्नि.	அயம் அக்³நி:	இவ் வக்கினி
अपां रेतांसि	அபாம் ரேதாம்ஸி	தாபர சங்கமங்களைக்
जिन्वति	ஜிந்வதி	களிப்படைவிக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. விரூப ரிஷி.

தேவர்களுட் சிறந்ததும், விண்ணுலகினு முயர்ந்ததும், பூமிக்குப் பதியானதுமாகிய இவ்வக்கினி, தாபர சங்கமமான பிராணிகளை இன்புறச் செய்விக்கின்றது என்பதாம்.

(7)

குறிப்பு.—'अपा रेतासि' என்பதற்கு, வான்மழையால், என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சோபம்.

३२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २३१र २र
28. इममूषु *त्वमस्माकꣳ *सनिं गायत्रं नव्याꣳसम् ।
१ २ ३२३ १
अग्ने देवेषु प्र वोचः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-27-4.

இமமூ ஷு த்வமஸ்மாகம் ஸநிம் கா³யத்ரம் நவ்யாம்ஸம் ।
அக்³நே தே³வேஷு ப்ர வோச: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वं, अस्माकं, इमं, सनिं, नव्यांसं,

गायत्रं देवेषु, प्रवोचः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने त्वं!	ஹே அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எமது
इमं	இமம்	இவ் வநுட்டானத்தையும்,
सनिं	ஸநிம்	அவி கொடுத்தலையும்,
नव्यांसं	நவ்யாம்ஸம்	மிகப்புதிய
गायत्रं	காயத்ரம்	துதிவாக்கையும்
देवेषु	தேவேஷு	தேவர்களிடத்தில்
प्रवोचः	ப்ரவோசஃ	நன்கு சொல்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே! நீ எம் எதிரில் அநுட்டிப்பதாய அவிகொடுத்தலையும், மிக நூதனமான தோத்திர வடிவ வாக்குகளையும், தேவர்கட்கு முன் வெளிப்படையாய்க் கூறுவாயாக. (8)

குறிப்பு.—அக்கினியே! முனிவோர்களால் செய்யப்பட்ட மிகப் புதிய தோத்திரத்தையும், நாங்கள் புரோடாச முதலியவைகளை கொடுப்பதையும், தேவர்கட்கு நன்கு தெரிவிப்பாயாக. (என்க கொள்வாருமுளர்)

மந்திரம் 9.

இதம்—கோபவனம்.

१ २ ३१२ ३१ २र

29. *तं त्वा गोपवनो गिरा जनिष्ठदग्ने अङ्गिरः ।

१ २ ३ १२

स पावक श्रुधी हवम् ॥ ९ ॥

தம் த்வா கோபவநோ கிரா ஜநிஷ்டதக்நே அங்கிர: ।

ஸ பாவக ச்ருதீ ஹவம் ॥

---

* यं त्वा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे अग्ने !, गोपवनः, तं त्वा, गिरा, जनिष्ठत्,
पावक, अङ्गिरः, स हवं श्रुधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
गोपवनः	கோபவநஃ	கோபவன ரிஷி.
तं त्वा	தம் த்வா	அத்தகைய உன்னை
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
जनिष्ठत्	ஜநிஷ்டத்	உண்டாக்குகின்றார்.
पावक !	பாவக !	சுத்தப்படுத்துவோய் !
अङ्गिरः	அங்கிரஃ	எவ்விடத்தும் செல்வோய் ! நீ
स हवं	ஸ ஹவம்	அந்த துதியைக்
श्रुधी	ஶ்ருதீ	கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. கோபவன ரிஷி.

அக்கினியே! உன்னை, கோபவன ரிஷி தோத்திரத்தால் வளர்க்கின்றார், "துதிக்கப்பட்ட தேவர்கள் வளர்கின்றார்கள்", (என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. இது கொண்டு துதியால் தெய்வத்தன்மை வளர்க்கின்றமை காண்க) அத்தன்மைய வக்கினியே! எங்கும் செல்வோய்! அல்லது, அங்கிரசா புத்திர! பரிசுத்தப்படுத்துவோய! நீ கோபவன ரிஷி கூப்பிடுவதைக் கேட்பாயாக. (9)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'अङ्गिर.' என்பதற்குச் சாடாக்கினி யென்பபொருள் கொள்வாருமுளர். பேரூட்டார் கருத்து மிது.

மந்திரம் 10.

கீதம்—சூரியவர்ச்சஸ அல்லது வசுரோசி ரிஷி

२३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
30. परिवाजपतिः कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् ।
२३१ २ ३ १ २
दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ १० ॥

இருக்கு 4-15-3

பரி வாஜபதிஃ கவிரக்நிர்ஹவ்யாந்யக்ரமீத் ।
தததத்நாநி தாஶுஷே ॥

அநவயம

वाजपति , कवि , अग्नि., दाशुषे, रत्नानि,
दधत्, हव्यानि, पर्य्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

वाजपतिः	வாஜபதிஃ	அனனததிறகிறைறவனும
कविः	கவிஃ	நுணமதியுடையனுமாகிய
अग्निः	அக்நிஃ	அககினிதேவன
दाशुषे	தாஶுஷே	அவி கொடுபபவனுககுத
रत्नानि	ரத்நாநி	திரவியஙகளைக
दधत्	தயத்	கொடுபபவனாய
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளைப
पर्य्यक्रमीत्	பர்யக்ரமீத்	பரவசசெயகினறுன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம —3. இருககு—10. வாமதேவ ரிஷி.

அனனஙகட கிறைறவனுகவும (பாதுகாபபோனுகவும) ஈணடு "அன்ன பதி, கவி, எனபதிது" என வேதபாகை கூறுகினறது. எலலையிலாப பாாவையனும, அலலது நுணணறிவோனும, அவியைககொடுககும வேள வித தலைவனுககுச சிறநத தனததைத தருவோனுமாகிய அககினிதேவன, அவிகளை யாணடும வியாபிககச செயகினறுன. ஈணடுப பரவச செயதல் அனுபபுதலாம. (10)

மந்திரம் 11.

கீதம—சூரியவாசச (அலலது,) வசுரோசி ரிஷி சூரியம.

२३ २ ३१२ ३१ २ ३१२
31. उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।
३ १ २२३ १२
दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ११ ॥

இருககு 1-50-1.

உது த்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவஃ ।
த்ருஶே விஶ்வாய ஸூர்யம் ॥

அநவயம.

केतवः, त्यम्, जातवेदसं, देवं, सूर्य, विश्वाय,
दृशे, उद्वहन्ति ॥

பதவுரை.

केतवः	கெதவஃ	கிரணங்கள் அல்லது பரிகள்
त्य	த்யம்	பிரசித்தியானவனும்
जातवेदसं	ஜாதவெஉஸம்	தோன்றிய வறிவையும் தனத்தையு முடையவனும்
देवं	தெவம்	பிரகாசனும் (ஆகிய)
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
विश्वाय दृशे	விஶ்வாய உரூெம	உலகெலாங் காணுதற்கு
उद्वहन्ति	உஅஹந்தி	மேலே தாங்குகின்றன (வெளிக் கொண்டுவருகின்றன)

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரம் சௌரி ஆக்கினேயம் என்னுங் குறிப்புப் பகுபதம், குடையாகள் போகின்றாகள், பிராணிகளைத் தாங்குகின்றது, என்பது போற் காணக. இலக்கணையால் அக்கினியினுடைய தென்பது கருத்து.

கண்டம்—3 இருக்கு—11 கண்ணுவ ரிஷி

மிக விளக்குவனவாய சூரியனுடைய குதிரைகள், அல்லது கிரணங்கள் அனைத்தையும் எவுகின்ற சூரியனை மேலே தாங்குகின்றன. 'उद्वहन्ति' என்றதில் 'उद्' என்பது அசைச்சொல. எது நிமித்தந் தாங்குகின்றனவெனின்? புவனங்களெல்லாங் காண்பதன் பொருட்டு. அதாவது :—எவ்வாறாற் சனங்களெல்லாருஞ் சூரியனைக் காண்பாகளோ அவ்வாறே மேலே தாங்குகின்றன என்பதாம். எவ் வண்ணமாகிய சூரியனை யெனின்? பிரசித்தியா யுள்ளவனை. மற்றும், தோன்றின பிராணிகளை யுணாந்தோனை, அல்லது தோற்றமான திரவியமுடையானை, பிரகாசமானவனை (தாங்குகின்றன, என்பதோடு மேற்கூட்டிக் கொள்க.) இவ்வாறே நிருத்தமுங் கூறுகின்றது.

சௌரி—சூரியனைத் தேவதையாக வுடையது.

மந்திரம் 12.

கீதம்—வசுரோசி ரிஷி, காவம்.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २

32. कवि मग्नि मुपस्तुहि सत्यधर्माण मध्वरे ।

३१ २ ३ १ २

देव ममीव चातनम् ॥ १२ ॥

இருக்கு 1-12-7.

கவி உக்நி உபஸ்துஹி ஸத்யஉர்மாண உய்வரெ ।

தெவ உமீவ வாதநம் ॥

அந்வயம்.

(हे स्तोतृसङ्घ!), अध्वरे, सत्यधर्माणं, कविं, अमीव चातनं, देवं, अग्निं, उपस्तुहि ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतृसङ्घ!)	(ஹே ஸ்தோத்ருஸங்க!)	(துதிப்போர் கூட்டமே! நீவிர)
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில
सत्यधर्माणं	ஸத்யதர்மாணம்	சத்திய தருமமுடையதும
कविं	கவிம்	நீண்மதியுடையதும
अमीवचातनं	அமீவசாதநம்	துன்புறுத்துபவைகளைக கெடுப்பதும
देवं	தேவம்	பிரகாசமானதும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைத்
उपस्तुहि	உபஸ்துஹி	தோத்திரம பணணுவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—12. மேதாதிதி ரிஷி.

போற்றுங் கழகத்தோர்காள்! (நீவிர) இவ வேள்வியில் அக்கினியையடைந்து துதிப்பீரகளாக. எவ் விதமாகிய அக்கினியை யெனின? பேரறிவுடைய அங்கியை என்க. மறறும் சத்திய வாக்காகிய தருமத்தோடு கூடியதை, விளங்குவதை, மற்றுந், துன்பஞ் செயபவைகளை, அலலது சததுருககளை நாசமாககுவதை. (துதிபபீரகளாக எனபதனோடு மேலே கூட்டுக) (12)

மந்திரம் 13.

கீதம—பாராவதி ரிஷி காசீதம, காபீதம, அலலது சுமநதம.

33. शं नो देवी रभिष्टये शं नो * भवन्तु पीतये ।
शं नो रभिस्रवन्तु नः ॥ १३ ॥

இருககு 10-9-4.

ஶம் நோ தேவீ ரபிஷ்டயே ஶம் நோ பவந்து பீதயே ।
ஶம் நோ ரபிஸ்ரவந்து ந: ॥

அநவயம்.

नः देवीः, शं, भवन्तु, अभिष्टये, भवन्तु, नः पीतये, शं भवन्तु, यः, कुर्वन्तु. नः अभिश्रवन्तु ॥

பதவுரை.

नः	நஃ	எங்கட்கு
देवीः	தேவீஃ	தண்ணீரான தேவிகள்
शं भवन्तु	ஶம் பவந்து	நலமாவார்களாக.
अभिष्टये	அபிஷ்டயே	இட்டமாம வேள்விக்கு
भवन्तु	பவந்து	அநுகூலத்தார்களாகுக.
नः पीतये	நஃ பீதயே	நாங்கள் அருந்துவதற்கு
शं भवन्तु	ஶம் பவந்து	இனியவாகளாகுக.
यः	யஃ	எத்தகைய தோடநிவிருத்தியையும்
(कुर्वन्तु)	(குர்வந்து)	செய்வார்களாக (நீக்குவார்களாக)
नः	நஃ	எமது
अभिस्रवन्तु	அபிஸ்ரவந்து	(உடல்)மேல் தெளிப்பவார்களாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—13. சிந்துத்துவீபா அல்லது அமபரீஷர், திருத ஆப்தர் ரிஷி.

புனல் என்னும் தேவிகள் எங்கட்குப் பாவநிவிருத்தி வாயிலாகச் சுகங்களை யுண்டாக்குவார்களாக. எமது வேள்வியினபொருட்டு அனுகூலஞ் செய்வார்களாக வேள்வியின அங்கமாவார்களாக எனபது பொருள. மற்றும், யாம அருந்துதற்பொருட்டு இனிமை யுடையார்களாக. அவவாறே, உணடாகிய வியாதியைத தணிததலையும், உண்டாகாத வியாதிகளை வராது விலககுதலையுஞ் செயவார்களாக. மற்றும எஙகளமேற புரோட்சிபப (தெளிபப) வார்களாகுக எனபதாம. (13)

மந்திரம் 14.

கீதம—கௌராஙகிரச கதம ரிஷி மனுசயம.

१ २ ३१ २र ३ १ २
34. कस्य नूनं परीणसि धियो जिन्वसि सत्पते ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोषाता यस्य ते गिरः ॥ १४ ॥

இருககு 8-84-7.

கஸ்ய நூநம் பரீணஸி தியோ ஜிந்வஸி ஸத்பதே ।
கோஷாதா யஸ்ய தே கிரஃ ॥

அந்வயம்

सत्पते !, नूनं, कस्य !, परीणसि, धियः, जिन्वसि,
यस्य, ते गिरः, गोषाता ॥

பதவுரை.

सत्पते!	ஸத்பதே!	நல்லோர்கட்கு நாதனாகிய அக்கினியே!
नूनं	நூநம்	இப்பொழுது
कस्य?	கஸ்ய?	எவருடைய?
परीगसि	பரீணஸி	வேள்வியில்
धियः	தியஃ	கருமங்களை
जिन्वसि	ஜிந்வஸி	விரும்புவாய்,
ते गिर.	தே கிரஃ	உனது துதிகள்
यस्य	யஸ்ய	யாருடைய
गोषाता	கோஷாதா	பசுலாபத்திற்காமோ, (அவர் கருமங்களை)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14. உசனா ரிஷி.

உண்மை மக்கட்குத் தலைவனாகிய அக்கினியே! நீ இப்பொழுது எவ்விதமாகிய மனிதருடைய வேள்வியின்கண் கருமங்களைப் பிரமத்திற சோகக விரும்புவா யெனின்? யாருடைய உனது துதிகள் பசுவின லாபத்திற்கு உண்மையிலுரியனவாமோ, அவருடைய கருமங்களை விரும்புவா யென முடித்துக்கொள்க.

ஆகையால், நீ எங்கிருக்கின்றாய்? எங்கட்கிப்போது பசுவினிடத்து இச்சை யுண்டாகின்றது.

அல்லது உம அக்கினியே! நீ இப்பொழுது யாருடைய கருமங்களை விரும்புவாய்? எவருடைய கருமங்களையும் விரும்பமாட்டா யென்பது பொருள். எங்களுடைய கருமங்களையே விரும்புவாய் என்பது கருத்து எனக் கொள்ளினுமமையும். (14)

குறிப்பு—ஈண்டு 'परीणसि' எனவும், 'सत्पते' எனவும், கீதமோதுவார் கொள்வர். 'परीगस.' எனவும், 'दंपते' எனவும், இருக்கோதுவார் கொள்வர்.

ஈண்டு அக்கினியே! எவருடைய மனத்திற்குச் சுகங் கொடுப்பாய்? யாருடைய வாக்கு வேள்வியிற் றுதிப்பதாமோ, அவருக்கு என்றனர் மேனாட்டாசிரியர்

மூன்றாங் கண்டம்

முற்றும்.

குறிப்பு—இக்கண்டத்தில் ஆங்கிலேயப் பதிப்பில் மந்திரங்கள் 15 எனக் கொள்ளப்பட்டது. இதில் 13 ம் மந்திரத்தையே இரண்டு மந்திரங்களாக்கிய பதினைந்தெனக்கொண்டிருப்பதன்றி மந்திரத்தில் மிகுதி குறைவு இன்று.

நான்காங் கண்டம்.

சாயணர் முகவுரை.

'எக்ஞமெக்ஞம்' என்றற்றொடக்கத்து மூன்று கண்டங்களில் அதாவது:—4, 5, 6 கண்டங்களில் 218 மந்திரங்கள் 'பிருகதீ' சந்தங்களை யுடையன. பின்னாக கூறும் மூன்று மந்திரங்களை நீக்கி, ஏனையவைகள் அக்கினியைத் தேவதையாக வுடையன.

அம்மூன்று மந்திரங்களாவன:—4-ம கண்டத்தில, 8-ம மந்திரம இந்திரனைத் தேவதையாக வுடையது. 6-ம கண்டத்தில 2-ம மந்திரம, பிரமணபதி, எனபதோர தேவதையை யுடையது. 6-ம கண்டத்தில 3-ம மந்திரம், பசுக்கட்டும யூபத்தின்றுதி. ஏனைய தோத்திரங்கள அக்கினியின் றுதிகளே.

'आग्नेया' எனனும பகுபதக் குறிப்புப் பெயர 'பிராணி' எனனும் நியாயத்தால என முன 3-ம கண்டம, 11-ம் மந்திரத்திற்கு உரை கூறுங்கால் கூறப்பட்டது. அப்போதப்போது முன்போல இருடிகள கூறப்படுவார்கள். (சாயணுசாரியனுகிய என்னுல எனபது எஞ்சி நின்றது)

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம—பாரத்துவாச ரிஷி, உபஹவம, சிரேஷ்டகவம, யக்ஞாயக்ஞியம.

३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १२

35. यज्ञा यज्ञा वो अग्नये गिरा गिरा च दक्षसे ।

१ २ ३२ ३१२ ३ १२ ३ २ ३१ २ २

प्रप्र वय ममृतं ——— प्रियं मित्रं न शंसिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 6-48-1.

யஜ்ஞா யஜ்ஞா வோ அக்₃நயே கி₃ரா கி₃ரா ச த₃க்ஷஸே ।
ப்ரப்ர வயம் அம்ருதம் ஜாதவேத₃ஸம் ப்ரியம் மித்ரம் ந ஶம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்

(हे स्तोतारः), वः, यज्ञा यज्ञा, दक्षसे, अग्नये, गिरा गिरा, (स्तोत्रं कुरुत
वयं, (अपि) जातवेदसं, अमृतं, मित्रं न प्रियं (तं) प्रप्रशसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹே ஸ்தோதாரஃ !)	(துதிப்போர்காள் !)
वः	வஃ	நீங்கள்
यज्ञा यज्ञा	யஜ்ஞா யஜ்ஞா	எல்லா வேள்விகளிலும்
दक्षसे	தக்ஷஸே	வளர்தற்பொருட்டு
गिरा गिरा	கிரா கிரா	தோத்திரமாகிய வாக்கால்
(स्तोत्रं कुरुत)	(ஸ்தோத்ரம் குருத)	(துதி செய்வீர்களாக)
वयं (अपि)	வயம் (அபி)	நாங்களும்
——•	ஜாதவேதஸம்	உண்டாகிய பொருள்களை யுணர்வுகளையு முடையதும்,
अमृतं	அம்ருதம்	இறவாததும்,
मित्रं न	மித்ரம் ந	நண்பனை யொத்ததும்
प्रियं	ப்ரியம்	அநுகூலத்ததுமாகிய
तं	தம்	அதை (அவ்வக்கினியை)
प्रप्रशंसिषं	ப்ரப்ரஶம்ஸிஷம்	இனிது போற்றுகின்றும்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்.—4. இருக்கு—1. சம்யு ரிஷி.

ஏத்துவோர்களே! நீங்கள் வேள்விகளனைத்திலும் தழைத்தோங்குதற்கு, அக்கினியின்பொருட்டுத் தோத்திரமாகிய வாக்கியத்தால் துதி செய்வீர்களாக. ஈண்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்றது எஞ்சி நின்றது. 'गिराच' என்பதிலுள்ள சகாரம் (உம்மை) மாற்றுப் பொருள் முறை. அதாவது, 'व,' நாங்கள் என்பதோடு கூட்டத்தக்கதாயிற்று. இவ்வாறாய வழி நாங்களும், என்றாயிற்று. ஆகவே நீங்களுந் தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக, நாங்களும் அவ்வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம் என முடிந்தது. எவ்விதமாகிய அக்கினியை யெனின்? சாதலற்றதை, தோன்றும்பொருள்களை யுணர்வதை, அல்லது உள்ளதாகிய மெய்யறிவுடையதை, அல்லது தோன்றிய தனமுடையதை, மற்றும் மித்திரனைப்போன்றதை, அநுகூலமானதைப் போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற்கூட்டிக்கொள்க. ஈண்டு 'प्र' என்பது இரட்டித்தது மந்திரபாதம் முடிவதற்காம் 'शंसिषं' என்னும் ஒருமை திரிந்து பன்மையாயிற்று 'प्रशंसाम.' என அதாவது துதிக்கின்றேன் என்றது துதிக்கின்றோம் என்றாயிற்று. அல்லது, நீ, என்றது. நாங்கள், என்

ருயிற்று ஆகவே அக்கினியைப் பயனில்லையாக்கி வினைச்செய்து கொண்டு 'வளர்த்தற் பொருட்டு' என்பதை வளரும் வினையாக்கிச் செய்யப்படுபொருள் குன்றியதெனக் கொண்டு, உம்மையை ஏல, எனக் கொள்ளுங்கால், நூறிப் போய்! நீ வேள்வியின்கண் இவ் வக்கினியைத் தோத்திரத்தால் வளர்ப்பாயேல், நாங்களும் இறவாத் தன்மை முதலிய குணம் வாய்ந்த அவ் வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம், என்பது பொருளாம் இதுவும் அதற்கொவ்வுமெனக. (1)

மந்திரம் 2.

கீதம்—காத்தயசம்.

१ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २
36. पाहि नो अग्न एकया पाह्यु३त द्वितीयया ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २
पाहि गीर्भि स्तिसृभि रूर्जांपते पाहि चतसृभिर्वसो ॥ २ ॥

இருக்கு 8-60-8.

வாஹி நோ அக்ந ஏகயா வாஹ்யுத த்விதீயயா ।
வாஹி கீர்பி ஸ்திஸ்ருபி ரூர்ஜாம்பதே வாஹி சதஸ்ரு
[பிர்வஸோ ॥

அநவயம்.

हे अग्ने!, एकया पाहि, उत द्वितीयया पाहि, हे ऊर्जांपते!
तिसृभिः, गीर्भिः, पाहि, वसो चतसृभिः पाहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने ! न.	ஹே அக்நே ! நঃ	அக்கினியே ! எங்களை
एकया	ஏகயா	ஒருவாக்கால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
उत द्वितीयया	உத த்விதீயயா	மற்றும், இரண்டாம் வாக்கால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
हे ऊर्जांपते !	ஹே ஊர்ஜாம்பதே !	அன்னங்கட் கிறையே !
तिसृभि. गीर्भिः	திஸ்ருபிঃ கீர்பிঃ	மூன்று வாக்குகளால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
वसो !	வஸோ !	அக்கினியே !
चतसृभिः	சதஸ்ருபிঃ	நான்கு வாக்குகளால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம.

அககினியே ! நீ எஙகளை ஒரு வாகசெனனும இருககுவேத வாககாற காபபாறறுவாயாக மறறும, இரணடு வாககுகளாகிய இருககாற (மநதிரத தால) காபபாறறுவாயாக மூனறு வாககுகளான தோததிரஙகளாற பரி பாலிபபாயாக அனனஙகட கிறைவ ! அககினியே! நானகு வாககுகளாற் (துதிகளாற) காபபாறறுவாயாக எனபதாம

குறிபபுரை.

ஒனறால அதாவது —ககர முதறகொணடு மகர மீறுயுள்ள 25 எழுத துககள முதலிய வடிவததால எனபதாம. அலலது அககரபபோடம (எழுத துககடகுக காரணமாகிய வணுவொலி) எனபதனுற் காபபாறறுவாயாக. மற றும இரணடாவதால (அதாவது) யசுா இலககணததோடு கூடியதால, ய, ர, ல, வ, எனனும எழுததுககள மிகுதிபபாடடால, பதபபோடமாகிய வாககால எஙகளைப பாதுகாபபாயாக ஆறறலுககு அலலது அன்னததிறகு இறைவ ! இருககு, யசுா, சாமம எனனு மிலககணததோடு கூடிய மநதிரஙக ளாய மும்மை ஒலி வகையால स, ष, स, ह, எனனு மககரஙகளை மிகுதியாகக கொணட பதஙகளால அலலது வாககியப போட வடிவாகிய வாககுகளால, எஙகளை யிரடசிபபாயாக காருகபததிய அககினியே! நானகால இருககு, யசுா, சாம, இலககண மநதிரஙகளான உயிரெழுததுகள மிகுநதுளள இருககால, அலலது அகணட வாககியமாகிய போட வடிவ வாககால, எங களைப பரிபாலிபபாயாக நாஙகள செயத இவ விலககணஙகளோடு கூடிய தோததிரங்களைக கேடடு, எஙகளை யினிது பாதுகாபபாயாக எனபது உடகிடை.

அஃதனறியும் ஒனறால்—இருக்கால். இரண்டால—யசுரால். மூன்றால் இருககு யசுா சாமஙகளால எனவும, நானகால—இருககு, யசுர், சாம, இலக கண, முதலியவைகளோடு கூடியதால எனவும,

பரிசம், சிறுபரிசம, அண்ணுபபு, சிறறுணணுப்பு எனனும பெயர்க ளுளள ககர முதல மகரவீறு ஐநது வருககஙகளான 25 அககரஙகள, ய, ர, ல, வ எனபவைகள, स, ष, स, ह, எனபவைகள, உயிரெழுததுககளுள மிகல, குறைதல பறறி நால வகையாயக கூறியுளளன எனவும,

அக்கரபபோடம, பதபபோடம, வாககியபபோடம, எனபவைகளையே நான்கு வகையாயக கொணடுளளது என உரை கூறுவாருமுளா. (2)

குறிப்பு —'वसो.' எனபதறகுத தனமுளள அககினியே ! எனபா மேனுட்டு ஆங்கிலக கவிஞா.

மநதிரம 3.

கிரமம—பரததுவாச ரிஷி பிரசசிரி

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २
37. बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः शुक्रेण देव शोचिषा ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ * रेवत्पावक दीदिहि ॥ ३ ॥

இருககு 6-48-7.

ப்ருஹத்³பி⁴ரக்³நே அர்சிர்பி⁴: ஶுக்ரேண தே³வ ஶோசிஷா ।
ப⁴ரத்³வாஜே ஸமிதா⁴நோ யவிஷ்ட² ரேவத்பாவக தீ³தி³ஹி ॥

அநவயம

हे देव!, यविष्ठ!, पावक!, अग्ने!, शुक्रेण, शोचिषा, भरद्वाजे, समिधानः, त्वं, बृहद्भिः, अर्चिभिः, रेवत्, (यथा स्यात् तथा) दीदिहि ॥

பதவுரை

हे देव!	ஹே தே³வ!	ஈகை முதலிய குணஙகளையுடையோய!
यविष्ठ!	யவிஷ்ட²!	கட்டிளமையோய!
पावक!	பாவக!	பரிசுததபபடுததுவோய்!
अग्ने!	அக்³நே!	அககினியே!
शुक्रेण	ஶுக்ரேண	நிருமலமாகிய
शोचिषा	ஶோசிஷா	ஒளியால
भरद्वाजे	ப⁴ரத்³வாஜே	பரததுவாசரெனனும எனது சகோதராிடதது
समिधानः	ஸமிதா⁴ந:	இனிது விளஙகுபவனாகி
त्वं	த்வம்	நீ
बृहद्भिः अर्चिभिः	ப்³ருஹத்³பி⁴: அர்சிர்பி⁴:	பெருமபிரகாசஙகளால
(न.)	(ந:)	எனககாகத
रेवत्	ரேவத்	தனமுடையானாய
(यथास्यात् तथा)	(யதா²ஸ்யாத் ததா²)	உளளவாறு
दीदिहि	தீ³தி³ஹி	விளஙகுவாயாக.

சாயணபாடியம

கணடம—4. இருககு—3 சமயு அலலது திருணபாணி ரிஷி.

கொடை முதலிய குணஙகளையுடையோய! இளமையோய! சுததப் படுததுவோய! அககினியே! தெளிநத பிரகாசததால, பரததுவாசா என னும எனது சகோதரிடததில பேரொளியால இனிகா விளஙகின வ

[illegible] இருககு.

ஞகி எனக்குத் திரவியமுடையதாந் தன்மை யெவ்வாறுமோ? அவ்வாறே விளங்கிக்கொண்டிருப்பாயாக.

மற்றும் 'रेवत् पावक' என்க கீதம் பாடுவோரும், 'रेवन्न शुक्र दीदिहि द्युमत् पावक' என இருக்கோதுவாரும் கொள்வர். (3)

குறிப்பு—ஈண்டுத் தனமென்றது வேள்விகட்கெல்லாமோர் தனமாகிய ஆவை, சமயு, என்பவர் பரத்துவாச ரிஷிக்கு ஒத்ததோராசிரமத்தாராதலின் சகோதரராவர், உண்மையில் உடன்பிறந்தாரல்லர் என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—உரோராங்கிசருடையது.

१ २ ३ १ २ ३१२
38. त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः ।
३ २ ३ २ ३ १ २ १ २ ३ १
यन्तारो ये मघवानो *जनानामूर्वं दयन्त गोनाम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-16-7.

த்வே அக்நே ஸ்வாஹுத ப்ரியாஸ: ஸந்து ஸூரய: ।
யந்தாரோ யே மகவாநோ ஜநாநாமூர்வம் தயந்த கோநாம் ॥

அந்வயம்.

हे स्वाहुत, अग्ने!, त्वे, सूरयः, ये (च) मघवानो, यन्तार , जनानां, गोनां च, दयन्त·, ते (च) प्रियास· सन्तु ॥

பதவுரை.

हे स्वाहुत अग्ने!	ஹே ஸ்வாஹுதாக்நே!	விதிப்படி ஓமம் பண்ணிய அக்கினியே!
त्वे सूरयः	த்வே ஸூரய:	உன்னைத் துதிப்போர்களாய அறிஞர்களும்
ये च मघवान.	யே ச மகவாந:	எவர்கள் தனமுடையார்களோ,
यन्तारः	யந்தார:	கொடையாளர்களோ,
जनानां	ஜநாநாம்	எம்மவர்கட்கு
गोनां	கோநாம்	கோக்களது
ऊर्वं	ஊர்வம்	சமூகத்தைக்
दयन्त	தயந்த	கொடுக்கின்றார்களோ,
ते (च)	தே (ச)	அவர்களும்
प्रियास.	ப்ரியாஸ:	(நினக்கு) அன்புடையராய
सन्तु	ஸந்து	இருப்பார்களாக

* जनानामूर्वान्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 4. வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்வித தீலவாகளால விதிப்படி ஓமம பண்ணப் பட்டோய! உனனைப போறறுவோாகள இனபுடையாாகளாகுக. மற றும, எவாகள தனமுடையாாகளோ, பெருந கொடையாளாகளோ, எஙக ளுடைய சமூகத்தையும, கோககளின சமூகததையும, எவாகள கொடுககின றாகளோ, அவாகளும உனதனபாகளா யிருபபாாகளாக. (4)

குறிப்பு—ஈணடு உரையாசிரியா, ஓமம பண்ணப்படடோய்! என இரண டாம முறையும விளியாகவே உரை கூறியுளளாா அதை ‘அககினியே’ எனனும விளிககே விசேடணமாககிக கொளளினும வழுவினறுமெனபது காணக. ஆதிக கினறவாகள பிரியமாவாாகளாக, மறறும வேளவிச சாமககிரியைகளைக கொணடு வருவாாகளாக. தலைவன கொடுககும பசுமநதைகளைப பஙகிடடுக கொளவாாக ளாக. 1200 கோககள ஒரு அநதணன பாகம எனபது பாடியம. ‘சனனும’ என பதன விரிவு எனபா மேனுடடாசிரியா.

மந்திரம் 5.

கீதம்—சாமதகன ரிஷி, மாண்டவம்

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
39. अग्ने जरित विंश्पति * स्तपानो देव रक्षसः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
अप्रोषिवान् † गृहपते महाꣳ असि दिवस्पायु र्दुरोणयुः ॥ ५ ॥

இருககு 8-60-19.

அக்நே ஜரித விஶ்பதி ஸ்தபாநோ தேவ ரக்ஷஸ꞉ ।
அப்ரோஷிவாந் க்ருஹபதே மஹாꣳ அஸி திவஸ்பாயுர்துரோ
[ணயு꞉ ॥

அநவயம்.

हे अग्ने देव! (त्वं) जरितः, विश्पतिः, रक्षसः, तपानः,
असि, दिवः, पायुः, दुरोणयुः, तादृशः (त्वं), महान्, असि ॥

---

* ते पानो † गृहपति எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे अग्ने देव! (त्वं)	ஹே அக்நே தேவ! (த்வம்)	அக்கினிதேவ! நீ
जरितः	ஜரித:	துதித்தற்குரியானும்
विश्पतिः	விஶ்பதி:	பிரசைகளைக்காப்பாற்றுவோனும்
रक्षसः	ரக்ஷஸ:	இராக்கதர்களைத்
तपानः	தபாந:	தகிக்கச் செய்வோனுமாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हे गृहपते!	ஹே க்ருஹபதே!	வீட்டுக்கிறைவ!
त्व	த்வம்	நீ
अप्रोषिवान्	அப்ரோஷிவாந்	வீட்டை விடாதவனாகி
महान् असि	மஹாந் அஸி	பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய்.
दिवः	திவ:	விண்ணுலகைக்
पायुः	பாயு:	காப்பாற்றுவோன
दुरोणयुः	துரோணயு:	எஜமான வீட்டிலென்றுமிருப்பவன்
तादृशः (त्वं)	தாத்ருஶ: (த்வம்)	அப்படிப்பட்ட நீ
महान् असि	மஹாந் அஸி	மகானாயிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி.

அக்கினிதேவ! நீ போற்றத்தக்கோனாகவும், பிரசைகளைக் காப்பாற்றுபவனாகவும், அசுரர்களைக் காய்பவனாகவும் இருக்கின்றாய். வேள்வித் தலைவன் வீட்டைக் காப்பாற்றுகின்ற அக்கினியே! நீ எஜமானன் வீட்டை நீங்காது பெரிதும் பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய். வானுலகத்தைக் காப்பவன், எசமானன் வீட்டிற் றொடர்ந்திருப்பவன், அதாவது—இடையறாதிருப்பவன் என்பதாம். அத் தன்மைய நீ மகானாயிருக்கின்றாய் என அந்வயித்துக் கொள்க. (5)

'तपान, तापान.' எனவும், 'गृहपते, गृहपति.' எனவும் பாட பேதங்களுண்டு.

குறிப்பு—'போற்றத்தக்கோன' என்பது முதலிய விசேடணங்களோடு கூடிய அக்கினியே! உன்னைத் துதிக்கின்றேன், எனக் கொள்வாருமுளர். துரோணம்-வீடு அதைக் கொடுப்போன் துரோணயு—'जरित.' என்னும் மூல பதத்திற்கு எங்கள் துதியைத் தேவர்கட்குச் சொல்பவனும் எனக் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 6.

१३ १२ ३ १२ ३ १   २र

40. अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रꣳ राधो अमर्त्य ।

२ ३ १२   ३ २३ २ २ १ २३१२

आ दाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाꣳ उषर्बुधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-1.

அக்³நே விவஸ்வ து³ஷஸஶ்சித்ரம் ராதோ⁴ அமர்த்ய ।
ஆ தா³ஶுஷே ஜாதவேதோ³ வஹா த்வமத்³யா தே³வாம் உஷர்பு³த⁴꞉ ॥

அந்வயம்

हे अमर्त्य! जातवेदः!, अग्ने! त्वं, उषसः, विवस्वत्, चित्रं,
राधः, दाशुषे, आ वह, (किञ्च) अद्या, उषर्बुधः, देवान्, आ वह ॥

பதவுரை.

हे अमर्त्य!	ஹே அமர்த்ய!	இறப்பிலாதோய்!
जातवेदः	ஜாதவேத³꞉	தோன்றியவைகளை யுணர்ந்தோய்!
अग्ने!	அக்³நே!	அக்கினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
उषसः	உஷஸ꞉	உஷா தேவதையினின்று,
विवस्वत्	விவஸ்வத்	விசேடமான இடத்தோடு கூடியதும்,
चित्रं	சித்ரம்	சித்திரமுடையதுமாகிய
राधः	ராத⁴꞉	திரவியத்தை
दाशुषे	தா³ஶுஷே	தொண்டனும் வேள்வித் தலைவனுக்கு
आवह	ஆவஹ	கொண்டு வருவாயாக
किञ्च	கிஞ்ச	மற்றும்
अद्य	அத்³ய	இப்பொழுது
उषर्बुधः	உஷர்பு³த⁴꞉	விடியற்காலத்திலெழுந்துள்ள
देवान्	தே³வாந்	தேவர்களை
आवह	ஆ வஹ	அழைத்து வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 6. பிரஸ்கண்வ ரிஷி

அக்கினியே! நீ உஷா தேவதையிடத்திலிருந்து, அவியைக் கொடுத்த எசமானனுக்குத் தனம் கொண்டுவந்து சோபப்பாயாக. மரணமிலாதோய்!

உண்டானவைகளை யுணர்ந்தோய்! என்பன, அக்கினியைச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றன. எவ்விதமாகிய தன்மெனின்? விசேடம் வாய்ந்த இருக்கையுடையதும் பலவகைப்பட்டதுமாம். மற்றும், இந்த யாக தினத்தில் விடியற் காலத்தி லெழுந்திருக்கின்ற தேவர்களை வரவழைப்பாயாக.

குறிப்பு—தோன்றுகின்ற பொருளை யுணர்ந்ததும், இறவாததுமாகிய அக்கினியே! இருணீக்கு முன்னது வடிவம் விசித்திரப் பிரகாசமாம், அந்த காலத்தில் விழித்துள்ள ஏனைய தேவர்களை இப்பொழுது நீ அழைப்பாய்; எசமானன் பொருட்டு எனக் கொள்வாரு முளர்.

உஷா தேவதைகளிரண்டுள்ளன. ஒன்று வாயு சக்தியையுடையதாதலின், மேகத்தில் நீரைத் தங்கச் செய்கின்றது. மற்றொன்று காந்தியைத் தாங்குதலால், இயற்கையாகவே சூரியன் சம்பந்தப்பட்டது. 'अद्य' என்பது வைதீகத்தால் 'अद्या' என நீண்டது.

மந்திரம் 7.

கீதம்—கௌதமம்.

१ २ ३२ ३ २उ ३ १ २
11. त्वं नश्चित्र ऊत्या वसो राधांसि चोदय ।
३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २र
अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि विदा गाधं तुचे तु नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-48-9.

த்வம் நஶ்சித்ர ஊத்யா வஸோ ராதாம்ஸி சோதய ।
அஸ்ய ராயஸ்த்வமக்நே ரதீரஸி விதா காதம் துசே து ந꞉ ॥

அந்வயம்

हे वसो!, चित्रः त्वं, ऊत्या, नः राधांसि, चोदय, अस्य,
रायः, त्वं रथीः, असि, अपि च, नः, तुचे, गाधं तु विदा ॥

பதவுரை

हे वसो!	ஹே வஸோ!	வியாபகவக்கினியே!
चित्र त्वं	சித்ர꞉ த்வம்	விசித்திரமாய்க்காணப்பட்ட நீ
ऊत्या	ஊத்யா	காப்பாற்றுவதுடன்
नः	ந꞉	எங்கட்குத்
राधांसि	ராதாம்ஸி	தனங்களையும்
चोदय	சோதய	வரச் செய்வாயாக
अस्यराय.	அஸ்ய ராய꞉	இத்திரவியத்திற்கு

त्वं	ത്വം	நீ
रथी असि	രഥീ അസി	நியமிபபோனுயிருககினருய
(अपि च)	(അപി ച)	மறறும
न.	നഃ	எஙகளுடைய
तुचे	തുചേ	புததிரனுககு
गाधं तु	ഗാധം തു	கீாததியை
विदाः	വിദാഃ	அடைவிபபாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம—4, இருககு—7 திருணபாணி ரிஷி

வியாபகமாகிய அககினியே! விசிததிரமாகக காணபபடட நீ (எங களைக) காபபாறறுவதோடுகூட தனஙகளையும எஙகடகு அனுபபுவாயாக இவவுலகிற காணபபடட திரவியஙகடகு நீயே, தலைவனு யிருககினறுய ஆகையால எஙகடகுத தனஙகளை வசசெயவாயாக எனபது பொருள மற றும, எஙகளுடைய பிதிாககள வீழாமைககுக காரணமாகிய புததிரனுககுப பெருமையை விரைவிற கொடுபபாயாக (7)

குறிப்பு —'பிரதிஷடை' என்பதின பொருளாகிய 'கீாததியை' எனபது பாடியககாரா உடனபாடு பூமி முதலிய இடம எனபது விவரணா மதம.

மநதிரம் 8.

கீதம—கௌதமம.

२उ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २

42. **त्वमित् सप्रथा अस्यग्ने त्रातऋतः कविः ।**

२र ३ १ २ ३ १ २

त्वां विप्रासः समिधान दीदिव आ विवासन्ति वेधसः ॥ ८ ॥

இருககு 8-60-5

ത്വമിദ് സപ്രഥാ അസ്യഗ്നേ ത്രാതഋതഃ കവിഃ ।

ത്വാം വിപ്രാസഃ സമിധാന ദീദിവ ആ വിവാസന്തി വേധസഃ ॥

அநவயம்

अग्ने!, त्रात', ऋतः, कविः, त्वमित्, सप्रथा, असि, (हे),

समिधान! दीदिव.! विप्रासः वेधसः त्वां, आविवा, सन्ति ॥

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
त्रात.	த்ராத:	காப்பாற்றுவோனும்
ऋत	ருத:	சத்தியவடிவனும்
कवि	கவி:	நீண்மதியுடையானும் (ஆகிய)
त्वमित्	த்வமித்	நீயே
सप्रथा. असि	ஸப்ரதா: அஸி	யாண்டும் பரவியுள்ளாய்.
हे समिधान दीदिव !	ஹே ஸமிதாந தீதிவ:!	சுடர்மிகுந்த பிரகாசமாகிய அக்கினியே !
विप्रासः	விப்ராஸ:	பேரறிவாளர்களும்
वेधसः	வேதஸ:	போற்றுவோர்களும்
त्वां	த்வாம்	உன்னை
आ विवासन्ति	ஆ விவாஸந்தி	இனிது சேவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—8. விரூப ரிஷி

அக்கினியே! பரிபாலிப்போனும், சத்தியவடிவோனும், எல்லையில்ல வுணர்ச்சியுடையோனுமாகிய நீயே எவ்விடத்தும் வியாபித்துள்ளாய். மிகுந்த சோதியாகிய அக்கினியே! மேதாவிகளும், ஏத்துவோ உன்னை யுள்ளவாறு வழிபடுகின்றார்கள்.

குறிப்பு—மூலத்தில் 'त्वमित्' என்பதிலுள்ள 'इत्' என்பதற்கு யென்ற தேற்றேகாரப்பொருள் கொண்டனர் இவ்வுரையாசிரியர். பாத நிறைவாதற் பொருட்டென்பர் விவரணக்காரர். மற்றும் 'दीदिव' என பிரகாசமாகிய எனக்கொண்டார் பாடியக்காரர். தானமுடைய எனவுங் (சிலர்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி ஆயுள்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

43\. आनो अग्ने वयो वृधꣳ रयिं पावक शꣳस्यम् ।

१ २ ३ २३ १ २ ३ १ २

रास्वा च न उपमाते पुरुस्पृहꣳ सुनीती *सुयशस्तरम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-60-11.

* स्वयशस्तर, என்பது இருக்கு.

ஆ நோ அக்நே வயோ வ்ருதம் ரயிம் பாவக ஶம்ஸ்யம் ।
ராஸ்வா ச ந உபமாதே புருஸ்ப்ருஹம் ஸுநீதீ ஸுயஶஸ்தரம் ॥

அநவயம.

हे पावक! अग्ने! वयो वृधं, शंस्यम्, रयिं, नः, आ,
हे उपमाते!, च नः सुनीती, पुरुस्पृहं, सुयशस्तरं, रास्वा ॥

பதவுரை.

हे पावक!	ஹே பாவக !	பரிசுததபபடுததுவோய!
अग्ने!	அக்நே !	அககினியே ! (நீ)
वयो वृधं	வயோ வ்ருதம்	அனனததை வளாபபதும
शंस्यं	ஶம்ஸ்யம்	போறறததககதுமாகிய
रयि	ரயிம்	தனததை
न	நஃ	எஙகடகு
आ (आभर)	ஆ (ஆஹர)	நிறையவைபபாயாக.
हे उपमाते!	ஹே உபமாதே !	எனதருகில அளவோடு நெய்யேறபோய் !
न	நஃ	எஙகடகு
सुनीती	ஸுநீதீ	நலல துதியால
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலலோாகளும விருமபததகக
सुयशस्तरं	ஸுயஶஸ்தரம்	கீாததியாகிய தனததையுங
रास्वा	ராஸ்வா	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருககு—9 சுனசசேப ரிஷி.

அககினியே! நிருமலததோய! நீ அனனததை விருத்திபண்ணுவதும, புகழததககதுமாகிய திரவியததை எஙகடகு நிறையுமபடி செயவாயாக நிறையுமபடி செயவாயாக எனபது எஞசிநினறது நிறையச செயதுவிட்டு எமககருகில அளவோடு நெயயேறகுந தனமை வாய்நத அககினியே! எஙகடகு நல்ல நீதியால பலரும விருபபஙகொளளும் மிகப பெருமையெனனுந திரவியததையுங கொடுபபாயாக. (9)

மந்திரம் 10.

கீதம்—யாமம்.

२उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
44. यो विश्वा दयते वसु होता मन्द्रो जनानाम् ।
३ ३१ २र ३ १ २ ३ १ २र २ ३१२
मघोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्रस्तोमा यं त्वग्नये ॥ १० ॥

இருக்கு 4-9-1.

யோ விஶ்வா தயதே வஸு ஹோதா மந்த்ரோ ஜநாநாம் ।
மகோர்ந பாத்ரா ப்ரதமாந்யஸ்மை ப்ரஸ்தோமா யம் த்வக்நயே ॥

அந்வயம்.

होता, मन्द्रः, यः विश्वा, वसु, जनानां, दयते, (तस्मै), अस्मै, अग्नये,
मघोः, न, प्रथमानि, पात्राः, स्तोमाः, प्रयन्ति ॥

பதவுரை.

होता	ஹோதா	வானோரை யழைப்பதும்
मन्द्रः	மந்த்ரஃ	களிப்பை யுண்டாக்குவதும
यः	யஃ	எவ் வக்கினியோ,
विश्वा वसु	விஶ்வா வஸு	எல்லாத தனஙகளையும
जनानां	ஜநாநாம்	சனஙகட்குக
दयते	தயதே	கொடுக்கத்தக்கதுமாமோ
(तस्मै) अस्मै अग्नये	(தஸ்மை) அஸ்மை அக்நயே	அத்தகைய இவ வக்கினிக்கு
मघो न	மகோஃ ந	களிப்பைச் செய்வன போன்று
प्रथमानि	ப்ரதமாநி	முக்கியமான
पात्रा	பாத்ரா	பாத்திரங்கள்
स्तोमाः	ஸ்தோமாஃ	தோத்திரங்கள்
प्रयन्ति	ப்ரயந்தி	செல்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—10. சோபரி ரிஷி.

வானோரை யழைப்பதும், களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய அக்கினி எல்லாத தனங்களையுஞ் சனங்கட்குக் கொடுக்கின்றது'. அந் தனத்தைய இவ் வக்

கினியின் பொருட்டுக் களிப்பைத் தருஞ் சோமத்தைப் (சோமரசத்தைப்) போல், முக்கியமான பாத்திரங்களுந் தோத்திரங்களும் போகின்றன. (10)

குறிப்பு.—मन्द्र. என்றதற்கு அனைவருந் தொழுதத்தக்க தேவர்களை, அழைக்கின்ற அக்கினியே என்று, தேவர்கட்கு விசேடணமாகக்கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்

நான்காங் கண்டம்
முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி, ஆக்கினேயம், மனுச்சியம்.

३ १ २ ३२ २२ ३ १ २२३ १ २
45. एना वो अग्निं नमसोर्जो नपात माहुवे ।
३ १ २२ ३ १ २ ३१ २२ ३२ ३१२
प्रियं चेतिष्ठ मरतिंॅ स्वध्वरं विश्वस्य दूत ममृतम् ॥ १ ॥

இருக்கு 7-16-1.

ஏநா வோ அக்3நிம் நமஸோர்ஜோ நபாத மாஹுவே ।
ப்ரியம் சேதிஷ்ட2 மரதிம் ஸ்வத்4வரம் விஶ்வஸ்ய தூ3த மம்ருதம் ॥

அந்வயம்.

ऊर्ज:: नपातं, प्रियं, चेतिष्ठं, अरतिं, स्वध्वरं, विश्वस्य, दूतं, अमृतं, अग्नि, एना नमसा, व:, आहुवे ॥

பதவுரை.

ऊर्जः	ஊர்ஜ:	ஆற்றலுக்குப்
नपातं	நபாதம்	புத்திரனும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பனும்
चेतिष्ठं	சேதிஷ்டம்	மிக்குணர்வோனும்
अरतिं	அரதிம்	செல்வோன் அல்லது இறைவனும்

स्वध्वरं	ஸ்வத்4வரம்	இனியவேள்வியை யுடையோனும்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	அனைவர்களுடைய
दूतं	தூ3தம்	தூதுவனும்
अमृतं	அம்ருதம்	நித்தியனுமாகிய
अग्निं	அக்3நிம்	அக்கினியை,
एना नमसा	ஏநா நமஸா	இத் தோத்திரத்தால்
वः	வஃ	உங்கணிமித்தம்
आहुवे	ஆஹுவெ	கூப்பிடுவோமாவேனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தாற் போற்றுவோர்காள்! ஆற்றலுக்குப் புதல்வனும், அன்பனும், எம்மினு மிக்குணர்ந்தோனும், அல்லது வியப்புற உணர்ந்தோனும், அல்லது நன்குணர்விப்பவனும், செல்வோனும், அல்லது தலைவனும், அரிய வேள்வியுடையனும், எஜமானா யாவருக்குந் தூதுவனும், நித்தியனும் ஆகிய அக்கினியைத் துதியால், உங்கட்காக வரவழைப்போமாவேனாக என்பதாம். ஈண்டு 'இதம்' என்னும் வடமொழிப்பதம் ஏன, ஏன வாகாததாமாயினும் சந்தம்பற்றி 'ஏனு' எனவானது. ஆகி, ஏனேன, (துதியால்) எனத் திரிந்தது. (1)

குறிப்பு.—'ஆற்றலுக்குப் புத்திரன் என்றது ஆற்றலாலே அரணிக்கட்டையினின்றும (கடைதலால்) அக்கினி யுண்டாகின்றதாமாதலின அன்னததினுடைய புததிரனெனபாரு முளா அன்னததால ஆற்றலுண்டாகின்றது, ஆற்றலால் அக்கினி யுண்டாகின்றது, ஆதலின அதுவும் பொருந்துமெனறுணாக

இம் மந்திரததிற்கு வசிட்ட ரிஷி யெனபது ஆங்கிலப் பாடம் மற்றும அன்னததிறகுப பௌத்திரனெனவும், அன்னததினின்று பிரமனும, பிரமனிலிருந்து அக்கினியும உண்டாயிற்றெனவுங கூறுகின்றது பாடியம எனபா மேனாட்டாசிரியா.

மந்திரம் 2.

கீதம்—கோதம ரிஷி, தைவராசம.

२ ३ १२ ३ २३ २ ३ १ २
46. शेषे वनेषु मातृषु सं त्वा मर्तास इन्धते ।
३ १ ३ २ ३ २उ ३ १२
*अतन्द्रो हव्यं वहसि हविष्कृत आदिद्देवेषु राजसि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-70-15.

---

* मात्रो हव्य, என்பது இருக்கு

ஶெஷெ வநெஷு மாத்ருஷு ஸம் த்வா மர்தாஸ இந்ததே ।
அதந்த்ரோ ஹவ்யம் வஹஸி ஹவிஷ்க்ருத ஆதித்தேவேஷு ராஜஸி ॥

அந்வயம.

(हे अग्ने!) वनेषु, मातृषु, शेषे, मर्तासः, (तथा भूतं) त्वां समिन्धते,
(पश्चात्,) त्वं, अतन्द्रः, हविष्कृतः, हव्यं, वहसि, आदित्, देवेषु, राजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அக்கினியே!
वनेषु	வநெஷு	வனங்களில்
मातृषु	மாத்ருஷு	அன்னைகளிடத்துத்
शेषे	ஶெஷெ	தூங்குகின்றாய்
मर्तासः	மர்தாஸ:	மனிதர்கள்
(तथा भूतं)	(தயா பூதம்)	(அவ்விதமாகிய)
त्वां	த்வாம்	உன்னை
समिन्धते	ஸமிந்ததெ	வளர்க்கின்றார்கள்.
(पश्चात्)	(பஶ்சாத்)	பின்னர்
त्वं	த்வம்	நீ
अतन्द्रः	அதந்த்ர:	சோம்பலற்றவனாய்
हविष्कृतः	ஹவிஷ்க்ருத:	எசமானனுடைய
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை
वहसि	வஹஸி	ஏற்றுக்கொள்கின்றாய்.
आदित्	ஆதித்	பின்னர்
देवेषु	தெவெஷு	தேவர்களுக்குள்
राजसि	ராஜஸி	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு 22. பாகரிஷி.

அக்கினியே! வனங்களிலும், மா திலும் இருக்கின்றாய் அங்ஙனமாகிய உன்னை அத்துவரியுக்கள் (எசுர் வேதமோதுபவர்கள்)- கடைதலாலுண்டாக்கி வளரச் செய்கின்றார்கள். வளர்ந்த நீ பின்பு சோம்பலற்றோனாயிருந்து, எசமானனுடைய அவியைத் (தேவ உணவை) தேவர்

ளின் பொருட்டு ஏற்றுக்கொள்கின்றாய் அதன் பின்னரே தேவர்கட்குள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். 'मातृषु' எனவும், 'मात्रो' எனவும், 'हव्यं' எனவும், 'हव्य' எனவும் பாடபேதம் (2)

குறிப்பு —வனங்களில் தாவானல வடிவாய்க் குறிப்பற்று மிகத் தகிப்போடு யிருந்து ஈரமான தருக்களிலும், உலர்ந்த தருக்களிலும் வசிக்கின்றாய் அன்னைக ளிடத்து என்றது - அரணிக் கட்டைகளிடத்து. அரணிக்கட்டைகளிரண்டையுங் கடைதலாலுண்டாதலின் அவைகளன்னைகளாயின. தேவர்களுக்குள் என்றது = இந்திரன் முதலியோர்களல்லர் மற்றோ ? அவி கொடுக்குஞ் சில வேட்போர்களுக்குள் என்ப. மழையின் பொருட்டும், புத்திரனின் பொருட்டும், மனிதர்கள் அக்கினியை வளர்க்கின்றார்கள் என்பது மேனாட்டாசிரியர் கருத்தெனத் தோற்றுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—கௌசிக ரிஷி காதினம்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

47. अदर्शि गातु वित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादधुः ।

२ ३ २ ३ १ १र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

उपोषु जातमार्य्यस्य वर्धनमग्निं *नक्षन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1103-1.

അദൎശി ഗാതു വിത്തമൊ യസ്മിന് വ്രതാന്യാദധുഃ ।
ഉപൊഷു ജാതമാൎയ്യസ്യ വൎധനമഗ്നിം നക്ഷന്തു നൊ ഗിരഃ ॥

அந்வயம்.

(यजमानाः) यस्मिन्, व्रतानि, आदधुः, गातुवित्तमः, (स.) अदर्शि, नो गिरः, सुजात, आर्य्यस्य वर्धनम्, अग्निं. उपो, नक्षन्तु ॥

பதவுரை.

(यजमाना)	(യജമാനാഃ)	(வேள்வித் தலைவர்கள்)
यस्मिन्	യസ്മിന്	எவ் வக்கினியில்
व्रतानि	വ്രതാനി	கருமங்களைத்
आदधु	ആദധുഃ	தாபித்திருக்கின்றார்களோ,
गातुवित्तम·	ഗാതുവിത്തമഃ	நெறிகளை நன்குணர்ந்த
(स)	(സഃ)	(அவ் வக்கினி)
अदर्शि	അദൎശി	தோற்றுக.

* नक्षन्त नो गिर., என்பது இருக்கு.

नौ गिरः	நோ கிர:	எஙகளுடைய துதி வாககுகள,
सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது காணபபடடதும
आर्य्यस्य	ஆர்ய்யஸ்ய	உததமருடைய
वर्धनं	வர்த்தநம்	வளாசசிககுக காரணமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அககினியை
उपो नक्षन्तु	உபோ நக்ஷந்து	அருகிற சென றடைவனவாகுக.

கணடம—5 இருககு—3. சௌபரிஷி.

எவ வககினியினிடததில வேளவித தலைவாகள கருமஙகளை நிலை நாடடி யிருககினறாகளோ, அவ வககினி வெளிபபடுக. மறறும, இனிது வெளிப் படடதும, உததம வருணததை விருததி செய்வதுமாகிய அவ வககினியை, எங்களுடைய தோததிர வடிவமான வாககுகள அருகிறபோய் அடைவன வாகுக. ஈணடு, 'நக்ஷ' எனனும வடமொழிப பகுதி = அடைவு, என னும பொருளுடையதாம். (3)

குறிபபு.—விரத முதலிய கருமஙகளைத தேவாகள் எதனிடததில வைத்திரு கினறனரோ, அவ வககினி யெனப பொருள படுததுகினறா மேனுட டாசிரியர், சிலா.

மந்திரம் 4.

கீதம—மனு ரிஷி வாராஹததுக்தம.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२३२

48· अग्निरुक्थे पुरोहितो ग्रावाणो बर्हिरध्वरे ।

३ १ २ १ ३ २ ३ १२

ऋचायामि * मरुतो ब्रह्मणस्पते देवा अवो वरेण्यम् ॥ ४ ॥

இருககு 8-27-1.

அக்நிருக்தே புரோஹிதோ க்ராவாணோ பர்ஹிரத்வரே ।
ருசாயாமி மருதோ ப்ரஹ்மணஸ்பதே தேவா அவோ வரேண்யம்

அநவயம்.

उक्थे, अध्वरे, अग्निः, ग्रावाणः, बर्हिः, पुरोहितः, हे मरुत!

हे ब्रह्मणस्पते! हे देवा! वरेण्यं, अवः, ऋचा, वः, ऋचा, वः, यामि

---

* मरुतो ब्रह्मणस्पतिर्देवान्, எனபது இருககு.

பதவுரை.

उक्थे अध्वरे	உக்தே அத்வரே	சஸதரம எனனும ஸதோததிரஞ செயகினற வேளவியில
अग्निः	அக்நி:	அககினியும
ग्रावाणः	க்ராவாண:	சோமரசங தேடுவதறகுத
बर्हिश्च	பர்ஹிஸ்ச	தருபபையும
पुरोहितः	புரோஹித:	முனபு தாபிககபபடடிருககினறன.
हे मरुतः!	ஹே மருத: !	வாயு தேவதைகாள் !
हे ब्रह्मणस्पते !	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	ஸதோததிரங காபபோய் !
हे देवाः!	ஹே தேவா: !	தேவாகாள ! உஙகளை
वरेण्यं	வரேண்யம்	மேலாகப பூசிககுநதனமையைப
अव	அவ	பாதுகாககவேணடுமெனறு
ऋचा	ருசா	துதிவாயிலாக
यामि	யாமி	(யான) இரககினறேன்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—5 இருககு—4. மனு ரிஷி.

சஸதரம எனனுமோா ஸதோததிரவிசேடததைச செயயபபடடதும், கொலலாமையையுடையதுமாகிய வேளவியில, அதாவது வேளவிககு முனனுளள உததர வேதிகையில (திணணையில) வேடபோாகளால அககினி தாபிககபபடடிருககினறது. அஙஙனமே சோமந தேடுவதன பொருடடுத தருபபையும முனபு தாபிககபபட்டிருககினறது. இவவாறு அநுகூல சாதனஙகளிருககுமிடதது, நாறபததொனபதிமரான மருததுககாள ! ஸதோததிரததினுடைய பாதுகாபபாளராகிய 'பிரமணபபதி எனனுந தேவ ! பிரகாச முதலியகுணஙகளோடுகூடிய இநதிரன முதலிய தேவாகாள ! உஙகளை மேமபாடாய்ப போறறுநதன்மையைப பாதுகாப்பாறறுதலையே மநதிரமாகிய ஸதோததிரததால மனுவாகிய யான ஏற்கினறேன.

மருததுககாள ! பிரமணபபதியே ! தேவாகாள ! என மும்முறையழைககுந தனமையைச சநதமோதுவாா படிககினறனா. மருததுககளை, பிரமணப பதியை, தேவாகளை, என இரணடாம வேறறுமை யீருககககொணடு இருககோதுவாா படிககினறனா. (4)

குறிப்பு —ஸஸதிரம எனபது ஒரு வகைத துதியின பெயா கொலலாமையையுடைய ஸதோததிரமாகிய ஆயுத வழிய இவவேளவியினகண, சோமரசஞ சம்பாதிபபதறகு, அககினியுந தருபபையும, முனனாத தாபிககபபடடிருககினறன. நாறபததொனபதிமரான மருததுககளே ! (வாயு தேவதைகளே) ஸதோததிரததைக

காப்பாற்றும் 'பிரமணப்பதி' என்னும் தேவதையே! மற்றும் ஏனைய தேவர்காள்! உங்களைத் தோத்திர வாக்கினால் இஃதொன்றே எம்மால் இரக்கப்படுகின்றது. இத்தன்மைய காப்பாற்றுகின்ற காரியஞ் செய்யற்பாலதாம் எனப்படுவதாம் அஃதென்னையோவெனின்? எவ்வாற்றாலும் முன்பிலிருக்கின்றவர்களான இத்தேவர்கள் பூசிக்கத்தக்கவர்களாகவே இருப்பார்களாக. அதாவது:—பாதொரு தோடவசத்தாலும் வெளிப்படாதவர்களாகுக என்பதாம், இது வடகிடை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—பௌருமீடம்.

२ १ २ ३ १२३ १ १ ३ १२
49. अग्निमीडिष्वावसे गाथाभिः शीरशोचिषम् ।
३२ ३१२ ३२उ ३ १ २ ३१२ ३ २
अग्निं राये पुरुमीढ श्रुतं नरोऽ*ग्निः सुदीतये छर्दिः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-71-14.

அக்நிமீளிஷ்வாவஸே காதாபி: சீரசோசிஷம் ।
அக்நிம் ராயே புருமீள ச்ருதம் நரோ(அ)க்நி: ஸுதீதயே சர்தி: ॥ 5 ॥

அந்வயம்.

हे पुरुमीढ! (त्वं) शीरशोचिषं, अग्निं, राये, अवसे, गाथाभिः, [illegible],
श्रुतं, अग्निं, (अन्येऽपि), नरः, (स्तुवन्ति), तस्मात्, अग्निः, सुदीतये,
छर्दिः (प्रयच्छतु) ॥

பதவுரை.

हे पुरुमीढ!	ஹே புருமீள!	புருமீட ரிஷியே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
शीरशोचिषं	சீரசோசிஷம்	தூங்கிய பிரகாசமுள்ள
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
राये	ராயே	தனத்திற்கும்,
अवसे	அவஸே	காப்பின் பொருட்டும்,
गाथाभिः	காதாபி:	மந்திர வாக்குகளால்
ईडिष्व	ஈளிஷ்வ	துதிப்பாயாக,
श्रुतं अग्निं	ச்ருதம் அக்நிம்	கீர்த்தி வாய்ந்த அக்கினியை
[illegible]	அந்யே(அ)பி நர:	ஏனைய மனிதர்களும்
[illegible]	(ஸ்துவந்தி)	([illegible])

* अग्निं सुदीतये छर्दिं, என்பது இருக்கு.

(तस्मात्)	(தஸ்மாத்)	(ஆதலால்)
अग्नि. सुदीतये	அக்நிः ஸுதீதயெ	'சுதீதி' யாகிய எனக்கு அக்கினி
छर्दिः	சர்தி꞉	வீட்டைக்
(प्रयच्छतु)	(ப்ரயச்சது)	(கொடுக்குக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5. சுதீதி புருமீட ரிஷி.

புருமீட ரிஷியே! நீ (தன்னைக) காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மந்திரவடிவ வாக்குகளால அக்கினியைத் தோத்திரம பண்ணுவாயாக.

எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின! உள்ளடங்கிய பிரகாசமுடையதை. அங்ஙனமே திரவியத்தின பொருட்டுந் துதிப்பாயாக புகழ்பெற்ற இவ்வக்கினியை ஏனைய எசமானாகளும, தம பொருட்டுத துதிக்கின்றாகள். ஆதலால எமக்கு அக்கினி உன்னால துதிக்கப்பட்டதாயிருந்து வீட்டைத் தருக, என்றிவ்வாறு சுதீதி யெனபவா புருமீடாக்குக கூறி நின்றனா. 'अग्नि सुदीतये छर्दिः' எனக கொள்வா சந்தமோதுவாா. 'अग्नि सुदीतये छर्दिः' என்று கொள்வா இருக்குப பாடகா பலா. (5)

குறிப்பு —'शीरशोचिषं' என்னும மூலத்திறகு சீரம் -வியாபகம், சோசிஷம்--சோதி, எனக கொண்டு 'வியாபகமாகிப சோதியை யுடையது' எனவும, அல்லது, சீரம, ஆசிரயிக்கத தக்கது அது 'சாடாாக்கினி வடிவமாயப பற்றிக்கொண்டு நிற்கும் பிரகாசம' எனவுங் கொள்வாரு முளா. பாடியககாரரோ, சயனசுபாவம என்று கொண்டனா.

மந்திரம் 6.

கீதம—காாண சிரவசம, பிரகஸ்கண்வம.

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २
50. श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावभिः ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २३ १२ ३२
*आसीदतु बर्हिषि मित्रो अर्यमाप्रातर्यावभिरध्वरे ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-13.

ஶ்ருதி ஶ்ருத்கர்ண வஹ்நிபிர்தேவைரக்நே ஸயாவபி꞉ ।
ஆஸீதது பர்ஹிஷி மித்ரோ அர்யமாப்ராதர்யாவபிரத்வரே ॥

* आसीदन्तु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम्, எனபது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे श्रुत्कर्ण, अग्ने! (अस्मदीयं वचनं), श्रुधि, मित्रः, अर्यमा, देवैः, सयावभिः, वह्निभिः, अध्वरे, बर्हिषि, आसीदतु ॥

பதவுரை.

हे श्रुत्कर्ण अग्ने!	ஹே ஶ்ருத்கர்ண அக்நே!	கேட்கும் செவியுள்ள அக்கினியே!
(अस्मदीयं वचनं)	(அஸ்மதீயம் வசநம்)	எமது வார்த்தையைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக.
मित्रः	மித்ர:	மித்திரதேவரும்,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமாதேவரும்,
देवैः	தேவை:	தேவர்களோடும்,
सयावभिः	ஸயாவபி:	ஒத்த நடையுள்ள
वह्निभिः	வஹ்நிபி:	அக்கினிகளோடும்,
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியின்கணுள்ள
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின்மீது
आसीदतु	ஆஸீதது	உட்காருவாராக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—6. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

கேட்குமாற்றலுள்ள இரு செவிகளோடு கூடிய அக்கினியே! எமது மொழியைக் கேட்பாயாக. மித்திர தேவர், அரியமா தேவர் என்னு மிரு வர்களும், விடியற்காலத்தில் தேவாராதனைக்குச் செல்கின்ற ஏனைய தேவர் களோடும், ஆகவனீய அக்கினியாம் உனக்கொத்த நடையுடைய ஏனைய அக்கினிகளோடும். ஏனைய தேவர்களோடும் வேள்வி நிமித்தமாகிய தருப்பையின்மீது உட்காருவார்களாக.

'உட்காருதி தருப்பையில் மித்திர அரியமா விடியுங்காற் செல்பவர் களோடு' என்பர் சந்தமோதுவார். 'உட்காருவீர்களாக, தருப்பையில் மித்திர அரியமாக்கள் விடியும்போது செல்பவர்களுடன் வேள்விக்கண் என்பர் இருக்கோதுவார். (இதில் ஒருமை பன்மைகளே வேறுபட்டன.)

மந்திரம் 7.

கீதம்—தைவோதாசம்.

१ २र ३ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
51. प्र दैवोदासो अग्निर्देव इन्द्रो न मज्मना ।
१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २
अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य शर्मणि ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-103-

அக்நிர்தேவோ தைவோதாஸோ அக்நிர்தேவ இந்த்ரோ ந மஜ்மநா ।
அநு மாதரம் ப்ருதிவீம் விவாவ்ருதே தஸ்தௌ நாகஸ்ய ஶர்மணி ॥

அந்வயம்.

देवः, इन्द्रः, दैवो दासः, अग्निः, मातरं, अनु, प्रविवावृते, (दिवोदासः) (एनम्) मज्मना, आजुहाव, (तस्मात्) नाकस्य, शर्मणि, तस्थौ ॥

பதவுரை.

देवः	தேவ:	பிரகாசிப்பதும்
इन्द्रः	இந்த்ர:	ஐசுவரிய முடையதும்
दैवो दासः	தைவோ தாஸ:	தைவோதாசன் என்பவனுலழைக்கப்பட்டதுமாகிய
अग्निः	அக்நி:	அக்கினி
मातरं	மாதரம்	அன்னையைப்
अनुप्रविवावृते	அநுப்ரவிவாவ்ருதே	இனிது ஏவுகின்றது
(दिवो दासः)	(திவோ தாஸ:)	(திவோதாச ரிஷி)
(एनं)	(ஏநம்)	(இவ்வக்கினியை)
मज्मना	மஜ்மநா	ஆற்றலோடு
आजुहाव	ஆஜுஹாவ	அழைத்தனர்.
(तस्मात्)	(தஸ்மாத்)	(ஆதலின்)
नाकस्य	நாகஸ்ய	சுவாக்க சம்பந்தமாகிய
शर्मणि	ஶர்மணி	தனதிடத்தில்
तस्थौ	தஸ்தௌ	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. சௌபரி ரிஷி.

பிரகாசமானதும், மிகுந்த ஐசுவரியமுடையதும், திவோதாசனு லழைக்கப்பட்டதுமாகிய அக்கினி, உலகனைத்தையுந் தாங்கலின் மாதாவாகிய அப்பூமியைத் தேவர்கட்கு அவி தாங்கும்பொருட்டு நன்கு செலுத்துவிக்கின்றது. எக்காரணத்தால் இவ்வக்கினியைத் திவோதாசரிஷி ஆற்றலோடழைத்தாரோ, அக்காரணத்தாலே இவ்வக்கினி சுவாக்க சம்பந்தமாகிய தனது உறைவிடமென்னும் வீட்டின்கண் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது.

'अग्निर्देव इन्द्र.' எனவும், 'नाकस्य शर्मण.' எனவும் கீதமோதுவார் கொள்வர். 'अग्निर्देवां अच्छ' எனவும், 'नाकस्य सानवि' எனவும் இருக்கோதுவார் கொள்வார்.

குறிப்பு.—தைவோதாசன எனபவனல் அழைக்கப்பட்ட அக்கினியே சுவர்க்க லோகததிலும நிலைததிருககினறதெனபது பாடியக கருதது.

தைவோதாசன எனறதால மினனற சமபநதமாகிய அககினி கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவவககினியும ஆறறலால மேக முதலியவைகளைப் பிளநதுகொண்டு வநது விட்டது, அஃது இப்போது தனதிடததில நிலைததிருககினறது என்று கொள்வர் மேனுட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம—சௌககிர தவம.

२ ३ १ २र ३ १ २३ १ २ ३ १ २र
52. *अधज्मो अधवा दिवो बृहतो रोचना दधि ।
३ १ २ ३र२र ३२उ ३ १ २
अया वर्द्धस्व तन्वा गिरा ममा जाता सुक्रतो पृण ॥ ८ ॥

இருககு 8-1-18.

அதஜ்மோ அதவா திவோ ப்ருஹதோ ரோசநா தயி ।
அயா வர்த்தஸ்வ தந்வா கிரா மமா ஜாதா ஸுக்ரதோ ப்ருண ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र! अध, ज्मः, अधवा, दिवः, बृहतः, रोचनात्, अधि (.
अयातन्वा (तथा) ममा, गिरा, वर्द्धस्व, हे सुक्रतो! जाता पृण ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	ஐசுவரியமுள்ள அககினியே!
अध	அத	இப்பொழுது
ज्मः	ஜ்ம:	பூமியினினறும
अधवा	அதவா	அஃதனறி
दिवः	திவ:	அநதரிக்ஷததினினறும்
बृहतः	ப்ருஹத:	மகததாகிய
रोचनात्	ரோசநாத்	நடசததிரப பிரகாசததினின்றும் (வருவாயாக)
(आगत्य)	(ஆகத்ய)	(வநது)
अधि	அதி	அதினின்றும்
अया	அயா	இநத
तन्वा (तथा)	தந்வா (தயா)	விரிநத (அததன்மையா)

मम गिरा	மம கி³ரா	எனது துதியால
वर्द्धस्व	வர்த்³த⁴ஸ்வ	விருத்தியடைவாயாக.
हे सुक्रतो!	ஹே ஸுக்ரதோ!	நற்கருமமுடைய இந்திர! (நீ)
जाता	ஜாதா	சனங்களைத
पृण	ப்ருண	திருப்தி பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—8. மேதாதிதியும், மேத்யாதிதியும் ரிஷிகள்.

இந்திரனே! (நீ) மக்களை நடந்துகொண்டிருத்தலின 'ஜமா' என்றது பூமியாம். அப் பூமியினின்றும், மற்றும் அந்தரிட்சத்தினின்றும், பெரும் விளக்கமாகிய நக்ஷத்திரத்தினின்றும், அல்லது சுவர்க்கத்தினின்றும் இப்போது வந்து, அங்கிருந்துகொண்டு பரவிய எனது இத்தோத்திரத்தால வளருவாயாக. நற்கருமமுடைய இந்திர! எம்மவர்களை வேண்டிய பலன்களால திருப்தி பண்ணுவிப்பாயாக. (8)

குறிப்பு.—'जाता' என்றதற்கு புத்திரன் என்க கொண்டனர் ஆங்கில மொழி பெயர்த்தவர். வேதிகையின் பரிமார்ச்சனத்தால், தேகமே அக்கினி வளர்தற்கோர் சாதனமென்பது இவரதுடன்பாடு. துதியால வளருமென்பதற்கோ, 'துதிக்கப்பட்ட தேவதைகளை வளர்க்கின்றார்கள்' என்னுஞ்சுருதியே பிரமாணமாம்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—காண்வம்.

१२ ३२र ३१ २र ३२
53. कायमानो वना त्वं यन्मातॄरजगन्नपः ।
१ २र ३ १२ ३१२३ २ ३२उ ३ १२
न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरे सन्नि*हाभुवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 3-9-2

காயமாநோ வநா த்வம் யந்மாத்ரூரஜக³ந்நப: ।
நதத்தே அக்³நே ப்ரம்ருஷே நிவர்த்தநம் யத்³தூ³ரே ஸந்நிஹாபு⁴வ:॥

அந்வயம்

अग्ने! वना, (भक्षितुं), कायमानः, त्वं, यत्, (तानि विहाय), मातॄः, अजगन्, तत्, ते, निवर्तनम्, (भवति) 'सन', प्रमृषे, यत्, दूरे, सन्, इह, अभुवः ॥

* इहाभवः என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

अग्ने !	அக்னே !	அக்கினியே !
वना	வநா	வனங்களைப்
(भक्षितुं)	(பக்ஷிதும்)	(புசிப்பதற்கு)
कायमानः	காயமாநః	விரும்பிய
त्वं	த்வம்	நீ
(तानि विहाय)	(தாநி விஹாய)	அவைகளை யொதுக்கிவிட்டு
मातृः	மாத்ரூः	மாதாவாகிய நீரில்
अजगन्	அஜகந்	மூழ்கிக்கிடக்கின்றாய்.
तत् ते निवर्तनं	தத் தே நிவர்த்தநம்	அந்த உனக்கு இயற்கையாயுள்ள தாந்தன்மை
स नप्रमृषे	ஸ நப்ரம்ருஷே	அதைப் பொறுக்கமாட்டேன்.
यत् दूरे सन्	யத் தூரே ஸந்	ஏதனால் எனின்? தூரத்திலிருந்தும் (நீ)
इह अभुवः	இஹ அபுவः	இங்குண்டாகின்றாயோ, (அதனால்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9. விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினியே! ஆரணயங்களை யுண்பதற்கு விரும்பிய நீ, யாது கருதி அவ் வாரணயங்களை வேண்டாது, அன்னை வடிவாகிய அப்புவினகண போயிருக்கின்றனை? அதாவது.—சலத்தினகண பிரவேசமானதால சாந்தனாக இருக்கின்றாய என்பதாம. ஆகையால உனக்கு உண்மையாகிய இருப்பு அதனகணணேயாம. ஆதலின, (அக்கினிக்கு) அழிவாந்தன்மை குறிக்கப்படுகின்றது (யான) அதைச்சகிக்கமாட்டேன. காரணம என்னையெனின! தூரத்தில் வெளிப்படாத தன்மையோடிருக்கின்ற நீ இங்கு என்னுடைய அரணிக் கட்டைகளைக் கடைதலாற கணப்போதில எனக்கருகிலுண்டாகின்றாயாதலின. நீ தூரத்திலிருத்தல எங்கட்குப் பிரியப்படா என்ல முடிந்த பொருள். (9)

—'इहा भुव.' எனவும், 'अभवः' எனவும், வடமொழிப்பாடம அக்கி ... நீ வழிந்துபோகமாட்டாய ? எங்களிடத்தில யாதலின

மந்திரம் 10.

கீதம—மானவம்.

१ २र३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १ २
54. नित्वा मग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।
३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र३ १ २ ३ १२
दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितोयं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-36-19.

நித்வா மக்³நே மநுர்த³தே⁴ ஜ்யோதிர்ஜநாய ஶஶ்வதே ।
தீ³தே³த² கண்வ ருததஜாத உக்ஷிதோயம் நமஸ்யந்தி க்ருஷ்டய: ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! मनुः, ज्योतिः, त्वां, शश्वते, निदधे, (त्वां), ऋतजातः,
उक्षितः (सन्) कण्वे, दीदेथ, यं, कृष्टयः, नमस्यन्ति ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்³நே!	அக்கினியே!
मनु.	மநு:	பிரஜாபதியானவர்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசமாகிய
त्वां	த்வாம்	உன்னை
शश्वते जनाय	ஶஶ்வதே ஜநாய	பலவகையாகிய எசமானன் பொருட்டுத்
निदधे	நித³தே⁴	தாபித்தனா.
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
ऋतजातः	ருதஜாத:	வேள்வியாலுண்டானவனும
उक्षित. (सन्)	உக்ஷித: (ஸந்)	அவியால நிறைநதவனுமிருநது
कण्वे	கண்வே	கணணுவன எனனும என்னிடத்தில
दीदेथ	தீ³தே³த²	விளஙகிககொணடிருககினருய.
यं	யம்	எவ வககினியை
कृष्टयः	க்ருஷ்டய:	மனிதாகள
नमस्यन्ति	நமஸ்யந்தி	வணஙகுகினருாகளோ, (அத்தகைய நீ)

சாயண பாடியம்.

கணடம—5. இருககு—10. கணணுவ ரிஷி.

அககினியே! பிரகாச வடிவமாகிய உனனை அநேக விதமான எசமானாகடகாகப 'பிரசாபதி' எனனும மனுவானவா தேவாராதனை பணணுமிடததில தாபிததனா. அககினியே! நீ நிமிதத வடிவ வேளவியா

ளுண்டானவனுகவும், அவிகளால் (தேவ உணவுகளால்) திருப்தி யுள்ளவ மாகவுமிருந்து, கண்ணுவ ரிஷியாகிய என்னிடத்தில் விளக்கமுள்ளவனா யிருக்கின்றாய் எவ வக்கினியை மக்கள் இறைஞ்சுகின்றார்களோ, அத் தகைய நீ விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய் யென்பதோடு மேலே அர்த்தம் கொள்க. (10)

குறிப்பு —'शश्वते' என்னும் மூலபதம் அநேகம், என எண்ணின பரியாயச் சொல்லாய் நின்றது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்பாதி

முற்றும்

ஆறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி திரவிணம்.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
55. देवो वो द्रविणोदाः पूर्णां *विवष्ट्वासिचम् ।
१ २ ३ २ ३१२ ३ १ २२ ३ १ २
उद्वासिञ्चध्वमुपवा पृणध्वमादिद्वो देव ओहते ॥ १ ॥

இருக்கு 7-17-11.

தெவொ வொ த்ரவிணொதா: பூர்ணாம் விவஷ்ட்வாஸிசம் ।
உத்வாஸிஞ்சத்வமுபவா ப்ருணத்வமாதித்வொ தெவ ஓஹதெ ॥

அந்வயம்.

द्रविणोदाः, देवः, वः, पूर्णां, आसिचं, (च) (स्रुचं), विवष्टु, (अतः) उत् सिञ्चध्वं, वा, उपपृणध्वं, वा, आदिद्, देवः, वः, ओहते ॥

---

* विवष्ट्यासिचम्, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

द्रविणोदाः	த்ரவிணோதா:	[illegible]
देवः	தேவ:	அக்னி
वः	வ:	உங்களுடைய
पूर्णां	பூர்ணாம்	செய் நிறைந்ததும்,
आसिचं (च)	ஆஸிசம் (ச)	ஸோமரஸத்தால் நிரப்பப்பட்டதும் ஆகிய
(इत्)	(இத்)	(ஆஹுதி [illegible])
विवष्टु	விவஷ்டு	[illegible]
(अतः)	(அத:)	[illegible]
उद् सिञ्चध्वं	உத் ஸிஞ்சத்வம்	[illegible]
उपपृणध्वं	உபப்ருணத்வம்	[illegible]
आदित्	ஆதித்	அதன் பின் [illegible]
देवः	தேவ:	அக்னி
वः	வ:	உங்களுக்கு
ओहते	ஓஹதே	[illegible]

[illegible]

காண்டம்—6. இருக்கு—1. [illegible]

[illegible] அக்னி, [illegible] நிரப்பப்பட்டதும், ஸோமரஸத்தால் நிரப்பப்பட்டதுமாகிய [illegible] (ஆஹுதி [illegible]) [illegible]. ஆதலின் ஸோமரஸத்தால் [illegible] [illegible]. பின்னர் அக்னி உங்களிடம் [illegible]. (1)

குறிப்பு:—[illegible]

மந்திரம் 2.

ரிதம—அக்கினி ரிஷி வார்ஹஸ்பதத்தியம.

२३ १२३ ३ २३क२र ३१ २
56. प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्रदेव्येतु सूनृता ।
१ २ ३१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अच्छा वीरं नर्यं पंक्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः ॥ २ ॥

இருக்கு 1-40-3.

ப்ரைது ப்ரஹ்மணஸ்பதி: ப்ரதேவ்யேது ஸூந்ருதா ।
அச்சா வீரம் நர்யம் பங்க்திராதஸம் தேவா யஜ்ஞம் நயந்து ந:

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पतिः, प्रैतु, सूनृता देवी, प्रैतु, देवाः, वीरं, प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु नर्य्यं, पक्तिराधसं, (तं) यज्ञं, अच्छ, नः, नयन्तु ॥

பதவுரை.

ब्रह्मणस्पति	ப்ரஹ்மணஸ்பதி:	அன்னத்திற்கிறைவன்
प्रैतु	ப்ரைது	இனிது கிடைப்பானாக.
सूनृता देवी	ஸூந்ருதா தேவீ	இனிமை, மெய்மை வடிவாகி வாக்குத தேவியார்
प्रैतु	ப்ரைது	கிடைப்பாராக.
देवाः	தேவா:	தேவர்கள்
वीरं	வீரம்	விரோதியை
प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु)	ப்ரைது (தூரே ப்ரேரயந்து)	தூரத்தோட்டுவார்களாக.
नर्यं	நர்யம்	மனிதர்க்கினிதாகிய தும்
पक्तिराधसं	பங்க்திராதஸம்	வரிசையானிறைந்த துமாகிய
(तं) यज्ञ	(தம்) யஜ்ஞம்	(அவ) வேள்வியை
अच्छ	அச்ச	நோக்கமாய
नः	ந:	எங்களை
नयन्तु	நயந்து	அடையச் செய்வார்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2 கண்ணுவ ரிஷி.

தனிணுகிய தேவன் எங்கட்குக் கிடைக்குக. அ

புணமை வடிவாகிய சரசுவதி தேவியார் எங்கட்குக் கிடைப்பாளாக. பி

ணப்பதி முதலிய தேவதைகள் சததுருவை அடியோடு விலக்குவனவாகுக. மனிதர்கட்கு இனியதும அவி வரிசைகளா னிரம்பியதுமாகிய அவ் வேள்வியை நோக்கமாய் எங்களை யடையுமாறு செய்வனவாகுக.

குறிப்பு:—பிரமணபபதி = என்பது அன்னததிற்குத தலைமையாகியதோர் தேவதை. இதையே அககினியெனவும் தேவியை இதன் மனைவியாளெனவும் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியா எவ்வேள்வியின்கண முபபோதும் அவி கொடுக்கபபடுகினறதோ? அஃது 'அவி வரிசை' எனப்படும் எவ் வேள்வியின்கண் முபபோதும் தெனபுலததார்க்குரிய பொருளை ஆகுதி செய்யபபடுகின்றதோ? அது 'நாசம்சம்' எனபபடும எவ வேள்வியில பசுவிற்காக, முபபோதும எக்ஞம பண்ணப்படுகின்றதோ? அது 'சவன வரிசை' எனப்படும் பங்தி (வரிசை) இவவாற்றால மூவகை காண்க

குறிப்பு:—வீரம் என்பதற்கு, வீரனைத் தரும வேள்வி யெனவும், இவ் வேள்வி, பசுவின் (மறியின்) குடலிலோா பாகத்தை யெடுதது அவி கொடுக்கும் யாக மெனவும மேனாட்டு மொழி பெயாபபுக கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—வசிஷ்ட ரிஷி வீங்கம்.

३ २ ३१२ ३१३ १ २ ३ १ ३२३ २
57. ऊर्ध्व ऊषुण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।
३ २ ३२ ३ १ २ ३ २३ १ २
ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-36-13.

ஊர்த்வ ஊஷுண ஊதயெ திஷ்டா தெவொ ந ஸவிதா ।
ஊர்த்வொ வாஜஸ்ய ஸநிதா யதஞ்ஜிபிர்வாகத்பிர்விஹ்வயாமஹெ ॥

அந்வயம்.

(हे यूप!) वा, (यूपस्थिताग्ने!) नः, ऊतये, ऊर्ध्व तिष्ठ, सविता न, ऊर्ध्वः, वाजस्य, सनिता, (भविष्यसि,) यत्, अञ्जिभिः, वाघद्भिः (सह,) विह्वयामहे ॥

பதவுரை.

(हे यूप!)	(ஹெ யூப!)	வேள்விப் பசுக்கட்டுந் தறியே!
वा	வா	அல்லது
(यूपस्थिताग्ने!)	(யூபஸ்திதாக்நெ!)	(வேள்வித் தம்பத்திலுள்ள அக்கினியே!)
नः	ந:	எங்களைக்
ऊतये	ஊதயெ	காப்பாற்றுதற்பொருட்டு

ऊर्ध्वं तिष्ठा	ஊர்த்வ திஷ்டா	உயரமாயிருப்பாயாக.
सविता न	ஸவிதா ந	சூரியன் போல
ऊर्ध्वः	ஊர்த்வ:	உயரத்திலிருந்து
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सनिता	ஸநிதா	கொடுப்போனாய்
(भविष्यसि)	(பவிஷ்யஸி)	(இருப்பாயாக)
यत्	யத்	எக்காரணத்தால் எனின்?
अञ्जिभिः	அஞ்ஜிபி:	பூசிப்பவர்களோடும்
वाघद्भिः (सह)	வாகத்பி: (ஸஹ)	ஏற்றுக்கொள்வோர்களோடும்
विह्वयामहे	விஹ்வயாமஹே	இனிதழைக்கின்றும் (ஆதலின்).

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. கண்ணுவ ரிஷி.

வேள்விமறி பிணிக்குந் தடியே! அல்லது அவ் வேள்வித் தடியிலுள்ள அக்கினியே! எங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு உயர்ந்து நிற்பாயாக. சூரிய பகவான் வானில் உயர்ந்திருப்பதுபோன்று அன்னத்தைக் கொடுப்போனாய் உயரிய நிலையிலிருப்பாயாக. யாது நிமித்தத்தாலெனின்? வேள்வியால் பசுக்கட்டுந் தறிக்கு ஆராதனை செய்பவர்களோடும், வேள்வியை நடத்துகின்ற வேட்போர்களோடும், அன்னங் கொடுத்தற் பொருட்டு உன்னைச் சிறப்பித்து அழைக்கின்றோம் ஆகையால் அன்னத்தைக் கொடுப்போனாகுவாயென மேலே அகவயித்துக்கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—வைஸ்பர்த்தனம்.

58. प्रयो *राये निनीषति मर्त्तो यस्ते वसो दाशत् ।
स वीरं धत्ते अग्न उक्थशंसिनं त्मना सहस्रपोषिणम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-4.

ப்ரயோ ராயே நிநீஷதி மர்த்தோ யஸ்தே வஸோ தாசத் |
ஸ வீரம் தத்தே அக்ந உக்தசம்ஸிநம் த்மநா ஸஹஸ்ரபோஷிணம் ||

அந்வயம்.

हे वसो! अग्ने!, यः, राये, प्रनिनीषति, मर्त्तः, ते, दाशत्, सः, उक्थशंसिनं, त्मना, सहस्रपोषिणं, वीरं, धत्ते ॥

* प्रियं सखे निनीसति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे वसो अग्ने !	ஹே வஸோ அக்நே!	காருகபத்திய அக்கினியே !
यः	ய꞉	எவன்
राये	ராயே	தனத்தின் பொருட்டு
प्रणिनीषति	ப்ரணிநீஷதி	நினக்குக்களிப்புண்டாக்க விரும்புகின்றனனோ !
य' मर्तः	ய꞉ மர்த꞉	எம் மனிதன்
ते	தே	உனக்கு
दाशात्	தாஶாத்	அவி கொடுக்கின்றானோ,
(स)	(ஸ꞉)	(அவன்)
उक्थशंसिनं	உக்தஶம்ஸிநம்	சாத்திரம் படிப்பவனும்
त्मना	த்மநா	தன்னால்
सहस्रपोषिणं	ஸஹஸ்ரபோஷிணம்	ஆயிரம் வரைக் காப்பவனுமாய
वीरं	வீரம்	புத்திரனை
धत्ते	தத்தே	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சௌபரி ரிஷி.

‘வாஸக’ என்னும் காருகபத்திய அக்கினியே! தனத்தின் பொருட்டு யார் உன்னைப் போற்றுகின்றாரோ, மற்றும், யார் நினக்குக் களிப்புண்டாக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றாரோ, அம் மனிதர், நூலுணர்பவனும், ஆயிரவரைப் பரிபாலிக்கத்தக்க தனமுடையவனுமாகிய ஒரு புத்திரனை யடைகின்றார். (4)

குறிப்பு.—‘प्रयो राये निनीषति’ ‘प्रियं राये निनीषति’ எனவும் பாடபேதம். ஈண்டு ‘उक्थशंसिनं’ என்பதற்குத் தோத்திரமென்னும் ஆயுதமுடையானும், அதாவது தோத்திர வடிவ அத்திரத்தாற் சத்துருவைக் கொல்லுமாற்றலுடையானும் எனப் பாடியத்தில் கல்கத்தா பிரதியில் பாடபேதங் காணப்படுகின்றது. ‘प्रणिनीषति’ என்றதற்கு ஆராதனை வீட்டிலிருந்து வேள்விச்சாலைக்குக் கொண்டு போக விரும்புகின்ற மனிதா, என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—ஏதவிராக்கிரம்.

१ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
59. प्रवो यह्वं पुरूणां विशां देवयतीनाम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २ ३ १२
अग्निं सूक्तेभि * र्वचोभिर्वृणीमहे यं समिदन्यं इन्धते ॥ ५

இருக்கு 1-36-1.

ப்ரவொ யஹ்வம் புரூணாம் விஶாம் தெவயதீநாம் ।
அக்நிம் ஸூக்தெபி⁴ர்வசொபி⁴ர்வ்ருணீமஹெ யம் ஸமித³ந்ய
[இந்த⁴தெ

அந்வயம்.

(हे ऋत्विचः! यजमाना !) देवयतीनां, पुरूणां, विशां, वः (अनुग्रहाय) यह्वं अग्निं, सूक्तेभिः, वचोभिः, प्रवृणीमहे! अन्ये, इत्, यं, समिन्धते।

பதவுரை.

(हे ऋत्विच !)	(ஹெ ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(யஜமாநா:!)	(தலைவர்காள்!)
देवयतीनां	தெவயதீநாம்	தேவர்களைப் பூசிக்க விரும்பும்
पुरूणां	புரூணாம்	பலவகைப்
विशां	விஶாம்	பிரசைகளான
व:	வ:	உங்கட்கு
(अनुग्रहाय)	(அநுக்³ரஹாய)	அநுக்கிரகமாதற்பொருட்டு
यह्वं अग्निं	யஹ்வம் அக்நிம்	மகத்தாகிய அக்கினியை
सूक्तेभिः	ஸூக்தெபி⁴:	நற்பாடல் வடிவ
वचोभि	வசொபி⁴:	வாக்கியங்களால்
प्रवृणीमहे	ப்ரவ்ருணீமஹெ	இனிது போற்றுகின்றோம்.
अन्ये इत्	அந்யெ இத்	ஏனைய ரிஷிகளும
यं	யம்	எவ் வக்கினியை
समिन्धते	ஸமிந்த⁴தெ	{ நன்கு வளர்த்தனர்களோ? (அவ் வக்கினியை)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—5. கண்ணுவ ரிஷி.

இருத்துவிக்குகாள்! எசமானர்காள்! தேவர்களை ஆராதிக்க விருப்பமுள்ள பலவிதப் பிரசைகளா

* वचोभिरीमहे 'என்பது எனத் திரிந்தது

மகத்தாகிய 'அக்கினியை இனிய பாக்கள் வடிவ வாக்கியங்களால் நன்கு தோத்திரம் பண்ணுகின்றோம், மற்றைய ரிஷிகளும் ஏந்த இவ்வக்கினியை நன்கு வளர்த்தார்களோ? அவ்வக்கினியை யென மேலே அந்வயித்துக் கொள்க. वचोभिर्वृणीमहे, अन्य इन्धतम्, எனச் சந்தமோதுவாரும் वचोभि रीमहे, अन्य इच्छते, என இருக்கோதுவாரும் கொள்வர். (5)

குறிப்பு.—'प्रवृणीमहे' என்பதற்கு இரக்கின்றேன், எனக்கொண்டு 'திராவி யத்தை' என்பது எஞ்சி நின்றது எனவும் சில பிரதியில் பாடிய வேறு பாடு காணப் படுகின்றது 'यद्वं' = மகத்து; 'इत्' என்பதற்கு, உவமையும், தேற்றமும் பொருளென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மகாரிஷி தோகம்.

३२३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र

60. अयमग्निः सुवीर्य्यस्येशे हि सौभगस्य ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२

राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत *ईशे वृत्रहथानाम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 3-16-1.

அயமக்நி: ஸுவீர்ய்யஸ்யேசே ஹி ஸௌபகஸ்ய ।
ராய ஈசே ஸ்வபத்யஸ்ய கோமத ஈசே வ்ருத்ரஹதாநாம் ॥

அந்வயம்.

अयं, अग्निः, सुवीर्य्यस्य, ईशेहि, सौभगस्य, ईशे, रायः, ईशे, स्वपत्यस्य (च), ईशे, गोमतः ईशे, वृत्रहथानां ईशे ॥

பதவுரை.

अयं अग्निः	அயம் அக்நி:	இவ் வக்கினி
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீர்ய்யஸ்ய	பேராற்றலுடையானுக்கும்
ईशेहि	ஈசேஹி	இறைவனுகின்றது.
सौभगस्य	ஸௌபகஸ்ய	நற்பாக்கியமுடையானுக்கும்
ईशे	ஈசே	இறைவனுகின்றது.
राय	ராய:	தனத்திற்கும்
ईशे	ஈசே	இறைவனுகின்றது.
स्वपत्यस्य (च)	ஸ்வபத்யஸ்ய (ச)	நற்புத்திரனுக்கும்
ईशे	ஈசே	இறைவனுகின்றது

* ईशे मह, என்பது இருக்கு.

गोमतः	கோமத:	கோக்களுடையார்க்கும்
ईशे	ஈசே	இறைவனாகின்றது.
वृत्रहथानां	வ்ருத்ரஹதா நாம்	விரோதியாகிய பாவநாசங்கட்கு
ईशे	ஈசே	இறைவனாகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. பிருஹதீசந்தம். இதனால் (இம் மந்திரத்தால் 'ஆதகிலர் துதிக்கின்றார்'. ஆராதித்தற்குரியதாந் தன்மையால் லாற் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது, 'இவ்வக்கினி யென்பது.

அக்கினியே! நீ நல்ல ஆற்றலுடையாரக்கும், பாக்கியமுடையார்க்கு ஈசனாகின்றாய். (எல்லாவற்றிற்கும் 'ஆற்றல்' ஆரோக்கிய காரணமா லானும், நற்பாக்கியத்தை யுண்டுபண்ணலானும் என்க.) அங்ஙனே கோ, முதலிய பசுக்களையுடையார்க்கும், நற்புத்திரர்களுக்கும், தனங்கட்கு ஈசனாகின்றாய். (புத்திர, பசு, முதலியவைகளைக் குறித்துச் செய்யப்படும் கரும பலனைத் தேடுவோனுதலபற்றி அதற்குச் சாமியாய் விளங்கலா அவற்றை ஏவுகின்றாய் என்பதாம்). அவ்வாறே இத்தன்மை வாய்ந்த அக் கினியாகிய நீ, சத்துரு வடிவ பாவநாசத்திற்கும் ஈசனாகின்றாய. கருமங்களே உன்பால்அர்ப்பிதத்துள்ள வெங்கட்கு, நினதனுக்கிரகத்தாற் பாவந் தொலைக் கின்றதாமாதலின், அதற்கும் நீயே இறைவனாகின்றா யென்பதாம். (6)

குறிப்பு—பண்டைக்காலத்தில் கோ முதலியவைகளே தனங்களாயிருந்தன இக்காலத்திலோ, பசுக்காத்தல், தாழ்ந்தோர தொழிலாமென வழக்குமாயிற்று இதுவே தாழ்ந்த நிலைமைக்குக் காரணம்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வசிட்ட ரிஷி சமந்தம், வருண ரிஷி சமந்தம்.

१२ ३१२३ १ २र ३२
61. त्वमग्ने गृहपतिस्त्वꣳ होता नो अध्वरे ।
१ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं पोता विश्ववार प्रचेता *यक्षि यासि च ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-16-5.

த்வமக்நே க்ருஹபதிஸ்த்வம் ஹோதா நோ அத்வரே ।
த்வம் போதா விஸ்வவார ப்ரசேதா யக்ஷி யாஸிச வார்யம்

* ५ १ ५१५५, ७ ७ பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे अग्ने !, नः, अध्वरे, त्वं, गृहपतिः, त्वं, होता, हे विश्ववार !, त्वं, पोता, (अत) प्रचेताः, (त्वं) वार्य्यं, हविः, यक्षि, (अस्माकं), (धनं) यासिच॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
नः	நঃ	எங்களுடைய
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்
त्वं	த்வம்	நீ
गृहपतिः	க்ருஹபதிঃ	தலைவனாகின்றாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
होता	ஹோதா	அழைப்போனாகின்றாய்.
हे विश्ववार !	ஹே விச்வவார !	உலகம் தொழப்பட்டோய் !
त्वं	த்வம்	நீ
पोता	போதா	போதாவெனும் பெயர்பூண்ட வேட்போனாகின்றாய்.
(अत) त्वं	(அதঃ) த்வம்	இதனால் நீ
प्रचेता	ப்ரசேதாঃ	நுண்ணறிவாளன்.
वार्य्यं (हवि)	வார்யம் (ஹவிঃ)	போற்றத்தக்க அவியை
यक्षि	யக்ஷி	வேட்பாயாக. (கொடுப்பாயாக).
(धनं)	(தநம்)	தனத்தை
(अस्माकं)	(அஸ்மாகம்)	எங்கட்கு
यासि च	யாஸி ச	அடைவிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பிருஹதீ சந்தம், வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே ! நீ எங்களுடைய வேள்வியில் தலைவனா யிருக்கின்றாய். யாவருமிறைஞ்சத்தக்க அக்கினியே ! நீயே போதா என்னும் நாமம் பூண்ட வேட்போனா யிருக்கின்றாய். இதனால் நீ மிக்க அறிவுள்ளவனாகையால் கொண்டாடத்தக்க அவியை (தேவ உணவை) வேட்பாயாக எங்கட்குத் தனத்தையும் பெறுவிப்பாயாக. 'यक्षि यासिच', என்பர் சந்தமோதுவார், 'यक्षि वेषिच' என்பார் இருக்கோதுவார். (7)

குறிப்பு —प्रापय என்றதற்குக் கேட்பாயாக எனவும், போதா = என்பதற்கு வேள்வியில் அவி கொடுக்கப் பகுவனுஞ் செய்பவர் எனவும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு கூறுகின்றது.

மந்திரம் 8.

கிதம்—வாமதேவகாநசம ரிஷி ஆநுஷ்டுபம்.

१ २ ३१ २र ३१२
62. सखायस्त्वा ववृमहे देवं मर्त्तास ऊतये ।
३ १ २र ३१२ ३१ २ ३१२ ३१२
अपां नपातꣳ *सुभगꣳ सुदꣳससꣳ सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 3-9 1.

ஸகாயஸ்த்வா வவ்ருமஹே தேவம் மர்த்தாஸ ஊதயே ।
அபாம் நபாதம் ஸுபகம் ஸுதம்ஸஸம் ஸுப்ரதூர்த்திமநேஹஸம் ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने !) सखायः, मर्त्तासः, (वय), ऊतये, अपां, नपातं, सुभगं, सुदंससं, सुप्रतूर्ति, अनेहस देवं, (त्वां) ऊतये, ववृमहे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने !)	(ஹே அக்நே !)	அக்கினியே !
सखाय	ஸகாய:	மித்திரர்களாய
मर्त्तास	மர்த்தாஸ:	மனிதர்கள் (அதாவது)
(वय)	(வயம்)	வேள்வியாற்றும் நாங்கள்
अपां नपात	அபாம் நபாதம்	நீரின்குப் பௌத்திரனும்
सुभगं	ஸுபகம்	நல்ல தனமுள்ளவனும்
सुदंससं	ஸுதம்ஸஸம்	நற்கருமமுள்ளவனும்
सुप्रतूर्तिं	ஸுப்ரதூர்த்திம்	இனிது அடையத்தக்கவனும்
अनेहसं	அநேஹஸம்	பீடையற்றவனும்
(देव)	(தேவம்)	பிரகாசிப்பவனுமாகிய
त्वां	த்வாம்	உன்னை
ऊतये	ஊதயே	(எம்மைக்) காப்பாற்றுவதன் பொருட்டு
ववृमहे	வவ்ருமஹே	வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—3 இருக்கு—11 விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினியே! சோமம், நெய் முதலிய தேவ உணவுகளை அன்போ டளித்தலால் உதவி செய்பவனுதல் பற்றி, நட்புடைய மக்களான இருத்துவிக்

* सुभग सुदीदिं, என்பது இருக்கு.

குகளெனனும் (வேடர்கள்) நாங்கள், சலத்தினுடைய பௌத்திரனும், சிறந்த திரவியமுடையவனும், நற்கருமமுடையவனும், கருமாநுட்டானம் பண்ணுவோர்களால் இனிதாக அடையப்படுவோனும், பீடையற்றவனும் ஆகிய உன்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். (8)

குறிப்பு —'अनेहसं' என்றதற்கு, கோபமற்றவன், பாவமற்றவன், சத்துருவை யொழிப்பவன் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில். ஈண்டு நீரால் மரமுண்டாதலாலும், அம்மரக்கட்டையினின்று கடையப்பெற்று அக்கினி பிறத்தலாலும், நீரிற்குப் பௌத்திரன் எனப்பட்டது.

சாயணாசாரியாரியற்றிய மாதவீயமென்னும் அர்த்தப் பிரகாச பாடியம்
சந்த-வியாக்கியானம்

முதலத்தியாயம், ஆறாவது கண்டம்
முற்றும்

ஏழாவது கண்டம்.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

ரிஷி—சுவாசுவம்.

१ २ ३१२ ३ १ २र ३१ २
63. *आ जुहोता हविषा मर्जयध्वं नि होतारं गृहपतिं दधिध्वम् ।
३२ ३१ २र ३१२ ३१ २ ३२ ३क २र
इडस्पदे नमसा रातहव्यꣳ सपर्यता यजतं पस्त्यानाम् ॥ १ ॥

-சாமவேதம், காண்டம்—1, மந்திரம்—1.

ஆ ஜுஹோதா ஹவிஷா மர்ஜயத்வம் நி ஹோதாரம் க்ருஹபதிம் [ததித்வம் ।
இடஸ்பதே நமஸா ராதஹவ்யம் ஸபர்யதா யஜதம் பஸ்த்யாநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!) आ जुहोत, हविषा, मर्जयध्वं, इडः पदे, होतारं, गृहपतिं, (अग्निं) निदधिध्व (किञ्च) नमसा (युक्तं,) रातहव्यं, यजत, पस्त्यानां, (मध्ये) सपर्यत ॥

---

*இருக்குவேத நம்பரிடாத மந்திரங்கள் சாமவேதத்திலுள்ள தனிமந்திரங்கள்

பதவுரை.

हे ऋत्विजः!	ஹே ருத்விஜ:!	வேட்போர்களே! (நீவிர்)
आ जुहोता	ஆ ஜுஹோதா	அக்கினியை யழைப்பீர்களாக.
हविषा	ஹவிஷா	அவியால்
मर्जयध्वं	மர்ஜயத்வம்	களிப்புண்டாக்குவீர்களாக.
इडः पदे	இட: பதே	உத்தர வேதிகையில்
होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைக்கின்ற
गृहपतिं	க்ருஹபதிம்	வீட்டிற்குத் தலைவனென்னும்
(अग्निं)	(அக்னிம்)	(அக்கினியைத்)
निदधिध्वं	நிதயித்வம்	தாபிப்பீர்களாக.
नमसा (युक्तं)	நமஸா (யுக்தம்)	வணக்கத்தைப் (பெற்றுக்கொள்வதும்)
रातहव्यं	ராதஹவ்யம்	அவியை ஏற்றுக்கொள்வதும்
पस्त्यानां (मध्ये)	பஸ்த்யாநாம் (மத்யே)	வேள்விச் சாலைகளின் (நடுவில்)
यजतं	யஜதம்	ஆராதிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு
सपर्यत	ஸபர்யத	நல்ல பணிவிடை செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. சியாவாசுவ ரிஷி, அல்லது, வாமதேவா திருஷ்டுப சந்தம்.

வேட்போர்களே! அக்கினியை அழைப்பீர்களாக. அன்றியும் தேவ உணவினால் மகிழ்விப்பீர்களாக மற்றும், உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) தேவர்களை யழைப்பதும், வேள்விச் சாலையைப் பாதுகாப்பதுமாகிய அக்கினியை நன்றாகத் தாபிப்பீர்களாக இன்னும், பணிதலைப் பெற்றுக் கொள்வதும், அல்லது அவியோடு கூடியதும், இதனாலே அவி யேற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும், வேள்வி மனையின் மத்தியில் பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு நன்றாகச் சேவை செய்வீர்களாக. (1)

குறிப்பு—மூலத்திலுள்ள 'नमसा' என்பதற்கு, வணக்கத்தால் (தோத்திரத்தால்) தாபிப்பீர்களாக எனவும், அவியால் பணி செய்வீர்களாக எனவும் பொருட்கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

இருத்துவிக்குகள் என்றதற்கு—எனது புத்திரர்கள் எனவும் 'पस्त्यानां' வேள்விச் சாலைகளின் நடுவில் என்பதற்கு—தேவர்களுடைய வீடுகட்கு நடுவில் எனவுங் கொள்வார் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—இருது.

३ २उ　३ १ २　३ २ ३ २उ　३ १ २ ३ २ ३　१ २

64. चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरा वन्वेति धातवे ।

३ १　२र ३ १ २ ३ २ ३१२ ३ १२र ३ २ १ २

अनूधा * यदजीजन दधाचिदा ववक्ष त्सद्योमहि दूत्यञ्चरन् ॥ २ ॥

இருக்கு 14-111-1.

சித்ர இச்சிஶோஸ்தருணஸ்ய வக்ஷதோ ந யோ மாதரா வந்வேதி [தாதவே ।

அநூதா யதஜீஜந ததாசிதா வவக்ஷ த்ஸத்யோமஹி தூத்யஞ்சரந் ॥

அந்வயம்.

शिशोः, तरुणस्य, (अग्नेः), वक्षथः, चित्र इत्, यः, मातरौ, धातवे, न अन्वेति, यद्, अनूधा, अजीजनत्, अधचित्, (असौ), सद्यः, महि, दूत्यं, चरन्, आववक्षत् ॥

பதவுரை.

शिशोः	ஶிஶோः	குழந்தையாகிய
तरुणस्य (अग्नेः)	தருணஸ்ய (அக்நே:)	தருணப்பருவ (அவ்வக்கினியி னுடைய)
वक्षथः	வக்ஷத:	மாரபில் அவி தாங்கல்
चित्र इत्	சித்ர இத்	அற்புதமே.
यः	ய:	எவ்வக்கினி
मातरौ	மாதரௌ	வான், தரை என்னும் மாதாக்க ளிடத்து
धातवे	தாதவே	முலை யுணணுவதற்குப்
न अन्वेति	ந அந்வேதி	போகிறதிலலை யெனபது
यद् अनूधा	யத் அநூதா	முலைகளில்லாதனவாய்
अजीजनत्	அஜீஜநத்	உண்டாக்கினவாமெனிலன்றோ, (பொருநதும)
अध चित्	அத சித்	தோனறிய அச சமயததிலேயே

* आयेति धातवे, * यदजीजनत्, * अधाचन, * ववक्ष सद्या, எனபன இருக்கு.

(असौ) (அஸௌ) (இவ் வக்கினி)

मही दूत्यं चरन् மஹீ தூத்யம் சரந் { பெரிய தூதத்தொழிலைச்செய்து கொண்டு

आववक्षत् ஆவவக்ஷத் { தேவர்கட்கு அவிகளைத் தாங்குகின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. வார்ஷ்டஹவ்யா ரிஷி அல்லது வார்ஷஹவ்யர். ஜகதீ—சந்தம்.

குழந்தை வடிவாகியது கொண்டே தருணமாகிய அக்கினியினுடைய மார்பில் அவி தாங்குதல் அற்புதமேயாம். உண்டாகிய அக்கினியானது, எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பனவான அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் அன்னை வடிவமான பூமி, அந்தரிட்சமென்னு மிரண்டினிடத்தும், அரணிக் கட்டைகளிடத்தும், முலை யுண்ணுவதற்குச் செல்கின்றதில்லை (அன்வகள்) முலைகளில்லாதனவாகி இவ் வக்கினியை யுண்டாக்கினவாமெனில்லன்றே, முலை குடிக்கப் போகின்றதில்லை என்னுமிது பொருந்தும். அவ்வாறன்றில்லை. மற்றே, பூமி அந்தரிட்சமென்னுமிரண்டும் யாவருக்கும் உண்மையில் விரும்பியவைகளைக் கறக்கின்றனவாம். வேண்டியவைகளைத் தருகின்றன என்பது மது. அங்ஙனமிருந்தும் அதன்பால் போகின்றதில்லை யெனக ஆதலின் இவ் வக்கினியின் அவியேற்குந் தன்மையானது மிக வியக்கத்தக்கதேயாம். தோன்றிய பின்னரே, அப்பொழுதே, மிக விரைவில் என்பது மது. தூதுவனது தொழிலைச் செய்துகொண்டு தேவர்களை யுத்தேசித்து அவிகளை யேற்கின்றது. (2)

குறிப்பு —ஏண்டுப் பாடியக்காரர், பூமி யந்தரிட்சங்களை மாதாவெனக் கொண்டனர். அரணிக் கட்டைகளை யன்னைகளெனக் கொள்வாருமுளர். அக்கினி முலைப்பாலுண்ணுவதன்றுமாயினும், அவ்விரண்டனகண் தோன்றி வளர்கின்றதால் யாதேனு மோர்பொருளை முலை வடிவமாகக்கொண்டு பால் உண்ணுகின்றதென்பதே கொள்ளற்பாலதாம், அஃதின்றேல் வளர்தல் கூடாதெனக. தோன்றிய அக்கணத்திலேயே அவி தாங்குந் தொழிலை யேற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டது. இவ் வக்கினிக்கு அன் று முலைப்பாலுண்ணுதலில் விருப்பமே காணப்படவில்லை. இஃதோர் வியப்பென்பப் பாடியத்திற் கூறியுள்ளது இதில் பிரயாணமும், முலை யுண்ணாமையும், உண்டாகிய பின்னர்ச் சிறிது காலத்திலன்மைந்ததாம் என்றுணர்க. பிறவாமெனிலோ, அதற்கு முலை யுண்ணுந் தன்மையே காணப்போதும் பொருந்தாதெனபது காண்க.

மந்திரம் 3.

கீதம—அக்கினியாமம், கௌதசம்.

३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
65. इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व ।
३ १२ ३ २ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
*संवेशनस्तन्वे३चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥ ३ ॥

இருககு 10-56-1.

இதம் த ஏகம் பர ஊ த ஏகம் த்ருதீயேந ஜ்யோதிஷா ஸம் விஶஸ்வ ।
ஸம்வேஶநஸ்தந்வே சாருரேதி ப்ரியோ தேவாநாம் பரமே ஜநித்ரே ॥

அங்வயம்

(हे मृत पुत्र!), ते, इदं, एकं, (तथा) पर· ऊ, एकं, तृतीयेन ज्योतिषा, सविशस्व, तन्वे, चारु, भूत्वा, देवानां, परमे, जनित्रे प्रियः, संवेशनः, एधि॥

பதவுரை.

(हे मृत पुत्र!)	(ஹே ம்ருத புத்ர!)	உயிர் நீஙகிய குழநதாய்!
ते इदं एकं	தே இதம் ஏகம்	உனனுடைய ஒரு கூறு, சோதியாகிய இவ வககனியாம.
(तथा) पर ऊ एकं	(ததா) பர ஊ ஏகம்	அவவாறே மறறொரு சோதியின கூறு வாயுவாம.
तृतीयेन ज्योतिषा	த்ருதீயேந ஜ்யோதிஷா	மூனறாவதாகிய உனதானமாவெனனும சூரிய ஒளியோடு
संविशस्व	ஸம்விஶஸ்வ	பிரவேசமாவாயாக (கலபபாயாக.)
तन्वे	தந்வே	மறு பிறபபின பொருட்டு
चारुभूत्वा	சாரு பூத்வா	மஙகலமாகி
देवानां परमे जनित्रे	தேவாநாம் பரமே ஜநித்ரே	தேவாகடகு மேலாகிய பிறபபிடமாகு சூரியனிடத்தில
प्रिय	ப்ரியః	விருமபபபடுபவனாய்
संवेशनः	ஸம்வேஶநః	இனிது பிரவேசமாநதனமையை
एधि	ஏதி	அடைவாயாக

* सवेशने तन्व , எனபது இருககு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. விருகதுக்த ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம்.

இதனால் விருகதுக்தரென்பார் மாண்டுபோன 'வாசினம, என்னும் தனது புத்திரனுக்குக் கூறுகின்றார் :—

இறந்த மைந்த! உன்னுடைய இது ஒரு கூறாகும். (இச் சோதியாகிய அக்கினியென்பது) ஈண்டு இனிமேல் 'சோதியால்' எனக கூறப்படுமாதலால் இது என்னுஞ் சுட்டால் சோதியே கூறப்படுகின்றது. ஆனதால், உனது தேகத்திலுளள அக்கினியின் கூறால் புறத்திலுள்ள அககினியை இனி தடைவாயாக. அவ்வாறே உனது மறறோர் கூறு வாயுவெனப்படும். அந்தப் பிராண வாயுவாகிய கூறாலும் புறத்திலுள்ள வாயுவை யடைவாயாக. உடம் பின்கணுள்ள அக்கினி, பிராண வாய்வு என்னும் இரண்டும, புறத்திலுள்ள அக்கினி வாயுக்களிரண்டும ஒன்றேயாமாதலின் என்பது (கருத்து). அவ்வாறே, மூன்றாவது சோதியாகவும், ஆதித்தனெனப்படும பிரகாசமாயுள்ள உனதான்மாவாற் பிரவேசமாவாயாக. சூரியனிடத்துள்ள ஆன்மா, சைதன்யம், என்னுமிரண்டிற்கும் வேறுபாடிலாமையால் கூறெனல் பொருந்தும. மற்றும் "'எது நான், அது இது, எந்த இது, அது நான்' 'சூரிய உருவமே யுலகிற்கு" எனறறறெடுக்கததுச சுருதிகளால் ஆன்மாவிற்கு சூரியனோடு கலததல் கூடுமென்க. தனுவின பொருடடென்றது மீண்டு முடலெடுப்பதறகெனபதாம மஙகலமாய அச சூரியனிடததிற புகுவாயாக என பது பொருள எவ வணணததன நீ யெனின, அதனோடு பிரியபபடத்தக்கவன. எததனமைய சூரியனிடததிலெனின ? தேவாகடகுச சி, பிறப்பிடமானதில. ஈண்டு "தேவாகடகு மேலாம பிறபபிடம எவ வாதித்தன" என்னும வேத வாக்கு (உணாறபாலது). (3)

குறிப்பு —இது—உனதோா கூறாகிய சோதி, மேமபடட மினனலாம. உன்னுடைய மறறோா கூறு சூரியனெனபதாம, மூனறாங்கூறாகிய மணணிலுளள தீயின கூறினால பிரவேசமாவாயாக எதிலெனின ? தேகததிற புகுநது மங்கல வடிவமாகுவாய, என உரை கூறுவாருமுளா. ஈணடுத 'தேவாகடகுப பிரியப்படததககவன' எனறது தோறறப்பட்ட வேளவி வடிவ கருமததில, அலலது தோற்றம் தோறறுவிபபது, தரு முதலியவைகளில எதன தோறறமோ ? அது என, 'பிறபபிடம' எனபதறகுப பொருள கொளவாருமுளா இதுவே மேறுடடார்க்கும் உடன்பாடாம

மந்திரம் 4.

ரிஷி—அங்கிரஸ யஞ்ஞசாரதி

३२ उ ३१२ २१२ ३ १२ ३ १ २ ३१ २
66. इमᳲ स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सम्महेमा मनीषया ।
३ २ उ ३ १२ ३ २ २र ३ १ २ र ३१ २र
भद्राहि नः प्रमतिरस्य सᳲसद्यग्ने सख्ये मारिषाम वयं तव ॥४॥

இருக்கு 1-94-1

இமம் ஸ்தோமமர்ஹதே ஜாதவேதஸே ரதமிவ ஸம்மஹேமா மநீஷயா ।
பத்ராஹி ந: ப்ரமதிரஸ்ய ஸம்ஸத்யக்னே ஸக்யே மாரிஷாம வயம் தவ ॥

அந்வயம்.

अर्हते, जातवेदसे, मनीषया, इमं, स्तोम, रथमिव, सम्महेमा, अस्याग्नेः,
ससदि, नः, प्रमतिः, भद्रा हि, हे अग्ने!, तव, सख्ये, वय, मारिषाम ॥

பதவுரை

अर्हते!	அர்ஹதே!	ஆராதிக்கத் தக்குரியோய!
जातवेदसे!	ஜாதவேதஸே!	தோற்றமான பிரஜைகளையும் தனத்தையுமுடைய அக்கினியே!
मनीषया	மநீஷயா	கூரிய புத்தியால்
इमं स्तोमं	இமம் ஸ்தோமம்	இந்த ஸ்தோத்திரத்தை
रथमिव	ரதமிவ	இரதத்தைத் திருத்துவதுபோல
सम्महेमा	ஸம்மஹேமா	நன்கு போற்றத்தக்கதாகச் செய்கின்றோம்.
अस्याग्नेः	அஸ்யாக்னே:	இவ்வக்கினியினுடைய
संसदि	ஸம்ஸதி	பூசையில்
नः	ந:	எங்களுடைய
प्रमति	ப்ரமதி:	நற்புத்தி
भद्राहि	பத்ராஹி	மங்கலமாகியதேயாம்.
हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
तव सख्ये वयं	தவ ஸக்யே வயம்	நாங்கள் உனது மித்திரர்களான விடத்துத்
मारिषाम	மாரிஷாம	துன்புறுத்தப்படாதவர்களாவோமாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—4 சகதி சந்தம். குதச ரிஷி

போற்றத்தக்கோய! தோற்றமானவைகளை யுணர்கின்ற, அல்லது, தோன்றிய தனத்தைபுடைய அக்கினியே! நுண்ணிய மதியால் இந்த தோத்திரத்தை, இரதத்தைத் தச்சன (தபதியானவன்) சீர்படுத்துமாறு இனிது போற்றத்தக்கதாக்குகின்றோம். இவ் வக்கினியினுடைய நல்ல ஆராதனையில் எங்களுடைய நற்புத்தி உண்மையாக ஆற்றலுடையதேயாம் இதனால் அத் தன்மைய புத்தியாற் செய்கின்றோமென்பது பொருள் அக்கினியே! எங்கட்கு உன்னோடு நட்பாந்தன்மை யுள்ளவிடத்து நாங்கள் துன்பத்திற் படாதோர்களாவோமாக. எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது பொருள் (4)

குறிப்பு—இரதத்தை நடத்தும் புத்திபோன்ற மதியால் துதியை அடையச் செய்கின்றோம், நீ எங்களுடைய அவையில் நற்புத்தி முதலிய நலங்களைத் தருவோனாயிருக்கின்றாய், ஆதலின உன்னைக் கெடுப்பதினால் வரும் பாவத்தையடையாம் லிருப்போமாக என்பது கருத்தென்பார் மேனோட்டார்

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாநரம.

३ १२ ३ १ २३१ २ ३ १ ३ ३२३२उ ३ २ ३ २
67. मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमग्निम् ।
३२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २
कविँ सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-7-1

மூர்த்தானம் திவோ அரதிம் ப்ருதிவ்யா வைஶ்வாநரம்ருத ஆஜாதமக்நிம்
கவிம் ஸம்ராஜமதிதிம் ஜநாநாமாஸந்ந: பாத்ரம் ஜநயந்த தேவா: ॥

அந்வயம

दिव , मूर्द्धानि, पृथिव्या , अरति, वैश्वानरं, ऋते, आजातं, कविं, जनानां, सम्राज, अतिथि, आसन्, पात्र, अग्नि, न (यज्ञे) देवा , आजनयन्त ॥

பதவுரை

दिव,	திவ:	விண்ணுலகிற்குத்
मूर्द्धान	மூர்த்தானம்	தலைமையானதும
पृथिव्याः	ப்ருதிவ்யா:	பூமியினின்று
अरति	அரதிம்	செல்வதும்

वैश्वानर	வைஶ்வாநரம்	உலகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்பதும்
ऋते	ருதே	சத்தியத்திற்காக
आजातं	ஆஜாதம்	முதலில் உண்டானதும்
कविं	கவிம்	பெருநோக்குடையதும்
सम्राज	ஸம்ராஜம்	மிக விளங்குகின்றதும்
जनानां	ஜநாநாம்	எஜமானர்களுடைய அவியை ஏற்கச்
अतिथिं	அதிதிம்	செல்வதும்
आसन्	ஆஸந்	வாய் வடிவானதும்
पात्रं	பாத்ரம்	காப்பாற்றுவதுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
न: यज्ञे	நஃ யஜ்ஞே	எங்களுடைய வேள்வியில்
देवा:	தேவாஃ	வேட்போர்கள்
आ जनयन्त	ஆ ஜநயந்த	உண்டாக்கினார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7 இருக்கு—5 பரத்துவாச ரிஷி திருஷ்டுப் சந்தம்.

வானுலகிற்குச் சிரம் போன்றதும், பரந்த பூமிக்குச் செல்வதும், அவியேற்றுச் செல்வதும், அல்லது, அடையத்தக்கதோரிறைவன் என்பதும், மக்களனைவரையுந் தொடர்ந்துள்ளதும், படைப்பின் முன்னர் சத்தியத்திற்கு உண்டானதும், நீண்ட பார்வையுடையதும், தூரதிருஷ்டி யுடையதென்பது மது எசமானர்களுக்குள் நன்கு விளங்கப்பட்டதும், அவியேற்பதற்கு இடைவிடாது செல்வதும், அல்லது அதிதியைப்போல பூசித்தற்குரியதும், தேவர்கட்கு, 'வாய்' எனப்படுவதும், காப்பாற்றுவதும் அல்லது வாயாற் றுங்கப்பட்டதுமாகிய, இத்தன்மைய குணங்களோடு கூடிய வைசுவாநராக்கினியை எங்களுடைய வேள்வியில், போற்றப்பட்ட வேட்போர்கள் அல்லது தேவர்கள், அரணிக்கட்டையினின்று உண்டாக்கினார்கள் என்பதாம். (5)

குறிப்பு—சத்தியமென்றது உண்மை, அல்லது வேள்வி. மூலத்தில், (ரிதே) என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை, நிமித்தப் பொருளின்கண் வந்தது. நிற்குமிடத்து, சத்தியத்திற்கு எனப் பொருள் பட்டது, பட்டவே சத்தியத்தின் பொருட்டுச் சிருட்டியின் முதலில் உண்டானதும் எனப் பொருள் பட்டது. அக்கினியாகிய வாயால் தேவர்கள் அவிகளை யருந்துகின்றனர் என்பதால் அக்கினி வாயெனப்பட்டது. தேவர்கள் தங்கட்குத் தலைவனாயிருக்கும்படி வேள்வியில் முன்னர் நிலத்துள்ள அக்கினியை உண்டாக்கினர் எனச் சில மேனாட்டறிஞர் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 6.

ரிஷி—ஆங்கிரஸ அல்லது பாரத்வாஜ

२३ ३१ २२ ३२३ १२ २२
68. *वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरग्ने जनयन्त देवाः ।
२ ३ १२ ३१२ ३१ २२३१२ ३१२
तं त्वा गिरः सुष्टुतयो वाजयन्त्याजिं न गिर्ववाहो जिग्युरश्वाः ॥६॥

இருக்கு 6-24-6.

விச்வதாபோ ந பர்வதஸ்ய ப்ருஷ்டா துக்தேபிரக்நே ஜநயந்த [தேவா: ।
தம் த்வா கிர: ஸுஷ்டுதயோ வாஜயந்த்யாஜிம் ந கிர்வவாஹோ [ஜிக்யுரச்வா: ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! देवाः, उक्थेभि, पर्वतस्य, पृष्ठात्, आपो न, त्वत् (आत्मनः कामान्) व्यजनयन्त, हे गिर्ववाह!, (भरद्वाजाः, स्तोतारः,) त, त्वां, वाजयन्ति, (अपि च) अश्वाः आजि न, सुष्टुतयः, गिरः, त्वां, जिग्युः ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
देवा.	தேவா:	போற்றுவோர்கள்
उक्थेभि·	உக்தேபி:	தோத்திரங்களால்
पर्वतस्य	பர்வதஸ்ய	மேகத்தின்
पृष्ठात्	ப்ருஷ்டாத்	மேற்பக்கத்தினின்று
आपो न	ஆபோ ந	நீரைப்போல்
त्वत्	த்வத்	நின்னிடத்திலிருந்து
(आत्मन कामान्)	(ஆத்மந: காமாந்)	(தனது விருப்பங்களை)
व्यजनयन्त	வ்யஜநயந்த	பலவகையிலுண்டாக்கிக் கொள்கின்றார்கள்
हे गिर्ववाह. !	ஹே கிர்வவாஹ:!	துதிவாக்கா லேற்றுக்கொள்ளுதற்குரிய அக்கினியே!
(भरद्वाजा.)	(பரத்வாஜா:)	(பரத்துவாச குலத்துதித்த)
(स्तोतार.)	(ஸ்தோதார:)	(துதியாளர்கள்)

* वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरिन्द्रानयन्त यज्ञैः, तं त्वाभिः सुष्टुतिभिर्वाजयन्त आजिं न जग्मुर्गिर्वाहो अश्वाः. என்பது இருக்கு.

[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
(अपि च)	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible] (6)

[illegible]

பகுதி 7.

[illegible]

(60). आवो राजान [illegible] रोदस्योः ।
अग्निं पुरा [illegible] ॥ ७ ॥

[illegible] 4-3-1.

[illegible]

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), अध्वरस्य, राजानं, होतारं, रुद्रं, रोदस्योः, सत्ययजं, हिरण्यरूपं, अग्निं, वः अवसे, तनयित्नोः, (इव), अचित्तात्, पुरा, आकृणुध्वम् ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ:!)	வேட்போர்கள்!
अध्वरस्य	அத்⁴வரஸ்ய	வேள்வியினுடைய
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும்
होतारं	ஹோதாரம்	அமரரை யழைப்போனும்
रुद्रं	ருத்³ரம்	பயந்தரு மொழி செய்வோனும்
रोदस्यो:	ரோத³ஸ்யோ:	விண்ணுலக, மண்ணுலகங்க ளிரண்டனுக்கும்
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அன்னங் கொடுப்பவனும்
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொற்காந்தி யுடையோனுமாகிய
अग्निं	அக்³நிம்	அக்கினியை
व: अवसे	வ: அவஸே	உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வ தற்கு
तनयित्नो इव	தநயித்நோ: இவ	இடிபோல் விழுந்து
अचित्तात् पुरा	அசித்தாத் புரா	இறப்பதன் முன்
आ कृणुध्वं	ஆ க்ருணுத்⁴வம்	நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. ——— 7. திருஷ்டுப் சந்தம். வாமதேவ ரிஷி கூறு கின்றார் —

வேட்போர்கள்! எசமானர்கள்! வேள்விக்கரசனும், தேவர்களை யழைப்பவனும், பயந்தரு மொழியிடுவோனும், அல்லது சத்துருக்களை யழச்செய்பவனும், அல்லது "இஃதன்றிக் கோரமாகிய தநுக்கள் எவவுருத் திரன்" என்னு மறையால் உருத்திர வடிவனும், சுவாகக்ம பூமிகட்கு அன்ன மளிப்பவனும், அல்லது சத்திய அவியால் தேவர்களைப் பூசிப்பவனும், அல்லது சத்திய வானந்தத்தை யடைவிப்பவனும், எனினுமாம். அல்லது மண்ணும் விண்ணும் வியாபித்திருப்பவனும், தங்க நிறத்தனுமாகிய அக்கினியை, உங்களுடைய பாதுகாப்பின்பொருட்டு, இடி போன்று திடீரென வரும் சித்தமற்ற தன்மை அதாவது சித்தமொடுங்கலை யுபலக்கணமாகவுடைய இந்திரியங்களெலா மொடுங்கலாம் இறத்தலென்பது மிதுவே இம்மரணத் தின் முன்னரே நீங்கள் அக்கினியை அவிகளால் முழுதும் ஆராதிப்பீர்களாக, (7)

மந்திரம் 8.

இதம—வைசுவம.

३ २उ ३ २३ १ २र ३ २ ३ १२३ १२ १२
70. इन्धे राजा समर्यो नमोभिः यस्य प्रतीक माहुतं घृतेन ।
१२ ३ १ २ ३ २३ १ २र३१ २
नरो हव्येभिरीडते सबाध अग्निरग्रमुष सामशोचि ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-7-8.

இந்தே ராஜா ஸமர்யோ நமோபி: யஸ்ய ப்ரதீக மாஹுதம் க்ருதேந ।
நரோ ஹவ்யேபிரீடதே ஸபாத அக்நிரக்ரமுஷ ஸாமசோசி ॥

அந்வயம்.

राजा, अर्यः, अग्निः, नमोभिः (सह), समिन्धे, यस्य प्रतीकं, घृतेन, आहुतं,
नरः, सबाधः, हव्येभिः, (यं), ईडते, (सः) अग्निः, उषसां, अग्रं, आ अशोचि ॥

பதவுரை.

राजा	ராஜா	பிரகாசிப்பதும்
अर्य.	அர்ய:	சாமியுமாகிய
अग्नि	அக்நி:	அக்கினி
नमोभि· (सह)	நமோபி: (ஸஹ)	தோத்திரங்களோடு (கூட)
समिन्धे	ஸமிந்தே	வளர்கின்றது.
यस्य	யஸ்ய	எதனுடைய
प्रतीकं	ப்ரதீகம்	வடிவம்
घृतेन आहुतं	க்ருதேந ஆஹுதம்	நெய்யால் ஆகுதிசெய்யப்பட்டதாமோ,
नर:	நர:	மனிதர்கள்
सबाधः	ஸபாத:	தோன்றின பீடைகளோடுகூடினவர்களாய்
हव्येभि·	ஹவ்யேபி:	அவிகளோடு
(य) ईडते	(யம்) ஈடதே	எதைப் பூசிக்கின்றார்களோ,
(स·) अग्नि.	(ஸ:) அக்நி:	அவ்வக்கினி
उषसां अग्रं	உஷஸாம் அக்ரம்	உஷா உதிப்பதற்கு முன்னமேயே
आ अशोचि	ஆ அசோசி	நன்கு விளங்குகிறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம்.

விளங்குவதும, சாமியும, அலலது அவிகளைச செலுததுவதுமாகிய அககினி, தோததிரஙகளோடு கூடவே நனகு விருததியாகினறது. எவ வக்கினிககு நெய்யாலாகுதிபணணலே வடிவமோ, எமமைசசோநத மனிதாகள தோனறின பிணடகளை யுடையவாகளாய அவிகளோடு எதைத் துதிககின்றாகளோ, அவ் வககினி உஷா தேவதையுதிபபதன் முனனரே மிகவும பிரகாசிததுக கொணடிருககினறது. (8)

மந்திரம் 9.

கீதம்—இநதிர தேவதையாமம்.

२ ३१ २ ३१ २ ३ १ २र ३ १ २

71. प्रकेतुना बृहता यात्यग्नि रारोदसी वृषभोरोरवीति ।

१ २ ३ २ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ २ २

* दिवश्चिदन्तादुपमामुदान डपामुपस्थे महिषो ववर्द्ध ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-8-1.

ப்ரகேதுநா ப்ருஹதா யாத்யக்நி ராரோதஸீ வ்ருஷபோ ரோ
[ரவீதி ।
திவஸ்சிதந்தா துபமாமுதாந டபாமுபஸ்தே மஹிஷோ வவர்த்த ॥

அந்வயம்.

अग्निः, बृहता, केतुना, युक्तः (सन्) आरोदसी, प्रयाति (देवाह्वानकाले), वृषभः (इव), रोरवीति, दिवश्चित्, अन्तात्, उपमां, उदानट्, अपां, उपस्थे, महिषः, ववर्द्ध ॥

பதவுரை.

अग्नि	அக்நிः	அககினி
बृहता केतुना (युक्त सन्)	ப்ருஹதா கேதுநா (யுக்தः ஸந்)	பிரகஙையோடு கூடியதாயிருநது
आ	ஆ	இபபோது
रोदसी	ரோதஸீ	வானுககும வையததிறகும்
प्रयाति	ப்ரயாதி	அழகாகச செலகினறது.
(देवाह्वान काले)	(தேவாஹ்வாந காலே)	(தேவரை யழைக்குஙகால)
वृषभ (इव)	வ்ருஷபः (இவ)	இடபததைப (போல)

* दिवश्चिदन्ता उपमा उदान ळपा, எனபது இருககு.

रोरवीति	ரொரவீதி	பேரொலி செயகின்றது
दिवश्रित्	திவஸ்ரித்	விணணுலகம
अन्तात्	அந்தாத்	வரையிலுமம
उपमां	உபமாம்	மேகததிறகருகில
उदानट्	உதாநட்	மேலே வியாபிககின்றது.
अपां	அபாம்	மழைத தணணீருககுச
उपस्थे	உபஸ்தே	சமீபததில
महिषः	மஹிஷः	பெரிதாய
ववर्द्ध	வவர்த்த	வளாகினறது.

சாயண பாடியம்

கண்டம—6. இருககு—9. திரிசிரா துவாஷ்டர ரிஷி. திருஷ்டுப சநதம்.

அககினி நுண்ணறிவோடு கூடியதாய இபபோது விணணுலகிறகும, மணணுலகிறகும நனகு போகினறது மறறும, தேவாகளை யழைககுஞ சமயம எருது போனறு பேரொலியிடுகினறது அநதரிட்ச உலகத தெலலை வரையிலும, மேகஙகட்கருகில சுவாலை வடிவமாாநத சூரியனுயிருநது மேல வியாபிககினறது மழைததணணீரின உறைவிடமெனனும அநதரிட்சததில மினனல வடிவாய மிகப பெருததிருககினறது எனபதாம. (9)

குறிப்பு.—அககினியை இடபமா யுவமிததறகு நிததியமாக இருடிகள இவவாறு கறபிககினறாாகள. காலைபபோதில தேவாராதனை செயயுமிடததிறகுச செலலுங கால இடப வடிவாம. அது புருடாாததததைக கொமபாகவுடையது- முததீ, மறறும, உதய முதயமினமைத தீ எனபவைகளைக காலகளாகவுடையது. விணணில சூரிய வடிவம, அநதரிட்சததில மின்னல வடிவம, தரையில விறகினுலாமககினி வடிவம எனனும, முககயிறறாற கட்டபபட்டது, அககினி கொழுநதுவிட்டெரியுங்கா லுணடாகு மொலியே இடபமிடு மொலியாம, இங்ஙனமிருகக, இடபமாயு வமிததல கூடாததெனப தெஙஙனம? இணிது கூடுமென்க.

மந்திரம் 10.

கீதம்—வசிட்டரல்லது பிரசாபதி ரிஷி, ராசிமராய்ம், ஸ்பாநதிகரணம், சயாவனம, சைககணடினம, இநதவம.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३१२ १ २
72. अग्निं नरो दीधितिभि ररण्योर्हस्तच्युतं जनयत प्रशस्तम् ।
३ १ २ ३१२ ३ २
दूरे दृशं गृहपति मथव्युम् ॥ १० ॥

இருககு 7-1-7.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌰𑍋 𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂।
𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿 𑌮𑌥𑌰𑍍𑌯𑍁𑌂 ॥

அந்வயம்

नर., प्रशस्त, दूरे, दृशं, गृहपति, अथर्व्युं, हस्तच्युतं, अरण्योः, (विद्यमानं), अग्नि, दीधितिभिः, जनयत ॥

பதவுரை.

नरः	𑌨𑌰𑌃	வேட்போர்கள்
प्रशस्तं	𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂	மிக்கத் துதிக்கத் தக்கதும்
दूरे दृशं	𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌶𑌂	தூரத்திற் காண்பதும்
गृहपतिं	𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿𑌂	வீட்டைக் காப்பதும்
अथर्व्युं	𑌅𑌥𑌰𑍍𑌯𑍁𑌂	வரக்கூடியதும்
हस्तच्युतं	𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂	கைகளாலுண்டாக்கியதும்
अरण्योः (विद्यमानं)	𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌃 (𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂)	அரணிக்கட்டைகளி லிருக்கின்றதுமாகிய
अग्नि	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂	அக்கினியை
दीधितिभिः	𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃	விரல்களினால்
जनयत	𑌜𑌨𑌯𑌤	உண்டாக்குகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வசிட்ட ரிஷி.

நியமஞ் செய்கின்ற வேட்போர்கள், இனிது தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதும், தூரத்திற் காண்பதும், அல்லது தூரத்திற் காணப்பட்டதும், வேள்விச்சாலைகளைக் காப்பதும், செல்வதும், அல்லது அடையப்படுவதும், கைகளாலுண்டானதும், அரணிக் கட்டைகளிலிருப்பதுமாகிய அக்கினியை விரல்களினாலுண்டாக்குகின்றார்கள். நிருத்தம் 5-2-101-ல் யாஸ்க முனிவரு மிவ்வாறே இதற்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். (10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சேன பிரசாபதி ரிஷி, சயனம, சாயனம, தீரககாயுஷ்யம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
73. अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुषासम् ।
३ १ २३ २३ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ २३१ २
यह्वा इव प्रवया मुज्जिहानाः प्र भानवः *सस्रते नाकमच्छ॥१॥
இருககு 5-1-1

அபொயக்நிஃ ஸமியா ஜநாநாம ப்ரதிதெநுமிவாயதீ உஷாஸம் ।
யஹ்வா இவ ப்ரவயா உஜ்ஜிஹாநாஃ ப்ரபாநவஃ ஸஸ்ரதெ நாகமச்ச ॥

அநவயம்.

(अयं) अग्निः, जनानां, समिधा, धेनुमिव, आयतीं, प्रति उषासं, अबोधि, (प्रवुद्धस्याग्नेः) भानवः, यह्वाः, वयां, प्रोज्जिहानाः, (वृक्षा इव), नाकं, अच्छ, प्रसस्रते ॥

பதவுரை.

(अयं) अग्निः	(அயம்) அக்நிஃ	இவ் வக்கினி
जनानां	ஜநாநாம்	வேட்போர் முதலியோர்களுடைய
समिधा	ஸமியா	சமித்துக்களால (விறகுகளால)
धेनुमिव	தெநுமிவ	பாறபசுபோல
आयती	ஆயதீம்	வருகின்ற
प्रति उषासं	ப்ரதி உஷாஸம்	ஒவவொரு உஷத காலததும
अबोधि	அபொயி	துயில விட்டெழுநதது.
(प्रवुद्धस्याग्ने.)	(ப்ரபுத்தஸ்யாக்நெஃ)	எழுநத அக்கினியினுடைய
भानव.	பாநவஃ	சுவாலைகள
यह्वाः	யஹ்வாஃ	பெரிதான

* सिस्रते, எனபது இருககு.

वयां	வயாம்	கிளைகளை
प्रोज्जिहानाः	ப்ரோஜ்ஜிஹாநா:	இனி மேலே தள்ளிப்போகின்ற
(वृक्षा इव)	(வ்ருக்ஷா இவ)	மரங்களைப்போல
नाकं	நாகம்	விண்ணுலகை
अच्छ	அச்ச	நோக்கி
प्रसस्रते	ப்ரஸஸ்ரதே	விரிந்து போகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. புத கவிஷ்டிர ரிஷிகள். திருஷ்டுப சந்தம. தேவதை அக்கினி.

இவ்வக்கினி, வேள்வி செய்பவர் முதலியோர்களுடைய ஓம விறகு களால் நித்திரைவிட்டெழுந்தது தீயோமத்தின் பொருட்டுப் பால் தரும பசு அதிகாலையில் எழுந்து கொள்வதுபோல, வாராநின்ற ஒவ்வொரு உஷத் காலத்திலும் அக்கினி யெழுந்தது. மற்றும் எழுந்த அக்கினியினுடைய கிரணங்கள் பருத்தகிளைகளைத் தள்ளி மேலெழுந் தருக்களைப்போலப், பெரி தான தனது ஆதாரத்தைவிட்ட கிரணங்கள் வானுலகை நோக்கிப் பரவு கின்றன. (1)

குறிப்பு.—தீ ஓமஞ் செய்வாருடைய தீ, ஓர்போதும் அவிந்து போகின்ற தில்லை. அங்ஙனமேனும் இரவில் விறகின்றிக் குறைதலே தூங்குதல் காலையில் வளர்த்தலே விழிப்பாம் என்க. மேற்செலலும் புட்கூட்டங்களைப்போல விரிகின் றன என்றனர் மேனுட்டாசிரியரிற் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம—பௌஷம.

74. प्रभूर्जयन्तं महां विपोधां मूरैरमुरं पुरां दर्माणम् ।
नयन्तं गीर्भिर्वना धियं धा हरिश्मश्रुं न वर्मणा धनर्चिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 19-46-5.

ப்ரபூர்ஜயந்தம் மஹாம் விபோதாம் மூரைரமுரம் புராம் தர்மாணம் ।
நயந்தம் கீர்பிர்வநா தியம் தா ஹரிச்மச்ரும் ந வர்மணா தனர்சிம் ॥

பூய ம்ஸபது இருக்கு.

அந்வயம்.

(हे स्तोतः !), जयन्तं, महान्, विपोधां, मूरैः पुरां, दर्माणं, अमुरं, अग्निं, स्तोतुं, प्रभूः (किञ्च), गीर्भिः, वना, (धनानि) नयन्तं. हरिश्मश्रुं न, वर्मणा, (ज्वालया) (उपेतं), धनर्चिं, धियं धाः ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतः !)	(ஹே ஸ்தோத:!)	(துதிப்போய் !)
जयन्तं	ஜயந்தம்	வெற்றி பெறுகின்றதும்
महान्	மஹாந்	மகத்தானதும்
विपोधां	விபோதாம்	தாஙகுவதும்
मूरैः	மூரை:	மூடர்களால் விருமபப்படுங்
पुरां	புராம்	தேகங்களைக்
दर्माणं	தர்மாணம்	காப்பதும்
अमुरं	அமுரம்	மூடத்தன்மையிலாததுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைத்
स्तोतुं	ஸ்தோதும்	துதிப்பதற்கு
प्रभूः	ப்ரபூ:	வல்லுநனுவாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
गीर्भि.	கீர்பி:	தோத்திரஙகளாற்
वना	வநா	பூசிக்கத் தக்கதும்
(धनानि) नयन्तं	(தநாநி) நயந்தம்	தனங்களை யடைவிப்பதும்
हरिश्मश्रुं न	ஹரிச்மச்ரும் ந	மஞ்சணிற உரோமம்போல்
वर्मगा	வர்மணா	கவசமாகிய
(ज्वालया)	(ஜ்வாலயா)	சுவாலையோடு
(उपेतं)	(உபேதம்)	(கூடியதும்)
धनर्चिं	தநர்ச்சிம்	துதிக்கு விடயமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைக் குறித்துப்
धियं धाः	தியம் தா:	பணி செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வத்சப்பிரிய ரிஷி, திருஷ்டுப சந்தம். அக்கினி தேவதை.

தோத்திரம்பண்ணுவோய! நீ அசுரப் படைகளை வெல்கின்றதும், மகத்தும், பேரறிவாளர்களை யேந்துவதும், மூடர்களால் சிதைத்துள்ள உடம்புகளை அன்போடு காப்பதும், அறியாமையிலாததும், ஆகிய அக்கினியைத் தோத்திரம் பண்ண ஆற்றலுடையோனுவாயாக. தோத்திரத்தால் இனிது

போற்றுதற்குரியதும், தனங்களை யடைவிப்பதும், கவசமென்னுஞ் சுவாலையோடு கூடியதும், மஞ்சணிற வுரோமம்போல. (இதைக் கவசத்திற்கே விசேடணமாக்கிக் கொள்க.) செய்யா நின்ற துதிக்கு விடயமானதும், துதியால் பிரியப்படுவதும், ஆகிய அக்கினியை முன்னிட்டுப் பணிவிடை யென்னுங் கருமத்தைச் செய்வாராக. மூரே மூரா, என்பபாடபேதமுண்டு. ஈண்டுக் கண்டபடி சந்தமோதுவாரும், சிறிது வேற்றுமையாக, இருக்கோதுவாருங் கொள்வர். (2)

குறிப்பு —அறிவுடையார்களின் உடம்புகளைப் பாதுகாப்பதுபோல் அறியாமையுடையார்களின் தேகங்களையும் பாதுகாப்பதுகொண்டு அக்கினியினுடைய பெருந்தன்மை எல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடையதாமெனக் கொள்க

தரையை வெல்வதும், மூடர்களுடனிருந்தும் மூடத்தன்மையை யடையாததும், பேறிவுடையதும், வேட்போர்கள் விரல்களாற் கொள்ளப்பட்டதுமாகிய அக்கினியை விப்பிரர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்பது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சுக்கிரம்.

३ १ २ ३ १२३१ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १२
75. शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद् विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ।
 ३ २ ३ १ २र २ १ २ ३२ ३ १ २
विश्वा हि माया अवसि *स्वधावन् भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु ॥३॥

இருக்கு 6-58-1.

ஶுக்ரம் தே அந்யத்யஜதம் தே அந்யத் விஷுரூபே அஹநீ
[த்யௌரிவாஸி ।
விஶ்வா ஹி மாயா அவஸி ஸ்வதாவந் பத்ரா தே பூஷந்நிஹ
[ராதிரஸ்து ॥

அந்வயம்.

हे पूषन्!, ते, अन्यत्, शुक्रं, ते, अन्यत्, यजतं, (अत एव) विषुरूपे, अहनी, (त्वं), द्यौ इव, असि, हे स्वधावन्!, हि, विश्वा माया, अवसि, ते भद्रा, राति इह अस्तु ॥

*स्वधावा, என்பது பிருந்த பாடம்.

பதவுரை.

हे पूषन्!	[illegible]!	[illegible]
ते	[illegible]	[illegible]
शुक्रं (वर्णं)	[illegible]	[illegible]
अन्यत्	[illegible]	[illegible]
ते यजतं	[illegible]	[illegible]
अन्यत्	[illegible]	[illegible]
(अत एव)	[illegible]	[illegible]
विषुरूपे	[illegible]	[illegible]
अहनी	[illegible]	[illegible]
(त्वं)	[illegible]	[illegible]
द्यौः इव असि	[illegible]	[illegible]
हे स्वधावन्!	[illegible]!	[illegible]
हि विश्वा मायाः	[illegible]	[illegible]
अवसि	[illegible]	[illegible]
ते	[illegible]	[illegible]
भद्रा	[illegible]	[illegible]
रातिः	[illegible]	[illegible]
इह अस्तु	[illegible]	[illegible]

சாயண பாஷ்யம்.

காண்டம்—8. [illegible]

[illegible]

[illegible]

அக்கினிக்கு அது பொருந்தும்? என்னும் சங்கையை நீக்குவான் 'சூரியன் போற் பிரகாசிப்பவனு யிருக்கின்றாய' எனக் கூறப்படுகின்றது. ஈதன்றிலெனின்? அன்னமுடைய தேவதையாகிய பூஷாவே! நீ அகில மாயைகளையும் (பிரக்ஞைகளென்பனவும்மவை) எவ் வேதுவினுலிராட்சிக்கின்றனையோ, அக்காரணத்தால், பகலிரவிற்கும் நீ கருத்தன் என மேலொட்டுக அத்தன்மையே' உனது மங்கலமாகிய ஈகை எங்களிடத்துண்டாகுக என்பதாம். யாஸ்க முனிவரும் இம் மந்திரத்திற்கு நிருக்தம் 12-2-6-ம் சூத்திரத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார் எனக. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—கௌதசம.

१ २ ३१ २ ३ १ २ २ ३ १ २२
76. इडामग्ने पुरुदंꣳ सꣳसनिं गोः शश्वत्तमꣳ ह्वमानाय साध ।
१ २ ३ १ २ २ ३ २उ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमति र्भूत्वस्मे ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-6-11.

இடாமக்நே புருதம்ஸம் ஸநிம் கோ: ஶஶ்வத்தமம் ஹ்வமாநாய ஸாத ।
ஸ்யாந்ந: ஸூநுஸ்தநயோ விஜாவாக்நே ஸா தே ஸுமதிர்பூத்வ
[ஸ்மே ॥

அந்வயம்.

अग्ने! पुरुदंसं, गो., सनिं, इडां, शश्वत्तमं, ह्वमानाय, (मह्य), साध, (किञ्च) हे अग्ने!, नः, सूनुः, तनयः स्यात्, (इति या ते मति.) सा ते, सुमतिः अस्मे, विजावा. भूतु ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
पुरुदंसं	புருதம்ஸம்	பலவகைக்கருமங்கள் கொண்ட
गो सनिं	கோ: ஸநிம்	கோ முதலியவற்றைத் தேடும்
इडां	இடாம்	இடாம் என்னும் பெயர்பூண்ட கோ தேவதையை
शश्वत्तमं	ஶஶ்வத்தமம்	எக் காலமும்
ह्वमानाय (मह्य)	ஹ்வமாநாய (மஹ்யம்)	ஓமத்தலைவனு மெனக்கு
साध	ஸாத	சாத்தியம் பண்ணிவைப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!

न	ந:	எமக்கு
सूनु. तनय स्यात्	ஸூநு: தநய: ஸ்யாத்	புத்திர பௌத்திரர்களுண்டாகுக
(इति या ते मति)	(இதி யா தே மதி:)	(உனக்குண்டாகும் யாதொரு இத்தகைய புத்தியுண்டோ),
सा ते सुमति·	ஸா தே ஸுமதி:	உன்னுடைய அத்தகைய நற்புத்தியானது
अस्मे	அஸ்மே	எமக்கு
विजावा	விஜாவா	பலனுடையதாய
भूतु	பூது	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி சந்தம் திருஷ்டுப். தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! அநேக கருமங்களுக்கிடமாகிய, கோ முதலிய பசுக்களைச் சம்பாதித்தற்குரிய 'இடாம்' என்னும் பெயர்பூண்ட கோ வடிவ தேவதையை எக்காலத்தும், வேள்வித் தலைவனுகிய எனக்குக் கைகூடுமாறு செய்துவைப்பாயாக. மற்றும், எங்கட்குப் புத்திர பௌத்திரர்களுண்டாகுக என உனக்குண்டாகும் நன் மதியானது எங்களிடத்துப் பலனுடையதாகுக.

குறிப்பு —ஈண்டு 'पुरुदंस' என்பதில் 'தம்சம்' என்றது வேடம் என நிகண்டு கூறியிருப்பினும் கருமப்பெயர்களுட் கூறினமைபற்றிக் கருமவாசகமாம், புரு, என்பது பலவகையாம். இவ்வாறுயவிடத்து பலவகைக் கருமங்கள் என்றுயிற்று. மற்றும், அதை அன்மொழித் தொகையாக்கிப் பலவகைக் கருமங்களையுடையது எனக் கோடலால் கோவிற்கு விசேடமாயினமை காண்க.

மந்திரம். 5.

ரிஷி ந்தம்—காசியபம்.

77 प्र होता जातो महान्नभोविन् नृषद्मा सीद *दपां विवर्त्ते ।
दधद्यो धायी सुते वयांᳬसि यन्ता वसूनि विधते तनूपाः ॥५॥

இருக்கு 10-46-1

ப்ர ஹோதா ஜாதோ மஹாந்நபோவிந் ந்ருஷத்மா ஸீதத³பாம் விவர்த்தே ।
ததத்யோ தாயீ ஸுதே வயாம்ஸி யந்தா வஸூநி விதததே தநூபா: ॥

* अपा मुपस्थे दधियो धायी स ते, என்பது இருக்கு.

அநவயம.

योऽग्नि , अपां, विवर्त्ते, आसीदत्, (सः) (इदानीं), होता, जातः, महान्, नभोवित्, नृषद्मा, प्रसीदत्, (यद्वा) अपां, विवर्त्ते प्रसीदत्, (सोऽग्नि), दधत्, सुधायी, (हे स्तोत !) (सोऽग्नि.) विधते, ते, वयांसि, वसूनि, यन्ता (भवतु), (किञ्च) तनूपाः, भवतु ॥

பதவுரை.

योऽग्निः	யொஉக்நி:	யாதொரு அககினி
अपां विवर्त्ते	அபாம் விவர்த்தே	அநதிரிடசப பிரதேசததில
आसीदत्	ஆஸீதத்	இருநது கொணடிருநததோ
(स)	(ஸ:)	அவ வககினி
(इदानीं)	(இதாநீம்)	(இபபோது)
होता जात.	ஹோதா ஜாத:	தலைவனது ஓமததை யுண்டாககு வதாகவும
महान्	மஹாந்	பூசிககத தகககதாகவும
नभोवित्	நபொவித்	அநதரிககததை யுணாநததாகவும
नृषद्मा	நருஷத்மா	வேடகும, மனிதாகடகு அருகி லிருபபதாகவும
प्रसीदत्	ப்ரஸீதத்	களிபபடைகின்றது.
(यद्वा)	(யத்வா)	(அலலது)
अपां विवर्त्ते	அபாம் விவர்த்தே	கருமஙகட கருகில
प्रसीदत्	ப்ரஸீதத்	களிபபடைகினற
(सोऽग्नि)	(ஸொஉக்நி:)	அவ வககினி
दधत्	தயத்	அவியைததாஙகிககொண்டு
सुधायी	ஸுயாயீ	வேதிகையிறருபிககபபடடது
(हे स्तोतः !)	(ஹெ ஸ்தோத: !)	(துதிபபோய் !)
(सोऽग्नि.)	(ஸொஉக்நி:)	அவ வககினியானது
विधते	வியதெ	நறபணி செயயும
ते	தெ	உனககு
वयांसि	வயாம்ஸி	அனனஙகளையும
वसूनि	வஸூநி	தனஙகளையும
यन्ता (भवतु).	யந்தா (ஹவது)	நியமிப்பது (ஆகுக.)
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மறறும)
तनूपा	தநூபா:	உடமபைக காபபாறறுவதும்
(भवतु)	(ஹவது)	ஆகுக.

சாயண பாடியம

கணடம—8 இருககு 4. வதசபபிரிய ரிஷி திருஷடுப சநதம அககினி தேவதை

யாதோரககினி அநதரிடச உலகததின பிரதேசததிய நீர் நிலையில மினனல வடிவா யிருநதுகொணடிருநததோ, அவ வககினி இபபோது எச மானாகளுடைய ஓமததை யுணடாககுவதாய வெளி வநதிருககினறது. மற றும, குணஙகளாற போறறபபடுவதாயும அநதரிகததை புணாநததாயு மாகி, அஙகுத தோனறியதால அதை யுணாநத தனமை எனக வேளவித தலைவாகடகு அருகிலிருநதுகொணடு வேதிகையிற களிபபுறறுமிருககினறது. அலலது மூலததிலுளள ' अपा ' (அபாம) எனபதறகுக கருமம பொருளா மாதலின கருமஙகடகுச சமீபததில வேதிகையில, கூறிய இலககணமுடைய தாயிருநது களிபபடைகினறது எனபதுமாம அலலது 'अपा' அபாம, என பதறகு நீரெனககொணடு நீரிறகு நடுவில யாதோரககினி அவியை யேறகப பொறுககொணடதாய் மறைநதிருநததோ? அவவககினி மறிததுந தேவா களாற பிராாததிககபபடடதாயக கூறியவணணமாயிருநது வேதிகையிற களிபபுறறிருககினறது எனினுமொககும அத தனமைய அவ வககினி அவிகளைத தாஙகிககொணடு (இருககுமாறு) வேதிகையில (மேடையில) தாபிககபபடடதானது, தோததிரஞ செயவோய! அவ வககினி, பணிசெயயு முனககு அனனஙகளையுந திரவியஙகளையும நியமிபபதாககுக (கொடுபப தாககுக எனபது மது) மறறும உடமபை யிரடசிபபதாகவு மாககு. (5)

குறிப்பு—'नृषद्मा' (நிருஷதமா) 'नृषद्वा' (நிருஷதவா) எனவும பாடபேத முணடு. 'दधद्य धायी सुते' எனச சநதமோதுவாரும 'दधिया वायी सते' என இருக் கோதுவாருமுளளா.

அபபு எனபதறகுக் கருமமெனக கொணடதறகு நிருகதமே பிரமாணமா மெனக.

மந்திரம் 6.

ரிஷிதம—கிருதமேசா அஙகிரசம.

२ ३ ३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

78. प्र सम्राजमसुरस्य प्रशस्तं पुंसः कृष्टीनामनुमाद्यस्य ।

१ २ ३ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु ॥ ६ ॥

இருககு 7-6-1.

ப்ர ஸம்ராஜமஸுரஸ்ய ப்ரஶஸ்தம் பும்ஸ: க்ருஷ்டீநாமநுமாத்ய [ஸ்ய ।

இந்த்ரஸ்யேவ ப்ர தவஸஸ்க்ருதாநி வந்தத்வாரா வந்தமாநா விவஷ்டு ॥

அந்வயம

असुरस्य, पुंस॰, कृष्टीनां, अनुमाद्यस्य, तवस॰, इन्द्रस्य, इव, अग्ने., प्रशस्त, सम्राजं, प्र (स्तौतु,) (तथा), वन्दद्वारा, वन्दमाना, कृतानि, विवष्टु ॥

பதவுரை

असुरस्य	அஸுரஸ்ய	வலி யுடையதும
पुंस	பும்ஸ:	வீரமுள்ளதும
कृष्टीनां	க்ருஷ்டீநாம்	சனங்கட்கு
अनुमाद्यस्य	அநுமாத்யஸ்ய	துதிக்கத் தக்கதும
तवस.	தவஸ:	ஆற்றலுடைய
इन्द्रस्य इव	இந்த்ரஸ்ய இவ	இந்திரனுக்கு ஒத்ததுமாகிய
(अग्ने)	(அக்நே:)	(அக்கினியினுடைய,)
प्रशस्तं	ப்ரஶஸ்தம்	மேம்பட்டதும
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	இனிது விளங்குகின்றதுமாகிய உருவத்தை
प्र (स्तौतु)	ப்ர (ஸ்தௌது)	நன்கு (துதிப்பீராகளாக,)
(तथा) वन्दद्वारा	(ததா) வந்த்வாரா	(அங்ஙனமே) வணக்கத்தின்துவாரமாகிய துதி முதலியவைகளையும
वन्दमाना	வந்தமாநா	யாவராலும போற்றப்பட்ட
कृतानि	க்ருதாநி	கருமங்களையும
प्र विवष्टु	ப்ர விவஷ்டு	நன்கு விரும்புவீர்களாக.

சாயணபாடியம.

கண்டம—8 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி திருஷ்டுப சந்தம. அக்கினி தேவதை.

ஆற்றலுடையதும, வீரமுள்ளதும, ரண்டு மூலத்திலுள்ள पुंस (புமச:) என்னும பதத்திற்கு வீரம என்ப பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வீர னுடைய ஆண் தன்மையாதலின் வீரியம் எனப்படுகின்றது. யாஸ்க முனிவ ரும, 'पुमान् पुरुमना भवति पुंसतेर्वा', என இதைக் கூறியுள்ளார். சனங்கட்குத் துதிக்கத் தக்கதும, வலியுள்ள இந்திரன போன்றதுமாகிய அவ் வக்கினியின, பெருமை வாய்ந்ததும, மிக விளங்குவதுமாகிய வடிவத்தை நன்கு துதிப் பீர்களாக. அவ் வாறே துதி முதலியவைகளையும, யாவர்களும் போற்று கின்ற கருமங்களையும முழுதும விரும்புவீர்களாக. (6)

குறிப்பு —'प्रसम्म्राज मसुरस्य प्रशस्तं', எனச் சந்தமோதுவாரும, 'प्रसम्म्राजो असुरस्य प्रशस्तिम् ' என இருக்கோதுவாரும கொள்வார்.

'वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु', எனவும், 'वन्दे दारुं वन्दमानो विवच्मि' எனவும் பாட பேதமுண்டு.

மந்திரம் 7.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி, பிராசாகம்.

३२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३१ २२ ३ १ २
79. अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भ इवे *त्सुभृतो गर्भिणीभिः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३क२२
दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-29-2.

அரண்யோர்நிஹிதோ ஜாதவேதா கர்ப இவேத்ஸுப்ருதோ கர்பி-[ணீபி: ।
திவே திவ ஈட்யோ ஜாக்ருவத்பிர் ஹவிஷ்மத்பிர் மநுஷ்யேபிரக்நி: ॥

அந்வயம்.

जातवेदाः, अरण्योः, निहितः (अयं), अग्निः, गर्भिणीभिः, गर्भः, सुभृतः, इवेत्, (तादृशोऽग्नि.) हविष्मद्भिः, जागृवद्भिः, मनुष्येभिः, दिवे दिवे, ईड्य, (भवति) ॥

பதவுரை.

जातवेदाः	ஜாதவேதா:	தோன்றிய பொருளெல்லா முணர்ந்த
(अयं) अग्नि·	(அயம்) அக்நி:	(இவ்) வக்கினி
अरण्योर्निहितः	அரண்யோர்நிஹித:	அரணிக் கட்டைகளிற் றுயிக்கப் பட்டிருக்கின்றது
गर्भिणीभिः	கர்பிணீபி:	கருப்பங்கொண்ட பூவைகளால்
गर्भः	கர்ப:	கருப்பமானது
सुभृत' इवेत्	ஸுப்ருத: இவேத்	இனிது தாங்கப்படுமாறு
(तादृशोऽग्नि.)	(தாத்ருசோऽக்நி:)	(அத்தன்மைய அக்கினி,)
हविष्मद्भिः	ஹவிஷ்மத்பி:	அவிகளைக் கைக்கொண்டவர்களும்
जागृवद्भि·	ஜாக்ருவத்பி:	விழித்துக்கொண் டிருப்பவர்களு மான
मनुष्येभिः	மநுஷ்யேபி:	மனிதர்களால்
दिवे दिवे	திவே திவே	ஒவ்வொரு நாளிலும்
ईड्य (भवति)	ஈட்ய: (பவதி)	துதிக்கத்தக்க(தாகின்றது)

* सुधितो गर्भिणीषु, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

எல்லா விடய வுணர்வுகளையுடைய இவ் வக்கினி, வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களால் இயற்கையாகவே அரணிக் கட்டைகளி லிருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலுவமை —கருப்பம் போல என்றமை. கருப்பிணி மடந்தையர்களால் கருப்பம் நன்கு தாங்கப்படுவதுபோல என்பதாம். அவ் வண்ணத்த அக்கினி அவியைத் தாங்குபவர்களாயும், கருமங்களிற் சாக்கிரதையாயுமுள்ள மனிதர்களான எங்களால் ஒவ்வொரு தினத்திலும் துதி வடிவ வாக்குகளாற் போற்றத்தக்கதாகின்றது. (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைசுவாநராக்கினி அத்திரி ரிஷி, ராக்ஷோக்னம்.

३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ १ २
80. सनादग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षांꣳसि पृतनासु जिग्युः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अनुदह सह मूरान् *कयादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-87-19.

ஸநாதக்நே ம்ருணஸி யாதுதாநாந் ந த்வா ரக்ஷாம்ஸி ப்ருதநா [ஸு ஜிக்யு: ।
அநுதஹ ஸஹ மூராந் கயாதோ மா தே ஹேத்யா முக்ஷத [தைவ்யாயா: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! (त्वं), सनात्, यातुधानान्, मृणसि, रक्षांसि, पृतनासु, त्वा, न जिग्युः, (त्वं), सह मूरान्, कयादः, अनुदह, ते, दैव्यायाः, हेत्याः, मा मुक्षत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
सनात्	ஸநாத்	நீண்டகாலமாய
यातुधानान्	யாதுதாநாந்	இராக்கதர்களை
मृणसि	ம்ருணஸி	பீடிக்கின்றாய்

* क्रव्यादः, என்பது இருக்கு.

रक्षांसि	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதர்கள்
पृतनासु	ப்ருதநாஸு	போர்களில்
त्वां	த்வாம்	உன்னை
न जिग्युः	ந ஜிக்யுஃ	வென்றிலர்
त्वं	த்வம்	நீ
सह मूरान्	ஸஹ மூராந்	கொல்லுந் தொழிலை யுடைய
कयाद	க்ரவ்யாதஃ	புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை
अनुदह	அநுதஹ	முறைப்படி யெரித்துவிடுவாயாக
ते	தே	உன்னுடைய
दैव्यायाः	தைவ்யாயாஃ	திவ்யமாகிய
हेत्याः	ஹேத்யாஃ	ஆயுதத்தினின்று
मा मुक्षत	மா முக்ஷத	(அவர்கள்) விடுபடாதிருப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. பாயு ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ நீண்டகால முதற்கொண்டு இராக்கதர்களைத் துன்புறுத்துகின்றாய். அங்ஙனமாயினும், உன்னை யுத்தத்தில் இராக்கதர்கள் வெல்ல முடியாராயினர். ஆயினும் அத்தகைய நீ இப்பொழுது கொல்லுந் தொழிலுக்குரிய புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை முறையே சுவாலையாற் சாம்பராக்குவாயாக. ஆயினும், உன்னுடைய சம்பந்தமாகிய திவ்யாத்திரத்தினின்றும் (அவர்கள்) விடுபடாதோராவார்களாக. (8)

குறிப்பு—माते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः என்பதற்கு அவர் புலாலை விடாதாராகுக. தேவர்கள் தமது திவ்ய வடிவத்தால் கொல்வார்களாக, என்னும் பொருள் கூறல் விவரணக்காரர் கொள்கை. ஏனையவை பாடியத்திற் கியைந்தனவே. இதற்கு ரிஷி சயு எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

ஈண்டு, க்ரவ்யாத (புலாலுண்ணும்) என்றதற்குப் பாவிகள் எனவும், அல்லது அவி வடிவ மாமிசத்தைத் தின்னும் வைதிகர்கள் எனவுங் கொள்வர், இதில் பாவிகளை நேரே தேவர்கள் கொல்கின்றார்கள். வைதிகர்களைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார்கள், என்பர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
.81 अग्न ओजिष्ठमाभर द्युम्नमस्मभ्य मध्रिगो ।
१ २ ३१२ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
*प्र नो राये पनीयसे रत्सि वाजाय पन्थाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 5-10-1.

அக்³ந ஓஜிஷ்ட²மாப⁴ர த்³யும்நமஸ்மப்⁴ய மத்⁴ரிகோ³ ।
ப்ர நோ ராயே பநீயஸே ரத்ஸி வாஜாய பந்தா²ம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, ओजिष्ठं, द्युम्नं, अस्मभ्य, आभर, हे अध्रिगो!, पनीयसे, राये नः, प्र (प्रयोजय) वाजाय पन्थां रत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்³நே!	அக்கினியே!
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்ட²ம்	பேராற்றலுடையதும்
द्युम्नं	த்³யும்நம்	பூண் முதலியவைகளால் விளங்கப்பட்டதுமாகிய தனத்தை
अस्मभ्यं	அஸ்மப்⁴யம்	எங்கட்கு
आभर	ஆப⁴ர	கொண்டுவந்து நிறையக் கொடுப்பாயாக.
हे अध्रिगो!	ஹே அத்⁴ரிகோ³!	தடையற்ற போக்குடையோய்!
नः	நः	எங்களை
पनीयसे	பநீயஸே	போற்றத்தக்க
राये	ராயே	தனத்தோடு
प्र (प्रयोजय)	ப்ர (ப்ரயோஜய)	கூடியவர்களாகச் செய்வாயாக.
वाजाय	வாஜாய	அன்னத்திற்கு
पन्थां	பந்தா²ம்	வழியைச்
रत्सि	ரத்ஸி	செய்வாயாக.

* प्र णो राया परीणसा, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்

இம் மந்திரந் தொடங்கி ஏழாவது, எட்டாவது கண்டங்களில் '16 மந்திரங்கள்' அனுஷ்டுப் சந்தங்களை யுடையன 10-ம் கண்டத்தின் முதன் மந்திரம் வைசுவ தேவதையை யுடையது, 10-ம்கண்டத்தின் இரண்டாம் மந்திரம் அங்கிரசாகளின் துதி. எஞ்சின 14 மந்திரங்களும் அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்டன.

கண்டம்—9 இருக்கு—1. கயத்திரி ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! மிகுந்த வலி யுடையதும், கங்கணம், முடி, முதலிய வடிவங்களால் யாண்டும் விளங்கப்பட்டதுமாகிய தனத்தை எங்கட்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக தடையிலாது செல்வோய்! அல்லது கேடிலாக கிரணங்களை யுடையோய்! எங்களைப் போராடுதற்குரிய தனத்தோடு கூடிய வாகளாகச் செய்வாயாக அன்னம் எங்கட்கருகில் வந்தடையுஞ் சாதனமாம் மார்க்கத்தை யினிது வரையறுப்பாயாக செய்வாயாக என்பதுமது (1)

குறிப்பு—மூலத்தில் 'अध्रिगो!' என்றது தடையின்றிச் செல்லுதல் எனனும் பொருளைத் தந்து நின்றது, गो என்பது கமனம், (நடத்தல்) அல்லது கிரணம் எனக் கூறுகின்றது நிகண்டு

மந்திரம் 2.

கீதம்—அக்கினிதேவ பிருகது.

१२ ३२उ ३ २ ३१ २ ३१२

82. यदि वीरो अनुष्यादग्नि मिन्धीत मर्त्यः ।

३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २

आ जुह्वद्धव्य मानुषक् शर्म भक्षीत दैव्यम् ॥ २ ॥

இருக்கு 5-2-6.

யதி வீரோ அநுஷ்யாதக்நி மிந்தீத மர்த்ய: ।
ஆ ஜுஹ்வத்தவ்ய மாநுஷக் சர்ம பக்ஷீத தைவ்யம் ॥

அந்வயம்.

यदि वीर. स्यात्, (तदा), (स) मर्त्यः, अग्निं, इन्धीत, (किञ्च), आनुषक्, हव्य, आ जुह्वत्, (अपिच), दैव्य, शर्म, भक्षीत ॥

பதவுரை.

यदि वीर स्यात्	யதி வீர: ஸ்யாத்	எக்கால வீரக்குழந்தை பிறக்கின்றதோ,
(तदा स.) मर्त्य	(ததா ஸ:) மர்த்ய:	அக்கால அம்மனிதன்
अग्निं इन्धीत	அக்நிம் இந்தீத	அக்கினியை வளர்க்குக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
आनुषक्	ஆநுஷக்	இடையறாது
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை (தேவ உணவை)
आजुह्वत्	ஆஜுஹ்வத்	இனிது கொடுப்பானாக.
(अपिच)	(அபிச)	(மற்றும்)
दैव्यं शर्म	தைவ்யம் ஶர்ம	வானவரின் இன்பத்தை அல்லது வீட்டை
भक्षीत	பக்ஷீத	அனுபவிப்பான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—2 வாமதேவர், பரத்துவாசர், அல்லது வார்ஹஸ்பத்தியர் ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம் அக்கினி தேவதை

எப்போது எந்த மனிதனுக்கு வீரமாகிய மகப்பேறுண்டாகியதோ, அப்போது அம்மனிதன் தீ வளர்ப்பானாக மற்றும், உள்ளவாறு இடையின்றி நோக்கோடு அவி கொடுப்பானாக மற்றும் தேவர்கள் சம்பந்தமாகிய இன்பத்தையேனும் அல்லது வீட்டையேனும் அனுபவிப்பான் (2)

குறிப்பு—எக்கால மனிதன் அவியை இடையறாது கொடுத்து அக்கினியை வளர்க்கின்றானோ, அக்காலத்திலே வீரனாகின்றான். மற்றும் தேவர்களின் சுகத்தை யநுபவிக்கின்றான் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

३ १ २ ३१ ३ २उ ३ १२ २र
83. त्वेषस्ते धूम ऋण्वति * दिवि सछं छुक्र आततः ।
२ ३ २उ ३२उ ३ १ २ ३ १ २
सूरो नहि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-2-6.

த்வேஷஸ்தே தூம ருண்வதி திவி ஸம் ஶுக்ர ஆததः ।
ஸூரோ நஹி த்யுதா த்வம் க்ருபா பாவக ரோசஸே ॥

[illegible]

அநவயம்

हे अग्ने! त्वेष., ते, शुक्र., धूमः, दिवि, आतत , ऋण्वति, हे पावक!
सूरो न, कृपा, (स्तुतः सन्) त्वं, द्युता, रोचसे, हि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அககினியே !
त्वेष ते	த்வேஷ: தே	வளாகினற உனறு
शुक्र धूमः	ஶுக்ர: தூம:	வெணமைபபுகை
दिवि	திவி	வெளியில
आतत	ஆதத:	விரிநது
ऋण्वति	ருண்வதி	மேகவுருவாயப பரிணமிததுப் போகினறது
हे पावक!	ஹே பாவக !	பரிசுததபபடுததுவோய !
सूरो न	ஸூரோ ந	இரவி போல
कृपा (स्तुत. सन्)	க்ருபா (ஸ்துத: ஸந்)	நோககுணடா மாறு செயயக கூடிய துதியாறறு திககபபடட வனுய
त्वं	த்வம்	நீ
द्युता	த்யுதா	பிரகாசத (தால) தோடு
रोचसे हि	ரோசஸே ஹி	உணமையாய விளஙகுகினறுய்

சாயண பாடியம்

கணடம—9. இருககு—3. பாரதவாசரிஷி. அநுஷடுப சநதம். தேவதை. அககினி.

அககினியே! பிரகாசிககின்ற உன்னுடைய நிரமலமாகிய அலலது வெணமை நிறமாகிய புகையானது அந்தரிக்ஷததில விரிநது மேகவடிவாயப பரிணமிததுப போகினறது மறறும, பரிசுததமாககுவோய! சோதிப போய! அககினியே! இரவியொபபத துதிககததகக நோககுணடாமாறு செய்யவலலதுதியால துதிககபபடட நீ உணமையில ஒளியோடு விளஙகுகின்றுய் எனபதாம　(3)

குறிப்பு—உலக வழககில 'ऋच्छति' என ஒருமையில் வாததககது வைதிகததில 'ऋण्वति' என 'நுக' எனனு மிடைசசொற பெறறுப பனமையுமாயிறறெனக.

மந்திரம் 1.

ரிஷி — அகனி தேவதையின பிருகது

81. १ २र३१ २र ३ १ २र
त्वꣳ हि क्षैतवद्यशोऽग्नि मित्रो न पत्यसे ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-2-1.

ത്വം ഹി ക്ഷൈതവദ്യശോഽഗ്നിർമിത്രോ ന പത്യസേ ।
ത്വം വിചർഷണേ ശ്രവോ വസോ പുഷ്ടിം ന പുഷ്യസി ॥

அந்வயம்

हे अग्ने !, त्वं, हि, क्षैतवत्, यश., मित्र. न, पत्यसे, हे विचर्षणे !
वसो ! त्व, श्रव , पुष्टि न, पुष्यसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ഹേ അഗ്നേ !	அக்கினியே !
त्वं	ത്വം	நீ
हि	ഹി	உண்மையாய
क्षैतवत्	ക്ഷൈതവത്	காயந்த விறகோடு கூடிய
यश	യശഃ	அன்னத்தை
मित्र न	മിത്രഃ ന	பகலபிமானி தேவதையைப் போல
पत्यसे	പത്യസേ	அடைகின்றாய (ஆதலின)
हे विचर्षणे !	ഹേ വിചർഷണേ !	எல்லாவற்றையும் பிரித்து காணபோய் !
वसो !	വസോ !	வியாபக !
त्वं	ത്വം	நீ
श्रवः	ശ്രവഃ	புகழுற்ற அன்னத்திற்கு
पुष्टिं न	പുഷ്ടിം ന	வலுவையும்
पुष्यसि	പുഷ്യസി	விருத்தி பண்ணுகின்றாய

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருககு—4. பரதது வாச ரிஷி. சநதம அனுஷ்டுப தேவதை அககினி.

அககினியே! நீ உண்மையில உலாநத விறகோடு கூடிய அன்னததை அடைகின்றய அதிதுவமை.—மிததிர தேவதைபோல எனறது. பகலை யபிமானிககுந தேவதை மிததிரனெனபபடும. அது போனறு எனபதாம. (இது மூலததிலுளள 'क्षैत्' கைஷ்தம, எனறதறகு க்ஷய. குறைவு அதைப பற்றியது உலாநத விறகு எனப பொருடபடுததிக கூறபபடடது) அல்லது, க்ஷய எனபது வீடு என நிகணடு கூறுகினறது ஆதலின் அவவீட்டிலுளளது அவி வடிவ அனனம அவ வனனததையுடைய அவவீட்டை மித்திரனுகிய புருடன அடைவது போனறு அடைகினறய எனபதுமாம அல்லது 'पत्यसे' (பதயசே)எனனுஞ சொல ஐசுவரிய பொருளுடையது எனறு நிருகதந கூறுதலின இததனமைய அனனததைச செலுததுகினறய எனபதுமாம. இககாரணததாலேயே சிறபபு வகையால எலலாவறறையுங காணபபடடதும வியாபகமுமாகிய அககினியே! நீ தலைவன வீட்டிலுளள புகழ் வாயநத அனனததையும, அனன காரியமாகிய புஷ்டியையும விருததி பணணுகினறய எனபதாம. (4)

குறிப்பு—மிததிரன எனபது சூரியனுககு மறறெரு பெயராம. இதுவே பகலையுணடாககும அபிமானி தேவதை. நிருகததில இதுவே வாயுமுதலிய தேவகணங்கட்கு நடுவில இருககினறது எனக கூறபபடடுளளது.

நணடு 'यश.' எனறதும அனனமென நிகணடு கூறுகினறது. ஆதலின அவி வடிவ அனனம எனபது பொருள.

மந்திரம் 5.

கீதம—கௌமுத ரிஷி பிருகதம.

३ २३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १ २
85. प्रातरग्निः पुरुप्रियो विश स्तवेताऽतिथिः ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
* विश्वे यस्मिन्नमर्त्ये हव्यं मर्त्तास इन्धते ॥ ५ ॥

இருககு 5-18-1.

ப்ராதரக்நி: புருப்ரியோ விஶ ஸ்தவேதாऽதிதி: ।
விஶ்வே யஸ்மிந்நமர்த்யே ஹவ்யம் மர்த்தாஸ இந்தே ॥

அநவயம்.

पुरुप्रियः, विशः, अतिथिः, अग्निः, प्रातः, स्तवेत, विश्वे, मर्त्तासः, यस्मिन्, अमर्त्ये, हव्यं, इन्धते ॥

* विश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्त्येषु रेण्वति, எனபது இருககு

பதவுரை.

पुरुप्रियः	புரு-ப்ரிய:	பலரோர்க்கும் பிரியமானதும
विश	விஶ:	தலைவனிடத்துப் பொருளைச் சேர்ப்பதும
अतिथि.	அதிதி:	எசமான வீட்டிற்கு எப்போதுஞ் செல்[illegible]
अग्नि.	அக்நி:	அக்கினி,
प्रातः	ப்ராத:	விடியற் போதில்
स्तवेत	ஸ்தவேத	துதிக்கப்படுகின்றது.
विश्वे मर्त्तास.	விஶ்வே மர்த்தாஸ:	எல்லா மனிதர்களும
यस्मिन् अमर्त्ये	யஸ்மிந் அமர்த்யே	இறப்பிலாத எவ் வக்கினியில
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைத்
इन्धते	இந்ததே	தாபிக்கின்றார்களோ, (அவ் வக்கினி துதிக்கப்படுகின்றது).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—5. மிருகத வாஹாதவித ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

எல்லார்க்கும பிரியனும, எசமானிடத்தில தனத்தைச் சேரச்செய்வோனும, எசமானர்களுடைய வீட்டிற்குத் திதிசளிற செல்லாதோனும, எப்போதுஞ் செல்பவனும என்பது மது. “அதிதி வீடுகட்குச் செல்பவன். திதிகளில பரகுலங்களை அல்லது பரவீடுகளை அடைபவனுவான” என யாஸ்க முனிவரும நிருக்தத்தில கூறியுள்ளார். ஆதலின இவ்விதமாகிய அக்கினி விடியற்காலத்திற் ஸ்தோத்திரம பண்ணப்படுகின்றது இறவாத தருமமுடைய எவ் வக்கினியில எல்லா மனிதர்களும அவியைக் கொண்டு போயத் தாபிக்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினி எனக் கூட்டிக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி யதவாகிஷ்டீயம, யனமகிஷ்டீயம.

१ २२३ २३१२ ३१२
86 यद्वाहिष्ठं तदग्नये बृहदर्च विभावसो ।
१२ ३ २ २ २उ ३ १ २
महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ ६ ॥

இருக்கு 5-25-7.

யத்வாஹிஷ்டம் தத³க்³நயே ப்³ருஹத³ர்ச்ச விபா⁴வஸோ ।
மஹிஷீவ த்வத்³ரயிஸ்த்வத்³வாஜா உதீ³ரதே ॥

அந்வயம்.

वाहिष्ठं यत्, तत्, अग्नये, (क्रियते) हे विभावसो!, बृहत् अर्च, (यतः) त्वत्, महिषीव, रयिः, वाजा, उदीरते ॥

பதவுரை.

वाहिष्ठं	வாஹிஷ்டம்	நன்மையை அடைவிப்பதாகிய
यत् तत्	யத் தத்	யாதொரு தோத்திரமுண்டோ அது
अग्नये (क्रियते)	அக்நயே (க்ரியதே)	அக்கினிக்குச் (செய்யப்படுகின்றது)
हे विभावसो!	ஹே விபாவஸோ!	கிரணமாகிய தனமுடையோய!
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்த, (அன்ன, தனங்களை)
अर्च	அர்ச்ச	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.
यतः	யத:	யாதினாலெனின்?
त्वत्	த்வத்	நின்னிடத்திலிருந்து
महिषीव	மஹிஷீவ	மிகுதியாகவே
रयि	ரயி:	தனங்களும்
वाजा	வாஜா	அன்னங்களும்
उदीरते	உதீரதே	வெளிப்படுகின்றன (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. வசூயவ ஆத்ரேயர்கள் ரிஷிகள். சந்தம் அநுஷ்டுப அக்கினி தேவதை.

நன்மைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட தோத்திர மெதுவோ, அது அக்கினிக்குச் செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்வதால கிரணத்தையே தனமாகவுடைய, அக்கினியே! நீ மிகுந்த தனத்தையும், அன்னத்தையும் எங்கட்குத் தருவாயாக. எவ்வாறு இதற்கு அன்ன தனங்களைக் கொடுக்குந்தன்மை? (என்றவா வருமிடத்துக் கூறப்படுகின்றது). எக்காரணத்தால நின்னிடத்திலிருந்து மிகுந்த திரவியங்களும், அன்னங்களும, வெளிப்படுகின்றனவோ, அக்காரணத்தாலேயே எனபதாம. மூலத்திலுள்ள 'இவ' என்னுஞ் சொல் அசை. (6)

குறிப்பு—மூலத்தில 'महिषीव' எனபதற்கு வேந்தனுடைய மனைவி வேந்தனிடத்திலேயே இருப்பது போன்று தனமுதலியவைகள் நின்னிடத்திலேயேயிருக்கின்றன எனபா மேனுட்டாசிரியா.

மந்திரம் 7.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி, விசோவிசீயம் அல்லது ஏடம்.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
87. विशो विशो वो अतिथिं वाजयन्तः पुरुप्रियम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३२ ३ १ २
अग्निं वो दुर्य्यं वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-74-1.

𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌵𑍋 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍇 𑌶𑍂𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः यजमानाः!) वः, वाजयन्तः, विशः, विशः, पुरुप्रियं, अतिथिं, अग्निं, स्तुत्या, 'परिचरत' (अहं च), वः, दुर्य्यं, अग्निं, शूषस्य, (लाभाय), मन्मभिः, वचः, स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विज !	𑌹𑍇 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 !	வேட்போர்காள்!
यजमाना !	𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 !	தலைவர்காள்!
व	𑌵𑌃	நீங்கள்
वाजयन्त	𑌵𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃	அன்னத்தை விரும்பினவர்களாய்
विश विश	𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌃	எல்லாப் பிரசைகட்கும்
पुरुप्रिय	𑌪𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂	மிகப் பிரியமும்
अतिथिं	𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌂	பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய
अग्निं	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂	அக்கினியைத்
स्तुत्या	𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾	தோத்திரத்தால்
(परिचरत)	(𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌤)	(இறைஞ்சுவீர்களாக.)
(अहं च)	(𑌅𑌹𑌂 𑌚)	யானும்
व	𑌵𑌃	உங்கள் நிமித்தம்
दुर्य्यं	𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍍𑌯𑌂	வீட்டிற்கினியனாகிய
अग्निं	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂	அக்கினியை
शूषस्य (लाभाय)	𑌶𑍂𑌷𑌸𑍍𑌯 (𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯)	சுகமடைதற் பொருட்டு
मन्मभि वच.	𑌮𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌚𑌃	தெளிந்த துதிகளான வாக்குக்களால்
स्तुषे	𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍇	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருககு—7 கோபவன ரிஷி அலலது சபதவதரி ரிஷி அனுஷடுப சநதம அககினி தேவதை

வேடபோாகாள ! வேளவித தலைவாகாள ! நீஙகள அனனததை விருமபினவாகளாகி எலலாச சனஙகடகுமு மிகப பிரியமாகியதும, பூசிககத தககதுமாகிய அககினியைத தோததிரததால இறைஞசுவீாகளாக. இறைஞசுவீாகளாக எனபது எஞசி நினறது யானும உஙகடகாக வீடடிறகு இதமாகிய அககினியைச சுக லாபததின பொருடடுத தோததிரம பணணுகினறேன. எச சாதனஙகளாலெனின? மனனனு செயயபபடட தோததிரஙகளினால. போறறுகினறேன என மேற கூடடிககொளக. (7)

குறிப்பு.—தாயம = வீடு, சுமனம = சுகம், என நிருததம கூறுகினறது, வேட்போாகள ஒவவொருவருககும அதிதியாயும, வீடடிறகு வெளியே யாகததில இருககபபடடதுமாகிய அககினியைத துதிககினறேன தாயம வாசலிலுணடாவது எனப பாடியம் கூறுகினறது எனபா மேனாடடு மொழி பெயாபபாசிரியா.

மநதிரம் 8.

கீதம—சாககப பிரசாபதி ரிஷி, கனீனிகம.

३२३ ३ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २

88. बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाग्नये ।

२ ३१ २र ३ १ २ ३२ ३२

यं मित्रं न * प्रशस्तये मर्त्तासो दधिरे पुरः ॥ ८ ॥

இருககு 5-16-1.

ப்ருஹத்வயோ ஹி பாநவேஅர்சா தேவாயாக்நயே ।
யம் மித்ரம் ந ப்ரஶஸ்தயே மர்த்தாஸோ ததிரே புர: ॥

அநவயம்.

भानवे, बृहत्, वय᳚, (दीयते), हि, (अतस्त्वमपि) देवाय, अग्नये, वयः, अर्चा, मर्त्तासः, यं मित्रं, न, प्रशस्तये, पुरः दधिरे ॥

பதவுரை.

भानवे	பாநவே	வேளவியில ஒளிாகினற அககினிககு
बृहत्	ப்ருஹத்	அவி வடிவாய மிகுநதுளள
वयः	வய:	அனனம

* प्रशस्तिभि मर्त्तासो, எனபது இருககு.

(दीयते)	(தீயதே)	(கொடுக்கப்படுகின்றது.)
हि (अत)	ஹி (அத:)	இக்காரணத்தால்
(त्वमपि)	(த்வமபி)	(நீயும்)
देवाय अग्नये	தேவாய அக்னயே	பிரகாசமாகிய அக்கினிக்கு
वय	வய:	அன்னம்
अर्चा	அர்சா	கொடுப்பாயாக.
मर्त्तास:	மர்த்தாஸ:	மனிதர்கள்
यं	யம்	எவ்வக்கினியை
मित्रं न	மித்ரம் ந	நண்பனைப்போல்
प्रशस्तये	ப்ரசஸ்தயே	மேலாகிய துதியின் பொருட்டு
पुर दधिरे	புர: தயிரே	முன்பு நிலை நிறுத்துகின்றார்களோ (அவ்வக்கினிக்கு).

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—8. புருராத்திரேய ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

வேள்வியில் மிகப் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிக்கு அவி வடிவ பகத்தாகிய அன்னம் கொடுக்கப்படுகின்றது ஆதலின் நீயும் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியின் பொருட்டு அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. மனிதர்கள் எவ்வக்கினியை நண்பனைப்போன்று சிறந்த தோத்திரத்தின் பொருட்டு (அக்கினி நம் பொருட்டுத் தேவர்களைத் துதிக்குக என்னும் துதியின் பொருட்டு அவ்வக்கினியை) முன்பு நிலைநிறுத்துகின்றார்களோ, (அவ்வக்கினிக்குக் கொடுப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க) (8)

குறிப்பு—'पुर दधिरे' என்றதற்கு—கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள வேதிகையில் தாபிக்கின்றார்களோ, எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது ஆங்கிலேய மொழி பெயர்ப்பில்

மந்திரம் 9

கீரம—அத்திரி ரிஷி, சுரௌத வாணம்.

१ २ ३१ २ ३ १२३१ २ र

89. *अगन्म वृत्रहन्तमं ज्येष्ठमग्निमानवम् ।

१ २ ३१२ ३ २ ३१२ ३ १ २

†यः स श्रुतर्वन्नार्क्षे बृहदनीक इध्यते ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-7-8.

* आगन्म, †यस्य श्रुतर्वा बृहन्नार्क्षो अनीक एधते, என்பது இருக்கு.

அகந்ம வ்ருத்ரஹந்தமம் ஜ்யேஷ்டமக்நிமாநவம் ।
ய: ஸ்ம ச்ருதர்வந்நார்க்ஷே ப்ருஹதநீக இத்யதே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन्तमं, ज्येष्ठं, आनव, अग्निं, अगन्म, यः, (अग्निः), आर्क्षे, श्रुतर्वन्, बृहत्, अनीकः इध्यते (स्म) ॥

பதவுரை

वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	பாவத்தை மிக்க தொலைப்பதும்
ज्येष्ठ	ஜ்யேஷ்டம்	போற்றத் தக்கதும்
आनवं	ஆநவம்	மனிதனைப் பற்றியதுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
अगन्म	அகந்ம	அடைந்தோம், (யானடைந்தேன்),
यः (अग्नि)	ய: (அக்நி:)	எவ்வக்கினி
आर्क्षे श्रुतर्वन्	ஆர்க்ஷே ச்ருதர்வந்	ரிக்ஷ புத்திரனாகிய சுருதவன்மன் நிமித்தம்
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிய
अनीकः	அநீக:	சுவாலைக் கூட்டமுடையதாய்
इध्यते स्म	இத்யதே ஸ்ம	வளர்க்கப்பட்டிருந்ததோ, (அவ்வக்கினியை).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—9 கோபவன ரிஷி

பாவங்களை முழுது மொழிப்பதும், பூசிக்கத் தக்கதும், மனித சம்பந்த முடையதும், அவர்கட்கு இனிமை செய்வதும், ஆகிய அக்கினியை யாம் அடைந்தோம் (போற்றுதற்குப் பன்மை கூறல்) யாதோரக்கினி ரிக்ஷ புத்திரனாகிய 'சுருதவன்மன்' எனப் பெயர் கொண்ட வேந்தன் பொருட்டுப் பெரிய சுவாலைக் கூட்டங்களை யுடையதாய் விருத்தியாகி யிருந்ததோ, அவ்வக்கினியை யாம் அடைந்தோமென அந்வயித்துக்கொள்க. இவ்வாறு சுருதவன்மன் வீட்டிற்கு உணணும் பொருட்டு வந்த கோபவன ரிஷி அக்கினியைத் துதிக்கின்றார் (9)

குறிப்பு—முற்காலத்தில் ஒர்கால் இம் மந்திரத்தைக் கண்ட கோபவனரிஷி ஐயமுண்டான சுருதவன்மன் என்னும் வேந்தனருகே சென்று அங்கு உண்மையில் அவ் வேந்தன், வேள்விவிரதம் பூண்டிருக்கின்றதையும், வேள்வித்தீ பெருஞ் சுவாலையோடு சொலிக்கின்றதையுங் கண்டனர். கண்டு இந்த ரிஷியானவர் 'விருத்திரஹந்தமம்' என்னும் இம் மந்திரத்தாற் றுதித்தனர் என இதிகாச மொன்றுள்ளது.

'**अगन्म, आगन्म**' எனப் பாட பேதமுண்டு.

மநதிரம் 10.

ரிஷி—கசியப சுவயோனீநர இநதிரியம

३ २ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
90. जातः परेण धर्मणा यत्सवृद्भिः सहाभुवः ।
३ २उ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ २
पिता यत्कश्यपस्याग्निः श्रद्धा माता मनुः कविः ॥ १० ॥

இருககு 11-90-11

ஜாத꞉ வரேண யஃ்ணா யத்ஸவ்ருத்பி꞉ ஸஹாபுவ꞉ ।
பிதா யத் கஶ்யபஸ்யாக்நி꞉ ஶ்ரத்தா மாதா மநு꞉ கவி꞉ ॥

அநவயம்

हे अग्ने!, त्व, परेण, धर्मणा, जातः, यत्, सवृद्भिः, सह, अभुवः, यत्, अग्नेः, पिता, श्रद्धा, माता, मनुः, कविः, (स्तोता), (सोऽग्निः त्व), (यजमानायाभीष्ट फलं प्रयच्छ)

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அககினியே!
(त्व)	(த்வம்)	(நீ)
परेण धर्मणा	பரேண தர்மணா	மேலாகிய தாபிததல (நாட்டுதல) முதலிய தருமததால
जातः	ஜாத꞉	உணடாஞய.
यत्	யத்	எவ வககினி
सवृद्भि	ஸவ்ருத்பி꞉	வேடபோாகளோடு
अभुव	அபுவ꞉	இருககினறதோ,
यत् अग्नेः	யத் அக்நே꞉	எவ வககினிககு
कश्यप	கஶ்யப꞉	கசியபரிஷி
पिता	பிதா	பிதாவோ,
श्रद्धा	ஶ்ரத்தா	சிரததை யெனபாள
माता	மாதா	அனனையோ,
मनु	மநு	மனுவானவா
कविः	கவி꞉	துதிபபவரோ,

(सोऽग्नि. त्वं)	(ஸொऽக்நிঃ த்வம்)	(அவ வக்கினியாகிய நீ)
(यजमानाय)	(யஜமாநாய)	(தலைவனுக்கு)
(अभीष्टं फलं)	(அபீஷ்டம் ஃபலம்)	(விருமபிய பயனை)
(प्रयच्छ)	(ப்ரயச்ச)	(இனிது கொடுக்கின்ருய்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—10. வாமதேவா அலலது கசியபா, மரீசி, மனு, அலலது வைவ ஈவதாகள ரிஷிகள. சநதம அநுஷடுப தேவதை அக கினி.

அக்கினியே! நீ மேலாகிய தருமததால (அதாவது தாபிததன முத லிய கருமததால) வெளிபபடடோனுய் வேளவியோடிருககினற வேட்போா களுடன தரையைபபறறிய வேளவியினகணிருக்கின்ருய். கசியபருடைய அக்கினி, எனனும மூல பதஙகளின வேறறுமையை 'கசியபா அககினியி னுடைய' என மாறுபடுததிககொளக. எனவே, எவ வககினிககுக் கசியபர் பிதாவோ எனருயிறறு. ஆகவே, எவ வககினிககு கசியபா பிதாவோ, சிரததையென்னுந் தேவி அனனையாவளோ, அளவறற கருமமுடையவரும, அலலது அளவிலாத அறிவுடையவருமாகிய வைவசுத மனு துதிசகினறவ ராவரோ, அவ வககினி எசமானனுககு விருமபிய பலனைககொடுககுக. இதனுற குறிபபிடட இதிகாசததை வேறு பிராமணததிற்காணக (10)

குறிப்பு —எவ வககினி, கசியப ரிஷியைப பரிபாலிப்பதாமோ, சிரததையா கிய சததியததை யுடையதோ, மழை பெயவிசகுந தனமையால உலகனைததையும உணடாககுவதோ, மனுவாமோ, (பகதி, பகதியிலாமையை யறிவதோ,) கவியாமோ, (மேதாவியோ) எவ வககினி, கூட இருககபபடட தேவாகளோடு கூடவே வெளிப படுகினறதோ, அத தகைய இவ வககினி மேலாகிய தருமமெனனுஙகருமததால வெளிததோனறியது என விவரணததிற காணபபடுகினறது. இதுவே ஆஙகில மொழி பெயாபபிலுங காணபபடுகினறது

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முறறும.

பத்தாங் கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

ஆறு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கிதம—பாஹிஸ் பிரதியம.

२ ३ १२३ १२ ३२३ १२
91. सोमꣳ राजानं *वरुणमग्निमन्वारभामहे ।
३ २उ ३ १२ ३१२ ३२३१२
आदित्यं विष्णुꣳ सूर्य्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-141-3.

ஸோமம் ராஜாநம் வருணமக்நிமந்வாரபாமஹே ।
ஆதித்யம் விஷ்ணும் ஸூர்யம் ப்ரஹ்மாணம் ச ப்ருஹஸ்பதிம் ॥

அந்வயம்.

राजानं, सोमं, वरुणं, अग्निं, आदित्यं, विष्णुं, सूर्य्यं, ब्रह्माणं, बृहस्पतिं, च, अन्वारभामहे ॥

பதவுரை.

राजानं	ராஜாநம்	விளங்குகின்ற அல்லது ராசனாகிய,
सोमं	ஸோமம்	சோமனையும்
वरुणं	வருணம்	வருணனையும்
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியையும்
आदित्यं	ஆதித்யம்	அதிதி புத்திரனையும்
विष्णुं	விஷ்ணும்	விஷ்ணுவையும்
सूर्य्यं	ஸூர்யம்	சூரியனையும்
ब्रह्माणं	ப்ரஹ்மாணம்	பிரமனையும்
बृहस्पतिं च	ப்ருஹஸ்பதிம் ச	பிருகஸ்பதியையும்
अन्वारभामहे	அந்வாரபாமஹே	அன்பு பாராட்டுகின்றோம்

* अग्नसेऽरिं गीर्भिर्हवामहे, आदित्यान्, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினிதத்தாபஸ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம், தேவதை விசுவேதேவா.

விளங்குகின்றவனும், அல்லது. ராசனுமாகிய, மதியையும், இரவியையும், வருணனையும், அக்கினியையும் எம்மைக் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம் அவ்வாறே, அதிதி மைந்தனையும், விஷ்ணுவையும், பிரமனையும், பிருகற்பதியையும் தோத்திரங்களால் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம் என்பதாம். (1)

குறிப்பு—' ஆதித்தியனே, என்றது = அதிதியின் புத்திரனாகிய வாயுவை. யாண்டும் ஆதித்யனென்னனும் சொல் சூரியனென்னனும் பொருளில் வெளிப்படையாமாயினும், ஈண்டுச் சூரியனை வேறுயாகக் கொள்ளப்படலால் சூரியனைக் குறிப்பதன்று அற்றேல், அதிதிபுத்திரர்களிற் பிறரைக் கொள்ளாததென்னைகொலோ வெனின்? பிரகரண வயத்தாற் பொருந்தாது. என்னை? பிரகரணத்திலோ, சோம, சூரிய, அக்கினி முதலியவைகள், கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறே வாயுவைக் கொள்ளலும் மரபாமெனக.

ஈண்டுப் பூமிக்கு மூர்த்தியாகிய ' சருவன் ' என்பவனைப் பிருகற்பதி என்பதாலும், சலவடிவ ' பவனை ' என்பவனை வருணன் என்பதாலும், உருத்திரவடிவம் அக்கினியாம் அதை ' அக்கினி ' என்பதாலும், உக்கிர வடிவ வாயுவை 'ஆதித்தியன' என்பதாலும் ஆகாசமூர்த்தி ' பீமன் ' அதை விஷ்ணு என்பதாலும், சோம மூர்த்தியாகிய மாதேவனை சோமன் என்பதாலும் எசமான மூர்த்தியாகிய ' பசுபதியை ' பிரமன் என்பதாலும், சூரியனாகிய ' ஈசானனை ' சூரியனென்பதாலும், கூறப்பட்டிருத்தலால் இம் மந்திரத்தில் ஈசுரனது அட்டமங்கல மூர்த்திகளின் உபாசனை வெளிப்படையாமென்பது காண்க.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆரூடவத ஆங்கிரசம், அல்லது யாமம்.

३२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र

92. इत एन उदारुहन् दिवः पृष्ठान्यारुहन् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

प्र भूर्जयो यथा पथोद्यामङ्गिरसो ययुः ॥ २ ॥

இத ஏந உதாரூஹந் திவ꞉ ப்ருஷ்டாந்யாரூஹந் ।

ப்ர பூ⁴ர்ஜயோ யதா² பதோ²த்³யாமங்கி³ரஸோ யயு꞉ ॥

அந்வயம்.

भूर्जयः, आङ्गिरसः, एते, यथा, उत्, द्यां प्रययुः, यथा पथा (जनाः तथा),

इतः, उदारुहन्, आगत्य, दिवः, पृष्ठानि, आरुहन् ॥

16

பதவுரை.

भूर्जय	பூர்ஜய:	அவியைப் (தேவவுணவைப்) பகுப்புச் செய்வோர்களான
आङ्गिरस.	ஆங்கிரஸ:	அங்கிரச ரிஷியின் சந்ததியார் களெனனும்
एते	ஏதே	இவர்கள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
उत्	உத்	மேல்வழியால்
द्यां	த்யாம்	வானுலகை
प्रययु	ப்ரயயு:	இனிது அடைந்தார்களோ, அவர்கள்
यथा पथा (जनाः तथा)	யதா பதா (ஜநா: ததா)	வழியைப் பற்றிக்கொண்டு சனங்கள் ஒரு ஊரை யடைகின்றது போல
इत.	இத:	தரையினின்றும்
उदारुहन्	உதாருஹந்	மேற்சென்று
आगत्य	ஆகத்ய	வந்து
दिवः	திவ:	சுவர்க்கத்தினின்றும்
पृष्ठानि	ப்ருஷ்டானி	மேம்பாடான இடங்களைப் பற்றி
आरुहन्	ஆருஹந்	ஏறிச்செல்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2 வாமதேவ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். விசுவ தேவா தேவதை.

ஆங்கிரச ரிஷியின் சந்ததியார்களான இவர்கள் உயர்ந்த மார்க்கத்தால் வானுலகை யடைந்தார்கள். அவர்கள் எவ்விதமானவர்க ளெனின்! 'भूर्जय.' என்பதில் 'भृजति' என்பதின் பொருள் பகுப்புச் செய்தலாமாதலின், தேவவுணவுகளைப் பகுப்புச் செய்வோர்களாவர். அடைவதிலுவமை —வழியைக் கொண்டு சனங்கள் கிராம முதலியவைகளை யடைவதுபோன்றெனல். மற்றும் இந்தப் பூமியினின்றும் மேலே போய் வந்து சுவர்க்கத்தினுடைய இடங்களைத் தாண்டி ஏறுகின்றார்கள். (2)

குறிப்பு.—'द्या' 'வானுலகை, என்னும் பதத்தால் வாழ்நாளுக்குப் பின் அடையத்தக்க தோரிடம் அல்ல என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? மார்க்கத்தைப்பற்றியதினாலேயே அடைவதமையாமையின் மற்றோ, மேம்பட்ட ஒழுக்கமாகிய மார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அடையத்தக்க இன்ப விசேடமே ஈண்டு வானுலகெனறதாம் அல்லது, இமயமலை முதலிய உயர்ந்த விடமாம், எனக் கருதுகின்றோம் மற்றும் 'भूर्जय' என்றதற்கு, பூமியை வென்றவர்கள் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு. இதுவே ஆங்கில ... பரின் கருத்துமாம்.

மந்திரம் 3.

கிதம்—அசிதம்

३१ २ ३२ ३ १ २३ १२
93. राये अग्ने महे त्वा दानाय समिधीमहि ।
१ २ ३ २ ३१ २३ १ २ ३ १२ ३ १
ईडिष्वा हि महे वृषन् द्यावा होत्राय पृथिवी ॥ ३ ॥

ராயே அக்நே மஹே த்வா தா₃நாய ஸமிதீ₄மஹி ।
ஈடி₃ஷ்வா ஹி மஹே வ்ருஷந் த்₃யாவா ஹோத்ராய ப்ருதி₂வீ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वा, महे, राये, दानाय, समिधीमहि, हे वृषन्! महे, होत्राय, द्यावा पृथिवी, ईडिष्वा ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
त्वा	த்வா	உன்னை,
महे	மஹே	மிகுந்த
राये	ராயே	திரவியத்தைக்
दानाय	தா₃நாய	கொடுப்பதற்கு
समिधीमहि	ஸமிதீ₄மஹி	நன்கு வளர்க்கின்றோம்.
हे वृषन्!	ஹே வ்ருஷந்!	தான (ரகை) மழைபெய்பவோய்!
महे	மஹே	பெரிய
होत्राय	ஹோத்ராய	தீ யோமத்தின் பொருட்டு
द्यावा पृथिवी	த்₃யாவா ப்ருதி₂வீ	வானுலகையும் மண்ணுலகையும்
ईडिष्वा	ஈடி₃ஷ்வா	(நீ) துதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—3. கசியபர் அல்லது அசிதர் அல்லது தேவலர் ரிஷி.

அக்கினியே! மிகுந்த தனங் கொடுப்பதன் பொருட்டு யாங்கள் நன்கு உன்னை வளர்க்கின்றோம் வேண்டியதை மழையெனப் பெய்யும் அக்கினியே! நீ பெரிதாகிய தீ யோமத்தின் பொருட்டு, வானையும் மண்ணையுந் தோத்திரஞ் செய்வாயாக (3)

குறிப்பு—'होत्राय' என்றதற்கு ஓமத்தின் பொருட்டென்றனர் பாடியக்காரர், ஓமதிரவியத்தின் பொருட்டென்றனர் விவரணக்காரர் வானுலகு மண்ணுல கிரண்டும் என்றது, வானுலகை மண்ணுலகை என, இரண்டாம் வேற்றுமை விரிக்கப் பெற்றது.

மந்திரம் 4.

கீதம—துவாஷ்டரீ.

३ २ ३ २ ३ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ २
91 दधन्वे वा यदी मनु वोचद् *ब्रह्मेति वेरु तत् ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्र †मिवा भुवत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 2-5-3

ஊதந்வே வா யதீ மநு வோசத் ப்ரஹ்மேதி வேரு தத் ।
பரி விஶ்வாநி காவ்யா நேமிஶ்சக்ர மிவா பு⁴வத் ॥

அந்வயம்.

वा, ईम्, अनु, (होत्रादिः), यत्, दधन्वे, यत् ब्रह्म, अनुवोचत्, तत्, (सर्व) वेरु, (अयमग्निः), विश्वानि, काव्या, नेमिः चक्रं इव, पर्य्यभुवत् ॥

பதவுரை.

वा	வா	அல்லது
ईम्	ஈம்	இவ் வேள்வியைக்
अनु	அநு	குறியாக்வைத்து
(होत्रादि)	(ஹோத்ராதி:)	இருக்கு மறை படிப்போர் முதலியோர்கள்
यत्	யத்	எந்த அவியைத்
दधन्वे	ததந்வே	தாங்குகின்றார்களோ,
यद्ब्रह्म	யத் ப்ரஹ்ம	எந்தத் துதியைச்
अनुवोचत्	அநுவோசத்	சொல்கின்றார்களோ
तत् (सर्व)	தத் (ஸர்வம்)	அவ்வினைத்தையும்
वेरु	வேரு	அறிகின்றது
(अयमग्निः)	(அயமக்நி:)	(இவ் வக்கினி)
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லா
काव्या	காவ்யா	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்களால் செய்யப்படும் கருமங்களையும்
नेमि चक्रमिव	நேமி: சக்ரமிவ	இருப்புக் கட்டானது சக்கரத்தைப் பற்றிக்கொள்வது போல்
पर्य्यभुवत्	பர்யபு⁴வத்	தன்வயப்படுத்திக்கொள்கின்றது.

* ब्रह्मापि वेरुत, † मिवा भवत्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம.

கணடம—10 இருககு—4 பாாகக ஹாூதி ரிஷி, அலலது, சோம ரிஷி. அநுஷ்டுப சநதம தேவதை அககினி

அலலது, இவ வேளவியைக குறிததது அவியைத தாஙகுவோாகளான இருக கோதுவாா முதலியோாகள யாதொரு தோததிரஞ சொலகினறாா களோ, மறறும, எசுா மறை, படிபபோாகள எநத அவியைத தாஙகு கினறாாகளோ, (ரணடு, அநு, எனறதையுஞ சோதது வேளவியைக குறியாக கொணடு எனபபொருள கொளக) அவைகளனைததையும அககினி தான அனுடடிககுமாறு அறிகினறது, அலலது விருமபுகினறது. இவ வககினி மேதாவிகளான வேடபோாகளின சமபநதமான கருமஙகளனைததையும தன வசமாககிககொளளுகினறது வியாபிததுககொளகினற தெனபதுமது. வியாபிபபதிலுவமை —இருமபுக கடடு இரததததின சககரததை உளளவாறு முழுதும வியாபிததுககொளவது போல எனபது. (4)

குறிபபு —'दधन्वे' எனறது 'दधन्' எனபதாம 'वे' எனறதும, 'इम्, अनु' எனனு மிரணடும அசைச சொறகள எனபா விவரணககாரா. 'वेरु' எனறது 'वे, उ' எனவாம வே எனபது அறிதல உ எனறது அசை வே எனனுந தனமைச சொல அதாவது 'அறிவேன' எனபது, அறிகினறது, எனப்படாககை யாயிறறு 'काव्या' எனறது—சுருதி வாககுகள அலலது அவிகள, எனபது விவரணககாரரது கொளகை. அஃது உலகியலில கவய என வரும.

'ब्रह्म' எனவும 'ब्रह्माणि' எனவும பாடபேதமுணடு.

மநதிரம் 5.

கீதம—அகததிய ரிஷி, ராகேஷ்க்னம.

१ २ ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २

95. प्रत्यग्ने हरसा हरः *शृणाहि विश्वतस्परिः ।

३ १ २ ३२ ३ २ ३क २र ३क२र

यातुधानस्य रक्षसो बलं †न्युब्ज वीर्य्यम् ॥ ५ ॥

இருககு 10-87-25

ப்ரத்யக்நே ஹரஸா ஹர: ஶ்ருணாஹி விஶ்வதஸ்பரி: ।
யாதுதாநஸ்ய ரக்ஷஸோ பலம் ந்யுப்ஜ வீர்யம் ॥

அநவயம்

हे अग्ने!, हरसा, हरः, यातुधानस्य, बलं, विश्वतः परिः, प्रति शृणाहि, (तथा) रक्षसः, वीर्य, न्युब्ज ॥

---

* शृणीहि, †विरुज वीर्यम्, எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்ளே !	அக்கினியே ! நீ
हरसा	ஹரஸா	தனது பிரகாசத்தால்
हरः	ஹர:	கெடுக்கும் சீலமுள்ள
यातुधानस्य	யாதுதாநஸ்ய	இராக்கதருடைய
बलं	பலம்	வலியை
विश्वत परिः	விஶ்வத: பரி:	எல்லா வகையானும் நீங்குமாறு
प्रतिश्नगाहि	ப்ரதிஶ்ருணாஹி	முழுதும் நாசஞ் செய்வாயாக
(तथा)	(ததா)	(அவ்வாறே)
रक्षस	ரக்ஷஸ:	இராக்கதருடைய
वीर्यं (च)	வீர்யம் (ச)	பராக்கிரமத்தையும்
न्युब्ज	ந்யுப்ஜ	ஒடுக்கி விடுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 பாயு ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம் ரக்ஷோஹா அக்கினி, தேவதை

அக்கினியே! நீ உன்னுடைய ஒளியால் அல்லது கோபத்தால், ஈண்டு யாஸ்கமுனிவரும் 'हरो हरते ज्योतिहरे उच्यते' என்றனர் ஆதலின், 'हरसा' என்றதற்கு ஒளியால் எனக்கொள்ளப்பட்டது. பிறரை வாட்டுஞ் சீலமுள்ள இராக்கதருடைய வலியை எல்லா வகையானும் போமாறு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக. (5)

குறிப்பு—'न्युब्ज' என்றதற்கு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக எனக் கொண்டனர் பாடியக்காரர். நோபடுத்துவாயாக எனக் கொண்டார் விவரணக்காரர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாநவம்.

१ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
96. त्वमग्ने वसूंरिह रुद्राँ आदित्याँ उत ।
१ २ ३ २उ ३ १२ ३ १२
यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतप्रुषम् ॥ ६ ॥

ரி— 1-45-1.

த்வமக்னே வஸூ்ம் ரிஹ ருத்ராம் ஆதித்யாம் உத ।
யஜா ஸ்வத்வரம் ஜநம் மநுஜாதம் க்ருதப்ருஷம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वं, इह, वसून्, रुद्रान्, आदित्यान्, उत, स्वध्वरं, मनुजातं, घृतप्रुषं, जनं, यज ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
इह	இஹ	இக்கருமத்தில்
वसून्	வஸூந்	வசுக்களையும்
रुद्रान्	ருத்ராந்	உருத்திரர்களையும்
आदित्यान्	ஆதித்யாந்	ஆதித்தர்களையும்
उत	உத	மற்றும்
स्वध्वरं	ஸ்வத்வரம்	நல்ல வேள்வியிலுள்ளதும்
मनुजातं	மநுஜாதம்	பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதும்
घृतप्रुषं	க்ருதப்ருஷம்	நீரைக் கொடுப்பதுமாகிய
जनं	ஜநம்	சனத்தையும்
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. பிரஸ் கண்வ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ இக்கருமத்தில் வசு முதலியோர்களை யாராதிப்பாயாக. மற்றும், தேவதை வடிவமாகிய மற்றைய பிராணியையும் ஆராதிப்பாயாக. எத்தன்மைய பிராணியை யெனின்? அழகிய வேள்வியோடுகூடியதை. மனுப் பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதை மற்றும் நீரைத் தருவதை. ஆராதிப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க (6)

குறிப்பு —மூலத்தில் 'जनं' என்றதால் தேவதை வடிவப் பிராணி கொள்ளப்பட்டது. பிரசாபதியைத் தேவதையாகவுடைய ஆசாயம் என்பது பொருள். ஆகாயமே பிரசாபதி என, சபரசுவாமி எழுதியுள்ளார். (பூர்வ மீமாஞ்சைச் சாபர பாடியத்தில்) பிராணன் என்பது வாயு அதுவும் உற்பத்தியின் முன்பு ஆகாயத்தினிலக்கின்றது எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது ஆதலின் சனம் என்பதால் பிரசாபதியே கொள்ளக்கிடக்கின்றது என்பதே துணிபு

'மநுஜாதம்' என்றது = இந்திரனே. என்னே? எல்லாத் தேவதைகளும் மனுவினாலுண்டாக்கப்பட்டனவாமென 'मनोर्वै देवा यज्ञियास' என்ற ஒட்டக

கதது சுருதி கூறுவதால் என்க ஈணடு 'மநுஜாதம்' என வேறு கொளளப்பட்ட மையின, அச சொலலால் இநதிரனே குறிககபபடுகினருன 'घृतप्रुषं' நீா தரு வோனே எனனும விசேடணம அவனுககே பொருநதுமாறறிக.

வசுகக ளைடடு.—தவன, தருவன, சோமன, சாவிததிரன, அநிலன, அநலன, பிரதயூஷன, பிரபாசன எனபன பதினெரு வருததிராகள —அசா, ஏகபாதா, அகிவிரகனா, பிஞுகி, அபராசிதா, திரியமபகா, மகேசுரா, விருஷாகபி, சமபு, அரணா, ஈசுரா எனபவாகள.

பத்தாவது கண்டம்

முறறும.

முதற் பிரபாடகமும்

முடிநதது.

இரண்டாவது பிரபாடகம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம் 1. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்கள்.

மந்திரம் 1.

ரிஷி—[illegible]

97. पुरु त्वा * तव स्विदा ।
तोदस्येव शरण आ महस्य ॥ १ ॥

ரிக். 1-150-1.

[illegible]

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वा , (अहं), पुरु वोचे, (यत) महस्य, तोदस्य, शरण आ इव, तव स्विदा, अरिः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்னிதேவா!
त्वा	த்வா	உன்னைக் குறித்து
दाशिवान्	தாசிவாந்	[illegible]
(अहं)	(அஹம்)	(நான்)
पुरु वोचे	புரு வோசே	[illegible]
(यतः)	(யத:)	(ஏனென்றால்)
महस्य	மஹஸ்ய	[illegible]
तोदस्य	தோதஸ்ய	[illegible]
शरण आ इव	சரண ஆ இவ	[illegible]
तव स्विदा	தவ ஸ்விதா	[illegible]
अरिः	அரி:	[illegible]

* दाशिवान्, [illegible]

சாயண பாடியம்.

11, 12-ம் கண்டங்களின் 1-ம், மந்திரத்திலிருந்து 8-மந்திரங்கள் கருப சந்தத்தையுடையன. 10-மந்திரங்கள், 'உஷ்ணிக' சந்தமுடையன. மற்றும், 11-ம், கண்டம், 5-ம மந்திரம பவமான தேவதையை யுடையது. ஷை கண்டம 6-ம மந்திரம அதிதியின துதியாம். எஞ்சினவைகள அக்கினி தேவதையையுடையன. எல்லாவற்றிற்கும 'ஆக்கினேயம' என்னும வழக்கு குடைக்காரர்கள போகின்றார்கள எனபதுபோற கண்டு கொள்க.

கண்டம—11. இருக்கு—1. தீர்க்கதம ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை

அக்கினியே! உன்னைக்குறித்துப் பலவகையாகச் சொல்கின்றேன், அல்லது பலவகை வரத்தைச சொல்கின்றேன, அதாவது மைந்தனைந் தருவாயாக, திரவியந தருவாயாக, என்பது முதலிய விசயைகளைச் சொல கின்றேன என்பதாம, ஒன்றுஞ்செய்திலே யெனிலோ, அன்று, மற்றோ அவி கொடுத்தவனு யிருக்கின்றேனுதலின விரும்பியதைச சொல்கின்றேன எனக. இதர சாதாரணமாய்ப பேசுகின்றவனுக்கு, எவவாறு கொடுக்கற்தக்கது என்பண்ணற்க என்பதாம் பேராசிரியனுடைய தொண்டன போல அக்கினியே! உனக்கே யான தொண்டன் எனக.

ஈண்டு வடமொழியில ஆகாரம உவமைபபொருளில் நின்றது. அந் கால், ஆண்டான வீட்டில எவவாறு கருப்பத்திலிருந்தே அடிமை யாதல் நியதமாயுள்ளதோ, அஙஙனமே யானுமாதலின விரும்பியதைப பலவாறுய சொல்கின்றேன என்பதாம, நீயும வேண்டிய தனத்தைப்புந தருவாய் எனபது பொருள

இம மந்திரத்திற்கு யாஸ்க முனிவரும நிருத்தம 5, 2, 8-ம சூத்திரத் தில இவவாறே பொருள கூறியுள்ளார (1)

குறிப்பு—அநேக விதமாக உன்னை யழைக்கின்றேன என்பது ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பின கருத்து.

மந்திரம் 2.

கீதம—ஆசுவ ரிஷி பரகிருதம.

१ २र २उ ३ १ २ ३ २

98. प्र होत्रे पूर्व्यं वचोऽग्नये भरता बृहत् ।

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २

विपां ज्योतींषि बिभ्रते न वेधसे ॥ २ ॥

இருக்கு 3-10-5,

ப்ர ஹொத்ரெ பூர்வ்யம் வசொऽக்நயெ பரதா ப்ருஹத் ।
விபாம் ஜ்யோதீம்ஷி பிப்ரதெ ந வெதஸெ ॥

அநவயம.

(हे होत्रादयः !) विपां ज्योतींषि, बिभ्रते, वेधसे, होत्रे, अग्नये, बृहत्, पूर्व्यं, वचः, प्रभरता ॥

பதவுரை.

(हे होत्रादयः !)	(ஹெ ஹொத்ராதய: !)	(இருக்கோதுவோா முதலியோர்கள் !) (நீவிர)
विपां	விபாம்	எசாமறையோதும விப்பிராகளுடைய
ज्योतींषि	ஜ்யோதீம்ஷி	கருமததாலுணடான ஒளிகளை
बिभ्रते	பிப்ரதெ	இனிது தாஙகபபடடதும,
वेधसे	வெதஸெ	உலகததைததாஙகுவதும,
होत्रे	ஹொத்ரெ	தேவதைதயை யழைபபதும (ஆகிய)
अग्नये	அக்நயெ	அககினியின பொருடடுச
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பணடைக காலததிய
बृहत्	ப்ருஹத்	மகததான
वच	வச:	தோததிரஙகளை,
प्रभरता	ப்ரபரதா	சமபாதிபபீாகளாக, (துதிபபீாகளாக)

சாயண பாடியம.

கணடம—11　இருக்கு—2. விசுவாமிததிர ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம. அககினி தேவதை

எசமானன, இருககோதுவ்ாா முதலியோாகடகுக கூறுகின்றுன — ஹோதருளனனும இருககோதுவாா முதலியோாகளே ! (நீவிர) அறிவு மிகுந்த 'அதததுவாபு' எனபபடும எசா படிபபோா முதலானவாகளுடைய நற்கருமாநுடடானததாற் பெறறிய, ஒளிகளை நிமிததமாசக கொளளபபடடதும், உலகததை யினிது தாஙகுவதும, தேவாகளை யழைபபதுமாகிய அககினிககு, மகததாய பணடைககாலததிய துதிமுதலிய தோததிர வாககியஙகளை, அலலது உலகததைப படைககும பரமேசுரன இரவி முதலிய சோதிகளை யுணடாககுமாறு, இனிது சமபாதிபபீாகளாக தோததிரஞ செயவீாகளாக எனபது பொருள். (2)

குறிப்பு — அககினியை, பிருகத எனனும தோததிரததால திருபதி செயவீாகளாக எனபது ஆஙகில ஆசிரியா கருதது. ஈணடு வடமொழியிலுளள நகாரம ஒருவகையில பொருள தராமலும ஒரு வகையில உவமைப பொருளைத தநதும நினறது.

மந்திரம் 3.

கீதம—பிரசாபதி ரிஷி சுருதிர சிரத்தாம சிரததம சதயம

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
99. अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसोयहो ।
३ १ २ ३ २ २ १ २
*अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥ ३ ॥

இருககு 1-97-4.

அக்நே வாஜஸ்ய கோமத ஈசாநஃ ஸஹஸோயஹோ ।
அஸ்மே தேஹி ஜாதவேதோ மஹி ஶ்ரவஃ ॥

அநவயம்.

हे सहसो यहो !, अग्ने !, गोमतः, वाजस्य, ईशानः, (असि) (अतः)
हे जातवेदः ! अस्मे महि श्रवः देहि ॥

பதவுரை.

हे सहसो यहो !	ஹே ஸஹஸோ யஹோ !	ஆற்றலின மைநதனாகிய
अग्ने !	அக்நே !	அககினியே ! (நீ)
गोमतः	கோமதஃ	கோககளோடு கூடியவனும
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னததிறகு
ईशान.	ஈசாநஃ	இறைவனுமாக
(असि)	(அஸி)	(இருககின்றாய்)
(अतः)	(அதஃ)	(இதனால)
हे जातवेदः !	ஹே ஜாதவேதஃ !	தோனறிய வுணாவு தனமைகளை யுடையோய !
अस्मे	அஸ்மே	எமக்கு
महि	மஹி	மிகுந்த
श्रव.	ஶ்ரவஃ	அன்னததைநக
देहि	தேஹி	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம்—11. இருககு—3 கோதம ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம். அககினி தேவதை.

வலியினுடைய குழநதையாகிய அககினியே ! பல கோக்களை யுடைய வர்ககும, அன்னததிறகும, இறைவன நீயா யிருககினறாய. ஆதலின

---

* अस्मे धेहि, எனபது இருககு.

உண்டாகிய தனமுள்ளோய! அலலது உண்டானவைகளை புணாநதோய! அககினியே! மிககுள்ள அனனததை எமபாலிருககுமாறு இனிது தருவாயாக. நிலை நிறுததுவாயாக எனபதுமது. ஆறறலின மைநத! எனபது பிறவறறிறகுக கருவியாந தனமையால ஆறும வேறறுமைத தொடாபு விளி எனபபடடது 'अस्मे' எனறது ஏழாம வேறறுமைப பொருளில சே விகுதி பெறறது நானகாம வேறறுமையாககொளின, எமககுத தருவாய் எனப பொருள படும ஏழாம வேறறுமை யெனக கொளளின 'अस्मासु' எமக ளிடதது ஜாதவேதாவாகிய அககினியே! (நீ) தனததை நிலை நிறுததுவாயாக என முடியும (3)

குறிப்பு —அரணிக கடடையை வலி கொணடு கடைதலாலெழுதலின, தீ ஆறற லுககு மைநதனென உபசரிககப்படடது.

'अस्मे देहि' எனவும், 'अस्मे धेहि' எனவும பாடம

மநதிரம் 4.

சிதம—பிரசாபதி ரிஷி, சநதம.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
100. अग्ने यजिष्ठो अध्वरे देवान्देवयते यज ।
१ २ ३ १ २२३ २ ३ १ २
होता मन्द्रो विराजस्यति स्रिधः ॥ ४ ॥

இருககு 3-10-7.

அக்னே யஜிஷ்டோ அத்வரே தேவாந்தேவயதே யஜ ।
ஹோதா மந்த்ரோ விராஜஸ்யதி ஸ்ரிதஃ ॥

அநவயம்

हे अग्ने! यजिष्ठः (त्वं) अध्वरे, देवयते, देवान्, यज (किञ्च) होता, मन्द्रः, (त्वं), स्रिधः, अति विराजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அககினியே!
यजिष्ठः (त्वं)	யஜிஷ்டஃ (த்வம்)	ஆராதிபபதிற்சிறநதவனாகிய (நீ)
अध्वरे	அத்வரே	வேளவியில
देवयते	தேவயதே	தேவாகளை விருமபும எசமானன பொருடடு
देवान्	தேவாந்	தேவாகளை
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அனறியும்)

होता	ஹோதா	தேவரையழைப்பவனும்
मन्द्र. (त्व)	மந்த்ர: (த்வம்)	களிப்பிப்பவனுமாகிய (நீ)
स्त्रिध.	ஸ்ரிதய:	சத்துருக்களினும்
अति	அதி	மேலாய்
विराजसि	விராஜஸி	இனிது விளங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4 விசுவாமித்திர ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! ஆராதனை செய்வதிற் சிறந்த நீ, வேள்வியில் தேவர்களை விரும்புகின்ற எசமானன் பொருட்டுப் போற்றத்தக்க தேவதைகளைப் பூசிப்பாயாக. மற்றும், தேவர்களை யழைப்பவனும், எசமானனுக்குக் களிப்புண்டாக்குபவனுமாகிய நீ நாசம்பண்ணுகின்ற எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்கிக்கொண்டு மேலாய் விளங்குகின்றாய். (4)

குறிப்பு—ரண்டுச சத்துருக்கள் என்றது சோமபல நித்திரை முதலியவைகளை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—துவஷ்டாரிஷி ஆதித்தியம்.

३ २ ३२ ३१ २ ३ १ २र ३ २
101. ※ जज्ञानः सप्त मातृभिर्मेधा माशासत श्रिये ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
अयं ध्रुवो रयीणां चिकेतदा ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-101-4.

ஜஜ்ஞாந: ஸப்த மாத்ருபிர்மேதா மாஶாஸத ஶ்ரியே ।
அயம் த்ருவோ ரயீணாம் சிகேதஆ ॥

அந்வயம்.

ध्रुवः, अयं, रयीणां, आचिकेतत्, सप्त, मातृभिः, (सह) जज्ञानः (सः अग्निः) मेधां, श्रिये, आशासत ॥

பதவுரை.

ध्रुवः	த்ருவ:	நிலையுள்ள
अयं	அயம்	இவ் வக்கினி
रयीणां	ரயீணாம்	திரவியங்கட்குக்

* जज्ञान सप्त मातर , वेधामक्षासत, चिकेतयत्, எனப்து ...

आचिकेतत्	ஆசிகேதத்	கட்டளை (சிட்சை) செய்ய வுணர்ந்திருக்கின்றது.
सप्त	ஸப்த	ஏழு
मातृभिः	மாத்ருபி:	நாக்குகளோடு
(सह)	(ஸஹ)	(கூட)
जज्ञानः	ஜஜ்ஞாந:	வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.
(सः अग्नि.)	(ஸ: அக்நி:)	(அவ் வக்கினி)
मेधां	மேதாம்	கருமத்தை நியமிக்கும் சோமத்தைக் குறித்து
श्रिये	ஸ்ரியே	தொண்டின் நிமித்தம்
आ शासत	ஆ ஶாஸத	கட்டளை யிடுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—5. திரித ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். தேவதை பவமான னென்னும் சோமன்.

நிலையாயுள்ள இவ் வக்கினி தனக்கட்குக் கட்டளையிடுவதை யுணர்ந்திருக்கின்றது. ஏழெனனுந்தொகைகொண்ட அவிகளை அளக்கு மாற்றலுள்ள நாக்குகளோடு, அல்லது, தன்மேல் அவிகளை யெறிகின்ற நாக்குகளோடு கூட வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. அவ் வக்கினி, கருமங்களை நன்கு ஏற்படுத்துகின்ற சோமத்துக்குச் சேவையின் பொருட்டுக் கட்டளையிடுகின்றது சோமத்திற்குத் தொண்டு செய்ய விரும்புகின்றது என்பதுமது (5)

குறிப்பு—ஏழு மாதாகள் என்பதற்கு, நாக்குகள் போன்ற ஏழு சுவாலைகளுடன் அல்லது பிருதிவி, தாத்ரீ, காபீ, வேதன மனைவி, அந்தணமாது, குருபத்தினி, கருப்பிணி, என்னும் ஏழு மாதாகளுடன் என்பதும், இவர்களை யாராதிக்கில அக்கினியைப் பூசித்த பயனுண்டு. இவைகள் கோபமடையின் அக்கினியும் முனிவுடையும், ஆதலின் இவைகள் தேவதைகள் போன்று வழிபடத்தக்கன என்பதும் பிறமதம். ஏழு சந்தங்கள், ஏழு ஓத்துருக்கள், ஏழு சோம சமஸ்தாக்கள், ஏழு தேவதைகள், ஏழு வேள்விகள், ஏழு அவிகள் என்பனவே ஏழு மாதாகளாவா என்பது விவரணக் காரர் மதம்

மந்திரம் 6.

கீதம்—அதிதி ரிஷி ஆதித்யம்.

३२उ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
102. उत स्या नो दिवा मतिरदिति रूत्यागमत् ।
१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
सा शन्ताता मयस्करदप स्रिधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-7.

உத ஸ்யா நோ திவா மதிரதிதிரூத்யாऽऽகமத் ।
ஸா ஶந்தாதா மயஸ்கரதப ஸ்ரிதஃ ॥

அந்வயம்.

उत, मतिः, स्या, अदितिः, ऊत्या, दिवा, नः, अगमत्, (आगत्य च)
सा, शंताता, मयः, करत्, स्रिधः, अप (गमयतु) ॥

பதவுரை.

उत	உத	மற்றும்
मतिः	மதிஃ	பூசிக்கத்தக்க
स्या	ஸ்யா	முற்கூறிய அந்த
अदितिः	அதிதி	அதிதி தேவதை,
ऊत्या	ஊத்யா	பாதுகாத்தலுடன்
दिवा	திவா	பகலில்
नः	நஃ	எங்களைக் குறித்து
अगमत्	அகமத்	வருக.
(आगत्य च)	(ஆகத்ய ச)	(வந்து)
सा	ஸா	அவ்வதிதி தேவதை
शंताता	ஶந்தாதா	சாந்தமுண்டாக்குரு
मयः	மயஃ	சுகத்தையுஞ்
करत्	கரத்	செய்வதாகுக.
स्रिधः	ஸ்ரிதஃ	சத்துருக்களையும்
अप (गमयतु)	அப (கமயது)	விலக்குக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. இரிமிடி ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அதிதி, தேவதை.

மற்றும், மனனம் பண்ணற்குரிய, அல்லது துதித்தற்குரிய, முற்கூறிய அவ்வதிதி தேவதை, பாதுகாப்போடு கூட பகலில் எங்களை முன்னிட்டு வருக. வந்து, சாந்தியைத்தருகின்ற சுகத்தையும் அவ்வதிதி தேவதை செய்குக. கொலைத்தொழிற் புரியுஞ் சத்துருக்களைத் தூரத்தில் செய்குக. 'स्रिधि' என்பதற்குக் கொல்லுதல் என்பது பொருள். (6)

குறிப்பு.—மூலத்திலுள்ள, 'மதி' என்னுஞ் சொல்லிற்கு, இப்பாஷ்யத்திற் கொண்டபடி, மனனம் பண்ணத்தக்கது, அல்லது துதிக்கத்தக்கது, எனக் கொள்ளாது (அறிவுடையாள்) எனக் கொண்டனர் விவரணக்காரர். ஓர் காலுந் துன்புறுத்தாதவள் அதிதி. அவளே தேவமாதாவானவள் என்பதும் அவர் கொள்கையே. தீனத்தன்மையிலாமை என்பது பிறர் கொள்கை. பிரகிருதி யென்பது இதிகாசக்காரர் கொள்கை. அதிதி—அந்தரிட்சம் எனவும், மயம்—என்பது சுகமெனவுங் கூறுகின்றது நிகண்டு.

'उत, स्या' எனவும், उत, त्या, எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வார்கக சமயம்.

१२ ३ १ २ ३ २ १२ ३ १२
103. ईडिष्वा हि * यजस्व जातवेदसम् ।
३ १ २ ३ १२
चरिष्णु धूममगृभीतशोचिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-23-1.

ஈடிஷ்வா ஹி ப்ரதீவ்யாம் யஜஸ்வ ஜாதவேதஸம் ।
சரிஷ்ணு தூமமக்ருபீத சோசிஷம் ॥

அந்வயம்.

प्रतीव्यां, (अग्निं) हि ईडिष्वा (किञ्च) चरिष्णु धूमं, अगृभीत शोचिषं, जातवेदसं, यजस्व ॥

பதவுரை.

प्रतीव्यां	ப்ரதீவ்யாம்	சத்துருக்களிடத்து மாறுதலை யுடைய
(अग्निं) हि	(அக்நிம்) ஹி	(அக்கினியை) யே
ईडिष्वा	ஈடிஷ்வா	துதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அன்றியும்)
चरिष्णु धूमं	சரிஷ்ணு தூமம்	பரந்து செல்லும் புகையையுடையதும்
अगृभीत शोचिषं	அக்ருபீத சோசிஷம்	பற்றவொண்ணாத வொளியை யுடையதும்
जातवेदसं	ஜாதவேதஸம்	தோன்றின பிராணிகளை யுணர்ந்ததுமாகிய அவ் வக்கினியைப்
यजस्व	யஜஸ்வ	போற்றுவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. வைசுவமனு யசுவரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களிடத்து மாறுபாடாய்ச் செல்லுந் தன்மையுள்ள அக்கினியையே தோத்திரங்களாற் றுதிப்பாயாக என்று மூலத்திலுள்ள ‘ஹி’ என்பது தேற்றத்தினின்றது. மற்றும், யாண்டுஞ் செல்கின்ற சீலமுடைய

* प्रतीव्यम्, என்பது இருக்கு.

புகையை யுடையதும், சுவாலைகளை யுடையதும், இராக்கதர்களாற் கெ
முடியாத வொளியை யுடையதும், தோன்றின, பிராணிகளனைத்
முணர்ந்ததுமாகிய அவ்வக்கினியைத் தேவவுணர்வுகளால் ஆராதிப்பாயாக

குறிப்பு —प्रदीव्यं, என்பதற்கு மாறிச்செல்லுஞ் சீலமுடையதென்று யத்திற் கொண்டபடி கொள்ளாது, 'யாண்டுமுள்ளது' எனவும் 'ஹி' என அசை யெனவுங் கொண்டனர் விவரணக்காரர்.

जातवेदसं, என்பதற்கு அக்கினி யென்றார் பாஷ்யக்காரர். சூரியனெ கொண்டனர் விவரணக்காரர். 'இதில' "उदुत्यं जातवेदस" என்னும் மறை கும், जातवेदसे सुनवाम, என்னும் திருவடி வாசகமும் பிரமாணமாமெனபா

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரக்ஷோக்னம்.

१ २२ ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २
104. न तस्य मायया च न रिपु रीशीत मर्त्यः ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
यो अग्नये ददाश *हव्यदातये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-23-2

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌨 𑌰𑌿𑌪𑍁 𑌰𑍀𑌶𑍀𑌤 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌶 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌯𑍇 ॥

அந்வயம்.

यः, हव्यदातये, अग्नये, ददाश, तस्य, मर्त्यः, रिपुः (सन्), मायया च न, ईशीत ॥

பதவுரை.

यः	𑌯𑌃	யாதொருவன்
हव्यदातये	𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌯𑍇	அவியேற்றுக்கொள்ளுகின
अग्नये	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇	அக்கினிக்கு
ददाश	𑌦𑌦𑌾𑌶	அவி கொடுக்கின்றானோ,
तस्य	𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுக்கு
मर्त्यः	𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃	யாதொரு மனிதனும்

* हव्यदादिभि என்பது இருக்கு.

रिपुः (सन्)	ரிபு: (ஸந்)	சத்துருவாயிருந்து
मायया च	மாயயா ச	கபடத்தினுலேயும்
न ईशीत	ந ஈசீத	தலைவனுகமாட்டான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. வைசுவமனு வையசுவ ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை

ச. ந என்னு மசைச் சொறகட்கு உமமைப பொருள். அவியேறகு மாற்றலுடைய அக்கினிககு அவிகளைக கொடுககினறவனுககு எவனும வஞ்ச கத்தாலேனும தலைவனுகமாட்டான. அவனுடைய சத்துரு வலியிலலாதவ னுகினமுன என்பது பொருள். (8)

குறிப்பு—மாயை யெனபதை பாடியககாரா கபடமெனமுா. விவரணககார ரோ, பிரக்ஞை யெனமுா நகாரத்தை உமமையெனக கொண்டாா பாடியக காரா. அசை யெனறனா விவரணககாரா.

மந்திரம் 9

கீதம்—சௌமகரதவம பிருகதாக்னேயீயம.

२३ १ २ ३ २ ३२ ३१२ ३क २र

105 अप त्यं वृजिनं॑ रिपुं॑स्तेनमग्ने दुराध्यम् ।

१ २ २ २ ३२

दविष्ठमस्य सत्पते कृधी सुगम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-23-14.

அப த்யம் வ்ருஜிநம் ரிபும் ஸ்தேநமக்நே துராத்யம் ।
தவிஷ்டமஸ்ய ஸத்பதே க்ருதீ ஸுகம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, त्यं, वृजिनं, रिपुं, दुराध्य, स्तेनं, दविष्ठं, अपास्य,
हे सत्पते! सुगं कृधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! त्वं	ஹே அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
त्यं	த்யம்	பிரசித்தனுகிய அந்த
वृजिनं	வ்ருஜிநம்	வஞ்சகனும
रिपुं	ரிபும்	பாவஞ் செய்பவனும

दुराध्यं	துராத்யம்	கொடிய எண்ணத்தனுமாகிய
स्तेनं	ஸ்தேநம்	துன்புறுத்துவோனை
दविष्ठं	தவிஷ்டம்	மிகத்தூரத்தில்
अपास्य	அபாஸ்ய	நீக்குவாயாக. (எடுத்துப்போடு வாயாக)
हे सत्पते!	ஹே ஸத்பதே!	சத்துருக்களைக்காப்பாற்றுவோய்!
सुगं	ஸுகம்	நன்மார்க்கத்தாலடையு மின்பத்தைச
कृधी	க்ருதீ	செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். வைசுவ தேவாக்கினி தேவதை

அக்கினியே! பிரசித்தியாயுள்ள அக் கபடனும், பாவஞ் செய்வோனும், துக்கத்தாற் கிட்டுவதை யுண்பவனும், அல்லது, கெட்ட கருத்துடையவனுமாகிய இத்தன்மைய இம்சை செய்வோனை மிகத்தூரத்தில் எடுத்தெறிவாயாக. ஈண்டு, 'அசு' என்னும் 'धातु' (பகுதி) எறிதல் என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. நல்லோர்களைப் பாதுகாக்கு மக்கினியே! எங்கட்கு நல் வழியாற் பெறத்தக்க சுகத்தைச் செய்வாயாக. ஈண்டு எல்லாத் தேவதை வடிவமாகிய அக்கினியைத் துதித்தலால் விசுவ தேவத் தன்மை அமையு மாற்றிக் வைசுவ தேவம் என்பது மிதுவே. (9)

குறிப்பு—வைசுவ தேவத் தன்மையை, விசுவே தேவா:, சர்வே தேவா: என நிருக்தம் கூறுகின்றது. மிக அருதியாகிய தேவதா லிங்க மந்திர சமுதாயம் எல்லாத் தேவர்கட்கும் பொதுவாமாதலின் வைசுவ தேவம் என்பர் தேவராச வேட்பார். இம் மந்திரத்திற்கு ரிஜிசுவன் ரிஷி யென்று கூறுகின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு.

மந்திரம் 10.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரக்ஷோக்னம்.

३क२र ३ १२ ३ १२
106 श्रुष्ट्यग्ने नवस्य मे स्तोमस्य वीर विश्पते ।
२ ३ २ ३ १२ ३१ २
नि मायिन *स्तपसा रक्षसो दह ॥ १० ॥

இருக்கு 8-32-14.

* तपुषा, என்பது இருக்கு.

ஶ்ருஷ்ட்யக்னே நவஸ்ய மே ஸ்தோமஸ்ய வீர விஶ்பதே ।
நி மாயிநஸ்தபஸா ரக்ஷஸோ தஹ ॥

அந்வயம்

हे वीर! विश्पते! अग्ने! नवस्य, मे, स्तोमस्य, श्रुष्टी मायिनः,
रक्षसः, तपसा, निदह ॥

பதவுரை.

हे वीर!	ஹே வீர!	வீரனே!
विश्पते!	விஶ்பதே!	மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்!
अग्ने!	அக்னே!	அக்கினியே!
नवस्य	நவஸ்ய	இவ்வேளை செய்தலின் புதிதான
मे स्तोमस्य	மே ஸ்தோமஸ்ய	எனது தோத்திரசமுதாயத்தைக்
श्रुष्टी	ஶ்ருஷ்டீ	கேட்டு
मायिनः	மாயிநః	மாயையையுடைய
रक्षसः	ரக்ஷஸః	இராக்கதர்களை
तपसा	தபஸா	தகிக்கின்ற பிரகாசத்தால்
निदह	நிதஹ	முழுதுஞ் சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. விசுவமனு ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். வைசுவ தேவாக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களை யழிப்போய்! அல்லது, வீரிய முடையோய்! மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! இப்போது செய்தலின் புதிதாகிய தோத்திரக் கொத்துகளைக் கேட்டு மாயையை யுடையவர்களும், இது பற்றியே கருமங்கட் கிடையூறு செய்கின்றவர்களுமான இராக்கதர்களை, காய்கின்ற சுவாலையால் அடியோடு சாம்பராக்குவாயாக. (10)

குறிப்பு—எண்டுப் பாடியக்காரர், பலவகையாய வேற்றுமைகளைத் திரிபாக்கிப் பொருள் கொண்டுள்ளார். விவரணக்காரரோ, எனது புதிதாகிய தோத்திரத்தின் வலியால் வீரமுள்ளோய்! மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! மாயாவியான இராக்கதர்களை ஒளியால் விரைவில் சாம்பராக்குதி, என்பப் பொருட்படுத்தியுள்ளார்.

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

கீதம—இந்திர வசிஷ்ட பிரமமிடடீயம.

१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
107. प्र मंहिष्ठाय गायत ऋताव्ने बृहते शुक्रशोचिषे ।
३ १ २ ३१२
उप स्तुतासो अग्नये ॥ १ ॥

இருக்கு 8-103-8

ப்ர மம்ஹிஷ்டாய காயத ருதாவ்நே ப்ருஹதே ஶுக்ரஶோசிஷே ।
உப ஸ்துதாஸோ அக்நயே ॥

அந்வயம்.

हे उपस्तुतासः !, मंहिष्ठाय, ऋताव्ने, बृहते, शुक्रशोचिषे,
अग्नये, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे उपस्तुतास. !	ஹே உபஸ்துதாஸ:!	அருகிற் றுதிபபோர்கள்! (நீவிர)
मंहिष्ठाय	மம்ஹிஷ்டாய	தலைவளளுும
ऋताव्ने	ருதாவ்நே	வேளவி அலலது, சததிய முடையவனும
बृहते	ப்ருஹதே	மகானும
शुक्रशोचिषे	ஶுக்ர ஶோசிஷே	ஒளிமிகுநத சுடரோனும (ஆகிய)
अग्नये	அக்நயே	அககினிககுத
प्रगायत	ப்ர காயத	நனகு தோததிரம படிபபீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. பிரயோகபாககவ ரிஷி. ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அருகிற ருத்விபபோர்காள்! தீவிர சிறநத கொடையுடையோனும், வேளவியுடையோனும, அலலது, சததியமுடையோனும, மகானும, ஒளி மிகுநத சுடரோனும ஆகிய அககினிககுத தோத்திரஞ சொலவீரகளாக. (1)

குறிப்பு —ऋताग्ने, எனறதற்கு, தீவைததரும் எனறும இதறகு சௌப ரிஷி யெனறும கொளவா பேருடையாசிரியர்

மந்திரம் 2.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி வாசபிருத வாசாபிருத வாசபர்மீயம்

१ २र३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
108. प्र सो अग्ने तवोतिभिः *सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः।
२ ३ २ ३१ २र
यस्य त्वꣳ सख्यमाविथ ॥ २ ॥

இருககு 8-19-20.

ப்ர ஸொ அக்நெ தவொதிபி: ஸுவீராபிஸ்தரதி வாஜகர்மபி:।
யஸ்ய த்வம் ஸக்யமாவித ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, यस्य, सख्यं, आविथ, तव, सुवीराभिः, वाजकर्मभिः, ऊतिभिः, सः, प्रतरति ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அககினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
यस्य	யஸ்ய	எவனுககு
सख्यं	ஸக்யம்	நணபன்
आविथ	ஆவித	ஆகினாயோ,
तव	தவ	உனனுடைய
सुवीराभिः	ஸுவீராபி:	நலல மககட்பேறனைத் தருவனவும

* सुवीराभिस्तिरते वाजमर्मभि, எனபது இருககு.

वाजकर्मभिः	வாஜகர்மபி:	அன்னங்களையும் ஆற்றல்களையும் காப்பாற்றுவனவும் ஆன
ऊतिभिः	ஊதிபி:	பரிபாலனங்களினால்
सः	ஸ:	அவன்
प्रतरति	ப்ரதரதி	விருத்தியாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. சௌபரி ரிஷி. ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! உன்னுடைய பாதுகாப்புக்களினால் அந்த எசமானன் இனிது விருத்தியாகின்றான். (எத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களாலெனின்), பாதுகாப்புக்கள் விசேடித்துக் கூறப்படுகின்றன '—அழகிய புத்திரன் முதலியோர்களை யுடையனவும், அன்னங்களின் கருமத்தையேனும், அல்லது ஆற்றலின் கருமத்தையேனும் காப்பாற்றுவனவுமான, அத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களினால் என மேலநவயித்துக் கொள்க. அக்கினியே! நீ எந்த எசமானனுக்கு சிநேகனாகின்றனையோ, அவன் விருத்தியாகின்றான் என முன்னுள்ளதுடன் சோத்துக்கொள்க. (2)

குறிப்பு —तरति वाजकर्मभिः, எனவும், तिरते वाजकर्मभिः எனவும், பாடபேதமுண்டு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சௌபரம்.

१ २ ३क २र ३ १ २ ३ १२३ १ २
109. तं *गूर्द्धया स्वर्णरं देवासो देवमरतिं दधन्विरे ।
३ २ ३ १ २
देवत्रा †हव्य मूहिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தம் கூர்த்யா ஸ்வர்ணரம் தேவாஸோ தேவமரதிம் ததன்விரே ।
தேவத்ரா ஹவ்ய மூஹிஷே ॥

அநவயம்

(हे स्तोतः !), गूर्द्धया, स्वर्णरं, तं, (स्तुहि), देवासः, देवं, अरतिं, दधन्विरे, (प्राप्यच), (तेनाग्निना), देवत्रा हव्यं, आ ऊहिषे ॥

* गूर्धया, † हव्य मोहिरे, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

(हे स्तोत.!)	(ஹே ஸ்தோத:!)	துதிப்போய்! (நீ)
गूर्द्धया	கூர்த்தயா	போற்றுங் கருமத்துடன்
स्वर्णरं	ஸ்வர்ணரம்	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும்
तं	தம்	அவ் வக்கினியைத்
(स्तुहि)	(ஸ்துஹி)	(தோத்திரம் பண்ணுவாயாக)
देवासः	தேவாஸ:	வேட்போர்கள்
देवं	தேவம்	ஈகை முதலிய குணங்களையுடையதும்
अरतिं	அரதிம்	இறையுமாகிய (எதை)
दधन्विरे	தயந்விரே	அடைந்தார்களோ,
(प्राप्यच)	(ப்ராப்யச)	(அடைந்து)
(तेन अग्निना)	(தேந அக்நிநா)	அவ் வக்கினி வாயிலாக
देवत्रा	தேவத்ரா	தேவர்கட்கு
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைச்
आ ऊहिषे	ஆ ஊஹிஷே	சேர்க்கின்றார்கள் (அக்கினியை யெனக் கூட்டுக)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—3 சௌபரி ரிஷி ககுப் சந்தம் அக்கினி தேவதை.

தோத்திரஞ்செய்வோய்! பிரசித்தியாகிய அவ் வக்கினியைத் துதிக்குங் கருமத்தாற் றுதிப்பாயாக எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? அனைத்தையுஞ் செலுத்துவதை, எசமானர்கள் அனைவர்களாலும் கரும முதலிய திற கொண்டு போகப்பட்டதை. அல்லது சுவர்க்கத்தைக் குறித்து அவிகளைக் கொண்டுபோவதை ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும், இறை ஆயதும், அல்லது இனிதுடையத் தக்கதுமாய எதை அடைகின்றார்களோ, அதாவது, துதி முதலியவைகளா லடைகின்றார்களோ, அடைந்து அவ் வக்கினி வாயிலாகத் தேவர்களை யுத்தேசித்து, புரோடாசம் முதலிய அவியை (தேவ

வுணவை) சேர்க்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினியை. துதிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு—தேவர்கள = அதாவது துதிப்போர்கள எனவே வேட்போர்கள எனப்பட்டது.

'दधन्विरे' என்பதில் धवि , என்பதற்கு அடைதல் பொருள்.

देवत्रा, என்பதில் 'தேவ மனுட' என்பதாதியால், त्रा இரண்டாம் வேற்றுமையில் வந்தது

ஈண்டு, गूर्द्धयति, என்பதற்குத் துதித்தல் பொருளென நிருக்தம் 3 14 5 கூறுகின்றது.

மந்திரம் 4.

கீதம்—பக்கம் அல்லது சௌபரம்.

१ २ ३ १२ ३ १२३ २ २ ३ २ ३२
110. *मा नो हृणीथा अतिथिं वसुरग्निः पुरुप्रशस्त एषः ।
२ ३ १ २ ३ २
यः सुहोता स्वध्वरः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-12.

மா நோ ஹ்ருணீதா அதிதிம் வஸுரக்நி: புருப்ரஶஸ்த ஏஷ: ।
ய: ஸுஹோதா ஸ்வத்⁴வர: ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विक्सङ्घ !) यः, सुहोता, स्वध्वरः, (सः), एषः, अग्निः, पुरुप्रशस्तः, वसुः, (तं) अतिथिं, नः, यज्ञे, मा हृणीथाः ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विक्सङ्घ !	ஹே ருத்விக்ஸங்க!	வேட்போர் கூட்டத்தோர்களே! (நீவிர்)
यः	ய:	எது
सुहोता	ஸுஹோதா	இனிது தேவர்களை யழைப்பதும்
स्वध्वर	ஸ்வத்⁴வர:	நல்ல வேள்வியையுடையதுமாமோ,
(स.) एषः अग्नि.	ஸ: ஏஷ: அக்நி:	அந்தத் தகைய இவ் வக்கினி
पुरुप्रशस्त	புருப்ரஶஸ்த:	பலரோலாற்றுதிக்கப்பட்டதும்
वसु	வஸு:	வாசஞ் செய்விப்பதுமாம்.
(तं) अतिथिं	(தம்) அதிதிம்	அதிதிபோற் பூசிக்கத்தக்க (அவ் வக்கினியை)

* मानो हृणीता मतिथिर्वसु, என்பது இருக்கு.

(न यज्ञे)	(ந: யஜ்ஞே)	(எமது வேள்வியில்)
मा हृणीथा.	மா ஹ்ருணீதா:	வேறிடஞ் செல்லுமாறு அலக்கழிக்காதீர்கள்.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12 இருக்கு—4 பிரயோகபார்க்கவ ரிஷி. அல்லது சோபரி காண்வ ரிஷி ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை

வேட்போர் கழகத்தோர்களே! (நீவிர்) எமது வேள்வியில் அதிதி போற் பிரியப்படத்தக்க அக்கினியை வேறோரிடத்திற் போகச் செய்யாதீர்கள். எவ் வக்கினியை? என்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —யாதோரக்கினி தேவர்களை யினிதழைப்பதும், அழகிய வேள்வியுடையதுமாமோ, அதை யெனக் எவ் வக்கினி பல்லோர்களாற் போற்றப்பட்டதும், வசிக்கச் செய்வதுமாகின்றதோ, அதை என மேல் அந்வயித்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு —அக்கினியானது எங்களையும் அதிதிகளையும் வெறுக்காதிருக்குக என்பது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாசிரியரின் கருத்து

மந்திரம் 5.

கீதம்—பக்த ரிஷி தேவானீகம், அல்லது பதி.

३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
111. भद्रो नो अग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रो अध्वरः ।
३ २ ३ १ २र
भद्रा उत प्रशस्तयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-19-19.

ப₄த்₃ரோ நோ அக்₃நிராஹுதோ ப₄த்₃ரா ராதி: ஸுப₄க₃ ப₄த்₃ரோ அத்₄வர:।
ப₄த்₃ரா உத ப்ரஶஸ்தய: ॥

அந்வயம்.

आहुतः, अग्निः, नः, भद्रः, (भवतु), हे सुभग!, नः भद्रा रातिः, अध्वरः, भद्रः, (भवतु), उत, प्रशस्तयः, भद्राः (भवन्तु) ॥

பதவுரை.

आहुत	ஆஹுத:	அவிகளாற் களிப்படைந்த
अग्नि.	அக்₃நி:	அக்கினி
न.	ந:	எங்கட்கு
भद्रः (भवतु)	ப₄த்₃ர: (ப₄வது)	மங்களம் (ஆகுக).
हे सुभग!	ஹே ஸுப₄க₃!	மங்களமாகிய தனமுள்ளோய்!

नः	ந:	எங்கட்கு
भद्रा राति	பத்ரா ராதி:	மங்களமாகிய தனமும் ஈகையும்
भवतु	பவது	உண்டாகுக.
भद्र. अध्वर;	பத்ர: அத்வர:	மங்களமாகிய வேள்வி
(भवतु)	(பவது)	(உண்டாகுக).
उत भद्राः प्रशस्तयः	உத பத்ரா: ப்ரஶஸ்தய:	மற்றும், மங்களமாகிய துதிகள்
(भवन्तु)	(பவந்து)	(உண்டாகுக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. சௌபரி ரிஷி.

அவிகளால் திருப்தியடைந்த அக்கினி எங்கட்கு மங்களமாகுக. அழகிய தனமுடைய அக்கினியே! எங்கட்கு மங்களமாகிய திரவியங்களும், தானங்களும் உண்டாகுக. மங்களமாகிய வேள்வியும் மற்றும், மங்களங்களான பெருமைகளும், துதிகளும் உண்டாகுக. (5)

குறிப்பு—ஆஹுத. என்பதற்குத் தேவர்களை யழைக்க நியமித்தல் பொருளென்று கூறுகின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கௌதமம். அல்லது, சாத்தியம்.

१ २ ३ १ २३ १ २र३ १ २
112. यजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवत्रा होतारममर्त्यम् ।
३ २ ३ १ २ ३ १२
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-3.

யஜிஷ்டம் த்வா வவ்ருமஹே தேவம் தேவத்ரா ஹோதாரமமர்த்யம் ।
அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!), यजिष्ठं, देवत्रा, देवं, होतारं, अमर्त्यं, अस्य यज्ञस्य, सुक्रतुं, त्वा, ववृमहे ॥

பதவுரை.

(हे अग्ने!)	(ஹே அக்நே!)	(அக்கினியே!)
यजिष्ठ	யஜிஷ்டம்	ஆராதனையிற் சிறந்ததும்
देवत्रा	தேவத்ரா	தேவர்களுக்குள்
देवं	தேவம்	சிறந்த ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும்

होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்பவனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாதவனும்
अस्य यज्ञस्य	அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ் வேள்விக்கு
सुक्रतुं	ஸுக்ரதும்	நற் கருத்தனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
वव्रमहे	வவ்ருமஹே	நன்கு பூசிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! பூசிப்பதிற் சிறந்த உன்னை இனிது போற்றுகின்றோம். எவ் வண்ணத்தனாகிய உன்னை யெனின்? தேவர்களுக்குச் சிறந்த தான முதலிய குணமுடையோனை. மற்றுந் தேவர்களை யழைப்போனை மற்றும் இறவாதோனை, மற்றும் இவ்வேள்வியிற் சிறந்த தலைவனை. (போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற் கூட்டுக) (6)

குறிப்பு —अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्, என்றதற்கு இவ் வேள்வியை இனிது முடிக்க, என்ப் பொருள் கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சமதக்னி ரிஷி, சமவாக்கம்.

१२ ३१ २३ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
113. तदग्ने द्युम्नमाभर *यत्सासाहा सदने कञ्चिदत्रिणम् ।
३ १ २र ३क२र
मन्युं †जनस्य दूढ्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-19-12.

தத3க்3நே த்3யும்நமாப4ர யத்ஸாஸாஹா ஸத3நே கஞ்சித3த்ரிணம் ।
மந்யும் ஜநஸ்ய தூ3ட்4யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, तत्, द्युम्नं, आभर, यत् आसदने, (वर्तमानं), कञ्चित्, अत्रिणं, सासाहा, (तथा), दूढ्यम्, जनस्य, मन्युं, सासाहा ॥

* यत्सा सहत्सहने, † जतस्य दूढ्य, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்நெ !	அக்கினியே !
तत्	தத்	அந்த
द्युम्नं	த்யும்நம்	அன்னத்தை, அல்லது, கீர்த்தியை
आभर	ஆஹர	எங்கட்குத் தருவாயாக
यत् आसदने	யத் ஆஸதநெ	எக்கால வேள்வி மண்டபத்தில்
(वर्तमानं) कश्चित्	(வர்த்தமாநம்) கஶ்சித்	(இருக்கின்றவன்) எவனொருவனும்
अत्रिणं	அத்ரிணம்	புலாலுண்ணுமவ் அவ் விராக்கதனை
सासाहा	ஸாஸாஹா	மிகத் தாழ்த்திவிடுவாயாக (மற்றும்)
(तथा)	(தயா)	அவ்வாறே
दूढ्यम्	தூட்யம்	பாவமதியுள்ள சத்துருவையும்
जनस्य मन्युं	ஜநஸ்ய மந்யும்	சனங்களின் கோபத்தையும்
सासाहा	ஸாஸாஹா	முற்று மடக்கி விடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! (நீ) அவ் வன்னத்தை அல்லது கீர்த்தியை எங்கட்கு நிறையத் தருவாயாக. ஓர்கால வேள்வி மனையில் புலாலுண்ணும் இராக்கதார் யாரேனுமிருப்பரேல், அவ் விராக்கதர் முதலியோர்களையும் அடியோடு அடக்கி விடுவாயாக, அவ்வாறே பாவ மதியுடைய சத்துருவையும், மக்களின் கோபங்களையும் அடக்கி விடுவாயாக. (7)

குறிப்பு —दूढ्या, எனவும் दूढ्यम्, எனவும் பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ராக்ஷோக்னம்.

१ २र ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २

114. यद्वा उ विश्पतिः शितः सुप्रीतो *मनुषो विशे ।

२उ ३२उ ३ १ २

विश्वेदग्निः प्रति रक्षांᳩसि सेधति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-13-13.

யதா உ விஶ்பதி: ஶித: ஸுப்ரீதோ மநுஷோ விஶே ।
விஶ்வேதக்நி: ப்ரதி ரக்ஷாம்ஸி ஸேததி ॥

அந்வயம்.

विश्पतिः, शितः (अयं), अग्निः, सुप्रीतः, मनुषः, विशे, यत्, वै,
वर्तते, (तदा), अग्निः, विश्वा इत्, रक्षांसि, प्रतिषेधति उ ॥

பதவுரை.

विश्पतिः	விஶ்பதி:	மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும்
शितः (अयं)	ஶித: (அயம்)	சுடர் மிகுந்ததுமாகிய இந்த
अग्निः	அக்நி:	அக்கினி
सुप्रीत	ஸுப்ரீத:	மிக்க களிப்புடையதாய்
मनुष	மநுஷ:	மனிதரது
विशे	விஶே	வீட்டில்
यत् वै (वर्तते)	யத் வை (வர்த்ததே)	எப்பொழுது [illegible] றதோ
(तदा)	(ததா)	அப்பொழுது
अग्निः	அக்நி:	அக்கினி
विश्वा इत्	விஶ்வா இத்	அவரைப் பீடிக்கின்ற எல்லா
रक्षांसि	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதர்களையும்
प्रतिषेधति	ப்ரதிஷேததி	நாசப்படுத்துகின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. விசுவமனு ரிஷி. சந்தம் உஷ்ணிக். தேவதை அக்கினி.

மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும், அவிகளால் சுடர் மிகுந்ததுமாகிய அவ் வக்கினி மக்கள் தம் மனைக்கண் உள்ளனபோடு எக்காலம் வரை இருக்கின்றதோ, அக்காலம் வரை அவருடைய பகைவராய்த் துன்புறுத்தும் இராக்கதர்களனைவரையும் நாசப்படுத்தி விடுகின்றது. மூலத்திய உகாரம், பிரசித்தியில் நின்றது, இது பிரசித்தியாம் என்பதாம். (8)

வேதப்பொருளை விளக்கலால் இருளின் துன்பததை நீககி, புருடார்த
தங்கள் நானகையும விதகியாதீரததேசா கொடுபபாராாக.

ஸ்ரீமத், இராசாதிராச பரமேசுர, வைதீக மாாககப் பிரவாத்தக,
ஸ்ரீவீரபுகக பூபால சாம்ராசசிய துரந்தரராகிய சாயணுசாரியாராலியற்றிய
மாதவீய சாம வேதாாததப பிரகாசமேன்னும்
சநத வியாககியானம்,
ஆககினேய காண்டததின் முதலாவது அத்தியாயம்
பன்னிரணடாவது கண்டம்
முறறும.

ஆக்கினேய காண்டம்

அலலது

ஆக்கினேய பருவம்

முற்றும.

சாமவேத சங்கிதை முதலாம் அத்தியாயம்
முர்றும.

ஓம சுப்ரமண்யோம ! ஓம சுப்ரமணயோம் ! ஓம சுப்ரமண்யோம !

ஓம சாநதி ! சாநதி. ! சாநதி !

சாமவேத சங்கிதை

இரண்டாவது

ஐந்திர காண்டம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

பிரபாடகம்—2. முற்பாதி கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
115. तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।
२उ ३ २ ३ १ २
शं यद्गवे न शाकिने ॥ १ ॥

இருக்கு 6-45-22.

தத்³வோ கா³ய ஸுதே ஸசா புருஹூதாய ஸத்வநே ।
ஶம் யத்³க³வே ந ஶாகிநே ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतारः!, वः, सुते, पुरुहूताय, सत्वने, यत्, शाकिने, गवे न, शम्, तत्, सचा, गाय ॥

பதவுரை.

हे स्तोतार.!	ஹே ஸ்தோதார: !	துதிப்போர்கள்!
वः	வ:	நீங்கள்
सुते	ஸுதே	சோமரம் பிழிந்தவிடத்து
	புருஹூதாய	பலரால் அழைக்கப்பட்டவனும்
सत्वने	ஸத்வநே	பகைவரைக் காய்கின்ற அல்லது தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்திரன் பொருட்டு

यत्	யத்	யாதொரு தோத்திரம்
शाकिने	ஶாகிநே	வலிமிக்க இந்திரனுக்கு
गवे न	ஙவே ந	ஆவிற்கு (புல்) ஒப்ப
शम्	ஶம்	சுகந் கொடுப்பதாகின்றதோ?
तत्	தத்	அந்த துதியைக்
सचा	ஸசா	கூடி நின்று
गाय	காய	பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

எவருடைய, மூச்சுக் காற்று மறைகளோ, எவர், மறைகளினின்றும் உலகை யுண்டாக்கினரோ, அவ் வித்தியாதீர்த்த மாகேசுரரை வணங்குகின்றேன்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. சம்யு வார்ஹஸ்பத்திய ரிஷி. காயத்திரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

துதிப்போர்களே! நீங்கள், சோமரசம் பிழிந்தானவிடத்து அநேக எசமானர்களா லழைக்கப்பட்டவனும், பகைஞரைக் கெடுப்போனும், அல்லது, திரவியந்தருவோனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு கூடிக்கொண்டு தோத்திரம் பாடுவீர்களாக. ஆவிற்குப்புல் சுகந்தருமாறு யாதொரு துதி ஆற்றலுடைய இந்திரனுக்கு இன்பந்தருகின்றதோ? அந்தத்துதியை. (செய்வீர்களாக என இயைத்துக்கொள்க) (1)

குறிப்பு.—பயிரிடுவோன் எருதின் நலத்தைக் கருதுவது போல அன்போடு பாடுவீர்களாக என்பதும், இதற்குப் பரத்துவாச ரிஷி யென்பதும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 2.

१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३

116. यस्ते नूनꣳ शतक्रतविन्द्र द्युम्नितमो मदः ।

१ २ ३ १ २र

तेन नूनं मदे मदेः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-19-16.

யஸ்தே நூநம் ஶதக்ரதவிந்த்ர த்யும்நிதமோ மத³꞉ ।
தேந நூநம் மதே³ மதே³꞉ ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो इन्द्र !, द्युम्नितमः, य , मदः, नूनं, ते, तेन, नूनं, मदे, मदेः ॥

பதவுரை.

हे शतक्रो इन्द्र!	ஹே ஶதக்ரதோ இந்த்ர!	நூற்றுக்கணக்கான உணர்வினை மிக்க இந்திர!
द्युम्नितमः	த்யும்நிதம꞉	மிக்க கீர்த்தியுள்ள
यः मद	ய꞉ மத꞉	யாதொரு சோமமுண்டோ, அது
नून	நூநம்	நிச்சயமாய் முன்னரேயே
ते	தே	உனக்குப் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
तेन	தேந	அதனால்
नूनं	நூநம்	இப்போது
मदे	மதே	களிப்படைந்து விட்டது எமக்கும்
मदे	மதே꞉	ஆனந்தம் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—2 சுருதக்கக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சந்தம்.

இதில் சோமம் துதிக்கப்படுகின்றது —நூறுவகை மெய்யுணர்வுகளையுடைய இந்திர! சிறந்த கீர்த்தியுடைய மதம் என்னும் களிப்பைத் தருதலால் மதமெனப்பட்டது சோமம் (சொடி வகையிலொன்று) அத்தகைய யாதொரு சோமமுண்டோ? அது நிச்சயமாய் முன்னரே உனக்கு எங்களாற் பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட அச்சோமரசத்தால் (இப்போது அதைக் குடித்தலால்) உனக்கு மிக்க களிப்புண்டாய் விட்டது எங்களையும் திரவிய முதலியதைக் கொடுத்தலாற் களிப்படைவிப்பாயாக என்பதாம். (2)

குறிப்பு—உன்னுடைய களிப்பைப்போல எம்மையும் களிப்படையச் செய்வாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

२ ३ १२ ३२ ३ २ ३१२ ३ १ २
117 गाव *उप वदाऽवटे मही यज्ञस्य रप्सुदा ।
३ १ २र ३ १ २
उभा कर्णा हिरण्यया ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-22.

காவ உப வதாऽவடே மஹீ யஜ்ஞஸ்ய ரப்ஸுதா ।
உபா கர்ணா ஹிரண்யயா ॥

* उपावतावत्, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे गावः! (यूयं), अवटे, उपवद, यज्ञस्य, रप्सुदा, मही, उभाकर्णा, हिरण्यया ॥

பதவுரை.

हे गाव !	ஹே காவ:!	கோக்களே!
(यूयं)	(யூயம்)	(நீங்கள்)
अवटे	அவடே	மகாவீர (பாத்திர) த்தைக் குறித்து
उपवद	உபவத	அடைவீர்களாக.
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேள்வியின் சாதனமாகிய
रप्सुदा	ரப்ஸுதா	மந்திரத்தால் கறக்கத் தக்க
मही	மஹீ	ஆடு பசுக்களின் பால் முக்கியமானதாம், மற்றும்
उभाकर्णा	உபாகர்ணா	இப்பாத்திரத்தின் காதுகளென்னும் கைப்பிடிகள்
हिरण्यया	ஹிரண்யயா	பொன் வெள்ளிகளால் செய்யப்பட்டுள்ளன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. அரியத பிரகாத ரிஷி. காயத்திரி சந்தம்.

பாற்பசுக்களே! நீங்கள் மகாவீரபாத்திரத்தை முன்னிட்டு (மகா வீர பாத்திரம் என்பது முக கலசங்களை யொன்றுயச் சோத்ததுபோன்ற ஒரு மண்பாத்திரம்) அதன் பக்கத்திற் சேர்வீர்களாக. இவ் வேள்வியின் சாதனமாகிய பயன் தரத் தக்கதும், அல்லது மந்திரத்தாற் ~~கறக்கத்~~ தக்கதுமாகிய, பசுவின் பால், ஆட்டின் பால், மிக விரும்பப்பட்டதாமாதலின் அங்குப் போயச் சேர்வீர்களாக என முடிக்க பசுவின் பாலும் ஆட்டின் பாலும் மகா வீரபாத்திரத்திற் பெய்தற்குரியதாமாதலின் பசுக்கள் என்றமை, ஆட்டிற்கு முபலக்கணமானது. மற்றும் இப்பாத்திரம் பொன் வெள்ளிகளாற் செய்த இரண்டு காதுகளை யுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு, மூலத்திலுள்ள गाव., என்னும் பதத்திற்கு பசுக்களென்றும், 'अवटे' என்றதற்கு=கிணறு, அல்லது பள்ளம், என்றுங் கொண்டு கோக்களே! (நீங்கள்) கிணற்றுக்கருகில் வருவீர்களாக என்பார்கள் உவடா மகீதரார்கள். அவடே என்பதற்கு வேள்விக்குண்டத்தில் என்பார் மற்றோர் சாரார் மற்றோர் வகையார் 'गावः' என்பது, வாக்குகள் என்றும். 'அவடே' என்றது, அவ, என்னும் பகுதி காத்தற் பொருளுடையதா மாதலின் காக்குந்தன்மையுடைய இந்திரன், அல்லது ஓங்காரமாகும், அதனிடத்து வாக்குகளே! நீங்கள் சேர்வீர்களாக என்பார். என்னது வாக்குகள் பொற்குண்டலக் காதுகளையுடைய இந்திரனையும், நீர் தரும் பூமியையுந் துதிக்குக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

२३ १ २ ३ १ २३ २३ १२
118. अरमश्वाय गायत * श्रुतकक्षारं गवे ।
२३ १ २ ३ १ २
अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-29-25.

அரமஶ்வாய காயத ஶ்ருதகக்ஷாரம் கவே ।
அரமிந்த்ரஸ்ய தாம்நே ॥

அந்வயம்

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!, अश्वाय, अरं, गायत, (तथा) गवे, अरं, गायत, इन्द्रस्य धाम्ने, अरं गायत ॥

பதவுரை.

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!	ஹே ஶ்ருதகக்ஷ ஆத்மந்!	(யானாகிய) சுருதகக்ஷன் என்னும் ஆன்மாவே! (நீ)
अश्वाय	அஶ்வாய	குதிரையின் பொருட்டு
अरं	அரம்	நிறையத்
गायत	காயத	துதி பாடுவாயாக.
(तथा)	(ததா)	அப்படியே
गवे	கவே	ஆவின் பொருட்டும்
अरं	அரம்	நிறையத்
गायत	காயத	தோத்திரம் பாடுவாயாக
इन्द्रस्य धाम्ने	இந்த்ரஸ்ய தாம்நே	இந்திரனுடைய வீட்டின் பொருட்டும்
अर	அரம்	நிறையத்
गायत	காயத	தோத்திரம் பாடுவாயாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி. காயத்திரி சந்தம்

சுருதகக்ஷ ரிஷி என்பவர் தன்னான்மாவையே கூப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்:—சுருதகக்ஷ ஆன்மாவே! நீ நிறையத் தோத்திரத்தைப் பாடுவாயாக. எதன் பொருட்டு இந்திரனைக் குறித்த துதியெனின்? கூறுகின்றார் — அசுவத்தின் பொருட்டென்றது. இந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட குதிரையின்

* श्रुतकक्षो अरं, என்பது இருக்கு.

பொருட்டு என்பதாம். போதுமானவரை இந்திரனைக் குறித்து தோத்திரஞ் செய்வாயாக என்பது கருத்து அங்ஙனமே ஆவை யடைதற் பொருட்டும், போதுமானவரை தோத்திரம் பண்ணுவாயாக இந்திரனைக் கருத்தாவாகக் கொண்ட வீட்டை அடைதற் பொருட்டும் போ r தோத்திரஞ் செய்வாயாக என்பதாம். இந்திரன் வீடு முதலியவைகளைக் கொடுக்கின்றான் ஆதலின் அதன் பொருட்டுத் துதிசெய்வாயாக என்பது பொருள் அல்லது, இந்திரனுடைய, என்பதிலுள்ள ஆறும் வேற்றுமை செய்யப்படு பொருளில் வந்தது. கோ முதலியவற்றின் இலாபத்தின் பொருட்டு இந்திரனைத் துதிப்பாயாக என்பதுமாம் (4)

குறிப்பு.—श्रुतकक्षा, என்வும் श्रुतकक्ष', என்வும் பாடமுண்டு தகக்ஷ, என்பது—வேதப்பிரியா எனப் பொருள்படும், சுருதகக்ஷ, என்ற விளியை சுருதகக்ஷரின் புத்திராகாள! எனப் பொருள்படுத்தியுள்ளது ஆங்கிலத்தில.

மந்திரம் 5.

१ २र ३ २ ३ २ ३ १ २
119. तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे ।
१ २र ३ १ २
स वृषा वृषभो भुवत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-93-7.

தமிந்த்₃ரம் வாஜயாமஸி மஹே வ்ருத்ராய ஹந்தவே ।
ஸ வ்ருஷா வ்ருஷபோ₄ பு₄வத் ॥

அந்வயம்

(यजमानाः आहु'), महे, वृत्राय हन्तवे, तं इन्द्रं, वाजयामसि, वृषा, सः, वृषभः, भुवत् ॥

பதவுரை.

(यजमानाः)	(யஜமாநா:)	(வேள்வி நடத்துவோர்கள்)
(आहु)	(ஆஹு:)	(கூறுகின்றார்கள்)
महे	மஹே	பெரிய
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக் கொல்ல
त इन्द्रं	தம் இந்த்₃ரம்	அவ்விந்திரனை
वाजयामसि	வாஜயாமஸி	[illegible]
वृषा	வ்ருஷா	வள்ளலாகிய
(स.)	(ஸ:)	அவ்விந்திரன்
वृषभः	வ்ருஷப₄:	தனங் கொடுப்போனாக
भुवत्	பு₄வத்	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. சுருதகக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சந்தம்.

எசமானர்கள் சொல்கின்றார்கள் :—முற்கூறிய அவ் விந்திரனைச் சோம ரசத்தாலும், தோத்திரங்களாலும், ஆற்றலுடையவனாகச் செய்கினறோம். எதன் பொருட்டெனின்! நீரைத் தடுக்கின்ற பெரிதாகிய விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற்பொருட்டு ராண்டு, சோமரசங் குடித்தலால் மதங்கொண் டோனாயிருந்து. அல்லது, எனது தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பட்டோனா யிருந்து, விருத்திராசுரனைக் கொல்வதிலும் ஆற்றலுடையனாயச் செய்விக்கின் றோம் எனபது திரண்ட பொருள். வள்ளலாகிய அவ்விந்திரன், துதிக்கப் பட்டவாகளும், சோமமளிக்கப்பட்டவாகளுமான எங்கட்குத் திரவியந் தரு வோனாகுக எனபதாம். (5)

குறிப்பு —விருத்திரனைக் கொன்றவனுக்கு அன்னங்களைக் கொடுக்கின்றோம். எருது வீரியத்தைப் பெய்வதுபோனறு அவன் மழையைப் பெய்வோனாகுக எனபது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३२ ३ १२ ३ १ २र
120. त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः ।
१ २र ३ १२र
त्वꣳ सन् वृषन् वृषेदसि ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-153-2.

த்வமிந்த்₃ர ப₃லாத₃தி₄ ஸஹஸோ ஜாத ஓஜஸ: ।
த்வம் ஸந் வ்ருஷந் வ்ருஷேத₃ஸி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, सहसः, बलात्, ओजसः, अधिजातः, हे वृषन् !, सन्, त्वं, वृषा इत् असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்₃ர !	இந்திரனே !
त्वं	த்வம்	நீ
सहसः	ஸஹஸ:	பிறரை யடக்கும்
बलात्	ப₃லாத்	வலியினின்றும்
ओजस	ஓஜஸ:	தைரியத்தினின்றும்

अधिजातः	அயிஜாதஃ	புகழ் பெற்றவன்.
हे वृषन्!	ஹெ வ்ருஷந் !	வரத்தைப் பெய்கின்றவனே !
सन्	ஸந்	மேம்பட்ட
त्वं	த்வம்	நீ
वृषा इत् असि	வ்ருஷா இத் அஸி	வேண்டியபலனைப் பெய்கின்றவனாயிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. இந்திரமாதா தேவசாமய ரிஷிகள். காயத்திரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

இந்திரனே ! நீ பிறரை யமிழ்த்தும் ஆற்றலாற் பிரசித்தி பெற்றவனாயிருக்கின்றாய் ஈண்டு, अधि, என்றது ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருண்மேனின்றது. நிற்குங்கால விருத்திரன் முதலியோர்களைக் கொல்வதற்குக் காரண வடிவ ஆற்றலினின்றும் புகழ்பெற்றவனாயிருக்கின்றாய் எனப் பொருள்பட்டது மற்றும் ஆற்றலுக்குக் காரணமாகிய தைரியத்தினின்றும் நீ புகழுடையோனாயிருக்கின்றாய் (கேட்டதைப்) பொழிவோய ! வள்ளற் றன்மையால் மேம்பட்ட நீ விரும்பியதைப் பெய்கின்றவனாயிருக்கிறாய் என்பதாம். (6)

குறிப்பு—இந்திர ! நீ தன் வலியாலும், பிறர் வலியின் அனுகூலத்தாலும் அடக்கத்தாலும், எல்லா இடையூறுகளையும் போக்குகின்றாய். மற்றும் நலத்தையும் பொழிகின்றவனாயிருக்கின்றாய் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २उ ३ १ २
121. यज्ञ इन्द्रमवर्द्धयत् यद् भूमिं व्यवर्त्तयत् ।
३ १ २ ३२ ३ २
चक्राण ओपशं दिवि ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-14-5.

யஜ்ஞ இந்த்₃ரமவர்த்₄யத் யத்₃ பூ₄மிம் வ்யவர்த்தயத் ।
சக்ராண ஓபஶம் தி₃வி ॥

அந்வயம்.

यज्ञः, इन्द्रं, अवर्द्धयत्, यत्, दिवि, ओपशं, चक्राणः, भूमिं, व्यवर्त्तयत् ॥

பதவுரை.

यज्ञः	யஜ்ஞ:	வேள்வியானது
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयत्	அவர்த்தயத்	வளர்த்தது.
यत्	யத்	எதனாலெனின் ?
दिवि	திவி	வானில்
ओपशं	ஓபசம்	(மேகத்தைப்) பரவச்செய்து
चक्राण:	சக்ராண:	இந்திரன்
भूमिं	பூமிம்	தரையை
व्यवर्त्तयत्	வ்யவர்த்தயத்	தழைக்கச் செய்தனன், (அதனால்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. கோ சூக்தி, அசுவசூக்தி ரிஷிகள்.

வேள்வி அதாவது—தலைவர்களால் அநுட்டிக்கப்பட்ட யாகம், இந்திர தேவதையை விருத்தியாக்கிற்று. "இந்திர! இந்த அவி வளரச் செய்தது ஆராதனையாற் பெரிது செய்தது", எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது. அவ்விந்திரன் எதன் பொருட்டு தரையை மழை முதலிய நன்கு தருவதால் மிக விருத்திபண்ணினனோ, (அக்காரணத்தால் வளரச் செய்கின்றது என முடிக்க.) யாது செய்துகொண்டு (பூமியை விருத்தி பண்ணுகின்றான்) எனின்!? வானில் மேகங்களைப் பரவுமாறு செய்துகொண்டு அல்லது, தன்பாலுள்ளதோர் ஆற்றல் விசேடத்தை வானில் நிகழச் செய்துகொண்டு தரையை மழை வாயிலாக விருத்தி பண்ணுகினறான என முடித்துக்கொள்க. (7)

குறிப்பு —வானைச் சுற்றிக்கொண்டு இடி முதலியவைகளை யுண்டாக்கி பூமியைத் திருத்தியதால், என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 8.

१ २ ३२उ ३ १ २र ३ २ ३ २ ३ २
122. यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् ।
३ २ ३ १ २
स्तोता मे गोमखा स्यात् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-14-2.

யதிந்த்ராஹம் யதா த்வமீசீய வஸ்வ ஏக இத் ।
ஸ்தோதா மே கோமஸ்வா ஸ்யாத் ॥

* गो षखा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यथा, त्वं, एकः इत्, वस्वः, (तथा) अहम् यत्, ईशीय, मे, स्तोता, गोसखा स्यात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
यथा	யதா	எவ்வாறு
त्वं	த்வம்	நீ
एक. इत्	ஏக: இத்	ஒருவனாகவே
वस्व	வஸ்வ:	தனத்திற் கிறைவனோ,
(तथा)	(ததா)	(அவ்வாறே)
अहं	அஹம்	நானும்
यत् ईशीय	யத் ஈஶீய	ஐசுவரியமுடையவனாகுவனேல்,
मे	மே	என்னைத்
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்போன்
गोसखा स्यात्	கோஸகா ஸ்யாத்	கோக்களை யுடையவனாவான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. கோ ஸூக்தி அசுவஸூக்திகள் ரிஷிகள்.

இந்திரனே! தனத்திற்கு நீ பொருவனே தனி இறைவனாகின்றது போன்று யானும் ஐசுவரியமுடையவனாகுங்கால் என்னைத் துதிப்பவர்களும் கோக்களோடு கூடியவராவார்கள். இறைவனாகிய உன்னைத் துதிப்போர்கள் யாதுபற்றிக் கோக்களை யுடையார்களாகார்கள்? மற்றே, கோக்களை யுடையார்களே யாவார்கள் என்பது கருத்து. (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
123. पन्यं पन्यमित्सोतार आधावत मद्याय ।
१ २ ३ २ ३ १ २
सोमं वीराय शूराय ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-2-25.

பந்யம் பந்யமித்ஸோதார ஆதாவத மத்யாய ।
ஸோமம் வீராய ஶூராய ॥

அந்வயம்

हे सोतारः!, मद्याय, वीराय, शूराय, पन्य, पन्यं इत्, सोमं, आधावत ॥

பதவுரை.

हे सोतार!	ஹே ஸோதார:!	சோமரசம் பிழிவோர்களே! (நீவிர்)
मद्याय	மத்₃யாய	களிப்புண்டாக்கத்தக்கவனும்
वीराय	வீராய	பராக்கிரம முடையானும்
शूराय	ஶூராய	சூரனுமாகிய இந்திரனுக்கு
पन्य पन्यं इत्	பந்யம் பந்யம் இத்	யாண்டும் புகழத்தக்க
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
आधावत	ஆதா₄வத	அர்ப்பணம் பண்ணுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—9 மேதா திதி ஆங்கிரச ரிஷி

சோமரசம் பிழியும் அத்துவர்யுக்களே! நீவிர் (எசு வேதமோதும் வேட்போர்கள்—அத்துவர்யுக்கள்) களிப்பைத் தரத்தக்கவனும், விருத்திரனைக்கொன்ற வீரனும், சூரத்தன்மை யுடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு எங்கும் போற்றத்தக்க சோமரசத்தை அளிப்பீர்களாக எனபதாம். (9)

மந்திரம் 10.

३१ २ ३२उ ३ २ ३ १२ ३१२
124. इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुपूर्णमुदरम् ।
१ २ ३ १ २
अनाभयिन् ररिमा ते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-2-1.

இத₃ம் வஸோ ஸுதமந்த₄: பிபா₃ ஸுபூர்ணமுத₃ரம் ।
அநாப₄யிந் ரரிமா தே ॥

அந்வயம்.

हे वसो! इदं, सुतम्, अन्धः, पिबा, उदरं, सुपूर्ण, हे अनाभयिन्!, ते, ररिमा ॥

பதவுரை.

हे वसो!	ஹே வஸோ!	உள்ளிருந்தியக்குமிந்திர!
इद	இத₃ம்	இப்போதுள்ள
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுத்த சோமமாகிய

अन्धः	அந்த:	அனனததை
पिबा	பிபா	அருநதுவாயாக
उदरं	உதரம்	வயிறு
सुपूर्णं	ஸுபூர்ணம்	இனிது நிறையுமாறு
हे अनाभयिन्!	ஹே அநாபயிந்!	யாணடும பயமறறோய!
ते	தே	நின பொருட்டுச
ररिमा	ரரிமா	சோமஙகொடுககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கணடம—1. இருககு—10. கணணுவா, பிரியமேததிர ரிஷி.

வசிககசசெய்யும இநதிர! இஙகே முனனிருககின்ற பிழிநதெடுதத சோமரசமாகிய அனனததை யருநதுவாயாக. உனது வயிறு மிக நிறையுமாறு எனபது பொருள யாணடும பயமிலாத இநதிரனே! நினபொருட்டுக கூறிய குணததோடு கூடிய சோமரசததைக கொடுககினறோம எனபதாம. (10)

குறிப்பு—தனமுடைய இநதிர! சோமரசததை அருநதுவாயாக. அவியை நிறையப புசிபபாயாக, உனககுக களிபபுண்டாமாறு யாஙகள உணகினறோம எனபது ஆஙகிலம.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—2. கண்டம்—2.

பதது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

२उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

125. उद्घेदभि श्रुतामघं वृषभं नर्यापसम् ।

१ २

अस्तारमेषि सूर्य्य ॥ १ ॥

இருககு 8-63-1.

உதேதுஷி ஶ்ருததாமகம் வ்ருஷபம் நர்யாபஸம் ।
அஸ்தாரமேஷி ஸூர்ய ॥

அந்வயம்.

हे सूर्य्य !, (सुवीर्य) !, श्रुतामघं, वृषभं, नर्यापसं, अस्तारं, इदं, उदेषि, घ ॥

பதவுரை.

हे सूर्य्य !	ஹே ஸூர்ய !	சூரியனாகிய
(सुवीर्य !)	(ஸுவீர்ய !)	மிக வீரமுள்ள இந்திரனே !
श्रुतामघं	ஶ்ருததாமகம்	புகழுறக்கொடுக்கும் தனமுடைமையும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	ஈகையைப் பொழியுந்தன்மையும்
नर्य्यापसं	நர்யாபஸம்	மக்கட்குதவியாம் கருமமுடைமையும்
अस्तारं	அஸ்தாரம்	உதாரமுடையதாந் தன்மையும் ஆகிய
(इदं)	(இதம்)	(இப் புகழை)
उदेषि	உதேஷி	யாண்டும் விரியச் செய்கின்றாய்.
घ	வ	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுதகக்ஷா அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி

இவ் விரண்டு மந்திரங்களிலும் சூரிய வடிவ இந்திரன் துதிக்கப் படுகின்றான்.—'இவ்வாதித்தன் இந்திரன்,' என மறையுங் கூறுகின்றது. இரவிகள் பன்னிரண்டனுள் இந்திரன் சூரிய வடிவமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றான். ஆதலின் இந்திரன் சூரிய வடிவன், நல்ல வீரமுடைய சூரியனாகிய இந்திர! நீ எக்காலுமீயுந் தன்மையால் கீர்த்தியுள்ள தனமுடைமை, இது பற்றியே இரப்போர்கட்குத் தனத்தை வருஷிக்குந் தன்மை, மனிதர்கட்கு இனிமையான கருமஞ் செய்தற் றன்மை, வள்ளற்றன்மை, உதாரமுடைமை என்னு மித்தன்மைய புகழை யாண்டும் விரிக்கின்றாய் இதம், என்றது தேற்றமாதலின், நீயே அவனுடைய வேள்வியில் சூரிய வடிவமாய்த் தோன்றுகின்றாய் என்பதாம். க என்பது பிரசித்தமாம் எனக் (1)

குறிப்பு.—சூரிய! நீ இந்திரனுக்கு முன்னிற்போனாகின்றாய் என்பது ஆங்கிலக் கருத்து.

மந்திரம் 2.

२ ३१ २र ३१२ ३१ २
126. यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभि सूर्य्य ।
२३ १२ ३१२
सर्वं तदिन्द्र ते वशे ॥ २ ॥

இருக்கு 8-63-4

யதத்³ய கச்ச வ்ருத்ரஹன்னுதகா³ அபி⁴ ஸூர்ய்ய ।
ஸர்வம் ததிந்த்ர தே வஶே ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् सूर्य्य! अद्य, यत्, कच्च, अभि, उदगाः, इन्द्र! तत्, सर्व, ते, वशे ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந்!	மழையைத் தடுக்கும் மேகத்தைத் தொலைக்கின்ற
सूर्य्य!	ஸூர்ய்ய!	சூரியனாகிய இந்திரனே!
अद्य	அத்³ய	இந்த தினத்தில்
यत् कच्च	யத் கச்ச	எப் பொருட் சமுதாயங்களை
अभि	அபி⁴	மேற்றோன்றுமாறு செய்து
उदगाः	உதகா³꞉	உதித்தனையோ,
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
तत् सर्वं	தத் ஸர்வம்	அவ வனைத்தும்
ते	தே	உன்னுடைய
वशे	வஶே	வசமாயிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. சுருதகக்ஷ அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நீரைத் தடுக்கின்ற மேகத்தை யொழிப்போய! அதாவது—சூரியனாகிய இந்திரனே! இந்த தினத்தில், எப் பொருட் சமுதாயங்கள் அனைத்

தையும் நேர்படத் தோன்றுமாறு செய்து உதயமடைந்திருக்கின்றனையோ, அப் பொருட் கூட்டம் உனது வசமாயிருக்கின்றது என்பதாம். (2)

இம் மந்திரத்திற்கு இவ்வாறே சௌனகரும் பொருள் கூறியுள்ளார்.

குறிப்பு —வெளியில் எவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளை வானுலகிற் கனுப்புகின்றாய். அனைத்தும் உன் வசமாய் நிற்றலின் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

१ २र   ३ २३ १ २   ३ २ ३ १ २

127. **य आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् ।**

२ ३ २ ३ २ ३ १ २

इन्द्रः स नो युवा सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-1.

ய ஆநயத் பராவத꞉ ஸுநீதீ துர்வஶம் யதும் ।

இந்த்ர꞉ ஸ நோ யுவா ஸகா ॥

அந்வயம்.

यः, तुर्वशं, यदुं, सुनीती, परावतः, आनयत्, युवा, सः, इन्द्रः, नः, सखा ॥

பதவுரை.

यः	ய꞉	எவ்விந்திரன்
तुर्वशं	துர்வஶம்	துர்வசனென்பானையும்
यदुं	யதும்	எது என்பானையும் தூரத்திற் றாக்கி யெறிந்துவிட்டு, பின்னா
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல நீதிவாயிலாக
परावतः	பராவத꞉	அந்த தூரதேசத்தினின்று
आनयत्	ஆநயத்	மறித்துங் கொண்டுவந்தனனோ,
युवा	யுவா	தருணனாகிய
सः इन्द्रः	ஸ꞉ இந்த்ர꞉	அவ்விந்திரன்
नः	ந꞉	எங்கட்கு
सखा	ஸகா	நண்பனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. பரதத்துவாச ரிஷி.

எவ் விந்திரன், தூர்வசன, எது என்னும் பெயர் கொண்ட வேந்தன், என்னுமிவ்விருவரையுஞ் சத்துருக்களோடு தூரதேசத்தி லெடுத்தெறிந் தனனோ, எறிந்த பின்னர் நல்ல மார்க்கத்தால் அத்தூர தேசத்தினின்றுங் கொண்டுவந்தனனோ, தருணப் பருவமுள்ள அவ் விந்திரன் எங்கட்கு நண்பனாகுக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २ र
128. मा न इन्द्राभ्या ३ दिशः सूरो अक्तु *ष्वायमत् ।
२ ३ १ २ ३ २
त्वायुजा वनेम तत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-62-31.

மா ந இந்த்ராப்யா திஶ꞉ ஸூரோ அக்துஷ்வாயமத் ।
த்வாயுஜா வநேம தத் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आदिशः, सूरः, अक्तुषु, नः, मा अभ्यायमत्, तत्, त्वायुजा, वनेम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
आदिशः	ஆதிஶ꞉	நாற்புறத்தும் அத்திரங்களை வருஷிப்பவனும்
सूरः	ஸூர꞉	யாணடுஞ் சலிப்பவனுமான இராக்கதன்
अक्तुषु	அக்துஷு	இரவுகளில்
नः	ந꞉	எங்கட்கு
मा अभ्यायमत्	மா அப்யாயமத்	எதிர்நோக்காய் வாராதிருப்பானாக (வரில்)
तत्	தத்	அவனை
त्वायुजा	த்வாயுஜா	நினது சகாயத்தால்
वनेम	வநேம	நாசஞ் செய்வோமாக.

---

* आयमन्, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே! நீ நாறபுறமும ஆயுதஙகளை வீசிககொணடு யாண்டுஞ் செல்லுஞ் சிலமுள்ள இராக்கதாகள இரவுகளில எஙகடகு எதிரில வர முடியாதவாகளாவார்களாக. மறறும வருவார்களேல், அவ விராககதாகளை உனனுடைய உதவியாற கொனறுவிடுவோமாக. (கொலலுமாறு செயவாயாக எனபது பொருள.) (4)

மந்திரம். 5.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

129. एन्द्र सानसिं रयिं सजित्वानं सदासहम् ।

१ २३२ १२

वर्षिष्ठमूतये भरा ॥ ५ ॥

இருககு 1-7-1.

ஐந்த்₃ர ஸாநஸிம் ரயிம் ஸஜித்வாநம் ஸதா₃ஸஹம் ।
வர்ஷிஷ்ட₂ மூதயே ப₄ர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ऊतये, सानसिं, सजित्वानं, सदासहं, वर्षिष्ठं, रयिं, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்₃ர !	இநதிரனே! (நீ)
ऊतये	ஊதயே	எமமைக காப்பாறறுதற் பொருட்டு
सानसिं	ஸாநஸிம்	இனிது போகிககததககதும
सजित्वानं	ஸஜித்வாநம்	ஒததவிரோதியை வெல்லுஞ் சிலமுடையதும
सदासहं	ஸதா₃ஸஹம்	எககாலுஞ் சததுருவை யடககத தகக கருவியாயுளளதும (ஆகிய)
वर्षिष्ठं	வர்ஷிஷ்ட₂ம்	மிகுநத
रयिं	ரயிம்	தனததைக
आभर	ஆப₄ர	கொண்டுவநது கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—2. இருககு—5. மதுசசநத ரிஷி.

இநதிரனே! (நீ) எனனைப பாதுகாததற் பொருட்டுத தனததைக கொடுப்பாயாக. எவ் வணணமாகிய திரவியததை யெனின? நனகு அனுப

விக்கத் தக்கதும், மற்றும், ஒத்த சத்துருவைச் சயிக்குஞ் சீலமுடையதும், தனத்தினாலேயே சூரர்களான தொழிலாளிகளைத் தேடிக்கொண்டு சத்துருவை வெல்கின்றார்களாதலின் என்க. அன்றியும், எப்போதுஞ் சத்துருக்களை யடக்குவதற்கு நிமித்தமானதும், நிறைவானதுமாகிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்று முடித்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१ २ ३२उ ३१२
130. इन्द्रं वयं महाधन इन्द्रमर्भे हवामहे ।
१ २ ३१२ ३ १ २
युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-7-5.

ഇന്ദ്രം വയം മഹാധന ഇന്ദ്രമർഭേ ഹവാമഹേ ।
യുജം വൃത്രേഷു വജ്രിണം ॥

அந்வயம்.

वयं, अर्भे, इन्द्रं, हवामहे, महाधने, वृत्रेषु, युजं, वज्रिणं, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

वयं	വയം	நாங்கள்
अर्भे	അർഭേ	சிறிது தனமுண்டாயவிடத்தும்
इन्द्र	ഇന്ദ്രം	இந்திரனை
हवामहे	ഹവാമഹേ	[illegible]றோம்
महाधने	മഹാധനേ	பெருந்தனத்தின் பொருட்டும்
वृत्रेषु	വൃത്രേഷു	தனலாபத்திற் றடைபண்ணுவோரை நீக்குவான்
युजं	യുജം	துணைவனும்
वज्रिणं	വജ്രിണം	வச்சிர மேந்தியவனுமாகிய
इन्द्रं	ഇന്ദ്രം	இந்திரனை
हवामहे	ഹവാമഹേ	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயணபாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

அனுட்டானஞ் செய்கின்ற நாங்கள், மிகுந்த தனத்தின் பொருட்டும், இந்திரனை யழைக்கின்றோம் சிறிது தன நிமித்தமாகவும் இந்திர

னைக் கூப்பிடுகின்றோம் எவ்விதமாகிய இந்திரனை யெனின்? துணைவனை அல்லது பொறுமையுடையானை மற்றும், தன் லாபத்திற்கு விரோதிகளை கிட்டியவிடத்து அவர்களைப்போக்க வஜ்ராயுதந் தாங்கினானை அழைக்கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க 'மகாதனம' என்றது யுத்த வாசகமாயிருப்பினும், ஈண்டுப் பெருந்தனத்தைக் கூறும் வேட்கையினின்றது (6)

குறிப்பு—ஈண்டு மகாதனம என்றதற்குப் போரெனக்கொண்டு, சிறிய போரிலும் பெரும் போரிலும், சத்துருக்களுடன் போர் செய்வதற்கு இந்திரனை யழைக்கின்றோம் என்று கூறுகின்றது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
131. अपिबत् कद्रुवः सुतमिन्द्रः सहस्रबाह्वे ।
१ २ ३ १ २
* तत्रादद्दिष्ट पौंस्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-23

அபிபத் கத்ருவ꞉ ஸுதமிந்த்ர꞉ ஸஹஸ்ரபாஹ்வே ।
தத்ராததிஷ்ட பௌம்ஸ்யம் ॥

அந்வயம்

इन्द्रः, कद्रुवः, सुतं, अपिबत्, सहस्रबाह्वे, (अहनत्) तत्र, पौंस्यं, आददिष्ट ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இந்திரன்
कद्रुव	கத்ருவ꞉	கத்துருவரிஷியால்
सुत	ஸுதம்	பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைப்
अपिबत्	அபிபத்	பருகினன், பருகிய பின்னர்
सहस्रबाह्वे	ஸஹஸ்ரபாஹ்வே	சகத்திரவாகு என்னுமசுரனைக்
(अहनत्)	(அஹநத்)	(கொன்றனன்)
तत्र	தத்ர	அதில்
पौंस्यं	பௌம்ஸ்யம்	(இந்திரனுடைய) வீரத்தன்மை
आददिष्ट	ஆததிஷ்ட	வெளிப்பட்டது.

* अत्रादेदिष्ट என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—7. விசோக ரிஷி.

இந்திரன் 'கத்துரு' என்ப பெயர்பூண்ட இருடி சம்பந்தமாய்ப் பிறந்தெடுத்த சோமரசத்தைப் பருகினன் அங்ஙனம் பருகிய பின்னர் 'சகத்திரவாகு' என்னும் சத்துருவைக் கொன்றனன். கொன்றனன் என்பது எஞ்சி நின்றது. அச்சமயத்தில் இந்திரனுடைய வீரத்தன்மை முழுதும் விளங்கியதென்பதாம். (7)

குறிப்பு—तत्रादद्दिष्ट எனக் கீதமோதுவாரும், अत्राददिष्ट, என இருக்கோதுவாருங் கொள்வர். கத்துரு என்றதற்கு, காசிப ரிஷியின் மனைவி எனக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது ஆங்கிலத்தில்

மந்திரம் 8.

३१ २ ३ २ ३ १ २र
132. वयमिन्द्र त्वायवोऽभि *प्रनोनुमो वृषन् ।
३ २ १ २
विद्धी त्वा३स्य नो वसो ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-31-4

வயமிந்த்ர த்வாயவோऽபி ப்ரநோநுமோ வ்ருஷந் ।
வித்தீ த்வாஸ்ய நோ வஸோ ॥

அந்வயம்.

हे वृषन् !, इन्द्र !, त्वायवः, वयं, त्वा, अभिप्रनोनुमः, हे वसो !, अस्य, नः, विद्धी ॥

பதவுரை.

हे वृषन् !	ஹே வ்ருஷந் !	விருப்பியதை வருஷிக்கின்ற
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वायव. वयं	த்வாயவ: வயம்	நின்னை விரும்பும், யாம்
त्वा	த்வா	உன்னை
अभिप्रनोनुम	அபிப்ரநோநும:	நேர்முகமாகி அளவிலாவணக்கஞ் செய்து துதிக்கின்றோம்
हे वसो !	ஹே வஸோ !	வியாபகமாகிய இந்திர !
अस्य न.	அஸ்ய ந:	எமது இத் தோத்திரத்தை
विद्धी	வித்தீ	அறிவாயாக

* प्रणोनुम, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2　இருக்கு—8.　வசிஷ்ட ரிஷி.

விரும்பியதை மழையெனப் பெய்யும் இந்திரனே! நின்னை விரும்புகின்ற வசிஷ்டரிஷி சம்பந்தமான யாங்கள் உன்னை இனிது வணங்கித் துதிக்கின்றோம் வியாபகமாகிய இந்திர! எங்களுடைய இந்த துதியை மனதில் தரித்துக் கொள்வாயாக. (8)

மந்திரம் 9.

२　३ २　३२ ३　१२　　३ १ २　३१ २३२
133. आ घा ये अग्निमिन्धते *स्तृणन्ति बर्हिरानुषक् ।
२ ३ २　३ २ ३ १ २
येषामिन्द्रो युवा सखा ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-23-25.

ஆ கா யே அக்நிமிந்ததே ஸ்த்ருணந்தி பர்ஹிராநுஷக் ।
யேஷாமிந்த்ரோ யுவா ஸகா ॥

அந்வயம்

ये, आ घा, अग्निं, इन्धते, येषा, युवा, इन्द्र. सखा, ते, आनुषक्, बर्हिः,
स्तृणन्ति ॥

பதவுரை.

ये	யே	எவர்கள்
आ घा	ஆ கா	உண்மையில் மனதொருமைப் பட்டவர்களாகி
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
इन्धते	இந்ததே	வளர்க்கின்றார்களோ,
येषां	யேஷாம்	எவர்கட்கு
युवा	யுவா	கட்டிளமையுடைய
इन्द्र,	இந்த்ர:	இந்திரன்
सखा	ஸகா	மித்திரனாகின்றானோ,
ते	தே	அவர்கள்
आनुषक्	ஆநுஷக்	முறையாய்த்
बर्हिः	பர்ஹி:	தருப்பையைப்
स्तृणन्ति	ஸ்த்ருணந்தி	பரப்பி வைக்கின்றார்கள்.

* यस्य त्रिधात्ववृत बर्हिः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம.

கண்டம—2. இருககு—9. திரிசோக ரிஷி

எவ விருடிகள உணமையில ஒருமைபபடடவாகளாகி அககினியை வளாககின்றாகளோ, எவாகளுககு எனறு மிளேயோனுகிய இநதிரன நணபனுகினறுனே, அவாகள வரிசையாகத தருபபையைப பரபபுகினறாகள. (9)

குறிப்பு —அககினியை வளாபபவாகளும, இநதிரனே நணபனுகக கொணடவாகளும, தருபபையைப பரபபுவோாகளும இனபுறுகினறாகள எனபது ஆங்கிலம.

மநதிரம் 10.

३ २उ ३ २३ २ ३ २३ १ २ ३ १ २ र

134. भिन्धि विश्वा अपद्विषः परि बाधो जही मृधः ।

१ २ २ १ २ र

वसु स्पार्हं तदा भर ॥ १० ॥

இருககு 8-45-40

ஷிஂஸி விஶ்வா அவ ஷ்விஷஃ வரி வாயொ ஜஹீ ம்ருயஃ ।
வஸ ஸ்வாஹூஂ தஷாஹர ॥

அநவயம்.

(हे इन्द्र!) विश्वाः, द्विषः, अपभिन्धि, बाधः मृधः, परिजही, स्पार्हं, तत्, वसु आभर ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹெ இந்த்ர!)	(இநதிரனே!)
द्विषः	ஷ்விஷஃ	துவேஷிககினற சததுரு சேனைகள
विश्वा	விஶ்வாஃ	எலலாவறறையும
अपभिन्धि	அவ ஷிஂஸி	முழுதும தொலைததது விடுவாயாக
बाध	வாயஃ	தீமை செயகினற
मृध·	ம்ருயஃ	போரை
परिजही	வரிஜஹீ	இனிது வெலவாயாக.
स्पार्हं	ஸ்வாஹூஂ	இசசிததற குரிய
तत् वसु	தக் வஸ	அநதத தனததை
आभर	ஆஹர	எஙகடகுக கொண்டுவநது கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

டம்—2. இருக்கு—10. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! நீ துவேஷம பணணுகின்ற சத்துருசேனைகளனைத்தையும் வாயாக ம்ருது, என்னும முதனிலைத தொழிற்பெயர் (தாது) போரின ர்களுக்குட கூறபபட்டிருத்தலின ரண்டு உபுததப பொருளுடையதாம். தக் கெடுப்பாயாக. (வெலவாயாக) பினனர் அவர்களுடைய தனததை ட்டுக கொணடுவநது கொடுப்பாயாக. (10)

குறிப்பு—சசோக ரிஷி எனபது முணடு.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २ ३ १ २३ १ २र

135. इहेव श्रृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् ।

१ २र ३१२

नि यामं चित्रमृञ्जते ॥ १ ॥

இருக்கு 1-27-2.

ஐஹேவ ஶ்ருண்வ ஏஷாம் கஶா ஹஸ்தேஷு யத்வதாந் ।
நி யாமம் சித்ர ம்ருஞ்ஜதே ॥

அந்வயம்.

एषां, हस्तेषु, कशाः, यद्वदान्, इहेव, श्रृण्वे, यामं, चित्र, न्यृञ्जते ॥

பதவுரை.

एषां	ഏഷാം	இம மருத்துக்களின்
हस्तेषु	ഹസ്തേഷു	கைகளிலுள்ள
कशाः	കശാഃ	தத்தமது வாகனத்தை யடிக்கின்ற சாட்டைகள்
यद्वदान्	യദ്വദാൻ	எந்தச் சத்தமிடுகின்றனவோ, அதை
इहेव	ഇഹേവ	இங்கேயே நின்று
शृण्वे	ശൃണ്വേ	கேட்கின்றேன். (அச் சத்தம)
यामं	യാമം	போரில்
चित्रं	ചിത്രം	பலவித சூரத்தன்மையை
न्यृञ्जते	ന്യൃഞ്ജതേ	அழகுபடுத்துகின்றது (அலங்காரஞ் செய்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

இந்த மருத்துக்களினுடைய கைகளில் இருக்கப்பட்ட தங்கள் தங்கள் வாகனத்தை அடிப்பதற்குக் காரணமான சாட்டை முதலியவைகள் எந்தச் சத்தமிடுகின்றதோ, அந்தச் சத்தத்தை இவ்விடத்திலேயே நின்று கேட்கின்றேன். அச் சத்த விசேடமானது போர்க்களத்தில் பலவகையாகிய சூரத்தன்மையை இயற்கையாக அலங்காரம் பண்ணுகின்றது

ரண்டு ஋ஞ்ஜதி, என்றது அலங்கரித்தலாகிய பொருளுடைமையைப் புலப்படுத்துகின்றது யாஸ்க முனிவர் நிருக்தம். (1)

குறிப்பு—சாட்டைகளின் சத்தம்—சாட்டைகளால் அடித்தலினின்று எழு மொலி

கைகளிலுள்ள சௌக்கடிச் சத்தமும் இரதத்தின் சப்தமும் கேட்கப்படுகின்றது என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

३१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

136 इम उ त्वा विचक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २

पुष्टावन्तो यथा पशुम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-46-16.

ഇമ ഉ ത്വാ വിചക്ഷതേ സഖായ ഇന്ദ്ര സോമിനഃ ।

പുഷ്ടാവന്തോ യഥാ പശും ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सोमिनः, सखायः, इमे उ, पुष्टावन्तः, पशुं, यथा त्वा, विचक्षते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
सोमिनः	ஸோமிநः	சோமரசம் பிழிந்த
सखायः इमे उ	ஸவாயः இமெ உ	எனது நண்பர்களாய இம் மனிதர்கள்
पुष्टावन्तः	புஷ்டாவந்தः	மிகப்பற்றுடையவர்களாய்ப்
पशुं यथा	பஶும் யதா	பசுவைப்போல்
त्वा	த்வா	உன்னையே
विचक्षते	விசக்ஷதெ	விசேடமாய்ப் பார்க்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! உன்னை சோமரசம் பிழிந்தவர்கள் அதாவது எனது நண்பர்களாய்த் தெளிந்த இம் மக்கள் பற்றுடையார்களாய், பசுவைப்போல் (பசு மற்றொன்றை ஒருமையோடு பார்ப்பதுபோல) ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் நின்னையே சிறப்பாகப் பார்க்கின்றார்கள். (2)

குறிப்பு—*பசுக்காப்போன பசுவைப் பார்த்தல்போல சோமரசம் அருந்துகின்ற இந்திரனை இங்குள்ளார் பார்க்கின்றார் பாசம்—மிகப்பற்று எனபது ஆங்கிலம்*

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२

137. समस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः ।

३ १२३ १ २

समुद्रायेव सिन्धवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-6-4.

ஸமஸ்ய மந்யவெ விஶொ விஶ்வா நமந்த க்ருஷ்டயः ।
ஸமுத்ராயெவ ஸிந்தவः ॥

அந்வயம்.

विशः, विश्वाः, कृष्टयः, अस्य, मन्यवे, समुद्राय, सिन्धवः इव, सं नमन्त ॥

பதவுரை.

विशः	𑌵𑌿𑌶𑌃	உட்கார்ந்தவர்களாய்
विश्वा.	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃	எல்லாப்
कृष्टयः	𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃	பிரஜைகளும்
अस्य	𑌅𑌸𑍍𑌯	இவ் விந்திரனுடைய
मन्यवे	𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇	கோபத்தின் பொருட்டு அல்லது, மனனம் பண்ணுதற்குரிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு
समुद्राय	𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯	சமுத்திரத்திற்கு
सिन्धव इव	𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌇𑌵	நதிகள் பணிவனபோல்
सं नमन्त	𑌸𑌂 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤	இனிது பணிகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வத்ச கண்ணுவ ரிஷி.

சனங்க ளெல்லாரும் உட்கார்ந்தவர்களாகி இவ் விந்திரனுடைய கோபத்தின் பொருட்டு, அல்லது 'மந்யு' என்றது மனன சாதனமா மாதலின் மனன சாதனமாகிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு, இயற்கையில் தாமாகவே இனிது பணிகின்றார்கள். அதிலுவமை 'சமுத்திரத்திற்கு' என்றது. கடலைக்குறித்து செல்லுஞ் சீலமுடைய நதிகள் தாமாகவே பணிகின்றன போன்று என்பதாம். (3)

குறிப்பு—மந்யவே, என்பதற்கு சந்தோஷப்படுத்த என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ २
138. देवानामिद्वो महत्तदा वृणीमहे वयम् ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
वृष्णामस्मभ्यमूतये ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-72-1.

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌮𑍂𑌤𑌯𑍇 ॥

அந்வயம்.

(हे देवाः!), देवानां, इत्, महत्, अवः, वृष्णां, तत्, वयम्, अस्मभ्यम्, ऊतये, आ वृणीमहे ॥

பதவுரை.

(हेदेवाः!)	(ஹே தேவா:!)	(தேவர்காள்!)
देवानां इत्	தேவாநாம் இத்	மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்ற தங்கட்கே
महत् अव	மஹத் அவ:	பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றதும்
वृष्णां	வ்ருஷ்ணாம்	வேண்டியவற்றைப் பொழிகின்ற தங்கட்குத் தன்மாகவுமுள்ள
यत्	யத்	யாதொரு பாதுகாப்புண்டோ,
तत्	தத்	அப் பாதுகாத்தலை
वयं	வயம்	தலைவர்களான யாங்கள்
अस्मभ्यमूतये	அஸ்மப்⁴யமூதயே	எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டு
आ वृणीमहे	ஆ வ்ருணீமஹே	எல்லாவகையானும் வேண்டுகின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—4 குசீதி கண்ணுவ ரிஷி.

தேவர்களே! எப்போதும் பிரகாசமாய் விளங்கப்பட்டவர்களான உங்கட்கே வியாபதமாகிய அல்லது பெரிதாகிய பரிபாலிக்குந் தன்மை யாதொன்றுள்ளதோ, அது வேண்டியதை மழையெனப் பெய்கின்ற உங்கட்குத் தன் வடிவமாம், அங்ஙனமாகிய காத்தலை (அவ்வாறு காக்கவேண்டுமென) எசமானர்களாய யாங்கள் எல்லா வகையானும் பிரார்த்திக்கின்றோம் எதன் பொருட்டெனின்? பரிபாலனத்தின் பொருட்டு முன்னர் 'எங்கட்கு' எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது அது ஈண்டுச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது :—எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டென. (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ २ ३ १ २

139. * सोमानाँ स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २

कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-38-1.

ஸோமாநம் ஸ்வரணம் க்ருணுஹி ப்ரஹ்மணஸ்பதே ।
கக்ஷீவந்தம் ய ஔஶிஜ: ॥

---

* सोमानं, எனப்து இருக்கு.

அநவயம்.

हे ब्रह्मणस्पते!, सोमानां, कक्षीवन्तं, यः, औशिजः, स्वरणं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे ब्रह்மணस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	பிரமணபபதியெனனுநதேவதை யே! நீ
सोमानां	ஸோமாநாம்	சோமரசஙகளை யெடுததது அனுட டானம பணணுகினறவனுகிய எனனை,
कक्षीवन्तं	கக்ஷீவந்தம்	தேவாகளுள சிறநதோனுயுளள கக்ஷீவநதன எனனும
य. औशिज	யஃ ஔஶிஜஃ	உசிசனுடைய புததிரன யாதொருவன உளனே, அவ னைபபோல
स्वरणं	ஸ்வரணம்	தேவாகளுட பிரகாசிபபவனுகச
कृणुहि	க்ருணுஹி	செயவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருககு—5 மேதாதிதி ரிஷி.

பிரமணப்பதியாகிய தேவதையே! நீ, சோமரசம பிழிகின்றவனும் அனுட்டானம பணணுகின்றவனுமாகிய எனனைப பிரகாசமுடையவனுகச செயவாவாயாக அதிலுவமை '—'கக்ஷீவநதம' எனறது. ஈண்டுப போல என்னு முவமைசசொல கூட்டிககொளளற பாலது. கக்ஷீவான் தேவாகளுக குள் எவ வண்ணம பிரகாசமா யிருககின்ருனே, அதுபோல எனபது பொருள. கக்ஷீவன எனனும ரிஷி அனுட்டானஞ செய்கினற முனிவாக ளுட கீாததிபெறறவா எனபது, தைததிரீயம படிபபோாகளாலும, एवं वै पर आट्णार कक्षीवानोशिजो वीतहव्य श्रायसत्रसदस्यु पोरुकुत्स्य प्रजाकामा अचिन्वत, எனக கூறபபடடுளளது. வேறு மநதிரததிலும இவா இருடிகளுள அனுட டடானததிற கீாததி பெறறவரெனக கூறபபடடிருககின்றது அதாவது "நான கக்ஷீவான ரிஷி விபரன எனபதாம." ஆகையால இவருககு அனுட டானம பணணுவோரை உவமையாகக கூறியது பொருததமுடையதேயா மெனக மறறும, "சோமரச மெடுபபோனைப பிரகாசமுடையவனுகச் செயகுதி பிரமணபபதியே! கக்ஷீவநதனை யொபப, யாதொரு கக்ஷீவன உசிசருடைய புததிரனே!" என இம மநதிரததிறகு யாஸக முனிவரும நிருகததததில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ १ २र

140. *बोधन्मना इदस्तु नो वृत्रहा भूर्यासुतिः ।

३ १२ ३ २ ३ १२

शृणोतु शक्र आशिषम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-63-18.

போதந்மநா இதஸ்து நோ வ்ருத்ரஹா பூர்யாஸுதி: ।
ச்ருணோது சக்ர ஆசிஷம் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, भूर्यासुतिः, नः, बोधन्मना, इत्, अस्तु शक्रः, आशिष, शृणोतु ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்
भूर्यासुतिः	பூர்யாஸுதி:	மிகப் பிழிந்த சோமரசமுடையவனுமாகிய (இந்திரன்)
न	ந:	எங்களுடைய
बोधन्मना इत्	போதந்மநா இத்	மனோ வேட்கைகளை யறிகின்றவனாகவே
अस्तु	அஸ்து	இருப்பானாக
शक्रः	சக்ர:	போரிற் பொருநரைக்கொல்லுஞ் சமர்த்தனாகிய இந்திரன்
आशिषं	ஆசிஷம்	எங்களுடைய துதியைக்
शृणोतु	ச்ருணோது	கேட்பானாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இது பரோக்ஷமாயச் செய்யப்பட்ட துதி. விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும், மிகப்பிழிந்த சோமரசத்தை யடைபவனும், துதிப்போர்களின் விருப்பத்தைப் புணர்கின்ற மனத்தனுமாகிய இந்திரன் எங்களுடைய மனோ வேட்கையை என்றும் அறிகின்றவனாகவே யிருப்பானாக. 'எங்களுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களை யறிவானாக' என்பது மதம். அல்லது இவ்வாறாகிய இந்

* बोधिन्मना, என்பது இருக்கு.

திரன எஙகளுடைய வேளவியில தோனறுவாஞக எனபதுமாம அ லெனறுமெனின, உயுததததில சததுருககளைக கொலலுமாறறலுளள இ ரன எமது துதியை, அலலது, வேணடுகோளைக கேடபாஞக எனபதா (துதியைக கேடபானேல விருமபியதைதத தருவான எனபது கருதது) (

இநதிரன பொருட்டு, பல தேசஙகளிலும, சோமரசம பிழியபப தாலும, சோமரச முதலிய அவிகள கொடுககபபடுவதாலும இநதிரன ப ரசமுடையான எனபபடடான

ணடு 'இத' என்னும வடமொழிப்பதம தேற்றப பொரு நின்றது.

மந்திரம் 7.

३१ २ ३ १२ ३ १२
141. अद्य नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।
१ २ ३ १ २
परा दुष्वप्न्यꣳ सुव ॥ ७ ॥

இருககு 5-82-4

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑍀𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌵 ॥

அநவயம்.

हे सवितः देव!, न., अद्य, प्रजावत्, सौभगं, सावीः, दुष्वप्न्यं, परासु

பதவுரை.

हे सवित· देव!	𑌹𑍇 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌵!	சூரியதேவனே!
नः	𑌨𑌃	எஙகடகு
अद्य	𑌅𑌦𑍍𑌯	வேளவி யாறறுகினற இந தி தில
प्रजावत्	𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍍	புததிரரேடுகூட
सौभगं	𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂	தனததைக
सावी.	𑌸𑌾𑌵𑍀𑌃	கொடுபபாயாக
दुष्वप्न्यं	𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂	தீக கனவுபோனற வறுமை
परासुव	𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌵	நீககுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சியாவசுவ ரிஷி.

ஆதித்ததேவே! நீ எங்கட்கு இவ் வேள்வித் தினத்தில் புத்திரன் முதலியவைகளோடு கூடிய திரவியத்தை யடைவிப்பாயாக. தீய கன வென்த துன்பந்தரும் வறுமையைத் தூரத்திற் போக்குவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

२ १ २३१ २र ३ २ ३ १ २
142. *क्वा३स्य वृषभो युवा तुविग्रीवो अनानतः ।
३ १ २र
ब्रह्मा कस्तं३ सपर्यति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-64-7.

க்வாஸ்ய வ்ருஷபோ யுவா துவிக்ரீவோ அநாநத: ।
ப்ரஹ்மா கஸ்தம் ஸபர்யதி ॥

அந்வயம்.

वृषभः, युवा, तुविग्रीवः, अनानतः, स्यः, क्व?, तम्, कः?, ब्रह्मा, सपर्यति ॥

பதவுரை.

वृषभः	வ்ருஷப:	மனவேட்கையை நிறைப்பவனும்
युवा	யுவா	கட்டிளமையனும்
तुविग्रीवः	துவிக்ரீவ:	நீண்ட கழுத்துடையானும்
अनानत.	அநாநத:	வணங்காதோனுமாகிய
स्यः	ஸ்ய:	அவ் விந்திரன்
क्व?	க்வ?	எங்குள்ளான்? இவனை யாவனறிவான்?
तं	தம்	அவ் விந்திரனை
ब्रह्मा	ப்ரஹ்மா	துதிக்கின்றவகினுய
कः?	க:?	எவன்?
सपर्यति	ஸபர்யதி	பூசிக்கின்றுனே, (அவனறிவான் எனக).

* क्वस्य, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. *பிராகாத கண்ணுவ ரிஷி.*

விருடபை வருஷிபபோனும, நித்திய இளமையோனும், நீண்ட கழுத்தனும, ஓாபோதும யாாககும வணஙகாதோனுமாகிய அவவிநதிரன, எஙகுளளான? எனனுமிதை யாவ ரறிவாா? துதியாளனுகிய எவன் பூசிககினறனே, அவன் அறிவான் எனபதாம. (8)

குறிப்பு.—*எலலாவறறையுந தனககுள் அடக்கிககொளவோனும பிறரை வெல்லுந தகைமையோனும என இநதிரனுககு விசேடணங கூறியுளளது ஆஙகிலததில். பிரமாவினுலும பூசிககபபடுபவன எனபதும ஆஙகிலக குறிபபே.*

ம ந் தி ர ம் 9.

143. उपह्वरे गिरीणाᳬ *सङ्गमे च नदीनाम् ।
धिया विप्रो अजायत ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-6-28.

உபஹ்வரே கிரீணாம் ஸங்கமே ச நதீநாம் ।
தியா விப்ரோ அஜாயத ॥

அநவயம்.

गिरीणां, उपह्वरे, नदीनां, सङ्गमे च, धिया, विप्रः, अजायत ॥

பதவுரை.

गिरीणां	*கிரீணாம்*	*மலைகளைசசார்நத*
उपह्वरे	*உபஹ்வரே*	*பிரதேசததிலும,*
नदीनां	*நதீநாம்*	*நதிகளின*
सङ्गमे च	*ஸங்கமே ச*	*சஙகமததிலும,*
धिया	*தியா*	*செய்யபபட்ட துதியால்*
विप्र.	*விப்ர:*	*நுணணிய மதியுடைய இநதிரன்*
अजायत	*அஜாயத*	*வெளிபபடுகினறன.*

* सङ्गथे नदीनां, *எனபது* ...

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மலைகளின நடுபபிரதேசததிலும, நதிகள கூடுமிடததிலும், தோததிரஞ் செய்தால் இநதிரன தனது துதியைக கேடக இனிது வெளிபபடுகினருன் ாணடுத துதியைக கேடக எனபது எஞசி நினறது. (9)

सङ्गथे च, எனவும பாடமுணடு.

குறிப்பு—மிகுநத மேகக கூட்டததிலும புததியா லுணடாக்கப்புட்டான எனபது ஆங்கிலம்.

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २र '३ १ २ ३ २
144. प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रꣳ स्तोता नव्यं गीर्भिः ।
१ २ ३ २३ १ २
नरं नृषाहं मꣳहिष्ठम् ॥ १० ॥

இருககு 8-16-1.

𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌷𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌂𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

चर्षणीनां, सम्राजं, गीर्भिः, नव्यं, नरं, नृषाहं, मंहिष्ठं, इन्द्रं, प्रस्तोता ॥

பதவுரை.

चर्षणीनां	𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂	மனிதர்களுககுள்
सम्राजं	𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂	இனிது விளஙகுபவனும்
गीर्भिः	𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃	தோததிரஙகளால
नव्यं	𑌨𑌵𑍍𑌯𑌂	துதிககததககோனும
नरं	𑌨𑌰𑌂	தலைவனும
नृषाहं	𑌨𑍃𑌷𑌾𑌹𑌂	சததுருவை யடககுவோனும
मंहिष्ठं	𑌮𑌂𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	வளளலுமாகிய
इन्द्र	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂	இநதிரனை
प्रस्तोता	𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾	மிகநதுதிபபாரவாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. இரிமீட ரிஷி.

மக்களுக்குள் நன்கு விளங்குபவனாகிய அல்லது மனிதர்களுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, துதிப்போர்களே! நீவிர் இனிது தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக. எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின்? தோத்திரங்களாற் றுதிக்கத்தக்கோனை, மற்றுஞ் செலுத்துவோனை, இன்னும் சத்துருக்களான மனிதர்களை யடக்குவோனை, மற்றும் சிறந்த கொடையுடையானை துதிப்பீர்களாக என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (10)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
145. अपादु शिप्र्यन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः ।
२ ३२ ३ १ २
इन्दोरिन्द्रो यवाशिरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-92-4.

அபாது ஶிப்ர்யந்தஸ: ஸுதக்ஷஸ்ய ப்ரஹோஷிண: ।
இந்தோ ரிந்த்ரோ யவாஶிர: ॥

அந்வயம்.

शिप्री, इन्द्रः, प्रहोषिणः, सुदक्षस्य, यवाशिरः, इन्दोः, अन्धसः, उ, अपात् ॥

பதவுரை.

शिप्री	ஶிப்ரீ	அழகிய மூக்கு, அல்லது தலைப்பாகையை உடையவனாகிய
इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இந்திரன்,
प्रहोषिणः	ப்ரஹோஷிண꞉	மிகுதியாக அவிகளால் ஓமஞ் செய்கின்ற
सुदक्षस्य	ஸுத³க்ஷஸ்ய	சுதக்ஷரிஷியின்
यवाशिरः	யவாஶிர꞉	கோதுமையோடு சமைத்ததும்
इन्दोः	இந்தோ³꞉	பாண்டம் முழுதும் கொதித்துள்ளதுமாகிய
अन्धसः	அந்த⁴ஸ꞉	சோமவடிவ அன்னத்தை
उ	உ	உண்மையாய்
अपात्	அபாத்	அருந்தினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

அழகிய மூக்கு, அல்லது, தலைப்பா உடைய இந்திரன், மிகுந்த அவிகளால் தேவர்களைப் பூசிக்கின்ற சுதக்ஷ னென்னும் இருடி சம்பந்தமாகியதும் கோதுமைகளோடு கலந்து பக்குவமாகியதும், பாண்டங்களெங்கும் கொதித்துத் ததும்பியதுமாகிய சோமமென்னும் அன்னத்தை அருந்தினன். அல்லது இந்திரன்பொருட்டு ஏற்படுத்திய சோமரச பானத்தை யருந்தினன். (1)

குறிப்பு.—सुदक्षस्य, என்றதற்கு வலியைத் தரும் சோமரசத்தை எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ १ २र ३ १ ३

146 *इमा उ त्वा पुरूवसोऽभि प्रनोनवुर्गिरः ।

१ २ ३ २उ ३ १२

गावो वत्सं न धेनवः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-45-25.

இமா உ த்வா புரூவஸோ(அ)பி⁴ ப்ரணோநவுர்கி³ர꞉ ।

கா³வோ வத்ஸம் ந தே⁴நவ꞉ ॥

* इमा उत्वा शतक्रतोऽभिप्रणोनुवुर्गिर । इन्द्र वत्सं न मातर । என்பது இருக்கு.

அநவயம்

हे पुरुवसो !, त्वा अभि, इमाः, गिरः, प्रनोनवुः, गावः, धेनवः, वत्सं, न ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹே புரூவஸோ !	மிகுநத தனமுடைய இநதிர !
त्वा अभि	த்வா அபி	நினனைக குறிதது
इमा. गिर	இமா: கிர:	எனது, இத துதிகள
धेनवः	தேநவ:	பாலதருகினற
गाव	காவ:	பசுககள
वत्सं न	வத்ஸம் ந	கனறை யடைவனபோல
प्रनोनवु	ப்ரநோநவு:	அடிககடி நனகு அடைகினறன.

சாயண பாடியம்

கணடம—4. இருககு—2 மேதாதிதி ரிஷி.

பெருந தனமுடையோய ! அலலது, வசுககள எனறது வேளவிகளுமா மாதலின, மிகுநத வேளவிகளை யுடையோய ! இநதிர ! உனனைக குறிததே எனனுடைய தோததிரஙகள மிகுதியாய மீணடும மீணடும (நினபால) வந தடைநது (நினனை) வியாபிககினறன அதிலுவமை —கோககள காம தேனுககள வீடடிலுளள கனறைககுறிதது விரைவில வநதடைகினறன போல அதாவது —கோககள கனறைககுறிததுக கதறுவதுபோல எனது வாககுகள உனனைககுறிதது ஒலிககினறன (முழககமாயத துதிககினறன) எனபதாம (2)

குறிப்பு —நௌதி, எனறது ஈணடு வியாபகப் பொருளுடையது.

பாறபசுககளின சததம அவறறின கனறுகளுககுக களிப்புணடாககுமாறு எனது தோததிரம நினககுக களிபபைததருகினறது எனபது ஆஙகிலம்

மநதிரம் 3.

२ उ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३क २र

147. अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् ।

३ २ ३ १२ ३ २

इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ ३ ॥

இருககு 1-84-15.

அத்ராஹ கோரமந்வத நாம த்வஷ்டுரபீச்யம் ।
இத்தா சந்த்ரமஸோ க்ருஹே ॥

அநவயம்.

गोः, चन्द्रमसः, अत्राह, गृहे, त्वष्टुः, अपीच्यम्, नाम, इत्था, अमन्वत ॥

பதவுரை

गोः	கொா:	செல்கின்ற
चन्द्रमसः	சந்த்ரமஸ:	சந்திரனுடைய
अत्राह	அத்ராஹ	இந்த
गृहे	க்ருஹே	மண்டலத்திலேயே
त्वष्टुः	த்வஷ்டு:	துஷ்டா, என்னும் ஆதித்த னுடைய
अपीच्यं	அபீச்யம்	இரவில் மறைந்துள்ள
नाम	நாம	கிரணங்களிருக்கின்றன.
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
अमन्वत	அமந்வத	கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—3 கோதம ரிஷி.

செல்கின்ற சந்திரனுடைய இம்மண்டலத்திலேயே 'துவஷ்டா!' என்னும் இரவியின் சம்பந்தமான இரவில் மறைந்துள்ள அதனுடைய எந்தக் கிரணங்களுண்டோ, அவை சூரியனுடைய கிரணங்களேயாம், என்றிவ்வாறு அறியப்பட்டிருக்கின்றது.

தெளிந்த நீர்மயச்சந்திர விம்பத்தில் சூரியகிரணங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. அதிற் பிரதிபலித்துள்ள கிரணங்கள் சூரியனிடத்தில் எத்தன்மைய பெயரை அடைகின்றனவோ, அத்தன்மைய பெயரையே சந்திரன்பால் விருப்பனவாகி அடைகின்றன என்பதாம். (3)

குறிப்பு—இரவில் மறைந்துள்ள இரவியின் கிரணங்கள் சந்திரமண்டலத்திற் புகுந்து பகற்போல இருளை நீக்கி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. இத்தன்மைய ஒளியோடு கூடிய சூரியன் இந்திரனேயாவன் பன்னிரு சூரியருள் இந்திரனையு மொருவனுயெண்ணி யிருத்தலின், இதனால் பகல் இரவுகளிற் பிரகாசிக்கின்றவன் இந்திரனே என்பதாம். இந்திரனுடைய துதி காணப்படுதலால் இதற்கு இந்திரதேவதை என்பது பொருத்தமுடையதேயாம். இத்தன்மைய கிரணங்கட்குப் பற்றுக்கோடாயிருக்குந் தன்மையால் சந்திரனை முக்கியமாய்க் கூற விரும்பிய தன்மைபற்றி சாந்திர மசி இஷ்டியில் (ஓம விசேடத்தில்) விநியோகமுமமைகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்

எண்டு யாஸ்க முனிவர் நிருக்தமும்—இதனுடைய, ஓர் கிரணம் சந்திரனை விளக்குகின்றது. ஆதித்தனிடத்தினின்று இவ்விளக்கமுண்டாகியதெனக் கூறற்பாலது. ஆகையால் மறைந்துள்ள சூரிய கிரணம் சந்திரன் கந்தருவ, என்பது நியமமாகின்றது அதுவும் கோக்களால் உணரப்படுகின்றது கோக்கள் = கிரணங்கள் அதாவது மறைந்துள்ளன அல்லது, இலயித்தன சென்றுள்ளன மேல் சந்திர மண்டலத்தில் எனக் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 4.

२ ३ ३ २३३१२ ३२३१ २र
148. यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषन्तमः ।
१२ ३ १ २३ १ २
तत्र पूषा भुवत् सचा ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-4.

யதிந்த்ரோ அநயத்ரிதோ மஹீரபோ வ்ருஷந்தம: ।
தத்ர பூஷா பு⁴வத் ஸசா ॥

அநவயம்.

यत्, वृषन्तमः, इन्द्रः, रितः, महीः, अपः, अनयत्, तत्र, पूषा, सचा, भुवत् ॥

பதவுரை

यत्	யத்	எப்போது
वृषन्तमः	வ்ருஷந்தம:	அதிகமாய மழை பெய்விக்கின்ற
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
रित.	ரித:	ஓடுகின்ற
मही.	மஹீ:	மிகுந்த
अप	அப:	மழைத்தண்ணீரை
अनयत्	அநயத்	இவ்வுலகத்திற் சேர்க்கின்றாரோ,
तत्र	தத்ர	அப்பொழுது
पूषा	பூஷா	போஷக (வளர்க்கின்ற) தேவதை
सचा	ஸசா	அனுகூலம்
भुवत्	பு⁴வத்	ஆகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி.

எக்காலத்தில் மிக மழை பெய்விக்கின்ற இந்திரன் நிரம்ப மழைத்தண்ணீரை இவ்வுலகமடையுமாறு செய்கின்றாரோ, அக்காலத்தில் போஷக தேவதை (பூஷா தேவதையென்பது மதம்) இந்திரனுக்கு அனுகூலமாயிருக்கின்றது. (4)

குறிப்பு—பூஷா = இரவி விசேடம். இதுவே பூஷா தேவதை, போஷக தேவதை யெனப்படுகின்றது.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
149. गौर्धयति मरुतांश्रवस्युर्माता मघोनाम् ।
३ २उ ३ १ २
युक्ता वह्नी रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-94-1.

𑌗𑍌𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌘𑍋𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀 𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

मघोनाम्, मरुताम्, माता, रथानां, वह्नीः, युक्ता, गौः, श्रवस्युः, धयति ॥

பதவுரை.

मघोनां	𑌮𑌘𑍋𑌨𑌾𑌂	தனமுள்ள
मरुतां	𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂	மருததுக்களுடைய
माता	𑌮𑌾𑌤𑌾	மாதாவானவள்
रथानां	𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂	மருததுக்களின்
वह्नीः	𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀𑌃	வடவானலததினின்று தாங்குவிபபாளாய்
युक्ता	𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾	யாணடும பூசிககபபட்டவளாகிய
गौः	𑌗𑍌𑌃	ஆகாயவடிவ, கோ, மாதா
श्रवस्युः	𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃	அனனததை விருமபியவளாய்
धयति	𑌧𑌯𑌤𑌿	தனது புததிரனைப போஷிககின்றுள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—5. விநது, அல்லது, பூததசேஷா ரிஷி.

தனமுடைய மருததுககளை யுண்டாக்கபபட்ட, கோ, என்னும ஆகாய வடிவ மாதா சோமததைக குடிககின்றுள், அல்லது தனது புததிராகளைப் பாதுகாககின்றுள, யாது விருமபி மருத்துக்களைக காப்பாற்றுகின்றுள் எனின்? அனன விருபபுடையாளாய்) (அவள்) எததன்மையாளெனின்?

மருத்துக்களை பெரிய வடவாலனங்களோடுச சேர்ப்பவள். அவள் யாண்டும் புசிககததககாளா யிருககினறுள.

'கோ மாதாவினினறு பாலகள, அலலது மருத்துககளுணடாயின, என மறையுங கூறுகினறது ஆதலின கௌ—எனறது 'மததிமை' எனனும வாககு அதன கணணேயே மததியததானமான மருததுககளு மிருததலின அவைகள அதனுடைய புததிராகள என உபசரிககபபடு கினறன. (5)

குறிப்பு—வாயு புததிராகளான மருததுககளோடு சோநது கீாததியை விருமபி மழையை அனுபபுகினறுள எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३२ ३ १ २
150. उप नो हरिभिः सुतं याहि मदानां पते ।
१२ ३ १२ ३२
उप नो हरिभिः सुतम् ॥ ६ ॥

இருக்கு8-93-31.

உவ நொ ஹரிஹிஃ ஸுதம் யாஹி மதாநாம் வதெ ।
உவ நொ ஹரிஹிஃ ஸுதம் ॥

அந்வயம்.

मदानां, पते !, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि ॥

பதவுரை.

मदानां	மதாநாம்	சோமஙகடகு
पते !	வதெ !	இறைவனுகிய இநதிர !
हरिभिः	ஹரிஹிஃ	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	நஃ	எஙகளுடைய (வேளவியில)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதறபொருடடு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில வருவாயாக
हरिभिः	ஹரிஹிஃ	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	நஃ	எஙகளுடைய (வேளவியில்)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதற்பொருடடு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ அல்லது, சுககக்ஷாவா ரிஷி.

மதங்கட்குத தலைவனே! மதந தருவது மதமாம. சோமரசத்தால் மதம் (களிப்பு) உண்டாகலின சோமரசம் மதமெனப்பட்டது எனவே சோமங்கட் கிறைவ! (என்பது திரண்ட பொருள்). இந்திரனே! நீ நூறு, ஆயிர மெண்கொண்ட (அளவற்ற) குதிரைகளோடு கூடிய இரதத்தில் எங்களுடைய வேள்வியில பிழிந்துள்ள சோமரசத்தை அருந்தற பொருட்டு விரைவில வருவாயாக என்பதாம

उप नो हरिभि. सुतं என மறிததுங கூறியது, ஆதரவின பொருட்டாம

'आ शतेन हरिभि' எனபது முதலிய வாககியஙகளில அநேக குதிரைகள எனச சுருதியில கூறபபட்டிருததலின், ஈண்டும இஃது ஆயிரக கணககாயக கொள்ளபபட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २
151. इष्टा होत्रा असृक्षतेन्द्रं वृधन्तो अध्वरे ।
१ २ ३ १ २र
अच्छावभृथमोजसा ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-93-23.

இஷ்டா ஹோத்ரா அஸ்ருக்ஷதேந்த்ரம் வ்ருதந்தோ அத்வரே ।
அச்சாவப்ருதமோஜஸா ॥

அந்வயம்

अध्वरे, वृधन्तः, इष्टाः, होत्राः, अवभृथं अच्छ, ओजसा, इन्द्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்
वृधन्तः	வ்ருதந்த:	அவியால இந்திரனை வளாக்கின்ற வாகளும
इष्टाः	இஷ்டா:	வேட்கின்றவாகளுமான
होत्राः	ஹோத்ரா:	இருககுமறை படிப்போர்கள் எழுவரும
अवभृथं अच्छ	அவப்ருதம் அச்ச	வேள்வி முடிவு நீராடுமவரை
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைக குறிதது
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	அவியைக கொடுததுக கொண்டிருப்பார்களாகு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. சுருதகக்ஷோ அல்லது சுதக்ஷோ ரிஷி.

எங்களுடைய வேள்வியில் அவிகளால் இந்திரனை வளர்க்கப்பட்டவர்களும், வேள்வியாற்றுவோர்களுமான ஏழு ஹோதாக்கள் என்னும் இருக்குணர்ந்தார்கள், சோமரசம் பிழிந்தெடுக்குமளவும் தமதாற்றலோடு கூடியவர்களாய இந்திரனைக் குறித்து ஆகுதி செய்துகொண்டிருப்பார்களாக, வேள்வி முடிவில் நீராடுமவரை இருக்கு மறை யோதுவோர்கள் ஆராதிக்கின்றார்கள் என்பது கருத்து (7)

குறிப்பு —வேள்வியில் குறைவுபாடிருக்குமாயின் அதை நீக்குதற்குரிய அவிகளைத் தயார் செய்வீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

३२उ ३१ २र ३२३१२ ३१२

152. अहमिद्धि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रह ।

३१ २र

अहꣳ सूर्य्य इवाजनि ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-10.

அஹமித்தி பிதுஷ்பரி மேதாம்ருதஸ்ய ஜக்ரஹ ।
அஹம் ஸூர்ய்ய இவாஜநி ॥

அந்வயம்.

पितुः, ऋतस्य, मेधां, अहं इत्, परिजग्रह, हि, अहं, सूर्यः इव अजनि ॥

பதவுரை.

पितुः	பிது:	பரிபாலிப்போனாகிய
ऋतस्य	ருதஸ்ய	உண்மை வடிவுள்ள இந்திரனுடைய
मेधां	மேதாம்	அநுக்கிரகமாகிய புத்தியை
अहं इत्	அஹம் இத்	யானே
परिजग्रह	பரிஜக்ரஹ	கிரகித்துள்ளேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின் ?
अहं	அஹம்	யான்
सूर्य्य इव अजनि	ஸூர்ய்ய: இவ அஜநி	சூரியன் விளக்கிக்கொண்டு எழுமாறு எழுந்துள்ளேன் (ஆதலின் எனக்)

* जग्रभ, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வத்ச கண்வ ரிஷி.

பாதுகாப்பவனும், சத்தியனுமாகிய அவ் விந்திரனுடைய அநுக்கிரகமாகிய புத்தியை, யாமொருவனே அடைந்தவனாக யிருக்கின்றேன். மற்றையார் அல்லர். யாது காரணத்தால் இவ்வாறாம் எனின்? நான் சூரியன்போல் உண்டானேன் ஆதலின். அதாவது—சூரியன் பிரகாசித்துக்கொண்டு எழுகின்றதுபோல யான் தோன்றினேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

153. रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।
क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-13.

𑌰𑍇𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌧𑌮𑌾𑌦 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍁𑌵𑌿𑌵𑌾𑌜𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌮 ॥

அந்வயம்.

क्षुमन्तः, याभिः, मदेम, नः, इन्द्रे सधमादे, रेवतीः, तुविवाजाः, सन्तु ॥

பதவுரை.

क्षुमन्तः	𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃	அன்னமுடைய யாங்கள்
याभिः	𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃	எப்பசுக்களால்
मदेम	𑌮𑌦𑍇𑌮	களிப்படைகின்றோமோ,
नः	𑌨𑌃	எம்முடைய (அப் பசுக்கள்)
इन्द्रे सधमादे	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌧𑌮𑌾𑌦𑍇	எம்மோடு இந்திரன் களிப்புற்று விட்டது
रेवती.	𑌰𑍇𑌵𑌤𑍀𑌃	பால், நெய், முதலியவைகளென்னும் தன்முடையவைகளாகவும்
तुविवाजा.	𑌤𑍁𑌵𑌿𑌵𑌾𑌜𑌾𑌃	மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாகவும்
सन्तु	𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4 இருககு—9 சுனசசேப ரிஷி

அன்ன முடையாாகளான யாஙகள எப பசுககளால ஆனநதமடைவோமோ, எஙகளோடுகூட இநதிரன களிபபடைநத விடதது எஙகளுடைய அப் பசுககள, பால, நெய முதலியவைகளெனனுந தனமுடையவைகளாகவும, மிகுநத ஆறறலுடையவைகளாகவும இருககுக (9)

குறிப்பு—அனனததையுந தனததையும விரும்பும் எஙகளுடைய தோததிரஙகள எபபோதுங களிபபுறற இநதிரனிடதது இருககுக எனபது ஆஙகிலம்

மநதிரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
154. सोमः पूषा च चेततुर्विश्वासां सुक्षितीनाम् ।
३ २ २क ३ २ २
देवत्रा रथ्योऽहिता ॥ १० ॥

ஸொமஃ பூஷா ச செததுர்விஶ்வாஸாம் ஸுக்ஷிதீநாம் ।
தெவத்ரா ரத்யொऽஹிதா ॥

அந்வயம்.

देवत्रा, रथ्यः, अहिता, सोमः, पूषा च, विश्वासां, सुक्षितीनां, चेततु. ॥

பதவுரை.

देवत्रा	தெவத்ரா	தேவாகளுககுள
रथ्यः	ரத்யஃ	தேருககுரியனும
अहिता	அஹிதா	ஏறிச செலலுகினற
सोमः	ஸொமஃ	சோமனும,
पूषा च	பூஷா ச	சூரியனும,
विश्वासां	விஶ்வாஸாம்	எலலா
सुक्षितीनां	ஸுக்ஷிதீநாம்	{ மனிதாகளாலும இநதிரனுககுக கொடுக்கபபடட அவிகளை
चेततु.	செததுஃ	அறிவாாகளாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—10 சுனசேபர் அல்லது வாமதேவ ரிஷி.

தேவர்களுக்குள் இரதம் மேற்றத்தக்க சோமனும், அத்தகைய சூரியனும், நல்ல மனிதர்கள் சம்பந்தமாய் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்படும் அவிகளை அறிவார்களாக (10)

குறிப்பு—ரண்டு க்ஷிதி என்றது—பிரஜை வேள்வித்தலைவன் தலைவிகளால் கொடுக்கப்பட்ட அவிகளைச், சோம சூரியர்கள் தேவர்கட்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३ १ २३ १ २ ३ १ २२
155. पान्तमा वो अन्धस इन्द्रमभि प्रगायत ।
३ १२ ३१ २३ १ २ ३ २
विश्वासाहंं शतक्रतुं मंंहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-92-1.

பாந்தமா வொ அந்தஸ இந்த்ரமபி ப்ரகாயத ।
விஶ்வாஸாஹம் ஶதக்ரதும் மம்ஹிஷ்டம் சர்ஷணீநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) वः, विश्वासाहं, शतक्रतुं, चर्षणीनां, मंहिष्ठं, अन्धसः, आपान्तं, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்காள !)
वः	வ:	நீவிர்
विश्वासाहं	விஶ்வாஸாஹம்	சத்துருக்கள் அனைவரையும் அடக்குபவனும்
शतक्रतुं	ஶதக்ரதும்	பலவகை, அறிவுகளை அல்லது கருமங்களை யுடையவனும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்கட்கு
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	மிக்க தனங்கொடுப்பவனும்
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமமாகிய அன்னத்தை
आपान्तं	ஆபாந்தம்	நோக்கமாய் அருந்துபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ரகாயத	நன்கு துதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேட்போர்களே! நீங்கள் சோம' மெனப்படும் அன்னத்தை நோக்கமாக அருந்துவோனாகிய இந்திரனை இனிது போற்றுவீர்களாக எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? சத்துருக்களனைவரையும், அல்லது பூதங்களனைத்தையும் அடக்குபவனும், இதுபற்றியே, பலவகை நுண்ணறிவுகளை யுடையானும், அல்லது பலவகைக் கருமமுடையானும், மற்றும், மனிதர்கட்கு மிகுந்த திரவியத்தை யளிப்போனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்கட்கு ஆராதிக்குந் தன்மையாற் போற்றத்தக்கவனுமாகிய இந்திரனை. இனிது தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக என அந்வயித்துக்கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ १२३ १ २
156. प्र व इन्द्राय मादनꣳ हर्यश्वाय गायत ।
१ २ ३ १ २
सखायः सोमपाव्ने ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-1.

ப்ர வ இந்த்ராய மாதநம் ஹர்யஶ்வாய காயத ।
ஸகாய: ஸோமபாவ்நே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, वः, हर्यश्वाय, सोमपाव्ने, इन्द्राय, मादनं, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாய:!	நண்பர்களே !
व:	வ:	நீங்கள்
हर्यश्वाय	ஹர்யச்வாய	அரி என்னும் குதிரைகளை யுடையவனும்
सोमपाव्ने	ஸோமபாவ்நே	சோமரசம் அருந்துவோனும் ஆகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
मादनं	மாதநம்	களிப்புண்டாக்குதற்குரிய தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரகாயத	இனிது பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

மித்திரர்களே! நீங்கள் அரியென்னும் பெயர் பூண்ட குதிரைகளை யுடையானும், சோமபானம் பண்ணுபவனுமாகிய இந்திரனுக்கு ஆனந்தம் விளைவிக்கும் தோத்திரத்தை நன்கு படிப்பீர்களாக. (2)

குறிப்பு—பொன்னிறம் அல்லது பச்சை நிறமாகிய குதிரைகளை யுடையானும் என்பதும், மயக்கத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடிப்பவனும் என்பதும் ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

157. वयमु त्वा तदिदर्था इन्द्र त्वायन्तः सखायः ।

१ २ ३ १ २

कण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-2-16

வயமு த்வா ததித³ர்தா² இந்த்³ர த்வாயந்த: ஸகா²ய: ।

கண்வா உக்தே²பி⁴ர்ஜரந்தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वायन्तः, सखायः, वयं, तदिदर्थाः, त्वा, कण्वाः, उक्थेभिः, जरन्ते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वायन्तः	த்வாயந்த:	உன்னைத் தம மவனுகச் செய்ய விரும்பிய
सखाय वयं	ஸகாய: வயம்	மித்திரர்களான யாங்கள்
तदिदर्थाः	தத்இத்அர்த்தா:	உன்னைத் துதிப்பதுவே பய னெனக் கொண்டவர்களாய்
त्वा	த்வா	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.
कण्वाः	கண்வா:	கண்ணுவ கோத்திரத்தினாக ளான எனது புத்திராகளும
उक्थेभिः	உக்தேபி:	வேதமந்திரங்களாகிய துதிகளால
जरन्ते	ஜரந்தே	உன்னையே துதிக்கின்றாகள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. மேதாதிதியும், பிரியமேதரும் ரிஷிகள்.

இந்திர ! உன்னை, யாமே எனக்கொள்ள விரும்பிய ஒத்த அறிவுடைய நண்பர்களான யாங்கள், நின்னைத் துதிப்பதுவே பயனெனக் கொண்டவர்களாய் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். கண்ணுவ கோத்திரத்திலுதித்த எனது புத்திரர்களும் சஸ்திரமென்னும் தோத்திர விசேடங்களால நின்னையே போற்றுகின்றார்கள் என்பதாம். (3)

* उ—(உ) என்றது, அசைச சொல்.

மந்திரம் 4.

158. १ २ ३ १२ ३ २र ३ १ २
इन्द्राय मद्वने सुतं परिष्टोभन्तु नो गिरः ।
३ १ २ ३१२
अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-93-19.

இந்த்ராய மத்வநே ஸுதம் பரிஷ்டோபந்து நோ கிர: ।
அர்கமர்சந்து காரவ: ॥

அந்வயம்.

मद्वने, इन्द्राय, सुतं, नः, गिरः, परिष्टोभन्तु, कारवः, अर्कं, अर्चन्तु ॥

பதவுரை.

मद्वने	𑌮𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇	களிக்கும் தன்மையையேயுடைய
इन्द्राय	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯	இந்திரனுக்குப்
सुतं	𑌸𑍁𑌤𑌂	பிழிந்துள்ள சோமத்தை
नः	𑌨𑌃	எமது
गिरः	𑌗𑌿𑌰𑌃	தோத்திர வாக்குகள்
परिष्टोभन्तु	𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌭𑌨𑍍𑌤𑍁	முற்றுந் துதிப்பனவாகுக.
कारव	𑌕𑌾𑌰𑌵𑌃	துதிப்போர்கள்
अर्कं	𑌅𑌰𑍍𑌕𑌂	யாவரும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப்
अर्चन्तु	𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍁	பூசிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஆனந்திக்கும் தன்மையையுடைய இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தை, எமது வாக்குகள் மிகத் துதிசெய்வனவாகுக. மற்றும், தோத்திரஞ் செய்விப்போர்களும் துதிப்போர்களும், யாவராலும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப் பூசிப்பார்களாக. (4)

स्तोभति : என்பதற்கு—துதித்தல் பொருளென நிகண்டு 3-14-4-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு—சோமத்தைத் தேவதையாகக்கொண்டு பூசித்தல் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

३ १ २   ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

159. अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि ।

१ २ ३ २उ   ३ १ २

एहीमस्य द्रवा पिब ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-16-11.

𑌅𑌯𑌂 𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 ஸோமோ 𑌨𑌿𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌅𑌧𑌿 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 ।
𑌏𑌹𑍀𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌬 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, अयं सोम·, बर्हिषि अधि, निपूतः, इम्, अस्य, एहि, द्रव, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தே	நின்பொருட்டு
अयं सोमः	அயம் ஸோம:	இச் சோமம்
बर्हिषि अधि	பர்ஹிஷி அதி	வேதிகையில் விரித்துள்ள தருப்பையின்மீது
निपूतः	நிபூத:	பவித்திரமாக்கப்பட்டுள்ளது.
इम्	இம்	இப்போது
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமத்திற்கருகில்
एहि	ஏஹி	வருவாயாக, (வந்து ஓமம்பண்ணுமிடத்திற்கு)
द्रव	த்ரவ	விரைவில் போவாயாக.
पिब	பிப	(போய் அச் சோமத்தை) அருந்துவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. இரிமீட ரிஷி.

இந்திரனே! நினக்காக இச் சோமரசம், வேதிகையிற் பரப்பி யிருக்கின்ற தருப்பையின் மீது ஆடையின நுனியால் சோதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது இடித்துப் பிழிதன் முதலிய சம்ஸ்காரங்களால் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதெனபது பொருள. இப்போது இத் தகைய சோமத்தின பொருட்டு வருவாயாக. வந்து யாண்டு ரசவடிவ சோமம ஓமம பண்ணப்படுகின்றதோ, ஆண்டு விரைவிற் செலவாயாக. (சென்ற) பின்னா அச்சோமத்தை அருந்துவாயாக எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

३ २ ३१२ ३१ २ ३१२

160. सुरूपकृत्नुमूतये सुदुघामिव गोदुहे ।

३ २ ३ १ २

जुहूमसि द्यवि द्यवि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-4-1

ஸுரூபக்ருத்நுமூதயே ஸுதுகாமிவ கோதுஹே ।
ஜுஹூமஸி த்யவி த்யவி ॥

அந்வயம்.

सुरूपकृत्नुं, ऊतये, गोदुहे, सुदुघां इव, द्यवि द्यवि, जुहूमसि ॥

பதவுரை

सुरूपकृत्नुं	ஸுரூபக்ருத்நும்	நற்கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை
ऊतये	ஊதயே	நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு,
गोदुहे	கோதுஹே	பால் கறத்தற் பொருட்டு
सुदुघां इव	ஸுதுகாம் இவ	அழகிய பாற்பசுவை யழைப்பது போல
द्यवि द्यवि	த்யவி த்யவி	ஒவ்வொரு நாளும்
जुहूमसि	ஜுஹூமஸி	ஆவாகனம் பண்ணுகின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—6 மதுச்சந்த ரிஷி.

நற்கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை, எங்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாடோறும் அழைக்கின்றோம் அழைப்பதிலுவமை —பால் கறப்பதற்கு நற்பசுவை அழைப்பது போன்றெனல் அதாவது நன்கு பால் கறக்கும் பசுவை உலகில் பால் கறப்போன் பால் கறப்பதற்கு வேண்டிக் கூப்பிடுவது போன்று என்பதாம். ‘த்யவி த்யவி’ என்றது பன்னிரு தினத் தின் பெயர் எனக் கூறுகின்றது நிருக்தம். ஆதலின் நாடோறும் என்றது பன்னிரு பகலெனக் கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ २ ३१ २ ३१२
161. अभि त्वा वृषभा सुते सुतꣳ सृजामि पीतये ।
३ १ २ ३ १२
तृम्पा व्यश्नुही मदम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-22.

அபி த்வா வ்ருஷபா ஸுதே ஸுதம் ஸ்ருஜாமி பீதயே ।
த்ரும்பா வ்யச்நுஹீ மதம் ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ !, त्वा, सुते, सुत, पीतये, अभिसृजामि, तृम्पा, मदं, व्यश्नुही ॥

பதவுரை.

हे वृषभ!	ஹெ வ்ருஷப!	வேட்கையைப் பெய்யும் இந்திர!
त्वा	த்வா	உன்னைக் குறித்து
सुते	ஸுதெ	சோமரசம் பிழிந்த காலத்து
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்த அச் சோமரசத்தை
पीतये	பீதயெ	அருந்துவதற்கு
अभिसृजामि	அபிஸ்ருஜாமி	(நினக்கு) ஆப்பிக்கின்றேன்.
तृम्पा	த்ரும்பா	திருப்தியைச் செய்வதும்
मदं	மதம்	களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய சோமரசத்தை
व्यश्नुही	வ்யச்நுஹீ	நன்கு ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—7. திரிசோக ரிஷி.

விரும்பியதை மழையெனப் பெய்வோனாகிய இந்திரனே! உனக்குச் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து, பிழிந்த அச் சோமரசத்தை யருந்துவதற்கு ஆப்பணஞ் செய்கின்றேன். திருப்தியைத் தருவதும், களிப்பையுண்டாக்குவதுமாகிய அச் சோமரசத்தை இனிது பெற்றுக்கொள்வாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २र३ १ २ ३ २
162. य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः ।
१ २र३ १ २
पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-82-7.

ய இந்த்ர சமஸெஷ்வா ஸொமச்சமூஷு தெ ஸுத: ।
பிபெதஸ்ய த்வமீசிஷெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सुतः, यः, सोमः, चमसेषु, चमूषु, आ, अस्य, त्वं,
पिब इत्, ईशिषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	நின பொருட்டு
सुत	ஸுத:	பிழியபபட்ட
यः सोम	யஃ ஸோமஃ	எச சோமரசம
चमसेषु	சமஸெஷு	சமசு, எனனுமபாத்திரங்களிலும
चमूषु	சமூஷு	கிரகம எனனும பாததிரஙகளிலும
आ	ஆ	நிறைககபபட்டிருக்கின்றதோ,
अस्य	அஸ்ய	அச சோமரசததை
त्वं	த்வம்	நீ
पिब इत्	பிப இத்	அவசியம அருநதுவாயாக, (இநதிர! நீ)
ईशिषे	ஈஶிஷெ	ஈசனாயிருககினறாய், (ஆதலின்).

சாயண பாடியம.

கண்டம்—5. இருககு—8. குசீத ரிஷி.

இநதிர! உனபொருட்டுப பிழியபபட்ட சோமரசம, சமசு, எனனும பாத்திரஙகளிலும, அருநதறகுரிய கிரகம, எனனும பாததிரஙகளிலும, நிரமபியிருககினறது. இதனுடைய அச சோமரசததை ஒரு தலையாகக குடிபபாயாக. எவவாறு அஃது யான குடிததறகுரியதோவெனின? ஆணடுக கூறபபடுகினறது'—இநதிரனே! நீ உணமையில அதற்கு ஈசனாயிருககின்றாய ஆதலின. அருநதுவயாக என முடிததுககொள்க (8)

குறிப்பு.—பிழிநதெடுககும பலலோர்களால அநேக அகபபைகளில நிறைய வைததிருககினறது அதை அருநதுவாயாக எனபது பிறர் கொள்கை.

மந்திரம் 9.

163. योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे ।
सखाय इन्द्रमूतये ॥ ९ ॥

இருககு 1-30-7.

யொகெ யொகெ தவஸ்தரம் வாஜெ வாஜெ ஹவாமஹெ ।
ஸகாய இந்த்ரமூதயெ ॥

அநவயம்.

योगे योगे, वाजे वाजे, तवस्तरं, इन्द्रं, ऊतये, सखाय', हवामहे ॥

பதவுரை.

योगे योगे	யொகெ யொகெ	ஒவவொரு கருமத தொடககததிலும
वाजे वाजे	வாஜெ வாஜெ	இடையூருகப போரவிளைநத விடதது
तवस्तरं	தவஸ்தரம்	பேராறறலுடைய
इन्द्रं	இநத்ரம்	இநதிரனை,
ऊतये	ஊதயெ	(எமமை) காககும பொருட்டு
सखाय.	ஸகாயः	மிததிராகளான நாஙகள
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைககினறேம

சாயண பாடியம.

கணடம—5. இருககு—9 சுனசசேப ரிஷி.

அவவக கருமததின றெடககததில கருமததைக கெடுககநதுககு போருணடாகிய விடதது, ஆறறல மிககுடைய இநதிரனை, மிததிரகளைப போல அனபுடைய யாஙகள எமமைப பாதுகாத்தற பொருட்டு அழைக கினறேம. (9)

மந்திரம் 10.

२उ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २र

164. आ त्वेता निषीदतेन्द्रमभिप्रगायत ।

१ २ ३ १ २

सखायः स्तोमवाहसः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-5-1.

ஆத்வேதா நிஷீதத இந்த்ரமபிப்ரகாயத ।

ஸகாயஃ ஸ்தோமவாஹஸஃ ॥

அங்வயம்.

स्तोमवाहसः, हे सखायः ! तु, आ इत, आ इत, निषीदत, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

स्तोमवाहस:	ஸ்தோமவாஹஸ꞉	ஸ்தோத்திரக் கொத்துகளை யடைவிக்கின்ற
(हे) सखाय. !	(ஹே) ஸகாய꞉ !	வேட்போர்காள்! நீவிர்
तु	து	மிக விரைவாய்
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக,
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக. (வந்து)
निषीदत	நிஷீதத	உட்காருங்கள், (உட்கார்ந்து)
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ரகாயத	பலவகையாயத் தோத்திரம் புரிவீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. மதுச்சந்த ரிஷி.

ஈண்டு 'து' என்றது விரைவுப் பொருள்கொண்ட அசைச் சொல், ஆ-இத. ஆ-இத, என இரண்டு ஆகாரங்களால் மந்திரத்தில் இத:—வருவீர்களாக, என்பதை இரட்டித்துக்கொள்ளக் கொண்டு விட்டது நண்பர்களான வேட்போர்களே! (நீவிர்) விரைவாக இக்கருமத்தில் வருவீர்களாக, வருவீர்களாக எனப் பொருள்பட்டது. ஈண்டு அன்பின் பொருட்டு இரட்டித்தலாம். வந்து உட்காருவீர்களாக. மற்றும் இந்திரனை எல்லா வகையாலும் நன்கு துதிப்பீர்களாக. எத்தன்மையர் நீவிரெனின்? மும்முறையாகவும், ஐம்முறையாகவும், பத்துமுறையாகவும் சொல்லப்படுகின்ற தோத்திர மஞ்சரிகளை (ஸ்தோமங்களை) இக்கருமத்தில் அடைவிப்போர்களாவீர்கள்.

குறிப்பு —ஸ்தோமம்—துதிமஞ்சரி.

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१ २२ ३१ २
165. इदंꣳ *ह्यन्वोजसा सुतंꣳ राधानां पते ।
२ ३ २ १ २
पिबात्वा ३ स्य गिर्वणः ॥ १ ॥

இருக்கு 3-51-10.

இதம் ஹ்யந்வோஜஸா ஸுதம் ராதாநாம் பதே ।
பிபாத்வா ஸ்ய கிர்வண: ॥

அந்வயம்.

हे राधानां पते!, गिर्वणः, ओजसा, इदं, अनु, ओजसा, सुतं, अस्य, तु, पिब, हि ॥

பதவுரை.

हे राधानां पते!	ஹே ராதாநாம் பதே!	தனங்கட்கிறைவனே!
गिर्वण !	கிர்வண !	தோத்திரத்தாற் போற்றத்தக்க இந்திர !
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு கூடிய நீ
इदं अनु	இதம் அநு	இம்முறையாய்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியுடன் (கற்களாலிடித்து)
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமரசத்தை
तु	து	விரைவில்
पिब हि	பிப ஹி	அருந்துவாயாக

* अन्वोजसा, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. விசுவாமித்திர ரிஷி.

திரவியங்கட் கிறைவனே! துதியாற் போற்றத்தக்க இந்திர! வலியோடு கூடிய நீ இம்முறையால் ஆற்றலோடு கற்களாற் (இடித்துப்) பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட இச் சோமரசத்தை விரைவி லருந்துவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २२ ३१२ ३ १ २ ३ १ २
166. महाँ इन्द्रः परश्च *नो महित्वमस्तु वज्रिणे ।
१ २२ ३ १ २२
द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ २ ॥

இருக்கு 3-51-10.

மஹாம் இந்த்ர: பரஶ்ச நோ மஹித்வமஸ்து வஜ்ரிணே ।
த்யௌர்ந ப்ரதிநா ஶவ: ॥

அந்வயம்.

नः, इन्द्रः, महान्, परः, वज्रिणे, महित्वं, अस्तु, द्यौः न, शवः, प्रथिना ॥

பதவுரை.

नः	ந:	எமது
इन्द्रः	இந்த்ர:	இவ், விந்திரன்
महान्	மஹாந்	தேகத்தாற் பெரியனாகவும்
परः	பர:	குணத்தால் மேம்பட்டவனாகவு (முள்ளான)
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிரமேந்திய இந்திரனுக்கு
महित्वं	மஹித்வம்	(முற்கூறிய இருவகைப்) பெருந் தன்மைகளும்
अस्तु	அஸ்து	எப்போதும் இருக்குக, (மற்றும்)
द्यौः न	த்யௌ: ந	வானுலகுபோன்று
शवः	ஶவ:	சேனைவடிவ ஆற்றலும்
प्रथिना	ப்ரதிநா	மிக்க கீர்த்தியுள்ளதாகுக

* नु, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விந்திரன் தேகத்தாற் பெரியன், குணங்களாலுஞ் சிறந்த அன்றியும், வச்சிரந் தாங்கிய இந்திரனுக்கு முற்கூறிய இருவகைத் தன்மைகளும் எப்போது முண்டாகுக. ஆயினும, இபற்றையிலவை யும வாழ்ததுதல் அன்பினுலாம இன்னும், விண்ணுலகுபோன்று னுடைய சேனைவடிவ வலி தழைத்தோஙகுக. ஈண்டுத் தழைத என்பது எஞ்சி நின்றது. விண்ணுலகு எவவாறு விரிநதுள்ளதே தொப்ப இவனுடைய சேனை விரிநதோஙகுக என்பது பொருள. ' நு ' விரைவு நாமஙகளுட் கூறியிருப்பினும அப் பொருள் ஈண்டு யாமையின் கூட்டுறவாகிய பொருளே ஈண்டுக கொள்ளபபட்டது. உலகவழக்கில் நிடேதப்பொருள, உவமைப் பொருள் என இ பொருளே யுடைத்து. அவற்றுள் எப பதத்தோடு அநவயப்படுகி அப் பதத்தினின்றும முற்கூறப்பட்ட நகாரம நிடேதப்பொருளே தாம். பின்னர்க் கூறப்பட்ட நகாரம உவமைப பொருளேயுடையதாம முனிவரும் 1, 2, 6-ல் இதறகு இவ் வண்ணமே பொருள கூறி (இது பற்றியே) ஈஙகு உவமை வாசகமாகிய ' द्यौ ' 'தயௌ ' சொல்லின் பினனா, ' द्यौर्न ' என நகாரங கூறப்பட்டிருததலின் நகார உவமைப் பொருள் கொள்ளக கிடநதமை காண்க.

குறிப்பு.—ஈணடுப் பாடியததிற் குறிப்பிட்ட ' நு ' என்னுஞ் சொ பிரதிகளிலிருககலாம.

மந்திரம் 3.

१ २र ३१ २ ३२ ३१ २र
167. आ तु न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभꣳ संगृभाय ।
३ १ २र
महाहस्ती दक्षिणेन ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-

ஆ து ந இந்த்ர க்ஷுமந்தம் சித்ரம் க்ராபம் ஸம்க்ருபாய மஹாஹஸ்தீ தக்ஷிணேந ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ?, तु, नः, क्षुमन्तं, चित्रं, ग्राभं, दक्षिणेन, आसंगृभाय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
महाहस्ती	மஹாஹஸ்தீ	பெருங் கைகளையுடைய (நீ)
तु	து	இப்போது
नः	நஃ	எங்கட்குக் கொடுத்தற்பொருட்டு,
क्षुमन्तं	க்ஷுமந்தம்	துதிக்கத்தக்கதும்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையானதும்
ग्राभं	க்ராபம்	கொள்ளத்தக்கதுமாகிய தனத்தை
दक्षिणेन	தக்ஷிணேந	வலக்கையால்
आसंगृभाय	ஆஸம்க்ருபாய	நேர்முகமாய் எடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3 குசீதோ கண்ணுவ ரிஷி

இந்திர ! மகத்தான கைகளையுடைய நீ எங்கட்குக் கொடுத்தற் பொருட்டு, போற்றத்தக்கதும், பலவகைப்பட்டதும், கொள்ளற்பாலதுமாகிய தனத்தை வலக்கையால் இப்போதே ஒருமுகப்பட்டு எடுப்பாயாக. (3)

குறிப்பு—வலக்கையால் (சோம) பாத்திரத்தை யெடுத்துச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २
168. अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे ।
३ २ ३ २ ३ १ २
सूनुꣳ सत्यस्य सत्पतिम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-66-4.

அபி ப்ர கோபதிம் கிரேந்த்ரமர்ச யதா விதே ।
ஸூநும் ஸத்யஸ்ய ஸத்பதிம் ॥

அந்வயம்.

गोपतिं, सत्यस्य, सूनुं, सत्पति, इन्द्रं, गिरा, यथा विदे, अभि प्र अर्च ॥

பதவுரை

गोपतिं	கோபதிம்	கோக்கட்குத் தலைவனும்
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	வேள்வியினுடைய
सूनुं	ஸூநும்	புத்திரனும்
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	எசமானர்களைப் பரிபாலிப்பவனு மாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
गिरा	கிரா	துதியால்
यथा विदे	யதா விதே	துதியையும், வேள்விக்கு வருதலையும் அவன் அறியுமாறு
अभि अर्च	அபி அர்ச	முற்றும் மிகப் பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. பிரியமேத ரிஷி

கோக்கட்கு இறைவனாகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தால் (நீவிர்) இனிது பூசிப்பீர்களாக. அவ் விந்திரன் எவ்வாற்றால் தனது தோத்திர முறையை அறிகின்றானோ, அல்லது எவ் வாற்றால் வேள்வியை யுத்தேசித்துச் செல்லற் பாலது, என வுணர்கின்றானோ, அவ்வாற்றால் பூசிப்பீர்களாக என முடித்துக் கொள்க. எவ் வண்ணமாகிய இந்திரனை யெனின்? வேள்வியினுடைய புத்திரனை ஈண்டுப் புத்திரனென்றது, அதில் மிக விருப்புடைமையால் புத்திரனென உபசரிக்கப்பட்டது. மற்றும், எசமானர்களைப் பாதுகாப்போனை. பூசிப்பீர்களாக என மேலே சேர்த்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு—எனது அறிவளவில் சோமரசத்தின் தலைவனாகிய இந்திரனை வாக்கால் போற்றுகின்றேன் என்று கூறுகின்றது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२३ १ २

169. कया नश्चित्र आ भुव दूती सदावृधः सखा ।

२ ३ १ २ ३ २

कया शचिष्ठया वृता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-31-1.

கயா நஶ்சித்ர ஆ புவ தூதீ ஸதாவ்ருத: ஸகா ।

கயா ஶசிஷ்டயா வ்ருதா ॥

அந்வயம்

सदावृधः, चित्रः, सखा, कया, ऊती नः आ भुवत्, शचिष्ठया, कया वृता ॥

பதவுரை.

सदावृध.	ஸதாவ்ருத:	எக்காலும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பவனும்
चित्रः	சித்ர:	விசித்திர குணமுடையோனும்
सखा	ஸகா	நண்பனுமாகிய இந்திரன்
कया	கயா	யாதானுமோர்
ऊती	ஊதீ	திருப்தியைச் செய்கின்ற கருமத்தால்
नः	ந:	எங்கட்கு முன்
आ भुवत्	ஆ புவத்	தோன்றுவானாக.
शचिष्ठया	ஶசிஷ்டயா	அறிந்து செய்த
कया वृता	கயா வ்ருதா	யாதானுமொரு அநுட்டானத்தால்
आ भुवत्	ஆ புவத்	நேரே வெளிப்படுவானாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6 இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி

என்றும் வளர்பவனும், பற்பல குணமுடையவனும், மித்திரனுமாகிய இந்திரன் யாதானுமோர் திருப்தியின் காரணத்தால் எங்களை முன்னிட்டுத் தோன்றுவானாக. மிக நன்குணர்ந்து அநுட்டிக்கப்பட்ட யாதேனுமொரு தற்காலத்திய கருமத்தாலும் முன் தோன்றுவானாக. (5)

குறிப்பு—எங்களுடைய மித்திரனும் எப்போதும் வளர்பவனும், அநேக குணங்களை யுடையவனுமாகிய இந்திரன் தற்காலத்திய வேள்விக்கருமத்தை நடத்திக்கொண்டு காப்பாற்றுதற் பொருட்டு எங்களிடத்தில் விருப்பானாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२ ३ २३ १ २ ३ १२

170. त्यमु वः सत्रासाहं विश्वासु गीर्ष्वायतम् ।

१ २ ३१

आच्या वयस्यूतये ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-62-7.

த்யமு வ: ஸத்ராஸாஹம் விஶ்வாஸு கீர்ஷ்வாயதம் ॥

ஆச்யா வயஸ்யூதயே ॥

அந்வயம்

हे स्तोतः!, सत्रासाहं, वः, विश्वासु, गीर्षु, आयतं, त्यं उ, ऊतये, आच्यावयसि ॥

பதவுரை.

हे स्तोत.!	ஹே ஸ்தோத: !	துதிப்போர்களே ! (நீவிர்)
सत्रासाहं	ஸத்ராஸாஹம்	பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்துகின்ற
वः	வ:	உங்களுடைய
विश्वासु	விஶ்வாஸு	எல்லாத்
गीर्षु	கீர்ஷு	தோத்திரங்களிலும்
आयतं	ஆயதம்	பரவியுள்ள
त्यं उ	த்யம் உ	அவ் விந்திரனையே
ऊतये	ஊதயே	எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
आच्यावयसि	ஆச்யாவயஸி	நேர்முகமாக்கி அனுப்புவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேள்வித்தலைவன் துதிப்போர்களை யழைத்து இனிது கூறுகின்றான் — துதிப்போர்களே ! நீவிர் பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்துவனவும், அல்லது சத்துருக்களைத் தனது வலியா லடைந்து வெற்றிகொள்வனவுமான உங்களுடைய எல்லாத் தோத்திரங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ற (யாண்டும் இந்திரனே, துதிக்கப்படுகின்றானாதலின் அத் துதிகளில் இந்திரன் பரவியுள்ளான்) அவ் விந்திரனையே எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு உங்களுடைய தோத்திரங்களால் எனது வேள்வியை நேரே அடையச் செய்வீர்களாக. (6)

குறிப்பு —எல்லோர்களாலுந் துதிக்கப்பட்டவனும், எக்காலும் வெற்றியுள்ளவனுமாகிய இந்திரனே, எனதானமாவே நீ உனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அடைவாயாக எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
171. सदसस्पति मद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३ २ ३ १ २
सनिं मेधामयासिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-18-6.

ஸத³ஸஸ்பதி மத்³பு⁴தம் ப்ரியமிந்த்³ரஸ்ய காம்யம் ।
ஸநிம் மேதா⁴மயாஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

मेधां, अद्भुतं, इन्द्रस्य प्रियं, काम्यं, सनिं, सदसस्पतिं, अयासिषम् ॥

பதவுரை.

मेधां	மேதாம்	கூரிய மதியை யடைதற் பொருட்டு
अद्भुतं	அத்புதம்	வியப்பைத் தருவதும்
इन्द्रस्य प्रियं	இந்த்ரஸ்ய ப்ரியம்	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
काम्यं	காம்யம்	விரும்பத்தக்கதும்
सनिं	ஸநிம்	தனத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய
सदसस्पतिं	ஸதஸஸ்பதிம்	சதசற்பதி யெனனும் வேட்போரவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை
अयासिषम्	அயாஸிஷம்	(யான) அடைந்துளளேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

நுண்ணறிவைப் பெறுவதன்பொருட்டு யான் 'சதசற்பதி' என்னும் பெயருள்ள தேவதையை அடைந்தவனாயிருக்கின்றேன். எவவிதமாகிய தேவதையை யெனின? ஆசசரியததைத தரததககதும, சோம மருநதுவதிற் கூடவிருககுநதனமையாற் பிரியமானதும், விருமபததககதும, திரவியததை யளிபபதுமாகிய இததனமைய சதசறபதி எனனுந தேவதையை. அடைநதுளளவனு யிருககினறேன என முடிததுககொளக (7)

ஈணடு, सदसस्पतिं, எனபது வேட்போா அவைததலைமைத தெய்வததை.

குறிப்பு—சபைத தலைவனும கீாததியுடையவனும, விரும்பததககோனும அழகுடையவனும வேட்போனுககு அருகிலிருப்பவனுமாகிய இநதிரனைத தனததினபொருட்டு வேண்டுகின்றேன எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३क२र ३१२
172. ये ते पन्था अधो दिवो येभिर्व्यश्वमैरयः ।
३१ २ ३ १२
उत श्रोषन्तु नो भुवः ॥ ८ ॥

யெ தெ வந்தா அயொ திவொ யெபிர்வ்யஶ்வமைரய: ।
உத ஶ்ரொஷந்து நொ புவ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, दिवः, अधः, ये, पन्थाः, येभिः, विश्वं, ऐरयः, ते, उत, नः, भुवः, श्रोषन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
दिवः	திவ:	வானுலகிற்குக்
अधः	அத:	கீழே
ये पन्थाः	யே பந்தா:	எந்த மார்க்கங்க ளிருக்கின்றனவோ,
येभिः	யேபி:	எம் மார்க்கங்களினால்
विश्वं	விஶ்வம்	உலகனைத்தையும்
ऐरयः	ஐரய:	அடைந்திருக்கின்றாயோ,
ते	தே	அம் மார்க்கங்கள் தலைவர்களாற் றுதிக்கத்தக்கனவாம்.
उत	உத	மற்றும்
नः	ந:	எங்களுடைய
भुवः	புவ:	உறைவிடங்களைத்
श्रोषन्तु	ஶ்ரோஷந்து	தலைவர்கள் கேட்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. வாமதேவ ரிஷி.

(இந்திர !) வானுலகிற்குக் கீழாக எவ் வழிகளிருக்கின்றனவோ, எவ் வழிகளால் உலகனைத்தையும் அடைந்திருக்கின்றாயோ, அவ் வழிகள் எசமானர்களாற் றோத்திரம் பண்ணத்தக்கனவாம். ஈண்டுத் தோத்திரம் பண்ணத்தக்கன என்பது எஞ்சி நின்றது மற்றும் நினது அநுக்கிரகத்தால் எசமானர்கள் எங்களுடைய நிவாசத்தானங்களைக் கேட்பார்களாக. (8)

குறிப்பு —விரைவிலோடும் பரிபோல சுவர்க்கத்தின் கீழ் எம் மார்க்கத்தில் நீ சென்றபோதிலும் பூமியில் எங்கள் துதிகள் நினது செவியிற்படத் தக்கனவாகுக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ ३२३१ २

173. भद्रं भद्रं न आ भरेषमूर्जं शतक्रतो ।

१ २ ३ १ २

यदिन्द्र मृडयासि नः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-93-28.

பத்ரம் பத்ரம் ந ஆ பரேஷமூர்ஜம் ஶதக்ரதோ ।
யதிந்த்ர ம்ருடயாஸி ந꞉ ॥

அங்வயம்.

हे शतक्रतो !, इन्द्र !, भद्रं, भद्रं, नः, आभर, इषम् ऊर्जं, नः, यत्,
मृडयासि ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹே ஶதக்ரதோ !	நூற்றுக்கணக்கான கருமங்களைச் செய்தோய் !
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
भद्रं भद्रं	பத்ரம் பத்ரம்	மிக நலந்தரும் தனத்தை
नः	ந꞉	எங்கட்கு
आभर	ஆபர	நிறையத் தருவாயாக.
इषम् ऊर्जं	இஷம் ஊர்ஜம்	வலிவுள்ள அன்னத்தைத் தருவாயாக
न	ந꞉	எங்களைச்
यद् मृडयासि	யத் ம்ருடயாஸி	சுகப்படுத்துவையேல் (தன முதலியவைகளைத் தருவாயாக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நூற்றுக் கணக்கான கருமத்தோய ! அல்லது நூற்றுக் கணக்கான மெய்யுணர்வுள்ளோய் ! இந்திரனே ! மங்களமிக்குடைய அல்லது இன்பமுண்டாக்குகின்ற தனத்தை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அங்ஙனமே அன்னரசத்தை அல்லது வலிவுள்ள அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. எங்களைச் சுகப்படுத்துவையேல், திரவிய முதலியவைகளைத் தருவாயாக என்பதாம்.

ரண்டு, மிருட என்னும் வடமொழிப் பகுதிச் சொல், சுகமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र ३ १२
174. अस्ति सोमो अयꣳ सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उत स्वराजो अश्विना ॥ १० ॥

இருக்கு 8-94-4

அஸ்தி ஸோமோ அயம் ஸுத: பிபந்த்யஸ்ய மருத: ।
உத ஸ்வராஜோ அஶ்விநா ॥

அந்வயம்.

अयं, सोमः, सुतः, अस्ति, अस्य, स्वराजः, मरुतः, पिबन्ति, उत,
अश्विना ॥

பதவுரை.

अयं	அயம்	இந்தச்
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
सुतः	ஸுத:	பிழியப்பட்டு
अस्ति	அஸ்தி	இருக்கின்றது.
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமரசத்தை
स्वराजः	ஸ்வராஜ:	தன்னொளியால் விளங்குகின்ற
मरुतः	மருத:	மருத்துக்கள்
पिबन्ति	பிபந்தி	காலையில் அருந்துகின்றார்கள்.
उत	உத	மற்றும்
अश्विना	அஶ்விநா	அசுவினி குமாரர்களும் காலை யோமத்தில் அருந்துகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10. பிருதுர் ரிஷி.

முன்னிலிருக்கின்ற இச்சோமரசம் மருத்துக்களின் பொருட்டு எங்களால் பிழியப்பட்டிருக்கின்றது இதை ஏற்றுக்கொண்டவிட்டது தனது பிரகாசத்தால் விளங்கப்பட்ட அதாவது பிறவற்றின் பிரகாசத்தால் விளங்கப்படாத என்பதாம் மருத்துக்கள் (வாயு தேவதைகள்) இச்சோம ரசத்தை காலையில் அருந்துகின்றார்கள். இன்னும் அசுவினி குமாரர்களும் காலையிற் செய்யும் சவனத்தில் (கருமத்தில்) அருந்துகின்றார்கள் என்பதாம். (10)

ஆறாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २३१२ ३१ २२
175. ईङ्खयन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते ।
३ १२ ३१२
*वन्वानासः सुवीर्य्यम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-153-1.

ஈங்க்வயந்தீரபஸ்யுவ இந்த்ரம் ஜாதமுபாஸதே ।
வன்வாநாஸ: ஸுவீர்யம் ॥

அந்வயம்.

ईङ्खयन्ती., अपस्युव , जातं, (तं) इन्द्रं, उपासते, सुवीर्यं, वन्वानासः ॥

பதவுரை.

ईङ्खयन्ती	ஈங்க்வயந்தீ:	துதிவாயிலாக இந்திரனை யடைந்தவர்களும்
अपस्युव·	அபஸ்யுவ:	தமது கருமத்தை விரும்பியவர்களுமான இந்திரனுடைய மாதாக்கள்
जातं	ஜாதம்	வெளித்தோன்றிய
(तं) इन्द्रं	(தம்) இந்த்ரம்	(அவ்) விந்திரனைப்
उपासते	உபாஸதே	போற்றுகின்றார்கள். (மற்றும்)
सुवीर्यं	ஸுவீர்யம்	மிக வீரமுள்ள தனத்தை
वन्वानासः	வன்வாநாஸ:	அவ் விந்திரனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

* भेजानासः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7. இருககு—1. இநதிரமாதாககள, தேவ சாமயர்கள், ரிஷிகள்.

துதி முதலியவைகளால இநதிரனை யடைநதவாகளும, தமது கரு மததை விருமபினவாகளுமான இநதிர மாதாககள, அதாவது இம மநதி ரததைக கணடவாகள, வெளிபபடட அவ விநதிரனைக குறிததுப பணிசெய கினறாகள மறறும மிக வீரமுளள தனததை இநதிரனிடததினினறும பெறறுககொளளுகினறவாகளாகினறாகள. (1)

ஈண்டு இநதிர மாதாககளென்பது இருடிகளே.

குறிப்பு—நமது துதிகள இநதிரனிடஞ் சென்று, தங்கி, அடைநது. இருநது ஆற்றலைபபெற இநதிரனை வேணடுகினறன எனபது ஆங்கிலம்.

மநதிரம் 2.

१ २ ३ १ २र

176. *न कि देवा इनीमसि न क्या †योपयामसि ।

३ १२

मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ॥ २ ॥

இருககு 10-134-1

ந கி தெவா இநீமஸி ந க்யா யொபயாமஸி ।

மந்த்ரஶ்ருத்யம் சராமஸி ॥

அநவயம்.

हे देवा !, न कि इनीमसि, न कि योपयामसि, मन्त्रश्रुत्यं, चरामसि ॥

பதவுரை.

हे देवा !	ஹெ தெவாஃ!	தேவாகளே!
न कि इनीमसि	ந கி இநீமஸி	(உஙகள விஷயததில) சிறிதுங கெடுதல செயயோம
न कि योपयामसि	ந கி யொபயாமஸி	மாறுபூககததால மோகிககவும செயயோம.
मन्त्रश्रुत्य	மந்த்ரஶ்ருத்யம்	உஙகளுடைய வாககினினறுங கேடகபபடட கருமததை
चरामसि	சராமஸி	அனுடடிககினறோம

---

* ' न कि देवा ' रिनीमसि ' எனபன இருககு.

† पजोभिरपि कक्षेभिरत्राभिसरभामहे எனபது இருககில அதிக பாடம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. கோதா ரிஷி.

இந்திரன் முதலிய தேவர்காள்! உங்கள் விஷயத்தில் சிறிதும் துன்பஞ் செய்யோம், ஒழுக்கமில்லாததாலும், அல்லது மாறுபட்ட அனுட்டானத்தாலும் மோகிக்கவுஞ் செய்யோம், மற்றென்னெனில்? வேதவிதி வாக்கியங்களாற் கூறப்பட்ட உங்களைப்பற்றிய கருமங்களை அனுட்டிக்கின்றோம். (2)

ஈண்டு 'மாங்' என்னும் வடமொழிப் பகுதி, அகரமாய்க் குறுகி, மகாரங் கெட்டு ஆகாரங்கூடி 'இநீமசி' என்வாகி துன்பமென்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३१२३ १२
177. *दोषो आगाद् बृहद्गाय द्युमद्गामन्नाथर्वण ।
३ २ ३ १ २ ३ १२
स्तुहि देवꣳ सवितारम् ॥ ३ ॥

அதர்வணம் 6-1-1.

தோ³ஷோ ஆகா³த்³ ப்³ருஹத்³கா³ய த்³யுமத்³கா³மந்நாத²ர்வண ।
ஸ்துஹி தே³வம் ஸவிதாரம் ॥

அந்வயம்.

हे बृहद्गाय!, द्युमद्गामन्, आथर्वण, दोषः, आगात्, सवितारं, देवं, स्तुहि ॥

பதவுரை.

हे बृहद्गाय!	ஹே ப்³ருஹத்³கா³ய!	பெருங் கீதம் பாடுவோய்!
द्युमद्गामन्!	த்³யுமத்³கா³மந்!	ஒளியுடன் நடப்போய்!
आथर्वण!	ஆத²ர்வண!	அதர்வண ரிஷி சந்தானனே! (நீ)
दोष	தோ³ஷ:	வேட்போர், எசமானன் என்னுமிவர்களுடைய பிழைகளால் யாதொரு தோஷம்
आगात्	ஆகா³த்	வருகின்றதோ, (அதை) நீக்குதற்பொருட்டு
सवितारं देवं	ஸவிதாரம் தே³வம்	பிரேரகம், என்னுந் தேவதையை
स्तुहि	ஸ்துஹி	துதிப்பாயாக.

* दोषो गाय बृहद्गाय द्युमद्धेहि आथर्वण देवं सवितारम्, என்பது அதர்வணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3 த்ரித்யக ஆதர்வண ரிஷி

பிருகத் என்னும் கீதம் பாடுவோய்! பிரகாசத்தோடு செல்வோய்! அதர்வண ரிஷியின் சந்தானனே! என, இந்த ரிஷி தன் தானமானவையே அழைக்கின்றார். வேட்போர், எசமானன், என்பவர்களின் பிழையால் யாதாகினும் சிறிது தோடம் வருமாகில் அதைப் போக்க 'பிரேகம்' என்னும் தேவதையை நீ துதிப்பாயாக. அல்லது இருளை நாசம் பண்ணும் சவிதா தேவதை, அல்லது இராக்கதர்களைத் தகிக்கச் செய்யுஞ் சவிதா தேவதை வந்திருக்கின்றது. ஆதலின் அதர்வண ரிஷியின் சந்தான! நீ பிருகத் என்னும் தோத்திரத்தைப் பாடுவாயாக இத்தன்மைய பாடலைப் பாடும் என்தானமாவே! நீ விளக்கமுள்ள மறைறயத் துதியைப் பாடுவாயாக. எஞ்சியது மறித்தும் அன்பின் பொருட்டுக் கூறப்பட்டது என்பதாம். (3)

குறிப்பு—வாமதேவ ரிஷி. இரவு நீங்கு தருணத்தில் வந்துவிட்டேன். சவிதா தேவதையைப் பூசிப்பீர்களாக. சவிதா = உண்டாக்குகின்ற தேவதை என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३क २र ३ २ ३ २

178· एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः ।

३ २ २ ३ २

स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-46-1.

ஏஷோ உஷா அபூர்வ்யா வ்யுச்சதி ப்ரியா திவ: ।
ஸ்துஷே வாமஶ்விநா ப்ருஹத் ॥

அந்வயம்

प्रिया, अपूर्व्या, एषः, उषा, दिवः, व्युच्छति, अश्विनौ, वाम्, बृहत्, स्तुषे॥

பதவுரை.

प्रिया	ப்ரியா	யாவர்க்கும் பிரிய காரணமாகியதும
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	முற்போதிலாததும (இச்சமயத்திலுள்ளதும)
एषः	ஏஷ:	எங்கட்குக் காணப்படுகின்றதுமாகிய இந்த

उषा	𑌉𑌷𑌾	உஷா தேவதை
दिवः	𑌦𑌿𑌵𑌃	வானுலகிலிருந்து வந்து
व्युच्छति	𑌵𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	இருட்டைப் போக்குகின்றது. (பிரகாசிக்கின்றது).
हे अश्विनौ !	𑌹𑍇 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	𑌵𑌾𑌮𑍍	உங்களிருவரையும்
बृहत्	𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍	மிகவும்
स्तुषे	𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍇	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. பிரஸகண்ணுவ ரிஷி.

எங்களால் காணப்பட்டதும், யாவர்கட்கும் பிரிய காரணமானதும், முந்திய நடு இரவு முதலிய காலங்களில் இராததும், அதாவது இப்போதிலுள்ளதுமாகிய உஷா தேவதை விண்ணுலகினின்று வந்து இருளைப் போக்குகின்றது அசுவினி குமாரர்காள்! உங்களிருவரையும் உள்ளவாறு மிகத் துதிக்கின்றேன்.

(4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २३ १ २र

179. इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कुतः ।

३ १२ ३ १ २र

जघान नवतीर्नव ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-13.

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌧𑍀𑌚𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌤𑌃 ।
𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌨𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑌵 ॥

அந்வயம்.

अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, दधीचः, अस्थभिः, नव, नवतीः, वृत्राणि, जघान ॥

பதவுரை.

अप्रतिष्कुतः	𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌤𑌃	மாறுபட்ட சப்தமில்லாத (பிறரால் வெல்லமுடியாத)
इन्द्रः	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	இந்திரன்
दधीचः	𑌦𑌧𑍀𑌚𑌃	அதர்வண மறையோனாந் ததீசி ரிஷியின்
अस्थभिः	𑌅𑌸𑍍𑌥𑌭𑌿𑌃	தலை யெலும்புகளினால்

नव	நவ	ஒன்பதாற் பெருக்கிய
नवती.	நவதீ:	தொண்ணூறு (810)
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	அசுரர்களைக
जघान	ஜகாந	கொன்றனன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இதில் சாட்டியாயனருடைய இதிகாசம் சொல்லப்படுகின்றது :— அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதைக கண்டதினாலேயே அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்துவிட்டார்கள். அவர் சுவர்க்கஞ் சென்றவிட்டது இப் பூவுலகம் அசுரர்களால் வியாபிக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்திரன் அசுரர்களோடு போராட முடியாதவனாய், அந்த ரிஷியைத் தேடிச்செல்ல அவர் சுவர்க்கமடைந்தனர் எனக் கேள்விப்பட்டனன் கேட்டு இங்கே அவருடைய எலும்பு சிறிதேனும் மீந்திருக்கின்றதா? என அங்குள்ளார்களை வினவினன். அவர்கள் எந்தத் தலையினால் அசுவினி குமாரர்கட்கு மது வித்தையை உபதேசித்தாரோ, குதிரையின் றலை வடிவ, அந்தச் சிரசிருக்கின்றதென, இந்திரனுக்குக் கூறினார்கள். மற்றும் அது யாண்டுளதோ? எனபதை யாங்களறியோம் எனவுங் கூறிவிட்டனர். அது கேட்ட இந்திரன் அதைத் தேடுவீர்களாக, அல்லது, அதைத்தேட விரும்புவீர்களாக என்றனன். அதைக் கேட்டுத் தேடியவிடத்து குருக்ஷேத்திரத்திலுள்ள, 'சாயணுவத' என்னும் புட்கரணியிற் கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு அவருடைய எலும்புகளால் இந்திரன் அசுரர்களைக் கொன்றனன் என்பதாம்.

(மந்திரப் பொருள்) அன்னியர்களால் மாறுபட்ட வார்த்தை கூறப்படாத இந்திரன் அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷியின் முதுகுமுதலிய விடங்களிலுள்ள எலும்புகளினால், தொண்ணூற்றை ஒன்பது முறையாகக் கொண்ட (அதாவது 810) அசுரர்களைக் கொன்றனன். அது வருமாறு:— மூவுலகத்திலுள்ள தேவர்களையும் வெல்லுதற்பொருட்டு அசுரமாயை முதலில் மூன்று வகையாகின்றது அம் மூன்றும், இறந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என்னும் வேறுபாட்டால் அக்காலத்தவர்களைவெல்ல மூன்று வகையாகின்றது, மீண்டும் ஒவ்வொன்றும் முக்குணமுடையதாகின்றது, இவ்வாறு ஒன்பதாகின்றன. மீண்டும், உற்சாகமுதலிய மூன்று சத்திகளால் முக்குணமான விடத்து இருபத்தேழு (27) ஆகின்றன மறித்தும் முக்குணத்தால் எழுபத்தொன்று (71) ஆகின்றன. இவ்வாறு நான்குமுறை மூன்றுற பெருக்கினமாயைகளால் பத்துத் திக்குகளிலும், ஒவ்வொன்றும் நிலைத்தவிடத்து (810-வகை) என்பது பொருந்துகின்றது இவ் விதமாகிய ஆவரணங்களை, அல்லது அசுரக் கூட்டங்களைக் கொன்று விட்டனன் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २
180. इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः ।
३ १ २ ३ १ २२
महाँ अभिष्टिरोजसा ॥ ६ ॥

இருககு 1-9-1.

ஐநெ்ர ஹி மத்ஸ்யநெஸோ விஶ்வேஹிஃ ஸோமபவ௃ஹிஃ ।
மஹாஂ அஹிஷ்டிரோஜஸா ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र !, एहि, विश्वेभिः, सोमपर्वभिः, अन्धसः, मत्सि, ओजसा, महान्, अभिष्टिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐநெ்ர !	இநதிரனே! நீ
एहि	ஏஹி	இபபோது வருவாயாக (வநது)
विश्वेभिः	விஶ்வேஹிஃ	எல்லாச
सोमपर्वभिः	ஸோமபவ௃ஹிஃ	சோமரஸமாகிய
अन्धसः	அநெஸஃ	அன்னங்களால
मत्सि	மத்ஸி	களிப்படைவாயாக. (பினனா)
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலினால
महान्	மஹாநு	மகானுகிச
अभिष्टिः	அஹிஷ்டிஃ	சததுருவை யடககுவோனுகுதி.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருககு—6. மதுச்சநத ரிஷி.

'இநதிர ! இக சருமததில வருவாயாக, வநது, சோமரசமாகிய அனனங்க ளினததாலுங களிபபடைவாயாக. அதன பின்னா, வலியால பெரியோ ணுகிச சததுருககளை அடககுவாயாக ரணடு ஆவாயாக எனபது எஞசி நினறது. வலியினுடைய பெயாகள இருபததெட்டனுள ஓஜ—எனபதும நிருததம 2-9-ல கூறபபட்டிருததலின ரணடு ஓஜ.—எனபது வலியெனக கொளளப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१ २र ३ २ ३२३ १ २
181. आ तू न इन्द्र वृत्रहन्नस्माकमर्द्धमागहि ।
३ २ २ १ २ २ १ २
महान् महीभिरूतिभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 4-32-1.

ஆ தூ ந இந்த்ர வ்ருத்ரஹந்நஸ்மாகமர்த்தமாகஹி ।
மஹாந் மஹீபிரூதிபி: ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्!, इन्द्र!, नः, आ तु, महान्, महीभिः, ऊतिभिः, अस्माकं, अर्द्धं, आगहि ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந் !	சத்துருவைக் கொல்லுகின்ற
इन्द्र!	இந்த்ர !	இந்திரனே ! (நீ)
नः	ந:	எமக்கருகில்
आ तु	ஆ து	விரைவில் வருவாயாக.
महान्	மஹாந்	மகானாகிய நீ
महीभिः	மஹீபி:	பெரிய
ऊतिभिः	ஊதிபி:	பாதுகாப்புகளுடன்
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுக்குச்
अर्द्धं	அர்த்தம்	சமீபத்தில்
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

சத்துருக்களை நாசம் பண்ணும் இந்திரனே ! நீ, எங்களைக் குறித்துச் சீக்கிரம் வருவாயாக. இந்திர ! பெரியோனாகிய நீ முற்றும் காப்பாற்றுவதோடு எங்கட்குச் சமீபமாயும் வருவாயாக (7)

மந்திரம். 8.

२ ३ १२ ३१२उ ३ १२
182. ओजस्तदस्य तित्विष उभे यत्समवर्तयत् ।
२ ३ १ २३ १२
इन्द्रश्चर्मेव रोदसी ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-5.

ஓஜஸ்தஸ்ய தித்விஷ உபே யத்ஸமவர்தயத் ।
இந்த்ரஶ்சர்மேவ ரோதஸீ ॥

அந்வயம்.

यत्, इन्द्रः, उभे, रोदसी, चर्म इव, समवर्तयत्, अस्य, तत्, ओजः तित्विषे ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எவ் வலியினால்
इन्द्र.	இந்த்ர:	இந்திரன்
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டையும்
चर्म इव	சர்ம இவ	தோலைப்போல்
समवर्तयत्	ஸமவர்தயத்	அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றானோ,
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
तत्	தத்	அந்த
ओजः	ஓஜ:	ஆற்றல்
तित्विषे	தித்விஷே	விளக்கமாயிற்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8. வத்ச ரிஷி.

இவ் விந்திரன் எவ் வலியினால் வானையும் மண்ணையும் சருமம்போல் இனிது தன் வயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றானோ, அவ் வன்மை விளங்கிறது. அதாவது ஒருவன் ஒரு தோலை தாகால விரித்து ஒருபோது சுருட்டுவதுபோல (வானும் மண்ணும்) அவன் வசமாகவே ஆகிவிட்டன என்பது பொருள். (8)

குறிப்பு.—'த்விஷ' என்னும் பகுதி விளக்கப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 9.

३ १२ ३ ३ १ २ २ २
183. अयमु ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् ।
२ ३ १ २
वचस्तच्चिन्न ओहसे ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-4

அயமு தெ ஸமதஸி கபொத இவ கர்ப்பதிம் ।
வசஸ்தச்சிந ஒஹஸெ ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) अयं उ, ते, कपोतः, गर्भधिं, इव, समतसि, तच्चित्, नः, वचः, ओहसे ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹெ இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
अयं उ	அயம் உ	காணப்படும் இச் சோமரசம்
ते	தெ	நினக்குத் தேடிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (நீ சோமரசத்தை)
कपोत.	கபொதஃ	ஆண்புறவு
गर्भधि इव	கர்ப்பதிம் இவ	சூல்கொண்ட பெண்புறவை யடைவதுபோல
समतसि	ஸமதஸி	எப்பொழுதும் நனகு அடைகிறுய்.
तच्चित्	தச்சித்	அக்காரணத்தாலே
न	நஃ	எங்களுடைய
वच,	வசஃ	வார்த்தையையும்
ओहसे	ஒஹஸெ	அடைகின்றுய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. சுனச்சேப ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ கருப்பங்கொண்ட பெண்புறவை ஆண்புறவு அடைவது போல் எச் சோமரசத்தை எப்போதும் இனிது பெறுகின்றுயோ, அச் சோமரசந் தேடப்பட்டது. அக்காரணத்தானே எங்களுடைய வாக்கும் நின்னை அடைகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२३ १ २ ३२ ३१ २३१ २३२
184. वात आ वातु भेषजꣳ शम्भु मयोभु नो हृदे ।
२ ३ १२
प्र न आयूꣳषि तारिषत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-186-1.

வாத ஆ வாது பேஷஜம் ஶம்பு மயோபு நோ ஹ்ருதே ।
ப்ர ந ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ॥

அந்வயம்

वातः, नः, हृदे, शम्भु, मयोभु, भेषजं, आ वातु, नः, आयूंषि,
प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

वातः	வாதஃ	காற்று
नः	நஃ	எங்களுடைய
हृदे	ஹ்ருதே	உள்ளத்திற்கு
शम्भु	ஶம்பு	வியாதியை யொழிப்பதும்
मयोभु	மயோபு	சுகந்தருவதுமாகிய
भेषजं	பேஷஜம்	மருந்தையேனும், அல்லது நீரையேனும்
आ वातु	ஆ வாது	அடைவிக்குக. (மற்றும்)
नः	நஃ	எங்களுடைய
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	ஆயுட்களை (யும்)
प्रतारिषत्	ப்ரதாரிஷத்	வளர்ப்பதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வாதாயன உலல ரிஷிः

காற்றானது எங்களுடைய இருதயத்திற்கு மருந்தையேனும் அல்லது தண்ணீரையேனும் கொண்டுவருக. எத்தன்மையதை யெனின்? வியாதியை நீக்கிச் சுகமுண்டாக்கத்தக்கதை. கொண்டுவருக என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்க. அன்றியும் எங்களுடைய ஆயுளை வளர்க்குக. (10)

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २
185. यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्य्यमा ।
२ ३ १ २ ३ १ २
*न किः स दभ्यते जनः ॥ १ ॥

இருக்கு 4-16-3.

யம் ரக்ஷந்தி ப்ரசேதஸோ வருணோ மித்ரோ அர்யமா ।
ந கி: ஸ தப்யதே ஜந: ॥

அந்வயம்

प्रचेतसः, वरुणः, मित्रः, अर्यमा, यम्, रक्षन्ति, सः, जनः, न किः दभ्यते ॥

பதவுரை.

प्रचेतस.	ப்ரசேதஸ:	உயர்ந்த ஞானமுடைய
वरुण.	வருண:	வருணதேவன
मित्रः	மித்ர:	மித்திர தேவன
अर्यमा	அர்யமா	{ அரியமா தேவதை (என்னுமிவர்கள்)
यं	யம்	எவ வேளவித தலைவனைக்
रक्षन्ति	ரக்ஷந்தி	காபபாற்றுகின்றனரோ,
सः जनः	ஸ: ஜந:	{ அவ வேளவித்தலைவனாகிய மனிதன
न किः दभ्यते	ந கி: தப்யதே	{ எவற்றாலேனும் துன்புறுத்தப்படான.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. கண்ணுவ ரிஷி.

மெய்யுணர்வையுடைய வருணன் முதலிய தேவர்கள், எவ்வெசமானனைக் காபபாற்றுகின்றனரோ? அவ்வெசமானன எவற்றாலும் துனபமடையான எனபதாம (1)

* मूचित्त, எனபது இருக்கு.

மந்திரம் 2.

३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र३र

186. गव्योषु णो यथा पुराश्वयोत रथया ।

३ २ ३ १ २

*वरिवस्या महोनाम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-64-10.

கவ்யோஷு ணோ யதா புராஶ்வயோத ரதயா ।
வரிவஸ்யா மஹோநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र!,) यथा, पुरा, नः, सु गव्या, उ, अश्वया, उत, रथया, महोनां, वरिवस्या ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹே இந்த்ர!)	(இந்திரனே! நீ)
यथा	யதா	எவ்வண்ணம்
पुरा	புரா	முன்னர் எங்கள் வேள்வியில் பசு முதலியவற்றைக் கொடுப்பதற்கு வந்ததுபோல இப்போதும்
नः	நঃ	எங்கட்கு
सु गव्या	ஸு கவ்யா	நல்ல பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற இச்சையாலும்
उ	உ	மற்றும்
अश्वया	அஶ்வயா	குதிரையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் இச்சையாலும்
उत	உத	அஃதன்றியும்
रथया	ரதயா	தேரைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் இச்சையாலும்
महोनां	மஹோநாம்	கீர்த்தியைத் தரும் தனங்களைக் கொடுப்பதற்கும்
वरिवस्या	வரிவஸ்யா	வருவாயாக.

* वरिवस्य महामह, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசச ரிஷி.

இந்திர! எங்கட்கு ஆவைத் தரவேண்டுமென்னும் இச்சையால் எங்களுடைய வேள்வியின்கண் முன்னர் வந்தனை, அதுபோல் இப்போதும் அழகிய பசுவைக் கொடுக்கும் பொருட்டு வருவாயாக. பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் மாத்திரமன்று, மற்றோ, அசுவத்தையுந் தரவேண்டு மென்னு மிச்சையினாலும் வருவாயாக. அஃதன்றியும், இரதங் கொடுக்கவேண்டு மென்னும் விருப்பத்தானும் வருவாயாக. மற்றும் பெருங் கீர்த்தியைத் தரும் தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டும் வருவாயாக. இவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு—பசு, குதிரை, தேர், என்பவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமுள்ள நாங்கள் முன்போல் நின்னைத் துதிக்கின்றோம். எனெனின்? அவி கொடுப்போர்களால் நீ துதிக்கத்தக்கோனா யிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
187. इमास्त इन्द्र पृश्नयो घृतं दुहत आशिरम् ।
३ २ ३१ २ ३ १ २
एनामृतस्य पिप्युषीः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-6-19.

𑌇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌯𑍋 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌤 𑌆𑌶𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌯𑍁𑌷𑍀𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, ऋतस्य, पिप्युषीः, इमाः, पृश्नयः, घृतं, एनां, आशिरं, दुहते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே!
ते	𑌤𑍇	உன்னுடைய
ऋतस्य	𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯	சத்தியத்தை அல்லது வேள்வியை
पिप्युषीः	𑌪𑌿𑌪𑍍𑌯𑍁𑌷𑍀𑌃	விருத்தி பண்ணப்பெற்ற
इमाः	𑌇𑌮𑌾𑌃	இந்த
पृश्नयः	𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌯𑌃	நல்ல நிறமுடைய கோக்கள்

घृतं	க்ருதம்	பொங்குந் தன்மையுள்ள
एनीं	ஏநீம்	இந்தப்
आशिरं	ஆஶிரம்	பாலை
दुहते	துஹதே	(பாத்திரத்தில்) நிறைக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இந்திர! நினது சம்பந்தமுள்ள நன்னிறமுடைய இந்தக் கோக்கள் பொங்குந் தன்மையுள்ள பாலைப் பாத்திரம் நிறையக் கறக்கின்றன. நன்னிறப் பசுக்கள் எத்தன்மையன வெனின்? சத்தியத்தை அல்லது இந்திரனுடைய வேள்வியை வளர்க்கத்தக்கன என்பதாம். (3)

குறிப்பு.—சோமரசமும் வெண்ணெயும் எடுக்குமிடத்தில் பாடப்படும் பாடல்கள் நினைக்காகுக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २ ३ १ २र

188. अया धिया च गव्यया पुरुणामन् पुरुष्टुत ।

१ २र ३ १ २

यत्सोमे सोम *आभुवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-91.

அயா தியா ச கவ்யயா புருணாமந் புருஷ்டுத ।
யத்ஸோமே ஸோம ஆபுவ: ॥

அந்வயம்.

पुरुणामन्!, पुरुष्टुत!, सोमे सोमे, यद्, आभुवः, गव्यया, अया, धिया ॥

பதவுரை.

हे पुरुणामन्!	ஹே புருணாமந்!	பல நாமங்களையுடையோய்!
पुरुष्टुत!	புருஷ்டுத!	பலரோரால் துதிக்கப்படுகின்ற ஸ்ரேய! இந்திர!
सोमे सोमे	ஸோமே ஸோமே	எமது சோமயாகம் ஒவ்வொன்றிலும்
यद्	யத்	எக்கால
आभुवः	ஆபுவ:	அதையருந்த வருவையோ, அப்போது

* आ भव', என்பது இருக்கு.

गव्यया	ஹவ்யயா	"நமக்குப் பசுக்கள் வேண்டும்." எனனும
अया	அயா	இநதப
धिया	தியா	புததியோடு கூடியவர்களாவோம். (பசு தன முதலியவைகளை யுடைததானவாகளாவோம).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

சக்கரன், விருததிரனைக் கொன்றோன, எனபது முதலிய பல நாமங்களை யுடையோய்! அல்லது பலராலுந தோததிரம் பணணப்படுவோய்! இநதிரனே! எனனுடைய சோமயாகமனைத்திலும, நீ எப்போது அதை யருநதுவான் வருவையோ, அபபோது நாஙகள் எம பொருட்டுக கோககளை விருமபும புத்தியுடையவாகளாவோம. நீ சோமரசங் குடிததவிடததும் யாஙகள கோககள முதலியவைகளை யுடையவாகளாவோம எனபது பொருள (4)

குறிப்பு.—சணடு நமயதி, துதிககினற தேவதையிடம நயதி - கொணடு போகினறது ஆதலின் நாமம் எனபது தோததிரமாம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
189. पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
३ १ २ ३ १ २
यज्ञं वष्टु धिया वसुः ॥ ५ ॥

இருககு 8-45-26.

பாவகா நஃ ஸரஸ்வதீ வாஜெபிர் வாஜிநீவதீ ।
யஜ்ஞம் வஷ்டு தியா வஸுஃ ॥

அநவயம்.

पावका, वाजिनीवती, धिया वसुः, सरस्वती, वाजेभिः, नः, यज्ञं, वष्टु ॥

பதவுரை.

पावका	பாவகா	பவித்திரம பண்ணுபவரும்
वाजिनीवती	வாஜிநீவதீ	அன்னநதருஞ சத்தியானவரும்
धिया वसु॰	தியா வஸுஃ	கருமததாலடையுந தனத்திற்குக் காரண வடிவருமான
सरस्वती	ஸரஸ்வதீ	சரஸவதி தேவியாா

वाजेभिः	வாஜெ஬ிஃ	கொடுக்கத்தகக அன்னங்களோடு
नः	நஃ	எஙகளுடைய
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேளவியை
वष्टु	வஷ்டு	விருமபுவாராக. (மறறும அதை முடிததுவைபபாராக.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—8. இருககு—5. மதுசசநத ரிஷி.

கலைமகளாந தேவியாா அவிகளெனனும் அன்னஙகளான நிமிததங்களோடு, அலலது, எசமானாகள கொடுககததகக அனனஙகளான நிமிததஙகளோடு எமமுடைய வேளவியை விருமபுவாராக. அதாவது நடததுவிபபாராக என்பது பொருள. கலைமடநதை எததனமையரெனின? பவிததிரம பணணுபவர். அனனமுளள கிரியையுடையாா கருமததா லடையததகக தனததிறகு நிமிததமானவா. (5)

இமமநதிரததிறகு யாஸ்க முனிவரும நிருகததததில இவவாறே பொருள கூறியுளளாா.

ஐதரேய ஆரணயகாண்டச சுருதியாலும இவவாறு உரை கூறப்பட்டுளளது.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २
190· क इमं नाहुषीष्वा इन्द्रꣳ सोमस्य तर्पयात् ।
२ ३ २३ १ २
स नो वसून्या भरात् ॥ ६ ॥

க இமம் நாஹுஷீஷ்வா இந்த்ரம் ஸோமஸ்ய தர்பயாத் ।
ஸ நோ வஸூந்யா பராத் ॥

அந்வயம்.

नाहुषीषु, कः, इमं इन्द्रं, सोमस्य, तर्पयात्, सः, नः, वसूनि, आभरत् ॥

பதவுரை.

नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மநுடபபிறபபினுள
कः	கஃ	எவன
इमं इन्द्रं	இமம் இந்த்ரம்	இவவிநதிரனைச
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசததைக கொணடு

तर्पयात्	தர்பயாத்	திருப்திபண்ண வல்லான் ?
सः	ஸ:	அத்தன்மைய இந்திரன்
न.	ந:	எங்கள் வேள்வியில் திருப்தியுடையனாய்த்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
आभरत्	ஆபரத்	கொடுப்பானாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—8 இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

மனுடப் பிறப்பினுள்ள இவ்விந்திரனைச் சோமரசத்தால் திருப்திபண்ண (பிரியமுண்டாக்க) வல்லார் யாவர்? (ஒருவருமிலர் என்பதாம்), அத்தன்மைய, (அதாவது மனிதர்களால் பிரியப்படுத்த முடியாத) அவ்விந்திரன் எங்களுடைய வேள்வியில் திருப்தியுடையனாய்த் தனங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பானாக என்பது பொருள் (6)

குறிப்பு —ரண்டு நருஷ என்பது மனிதர் பெயர் என, 239ல் நிருக்தங் கூறுகின்றது ஆதலின் மனுடப் பிறப்பினுள்ள என்பப்பட்டது.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३२
191. आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् ।
२उ ३१ २ ३ १२
एदं बर्हिः सदो मम ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-7-1

ஆ யாஹி ஸுஷுமா ஹி த இந்த்ர ஸோமம் பிபா இமம் ।
ஏதம் பர்ஹி: ஸதோ மம ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आयाहि, ते, सुषुमा हि, इमं, सोमं, पिब, मम, इदं, बर्हिः, आ सदः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! (நீ)
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
ते	தே	நினக்கு
सुषुमा हि	ஸுஷுமா ஹி	யாம் சோமரசத்தைப் பிழிந்துள்ளோம்

इमं	இமம்	இந்தச்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मम	மம	எமது
इदं	இதம்	இந்த
बर्हिः	பர்ஹி:	வேதிகையில் விரிந்துள்ள தருப்பையின் மீது
आसदः	ஆஸத:	உட்காருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. இரிமீட ரிஷி.

இந்திர! நீ வருவாயாக. நாங்கள் நின் பொருட்டு உண்மையில் சோமரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கின்றோம். அத்தகைய இச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திவிட்டு எமது வேள்வியின் வேதிகையில் நினக்கு விரித்து வைத்திருக்கும் தருப்பையின் மீது இனிது உட்காருவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२र ३र ३ १ २ ३ २
192. **महि त्रीणामव*रस्तु द्युक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।**
३ २३ १२
दुराधर्षं वरुणस्य ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-185-1.

மஹி த்ரீணாமவரஸ்து த்யுக்ஷம் மித்ரஸ்யார்யம்ண: ।
துராதர்ஷம் வருணஸ்ய ॥

அந்வயம்.

मित्रस्य, अर्यम्णः, वरुणस्य, त्रीणां, द्युक्षं, दुराधर्षं, महि, अवः, अस्तु ॥

பதவுரை.

मित्रस्य	மித்ரஸ்ய	மித்திரதேவன்
अर्यम्णः	அர்யம்ண:	அரிய மாதேவன்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	வருண தேவன் என்னும்
त्रीणां	த்ரீணாம்	(இம்) மூவர்களுடைய
द्युक्षं	த்யுக்ஷம்	ஒளியானது,

* **अवोस्तु**, என்பது இருக்கு.

दुराधर्षं	துராதர்ஷம்	பிறரால் கெடுக்கமுடியாத
महि	மஹி	பெரிய
अवः	அவ:	பாதுகாப்பாக
अस्तु	அஸ்து	(எமக்கு) இருக்குக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வாருணி சத்தியத்திருதி ரிஷி.

மித்திரன், அரியமா, வருணன், என்னும் இம் மூன்று தேவர்களின் பேரொளியானது, அதாவது பிறரால் கெடுக்க முடியாத முழுப் பிரகாசம் எங்கட்கு பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்குக (8)

அவ. என்பது சந்தம் பற்றி அவர: என வந்தது.

மந்திரம் 9.

193. त्वावतः पुरुवसो वयमिन्द्र प्रणेतः ।
स्मसि स्थातर्हरीणाम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-46-1.

த்வாவத: புருவஸோ வயமிந்த்ர ப்ரணேத: ।
ஸ்மஸி ஸ்தாதர்ஹரீணாம் ॥

அந்வயம்.

हे पुरुवसो !, प्रणेतः, हरीणां, स्थातः, इन्द्र !, त्वावतः, वयं, स्मसि ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹே புருவஸோ !	மிகுந்த தனமுடையோய் !
प्रणेतः	ப்ரணேத:	கருமத்தினின்றும் கரையேற்றி வைப்போனும்
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, என்னும் குதிரைகளுக்கு
स्थात.	ஸ்தாத:	இறைவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
वयं	வயம்	நாங்கள்
त्वावतः	த்வாவத:	நின்னுடையவர்களாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. வதச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! அரி, என்னும் குதிரைகளுக்கு இறைவனும், கருமங்களின் கரையைக் கடக்கச் செய்வோனுமாகிய இந்திர! உனக் கொப்புள்ளார் வேறொருவருமின்மையால் நாங்கள் நின்னுடையவராக வாகவே இருக்கின்றோம். (9)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது பிரபாடகம்

முடிந்தது.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र

191. उ त्वा मदन्तु *सोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः ।

१२ ३ १ २

अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ १ ॥

இருக்கு 6-6-1.

உ த்வா மத₃ந்து ஸோமா: க்ருணுஷ்வ ராதோ₄ அத்₃ரிவ: ।

அவ ப்₃ரஹ்மத்₃விஷோ ஜஹி ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, त्वा, सोमाः, उत्, मदन्तु, अद्रिवः, राधः, कृणुष्व, ब्रह्मद्विषः, अवजहि ॥

---

* स्तोमा, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वा	த்வா	உன்னை
सोमाः	ஸோமாஸ:	சோமரசம்
उत्	உத்	மிகக
मदन्तु	மதந்து	களிப்படையச் செய்வதாகுக
अद्रिवः	அத்ரிவ:	வச்சிரமேந்திய இந்திர! நீ
राधः	ராத:	தனத்தைக
कृणुष्व	க்ருணுஷ்வ	கொடுப்பாயாக.
ब्रह्मद्विष	ப்ரஹ்மத்விஷ:	பிரமத துவேஷிகளை
अवजहि	அவஜஹி	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி.

இந்திர! உன்னைச் சோமரசம் மிகுந்த களிப்பை யுண்டாக்கத்தக்க தாகுக. வச்சிர தரித்த இந்திர! எங்கட்குத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. மற்றும், பிரமத துவேஷிகளைத் தொலைப்பாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३१ २ ३२उ ३ २२
195. गिर्वणः पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे ।
२३ १ २३१ २र
इन्द्र त्वादातमिद्यशः ॥ २ ॥

கிர்வண: பாஹி ந: ஸுதம் மதோர்தாராபிரஜ்யஸே ।
இந்த்ர த்வாதாதமித்யஶ: ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः!, नः, सुतं, पाहि, मधोः, धाराभिः, अज्यसे, इन्द्र!, त्वादातम्, इत्, यशः ॥

பதவுரை.

गिर्वणः!	கிர்வண:!	துதியாற் போற்றத் தக்க இந்திர! நீ
नः सुतं	ந: ஸுதம்	தேடப்பட்ட எங்களுடைய இச சோமத்தை

पाहि	வாஹி	அருந்துவாயாக. (ஏனெனின்)?
मधोः	உயொஃ	களிப்பைத்தருஞ் சோமரசத்தின்
धाराभिः	யாராஹிஃ	தாரைகளால்
अज्यसे	ஃஜ்யஸெ	நீ தெளிக்கப்படுகின்றாய்.
इन्द्र !	ஐந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वादातं इत्	க்வாதாதம் ஐத்	நின்னால் சுத்தமாக்கிய
यशः	யஶஃ	அன்னம் (எங்களிடத்தி லிருக்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2. விசுவாமித்திர ரிஷி.

தோத்திரவாக்குகளாற் றுதிக்கத்தக்கோய! இந்திரனே! பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட எங்களுடைய சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. ஏனெனின? களிப்புண்டாக்குஞ் சோமரசத்தின் தாரைகளால் நீ நனைக்கப்படுகின்றா யாதலின் எனக. இந்திர! நின்னால் உண்டாக்கப்பட்ட அன்னமே எங்களிடத்திலிருக்கின்றது. (2)

ரண்டு வந்தீயம் என்பதற்கு - துதிக்கத்தக்கது என்ப பொருள் கொண்டமை காண்க.

அங்ஙனமே யாஸ்க முனிவரும், "தோத்திரவாக்காற் றுதிக்கத் தக்கோர் தேவராகின்றார். துதி வாக்குகளால் இவரைத் துதிக்கின்றார்கள்" எனக் கூறியுள்ளார் நிருக்தத்தில்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ उ ३ १ २ र ३ २
196. सदा व इन्द्रश्चर्कृषदा उपोनु स सपर्यन् ।
२ ३ २ ३ २ उ ३ १ २
न देवो वृतः शूर इन्द्रः ॥ ३ ॥

ஸதா வ ஐந்த்ரஶ்சர்க்ருஷதா உபொ நு ஸ ஸபர்யந் ।
ந தெவொ வ்ருதஃ ஶூர ஐந்த்ரஃ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), (हे यजमानाः!), इन्द्रः, सदा, उपोनु, स सपर्यन्, वः,
आचर्कृषत्, वृतः, इन्द्रः, देवः, शूरः न ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்களே!)
(यजमानाः!)	(யஜமாநா:!)	(வேள்வி நடத்துவோர்களே!)
इन्द्र.	இந்த்³ர:	இந்திரன்
सदा	ஸதா³	எப்போதும்
उपोनु	உபோ நு	உங்கட்கருகில் (இருந்து)
स सपर्यन्	ஸ ஸபர்யந்	பிரார்த்திப்போனாய்
वः	வ:	உங்களை
आचर्कृषत्	ஆசர்க்ருஷத்	வேள்வியனுட்டானஞ்செய்விக்க விரும்புகின்றான்.
धृतः	த்⁴ருத:	பிரார்த்திக்கப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்³ர:	இந்திரனாகிய
देवः	தே³வ:	தேவன்
शूरः न	ஶூர: ந	சூரனல்லன். (பாதகஞ் செய்யான்.)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களே! எசமானர்களே! உங்களை இந்திரன் எப்போதும் வேள்வி யனுட்டிக்குமாறு செய்ய விரும்புகின்றான். யாது செய்துகொண்டெனின்? உங்கட் கருகிலேயே மீண்டும், மீண்டும், அல்லது மிகுதியாக, பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு. அதாவது "அவியுணவு நீவிர் எம்மை யழைப்பீர்களாக" என வேண்டுகின்றான் என்பது பொருள். இதுபற்றியே "தானத்தாலே தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்" என்னும் சுருதியும் தேவர்கள் எசமானன் கொடுத்த அவியால் வாழ்கின்றார்களெனக் கூறுகின்றது. இதனால் எங்களைப் பிரார்த்திப்பதற்குக் கருத்தனாந் தன்மையால் (எங்களை வேண்டிக்கொள்வதால்) இந்திரதேவன் எசமானர்கட்குப் பாதகஞ் செய்பவனல்லன் என்பதாம். (3)

குறிப்பு—புத்திரர்களுக்கும், பௌத்திரர்களுக்கும் இந்திரன் எப்போதும் நன்மை செய்கின்றான் எனக் கூறப்படுகின்றதென்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २३ ३ १ ३ ३ १ २
197. आ त्वा विशन्त्विन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः ।
२उ ३ १ २
न त्वामिन्द्रातिरिच्यते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-92-22.

ஆ த்வா விஶந்த்விந்தவ꞉ ஸமுத்ரமிவ ஸிந்தவ꞉ ।
ந த்வாமிந்த்ராதிரிச்யதே ॥

அந்வயம.

हे इन्द्र!, इन्दवः, सिन्धवः, समुद्रं इव, त्वा, आविशन्तु, इन्द्र!, त्वां, न अतिरिच्यते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
इन्दव	இந்தவ꞉	யாகஙகள கொடுதத ஒழுகுகினற சோமரஸம
सिन्धव.	ஸிந்தவ꞉	ஆறுகள
समुद्रं इव	ஸமுத்ரம் இவ	கடலிற புகுவதுபோல
त्वा	த்வா	உனனைச
आविशन्तु	ஆவிஶந்து	சேரவதாகுக.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இநதிர! (ஆறறலாலுந தனததாலும ஒருவரும)
त्वां	த்வாம்	உனனைக
न अतिरिच्यते	ந அதிரிச்யதே	கடககினறவரிலா.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—4. சுருதககக்ஷ ரிஷி.

இநதிரனே! எமமாற கொடுக்கப்பட்டதும், ஒழுகுகின்றதுமாகிய சோமரசம உன்னை யடைவதாகுக. அதிலுவமை'—செலலுஞ சீலமுடைய நதிகள (கடலை) நாறபுறததும வநதடைவனபோன்றெனல. இவவாறுனமை யின் இநதிர! தேவாகளுளொருவரும தனத்தாலும, வலியாலும நினனை கடககின்ற மேமபடடாா இலா (என்பது பெறறும.) நினனில மேம்பட்ட ஆறறலுடையாா இலர் என்பது பொருள. (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ २ ३ १ २३ १ २२३ १२ ३१२
198. इन्द्रमिद्गाथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किण· ।
२ ३ १ २
इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ५ ॥

இருககு 1-7-1.

இந்த்ரமித்காதினோ ப்ருஹதிந்த்ரமர்கேபிரர்கிண꞉ ।
இந்த்ரம் வாணீரநூஷத ॥

அந்வயம்

गाथिनः, इन्द्रं इत्, बृहत्, अनूषत, अर्किणः, इन्द्रं, अर्केभिः, वाणीः, इन्द्रं ॥

பதவுரை

गाथिनः	காதிந:	சாமவேதம்பாடுகின்ற உத்காதாக்கள் என்பவர்கள்
इन्द्रं इत्	இந்த்ரம் இத்	இந்திரனையே
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத் என்னும் பாடல்களால்
अनूषत	அநூஷத	துதிக்கின்றார்கள்.
अर्किण.	அர்க்கிண:	அருச்சனை மந்திரமென்னும் இருக்குக் கோதும் ஓதாக்கள் என்பவர்கள்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைப்
अर्केभि	அர்க்கேபி:	பாடல் வடிவ மந்திரங்களால் துதிக்கின்றார்கள். (எஞ்சின எசுரோதும் அத்துவரியுக்கள்)
वाणी	வாணீ:	எசுராகிய வாக்குகளால்
इन्द्रम्	இந்த்ரம்	இந்திரனைத் (துதிக்கின்றார்கள்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. மதுச்சந்த ரிஷி.

கீதவடிவ சாமவேதம் பாடுகின்ற உத்காதா என்பவர்கள் பிருகதென்னும் பாடல்களால் அதாவது "உன்னையே அழைக்கின்றோம்" என்னும் இத்தன்மைய மந்திரத்தில் உண்டாகிய பிருகதென்னுங் கீதத்தால் இந்திரனையே துதிக்கின்றார்கள். அருச்சனைக்குக் காரணமான மந்திரத்தை ஓதுகின்ற ஓதாக்கள் என்பவர்களும், யாப்பு வடிவ மந்திரங்களால் துதிக்கின்றார்கள். எஞ்சின அத்துவரியுக்களும் (வேட்போர்களும்) எசுவென்னும் மந்திரங்களால் இந்திரனைத் துதிக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

அர்க்கம் - என்றது மந்திரம் என்னும் பொருண்மேனின்றது யாஸ்கமுனிவரும்.—"இதனால் அருச்சிக்கப்படுதலின் அர்க்கம் என்றது மந்திரமாம்" என நிருத்தம் 5-4-ல் கூறியுள்ளார். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २

199. इन्द्र इषे ददातु न ऋभुक्षणमृभुꣳ रयिम् ।

३ १ २ ३ १ २

वाजी ददातु वाजिनम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-93-34.

ஐந்த்ர ஐஷெ ஊஊாது ந ஐலாக்ஷணஜாலாம் ாயிழ் ।
வாஜீ ஊஊாது வாஜிநழ் ॥

அநவயம்.

इन्द्रः, ऋभुक्षणं, रयिं, ऋभु, नः, इषे, ददातु, वाजी, वाजिन, ददातु ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஐந்த்ரஃ	எனறுதுதிககபபடட இநதிரன
ऋभुक्षण	ஐலாக்ஷணம்	அனைததினும மேமபடட
रयि	ாயிம்	கொடையாளியாகிய
ऋभुं	ஐலாம்	சோமபானததால மரணமிலாத தனமைவாயநத, ரிபு எனனுந தேவதையை
नः	நஃ	எஙகடகு
इषे	ஐஷெ	அனனததின பொருட்டுக
ददातु	ஊஊாது	கொடுபபாருக. அலலது
वाजी	வாஜீ	வலியுளள இநதிரன
वाजिनं	வாஜிநம்	ஆறறலுடைய இளைய சகோதரனைக (அனனததினபொருடடுக)
ददातु	ஊஊாது	கொடுபபாருக.

சாயண பாடியம.

கணடம—9. இருசகு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இநதிரன இவவாறு எஙகளால துதிககபபடடு அதனுற பிரியமுடையோனுகி, வேளவி முதலிய கருமஙகளைச செயததால மகததானவனும, அலலது எல்லாச சகோதரர்களுளளுஞ சிறநத சௌதனவனை, அல்லது மூனறுஞ சவனததில பிரசாபதி, சவிதா எனனு மிருவாகளுககுட் சோமபானததால பெரியோனுனவனும, அலலது கொடையாளியும, அலலது, சோமபானததால மனிததததனமை நீஙகி தேவததனமையை யடைநதவனுமாகிய ரிபு எனனுந தேவனை எஙகடகு அனனததின பொருடடுத தருவானுக. அலலது அவவாறே ஆறறலுடைய இநதிரன, வலியுடைய 'வாசம' எனப பெயா பூணடானை அலலது இளைய சகோதரனுகிய சௌதனவனை, எஙகளுடைய அனனலாபததின பொருடடுக கொடுபபானுக. (6)

குறிப்பு —இநதிரன சநததிகளையும குதிரைகளையுங் கொடுப்பானுக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २ ३२ ३ २ ३ १ २र
200. इन्द्रो अङ्ग महद्भयमभी षदपचुच्यवत् ।
२र ३ १ २र
स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 2-61-10

இந்த்³ரோ அங்க³ மஹத்³ப⁴யமபீ⁴ ஷத³பசுச்யவத் ।
ஸ ஹி ஸ்தி²ரோ விசர்ஷணி: ॥

அந்வயம்.

सस्थिरः, विचर्षणिः, इन्द्रः, महत्, भयं, अङ्गम्, हि अभीषत्, अपचुच्यवत् ॥

பதவுரை.

सस्थिर	ஸஸ்தி²ர:	நிலைபுடன் கூடியவனும்
विचर्षणिः इन्द्र	விசர்ஷணி: இந்த்³ர:	உலகத்தைக் காணபோனுமாகிய இந்திரன்
महत्	மஹத்	மிகுந்த
भयं	ப⁴யம்	பயத்தை
अङ्गम्	அங்க³ம்	விரைவில்
हि	ஹி	நிச்சயமாக
अभीषत्	அபீ⁴ஷத்	குறைக்கின்றான்
अपचुच्यवत्	அபசுச்யவத்	நிவிர்த்திபுஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. கிருத்சமத ரிஷி.

இந்திரன் மிகுந்த பயத்தை, அல்லது, பயகாரணத்தை விரைவில் அடக்குகின்றான், நீக்கியும் விடுகின்றான். அல்லது, பயகாரணத்தை விலக்குவானாக. யாதினுலெனின்? எவராலும் மறைக்க முடியாதவனும், உலகத்தைக் காண்பவனும் இருக்கின்றான் ஆதலின் எனக. (7)

மந்திம் 8.

२ १ २   ३ १ २ ३ १ २   ३ १२

201. इमा उ त्वा सुते सुते नक्षन्ते गिर्वणो गिरः ।

२ ३ ३२उ   ३१२

*गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-45-28.

இமா உ த்வா ஸுதே ஸுதே நக்ஷந்தே கிர்வணோ கிர: ।

காவோ வத்ஸம் ந தேநவ: ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः, सुते सुते, इमाः, गिरः, धेनवः, गावः, वत्सं न, त्वा, नक्षन्ते ॥

பதவுரை.

गिर्वणः !	கிர்வண: !	வாக்கால் துதிக்கத்தக்க இந்திர !
सुते सुते	ஸுதே ஸுதே	சோமரசத்தைப் பிழிந்தவிடத்து
इमाः	இமா:	(எமது) இந்தத்
गिरः	கிர:	துதிகள்,
धेनवः	தேநவ:	பால் தருந்
गावः	காவ:	கோக்கள்
वत्सं न	வத்ஸம் ந	(தமது) கன்றையடைவன போன்று
त्वा	த்வா	உன்னை
नक्षन्ते	நக்ஷந்தே	அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. பரத்துவாச ரிஷி.

தோத்திர வாக்குகளால் துதிக்கத் தக்கோய்! இந்திர! சோம ரசத்தைப் பிழிந்தவிடத்து எமது தோத்திர வாக்குகள், பால் பசுக்கள் கன்றை விரைவில் அடைவன போன்று உன்னைச் சூழ்கின்றன என்பதாம். (8)

* वत्सं गावो, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 9.

२ ३ २ ३१ २ ३२ ३ १ २ ३ १२
202. इन्द्रा नु पूषणा वयꣳ सख्याय स्वस्तये ।
३२३ १ २
हुवेम वाजसातये ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-57-1.

இந்த்ரா நு பூஷணா வயம் ஸக்யாய ஸ்வஸ்தயே ।
ஹுவேம வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

इन्द्रा पूषणा, नु, वयं, स्वस्तये, सख्याय, वाजसातये, हुवेम ॥

பதவுரை.

इन्द्रा पूषणा	இந்த்ரா பூஷணா	இந்திரன் பூஷா என்னுமித்தேவதைகளை
नु	நு	இப்போது
वयं	வயம்	நாங்கள்
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்களமாகிய
सख्याय	ஸக்யாய	மித்திரத் தன்மையின் பொருட்டும்
वाजसातये	வாஜஸாதயே	அன்னத்தையேனும், வலியையேனும் அடைதற்பொருட்டும்
हुवेम	ஹுவேம	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரன், பூஷா, என்னு மிவ்விரண்டு தேவதைகளையும், இப்போது நலத்திற்கும், அழகிய நண்பன்ற தன்மைக்கும், அன்னம் அல்லது ஆற்றலை அடைதற் பொருட்டும் நாங்கள் ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம், அல்லது துதிக்கின்றோம் என்பதாம் (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २२
203. न कि इन्द्र त्वदुत्तरं न ज्यायो अस्ति वृत्रहन् ।
२ ३२३ ३ २
न क्येवं यथा त्वम् ॥ १० ॥

இருக்கு 4-30-1.

ந கி இந்த்ர த்வ து³த்தரம் ந ஜ்யாயோ அஸ்தி வ்ருத்ரஹந் ।
ந கேவம் யதா² த்வம் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन् !, इन्द्र !, त्वत्, उत्तरः, न कि अस्ति, ज्यायान्, (हे इन्द्र !) त्वं, यथा, एवं, न कि अस्ति ॥

பதவுரை.

वृत्रहन् !	வ்ருத்ரஹந் !	விருத்திராசுரனைக் காய்ந்த
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! (வானுலகத்தும்)
त्वत्	த்வத்	நின்னில்
उत्तर.	உத்தர:	மிகச் சிறந்தவர்
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	யாருமிலர்.
ज्यायान्	ஜ்யாயாந்	மிகப் புகழுற்றவரும் (இலர்.)
(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
त्वं	த்வம்	நீ, (உலகத்தில்)
यथा	யதா²	எவ்வண்ணம் கீர்த்தியடைந்தனையோ,
एवं	ஏவம்	இவ்வண்ணம் கீர்த்தி பெற்றவர்
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	ஒருவருமிலர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரனே ! வானுலகத்திலும், நின்னில் மிகப் புகழுற்றவர் யாருமிலர். நின்னில் மேம்பட்டாரும் ஒருவருமிலர். ஈண்டு வானுலகத்திலும் என்பது எஞ்சி நின்றது. இந்திர ! நீ உலகத்தில் கீர்த்திபெற்றது போன்று கீர்த்தி பெற்றவர் ஒருவருமே இலர். அதாவது உலகில் இந்திரனைப் போன்றார் ஒருவருமே இலர் என்பது பொருள். (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2 கண்டம்—10.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ १२ ३१ २र १ २
204. तरणिं वो जनानां त्रदं वाजस्य गोमतः ।
३ २३ १२
समानमु प्रशंसिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-45-28.

தரணிம் வோ ஜநாநாம் த்ரதம் வாஜஸ்ய கோமத: ।
ஸமாநமு ப்ரஶம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः जनाः !), वः, जनानां, तरणिं, त्रदं, गोमतः, वाजस्य, समानं उ, प्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः)	(ஹே அஸ்மதீயா:)	(எமது)
(जनाः !)	(ஜநா: !)	(சனங்களே !)
वः	வ:	உங்களுடைய
जनानां	ஜநாநாம்	புத்திர, பௌத்திரா முதலிய மக்களைக்
तरणिं	தரணிம்	கரையேற்றுபவனும்,
त्रदं	த்ரதம்	சத்துருக்கட்குப் பயங்கொடுப்போனும்,
गोमतः	கோமத:	பசுக்களை யுடையோனும்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னமளிப்போனுமாகிய இந்திரனை
समानं उ	ஸமாநம் உ	இடையறாது
प्रशंसिषं	ப்ரஶம்ஸிஷம்	நன்கு துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—1. திரிசோக ரிஷி

என்னைச் சேர்ந்த சனங்களே! உங்களுடைய புத்திரன், பௌத்திரன், முதலியவர்களைக் கரையேற்றுவோனும், சத்துருக்களைப் பயப்படுத்துவோனும், கோக்களை யுடையோனும், ஆற்றலையும், அன்னத்தையும் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரனை எப்போதும் யான் இனிது துதிக்கின்றேன். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २३ २ ३ १ २र
205. असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत ।
३ १ २ ३१ २र
सजोषा वृषभं पतिम् ॥ २ ॥

அஸ்ருக்ரமிந்த்ர தே கிர: ப்ரதி த்வாமுதஹாஸத ।
ஸஜோஷா வ்ருஷபம் பதிம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते गिरः, असृग्रं, वृषभं, पतिं, त्वां प्रति, उदहासत, सजोषा ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते गिरः	தே கிர:	உனது துதிகளை
असृग्रं	அஸ்ருக்ரம்	யான இயற்றினேன், (அத்துதிகள்)
वृषभ	வ்ருஷபம்	மனோவேட்கையை வருஷிப்பவனும்
पतिं	பதிம்	சோமம் அருந்துவோனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுவோனும்
त्वां प्रति	த்வாம் ப்ரதி	சுவர்க்கத்திலிருக்கின்றவனுமாகிய உன்னைக் குறித்து
उदहासत	உதஹாஸத	வந்து சேர்ந்தன
सजोषा	ஸஜோஷா	அவைகளை நீயும் பெற்றுக் கொண்டனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இந்திரனே! நினது சம்பந்தமான துதிகளை இயற்றியிருக்கின்றேன். அத்துதிகள், சுவர்க்கத்திலிருக்கும் உன்னைக்குறித்து மேலெழும்பி வந்து சேர்ந்தன அத்தன்மைய துதிகளை நீயும் ஏற்றுக்கொண்டவனாயிருக்கின்றாய் நீ எவ்வண்ணத்தன் எனின்! விரும்பியவைகளை வருஷிப்பவன். மற்றும், சோமரசமருந்துவோன். அல்லது, எசமானர்களைப் பாதுகாப்பவன் (2)

'காப்பாற்றுவோன் அல்லது அருந்துவோன், என 10—11-ல் யாஸ்க முனிவரும் கூறியுள்ளாராதலின் (பதி என்பதற்கு அருந்துவோன் காப்பாற்றுவோன் என இருபொருளும் கொள்ளப்பட்டது.)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ २
206· सुनीथो घा स मर्त्यो यं मरुतो यमर्यमा ।
३ २उ ३१२
* मित्रास्पान्त्यद्रुहः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

ஸுநீதோ⁴ கா⁴ ஸ மர்த்யோ யம் மருதோ யமர்யமா ।
மித்ராஸ்பாந்த்யத்³ருஹ: ॥

அந்வயம்.

अद्रुहः, मरुतः, यं पान्ति, अर्यमा, मित्राः, यं, पान्ति, सः, मर्त्यः, सुनीथः, घा ॥

பதவுரை.

अद्रुह	அத்³ருஹ:	தீயன புரியாத
मरुत	மருத:	மருததுககள (வாயு தேவாகள்)
यं पान्ति	யம் பாந்தி	எவனைப பாதுகாபபாறறுகினறா கனோ,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமா (சூரிய விசேட) தேவதை
मित्रा.	மித்ரா:	(மிததிரன) பகற றேவதை எனனு மிவாகளும
यं	யம்	எவனைப
पान्ति	பாந்தி	பாதுகாப்பாறறுகினறாகளோ,
सः	ஸ:	அநத
मर्त्यः	மர்த்ய:	தலைவனுகிய மனிதன
सुनीथ.	ஸுநீத²:	அழகிய, வேளவி, அலலது நேததிரமுடையோனுகினறன
घा	கா⁴	இது பிரசிததமாம

சாயண பாடியம்.

கணடம—10. இருககு—3 வதச ரிஷி.

அம மனிதன (எசமானன) நலல வேளவி அலலது நேததிரஙகளை உடையவனுகின்றான். அம மனிதன எனக கூறபபடடது எவனையெனின ? அதறகு உததரம கூறபபடுகினறது .—எவ வேளவித தலைவனைத துரோகம

செயயாத மருததுத தேவதைகள இரடசிககினறாகளோ, அஙஙனமே அரியமா தேவதையும எவனைக காபபாறறுகினறதோ! எவ வெசமானனை மிததிர தேவதையும காபபாறறுகினறதோ, அவனை எனக. அமமனிதன எனறது இததனமையனுனவனை எனச சோததுககொளக. (3)

குறிபபு.—எணடு 'घ' எனறது புகழாகிய பொருளைத தருகினறது.

மந்திரம் 4.

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २र ३ १२

207. यद्वीडाविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शाने पराभृतम् ।

१२ ३ १ २र

वसु स्पार्हं तदाभर ॥ ४ ॥

இருககு 8-6-45.

யத்வீடாவிந்த்ர யத்ஸ்திரே யத்பர்ஶாநே பராப்ருதம் ।

வஸு ஸ்பார்ஹம் ததாபர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वीडौ, यत्, स्थिरे, यत्, पर्शाने, यत्, पराभृत, स्पार्हं, तत्, वसु, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே! நீ
वीडौ	வீடௌ	எவராலும அசைககமுடியாதவனிடததும
यत्	யத்	யாதொரு தனததை
स्थिरे	ஸ்திரே	நிலைதத புருடனிடததும
यत्	யத்	யாதொரு தனததை
पर्शाने	பர்ஶாநே	பொறுமையிலலாதவனிடததும
यत्	யத்	யாதொரு தனததை
पराभृत	பராப்ருதம்	நிறுதது வைததிருககினறனையோ,
स्पार्हं	ஸ்பார்ஹம்	விருமபததகக
तत्	தத்	அநதத
वसु	வஸு	தனததை
आभर	ஆபர	எமககுக கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—4. திரிசோக ரிஷி

இந்திர ! உன்னால் திடமாகியவனிடத்தில் அதாவது —அன்னியனால் அசைக்கமுடியாதவனிடத்தில் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, இயற்கையிலேயே அசையாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, விவேகமில்லாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, யாதொரு தனம் விரும்பற்பாலதோ, அந்தத் தனத்தை எமக்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக (4)

குறிப்பு—பெட்டியிலும், மலையின் கண்ணும், கிணற்றிலும் உள்ள தனத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३१ २३ १ २२ २ २
208 श्रुतं वो वृत्रहन्तमं प्र शर्द्धं चर्षणीनाम् ।
३ २ ३ १२ २३
*आशिषे राधसे महे ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-9-93

ஶ்ருதம் வோ வ்ருத்ரஹந்தமம் ப்ர ஶர்த்⁴ம் சர்ஷணீநாம் ।
ஆஶிஷே ராத⁴ஸே மஹே ॥

அந்வயம்.

श्रुतं, वृत्रहन्तमं, शर्द्धं, चर्षणीनां, वः, महे, राधसे, प्र आशिषे ॥

பதவுரை

श्रुतं	ஶ்ருதம்	கீர்த்தியுடையவனும்
वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	விருத்திராசுரனைக்கொன்ற சிறப்புடையோனும்
शर्द्धं	ஶர்த்⁴ம்	மிக வேகமுடையவனுமாகிய இந்திரனைக் குறித்து
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனி
वः	வ꞉	உங்கள் நிமித்தம்
महे	மஹே	மிகுந்த
राधसे	ராத⁴ஸே	தனத்தின் பொருட்டு
प्र आशिषे	ப்ர ஆஶிஷே	சந்தோஷித்து அரப்பண்ணு செய்கின்றேன்.

* ஆஶுஷ, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. சுகக்ஷ ரிஷி.

மனிதர்களுக்குள் உங்களை முன்னிட்டு, ஸ்தோத்திபுள்ளவனும் விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற சிறப்புடையோனும், ஆற்றலை அல்லது, மிகுந்த வேகத்தை யுடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன். அதாவது அவ்விந்திரனைத் தோத்திரங்களாற் பிரியப்படுத்தி உங்கட்காக தேவ வுணவுகளை மிகுதியாயக் கொடுக்கின்றேன என்பதாம். எதன் பொருட்டெனின்? உங்கட்கு மிகுந்த தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டெனக. (5)

குறிப்பு:—வீரர்களுக்குள் வலிவுள்ள அத்தனமையு இந்திரனை அடைகின்றேன என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३१२ ३ १२
209. अरं त इन्द्र श्रवसे गमेम शूर त्वावतः ।
१ २ ३ १ २
अरंꣳ शक्र परेमणि ॥ ६ ॥

அரம் த இந்த்ர ச்ரவஸே கமேம சூர த்வாவத: ।
அரம் சக்ர பரேமணி ॥

அந்வயம்.

हे शूर !, इन्द्र !, ते, श्रवसे, अरं, गमेम, हे शक्र !, त्वावतः, परेमणि, अरम् ॥

பதவுரை.

(हे) शूर !	(ஹே) சூர !	சூரனாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தே	உன்னுடைய
श्रवसे	ச்ரவஸே	கீர்த்தியைக் கேட்க
अरं	அரம்	போதுமானவரை
गमेम	கமேம	முயல்வோமாக.
हे शक्र !	ஹே சக்ர !	ஆற்றலுடைய இந்திர !
त्वावतः	த்வாவத:	உனக்கொப்பாக
परेमणि	பரேமணி	{ ஏனைய தேவர்களின் கீர்த்தியையும்
अरम्	அரம்	வேண்டியவரை அடைவோமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

சூரனாகிய இந்திரனே! கேட்கத்தக்க உன்னுடைய கீர்த்தியைக் கேட்பதற்கு வேண்டியவாறு முயலவோமாக வலியுள்ள இந்திர! உனக்கொத்த ஏனைய தேவர்களின் மேம்பாட்டின் நிமித்தமாயுள்ள கீர்த்தியையும் வேண்டியவரை அடைவோமாக அதாவது நின்னுடைய புகழைப்போன்று நின்னை யொத்த தேவர்களின் புகழையும் அடைவோமாக என்பது பொருள்.

குறிப்பு.—அவிகளுடன் உன்னை யடைகின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ १ २ ३१२ ३ १२
210. धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् ।
१ २ ३ १२
इन्द्र प्रातर्जुषस्व नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3.52.2.

𑌧𑌾𑌨𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌣𑌮𑌪𑍂𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌥𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, धानावन्तं, करम्भिणं, अपूपवन्तं, उक्थिनं, नः, प्रातः, जुषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே! நீ
धानावन्तं	𑌧𑌾𑌨𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂	கோதுமைப் பொரிகளை யுடையதும்
करम्भिणं	𑌕𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌣𑌂	தயிர் கலந்த மாவையுடையதும்
अपूपवन्तं	𑌅𑌪𑍂𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂	வேள்வி சம்பந்தமாகிய புரோடாச மென்னும் பணியாரத்தோடு கூடியதும்
उक्थिनं	𑌉𑌕𑍍𑌥𑌿𑌨𑌂	துதி செய்யப்பட்டதுமாகிய
नः	𑌨𑌃	எங்களுடைய சோமத்தை
प्रातः	𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃	விடியற்காலத்தில் செய்யும் ஓமத்தில்
जुषस्व	𑌜𑍁𑌷𑌸𑍍𑌵	அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—10. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி.

எசமானன் கூறுகின்றான் —இந்திரனே! வறுத்த கோதுமைப் பொரிகளையுடையதும், தயிர்கலந்த மாவோடு கூடியதும், ஓமம்பண்ணும் புரோடாசத் (பணியாரத்)தோடு கூடியதும், தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய எங்களுடைய இச் சோமரசத்தை நீ காலை யோமத்திலருந்துவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
211. अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः ।
२ ३ १ २र ३ १२
विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ८ ॥

அபாம் ஃபேநேந நமுசே: ஶிர இந்த்ரோதவர்தய: ।
விஶ்வா யதஜய ஸ்ப்ருத: ॥

அந்வயம்.

इन्द्र!, यत्, विश्वाः, स्पृधः, अजयः, अपां फेनेन, नमुचेः, शिरः, उदवर्तयः ॥

பதவுரை.

इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர! (நீ)
यत्	யத்	எப்போது
स्पृधः विश्वाः	ஸ்ப்ருத: விஶ்வா:	போரிடும் எல்லா அசுர சேனைகளையும
अजयः	அஜய:	வென்றனையோ, (அப்போது)
अपां फेनेन	அபாம் ஃபேநேந	வச்சிர வடிவமாகிய நீர் நுரையால்
नमुचेः	நமுசே:	நமுசி, என்னு மசுரனுடைய
शिर	ஶிர:	தலையை
उदवर्तयः	உதவர்தய:	அறுத்துவிட்டாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம—10. இருக்கு—8. கோசூத்தி அசுவசூத்தி ரிஷி

முன் காலத்தில் இந்திரன் அசுரர்களை வென்றும், நமுசி, என்னும் அசுரனைப் பிடிக்க முடியாதவனாயினான். அன்றியும் போர் செய்த அவ் வசுரனால் இந்திரன் பிடிக்கப்பட்டான் அப்போது அவ் வசுரன் இரவிலும

பகலிலும், உலர்ந்த அல்லது ஈரமாகிய ஆயுதத்தால் என்னைக் கொல்லாதிருப்பையேல், உன்னை விட்டுவிடுகின்றேன என்ப பிடிப்பட்டுள்ள இந்திரனுக்குக் கூறினன். அதற்குடன்பட அவ் விந்திரன் அவ் வசுரனால் விடப்பட்டவனாகி, இரவு பகற் காலங்களின் சந்தியில் (இடையில்) உலர்ந்ததற்கும் ஈரமானதற்கும் வேறாகிய நீர் நுரையால் அவ்வசுரனுடைய தலையை யறுத்துவிட்டனன் என்னும் இப்பொருள் இம் மந்திரத்தில் கூறப்படுகின்றது.

இந்திரனே! நீ நீர்நுரை வடிவமாகிய வச்சிராயுதத்தால் நமுசி, என்னும் அசுரனுடைய தலையை அறுத்துவிட்டாய். எப்போதெனிலோ? போராடும் அசுர சேனைகளனைத்தையும் வென்றவனாயுள்ள காலத்து. "விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரன் அசுரர்களைச் செயித்து நமுசி, என்னும் அசுரனைக் கொன்றிலன்" என்பது முதலிய பிராமமண வாக்கியம். ஈண்டு வேட்போர்களாற் சிந்திக்கற்பாலது. (8)

குறிப்பு—பிராமமணம் என்பது மறையில் ஒரு பாகம்,

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

212. इमे त इन्द्र सोमाः सुतासो ये च सोत्वाः ।:

१ २

तेषां मत्स्व प्रभूवसो ॥ ९ ॥

இமே த இந்த்ர ஸோமாஃ ஸுதாஸோ யே ச ஸோத்வாஃ ।

தேஷாம் மத்ஸ்வ ப்ரபூவஸோ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, इमे, सोमाः, सुतासः, च, ये, सोत्वाः, प्रभूवसो, तेषां, मत्स्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	நின் பொருட்டு
इमे	இமே	இந்தச
सोमाः	ஸோமாஃ	சோமரசம்
सुतास.	ஸுதாஸஃ	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது.
च	ச	இன்னும்

ये	யெ	எச சோமரசம
सोत्वा॰	ஸொத்வா:	தேடபபடுமோ,
तेषा	தெஷாம்	அதைதக குறிதது
प्रभूवसो !	ப்ரபூவஸொ !	மிகுநத தனமுடைய இநதிர ! நீ
मत्स्व	மத்ஸ்வ	களிபபடைவாயாக

சாயண பாடியம.

கணடம—10. இருககு—9. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிர ! நின பொருட்டு முனனே காணபபடுகின்ற இச சோமரசம பிழிநதெடுககபபடடிருககினறது இதறகுமேல எச சோமரசம பிழிநது எடுககபபடுமோ, பிழிநது எடுததததும எடுககவேணடுவதுமாகிய அதைதக குறிதது மிகத திரவியமுளள இநதிர ! நீ களிபபடைவாயாக. (9)

மநதிரம் 10.

१ २   ३ २ ३   १ २   ३ १ ३ १ २

213. तुभ्यꣳ सुतासः सोमाः स्तीर्णं बर्हिर्विभावसो ।

३ १ २

स्तोतृभ्य इन्द्र मृडय ॥ १० ॥

இருககு 8-93-25.

துப்ஹ்யம் ஸுதாஸ: ஸொமா: ஸ்தீர்ணம் பர்ஹிர்விபாவஸொ ।
ஸ்தோத்ருப்ய இந்த்ர ம்ருடய ॥

அந்வயம்.

विभावसो !, तुभ्यं, सोमा॰, सुतास॰, बर्हिः, स्तीर्णं, इन्द्र !, स्तोतृभ्यः, मृडय ॥

பதவுரை.

विभावसो !	விபாவஸொ !	ஒளி வாய்நத தனமுடைய இந்திர !
तुभ्यं	துப்ஹ்யம்	நின பொருட்டுச்
सोमा.	ஸொமா:	சோமரசம
सुतास.	ஸுதாஸ:	பிழியபபடடிருக்கினறது.
बर्हिः	பர்ஹி:	தருபபையாசனமும
स्तीर्णं	ஸ்தீர்ணம்	விரிககபபடடிருககினறது.
इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ (அவ வாசனத் தமர்நது சோமததைப பருகி)
स्तोतृभ्यः	ஸ்தோத்ருப்ய:	துதிககினற எஙகடகு
मृडय	ம்ருடய	நல்குசெய்வாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—10 இருககு—10. சுருதககக்ஷ ரிஷி.

ஒளிாகினற தனமுடையோய! அலலது ஒளியால வியாபகமுடைய இநதிர! நின பொருடடுச சோமரசம பிழியபபடடிருககினறது. அஙஙன மே தருபபையாசனமும விரிததிருககினறது. இககாரணததால இநதிர னே! நீ தருபபை யாசனததி லுடகாாநதுகொணடு சோமததைப பருகி எஙகடகு அருள செயவாயாக அலலது நலஞ செயவாயாக எனபதாம. (10)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அததியாயம்—2. கண்டம்—11.

ஒன்பது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
214. आ व इन्द्रं क्रिविं यथा वाजयन्तः शतक्रतुम् ।
१ २ ३ १ २
मंꣳहिष्ठꣳ सिञ्च इन्दुभिः ॥ १ ॥

இருககு 1-30-1.

ஆ வ இநத்ரும் க்ரிவிம் யதா வாஜயநத: ஶதக்ரதும் ।
மம்ஹிஷ்டம் ஸிஞ்ச இநதுபி: ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विग्यजमानाः!,) वाजयन्त., वः, शतक्रतु, महिष्ठ, इन्द्रं, क्रिविं यथा, इन्दुभिः, आसिञ्चे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(யஜமாநா: !)	(வேள்வித் தலைவர்களே !)
वाजयन्तः	வாஜயந்த:	அன்னத்தை விரும்புகின்ற யாங்கள்
वः	வ:	உங்கள் சம்பந்தமாகிய
शतक्रतु	ஶதக்ரதும்	நூறு வகைக் கருமமுடையவனும்
महिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	மிகப் பூசிக்கத் தக்கோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
कृवि यथा	க்ருவிம் யதா	விளை நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்று
इन्दुभि	இந்துபி:	சோமரசத்தால்
आसिञ्चे	ஆஸிஞ்சே	இனிது தெளிக்கின்றோம் (வழிபடுகின்றோம்)

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—11 இருக்கு—1. சுனச்சேப ரிஷி.

அன்னத்தை விரும்புகின்றவர்களும் சுனச்சேப ரிஷி சம்பந்தமுடையவர்களுமான யாங்கள், வேட்போர்களே! வேள்வித் தலைவர்களே! உங்கள் சம்பந்தமுள்ள இந்திரனைக் குறித்துச் சோமரசங்களால் முழுதுந் தெளிக்கின்றோம், அதாவது வழிபடுகின்றோமென்பதாம். எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்! நூறு வகைக் கருமங்களை யுடையவனை. மற்றும் விசேடமாய்ப் பூசிக்கத்தக்கோனை எனக். தெளிப்பதில் உவமை.—உழுத நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்றெனல் (1)

குறிப்பு —கிணற்றிற்குப் போம் வழியில் சாணத் தண்ணீர் தெளித்தல் போல என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २र ३ १ २
215 अतश्चिदिन्द्र न उपा याहि शतवाजया ।
३ २ ३ १ २
इषा सहस्रवाजया ॥ २ ॥

இருக்கு 8-92-30.

அதஶ்சிதிந்த்ர ந உபா யாஹி ஶதவாஜயா ।
இஷா ஸஹஸ்ரவாஜயா ॥

அநவயம

हे इन्द्र !, अतश्रित्, शतवाजया, सहस्रवाजया, इषा, नः, उपयाहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே ! (நீ)
अतश्रित्	அதஶ்ரித்	விணணுலகினினறு
शतवाजया	ஶதவாஜயா	நூறுவகை ஆறறலகளோடும
सहस्रवाजया	ஸஹஸ்ரவாஜயா	ஆயிரவகை அனனஙகளோடும
इषा	இஷா	அனனரசஙகளோடும
नः	நஃ	எஙகளிடதது
उपयाहि	உபயாஹி	நோககமாய வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—2 சுருதககக்ஷ ரிஷி

இநதிர ! நீ, இவ விணணுலகினினறே, அலலது, இச சநதிரருவி னிடததினினறு, நூறுவகை வலிகளோடும, அஙஙனமே ஆயிரவகை அன னஙகளோடும, அனனரசஙகளோடுங கூடியவனுய எஙகளைக குறிதது பிர நோககமாய் வருவாயாக (2)

வாஜம = அனனம என நிருககதம 2-7ல கூறியிருககின்றது

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २३ १ २ ३१ २ ३ २ ३१२
216. आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छाद्वि मातरम् ।
२ ३ १ २र
क उग्राः के ह शृण्विरे ॥ ३ ॥

இருககு 8-45-4.

ஆ பு³ந்த³ம் வ்ருத்ரஹா த³தே³ ஜாத꞉ ப்ருச்சா²த்³வி மாதரம் ।
க உக்³ரா꞉ கே ஹ ஶ்ருண்விரே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, जात., बुन्द, आददे इह, उग्रा', शृण्विरे, केके, मातरं, विपृच्छात् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
जातः	ஜாத꞉	பிறந்தவுடனே
बुन्दं	புந்த³ம்	பாணத்தை
आददे	ஆத³தே³	ஏந்திக்கொண்டு
इह	இஹ	இவ்வுலகில்
उग्राः	உக்³ரா꞉	ஆற்றலைக் காட்டுவோர்களான
शृण्विरे	ஶ்ருண்விரே	புகழாளர்
के के ?	கே கே ?	யாவர்? யாவர்? என
मातरं	மாதரம்	அன்னையை
विपृच्छात्	விப்ருச்சா²த்	வினவினன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரன் பிறந்தவுடனே பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெரும் வலி யுடையாராய் நின்று வீரத்தாற் கீர்த்தியுடைய யார் யாவர்? யாவர்? எனத் தனது அன்னையைக் கேட்டனன் என்பதாம். (3)

புந்தம் என்பது பாணமென்று நிருக்தம் 6-32-ல் யாஸ்கமுனிவர் கூறி யுள்ளார்.

மந்திரம் 4.

३१२ ३१२ ३१२

217. वृवदुक्थं हवामहे सृप्रकरस्नमूतये ।

१२ ३ २ ३१२

साधः कृण्वन्तमवसे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-32-10.

வ்ருவது³க்த²ம் ஹவாமஹே ஸ்ருப்ரகரஸ்நமூதயே ।

ஸாத⁴꞉ க்ருண்வந்தமவஸே ॥

அந்வயம்.

ऊतये, सृप्रकरस्नं, अवसे, साधः, कृण्वन्तम्, वृवदुक्थं, हवामहे ॥

பதவுரை.

ऊतये	ஊதயெ	உலகத்தை யிரக்ஷிததற்பொருட்டு
सुप्रकरस्नं	ஸுப்ரகரஸ்நம்	கைதூககிககொணடு நிறபவனும,
अवसे	அவஸெ	உலக பரிபாலனததிறகாக
साधः	ஸாய:	அனுகூலமாகிய திரவியததைக
कृण्वन्तं	க்ருண்வந்தம்	கொடுககப்படடவனும,
धृवदुक्थं	ஶ்ருவதுக்தம்	மிகத துதிககபபடுபவனுமாகிய இநதிரனை
हुवामहे	ஹுவாமஹெ	யாம அழைககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருககு—4. மேதாதிதி ரிஷி.

உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கையெடுததுககொண்டிருப்பவனும, உலக பரிபாலனததின பொருட்டு அநுகூலமாகிய தனததைக கொடுபபவனும மிகத துதிககபபடடோனுமாகிய இநதிரனை ஆவாகனம பணணுகினறோம. (அழைக்கினறோம)

யாஸ்க முனிவரும 'மிகத துதிககப்படுவோன' எனவும, பாது காப்புத தொழிற செயய எடுததுளள கைகளை யுடையான, எனவுங கூறியுளளார். (4)

மநதிரம் 5.

218. ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो *नयति विद्वान् ।
अर्यमा देवैः सजोषा ॥ ५ ॥

இருககு 1-90-1

ருஜுநீதீ நொ வருணொ மித்ரொ நயதி விதாந் ।
அர்யமா தெவை: ஸஜொஷா: ॥

அநவயம்

मित्र., वरुण, विद्वान्, नः, ऋजुनीती, नयति, देवैः, सजोषाः, अर्यमा ॥

---

* नयतु, எனபது இருககு

பதவுரை.

मित्रः	மித்ரঃ	பகலுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
वरुण	வருணঃ	இரவுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
विद्वान्	வித்வாந்	சேரப்பிக்கத்தக்க மேலிடத்தை யுணர்ந்தவனும்
न	நঃ	எங்களை
ऋजुनीती	ருஜுநீதீ	நேர்வழியாக
नयति	நயதி	கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றான்.
देवै.	தேவைঃ	ஏனைய தேவர்களோடு
सजोषा	ஸஜோஷா	சமப்பிரியமுள்ள
अर्यमा	அர்யமா	பகலிரவுகளை வேறுபடுத்துஞ் சூரியனும், (நல்ல வழியாய் அவ்விடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பானாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க.)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

பகலுக்கு அபிமான தேவன் மித்திரன், இரவிற்கு அபிமான தேவன் வருணன் என்னு மிவ்விருவர்களும், தாம் கொண்டுபோகத் தக்க உத்தம விடத்தையுணர்ந்து கோணவழியிற் கொண்டுபோகாது நல்வழியிற் கொண்டு போய் எங்களை வேண்டியபலனை அடையுமாறு செய்கின்றார்கள் அங்ஙனமே இந்திரன் முதலிய அன்னிய தேவர்களோடு சமமாகிய பிரியமுள்ளவனும், இரவு பகலை வேறுபடுத்துங் கருத்தனுமாகிய சூரியனும், எங்களை நேர் வழியாய் விரும்பிய இடத்தை அடையுமாறு செய்வானாக. (6)

மந்திரம் 6.

२ २३ २३ २ ३ २ ३२ ३ १ २
219. दूरादिहेव *यत्सतोऽरुणप्सु रशिश्वितत् ।
२ ३२ ३ १ २
वि भानुं †विश्वथाऽतनत् ॥ ६ ॥

தூராதிஹேவ யத்ஸதோऽருணப்ஸு ரஶிஶ்விதத் ।
வி பாநும் விஶ்வதாऽதநத் ॥

* यत्सत्परणप्सु, † विश्वधातनत्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

दूरात्, इह सतः इव, अरुणप्सुः, यत्, अशिश्वितत्, भानुं, विश्वथा, व्यतनत् ॥

பதவுரை.

दूरात्	தூ₃ராத்	தூரத்திலிருந்து (கொண்டே)
इह सत इव	இஹ ஸத: இவ	சண்டு அருகிலிருப்பது போன்று
अरुणप्सु:	அருணப்ஸு:	பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை
यत्	யத்	எப்போது
अशिश्वितत्	அஶிஶ்விதத்	விளங்குகின்றதோ, (அப்போது)
भानु	பா₄நும்	பிரகாசத்தைப்
विश्वथा	விஶ்வதா₂	பல வகையாக
व्यतनत्	வ்யதநத்	விரியச் செய்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6 பிரமாதிதி ரிஷி.

தூரத்திலேயே அதாவது ஆகாசத்தின் பூர்வபாகத்திலிருந்துகொண்டே சண்டு அருகில் இருப்பது போன்று பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை எப்போது விளங்குகின்றதோ, அப்போது சூரியப் பிரகாசத்தைப் பல வகையாகப் பரவச் செய்கின்றது.

அசுவினி குமாரர்களே! உஷா தேவதை துதிக்கப்பட்டதாய் வெளிப்பட்டது. விதிக்கப்பட்ட அசுவினியின் வேள்வியைக் கேட்க நீங்களிரு வரும் வெளிப்படுவீர்களாக, என்ற பிராத ரனுவாக உஷா காண்டத்தைத் தழுவி இம் மந்திர வாக்கியத்தை முடித்துக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

220. आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् ।
मध्वा रजांसि सुक्रतू ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-62-16

ஆ நோ மித்ரா வருணா க்₄ருதைர்க₃வ்யூதிமுக்ஷதம் ।
மத்₄வா ரஜாம்ஸி ஸுக்ரதூ ॥

அந்வயம்

सुक्रतू, मित्रा वरुणा, नः, गव्यूतिं, घृतैः, आ उक्षतम्, रजांसि, मध्वा उक्षतम् ॥

பதவுரை.

सुक्रतू	ஸுக்ரதூ	அழகிய கருமமுடைய
मित्रा वरुणा	மித்ரா வருணா	மித்திர வருணர்களே! நீவிர்
न	ந:	எங்களுடைய
गव्यूति	கவ்யூதிம்	கோக்களுறைவிடத்தை
घृतै.	க்ருதை:	நெய்க்குக் காரணமான பாலால்
आ उक्षतं	ஆ உக்ஷதம்	எங்கும் தெளிப்பீர்களாக (அதாவது பாற்பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக)
रजांसि	ரஜாம்ஸி	இலௌகிக வைதிக இடங்களைத்
मध्वा (उक्षतम्)	மத்வா (உக்ஷதம்)	தீம்பாலாற் (றெளிப்பீர்களாக.)

சாயண பாஷ்யம்

காண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரர், அல்லது ஜமதக்கினி ரிஷி.

அழகிய கருமங்களையுடைய மித்திர வருணர்களே! நீவிர் எங்களுடைய கோக்களின் வழியை அதாவது.—கோக்கள் வாழுமிடத்தை, வெண்ணெய்க்குக் காரணமாகிய பாலினால் முற்றுந் தெளிப்பீர்களாக. பாற்பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக என்பது பொருள். எங்களுடைய இலௌகிக வைதிக இடங்களை மதுரமாகிய பாலாற் றெளிப்பீர்களாக (7)

குறிப்பு —மித்திர வருணர்கள் பசுக்கள் மேயும் புறபூமியை மழையால் நனைப் பார்களாக. மற்றும் விண்ணுலக மண்ணுலகங்களுக்கும் நீரால் நலஞ் செய்வாராக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம். 8.

२३ २ ३२ ३ २३ १ २ ३ १ २

221. उदु त्ये सूनवो गिरः काष्टा * यज्ञेष्वत्नत ।

३ १ २ ३ १ २र

वाश्रा अभिज्ञु यातवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-37-10.

உது த்யே ஸூநவோ கிர: காஷ்டா யஜ்ஞேஷ்வத்நத ।
வாஸ்ரா அபிஜ்ஞு யாதவே ॥

அந்வயம்.

त्ये, गिरः, सूनवः, यज्ञेषु, काष्टाः, उत् उ, अत्नत, वाश्राः, अभिज्ञु, यातवे ॥

* अज्मेष्वत्नत, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

त्ये	த்யே	புகழ்பெற்ற அந்த
गिर. सूनवः	கிர: ஸூநவ:	வாக்கையுண்டாக்கும் வாயுக்கள் (மருத்துக்கள்)
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	தமது யாகங்களிலிருக்கும்போது
काष्टा.	காஷ்டா:	நீரை
उत् उ	உத் உ	மேம்பாடாகப்
अत्नत	அத்நத	பெருக்குகின்றன (அதை யருந்தற்பொருட்டு
वाश्राः	வாச்ரா:	கத்துகின்ற பசுக்களை
अभिज्ञु	அபிஜ்ஞு	கால் தூக்கிக்கொண்டு
यातवे	யாதவே	ஓடுமாறு (செலுத்துகின்றன).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

புகழுற்ற வாக்கை யுண்டாக்கப்பட்ட அவ் வாயுக்கள், (நா அண்ணம் முதலிய விடங்களிலிருந்து சலித்துக்கொண்டு வாக்கை யுண்டாக்குகின்றன) தமது வேள்விகளிலிருக்குமிடத்து நீரைப் பெருக்குகின்றன நீரைப் பெருக்கச்செய்து அதைக் குடிப்பதன் பொருட்டுச், சத்தமிட்டுக்கொண்டு கால் தூக்கி ஓடுமாறு பசுக்களைச் செலுத்துகின்றன ஈண்டுச் செலுத்துகின்றன என்பது எஞ்சி நின்றது (7)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள 'காஷ்டம்' என்பதற்கு = நீர், என்பது பொருளாம் 'அப்புக்களுங் காஷ்டமெனப்படுகின்றன, என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

குறிப்பு —அவிகளை விரும்பி வருவீர்களாக, என அழைக்குமாறு மருத்துக்கள் (பிருஷ்ணியின் புத்திரர்கள்) சத்தத்தோடு மழையையும் வேள்வி செய்யுமிடத்திற்கு அனுப்புகின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ १ २उ ३ २
222 इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ।
१ २ ३ २
समूढमस्य पांसुले ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-22-17

இதம் விஷ்ணுர்விசக்ரமே த்ரேதா நிததே பதம் ।
ஸமூடமஸ்ய பாம்ஸுலே ॥

அநவயம்

विष्णु , इद, विचक्रमे, त्रेधा, पद, निदधे, अस्य, पांसुले, समूढम् ॥

பதவுரை

विष्णु	விஷ்ணுः	திரிவிககிரமாவதாரங கொணட பகவான
इदं	இதம்	இவ வுலகனைதனையும
विचक्रमे	விசக்ரமெ	விசேடமாய் ஆககிரமிததுக கொணடனன (அககால)
त्रेधा	த்ரேதா	மூவகையாக
पद	பதம்	தனது அடியை
निदधे	நிதயெ	வைததனன
अस्य	அஸ்ய	இப பகவானுடைய
पांसुले	பாம்ஸுலெ	தூளியையுடைய திருவடிககண
समूढ	ஸமூடம்	இவ வுலகனைததும மடஙகின.

சாயண பாடியம

கண்டம்—11 இருககு—9 மேதாதிதி ரிஷி

திரிவிககிரமாவதாரமெடுதத விஷ்ணு, காணபபடும இவ்வுலகனைததை யுங குறிதது விசேடமாக ஆககிரமிததனா அபபோது மூவகையாகத தனது அடியை வைததனா இவ விஷ்ணுவினுடைய தூளிபடிநத திருவடி யினபால இவவுலகனைததும அடஙகிவிடடது

ாண்டு வியாபகமாகிய விஷ்ணு மூனறடி வைததனா. மண, விண, சுவாககம எனனும மூனறு தனமையாம பொருடடெனபா சிலா, கயாசுரன சிரசில எனபா சிலா, எலலாம அடஙகியவிடதது அந்தரிககததில திருவடி காணபபடாமையின தூளிபோல திருவடி காணபபடவிலலை யெனறு அடஙகியதன உவமையாமெனபா சிலா, இவவாறு யாஸக முனிவா நிருததங கூறுகினறது (இது நிருததததின கருதது.) (9)

பதினோராவது கணடம்

முறறும.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २र
223· अतीहि मन्युषाविणꣳ सुषुवाꣳ *समुपेरय ।
३ २ ३ २ ३ १ २
अस्य रातौ सुतं पिब ॥ १ ॥

இருக்கு ८-32-22

அதீஹி மந்யுஷாவிணம் ஸுஷுவாம் ஸமுபேரய ।
அஸ்ய ராதௌ ஸுதம் பிப ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, मन्युषाविणं, अतीहि, सुषुवांस, उपेरय, अस्य, रातौ, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
मन्युषाविण	மந்யுஷாவிணம்	கோபத்தால் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை
अतीहि	அதீஹி	நீக்கிவிடுவாயாக.
सुषुवांसं	ஸுஷுவாம்ஸம்	அழகிய முறையில் இந்த ரசம் பிழிந்தவனை
उपेरय	உபேரய	தன்னிடம் வரச் செய்வாயாக.
अस्य	அஸ்ய	இந்தத் தலைவனுடைய
रातौ	ராதௌ	வேள்வியைப்பற்றிய ரகையில்
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக

* समुपारये इम रातं सुतं पिबं, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! நீ கோபத்தோடு சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை யணுகாதே. இவ்விடத்தில் அன்போடு சோமரசம் பிழிந்தவனை அருகில் வரச்செய்துகொள்வாயாக. இந்த எசமானனுடைய வேள்வி நகைப்பிற பிழிந்த சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. (1)

குறிப்பு —சோமரசம்பிழியும் ஏனையோர்களபால் செல்லுமிடத்து மேம்பட்ட சோமரசம் பிழியுமென்னிடத்தும் வருவாயாக என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 2.

221. कदु प्रचेतसे महे वचो देवाय शस्यते ।
तदिदस्य वर्द्धनम् ॥ २ ॥

கத³ ப்ரசேதஸே மஹே வசோ தே³வாய ஶஸ்யதே ।
ததி³த³ஸ்ய வர்த்³த⁴நம் ॥

அந்வயம்.

महे, प्रचेतसे, देवाय, कदु, वचः, शस्यते, तदित्, अस्य, वर्द्धनम् ॥

பதவுரை.

महे	மஹே	மகத்தாகியதும்
प्रचेतसे	ப்ரசேதஸே	மேம்பட்ட அறிவையுடையது மாகிய
देवाय	தே³வாய	இந்திர தேவதைக்கு
कदु	கத³	பழிப்புள்ள
वचः	வச:	துதியாகிய எனது வாக்கும்
शस्यते	ஶஸ்யதே	புகழுடையதாகின்றது
तदित्	ததி³த்	அது(வே)
अस्य	அஸ்ய	இவ் வேள்வித் தலைவனுடைய
वर्द्धनं	வர்த்³த⁴நம்	வளர்ச்சிக்குச் சாதனமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

பேரறிவை யுடையவனும், பிரகாச முதலிய குணங்களோடு கூடியவனுமாகிய இந்திரனுக்கு, பழிக்கத்தக்க எனது தோத்திர வடிவ வாக்கும் பெருமை யுடையதாகின்றது. அதாவது —மேம்படுமாறு இந்திரதேவன் அனுக்கிரகிப்பானாக என்பது பொருள் அதுவே இவ் வெசமானன் வளர்வதற்குக் காரணமாகும் அதாவது உண்மையில் முயற்சிக்குச் சாதனம் என்பதாம். (2)

குறிப்பு—துதிப்பது எதற்கு ? இந்திரனுடைய கீர்த்தியை வளரச்செய்வதற்கு என்பது ஆங்கிலக் கருத்து.

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २र
225. उक्थं च न शस्यमानं *नागोरयिराचिकेत ।
१ २३२ ३ १ २
न गायत्रं गीयमानम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-16-3.

உக்தம் ச ந ஶஸ்யமாநம் நாகோரயிராசிகேத ।
ந காயத்ரம் கீயமாநம் ॥

அந்வயம்.

अगो:, अयि:, शस्यमानं, उक्थं च न, आचिकेत, न, गायत्नम् ॥

பதவுரை.

अगो:	அகோ:	துதியாதவர்க்குச்
अयि:	அயி:	சத்துருவாகிய இந்திரன்
शस्यमानं	ஶஸ்யமாநம்	ஓதா, என்னும் இருக்குப் படிப் போன் கூறிய
उक्थं च	உக்தம் ச	துதிகளையும்
आचिकेत	ஆசிகேத	அறிகின்றான்.
न	ந	இப்போது
गीयमानं	கீயமாநம்	பாடப்படுகின்ற
गायत्रं	காயத்ரம்	கீதநடையையும் அல்லது காயத்திரி யென்னுஞ் சந்த விசேடத்தையும் (அறிகின்றான்)

* आगो, अरि, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. மேதாதிதி பிரியமேதாகள் ரிஷிகள்.

துதிக்காதவர்கட்குச் சத்துருவாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார்களென்னும் ஓதாக்கள் சொல்கின்ற சஸ்திரமென்னும் ஸ்தோத்திரங்களையுங் கேட்கின்றான் இப்போது துதிப்போர்களாற் பாடத்தக்க கீதநடையையும் (சாமத்தையும்) அல்லது காயத்திரி என்னுஞ் சந்தப் பாடலையுங் கேட்கின்றான். இக்காரணத்தால் யாங்களும் அவ்விந்திரனைத் துதிக்கின்றோம் என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு —தனமுள்ள இந்திரன் இனிமையற்ற துதியைக் கேட்கான் நற்றுதியைக் கேட்பான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१२ ३२३१ २३ १२ ३१२
226. इन्द्र उक्थेभिर्मन्दिष्ठो वाजानां च वाजपतिः ।
१२ ३२३१२
हरिवान्त्सुतानां सखा ॥ ४ ॥

இந்த்ர உக்தேபிர்மந்திஷ்டோ வாஜாநாம் ச வாஜபதி: ।
ஹரிவாந் ஸுதாநாம் ஸகா ॥

அந்வயம்.

वाजानां, वाजपति, हरिवान्, इन्द्रः, उक्थेभिः, मन्दिष्टः, सुतानां, सखा ॥

பதவுரை.

वाजानां	வாஜாநாம்	அன்னங்களுக்குள்
वाजपतिः	வாஜபதி:	சிறப்புற்ற அன்னங்கட்கு இறைவனும்
हरिवान्	ஹரிவாந்	அரி, என்னுங் குதிரைகளையுடையவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ர:	இந்திரன்
उक्थेभिः	உக்தேபி:	பாடல்வடிவத் தோத்திரங்களால்
मन्दिष्टः	மந்திஷ்ட:	மிக்கக்களிப்படைந்தனன்.
सुतानां	ஸுதாநாம்	பிழிந்த சோமரசத்திற்கு
सखा	ஸகா	நண்பன்போற் பிரியமுள்ளான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4 விசுவாமித்திர ரிஷி

அன்னங்களுக்குள் மேம்பட்ட அன்னங்கட்குத் தலைவனும், அரி, என்னுங் குதிரையையுடையவனுமாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார் கூறு கின்ற தோத்திரங்களால் மிக்க களிப்படைந்தோனாய், பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தில் நண்பன்போல பிரியமடைகின்றான் என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १२
227. आया ह्युप नः सुतं वाजेभिर्मा हृणीयथाः ।
३ १ २३ १२
महांꣳ इव युवजानिः ॥ ५ ॥

ஆயா ஹ்யுப ந꞉ ஸுதம் வாஜேபிர்மா ஹ்ருணீயதா꞉ ।
மஹாம் இவ யுவஜாநி꞉ ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) युवजानिः, महान् इव, नः, सुतं, उपयाहि, वाजेभिः, मा हृणीयथाः ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
युवजानिः	யுவஜாநி꞉	தருணியாகிய மனையாளையுடைய
महान् इव	மஹாந் இவ	தலைவன் போல
नः	ந꞉	எங்களுடைய
सुतं	ஸுதம்	சோமரசத்தை
उपयाहि	உபயாஹி	ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (மற்றும்)
वाजेभिः	வாஜேபி꞉	ஏனைய அன்னங்களால்
मा हृणीयथाः	மா ஹ்ருணீயதா꞉	களிப்படையாதோனாகுவாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—5 மேதாதிதி பிரியமேதாக்கள் இருடிகள்

இந்திர! பிழிந்தெடுத்த எங்களுடைய சோமரசத்தை நீ வந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக. மற்றும் ஏனையோர்கள் கொடுத்த அவியாகிய அன்னங் களால் களிப்படையாதோனாவாயாக அதினுவமை —தருணியாகிய மனை

யானையுடைய தலைவன்போன்று அதாவது அழகிய மாதை மணந்த தரு ணன் ஏனைய பெண்களால் கவிப்படையான, ஆனால் அந்த தருண மாதையே தழுவுவான் அம்மொதாப்ப என்பதாம் (5)

குறிப்பு —சோமரசத்தைடம் ஏனைய அன்னங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள எங்க ளிடம் வருவாயாக வயது மிகுந்தவன் தருணியிடத்தில் கோபம் வையாததுபோல எங்களிடத்திற் கோபம் வையாதே என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २३ २
228· **कदा वसो स्तोत्रꣳ हर्यत आ अव श्मशारुधद्वाः ।**
३२ ३२ ३ १ २
दीर्घꣳ सुतं वाताप्याय ॥ ६ ॥

இருக்கு 30-105-1

கதா வஸோ ஸ்தோத்ரம் ஹர்யத ஆ அவ ஶ்மஶாருதத்வா: ।
தீர்கம் ஸுதம் வாதாப்யாய ॥

அந்வயம்

वसो !, हर्यते, स्तोत्र, श्मशा, वाताप्याय, दीर्घ, सुतं, कदा, अवारुधत्, वाः ॥

பதவுரை.

वसो !	வஸோ !	வியாபகனாகிய இந்திரனே !
हर्यते	ஹர்யதே	துதிவிரும்பிய நின்னை
स्तोत्र	ஸ்தோத்ரம்	எனது துதி
श्मशा	ஶ்மஶா	வாய்க்கால் வழியாக நீரைக்கட்டி வைப்பதுபோல
वाताप्याय	வாதாப்யாய	தண்ணீரைக் கொடுக்குமாறு
दीर्घ	தீர்கம்	பரந்த
सुतं	ஸுதம்	சோமரசத்தை முன்னிட்டு
कदा	கதா	எப்போது
अवारुधत् ?	அவாருதத் ?	கட்டுப்படுத்துமோ ?
वा; ?	வா: ?	தடுத்து நிவர்த்திக்குமோ ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—6 கௌதக தாமித்திர ரிஷி.

வாழ்விக்கின்ற இந்திரனே ! துதி விரும்பிய உன்னை, எனது தோத்தி ரம் எக்காலத்தில் கட்டுப்படுத்துமோ ? கட்டுப்படுத்தி, எப்போது நீக்கு

மோ? அதாவது இத்தன்மைய சமயம் எக்காலம் எமக்குக் கிடைக்குமோ? என விரும்புகின்றேன் என்பதாம். அதிலுவமை —வாய்க்கால் வழியாக வயலில் தண்ணீரைக் கட்டிவைத்து விடுமாறென்ல யாது கருதித் தடுத்த லெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —வேள்வியின் மூவகைக் கருமங் களால் மிகப்பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை முன்னிட்டு எனக் எதன்பொருட் டெனின்? தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு ஈண்டு வாதமாகிய காற்றுல் கீழே விழுத்தப்படுதலின் தண்ணீர் 'வாதாபயம்' எனப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२३ २ ३ १२३१ २र

229 ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिबा सोममृतूँ रनु ।

२ ३ २ ३ १ २र

तवेदं सख्यमस्तृतम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-35-5

ப்ராஹ்மணாதிந்த்ர ராதஸ: பிபா ஸோமம்ருதூம் ரநு ।
தவேதம் ஸக்யமஸ்த்ருதம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ब्राह्मणात्, राधसः सोम, ऋतून् अनु, पिब, तव, इदं, सख्य, अस्तृतम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
ब्राह्मणात्	ப்ராஹ்மணாத்	வேட்போர்களிற் சிறந்த நாயகன் எனனும் பிரமனைப்பற்றிய
राधस	ராதஸ:	பொன் வடிவப் பாத்திரத்திலிருந்து
सोम	ஸோமம்	சோமரசத்தை
ऋतून् अनु	ருதூந் அநு	தேவர்கட்குப் பின்னர்
पिब	பிப	அருந்துவாயாக, ஏனெனின்?
तव	தவ	உனக்கு
इद सख्य	இதம் ஸக்யம்	தேவர்களோடு கூடிய இந்த நட்புத் தன்மையானது
अस्तृतं	அஸ்த்ருதம்	கெடாதிருத்தலால். (ஆதலின் எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி

இந்திரனே! நீ 'பிரமன' எனனும வேளவி நியாமகனுடைய சமபந்தமாகிய பொனமயப பாத்திரத்தினினறும் சோமரசத்தை யருந்துவாயாக யாது செயதுகொணடெனின? தேவாகளைத தழுவிககொணடு. அதாவது தேவாகளும அருந்துவாகளாக எனபது பொருள. தேவாகளுடைய நட்புத தனமை கெடாதிருககினற இககாரணம பறறியே தேவாகளாலும அருந்தற பாலது எனபது பொருந்துமெனக (7)

மந்திரம் 8.

230. वयं घा ते *अपि स्मसि स्तोतार इन्द्र गिर्वणः ।
त्वं नो जिन्व सोमपाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-32-7.

வயம் வா தெ அவி ஸ்மஸி ஸ்தோதார இந்த்ர கிர்வணஃ ।
த்வம் நொ ஜிந்வ ஸோமபாஃ ॥

அந்வயம்.

हे गिर्वणः!, हे इन्द्र!, ते, अपि, वयं घा, स्तोतारः, स्मसि, सोमपाः, त्वं, नः, जिन्व ॥

பதவுரை.

हे गिर्वणः!	ஹெ கிர்வணஃ!	வாக்குகளால் துதிக்கத் தக்க
हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते अपि	தெ அவி	உனக்கு
वय घा	வயம் வா	யாங்கள் உண்மையில்
स्तोतार.	ஸ்தோதாரஃ	தோத்திரம் பண்ணுகினறவர்களாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருக்கினறோம
सोमपा.!	ஸோமபாஃ!	சோமமருந்துவோய!
त्वं	த்வம்	நீ
न.	நஃ	எங்கட்குப
जिन्व	ஜிந்வ	பிரியமுண்டாககுவாயாக.

* अपिष्मसि, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—8 மேதாதிதி ரிஷி.

வாக்குகளால் போற்றத்தக்க இந்திரனே! உண்மையாய உன்னை நாங்கள் துதிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றோம். சோமரச மருந்துவோய! நீ எங்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १   २र   ३ २ ३ १२
231. एन्द्र पृक्षु कासुचिन् नृम्णं तनूषु धेहि नः ।
१ २   २ १   २
सत्राजिदुग्र पौंस्यम् ॥ ९ ॥

ஏந்த்ர ப்ருக்ஷு காஸுசிந் ந்ரும்ணம் தநூஷு தேஹி நஃ ।
ஸத்ராஜிதுக்ர பௌம்ஸ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, पृक्षु, कासुचित्, नः, तनूषु, नृम्ण, आधेहि, उग्र!, सत्राजित्, पौंस्यं, आधेहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
पृक्षु	ப்ருக்ஷு	கூடியுள்ள
कासुचित्	காஸுசித்	யாதானுமொரு
नः	நஃ	எங்களுடைய
तनूषु	தநூஷு	அங்கங்களில்
नृम्णं	ந்ரும்ணம்	ஆற்றலை
आधेहि	ஆதேஹி	நிலை நாட்டுவாயாக.
उग्र!	உக்ர!	முழு வலியுள்ளோய!
	ஸத்ராஜித்	பன்னிரு தினங்களிலாகின்ற வேள்வியால் வசப்பட்டோனாய்
	பௌம்ஸ்யம்	ஆண்மக்கட்கு நலந்தரும் பயனைக்
	,, ஹி	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. விசுவாமித்திரா, அல்லது நாதினர், அல்லது பீபாதா, அல்லது உதலா ரிஷி.

இந்திர! எங்களுடைய கூட்டமாயுள்ள அங்கங்களில் எவைகளிலேனும் வலிமையை நிறையக்கொடுப்பாயாக முழுவன்மையுடையோய்! பன்னிரண்டு நாட்களிற் செய்யப்படும் வேள்விகளால் வசப்படுத்தப்பட்டவனா யிருந்து பருடரிடத்து நலந்தரும் பயனைத் தருவாயாக என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २र ३२३ १ २र३२ ३ २
232. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः ।
३ २ ३ २ ३ १ २
एवा ते राध्यं मनः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-92-28.

ஏவா ஹ்யஸி வீரயுரேவா ஶூர உத ஸ்திர: ।
ஏவா தே ராத்⁴யம் மந: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वीरयुः, एव, असि, हि, शूरः एव, उत, स्थिरः, ते, राध्यम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இந்திரனே! (நீ)
वीरयुः एव	வீரயு: ஏவ	போர்வீரர்களைக் கொல்ல விருப்புடையனாகவே
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हि	ஹி	இக்காரணத்தால் நீ
शूरः एव	ஶூர: ஏவ	சூரனே.
उत	உத	மற்றும்
स्थिरः	ஸ்தி²ர:	தைரியமுடையோன். ஆதலின்
ते	தே	உனது
मनः	மந:	மனம்
राध्यम्	ராத்⁴யம்	ஆராதிக்கத் தக்கதாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. மந்திரம் 10. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இநதிர! நீ போாத தொழிலில வலலுநரான சததுருககளைக கொலல உண்மையில விருபபுடையவனுகவே யிருககினமுய். இதுபறறியே நீ சமாத தனே ஆகினறய மறறும போாககளததில நிலையுடையவ ஞகினமுய். அதாவது —ஓரிடததிலிருநதுகொணடே சததுருககளை அடியோடழிககினமுய் எனபதாம இவவாறுனமையின உனனுடைய மனம தோததிரஙகளாற போறறத தககதேயாம. அதாவது மனதால நீ சததுருககளை யழிகக போரில தைரிய முதலியவைகளை யடைகினறதிஞலேயே உனனுடைய மனது யாவாகளாலுந துதிககறபாலது எனபது பொருள (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முறறும.

ஐந்திர காண்டம முறபாதி

இரணடாம் அததியாயம்

முடிநதது.

மூன்ரும் அத்தியாயம்.

பிரபாடகம்—3. அததியாயம்—3. கண்டம்—1.

பதது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

३ १ ३ १ २ ३ १२

233. अभि त्वा शूर नोनुमो दुग्धा इव धेनवः ।

१ २ ३ १ २र ३२ ३ १ २ ३ १ २

ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥ १ ॥

இருககு 7-32-22.

அபி த்வா ஶூர நோநுமோऽதுக்தா இவ தேநவ꞉ ।

ஈஶாநமஸ்ய ஜகத꞉ ஸ்வர்த்ருஶமீஶாநமிந்த்ர தஸ்துஷ꞉ ॥

அந்வயம்.

हे शूर इन्द्र!, अस्य, जगतः, तस्थुषः, ईशानं, स्वर्दृशं, त्वा, अदुग्धाः, धेनवः, इव, अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे शूर इन्द्र!	ஹே ஶூர இந்த்ர!	சூரத் தன்மையுள்ள இந்திரனே!
अस्य जगतः	அஸ்ய ஜகத꞉	இச் சங்கமப் பொருள்கட்கும்
तस्थुषः	தஸ்து²ஷ꞉	தாபரப் பொருள்கட்கும்
ईशानं	ஈஶாநம்	ஈசனும்,
स्वर्दृशं	ஸ்வர்த்³ருஶம்	அனைத்தையுங் காண்கின்றவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னையே
अदुग्धाः	அது³க்³தா⁴꞉	கறவாது பால்நிறைந்துள்ள
धेनवः इव	தே⁴நவ꞉ இவ	கோக்கள் போல, (சோமரசத்தை யேந்தி நிற்கும் யாகங்கள்)
अभिनोनुमः	அபி⁴நோநும꞉	பன்முறை வணங்குகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

இவ் வத்தியாயத்திலும் இந்திரனே துதிக்கப்படுகின்றான். மற்றும், ஏனைய தேவதைகளுந் துதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

எவர்பால் வேதம் வெளிப்பட்டதோ! எவர் வேதங்களால் உலகனைத்தையு முண்டாக்கினாரோ! அந்த வித்தியா தீர்த்த மகேசுரனை யான் வணங்குகின்றேன்

கண்டம்—1. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி, பிருகதி சந்தம்.

சூரத்தன்மையுள்ள இந்திரனே! தாபர சங்கம மாகிய இவ் வுலகிற்கு இறைவனும், எல்லாவற்றையுங் காண்கின்றவனுமாகிய நின்னையே, கறவாத கோக்கள் பாலை மடியில் நிறைய வைத்துக்கொண்டு நிற்பன போல, சோம ரசத்தால் நிறைந்துள்ள 'சமசு' என்னும் அகப்பை விசேடத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு நிற்கின்ற யாகங்கள் பன்முறை வணங்குகின்றோம் என்பதாம் (1)

குறிப்பு—ஈசனென்பதை யிரட்டித்தது அன்பின் பொருட்டு.

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १ २र ३१२

234. त्वा मिद्धि हवामहे *सातौ वाजस्य कारवः ।

२ ३१ २ ३१२३ २ ३२उ ३१२

त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वत. ॥ २ ॥

இருக்கு 4-46-1.

த்வா மித்தி ஹவாமஹே ஸாதௌ வாஜஸ்ய காரவ: ।

த்வாம் வ்ருத்ரேஷ்விந்த்ர ஸத்பதிம் நரஸ்த்வாம் காஷ்டாஸ்வர்வத: ॥

அந்வயம்.

इन्द्र !, कारवः, वाजस्य, सातौ, त्वामिद्धि, हवामहे, इन्द्र !, सत्पतिं, त्वां, नरः, वृत्रेषु, हवन्ते, अर्वतः, काष्ठासु, त्वाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
कारवः	காரவ:	துதிக்கின்ற யாங்கள்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सातौ	ஸாதௌ	கொடுப்பதற்கு
त्वामिद्धि	த்வாமித்தி	நின்னையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	நல்லோரைக் காப்பாற்றும்
त्वां	த்வாம்	நின்னை
नरः	நர:	ஏனைய மனிதர்களும்
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	சத்துருக்களுக்குண்டான விடத்து
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்கள் மற்றும்
अर्वतः	அர்வத:	குதிரைகளைப் பற்றின
काष्ठासु	காஷ்டாஸு	திக்குகளிருக்குமிடத்தும்
त्वाम्	த்வாம்	(அழைக்கின்றார்கள் நின்னை யாங்களும் அழைக்கின்றோம் என்க)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. பாரத்துவாச ரிஷி

தோத்திரம் பண்ணுகின்ற யாங்கள் அன்னத்தை யடைவதை முன்னிட்டு, இந்திர ! நின்னையே யழைக்கின்றோம் மற்றும் நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுபவனும், மேம்பட்டவனுமாகிய நின்னையே ஏனைய மனிதர்களும

* साता, என்பது இருக்கு

சத்துருக்களால் மறைப்புண்டான விடத்தில் அவர்களை வெல்வதற்கு அழைக்கின்றார்கள் அஃதன்றியும், குதிரைகளைக் கட்டியிருக்குந் தறிகளிலும் அதாவது, போர்புரிய விரும்புவோர்களும், நின்னையே அழைக்கின்றார்கள் இதனால் யாங்களுமழைக்கின்றோம் என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு—யாங்கள் அன்னத்திற்கும் தனத்திற்கும் நின்னை அழைக்கின்றோம். ஏனையோர்கள் மழையின் பொருட்டும் சத்துருவை வெல்வதற்கும் அழைக்கின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

235. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथाविदे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३ १ २

यो जरितृभ्यो मघवा पुरूवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-49-1.

அபி ப்ர வ꞉ ஸுராதஸமிந்த்ரமர்ச யதாவிதே ।
யோ ஜரித்ருப்யோ மகவா புரூவஸு꞉ ஸஹஸ்ரேணேவ [ஶிக்ஷதி ॥

அந்வயம்.

पुरूवसु., य., मघवा, जरितृभ्य , सहस्रेण इव, शिक्षति, यथाविदे, व., सुराधसं, इन्द्र, अभि, प्रार्च ॥

பதவுரை.

पुरूवसु	புரூவஸு꞉	பலவகைத் தனங்களையுடைய
य.	ய꞉	யாதொரு
मघवा	மகவா	இந்திரன்,
जरितृभ्य	ஜரித்ருப்ய꞉	{ தோத்திரம்பண்ணுகின்ற எங்கட்கு
सहस्रेणेव	ஸஹஸ்ரேணேவ	{ ஆயிர வகைத் தனங்களாற் போன்று
शिक्षति	ஶிக்ஷதி	{ கட்டளையிடுகின்றன் அதாவது (மிகுந்த தனத்தைக் கொடுக்கின்றன் என்பது பொருள்)
यथाविदे	யதாவிதே	{ யாங்கள் உணர்ந்தவாறே (உணர்ந்து)
वः	வ꞉	வேட்போர்களான நீவிரும்

सुराधसं	ஸுராதஸம்	நல்ல திரவியமுள்ள
इन्द्र	இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை
अभि प्राचं	அபி ப்ரார்ச	ஒருமுகமாய் நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3 பாலகில்யா ரிஷி

பசு முதலிய பலவிதத் தனங்களையுடைய, அல்லது, வேள்வி பலவாமா தலின் பல வேள்விகளில் வசிக்கின்ற யாதொரு இந்திரனுண்டோ, அவன் துதிப்போர்களான எங்கட்கு ஆயிரமவகைத் திரவியத்தாற் போன்று கட்டளையிடுகின்றான். அதாவது, பசு முதலிய மிகுந்த தனங்களை எங்கட்குக் கொடுக்கின்றான் என்பது பொருள். அவ் விந்திரன் எங்களால் அறியப்படுவது போன்று, வேட்போர்காள்! நீவிரும் சிறந்த ஐசுவரியமுடைய இந்திர தேவனை அறிந்து நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக (3)

குறிப்பு—தனத்தைக் கொடுக்கும் நினைத் துதிக்கின்றேன் யாதினாலெனின்? எல்லாச் சாத்திரமுணர்ந்தோனாகவும், மிகுந்த திரவியமுடையோனாகவும் இருக்கின்றபடியாலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३२३ १ २ ३१ २र
236. तं वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।
३ २ ३ १ २र ३२३ १ २ ३ १ २
अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-1

தம் வோ த³ஸ்மம்ருதீஷஹம் வஸோர்மந்தா³நமந்த⁴ஸ꞉ ।
அபி⁴ வத்ஸம் ந ஸ்வஸரேஷு தே⁴நவ இந்த்³ரம் கீ³ர்பி⁴ர்நவாமஹே ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विज !,) (यजमाना !,) दस्मं, ऋतीषहं, वसो., अन्धसः, मन्दानं, त इन्द्र, व., धेनव., वत्स न, गीर्भि, स्वसरेषु, अभिनवामहे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ꞉!)	(வேட்போர்களே!)
(यजमाना!)	(யஜமாநா꞉!)	(தலைவர்களே!) (யாம்)
दस्मं	த³ஸ்மம்	தரிசிக்கத்தக்கோனும்

ऋतीषहं	ருதீஷஹம்	சததுருககளை யடககுவோனும
वसो,	வஸோ:	தனபததை நீககுவோனும
अन्धस	அந்தஸ:	சோமமாகிய அனனததால
मन्दानं	மந்தாநம்	களிபபடைகினறவனும
वः	வ:	உஙகடகுப போறறத தககவனுமாகிய
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவவிநதிரனை)
धेनवः	தேநவ:	பாற பசுககள
वत्स न	வத்ஸம் ந	கனறைக கருதிக கதறுமாறு
गीर्भिः	கீர்பி:	துதியாகிய வாககுகளால
स्वसरेषु	ஸ்வஸரேஷு	பகற காலஙகளில
अभिनवामहे	அபிநவாமஹே	யாம பலவகையாக இறைஞசுகினறோம.

சாயண பாடியம

கணடம—1. இருககு—4 நோதா ரிஷி இநதிரனைத துதிதகினறா

வேடபோாகளே! தலைவாகளே! தரிசிததறகுரியோனும, தனபுறுத துஞ சததுருககளை யடககுவோனும, மறறும, தனபததைப போககுவோனும, அலலது, பாததிரததில இருககினற சோமமெனனும அனனததை யருநதியதாற களிபபுறுகினறோனும, ஆராதிககபபாலதாற தனமையால உஙகளைப பறறியவனுமாகிய அவ விநதிரனைப பெரிதுமிறைஞசுகினறோம யாம இநதிரனைக குறிததுக கதறுகினறோமெனபது பொருள. எககாலஙகளிலெனின? இரவியால நியமிககபபடட பகலகளில (ஸவசரேஷு,) எனறதறகு யாஸக முனிவரும 5-4-ல பகலகள, எனப பொருள கூறியுளளாா. (பகற போதுகளில தோததிரததாற கதறுகினறோம எனபது திரணட பொருள) அதிலுவமை'—கோடடஙகளில புதிதாயீனற பசுககள தமது கனறைக குறிததுக கதறுவன போனறெனல. (4)

மநதிரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

237· तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सबाध ऊतये ।

३ १ २ र ३ १ २ ३ २ ३ २ उ ३ २ ३ १ २

बृहद्गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥ ५ ॥

இருககு 8-64-1.

தரோபிர்வோ விதத்வஸுமிந்த்ரம் ஸபாத ஊதயே ।

ப்ருஹத்காயந்த: ஸுதஸோமே அத்வரே ஹுவே பரம் ந காரிணம்॥

அந்வயம்

(हे ऋत्विजः!) व, तरोभिः, विदद्वसु, इन्द्र, सबाधः, ऊतये, बृहत्, गायन्तः, सुतसोमे, अध्वरे, भरं, कारिण न, हुवे ॥

பதவுரை

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	வேட்போர்காள் !
व	வ:	நீங்கள்
तरोभि.	தரோபி:	விரைவுள்ள பரிகளோடு கூடியவனும்
विदद्वसुं	விதத்வஸும்	தனத்தைக் கொடுப்பவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
सबाधः	ஸபாத:	பீடையுற்றோர்களாகித்
ऊतये	ஊதயே	தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத், என்னுஞ் சாமகீதத்தைப்
गायन्त	காயந்த:	பாடுவோர்களாய் (ஆராதிப்பீர்களாக,) யானும்
सुतसोमे	ஸுதஸோமே	சோமரசந் தேடப்பட்டுள்ள
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்,
भरं	பரம்	குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவோனையத்
कारिणं न	காரிணம் ந	தமக்குதவி செய்பவனை மக்கள் முதலியோர்கள் அழைப்பது போல
हुवे	ஹுவே	அழைக்கின்றேன்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—5. கலி பிரகாத ரிஷி

வேட்போர்காள்! நீவிர், வேகமுடைய குதிரைகளோடு கூடியவனும், மிக வேகமாயத் தனங்களை யடைகின்றவனுமாகிய இந்திரனை, பீடையுற்றவர்களாகி தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு, பிருகத் சாமம், என்னும் பாட்டைப் பாடுகின்றவர்களாயிருந்து ஆராதிப்பீர்களாக. ஈண்டு 'ஆராதிப்பீர்களாக' என்பது எஞ்சி நின்றது. யாண்டெனின்? கூறப்படுகின்றது — சோமரசம் பிழிந்தெடுத்துள்ள விடத்தில், சோமயாகத்தில் என்பதாம். யானும் அவ்விந்திரனை அழைக்கின்றேன் எனக் எதைப்போலெனின்? குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கின்றவனும், தமக்கு நலஞ்செய்யுஞ் சீலமுடையவனுமாகிய, ஒருவனை, அவனது புத்திரர் முதலியோர்கள் தமக்குதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றதைப் போன்றென்ல அத் தன்மைய இந்திரனை யான் அழைக்கின்றேன் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२२३ १ २ ३ २३
238. तरणिरित्सिषासति वाजं पुरन्ध्या युजा ।
२ ३ १ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २२ ३१२
आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुद्रुवम् ॥ ६ ॥

தரணிரித்ஸிஷாஸதி வாஜம் புரந்த்யா யுஜா ।
ஆவ இந்த்ரம் புருஹூதம் நமே கிரா நேமிம் தஷ்டேவ ஸுத்ருவம்

அந்வயம்.

तरणिरित्, युजा, पुरन्ध्या, वाजं, सिषासति, सुद्रुवं, नेमिम्, तष्टा इव, पुरुहूतं, इन्द्र, गिरा, व॰, आनमे ॥

பதவுரை.

तरणिरित्	தரணிரித்	போரில் வேகமுடையவனே
युजा	யுஜா	அநுகூலமாகிய
पुरन्ध्या	புரந்த்யா	பெரும் புத்தியால்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைப்
सिषासति	ஸிஷாஸதி	பெறுகின்றான்.
सुद्रुवं	ஸுத்ருவம்	நற்சட்டையை
नेमिं	நேமிம்	சக்கரமாய்
तष्टा इव	தஷ்டா இவ	தச்சன் வளையச் செய்வது போன்று
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரோரால் அழைக்கப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனைத்
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
व:	வ:	உங்கட்காக
आनमे	ஆநமே	ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி.

போர்த்தொழில் முதலிய கருமங்களில் அனுகூலமாகிய பெரும் புத்தியால் விரைவாகவே ஒருவன் அன்னத்தை நுகர்கின்றான். பலரோர்களால் அழைக்கப்பட்ட இந்திரனை, வேள்வித் தலைவர்காள்! நும்பொருட்டு யான் தோத்திரத்தால் ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன். அதிலுவமை —தச்சன் ஒரு மரத்தைச் சக்கரமாகச் செய்வது போன்றென்றல் (6)

குறிப்பு —பெரும் புத்தியோடுகூட அன்னத்தைக் கொடுக்க விரும்புகின்றான் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
239. पिबा सुतस्य रसिनो मत्स्वा न इन्द्र गोमतः ।
३ १ २ ३ १ २ ३२ १ २ ३ १ २
आपिर्नो बोधि *सधमाद्ये वृधेऽस्माँ अवन्तु ते धियः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-1.

പിബാ സുതസ്യ രസിനോ മത്സ്വാ ന ഇന്ദ്ര ഗോമതഃ ।
ആപിർനോ ബോധി സധമാദ്യേ വൃധേऽസ്മാം അവന്തു തേ ധിയഃ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, रसिनः, गोमतः, न , सुतस्य, पिब, मत्स्व, सधमाद्ये, आपिः, नः, वृधे, बोधि, ते, धियः, अस्मान्, अवन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ഹേ ഇന്ദ്ര!	இந்திரனே! (நீ)
रसिनः	രസിനഃ	இரசத்தையுடையதும்
गोमतः	ഗോമതഃ	பசு நெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய
नः	നഃ	எங்களுடைய
सुतस्य	സുതസ്യ	பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை
पिब	പിബ	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मत्स्व	മത്സ്വ	களிப்படைவாயாக.
सधमाद्ये	സധമാദ്യേ	தேவர்கள் களிப்பெய்தும் வேள்வியில்
आपिः	ആപിഃ	சுற்றத்தானாய
नः	നഃ	எங்களுடைய
वृधे	വൃധേ	விருத்தியின் பொருட்டுச்
बोधि	ബോധി	சாவதானமாவாயாக.
ते	തേ	உன்னுடைய
धियः	ധിയഃ	அனுக்கிரகமாகிய புத்திகள்
अस्मान्	അസ്മാന്	எங்களைப்
अवन्तु	അവന്തു	பாதுகாப்பனவாகுக

* सधमाद्य , என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திர! சுவையுடையதும், ஆவின் பரிணாமமாகிய பால், நெய் முதலி யவைகளோடு கூடியதுமாகிய, எங்களுடைய சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திக் களிப்படைவாயாக. மற்றும், தேவர்கள் களிப்படைதலின் சத்மாத யம் எனப்படும் வேள்வியில் நீ சுற்றத்தானாக இருந்து, நாங்கள் வளர்தற் பொருட்டுக் கருத்துடையோனாகுதி. உன்னுடைய அனுக்கிரகமாகிய புத்தி துதிக்கின்றவர்களான எங்களைக் காப்பாற்றுக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२उ ३ १२ ३२उ३ १२
240. त्वंꣳ ह्येहि चेरवे विदाभगं वसुत्तये ।
१ २
उद्वावृषस्व मघवन् गविष्टय उदिन्द्राश्वमिष्टये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-17-6.

ത്വം ഹ്യേഹി ചേരവേ വിദാഭഗം വസുത്തയേ ।
ഉദ്വാവൃഷസ്വ മഘവന് ഗവിഷ്ടയ ഉദിന്ദ്രാശ്വമിഷ്ടയേ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, हि, त्वं, वसुत्तये, एहि, चेरवे, भगं विदाः, मघवन्, गविष्टये, उद्वावृषस्व, इन्द्र! अश्वमिष्टये, उद्वावृषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ഹേ ഇന്ദ്ര!	இந்திரனே! நீ
हि	ഹി	உண்மையில் வள்ளலாதலின்
वसुत्तये	വസുത്തയേ	எமக்குத் தனத்தைக்கொடுத்தற் பொருட்டு
एहि	ഏഹി	வருவாயாக வந்து
चेरवे	ചേരവേ	நல்லொழுக்கமுடைய எமக்கு
भग	ഭഗം	ஐசுவரியத்தைக்
विदा.	വിദാഃ	கொடுப்பாயாக.
मघवन्!	മഘവന്!	இந்திர!
गविष्टये	ഗവിഷ്ടയേ	கோக்களை விரும்பும் எமக்கு

उद्वावृषस्व	உத்³வாவ்ருஷஸ்வ	பசுக்களைத் தருவாயாக.
इन्द्र !	இந்த்³ர !	இந்திர !
अश्वमिष्टये	அஶ்வமிஷ்டயே	அசுவத்தை விரும்பும் எமக்கு
उद्वावृषस्व	உத்³வாவ்ருஷஸ்வ	அசுவத்தையுந் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. பாக்கரி ரிஷி.

இந்திர ! நீயே உண்மையாகிய கொடையாளி யென்று அறியப்படுகின்றாய். இதனால் நீ வருவாயாக. எதன் பொருட்டெனின்? எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டு வந்து நல்லறிவொழுக்கமுடைய எமக்குப் போற்றத்தக்க ஐசுவரியத்தைத் தருவாயாக. தனமுள்ள இந்திர! ஆவை விரும்பும் எமக்கு ஆவைத் தருவாயாக. அவ்வாறே குதிரையை யிச்சிக்கு மெமக்குக் குதிரையுந் தருவாயாக என்பதாம். (8)

குறிப்பு.—நல்லறிவுடைய எமது ஐசுவரியத்தை புணர்ந்தவனுய, கோ, பரி முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

१ २र ३२ ३ १ २र ३१ २
241. न हि वश्चरमं च न वसिष्ठः परिमंसते ।
३ १ २ ३२ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २
अस्माकमद्य मरुतः सुते सचा विश्वे *पिबन्तु कामिनः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-59-3.

ந ஹி வஶ்சரமம் ச ந வஸிஷ்ட²: பரிமம்ஸதே ।
அஸ்மாகமத்³ய மருத: ஸுதே ஸசா விஶ்வே பிப³ந்து காமிந: ॥

அந்வயம்.

हे मरुतः !, वः, चरमं च न, वसिष्ठः, न हि परिमंसते, अद्य, अस्माकं, सुते, मरुतः कामिनः, विश्वे, सचा, पिबन्तु ॥

பதவுரை.

हे मरुतः !	ஹே மருத: !	மருத்துக்களே !
वः	வ:	உங்களுக்குள்
चरमं च न	சரமம் ச ந	சிறுவரையுங் கூட

* पिबत என்பது இருக்கு.

वसिष्ठः	வஸிஷ்஠꞉	வசிட்ட ரிஷியாகிய யான
न हि परिमंसते	ந ஹி பரிமம்ஸதே	நீக்கித் துதித்திலேன.
अद्य	அத்ய	இப்போது
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
सुते	ஸுதே	சோமரசந் தேடியவிடத்து
मरुत· कामिनः	மருத꞉ காமிந꞉	சோமரசத்தை விரும்புகின்ற
विश्वे	விஶ்வே	நீவிர் எல்லோரும்
सचा	ஸசா	ஒன்றுகூடி
पिबन्तु	பிபந்து	அருந்துவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. வசிட்ட ரிஷி, பரோக்ஷமாய்க் கூறுகின்றார்.

மருத்துக்களே! 'வசிட்டன்' என்னும் ரிஷியாகிய நான், உங்களுக்குட் கடையனாயுள்ளவனையுங்கூட நீக்கித் துதி செய்திலேன். மற்றோ, உங்களெல்லோரையுமே துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள். எமது சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த இச்சமயத்தில் சோமரசம் வேண்டிய மருத்துக்களான நீவிர் யாவருமொருங்கு சேர்ந்து குடிப்பீர்களாக. (9)

குறிப்பு—மருத்துக்களே! நீங்களிருக்குமிடம் சிறிதும் தெரியவில்லை ஆயினும் தேவர்களுடன் வந்து சோமரசம் அருந்துவீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २र ३१ २ ३ १ २
242. मा चिदन्यद्वि शंसत सखायो मा रिषण्यत ।
२ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
इन्द्रमित्स्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्थाच शंसत ॥ १० ॥

இருக்கு 8-1-6.

மா சிதந்யத்விஶம்ஸத ஸகாயோ மா ரிஷண்யத ।
இந்த்ரமித்ஸ்தோதா வ்ருஷணம் ஸசா ஸுதே முஹுருக்தா ச ஶம்ஸத ॥

அந்வயம்.

हे सखाय !, अन्यत्, मा चिद्विशंसत, मा रिषण्यत, सुते, वृषणं, इन्द्रमित्, सचा, स्तोत, उक्था च, मुहुः, शंसत ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹே ஸகாய: !	(துதிப்போராய) நண்பீர் !
अन्यत्	அந்யத்	இந்திரனது துதியினும் வேறு துதியைச்
मा चिद्विशंसत	மா சித்விஶம்ஸத	சொல்லாதீர்கள்
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	வீணாய் மெலியாதீர்கள்
सुते	ஸுதே	சோமரசம் தேடியவிடத்து
वृषणं	வ்ருஷணம்	விழைந்தவாற்றால் பெய்தளிக்கும்
इन्द्रमित्	இந்த்ரமித்	இந்திரனையே
सचा	ஸசா	ஒன்று சேர்ந்து
स्तोत	ஸ்தோத	துதிப்பீர்களாக.
उक्था च	உக்தா ச	இந்திரனைப் போற்றும் சஸ்திரமென்னும் துதிவிசேடங்களையும்
मुहु	முஹு:	அடிக்கடி
शसत	ஶம்ஸத	ஓதுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—10 பிரகாத காண்வ ரிஷி.

(எமக்கு) ஒத்த வுணர்வுடைய துதிப்போர்களே! நீவிர், இந்திரனுடைய தோத்திரத்தைத் தவிர்த்து மற்றைய துதிகளை யுரைக்காதீர்கள் துன்புறுத்துவோராகாதீர்கள். பிற துதிகளால் வீணுக மெலியாதீர்கள் என்பதாம். சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து, மனம் விரும்பியவைகளை மழையெனப் பெய்யும் இந்திரனையே நீவிரெல்லீருமொருங்கு குழுமித் துதிப்பீர்களாக. இந்திரனைப்பற்றிய சஸ்திரமென்னும் மந்திர விசேடங்களை அடிக்கடி யோதுவீர்களாக (10)

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २र ३२ ३ १२ ३ १२
243. **नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् ।**
२ ३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र
इन्द्रं न यज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं * धृष्णुमोजसा ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-3

𑌨𑌕𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑌶𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌦𑌾𑌵𑍃𑌧𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑍃𑌭𑍍𑌵𑌸𑌮𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾 ॥

அந்வயம்

यः, सदावृधं, विश्वगूर्तम्, ऋभ्वसं, ओजसा, अधृष्ट, न, धृष्णुं, इन्द्रं, यज्ञैः, चकार, तम्, कर्मणा, नकिः, नशत् ॥

பதவுரை.

यः	𑌯𑌃	யாதொரு வேள்வித் தலைவன்,
सदावृध	𑌸𑌦𑌾𑌵𑍃𑌧𑌂	எப்போதும் வளரப்பெற்றவனும்
विश्वगूर्त	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂	உலகந் தொழத்தக்கோனும்
ऋभ्वसं	𑌋𑌭𑍍𑌵𑌸𑌂	பெரியோனும்
ओजसा	𑌓𑌜𑌸𑌾	ஆற்றலால்
अधृष्ट	𑌅𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂	எவருக்கும் அடங்காதோனும்
न	𑌨	மற்றும்
धृष्णु	𑌧𑍃𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂	சத்துருக்களை யடக்குவோனுமாகிய
इन्द्र	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂	இந்திரனை
यज्ञै	𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃	வேள்விகளால், வசமாகச

* धृष्णवोजसम्, என்பது இருக்கு.

चकार	அகார	செய்துவிட்டானோ,
तं	தம்	அவ்வேளவிந தலைவனை
कर्मणा	கர்மணா	கொலலுதல முதலிய கருமத்தால (வருமபலன)
नकि. नशत्	நகிः நஶத்	வியாபிககாது (பறறாது)

சாயண பாடியம்.

கணடம்—1. இருககு—1 ஆங்கிரசா புருஷனமா ரிஷிகள.

அவ வேளவித தலைவனைக கொலலுதல முதலிய தொழிலால வரும பயன) வியாபிககாது. (எவவிதமாகிய தலைவனை யெனின?) யாதொருவன அநுகூலமான வேளவிகளால இநதிரனையே தனவயமாககிககொணடானோ, (அவனை என முடிததுககொளக) எவ வணணமாகிய இநதிரனை யெனின? எபபோதும வளரபபெறறானை மறறும, அனைவாகளாலும துதிககத தக கோனை மறறும பெரியோனை மற்றும பிறராறறலா லமிழ்ததபபடா தோனை. சதருககளை யடககுவோனை. (வியாபிககாது எனபதனோடு ரக்க) (1)

மந்திரம் 2.

२ ३१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
244. य ऋते चिदभिश्रिषः पुरा जत्रुभ्य आतृदः ।
१ २ ३ २ ३१ २ ३२३१ १ १ ३ १ २३ १२
सन्धाता सन्धिं मघवा पुरूवसु *र्निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥ २ ॥

இருககு 8-1-129

ய ருதே சிதபிஶ்ரிஷः புரா ஜத்ருப்ய ஆத்ருதः ।
ஸந்தாதா ஸந்திம் மகவா புரூவஸுர்நிஷ்கர்தா விஹ்ருதம் புநः ॥

அநவயம்.

यः, अभिश्रिषः, ऋते चित्, जत्रुभ्यः, आतृदः, पुरा, सन्धि, सन्धाता, मघवा, पुरूवसुः, (इन्द्रः), विहुत, पुनः, निष्कर्ता ॥

---

* इष्कर्त्ता विह्रुत, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
अभिश्रिषः	அபிஶ்ரிஷஃ	கூட்டுங் கருவிகள்
ऋते चित्	ருதே சித்	இல்லாமலே
जत्रुभ्यः	ஜத்ருப்யஃ	கழுத்துகளினின்றும்
आतृद	ஆத்ருதஃ	இரத்தமெழுவதன
पुरा	புரா	முன்பே
सन्धिं	ஸந்திம்	கூட்டத்தக்கதைக
सन्धाता	ஸந்தாதா	கூட்டிவைப்பவனாகின்றானோ,
मघवा	மகவா	தனமுடையோனும
पुरूवसु·	புரூவஸுஃ	மிகுந்த ஐசுவரியமுடையவனுமாகிய
(इन्द्र)	(இந்த்ரஃ)	(அவ்விந்திரன)
विहुत	விஹ்ருதம்	துணிந்து வேறாக்கியவைகளை
पुन.	புநஃ	மறித்தும
निष्कर्ता	நிஷ்கர்தா	சுத்தப்படுத்தி வைக்கின்றான் (சேர்த்து வைக்கின்றான என்பது பொருள.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. மேதாதிதி மேதயாதிதிகள், இதற்கும், மேல் வரும மந்திரத்திற்கும ரிஷிகளாவார்கள்.

சேர்த்துவைக்கும பொருள்களில்லாமலே (மருந்து முதலிய இல்லாமலே) எவ்விந்திரன கழுத்துகளினின்று இரத்தமெழுவதன முன்னமே அவற்றைச சேர்த்துவைப்போனாகின்றானோ, தனமுள்ளோனும, ஐசுவரியமுடையானுமாகிய அவ்விந்திரன துணிக்கப்பட்ட அவற்றை மீண்டும மிக நலப்படுத்துகின்றான. (ஒட்டி வைக்கின்றான) என்பது மதம். (2)

குறிப்பு—வச்சிரம என்பது இடி, வேள்விச்சாலையில வாத்தச்சாதனாகள் வரில அவாகளைத் தடுக்க துவாரபாலகாகள வைத்திருக்கும தலையிலுருண்டையுடைய இருமபாணிகள சூழந்த தடியுமாகும என்பது ஆங்கிலம

மந்திரம் 3.

१　२　३ २ ३　२ ३ २　३　१　२र　　३ १ २
245. आ त्वा सहस्रमाशतं युक्ता रथे हिरण्यये ।
३　२　३ १२　　　３　२　३ १२ ३　१ २
ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1-24.

ஆ த்வா ஸஹஸ்ரமா ஶதம் யுக்தா ரதே² ஹிரண்யயே ।
ப்³ரஹ்மயுஜோ ஹரய இந்த்³ர கேஶினோ வஹந்து ஸோமபீதயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ब्रह्मयुजः, केशिनः, हिरण्यये, रथे, युक्ताः, आसहस्रं, शतं, हरय , त्वा, सोमपीतये, आ वहन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்³ர !	இந்திரனே !
ब्रह्मयुजः	ப்³ரஹ்மயுஜ꞉	துதிசெய்து கொடுத்த அவிக ளோடு கூடினவைகளும்
केशिनः	கேஶின꞉	கழுத்தில் நீண்ட மயிர்களுள்ள வைகளும்
हिरण्यये	ஹிரண்யயே	பொன்மயமாய்ச் செய்துள்ள
रथे	ரதே²	தேரில்
युक्ताः	யுக்தா꞉	ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவை களுமான
आसहस्रं शतं	ஆ ஸஹஸ்ரம் ஶதம்	ஆயிரத்து நூறு
हरयः	ஹரய꞉	குதிரைகள்
त्वा	த்வா	உன்னைச்
सोमपीतये	ஸோமபீதயே	சோமரச மருந்துவதற்கு
आ वहन्तु	ஆ வஹந்து	[illegible]கொண்டு வருவன வாகுக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—3

இந்திரனே! உனது ஆயிரத்து நூறு குதிரைகளும், எமது வேள்வி யைக் குறித்து உன்னைக்கொண்டு வருவனவாகுக. யாண்டும் குதிரைகளி ரண்டே அங்ஙனமாயினும், அதன் ஐசுவரியங்களான ஏனைய குதிரைகளு மிருக்கின்றன. (ஆதலின் ஆயிரத்தின்மேற் கணக்கிடப்பட்டன) ஒரே சமயத்தில் அநேக குதிரைகளால் கொண்டுவரப்படுதல் எவ்வாறுமென்றுசங் கித்துக் கூறப்படுகின்றது —ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவைகளுமான என் றது விரைவில் வருமாறு பொன்மயமாகிய இரதத்திற் பூட்டப்பட்டிருத்த லின் அநேக குதிரைகள் ஒரே சமயத்திலேயே செலுத்தல் பொருந்துமென் பது கருத்து. எவ்விதமான குதிரைகளெனின்? பிரமனாகிய இந்திரனோடு கூடியவைகள். அல்லது, எமது தோத்திரங்களோடு, அல்லது, எமது அவிகளோடு கூடியனவைகள். மற்றும், கழுத்திற்கு மேலுள்ள சடைமயிர்களை

யுடையவைகள். இந்திரனைக் கொண்டு வருதல் யாது கருதியோவெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —சோமரச மருந்துவதற்கு என. எமது சோமரசத்தை யருந்துமாறு கொண்டு வருவனவாகுக என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २
246. आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।
२ ३ २ ३ १ २३ २उ ३ २उ ३ १ २३ १ २
मा त्वा केचिन् नियेमुरिन्न पाशिनोऽति धन्वेव ताँ इहि ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-45-1.

𑌆 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌰𑍋𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌯𑍇𑌮𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌾𑌶𑌿𑌨𑍋𑌽𑌤𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌂𑌇𑌹𑌿 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, मन्द्रैः, मयूररोमभिः, हरिभिः, धन्वेव, तान्, अति, आयाहि, इत्, पाशिनः, न, त्वा, मा नियेमुः, एहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே! நீ
मन्द्रैः	𑌮𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃	களிப்பைத் தருபவைகளும்
मयूररोमभिः	𑌮𑌯𑍂𑌰𑌰𑍋𑌮𑌭𑌿𑌃	மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர்களுள்ளனவுமான
हरिभिः	𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃	குதிரைகளவாயிலாக.
धन्वेव	𑌧𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵	வழிப்போக்கர் உவர்ப்பூமியை விரைவிற் கடக்குமாறு
तान् अति	𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌤𑌿	செல்வதற்குத் தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து
आयाहि	𑌆𑌯𑌾𑌹𑌿	வருவாயாக.
इत्	𑌇𑌤𑍍	இன்னும்
पाशिनः न	𑌪𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌨	வேடன் வலைப்பாற் பறவைகளைப் பிடிப்பதுபோல
त्वा	𑌤𑍍𑌵𑌾	உன்னை
मा नियेमुः	𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌯𑍇𑌮𑍁𑌃	ஒருவரும் தடைபண்ணாதோராகுக,
एहि	𑌏𑌹𑌿	வருவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—4 விசுவாமித்திரர் உண்மையாகிய இந்திரனை யழைக்கின்றார் :—

இந்திரனே! களிப்பையுண்டாக்குகின்ற மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர்களையுடைய குதிரைகள்வாயிலாக நீ வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாதொரு விதமான சனங்களும் நின்னை நியமிப்போர்களாகாதொழிவார்களாக. பிரயாணத்திற்றடை செய்யாதோர்களாக என்பது கருத்து. அதினுவமை'—வலைக்கயிற்றைக் கையிற் கொண்ட வேடர்கள் பறவைகளைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்றென்றல். அதுபோல் தடைப்படுத்தாதோர்களாவார்களாக என்பது பொருள். ஆயினும், வழி நடப்போர்கள் உவர்ப் பூமியை விரைவிற் கடந்து செல்வதுபோல் பிரயாணஞ் செய்வதற்குத் தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து விரைவில் வருவாயாக என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—வழியில் தடைப்படுத்துவரேல், அவர்களுடன் றனுவின்றப் போராடுதி, நண்டுக் குதிரைகள் என்றது வானவில் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

२ ३२ २र ३ १ २ ३ १ २

247\. त्वमङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।

२उ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ १ २

न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्डितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-19

த்வமங்க³ ப்ரஶம்ஸிஷோ தே³வ꞉ ஶவிஷ்ட² மர்த்யம் ।
ந த்வத³ந்யோ மக⁴வந்நஸ்தி மர்டி³தேந்த்³ர ப்³ரவீமி தே வச꞉ ॥

அந்வயம்

हे अङ्ग शविष्ठ!, इन्द्र!, देवः त्वं, मर्त्य, प्रशंसिषः, मघवन्!, इन्द्र!, त्वदन्यः, मर्डिता, नास्ति, ते, वचः, ब्रवीमि ॥

பதவுரை.

अङ्ग शविष्ठ!	அங்க³ ஶவிஷ்ட²!	ஆற்றலுடையார்களுட் சிறந்த
इन्द्र!	இந்த்³ர!	இந்திரனே!
देव. त्वं	தே³வ꞉ த்வம்	பிரகாசிக்கின்ற நீ
मर्त्य	மர்த்யம்	தன்னைத் துதிக்கும், மரணத்தரு மத்தையுடைய மனிதனை

प्रशंसिषः	ப்ரஶம்ஸிஷ:	இவன் என்னை மிக நன்கு துதித்தனன், என்ப போற்றுகின்றாய
मघवन्!	மகவந்!	தனமுடைய
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वदन्य	த்வத³ந்ய:	நின்னைத் தவிர்த்து வேறொருவரும்
मर्डिता	மர்டி³தா	நலஞ்செய்வோர்
नास्ति	நாஸ்தி	இலர். ஆதலின்
ते	தே	உன்னுடைய
वचः	வச:	துதியாகிய வாக்கை
ब्रवीमि	ப்³ரவீமி	யாண்டும் சொல்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

மூலத்தில் ‘அங்க’ என்றது மனத்தின் ஒருமைப்பாட்டை புணர்த்தி நின்றது ஆற்றலுடையாரில் மேம்பட்ட இந்திர! பிரகாசவடிவமாகிய நீ நின்னைத் துதிக்கின்ற மாண் தருமத்தையுடைய வொருவனே, இவனால் மிக நன்கு துதிக்கப்பட்டேன் என்ப போற்றுகின்றாய தனமுடைய இந்திரனே! நின்னையொழிய வேறியாருஞ் சுகப்படுத்துவோரிலர் இதனால் நின் பொருட்டுத் துதியாகிய வாக்கைச் சொல்கின்றேன் என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २२३१ २
248. त्वमिन्द्र यशा अस्यृजीषी शवसस्पतिः ।
२ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३१२ ३ १ २
त्वं वृत्राणि हंस्यप्रती*न्येक इत्पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृतिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-90-5.

த்வமிந்த்³ர யஶா அஸ்ய்ருஜீஷீ ஶவஸஸ்பதி: ।
த்வம் வ்ருத்ராணி ஹம்ஸ்யப்ரதீந்யேக இத்புர்வநுத்தஶ்சர்ஷணீ-
[த்⁴ருதி: ॥

அங்வயம்

हे इन्द्र!, शवसस्पति., ऋजीषी, त्व, यशा, असि, अप्रतीनि, पुरु, वृत्राणि, अनुत्तः, चर्षणीधृतिः, एक इत्, हसि ॥

* एक इदनुत्ता चर्षणी धृता, என்பது இருக்கு

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
शवसस्पति	...தே:	ஆற்றலைப் பாதுகாப்போனும்
ऋजीषी	ருஜீஷீ	போற்றற்குரிய சோமரசத்தை ஏற்றுக்கொள்வோனுமாகிய
त्वं	த்வம்	நீ
यशा	யஶா	கீர்த்தியுடையோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய் (ஏனெனின்)?
अप्रतीनि	அப்ரதீநி	போராற்றலுடையோர்களும் எதிர்நிற்கமுடியாத
पुरु	புரூ	அநேக
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராக்கதர்களை
अनुत्तः	அநுத்த:	ஒருவராலும் தூண்டப்படாமலே
चर्षणीधृति·	சர்ஷணீத்ருதி:	வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனுக்கே
हंसि	ஹம்ஸி	நாசஞ்செய்கின்றனை (ஆதலின் எனக்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—6 நிருமேதா, புருமேதா ரிஷிகள்

இந்திரனே! வலியைக் காப்போனும், பிழிந்தெடுத்த சோமமுடையோனுமாகிய நீ கீர்த்தியுடையோனாயிருக்கின்றாய் இவன் எவ்வாறு கீர்த்தியுடையான் என்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது.—பெரும் வலியுடையோர்களான அநேக இராக்கதர்களை, வேறெவராலுந் தூண்டப்படாமல் வேள்வித் தலைவனைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ உதவியின்றி யொருவனுக்கே நாசஞ்செய்கின்றனை, ஆதலின் கீர்த்தி மிக்குடையோன் எனப்பதாம். (6)

குறிப்பு —பலமுடையதும், தடுக்கத் தக்கதும், வீரனென்று நூங்கப்பட்டதுமாகிய வைசிராபுத்தரால் சத்துருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றனை என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २क २२ ३ २

249. इन्द्रमिद्देवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२

इन्द्रꣳ समीके वनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-5.

இந்த்ரமித்தேவதாதய இந்த்ரம் ப்ரயத்யத்வரே ॥
இந்த்ரம் ஸமீகே வநிநோ ஹவாமஹ இந்த்ரம் தநஸ்ய ஸாதயே ॥

அந்வயம்.

देवतातये, इन्द्रमित्, हवामहे, अध्वरे प्रयति, इन्द्र, समीके, वनिनः, इन्द्रं, धनस्य, सातये, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

देवतातये	தேவதாதயே	வேள்வியின் பொருட்டும்
इन्द्रमित्	இந்த்ரமித்	இந்திரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்
अध्वरे प्रयति	அத்வரே ப்ரயதி	வேள்வி தொடங்குமிடத்தும்
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்
समीके	ஸமீகே	வேள்வி முடிவிலும், அல்லது போரிலும்
वनिनः	வநிநः	ஆராதிக்கின்ற யாம்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்
धनस्य	தநஸ்ய	தனத்தின்
सातये	ஸாதயே	இலாபத்தின் பொருட்டும்
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம் (ஆதலின் இந்திரன் விரைவில் வருவானாக என்பது கருத்து.)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2　இருக்கு—7.　மேதாதிதி ரிஷி

வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களுக்குள் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம் வேள்வி தொடங்கிய விடத்தும் இந்திரனை யழைக்கின்றோம். வேள்வி இனிது முடிவு பெற்றவிடத்தும் ஆராதிக்கின்ற யாங்கள் இந்திரனை யழைக்கின்றோம் அல்லது போரிலும் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம் தன லாபத்தின் பொருட்டும் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம் இதனால் விரைவில் இந்திரன் வருவானாக என்பதாம் (7)

ஸமீகம் என்பது போர் என நிருக்தம். 2-17-11-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு—தேவர்களென்னும் தோத்திரஞ்செய்வோர்களால் விரிக்கப்படுதலின் தேவதாதி என்பது வேள்வியாம்.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र

250. इमा उ त्वा पुरुवसो गिरो वर्द्धन्तु या मम ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र

पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोऽभिस्तोमैरनूषत ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-3-3

𑌇𑌮𑌾 𑌉 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌵𑌸𑍋 𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌮𑌮 ॥

𑌪𑌾𑌵𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑍈𑌰𑌨𑍂𑌷𑌤 ॥

அந்வயம்

हे पुरुवसो!, मम, इमाः, याः गिरः त्वा, वर्द्धन्तु, पावक वर्णाः, शुचयः, विपश्चितः, स्तोमैः, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

हे पुरुवसो!	𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌵𑌸𑍋!	மிகுந்த தனமுள்ள இந்திர!
मम	𑌮𑌮	என்னுடைய
इमा.	𑌇𑌮𑌾𑌃	இத்தகைய
याः गिरः	𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌃	எந்த வாக்குகளுண்டோ, அவை
त्वा	𑌤𑍍𑌵𑌾	உன்னை
वर्द्धन्तु	𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍁	வளர்ப்பனவாகுக அவ்வாறே
पावकवर्णाः	𑌪𑌾𑌵𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃	தீயொத்த வொளியுடையார்களும்
शुचय.	𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃	சுத்தர்களுமான
विपश्चितः	𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃	அறிஞர்கள்
स्तोमै.	𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑍈𑌃	தோத்திரங்களால்
अभ्यनूषत	𑌅𑌭𑍍𑌯𑌨𑍂𑌷𑌤	துதிக்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—8 மேதாதிதி ரிஷி.

வேத மந்திரங்களாகிய சஸ்திர மென்னும் என்னுடைய இந்த துதி விசேட வாக்குகள் உன்னை வளர்க்குக அவ்வாறே, அழல் நிறமுடையார்களும், அதாவது அக்கினி போன்ற ஒளியுடையவர்களும், இதனாலேயே சுத்தர்களுமான வித்வான்களும், வேத கீதம் பாடுவோர்களுமான நீவிர் தோத்திரங்களாற் போற்றுவீர்களாக. ஈண்டு அத் தோத்திரங்களாவன 'பகிஷ்பவமானதுதிகள்' என்க. (8)

குறிப்பு.—வேள்விக்குப் புறம்பாய அசுவினி குமாரர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தச் செய்கின்ற பாடல்வடிவ துதியைப் பகிஷ்பவமானம் என்பர் வேள்வியாளர்.

மந்திரம் 9.

२ ३ १ २र ३ २ ३ १ २३

251. उदु त्ये मधुमत्तमा गिरः स्तोमास ईरते ।

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २

सत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3-15.

உது த்யே மதுமத்தமா கிர꞉ ஸ்தோமாஸ ஈரதே ।
ஸத்ராஜிதோ தநஸா அக்ஷிதோதயோ வாஜயந்தோ ரதா இவ ॥

அந்வயம்

सत्राजितः, धनसा, अक्षितोतयः, वाजयन्तः, त्ये, मधुमत्तमाः, गिरः, स्तोमासः, उदीरते, रथा इव ॥

பதவுரை.

सत्राजित	ஸத்ராஜித꞉	எக்காலும் சத்துருக்களை வெல்கின்றவைகளும்
धनसा	தநஸா	மிகுந்த தனமுடையவைகளும்
अक्षितोतय.	அக்ஷிதோதய꞉	கெடாத பாதுகாப்புடையவைகளும்
वाजयन्तः	வாஜயந்த꞉	அன்னத்தை விரும்புவைகளுமான
रथा इव	ரதா இவ	இரதங்களைப் போல
त्ये	த்யே	புகழ்பெற்ற
मधुमत्तमा.	மதுமத்தமா꞉	மிகுந்த தீஞ்சுவை வாய்ந்த
गिर	கிர꞉	மேம்பட்ட வாக்குகளும்
स्तोमासः	ஸ்தோமாஸ꞉	பகிஷ்பவமானுதி ஸ்தோத்திரங்களும்
उदीरते	உதீரதே	வெளிக்கிளம்புகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—9 மேதாதியாதிதி ரிஷி.

புகழ்பெற்ற தீஞ்சுவை மலிந்த சஸ்திர மென்னும் வாக்கு விசேடங்களும் பகிஷ்பவமான (வேள்விக்கு வெளியே செய்கின்ற துதி) முதலிய கீதப்பாட்டுகளும், இந்திர! உன்னைக் குறித்து எழுகின்றன. அதிலுவமை:—எப்போதும் சத்துருக்களை வெற்றிகொள்வனவும், இதனாலேயே தனங்களை மிக ஏற்றுக்கொள்வனவுமென்றுயிற்று. மற்றும், கெடாத பாதுகாப்புடையவைகளும், அன்னத்தை விரும்புகின்றவைகளுமான இரதங்கள் என்ல இரதங்கள்போல வெளிக்கிளம்புகின்றன என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २३२उ ३ १ २र

252. यथा गौरो अपाकृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।

१ २ ३२ उ ३ १ २ ३ १ २ ३ २उ ३ १ २

त्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥ १० ॥

இருக்கு 8-4-3.

யதா கௌரோ அபாக்ருதம் த்ருஷ்யந்நேத்யவேரிணம் ।
த்வே ந: ப்ரபித்வே தூயமாகஹி கண்வேஷு ஸு ஸசா பிப ॥

அந்வயம்

गौरः, तृष्यन्, अपा, कृतं, इरिणं, यथा, अवैति, आपित्वे, प्रपित्वे, इन्द्र !, नः, तूय, आगहि, कण्वेषु, सचा, सु पिब ॥

பதவுரை.

गौरः	கௌரா:	செந்நிறமுடைய மான்கள்
तृष्यन्	த்ருஷ்யந்	தாகமுற்று
अपा	அபா	நீரால்
कृतं	க்ருதம்	நிறைந்துள்ள
इरिणं	இரிணம்	புல்லற்ற குளத்தைக் குறித்து
यथा	யதா	எவ்வாறு
अवैति	அவைதி	ஒருமுகப்பட்டுச் செல்லுகின்றனவோ, அவ்வாறே
आपित्वे	ஆபித்வே	சுற்றமாந் தன்மையை
प्रपित्वे	ப்ரபித்வே	அடைந்த விடத்து
(इन्द्र !)	(இந்த்ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
न.	ந:	எங்களிடத்து
तूयं	தூயம்	விரைவில்
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக. வந்து
कण्वेषु	கண்வேஷு	கண்ணுவ ரிஷியைச் சேர்ந்த எங்களுக்குள்
सचा	ஸசா	ஒன்றுகூடித் தேடிய சோமரசத்தை
सु पिब	ஸு பிப	இனிதருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. தேவாதிதி கண்ணுவ ரிஷி.

செந்நிறமுடைய மான், நீர்வேட்கை யடைந்து நீர்களானிறைந்த புல்லற்ற தடாகத்தை யடையுமாறு, அதாவது —ஒருமுகப்பட்டு விரைவிலடைவது போல என்பதாம். சுற்றமாந் தன்மையை யடைந்தவிடத்து, இந்திரனே! நீ எங்களிடத்து விரைவில் வருவாயாக வந்து, கண்ணுவரின புத்திரர்களான எங்களுக்குள் ஒன்றுகூடி விடாமுயற்சியாற் றேடிவைக்கப்பட்ட சோமரசத்தை இனிது அருந்துவாயாக (10)

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
253. शग्ध्यू३ षु शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
२३ १ २र ३ १ २ ३२३ १ २ ३ १ २
भगं नहि त्वा यशसं वसुविदमनु शूर चरामसि ॥ १ ॥

இருக்கு 8-61.5.

𑌶𑌗𑍍𑌧𑍍𑌯𑍂 𑌷𑍁 𑌶𑌚𑍀𑌪𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌭𑌗𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌵𑌿𑌦𑌮𑌨𑍁 𑌶𑍂𑌰 𑌚𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿 ॥

அந்வயம்.

हे शचीपते !, शूर, इन्द्र !, विश्वाभि॰, ऊतिभि., शग्धि, भगं न, यशसं, वसुविदं, त्वा, अनुचरामसि ॥

பதவுரை.

शचीपते!	ஶசீபதே!	இந்திராணி கொழுந! நீ
शूर!	ஶூர!	சூரனே!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
विश्वाभि ऊतिभि	விஶ்வாபி: ஊதிபி:	எல்லாப் பாதுகாப்புகளுடனே
शग्धि	ஶக்தி	விரும்பியதைக் கொடுப்பாயாக
भगं न	பகம் ந	எமது பாக்கியத்திற் கொத்த
यशसं	யஶஸம்	கீர்த்தியுடையோனும்
वसुविदं	வஸுவிதம்	தனங் கொடுப்போனுமாகிய
त्वा	த்வா	நின்னையே
अनुचरामसि	அநுசராமஸி	(யாம்) ஆராதிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. பர்க்க ரிஷி.

இந்திராணிக்கு இறை[illegible] இந்திர! நீ எல்லாவகைப் பாதுகாப்புக்களோடும் விரும்பியதைத் தருவாயாக. சூரனே! பாக்கியத்தைப் போன்ற கீர்த்தி யுடையவனும், தனத்தைக் கொடுப்போனுமாகிய நின்னை யாம் ஆராதிக்கின்றோம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २क २र ३ १२

254. या इन्द्र भुज आभरः स्वर्वाँ असुरेभ्यः ।

३ २ ३१२ ३ २ ३ २३१२

स्तोतारमिन्मघवन्नस्य वर्द्धय ये च त्वे वृक्तबर्हिषः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-1

யா இந்த்ர புஜ ஆபர: ஸ்வர்வாம் அஸுரேப்ய: ।
ஸ்தோதாரமிந்மகவந்நஸ்ய வர்த்தய யே ச த்வே வ்ருக்தபர்ஹிஷ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, स्वर्वान्, भुज, या', असुरेभ्य, आभर', मघवन्!, अस्य, स्तोतारमित्, वर्द्धय, च, ये, त्वे, वृक्तबर्हिषः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
स्वर्वान्	ஸ்வர்வாந்	சுவர்க்கத்திலுள்ளதும்
भुज.	புஜ:	போகித்தற்குரியதுமாகிய

या:	யா:	யாதொரு தனத்தை
असुरेभ्य	அஸுரேப்ய:	இராக்ஷதர்களிடத்தினின்று
आभर.	ஆபர:	கொண்டு வந்தனையோ, அது கொண்டுவரப்பட்டதாதலின்
मघवन्!	மகவந்!	தனமுடைய இந்திரனே! நீ
अस्य	அஸ்ய	இந்த திரவியத்தைத் தானஞ் செய்தலால்
स्तोतारमित्	ஸ்தோதாரமித்	நின்னைத் துதிப்போர்களையே
वर्द्धय	வர்த்தய	வளர்ப்பாயாக
ये च	யே ச	மற்றும் வேட்போர்களான எவர்கள்
त्वे	த்வே	நின்பொருட்டுத்
वृक्तबर्हिष'	வ்ருக்தபர்ஹிஷ:	தருப்பையை விரிக்கின்றவர்களாகின்றார்களோ, (அவர்களையும் வளர்க்குதி)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—2 இந்திரபுத்ரராகிய காசியப ரிஷி

இந்திரனைப் பிரார்த்திக்கின்றார் —இந்திரனே! சுகமுடையவனாகிய, அல்லது, சுவர்க்கத்திலுள்ளனவற்றையுடையவனாகிய, அல்லது, பூத சமுதாயத்தை யுடையவனாகிய நீ அனுபவிக்கத்தக்க எந்தத் தனங்களுண்டோ? அவைகளைப் போரிலுள்ள அசுரர்களிடத்தினின்று கொண்டுவந்தனை அதாவது,—அசுரர்களைக் கொன்று பறித்துக்கொண்டு வந்தவனாயிருக்கின்றாய். இதனாலேயே தனமுடைய இந்திரனே! நீ இவ்வண்ணங் கொண்டுவந்த திரவியத்தைத் தானஞ் செய்தலால் நின்னைத் தோத்திரம் பண்ணுவோர்களை விருத்தியுடையாராயச் செய்வாயாக அன்றியும் ஏனைய வேட்போர்கள் நின்பொருட்டுத் தருப்பையை யாசனம் விரிப்போர்களாயிருக்கின்றார்கள் ஆதலின் அவர்களையுந் தனத்தினால் நீ விருத்தி செய்வாயாக என்பதாம். (2)

குறிப்பு —மூலத்திலுள்ள 'சுவ' என்னுஞ் சொல் அனைத்தும் என்பதன் பரியாயச் சொல்லாகநின்றது. எல்லாப் பூதத்தொகுதிகளும் ஆன்மாவினிடத்திலிருந்து உண்டானவைகளாமாதலின் 'சுவ' என்பதற்கு அனைத்தும் எனவும் பொருள் சொல்லப்பட்டது.

மநதிரம் 3.

२ ३२३ २३ १ २ ३क२र
255. प्र मित्राय प्रार्य्यम्णे सचथ्यमृतावसो ।
३ २ १२३ २ ३ १ २ ३ १ २र
वरूथ्ये ३ वरुणे छन्द्यं वचः स्तोत्रं राजसु गायत ॥ ३ ॥

இருககு 8-103-2.

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌚𑌥𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌾𑌵𑌸𑍋 ॥
𑌵𑌰𑍂𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 𑌗𑌾𑌯𑌤 ॥

அநவயம்.

ऋतावसो !, मित्राय, सचथ्यं, छन्द्यं, वचः, स्तोत्रं, अर्यम्णे, वरूथ्ये, वरुणे, राजसु, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे ऋतावसो !	𑌹𑍇 𑌋𑌤𑌾𑌵𑌸𑍋 !	வேளவியாகிய தனமுடையோய ! நீ
सचथ्यं	𑌸𑌚𑌥𑍍𑌯𑌂	தொணடு செயதறகுரிய
छन्द्यं	𑌛𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂	வேளவியிலுணடாகும
वच.	𑌵𑌚𑌃	வாககாகிய
स्तोत्रं	𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂	தோததிரததை,
मित्राय	𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯	மிததிர தேவதையின பொருட்டும
अर्यम्णे	𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣𑍇	அரியமா தேவதையின பொருடடும
वरूथ्ये	𑌵𑌰𑍂𑌥𑍍𑌯𑍇	வேளவிச சாலையிலுள்ள
वरुणे	𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇	வருணனின பொருடடும
राजसु	𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁	இம மூவரும விளஙகுமிடத்தில்
प्रगायत	𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌤	நனகு பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கணடம—3 இருககு—3. சமதககினி ரிஷி.

வேள்வியையே தனமெனக கொணடோய! நீ சேவிககத தககதும, வேள்வி மனையிலுண்டாவதுமாகிய, அலலது, கருததிறகிசைநததாகிய தோததிரததை மிததிர தேவதையின பொருட்டு இனிது படிப்பாயாக (அஙஙனமே) அரியமா தேவதையின பொருடடும, வேளவி வீடடினபாலுளள

வருணன பொருட்டும படிபபாயாக அதாவது விளஙகுகினற மிததிர தேவதை முதலிய மூவரையும துதிபபாயாக எனபது திரணட பொருள. (3)

ரணடு மூலததிலுளள காயத, எனனும பனமைச சொல போறறுதற பொருட்டாம

குறிப்பு.—வேளவியாற றனஙகொளபபோய! எனபது ஆஙகிலம.

மநதிரம் 4.

३ १ २ ३१२ ३ २ ३ १ २ ३१२
256. अभि त्वा पूर्वपीतय इन्द्र स्तोमेभिरायवः ।
३ १ २ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २
समीचीनास ऋभवः समस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम् ॥ ४ ॥

அபி த்வா பூர்வபீதய இந்த்ர ஸ்தோமேபிராயவ꞉ ।
ஸமீசீநாஸ ருபவ꞉ ஸமஸ்வரந் ருத்ரா க்ருணந்த பூர்வ்யம்॥

அநவயம.

हे इन्द्र !, आयव॰, पूर्वपीतये, स्तोमेभि॰, त्वा, अभि, समीचीनास॰, ऋभवः, समस्वरन्, रुद्रा॰, पूर्व्य, गृणन्त ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே!
आयव	ஆயவ꞉	துதிபபோாகள,
पूर्वपीतये	பூர்வபீதயே	முனனா, சோமரசம அருந்துவ தறகுத
स्तोमेभि	ஸ்தோமேபி꞉	துதிகளால
त्वा अभि	த்வா அபி	நினனைத துதிககினறாகள
ऋभव	ருபவ꞉	ருபு, முதலியோாகள
समीचीनासः	ஸமீசீநாஸ꞉	ஒனறு கூடியவாகளாய
समस्वरन्	ஸமஸ்வரந்	நினனையே இனிது போறறினா கள
रुद्रा.	ருத்ரா꞉	உருததிரனுடைய புததிராக ளான மருததுகக(ளும)
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பழையோனாகிய வுனனையே
गृणन्त	க்ருணந்த	துதிததாாகள.

சாயண பாடியம

கண்டம்—3 இருக்கு—4 மேதாதிதி ரிஷி

இந்திரனே! தோத்திரம் பண்ணுவோர்கள் தோத்திரங்களால் நின்னையே ஏத்துகின்றார்கள் எதன்பொருட்டெனின்? எல்லாத் தேவர்கட்கு முன்னரே நீ சோமரச மருந்துதற்பொருட்டு (மற்றும்) சவன காலத்தில் அகப்பை விசேடங்களால் சோமரசமும் இந்திரனையே அழைக்கின்றது அவ்வாறே ஒன்றுயக் கூடின ருபுக்கள், அதாவது ருபு, விபு, ஆச என்னும் இம்மூவர்களும் நின்னையே மிக்க இனிமையோடு துதித்தார்கள் உருத்திரனுடைய புத்திரர்களான மருத்துக்கள், பழையோனுகிய உன்னைத் துதித்தார்கள் அதாவது —விருத்திராசுரனைக் கொல்லுங்கால், பகவ! நன்கு கொல்லுதி, வெல்லுதி, வீரனுகுதி என்னும் துதியாகிய இவ் வாக்கால் நின்னையே துதித்தனர் என்பது பொருள் (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
257. प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।
३१ २ ३ २ ३ १२ ३१२ ३१२
वृत्रꣳ हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-89-3

ப்ர வ இந்த்ராய ப்ருஹதே மருதோ ப்ரஹ்மார்சத ।
வ்ருத்ரம் ஹநதி வ்ருத்ரஹா ஶதக்ரதுர்வஜ்ரேண ஶதபர்வணா ॥

அந்வயம்.

हे मरुतः!, बृहते, वः इन्द्राय, ब्रह्म, प्रार्चत, वृत्रहा, शतक्रतुः, शतपर्वणा, वज्रेण, वृत्रं, हनति ॥

பதவுரை.

हे मरुत !	ஹே மருத:!	துதிப்போர்கள்!
बृहते	ப்ருஹதே	மகானுகிய
व. इन्द्राय	வ: இந்த்ராய	உங்களுடைய இந்திரன் பொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தைச்
प्रार्चत	ப்ரார்சத	இனிது சொல்வீர்களாக. அக்கால

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவத்தைத் தொலைக்கின்றவனும்
शतक्रतुः	ஶதக்ரது:	நூற்றுக் கணக்கான வேள்வி செய்தவனுமாகிய இந்திரன்
शतपर्वणा	ஶதபர்வணா	நூறு வகையாய்ச் செல்கின்ற
वज्रेण	வஜ்ரேண	வச்சிராயுதத்தால், விருத்திராசுரனை, அல்லது
वृत्रं	வ்ருத்ரம்	பாவத்தை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3 இருக்கு—5. நிருமேத புருமேதாகள் ரிஷிகள்.

தோத்திரம் பண்ணுவோர்களே! தோத்திரப்பண்ணல் தோத்திரம் பண்ண[illegible] தன்மையால் உங்களுடைய சம்பந்தியானவனும், மகானுமாகிய இந்திரன் பொருட்டுச் சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தை இனிது சொல்வீர்களாக. அதினினறு, மேகத்தை அல்லது, பாவத்தை நாசஞ் செய்பவனும், நூறு வகையான கருமம், அல்லது அறிவை யுடையவனுமாகிய இந்திரன், உங்களால் துதிக்கப்பட்டோனாயிருந்து நூறு வகையான தாரைகளை யுடைய வச்சிரம் என்னும் பெயருள்ள ஆயுதத்தால் மழையின் இடையூறை, அல்லது விருத்திரன் என்னும் அசுரனைக் கொல்லுகின்றான் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२१ २र ३ १२ ३१ २
258. बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् ।
२ ३ २ ३१ २ ३१ २ ३ २३ १ २
येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥

இருக்கு 8-89-1.

ப்ருஹதிந்த்ராய காயத மருதோ வ்ருத்ரஹந்தமம் ।
யேந ஜ்யோதிரஜநயந்ந்ருதாவ்ருதோ தேவம் தேவாய ஜாக்ருவி ॥

அந்வயம்

हे मरुत !, वृत्रहन्तमं, बृहत्, इन्द्राय, गायत, ऋतावृधः, देवाय, देवं, जागृवि, ज्योतिः, येन, अजनयन् ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹெ மருதஃ!	இனசொற் கூறுந துதியாளர்களே! நீவிா
वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	பாவமுழுவதையும போககுகின்ற
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத எனனும் பாடலை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டுப
गायत	காயத	பாடுவீாகளாக
ऋतावृधः	ருதாவ்ருதஃ	சததியததை வளாககின்ற தேவதைகள, அலலது, இருடிகள,
देवाय	தெவாய	பிரகாசமுளள இநதிரனுககு
देवं	தெவம்	திவயமாகியதும
जागृवि	ஜாக்ருவி	யாவரையும விழிததிருககச செய்வதுமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சோதியை
येन	யெந	எநதச் சாமவேதப பாடலால்
अजनयन्	அஜநயந்	உணடாககினாகளோ, அப பாடலைப பாடுவீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருககு—6. நிருமேத புருமேத ரிஷிகள்.

மருததுககளே! அதாவது —துதிபபோர்களே! நீவிா பாவ முழுவதையுந தொலைககும 'பிருகதசாமம' எனனுங கீதபபாடடை எமது வேளவிபிற பாடுவீாகளாக சததியததை, அலலது வேளவியை வளாபபோரான விசுவ தேவாகள, அலலது அஙகிரசரெனனும இருடிகள, பிரகாசமுடைய இநதிரன பொருடடு, திவயத தனமையுடையதும, எலலாரையும விழிககச செயயுஞ சீலமுடையதுமாகிய சோதியை, எநதச சாமவேதப பாட்டால் இநதிரன பொருடடு உணடாககினாகளோ, அச சாமவேத பாடலைப பாடுவீாகளாக என முடிததுககொளக. (6)

குறிப்பு—நமது பனகவரைக கொலலுதலிற சிறநதவனும், கருமததை நிறுவியவனும, பிரகாசததை யுணடுபணணியவனுமாகிய இநதிரனைத துதிபபீாகளாக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ २ १ २ ३ २ ३२ ३ १ २
259. इन्द्र क्रतुं न आभर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२
शिक्षाणो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-33-26.

இந்த்ர க்ரதும் ந ஆபர பிதா புத்ரேப்யோ யதா ।
ஶிக்ஷாணோ அஸ்மிந் புருஹூத யாமநி ஜீவா ஜ்யோதி
[ரஶீமஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नः, क्रतुं, आभर, यथा, पिता, पुत्रेभ्यः, नः, शिक्ष, पुरुहूत!, यामनि, जीवाः, ज्योतिः, अशीमहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
क्रतुं	க்ரதும்	கருமத்தை, அல்லது, ஞானத்தைக்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக. மற்றும்
यथा	யதா	எவ்வாறு
पिता	பிதா	பிதாவானவன்
पुत्रेभ्य.	புத்ரேப்யஃ	புத்திரர்கட்குத் தனங் கொடுக்கின்றானோ, அதுபோல
नः	நஃ	எங்கட்கு
शिक्ष	ஶிக்ஷ	அறிவு அல்லது தனங்களைக் கொடுப்பாயாக
पुरुहूत!	புருஹூத!	இந்திர!
यामनि	யாமநி	வேள்வியில்
जीवाः	ஜீவாஃ	சீவர்களான யாங்கள்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சூரியனை
अशीमहि	அஶீமஹி	நாடோறு மடைவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! நீ எங்கட்குக் கருமத்தையேனும், உண்மை யுணர்வையே னுந் தருவாயாக. மற்றும், தந்தை மகற்குத் தனங்கொடுக்குமாறு எங்கட்குத் தனத்தைத் தருவாயாக. பலரோரால ழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! சீவர்களான யாங்கள் வேள்வியில் சூரியனை ஒவ்வொரு நாளும் அடைவோமாக. அல்லது, பிராணிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற இந்திரனெனனும் பரமான்மாவே! நீ கருமத்தையேனும், அல்லது தன்னையுணரும் உணர்வையேனும் எங்கட்குத் தருவாயாக என்பது பொருள். அதிலுவமை:—பிதா புத்திரர்கட்கு வித்தையையேனும், அல்லது தனத்தையேனுங் கொடுக்குமாறெனல். பலரால ழைக்கப்படுவோய்! இந்திர! யாவர்களாலு மடையத்தக்க இந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் சீவர்களான யாங்கள் பரவொளியாயச் சேர்வோமாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
260. मा न इन्द्र परावृणग्भवा नः *सधमाद्ये ।
१ २ ३२उ ३ २ ३ १ २ ३ १२
त्वं न ऊती त्वमिन्न आप्यं मा न इन्द्र परावृणक् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-97-7.

மா ந இந்த்ர பராவ்ருணக்பவா நஃ ஸதமாத்யே ।
த்வம் ந ஊதீ த்வமிந்ந ஆப்யம் மா ந இந்த்ர பராவ்ருணக் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, नः, मा परावृणक्, नः, सधमाद्ये, भव, इन्द्र !, नः, त्वमित्, ऊती, त्वं, नः, आप्यं, इन्द्र !, नः, मा परावृणक् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
नः	நஃ	அவிகொடுக்கின்ற எங்களை
मा परावृणक्	மா பராவ்ருணக்	விட்டு விடாதே
नः	நஃ	எங்களுடைய
सधमाद्ये	ஸதமாத்யே	களிப்புக்குக்காரணமாகிய வேள்வியில் (சோமரசமருந்துவதற்குத்)
भव	பவ	தோன்றுவாயாக.

* सधयाय, என்பது இருக்கு.

इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
नः	நஃ	எங்களை
त्वमित्	த்வமித்	நீயே
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பில் வைப்பாயாக.
त्व	த்வம்	நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
आप्यं	ஆப்யம்	சுற்றத்தோனாகின்றாய்.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
न.	நஃ	எங்களைத்
मा परावृणक्	மா பராவ்ருணக்	தள்ளி விடாதே

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. ரேப ரிஷி

இந்திர! நீ அவி கொடுக்கின்ற எங்களை விட்டு விடாதே (மேலும்) இப்பொருளே கூறப்படுகின்றது, நீ எங்களுடைய களிப்புச்குக் காரணமாகிய வேள்வியில் சோமரச மருந்துவதற்கு வெளிப்படுவாயாக அன்றியும் இந்திரனே! எங்களை நீயே பாதுகாப்பில் நிலை நிறுத்துவாயாக. அல்லது நீயே உண்மையில் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகுவாய் அங்ஙனமே நீயே எங்கட்குச் சுற்றத்தானாகின்றாய், இதனால் எங்களைத் தள்ளிவிடாதே என்பது திரண்ட பொருள் (8)

மந்திரம் 9.

३१ २　　३ १२ ३　२ ३ २ ३ १२

261. वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः ।

३ १ २　३ १२　　३ १२ ३ १२

पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3 ²-1.

வயம் வ த்வா ஸுதாவந்த ஆபொ ந வ்ருக்தபர்ஹிஷஃ ।

பவித்ரஸ்ய ப்ரஸ்ரவணெஷு வ்ருத்ரஹந் பரி ஸ்தொதார

[ஆஸதெ ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्!, त्वा, वयं, घ, सुतावन्तः, आपः न, पवित्रस्य, प्रस्रवणेषु, वृक्तबर्हिषः स्तोतारः, परि आसते ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந்!	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரனே!
त्वा	த்வா	நின்னைக் குறித்து
वयं	வயம்	நாங்கள்
घ	க	உண்மையில்
सुतावन्त	ஸுதாவந்த:	சோமரசந் தேடினவர்களாய்
आप. न	ஆப: ந	நீரைப்போல அடைகின்றோம்
पवित्रस्य	பவித்ரஸ்ய	நிருமலமாகிய சோமத்தைப் பிழிந்து
प्रस्रवणेषु	ப்ரஸ்ரவணேஷு	இரச மெடுக்குமிடத்து
वृक्तबर्हिष	வ்ருக்தபர்ஹிஷ:	தருப்பாசனம் விரிக்கின்ற
स्तोतार,	ஸ்தோதார:	துதிப்போர்களும்
परि आसते	பரி ஆஸதே	நின்னையே வழிபடுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—9. மேதாதிதி ரிஷி.

விருத்திரனைக் கொன்றோய்! இந்திர! உன்னைக் குறித்து நாங்கள் உண்மையில் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்தோம் (மற்றும்) நீரைப் போலடைகின்றோம். பவித்திரமாகிய சோமரச மெடுக்குமிடத்துத் தருப்பையாசனம் விரித்து வைத்திருக்கின்ற துதிப்போர்களும் நின்னையே உபாசிக்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २

262. यदिन्द्र नाहुषीष्वा ओजो नृम्णं च कृष्टिषु ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

यद्वा पञ्चक्षितीनां द्युम्नमाभर सत्रा विश्वानि पौंस्या ॥ १० ॥

இருக்கு 6-46-7.

யதிந்த்ர நாஹுஷீஷ்வா ஓஜோ ந்ருண்ணம் ச க்ருஷ்டிஷு ।

யத்வா பஞ்சக்ஷிதீநாம் த்யும்நமாபர ஸத்ரா விச்வாநி பௌம்ஸ்யா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नाहुषीषु, कृष्टिषु, ओजः, च, नृम्णं, यद्वा, पञ्च, क्षितीनां, द्युम्नं, आभर, सत्रा, विश्वानि, पौंस्या ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மக்களான
कृष्टिषु	க்ருஷ்டிஷு	பிரசைகளுக்குள் இருக்கின்ற
ओजः	ஓஜ꞉	ஆற்றலையும்
नृम्णं च	ந்ரும்ணம் ச	தனத்தையும்
यद्वा	யத்வா	அல்லது
पञ्च क्षितीनां	பஞ்ச க்ஷிதீநாம்	வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின்
द्युम्न	த்யும்நம்	விளங்குகின்ற அன்னங்களைத் தையும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக அவ்வாறே
सत्रा	ஸத்ரா	பெரிதான
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லா
पौंस्या	பௌம்ஸ்யா	ஆற்றல்களையும் கொடுப்பாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—10 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரனே! மனிதர்களிடத்து எவ்வளவு ஆற்றலும், தனங்களும் உள்ளனவோ, அவைகளையும், அல்லது வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின் அன்ன மனைத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அவ்வாறே பேராற்றல்களையும் எங்கட்குத் தருவாயாக (10)

எண்டு மூலத்திலுள்ள ஆகாரம் சோகைப் பொருளில் நின்றது.

குறிப்பு —'நகுஷ' என்பது மனிதரின் பெயர், என நிருத்தம் 2 9 ல் கூறியுள்ளது.

மூன்றுவது கண்டம்.

முற்றும்.

—

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—2. கண்டம்—4.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

மநதிரம் 1.

३ २ १ १ २र ३ १२ ३ २
263. सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूति*र्नोऽविता ।
२ ३क२र ३ २ २ ३२ ३ १ २ ३१ २ ३१
वृषाह्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ १ ॥

இருககு 8-33-01.

ஸத்யமித்தா வ்ருஷேதஸி வ்ருஷஜூதிர்நோऽவிதா ।
வ்ருஷாஹ்யுக்ர ஶ்ருண்விஷே பராவதி வ்ருஷோ அர்வாவதி
[ஶ்ருத: ॥

அநவயம்.

हे उग्र!, (त्वं), सत्यं, इत्था, वृषा, इत्, असि, वृषजूति., नः, अविता, वृषाहि, शृण्विषे, परावति, वृषेव, अर्वावति, वृषः, श्रुतः ॥

பதவுரை.

हे उग्र!	ஹே உக்ர!	வேகமுள்ள இநதிர!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
सत्यं	ஸத்யம்	உணமையாக
इत्था	இத்தா	இவவாறு
वृषा इत् असि	வ்ருஷா இத் அஸி	விருபபததை மழையெனப பெய வோனாக யிருககினறாய
वृषजूतिः	வ்ருஷ ஜூதி:	சோமரசம தெளிபபோர்களால அழைககபபட்டோனாகி
नः	ந:	எஙகளைக
अविता	அவிதா	காபபாறறுவோனாகினறாய்.

---

* नोऽवृत', எனபது இருககு.

वृषाहि	வ்ருஷாஹி	வர தானங் கொடுப்போனென்று
शृण्विषे	ஶ்ருண்விஷே	நீ கேட்கப்படுகின்றாய். (சொல்லப்படுகின்றாய்.)
परावति	பராவதி	தூரத்திலிருந்தும் நீ
वृषेव	வ்ருஷேவ	வேண்டியவைகளை வருஷிக்கின்றவனாகவே இருக்கின்றாய்.
अर्वावति	அர்வாவதி	அருகிலிருந்து
वृष	வ்ருஷ:	மனோவேட்கையை நிறைவேற்றச் செய்வோனெனவும்
श्रुत.	ஶ்ருத:	கேட்கப்பட்டிருக்கின்றாய். (சொல்லப்பட்டிருக்கின்றாய்)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

வேகமுள்ள இந்திரனே! நீ உண்மையாய் இன்னணம் விரும்பியதை மழையெனப் பொழிவோனாகவே யிருக்கின்றாய். சோமரசத்தைத் தெளிப்போர்களாலும், பிழிந்தெடுப்போர்களாலும் அழைக்கப்பட்டோனாய், எங்களைப் பாதுகாப்போனாயிருக்கின்றாய். வரதானங்களைப் பொழிகின்றவனென்சொல்லப்படுகின்றாய். நீ தூரத்திலிருப்பவனாயினும் வேண்டியவைகளைப் பொழிகின்றவனாகவே இருக்கின்றாய் அருகிலிருந்து விரும்பியவைகளைப் பொழிகின்றோன் எனவே கேட்கப்படுகின்றாய். அதாவது சொல்லப்படுகின்றாய் என்பது பொருள். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३१ २
264. यच्छक्रासि परावति यदर्वावति वृत्रहन् ।
१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अतस्त्वा गीर्भिर्द्युगदिन्द्र केशिभिः सुतावाँ आविवासति ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-4.

யச்சக்ராஸி பராவதி யதர்வாவதி வ்ருத்ரஹந் ।
அதஸ்த்வா கீர்பிர்த்யுகதிந்த்ர கேஶிபி: ஸுதாவாம் ஆவிவாஸதி ॥

அந்வயம்.

हे शक्र !, परावति, यत्, असि, वृत्रहन्, यत् अर्वावति, अतः, इन्द्र !, द्युगत्, केशिभिः, गीर्भिः, त्वा, सुतवान्, आविवासति ॥

பதவுரை.

हे शक्र!	ஹே ஶக்ர!	இந்திரனே! நீ
परावति	பராவதி	தூரமாகிய வானுலகில்
यत् असि	யத் அஸி	இருப்பையேல் (அதினின்றும்) மற்றும்
वृत्रहन्!	வ்ருத்ரஹந்!	இந்திர!
यत् अर्वावति	யத் அர்வாவதி	அதினின்றும் அருகிலுள்ள அந்தரிக்ஷத்திலிருப்பையேல் (அதினின்றும்)
अत·	அத:	அல்லது, இம் மண்ணுலகினின்றேனும்
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர!
द्युगत्	த்யுகத்	சுவர்க்கத்திற்குச் செல்கின்ற
केशिभि:	கேஶிபி:	குதிரைகளைப் போன்றுள்ள
गीर्भि	கீர்பி:	தோத்திரங்களால்
सुतवान्	ஸுதவாந்	சோமந் தேடப்பட்ட வேள்வித் தலைவன்
त्वा	த்வா	உன்னையே
आविवासति	ஆவிவாஸதி	வேள்விக்கு அழைக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. ரேப ரிஷி.

சத்துருவைக் கொல்லும் ஆற்றலுடைய இந்திர! (நின்னை) தூரமாகிய சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கும்போதேனும், விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திர! அல்லது, அதினின்றுங் கீழேயுள்ள (அதை நோக்க அருகிலுள்ள) வானிலிருக்கும்போதேனும், அல்லது, இந்தப் பூவுலகிலிருக்கும்போதேனும், யாண்டுஞ் செல்லுகின்ற கேசங்களையுடைய அசுவம் போன்று இருக்கப்பட்ட தோத்திரங்களால் இந்திர! சோமரசம் பிழிந்த வேள்வித்தலைவன் தனது வேள்வியைக் குறித்து அவ்வுலகங்களினின்று (வருமாறு) அழைக்கின்றான். அல்லது உன்னை இத் தோத்திரங்களால் ஆராதிக்கின்றான் என்பதாம். (2)

குறிப்பு —நீண்ட மயிர்களுள்ள குதிரைகளையுடைய இந்திரன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १   २ ३१   २र३ १२   ३ २ ३ १   २र
265. अभि वो वीरमन्धसो मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् ।
२ ३ २ ३ १ २   ३ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रं नाम श्रुत्यं शाकिनं वचो यथा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

அபி வோ வீரமந்தஸோ மதேஷு காய கிரா மஹா விசேதஸம் ।
இந்த்ரம் நாம ஶ்ருத்யம் ஶாகினம் வசோ யதா ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गात्रादय.!,) वः, (हे यजमाना.!) वः, अन्धसः, मदेषु, वीरं, नाम, विचेतस, श्रुत्य, शाकिनं, इन्द्रं, महा, गिरा, वच·, यथा, गाय ॥

பதவுரை.

हे उद्गात्रादय.!	ஹே உத்காத்ராதய: !	சாமமறை பாடுவோர் முதலி யோர்களே! அல்லது
(हे यजमाना:!)	(ஹே யஜமாநா: !)	எசமானர்களே!
व.	வ:	உங்களுடைய நலத்தின்பொருட்டு
अन्धस:	அந்தஸ:	சோமத்தைத்
मदेषु	மதேஷு	தேடும் பொழுதுகளில்
वीरं	வீரம்	சத்துருவைப் பயமுறுத்துவோ னும்
नाम	நாம	சத்துருவைப் பணியச்செய்வோ னும்
विचेतसं	விசேதஸம்	சிறந்த உணர்வுடையவனும்
श्रुत्यं	ஶ்ருத்யம்	யாண்டுந் துதித்தற்குரியோனும்,
शाकिनं	ஶாகினம்	ஆற்றலுடையோனு மாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
महा	மஹா	பெரிதாகிய
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
वच:	வச:	உங்களுடைய வாக்கு
यथा	யதா	எவ்வாறு எழுகின்றதோ அவ் வாறே
अभिगाय	அபிகாய	இனிது பாடுவீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இம மநதிரததை பிபீலிகா மததியா பிருகதி என்பார் ... துவார். முதல ஈறறிலுளள பாதஙகள் பதினமூனறெழுததுகள இடையில எட டெழுத்துகள கொண்டது எனபா திரிபதிகள

சாமமறை யோதுவோா முதலியோாகளே! நீவிா, அலலது வேளவிக தலைவாகளே! நீவிர், உஙகணலததின பொருடடுச சோபாசம பிழிநதெடுக் குந காலஙகளில, சததுருவைப பயபபடுததுவோனும, சததுருவைப பணியச செய்பவனும, மெயயுணாவுடையோனும, யாணடுங கேடகத தக கோனும, அலலது துதிககத தககோனும, வலிவுடையானுமாகிய இநதி ரனை மகததாகிய தோததிரததால உஙகளுடை... ாககு எவவாறெழுகின றதோ, அவவாறே அதாவது —காயததிரிப பாடலாலேனும, அலலது திருஷ்டுப, பாடலாலேனும தோததிரஞ செயவீாகளாக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३१ ३
266. इन्द्र त्रिधातु शरणं त्रिवरूथꣳ स्वस्तये ।
३ १ २ ३१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
छर्दिर्यच्छ मघवद्भ्यश्च मह्यञ्च यावया दिद्युमेभ्यः ॥ ४ ॥

இருககு 6-46-90.

இந்த்3ர த்ரிதா4து ஶரணம் த்ரிவரூத2ம் ஸ்வஸ்தயே ।
ச2ர்தி3ர்யச்ச2 மக4வத்3ப்4யஶ்ச மஹ்யஞ்ச யாவயா தி3த்3யுமேப்4ய: ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, त्रिधातु, त्रिवरूथं, स्वस्तये, छर्दिः, शरणं, मघवद्भ्यः, मह्यञ्च, एभ्यः, दिद्यु, यावया ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்3ர!	இநதிரனே!
त्रिधातु	த்ரிதா4து	மூவகை நிமிததஙகளாலாய
त्रिवरूथं	த்ரிவரூத2ம்	குளிா, வெயில, மழைகளென னும மூனறையுங (குறிதது)
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மஙகலததின பொருடடு
छर्दि:	ச2ர்தி3:	மேல மூடபபடடுளள
शरण	ஶரணம்	வீடடை (இலலததை)

मघवद्भ्यः	மகவத்ப்⁴ய꞉	அவியெனனும் தனமுடைய வேளவித் தலைவர்களுக்கும்
मह्यञ्च	மஹ்யஞ்ச	எனக்கும்
यच्छ	யச்ச²	கொடுப்பாயாக
दिद्यु	தி³த்³யும்	சத்துரு விடுத்த ஒளியுள்ள ஆயுதத்தை
एभ्यः	ஏப்⁴ய꞉	இவர்கட்கருகில் வரவொட்டாது
यावया	யாவயா	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4 சம்யு ரிஷி.

இந்திரனே! மூன்று காரணங்களாலுண்டாகிய, குளிர், வெயில், மழைகளை நீக்கத் தக்கதும் கெடாதிருப்பதன் பொருட்டு மேலே மூடப்பட்டிருப்பதுமாகிய வீட்டை, அவிகளை (தேவதைகளை) என்பதையே தனமாகக் கொண்ட வேளவித் தலைவர்களான வர்கட்கும், பரத்துவாச குலத் தலைவர்களான எங்கட்கும் கொடுப்பாயாக இன்னும் சத்துருக்களால் விடப்பட்ட ஒளிமலிந்த ஆயுதங்கள் இவர்களிடத்தில் வராமல் விலக்குவாயாக. (4)

குறிப்பு—மூன்று தேவர்கள் செய்ததும், மூன்று அக்கினிகளையுடையதுமாகிய வீட்டைத் தருவாயாக. இடியால் வீட்டை நாசப்படுத்தாமலிருப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ २र

267. श्रायन्त इव सूर्य्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।

१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र

वसूनि * जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न † दीधिमः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-99-3

ஶ்ராயந்த இவ ஸூர்யம் விஶ்வேதி³ந்த்³ரஸ்ய ப⁴க்ஷத ।
வஸூநி ஜாதோ ஜநிமாந்யோஜஸா ப்ரதி பா⁴க³ம் ந தீ³தி⁴ம꞉ ॥

அந்வயம்.

हे अस्मदीया जनाः!, श्रायन्तः, इव सूर्य्यं, इन्द्रस्य, विश्वेत्, भक्षत, वसूनि, जाते, जनिमानि, ओजसा, (करोति,) भाग न, प्रतिदीधिमः ॥

* जाते जनिमान, † दीधिम, என்பன இருக்கு.

பதவுரை

(हे अस्मदीया जनाः!)	(ஹே அஸ்மதீயா ஜநா:!)	எமது சனங்களே! நீவிர்
श्रायन्त इव सूर्यं	ஶ்ராயந்த இவ ஸூர்யம்	சூரியனைப் பற்றிய கிரணங்கள், சூரியனை அடைந்திருப்பன போன்று
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
विश्वेत्	விஶ்வேத்	எல்லாத் தனங்களையும்
भक्षत	பக்ஷத	அடைந்துகொள்வீர்களாக (அவ்விந்திரன்)
वसूनि	வஸூநி	எந்தத் தனங்களை
जाते	ஜாதே	உண்டானவரிடத்தும்
जनिमानि	ஜநிமாநி	உண்டாகுவோர்களிடத்தும்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால்
करोति	கரோதி	பரவசஞ்செய்கின்றானோ, (அதில்)
भागं न	பாகம் ந	தந்தையின் தனத்தில் பாகம் வருமாறு வருந் தனத்தை
प्रतिदीधिम	ப்ரதிதீதிம:	(யாம்) ஏற்றுக்கொள்வோமாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நிருமேத ரிஷி.

எமது சனங்களே! நீவிர் இரவியைப் பற்றின கிரணங்கள் இரவியை யடைந்திருப்பன போன்று இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் அடைவீர்களாக. அவ்விந்திரன் எந்தத் தனங்களை, உண்டாகுவோரிடத்தும், உண்டானவர்களிடத்தும் வலியாற் பரவசஞ் செய்கின்றானோ, அதினின்றுந் தந்தையின் தனத்தைப் பாகித்துக்கொள்ளுமாறு பாகம் பண்ணிய தனங்களை யாம் அடைந்துகொள்வோம். அல்லது, இரவியைத் தழுவின கிரணங்கள் இரவியையே யடைகின்றனபோன்று, இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் பாகம் பிரிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சை யுள்ளவர்களான மருத்துக்கள் இந்திரனையே யடைகின்றார்கள். ஈண்டு இந்திரனை அடைகின்றார்கள் என்பது எஞ்சி நின்றது. மருத்துக்கள் தண்ணீராகிய தனத்தை, தோன்றினவர்களும் தோன்றுபவர்களுமான மனிதர்கட்கு ஆற்றலாற் பிரித்துக்கொடுக்கின்றார்கள். அதில் எங்கட்கு யாதொரு பாகமுண்டோ அது கிடைக்கவில்லையே என எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதாம். இவ்வாறே நிருத்தத்தில் 6, 8-ல் யாஸ்க முனிவரும் பொருள் கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு—சூரியன் ஜலமாகிய சம்பத்தைச் சேர்த்தலால் பிதுர்க்களுக்கு அவி கொடுத்தல் போன்று இந்திரனுக்கும் கொடுக்கின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
268. न सीमदेव *आप तदिषं दीर्घायो मर्त्यः ।
१२ ३ ३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
एतग्वा चिद्य एतशो युयोजत इन्द्रो हरी युयोजते ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-7

ந ஸீமதேவ ஆப ததிஷம் தீர்காயோ மர்த்ய꞉ ।
ஏதக்வா சித்ய ஏதஶோ யுயோஜத இந்த்ரோ ஹரீ யுயோஜதே ॥

அந்வயம்

हे दीर्घायो !, अदेव॰, मर्त्य., सीम्, तत्, इषं, न आप, यः, एतग्वाचित्, यः, एतशः, युयोजते, इन्द्रः, हरी, युयोजते ॥

பதவுரை.

हे दीर्घायो !	ஹே தீர்காயோ !	நீண்ட ஆயுளையுடைய இந்திர !
अदेव.	அதேவ꞉	தேவ சம்பந்தமற்ற
मर्त्य	மர்த்ய꞉	மரணத் தன்மையுடைய மனிதன்
सीं तत् इषं	ஸீம் தத் இஷம்	புகழ்பெற்ற எல்லா அன்னத்தை(யும்)
न आप	ந ஆப	அடையமாட்டான்
य.	ய꞉	(எவனெனின்?) எவன்
एतग्वाचित्	ஏதக்வாசித்	பலவகை நிறங்களையுடைய
एतश	ஏதஶ꞉	குதிரைகளை (இந்திரனுடைய)
युयोजते	யுயோஜதே	இரதத்திற் பூட்டுகின்றானோ, அவன் எதனாலெனின்?
य	ய꞉	யாதொரு
इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இந்திரன்
हरी	ஹரீ	(அந்தக்) குதிரைகளை
युयोजते	யுயோஜதே	புகழுகின்றிலனோ, (அவைகளைப் பூட்டுகின்றான் ஆதலின் எனக).

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6 புருஹந்மா ரிஷி.

நித்தியனுகிய இந்திர! இந்திரனென்னும் நினது தேவத்தன்மையைச் சம்பந்தமற்ற, அதாவது மரணத் தருமத்தை யடைந்த மனிதன் புகழ்பெற்ற அன்னங்களனைத்தையும் அடையான். எம்மனிதன் எனின்! பல நிறங்களமைந்த இரண்டு குதிரைகளையும், இந்திரன் வேள்விக்குப் போதவற்கு இரதத்திற் பூட்டுகின்றவனை, எதனாலெதின்? இந்திரனுக்குப் பிரியமிலாத குதிரைகளைப் பூட்டுவேனோதலின் எனக (6)

* आप तदिषं, य एतशा, हरी इन्द्रो युयोजते, என்பது — — —

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
269. आनो विश्वासु *हव्यमिन्द्रꣳ समत्सु †भूषत ।
२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
उप ब्रह्माणि सवनानि ‡वृत्रहन् परमज्या §ऋचीषम ॥ ७ ॥

இருக்கு 0-90-1.

ஆநோ விஶ்வாஸு ஹவ்யமிந்த்ரம் ஸமத்ஸு பூஷத ।
உப ப்ரஹ்மாணி ஸவநாநி வ்ருத்ரஹந் பரமஜ்யா ருசீஷம ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतार !, विश्वासु, समत्सु, हव्यं, इन्द्र, नः, ब्रह्माणि, उपभूषत, वृत्रहन्, परमज्याः !, ऋचीषम !, सवनानि, ब्रह्माणि, उपभूषत ॥

பதவுரை

हे स्तोतार !	ஹே ஸ்தோதார: !	துதிப்போர்களே ! நீவிர்
त्रिश्वासु	விஶ்வாஸு	எல்லா (அசுரர்களுடைய)
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில்
हव्य	ஹவ்யம்	அழைக்கப்படும்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
नः	ந:	எமது வேள்வியில்
ब्रह्माणि	ப்ரஹ்மாணி	தோத்திரங்களை
उपभूषत	உபபூஷத	அழகுறச் செய்வீர்களாக. அல்லது, ஏவுவீர்களாக.
हे वृत्रहन् !	ஹே வ்ருத்ரஹந் !	பாவத்தைப் போக்குவோய் !
परमज्याः !	பரமஜ்யா: !	சத்துருவைக் கொல்ல, வில்லில் நாணேற்றிக் கொண்டிருப்போய் !
ऋचीषम !	ருசீஷம !	தோத்திரத்தாலொருமுகப்படுத் தற்குரியோய் ! நீ
सवनानि	ஸவநாநி	காலை முதல் மூன்று போதிலுஞ் செய்யும் கருமத்தொகுதிகளை
उपभूषत	உபபூஷத	அழகுறச் செய்வாயாக.

* हव्य इन्द्र , † भूषतु, ‡ वृत्रहा, § ऋचीषमः, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. [illegible] 7. திருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

தோத்திரம் பண்ணுகிறவர்களே! நீவிர், அசுரர்களின் எல்லாப் போகங்களையும் [illegible] தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அழைக்கத் தக்க இந்திரனைக் குறித்து, யாகத்து வேள்வியில் தோத்திரங்களை, அல்லது அன்னமாகிய அவிசுகளை [illegible] செய்வீர்களாக. (செலுத்துவீர்களாக,) விருத்திரனை, அல்லது பாவத்தைக் கொன்றோய! போரில் சத்துருவைக் கொல்லும் [illegible] கெட்டாத வில்லையுடையோய! அல்லது, மேம்பட்ட [illegible] கொல்வோய! தோத்திரங்களால் ஒருமுகப் [illegible] இந்திர! நீயும், காலை முதலிய மூப் [illegible] (மூன்று சவனங்களை)யும், தோத்திரங்களையும் [illegible]. (7)

மந்திரம் 8.

१ २र ३२उ ३ १ २ ३ २
270. तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।
३ २ ?२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
सत्रा विश्वस्य परमस्य राजसि नकिष्ट्वा गोपु वृण्वते ॥ ८ ॥
இருக்கு 7-32-16

തവേദിന്ദ്രാവമം വസു ത്വം പുഷ്യസി മധ്യമം ।
സത്രാ വിശ്വസ്യ പരമസ്യ രാജസി നകിഷ്ട്വാ ഗോഷു വൃണ്വതേ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अवमम्, वसु, तवेत्, स्वम्, मध्यमं, पुष्यसि, विश्वस्य, परमस्य, सत्रा, राजसि, त्वा, गोपु, नकि वृण्वते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ഹേ ഇന്ദ്ര !	இந்திரனே !
अवमं	അവമം	தரையின் கீழுள்ள
वसु	വസു	தனம்
तवेन्	തവേത്	நின்னுடையதேயாம். (மற்றும்)
त्व	ത്വം	நீ
मध्यमं	മധ്യമം	பொன், வெள்ளி முதலிய நடுத்தரமாகிய தனத்தையும்
पुष्यसि	പുഷ്യസി	வலியுறுத்துகின்றாய்.

परमस्य	பரமஸ்ய	இரத்தினம் முதலிய மேலாகிய
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	எல்லாத் தனத்திற்கும்
सत्रा	ஸத்ரா	உண்மையாகவே (நீ)
राजसि	ராஜஸி	இறைவனாகின்றாய்.
त्वां	த்வாம்	நின்னை
गोषु	கோஷு	கோ, முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில்
नकि: वृण्वते	நகி: வ்ருண்வதே	எவரும் தடை செய்யார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! கீழ்ப்பட்ட அப்பிரகம், தாமிர முதலிய தனங்கள், அல்லது, தரையிலுண்டான தாழ்ந்த தனங்கள், நின்னுடைய பொருள்களேயாகின்றன. நீயே நடு நிலையிலுள்ள, வெள்ளி, பொன் முதலியவைகளை, அல்லது, வானுலகத்தை, வன்மையுறச் செய்கின்றனை. மேம்பட்ட இரத்தினம் முதலிய எல்லாப் பொருள்கட்கும், அல்லது, வானிலுண்டான தனங்கட்கும் உண்மையில் நீயே தலைவனாகின்றாய். இன்னும் கோக்கள் முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் நின்னை யாரும் தடை செய்யார். (8)

மந்திரம் 9.

१२र३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२
271. केयथ केदसि पुरुत्रा विद्धि ते मनः ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
अलर्षि युध्म खजकृत्पुरन्दर प्र गायत्रा अगासिषुः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-7.

க்வேயத க்வேதஸி புருத்ரா சித்தி தே மந: ।
அலர்ஷி யுத்ம கஜக்ருத்புரந்தர ப்ர காயத்ரா அகாஸிஷு: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, क्व, इयथ, क्वेत् असि, पुरुत्राचित् हि, ते मन', युध्म !, खजकृत्, पुरन्दर !, अलर्षि, गायत्रा, प्रागासिषु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே! நீ முன்னர்
क्व?	க்வ ?	எங்கே?
इयथ	இயத	சென்றிருந்தனை?
क्वेत् असि	க்வேத் அஸி	இப்போது எங்குள்ளாய்?

पुरुत्राचित् हि	புருத்ராசித் ஹி	அநேக விடங்களில்
ते मन·	தே மந:	நினது மனம் போகின்றது
युध्म !	யுத்ம !	போர்க்குசல ! (போர்வல்ல !)
खजकृत् !	கஜக்ருத் !	போர் புரிவோய் !
पुरन्दर !	புரந்தர !	அசுரபுர நாசக !
अलर्षि	அலர்ஷி	(நீ) வருவாயாக
गायत्रा	காயத்ரா	பாடுவதில் வல்லுநரான எமது துதியாளர்கள்
प्रागासिपु	ப்ராகாஸிஷு:	துதி முதலியவைகளைப் பாடுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் ரிஷிகள்

இந்திர ! நீ முன் எவ்விடஞ் சென்றிருந்தாய் ? இப்போது எங்கே யிருக்கின்றாய் ? உன்னுடைய மனம் பல (விடங்களிற்) சலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. போர் வல்லோய் ! போர்புரிவோய் ! அசுரர்களின் புரங்களை யழித்தோய் ! இந்திர ! வருவாயாக. பாடுவதில் வல்லுநரான எம்முடைய பாடகர்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். (9)

மந்திரம் 10.

३१२ ३ १ २र ३२ ३१२
272. वयमेनमिदा ह्योऽपीपे मेह वज्रिणम् ।
१ २ ३ १ २र ३२ ३२३१ २ ३२
तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-66-7.

வயமேநமிதா ஹ்யோऽபீபேம இஹ வஜ்ரிணம் ।
தஸ்மா உ அத்ய ஸவநே ஸுதம் பரா நூநம் பூஷத ச்ருதே ॥

அந்வயம்.

वय, एन, इदा, ह्यः, इह, अपीपेम, तस्मात् उ, अद्य, सवने, सुतं, भर,
नून, श्रुते, आभूषत ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	வேள்வித் தலைவர்களான யாங்கள்
एनं वज्रिणं	ஏநம் வஜ்ரிணம்	வச்சிராயுதந் தாங்கிய இவ் விந்திரனை
इदा	இதா	இப்போதும் (இன்றைக்கும்)
ह्यः	ஹ்ய:	நேற்றும், (முன்னாளும்) ஆகிய

इह	உஹ	இந்த நாட்களில்
अपीपेम	அபீபெம	சோமரசத்தால் திருப்தி பண்ணி வைத்தோம்
तस्मा उ	தஸ்மா உ	அக்காரணத்தானே (இந்திர ! நீ)
अद्य सवने	அத்ய ஸவநே	இற்றைய சவனகாலத்தில
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
भर	பர	ஏற்றுக கொளவாயாக. (வேட்போர்களே ! நீவிர)
नूनं	நூநம்	இப்போது
श्रुते	ச்ருதே	துதியைக் கேட்டவிட்டது
आभूषत	ஆபூஷத	அழகுபெற விளங்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. *கலி ரிஷி.*

வேளவித தலைவர்களான யாஙகள், வச்சிராயுதந் தாங்கிய [illegible]னை இப்போதும். சென்ற தினத்திலுஞ் சோமரசத்தாற் களிப்படைவித்தோம். இதுபற்றியே (இந்திர! நீ) இப்போது இந்தச்சவன காலத்தில பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை யேற்றுககொள்வாயாக. வேட்போர்களே! நீவிரும், உண்மையில இககால துதியைக கேட்டவிட்டது அழகுற விளங்குவீர்களாக. (10)

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २र ३२उ ३ १ २ ३१ २
273. **यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।**
१ २ ३ १ २र ३ २३ १ २३ २ ३ २
विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-1.

யோ ராஜா சர்ஷணீநாம் யாதா ரதேபிரத்ரிகு: ।
விஶ்வாஸாம் தருதா ப்ருதநாநாம் ஜ்யேஷ்டம் யோ வ்ருத்ரஹா [க்ருணே ॥

அந்வயம்.

य , चर्षणीनां, राजा, रथेभि', याता, अध्रिगु', विश्वासां, पृतनानां, तरुता, यः, वृत्रहा, ज्येष्ठं, गृणे ॥

பதவுரை.

य.	ய:	யாதொரு இந்திரன்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்கு
राजा	ராஜா	வேந்தனாயிருக்கின்றானோ,
रथेभिः	ரதேபி:	இரதங்களால்
याता	யாதா	யாத்திரை பண்ணுகின்றானோ,
अध्रिगु	அத்ரிகு:	தடையில்லாப் போக்குடையவனோ,
विश्वासां	விஶ்வாஸாம்	எல்லாச்
पृतनानां	ப்ருதநாநாம்	சேனைகளின்
तरुता	தருதா	கரையைக் கடந்தவனோ,
यः	ய:	எவன்
वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவத்தை யொழிப்பவனோ,
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்டம்	எல்லாரினும் மேம்பட்ட அவ்விந்திரனைத்
गृणे	க்ருணே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—1 புருஹன்மா ரிஷி.

எவ் விந்திரன் மக்களுக்கு இறைவனும், இரதங்களிற் செல்பவனும், அன்னியர்களால் தடையில்லாப் போக்குடையோனும், சேனைகளெல்லாவற்றின் கரைகடந்தவனும், குணங்களாற் சிறந்தோனும், விருத்திரனைக் கொன்றவனும், யாவராலும் இனிது துதிக்கத் தக்கோனும், அல்லது, மிகப் பழையோனும் பெரும்பாக்கியமுடையவனுமாவனோ. அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १२ ३१२ ३१२

274. यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।

१२ ३२उ ३ १२ ३२३ २उ ३ १ २र

मघवन् छग्धि *तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-91-13.

யத இந்த்ர ஹயாமஹெ ததொ நொ அஹயம் க்ருயி ।

மவவந் ஶக்தி தவ தந ஊதயெ விவிஷொ விம்ருயொ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यतः, भयामहे, ततः, नः, अभयं, कृधि मधवन् !, शग्धि, तव, ऊतये, द्विष , विजहि, मृध', वि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே ! யாங்கள்
यतः	யதஃ	எவனால
भयामहे	ஹயாமஹெ	பயப்படுகின்றோமோ,
ततः	ததஃ	அவனிலிருந்து
न.	நஃ	எங்களைப
अभय	அஹயம்	பயமிலாதிருக்கச்
कृधि	க்ருயி	செய்வாயாக
मघवन् !	மவவந் !	இந்திர ! (நீ)
शग्धि	ஶக்தி	பயப்படாதிருக்கச் செய்யும் ஆற்றல உடையோன ஆவாயாக
तव	தவ	உனனுடைய
ऊतये	ஊதயெ	பாதுகாப்பின பொருட்டு
द्विषः	விஷஃ	எமது சத்துருக்களை
विजहि	விஜஹி	முழுதும வெலவாயாக
मृधः	ம்ருயஃ	எம்மைத துன்புறுத்துவோர்களை(யும)
वि	வி	நாசமாக்குவாயாக

* तवतन्न ऊतिभि., என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கணடம—5 இருககு—2 பாகக ரிஷி.

இநதிரனே! நீ, எக கொலைஞரால யாஙகள பயபபடப பெறுகின றேமோ, அவரினின்று எஙகளைப பயமடையாதிருககச செயவாயாக. இநதிர! எஙகளைப பயமுறுதிருககச செயய ஆறறலுடையோனுகுதி உன னுடைய பாதுகாபபின பொருட்டு எமது சததுருககளை அடியோடு வெல வாயாக. எமமைத துனபுறுததுவோரகளையும வெலவாயாக எனபதாம. (2)

மநதிரம் 3.

१ २ ३ १ २र ३ १ २

275. वास्तोष्पते ध्रुवा स्थूणांऽसत्रंऽ सोम्यानाम् ।

३ २ ३ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

द्रप्सः पुरां भेत्ता शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनांऽ सखा ॥ ३ ॥

இருககு 8-101-91.

வாஸ்தோஷ்பதே த்ருவா ஸ்தூணாம் ஸத்ரம் ஸோம்யாநாம் ।
த்ரப்ஸ: புராம் பேத்தா ஶஶ்வதீநாமிந்த்ரோ முநீநாம் ஸகா ॥

அநவயம்

हे वास्तोष्पते!, स्थूणा, ध्रुवा, सोम्याना, अंसत्रं, द्रप्सः, शश्वतीनां, पुरां, भेत्ता, इन्द्रः, मुनीनां, सखा ॥

பதவுரை.

वास्तोष्पते!	வாஸ்தோஷ்பதே!	வசிககத் தக்க இலலததிறகு இறைவ!
स्थूणा	ஸ்தூணா	வீட்டைத் தாஙகுந தூண
ध्रुवा	த்ருவா	நிலைததிருககுக
सोम्यानां	ஸோம்யாநாம்	சோமநதேடு மெஙகட்கு
अंसत्र	அம்ஸத்ரம்	தோள முதலியவைகளைக் காப் பாறறும வலியுணடாகுக.
द्रप्स	த்ரப்ஸ:	சோமம அருநதுவோனும
शश्वतीना	ஶஶ்வதீநாம்	பலவகையான
पुरा	புராம்	அசுர நகரஙகளை
भेत्ता	பேத்தா	உடைபபவனுமாகிய
इन्द्र.	இந்த்ர:	இநதிரன
मुनीना	முநீநாம்	முனிகளான எஙகட்கு
सखा	ஸகா	மிததிரனுகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. இரிமீடி ரிஷி

வீடுகட்கு இறைவனே! வீட்டிற்கு நிலையாயுள்ள தூண் நிலைத்திருக்குக. சோமரசத்திற்குரிய, அல்லது, சோமம் தேடப்பட்ட எங்கட்கு, தோளால் உபலக்ஷணமாயக் கொண்ட உடம்பு முழுவதையும் பாதுகாக்கும் ஆற்றலுண்டாகுக. மற்றும், ஒழுகுகின்ற சோமரசத்தை உடையோனும், அநேக அசுர நகரங்களை யுடைப்பவனுமாகிய இந்திரன் இருடிகளான எங்கட்கு மித்திரனுகுக (3)

குறிப்பு.—வீட்டைத் தூண் தாங்குமாறு எம்மைக் காப்பாற்றுவரியர்க என பாருமுள்ளார் சிலர்.

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ ३ २ १ २
276. बण्महाँ असि सूर्य बडादित्य महाँ असि ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
महस्ते सतो महिमा *पनिष्टम ‡मन्हादेव महाँ असि ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-101-11.

வண்மஹாம் அஸி ஸூர்ய வடாதித்ய மஹாம் அஸி ।
மஹஸ்தே ஸதோ மஹிமா பநிஷ்டம மஹ்நாதேவ மஹாம் அஸி ॥

அந்வயம்

हे सूर्य!, महान्, असि, बट्, आदित्य, मन्हा, महान्, असि, बट्, देव! महः, सतः, ते महिमा, पनिष्टम, ॥

பதவுரை.

हे सूर्य!	ஹே ஸூர்ய!	ஏவுகின்ற இந்திர! நீ
महान्	மஹாந்	ஆற்றலாற் பெரியோனாய
असि	அஸி	இருக்கின்றாய.
बट्	வட்	இஃது உண்மையாம.
आदित्य!	ஆதித்ய!	அதிதியின் புத்திர! நீ
मन्हा	மஹ்நா	வீரியத்தினாலும
महान्	மஹாந்	பெரியோனாய
असि	அஸி	இருக்கின்றாய

* पनस्यत, ‡ अद्धा, என்பது இருக்கு.

वट्	வட்	இது உண்மை.
देव!	தெவ!	சூரிய தேவனே!
महः	மஹ:	மகானும
सत'	ஸத:	சத்தியனுமாகிய
ते महिमा	தெ மஹிமா	நினது மகிமை
पनिष्टम	பநிஷ்ட	துதிக்கப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. சமதக்கினி ரிஷி.

எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற இந்திர! நீ ஒளியாற் பெரியோனு யிருக்கின்றாய். இது உண்மை பொய்யன்று என்பதாம். அதிதியின மைந்த! நீ ஆற்றலாலும பெரியோனுயிருக்கின்றாய், இஃதுண்மையே. மகானும், நிலைதது இருப்பவனுமாகிய நினது மகிமை தோத்திரம பண்ணுவோர்களாற் றுதிக்கத்தேயாம, பிரகாச முதலிய குணங்களோடுகூடிய சூரிய! நீ, வீரத்தன் மையினுலும பெரியோனு யிருக்கின்றாய். இதில ஐயமில்லை என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—"வட்மகான என்னும் மநதிரததைச் சபிதது இரவியை நோக்கி யுட்காருவாராக. பொயமை புகலினும பொயயோடு அவர் சேரார" எனக் கூறியுள்ள சௌனரிஷியின வாக்கையும நணடும உணர்க.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २३२उ ३ १ २ ३ १ २
277. अश्वी रथी सुरूप इद्गोमाँ३ यदिन्द्र ते सखा ।
३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र
श्वात्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रैर्याति सभामुप ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-4-6.

அஶ்வீ ரதீ ஸுரூப இத்கோமாம் யதிந்த்ர தெ ஸகா ।
ஶ்வாத்ரபாஜா வயஸா ஸசதெ ஸதா சந்த்ரைர்யாதி ஸபாமுப ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, ते, सखा, इत्, अश्वी, रथी, सुरूपः, गोमान्, श्वात्रभाजा, वयसा, सदा, सचते, चन्द्रैः, सभां, उपयाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே!
यत्	யத்	எவன்
ते	தே	உன்னுடைய
सखा	ஸகா	மித்திரனாகின்றானோ, அவன்
इत्	இத்	ஒருதலையாக
अश्वी	அச்வீ	குதிரையுடையவனும்
रथी	ரதீ	இரதமுடையவனும்
सुरूपः	ஸுரூப:	அழகிய உருவமுடையவனும்
गोमान्	கோமாந்	கோக்களையுடையவனுமே, ஆகின்றான் மற்றும்
श्वात्रभाजा	ச்வாத்ரபாஜா	விரைவில் அடையத்தக்க தனத்தோடும்
वयसा	வயஸா	அன்னத்தோடும்,
सदा	ஸதா	எப்போதும்
सचते	ஸசதே	கூடினவனுமாகின்றான் பின்னர்
चन्द्रैः	சந்த்ரை:	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற குதிரைகளோடு கூடியவனாய்
सभां	ஸபாம்	நற்சங்கத்தையும்
उपयाति	உபயாதி	அடைகின்றான்.'

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! உனக்கு மித்திரனானவன் குதிரை முதலியவைகளுடன் நற்குணங்களையுமுடையவனே யாகின்றான். குதிரைகளோடு கூடியவனே யாகின்றான். ஓர்காலும் குதிரைகளிலாதோனாகான் என்க. இரதமுள்ளோனே யாகின்றான். அழகுமலிந்த அங்கங்களுடையவனே யாகின்றான் அநேகங் கோக்களையுடையோனே யாகின்றான் என்பதாம். எப்போது இவைகளினின்றும் நீங்கான் என்பது பொருள். மற்றும் எப்போதும் விரைவில் அடையத் தக்க நல்ல திரவியத்தோடு அன்னமுடையவனுமே யாகின்றான் இதனானே எல்லாத் தேவர்களையு மழைக்கத் தக்க தோத்திரங்களை யுடையோனாய் அறிஞர் கழகத்தையும் அடைகின்றான் என்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २र ३ २ ३ २ २ र ३ २
278. यद्याव इन्द्र ते शतꣳ शतं भूमीरुत स्युः ।
१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
न त्वा वज्रिन्त सहस्रꣳ सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-5.

யத்யாவ இந்த்ர தே ஶதம் ஶதம் பூமீருத ஸ்யு: ।
ந த்வா வஜ்ரின் ஸஹஸ்ரம் ஸூர்யா அனு ந ஜாதமஷ்ட
[ரோதஸீ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, द्याव:, शतं, स्युः, त्वा, न, अनु अष्ट, उत, भूमी, शतम्, वज्रिन्, सहस्रं, सूर्या, त्वा, न, जातं, रोदसी ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
द्याव	த்யாவ:	வானுலகங்கள்
शत	ஶதம்	நூற்றுக் கணக்காய
यदि स्यु	யதி ஸ்யு:	இருந்தாலும் அவையும்,
त्वा	த்வா	உன்னைத்
न अनु अष्ट	ந அனு அஷ்ட	தம்முள்ளடக்கிக் கொள்ள முடியாதனவே.
उत	உத	மற்றும்,
भूमि	பூமீ	உலகங்கள்
शतं	ஶதம்	நூறு வகைகளாயிருப்பினும், நினது பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாதனவாம்.
वज्रिन्!	வஜ்ரின்!	வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்!
सहस्र	ஸஹஸ்ரம்	ஆயிரக்கணக்கான
सूर्या:	ஸூர்யா:	இரவிகளும்
त्वा	த்வா	நின்னை
न	ந	விளக்க முடியாதனவாம்.
जातं	ஜாதம்	தோன்றப் பெற்ற எவையும் நின்னைத் தம்முள்ளடக்கிக் கொள்ள முடியாதவைகளேயாம்
रोदसी	ரோதஸீ	வானுலகும் மண்ணுலகும் நின்னை அடக்கிக்கொள்ள முடியாதனவே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. புருஹன்மா ரிஷி.

இந்திரனே! வானுலகங்கள் நூற்றுக் கணக்கானவைகளாமாயினும் நின்னை யளப்பதற்கு முடியாதனவேயாப, மற்றும், தரைகள் நூற்றுக்கணக்கானவைகளாயினும் நினது உருவப் பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாதவைகளேயாம் வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்! இரவிகள் எண்ணிலாதனவாயினும் நின்னைப் பிரகாசப்பிக்க முடியாதனவேயாம். 'ஆண்டுச் சூரியன்

விளங்கிலன், என்னும் மறைவாக்காலென்க. விரிப்பதிலென்? தோன்றின வனைத்தும் நின்னை அடையமுடியாதனவேயாம். அங்ஙனமே, வானும் மண்ணும் நின்னைத் தம்முள் அடக்கிக்கொள்ளமுடியாதனவேயாம். இதனால் நீ எல்லாவற்றினும் மேம்பட்டவன் என்பது பொருள். "தரையினும் பெரியான், வானினும் பெரியான், சுவர்க்கத்தினும் பெரியான், இவ்வுலகங்களினின்றும் பெரியான்" என மறையுங் கூறப் பெற்றுள்ளதாலுமெனக. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २ उ ३ २ ३क २ ३ २ ३ १ २

279. यदिन्द्र प्रागपागुदग्न्यग्वा हूयसे नृभिः ।

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-4-1.

யதிந்த்ர ப்ராகபாகுதங்ந்யக்வா ஹூயஸே ந்ருபிஃ ।
ஸிமா புரூ ந்ருஷூதோ அஸ்யாநவே஽ஸி ப்ரஶர்த துர்வஶே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, प्राक्, वा, अपाक्, उदक्, न्यक्, नृभिः, हूयसे, सिम्, आनवे, पुरु, नृषूतः, असि, प्रशर्ध, तुर्वशे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திர! நீ
प्राक्	ப்ராக்	கிழக்கு
अपाक्	அபாக்	மேற்கு
उदक्	உதக்	வடக்கு
न्यक्	ந்யக்	தெற்கு என்னும் நான்கு திசைகளிலுமுள்ள
नृभिः	ந்ருபிஃ	மனிதர்களால்
यदिहूयसे	யதி ஹூயஸே	தத்தம் காரியத்தின் பொருட்டு அழைக்கப்பட்டோனாயினும்
आनवे	ஆநவே	அநு, என்னும் வேந்தனுடைய புத்திரன் பொருட்டு
पुरु नृषूतः	புரூ ந்ருஷூதஃ	துதிக்கின்ற அநேகர்களை ஏவிக்கொண்டே
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
प्रशर्ध!	ப்ரஶர்த!	சத்துருக்களை யடக்குவோய்! நீ
तुर्वशे	துர்வஶே	துருவசன், என்பவனுக்கும் அவ்வாறே யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—5. இருககு—7 தேவாதிதி ரிஷி.

இநதிர! நீ, கீழததிசைசக ணிருபபவர்களால, அல்லது, மேறறிசைசக ணிருப்பவாகளால, அலலது தெனறிசைசக ணிருப்பவர்களால அலலது, வட திசைசக ணிருபபவாகளால, அதாவது நினனைத துதிககின்ற நாற்றிசை களிலுமுளள மனிதாகளால தததமது காரியததின் பொருட்டு அழைக் கப்படுகின்றாய. மேமபடட இநதிர! ரண்டிச சிமம் எனறது, சிறப்பாம. "சிமம எனபது மேமபாடெனபபடுகினறது" என வாச சனேய சமஹிதை (மறை) கூறுகின்றதாமாதலின எனக. எப்போதும பல்லோாகளாலுமழைக கபபடுகின்றாய எனபதாம். அததனமையனாயினும, அரு, என்னும அரச னது புததிரராகிய இராசரிஷி விஷயததில் அவருடைய துதியாளர்களால ஏவபபடடோனா யிருககினறாய. அதாவது அரசனுககு நலஞ செய்யுமாறு தோததிரஞ செய்வோாகள ஏவுகினறாகள என்பது பொருள். மறறும, சததுருககளை முழுது மடககுவோய்! இநதிர! நீ, துருவசண, எனனும வேநதன விஷயததிலும மனிதாகளால ஏவபபட்டோனாகவே யிருக்கின்றாய எனபதாம. (7)

குறிப்பு.—நாறறிசைகளி லிருககினற மனிதாகடகும, துருவசனுக்கும தன முதலியவைகளைக கொடுபபாயாக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 8.

१ २र ३ १ २र

280. कस्तमिन्द्र त्वा वसवा मर्त्यो दधर्षति ।

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २र

*श्रद्धा हि ते मघवन् पार्य्ये दिवि वाजी वाजꣳ सिषासति ॥८॥

இருககு 8-32-14.

கஸ்தமிந்த்ர த்வா வஸவா மர்த்யோ தர்ஷதி ।

ஶ்ரத்தா ஹி தே மகவந் பார்ய்யே திவி வாஜீ வாஜம் ஸிஷாஸதி ॥

அநவயம்.

हे वसो!, इन्द्र!, तं, त्वा, कः मर्त्यः, आदधर्षति, मघवन्!, ते श्रद्धा, वाजी, पार्य्ये दिवि, वाजं, सिषासति ॥

* श्रद्धा इत्ता, எனபது இருககு.

பதவுரை

वसो ! इन्द्र !	வஸொ ! இந்த்ர !	வியாபகனாகிய இந்திரனே !
त त्वा	தம் த்வா	புகழ்பெற்ற அத்தன்மைய நின்னை
कः मर्त्यः ?	கஃ மர்த்யஃ ?	எம்மனிதன் ?
आदधर्षति ?	ஆதத⁴ர்ஷதி ?	இழிவு பண்ணவல்லான் ?
हे मघवन् !	ஹெ மக⁴வந் !	இந்திர !
ते	தெ	நின் பொருட்டு
श्रद्धा	ச்ரத்³தா⁴	அன்புள்ள யாதொரு வேள்வித் தலைவன்
वाजी	வாஜீ	அவியுடையோன் ஆகின்றானோ, அவன்
पार्ये दिवि	பார்யெ தி³வி	சோமரசந் தேடும் நாளில்
वाजं	வாஜம்	அவியென்னும் தேவவுணவை
सिपासति	ஸிஷாஸதி	(நினக்குக்) கொடுக்க விரும்புகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி.

வியாபகனாகிய இந்திர ! கீர்த்தியுடையோனாகிய உன்னை எவன் தாழ்வுப்படுத்துபவன் ? (எவனுமிலன் என்பதாம்) இந்திர ! நின்பொருட்டு யாவனொருவன், (தலைவன்) அன்போடு அவி தேடுகின்றானோ! அவன் சோமரசந் தேடுகின்ற 'சௌத்தியம்' என்னும் நாளில் அவியாகிய அன்னத்தைக் கொடுக்க இச்சிக்கின்றான். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ २ ३ १ २र ३१ २

281. इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् पद्वतीभ्यः ।

३ २ ३ १२३१२ ३ २ ३ १ २

*हित्वा शिरो जिह्वया रारपच्चरत् त्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥९॥

இருக்கு 3-45-1.

இந்த்ராக்³நீ அபாதி³யம் பூர்வாகா³த் பத்³வதீப்⁴ய꞉ ।

ஹித்வா ஶிரோ ஜிஹ்வயா ராரபச்சரத் த்ரிம்ஶத்பதா³ந்யக்ரமீத்॥

---

* हत्वी शिरो जिह्वया वावदच्, என்பது இருக்கு.

அன்வயம்.

हे इन्द्राग्नी !, अपात्, इयं, पद्वतीभ्यः, सुप्ताभ्यः, पूर्वा, आगात्, शिरः, हित्वा, जिह्वया, रारपत्, चरत्, त्रिंशत् पदानि, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

हे इन्द्राग्नी !	ஹே இந்த்ராக்நீ !	இந்திர, அக்கினிகளே !
अपात्	அபாத்	காலின்றிய
इय	இயம்	இந்த உஷாதேவதை (விடியற் காலதேவதை)
पद्वतीभ्य	பத்வதீப்ய:	கால்களையுடைய
सुप्ताभ्य	ஸுப்தாப்ய:	சனங்களினின்றும்
पूर्वा	பூர்வா	முன்னரேயே
आगात्	ஆகாத்	வருகின்றது
शिर	சிர:	(பிராணிகளின்) தலையை
हित्वा	ஹித்வா	நீக்கிவிட்டு
जिह्वया	ஜிஹ்வயா	பிராணிகளிடத்துள்ள வாக்கிந்திரிய வழியாகப்
रारपत्	ராரபத்	பெருஞ் சத்தமிட்டுக்கொண்டு
चरत्	சரத்	செல்கின்ற உஷா தேவதை
त्रिंशत् पदानि	த்ரிம்சத் பதாநி	முப்பது முகூர்த்தங்களைக்
न्यक्रमीत्	ந்யக்ரமீத்	கடக்கின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—9 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திராக்கினிகளே! பாதமின்றிய இந்த உஷா தேவதை, பாதங்களையுடைய பிராணிகளுக்கு முன்னரேயே வந்து தோன்றுகின்றது. அங்ஙனமே, பிராணிகளுடைய தலையைத் தவிர்த்து, அதாவது தான் தலையில்லாததாயிருந்தும் பிராணியினிடத்துள்ள அவைகளின் வாக்கிந்திரியத்தால் பேரொலி செய்துகொண்டு சஞ்சரிக்கின்றது. இவ்வாறு சஞ்சரிக்கின்ற உஷா தேவதை, கூறுகளான முப்பது முகூர்த்தங்களை ஒருபகலால் தாண்டிவிடுகின்றது. இதுவும் உங்களிருவர்களுடைய தொழிலேயாம் என்று தோத்திரஞ் செய்யப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ ३ २ ३ १२ ३१२ ३ १ २
282. इन्द्र नेदीय एदिहि मितमेधाभिरूतिभिः ।
१२ ३ १ २ ३१२३१ ३ १२
आशन्तम शन्तमाभिरभिष्टिभिरा स्वापे स्वापिभिः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-53-5

இந்த்ர நேதீய ஏதிஹி மிதமேதாபிரூதிபி: ।
ஆஶந்தம ஶந்தமாபிரபிஷ்டிபிரா ஸ்வாபே ஸ்வாபிபி: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, नेदीय॰, मितमेधाभि॰, ऊतिभि॰, एदिहि, शन्तम, शन्तमाभिः, अभिष्टिभिः, आ, स्वापे, स्वापिभिः, आ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
नेदीय	நேதீய:	மிக்கருகிலுள்ள எமது வேள்வியினக்ண
मितमेधाभि	மிதமேதாபி:	மிதமான புத்திகளோடும்
ऊतिभि	ஊதிபி:	பாதுகாப்புகளோடும்
एदिहि	ஏதிஹி	வருவாயாக
शन्तम !	ஶந்தம !	பேரின்ப வடிவோய் !
शन्तमाभिः	ஶந்தமாபி:	இன்பமளிந்த
अभिष्टिभि	அபிஷ்டிபி:	நண்பர்களோடு
आ	ஆ	வருவாயாக
स्वापे !	ஸ்வாபே !	உறவினனே ! நீ
स्वापिभिः	ஸ்வாபிபி:	அன்புள்ள மித்திரர்களோடு
आ	ஆ	வருவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6 பால கில்லியா ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ, மிக அருகாயுள்ள எமது வேள்வியிடத்திற்கு வரவே வேண்டும் எவைகளுடன் என்னில் ! கூறப்படுகின்றது அளவுள்ள இனிய நற்புத்திகளையுடைய பாதுகாப்புக்களோடு அல்லது, வேள்வியை யுண்டாக்கின மருத்துக்களோடு, இன்பமளிந்த வடிவோய ! நீ அன்பு மிகுந்தவாக

ளுடன் அல்லது வேண்டியவை (பொருள்) களுடன் வருவாயாக. ஈண்டு வருவாயாக என்றது எழுந்து நின்றது எங்களுடைய சுற்றத்தோய! அல்லது இன்பந் தருவோய! சுற்றத்தாரகளோடு, அல்லது இன்பங் கொடுக்கின்ற அன்பாகளோடு நீ வருவாயாக என்பதாம். (10)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறுவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३२ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २
283. इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् ।
२२३ १ २ ३ १२ १ १ २ ३ १ २
आशु जेतारं हेतारꣳ रथीतम मतूर्तं *तुग्रियावृधम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-99-7.

ஐத ஊதீ வொ அஜரம் ப்ரஹெதாரம் அப்ரஹிதம் ।
ஆஶும் ஜெதாரம் ஹெதாரம் ரதீதம அதூர்தம் துக்ரியாவ்ருதம் ॥

அந்வயம்

(हे अस्मदीयाः !,) वः, अजरं, प्रहेतारं, अप्रहितं, आशु, जेतारं, हेतारं, रथीतमं, अतूर्तं, तुग्रियावृध, ऊतये, इतः (कुरुत) ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः !)	(ஹெ அஸ்மதீயாஃ!)	(எம்மைச் சேர்ந்தோர்களே!)
वः	வஃ	நீவிர்
अजर	அஜரம்	மூப்புத் தன்மையற்றவனும்,

---

* तुग्रया वृधम्, என்பது இருக்கு

प्रहेतारं	ப்ரஹெதாரம்	சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும,
अप्रहितं	அப்ரஹிதம்	ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும,
आशु	ஆசும்	விரைவுள்ளவனும,
जेतार	ஜெதாரம்	சததுருவை வெலவோனும,
हेतारं	ஹெதாரம்	செலகினறவனும,
रथीतम	ரயீதமம்	இரத முடையாாகளில மேமபட்டோனும
अतूर्त	அதூர்தம்	ஒருவரானுங கொலலபபடாதோனும
तुग्रियावृध	துக்ரியாவ்ருதம்	மழையைப பெருககுவோனுமாகிய இநதிரனை
ऊती	ஊதீ	(எமது) பாதுகாபபினபொருட்டு
इत. (कुरुत)	இதঃ (குருத)	முனனிறபோனுயச செயவீராகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. நிருமேத ரிஷி

என்னைச் சோநத சனஙகளே! நீஙகள், கிழததனமையற்றவனும, விரோதிகளை யேவுவோனும, ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும, விரைவுள்ளோனும, பகைஞரை வெலவோனும, செலகினறவனும, இரதமுள்ளாாகளுட சிறநதோனும, யாவராலுங கொலலபபடாதோனும, நீரவளததைத தருவோனுமாகிய இநதிரனை, எமமைப பாதுகாககும விஷயததில முனனிறபோனுயச செயவீாகளாக (1)

மநதிரம் 2.

१ २र ३१२३२उ ३ १ २र
284. मो षु त्वा वाघतश्चनारे अस्मन्नि रीरमन् ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २र
* आरात्ताद्वा सधमादं न आगहीह वा सन्नुपश्रुधि ॥ २ ॥

இருககு 7-31-2

மொ ஷு த்வா வாவதஶ்சநாரெ அஸ்மந்நி ரீரமந் ।
ஆராத்தாத்வா ஸதமாதம் ந ஆகஹீஹ வா ஸந்நுபஶ்ருதி ॥

அநவயம

(हे इन्द्र !,) त्वा, वाघतश्चन, अस्मत्, आरे, मोनिरीरमन्, आरात्ताद्वा, नः, सधमाद, सु, आगहि, इह वा सन्, उपश्रुधि ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
त्वा	த்வா	நின்னை
वाघतश्चन	வாவதஶ்சந	வேள்வித்தலைவனும்
अस्मत्	அஸ்மத்	எம்மினும்
आरे	ஆரே	தூரத்தில் (இருந்து)
मोनिरीरमन्	மோநிரீரமந்	இரமிக்கச் செய்யாதோனுக.
आरात्ताद्वा	ஆராத்தாத்வா	(நீ) தூரத்திருப்பினும்,
न	ந:	எமது
सधमादं	ஸதமாதம்	வேள்விக்கு
सु	ஸு	இனிது
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக.
इह वा सन्	இஹ வா ஸந்	அல்லது இங்கிருந்து கொண்டேனும்
उपश्रुधि	உபஶ்ருதி	எமது துதியைக் கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்டரிஷி.

இந்திரனே ! உன்னை வேள்வித் தலைவனும், எம்மினும் தூரத்திலிருந்து கொண்டு, இயற்கையா யிரமிக்கச் செய்யாதோனுக. இதனால் நீ தூரத்திலிருப்பினும் எமது வேள்விகளில் இனிது வருவாயாக என்பது பெறாும். அல்லது, இங்கிருந்துகொண்டேனும் எமது தோத்திரத்தைக் கேட்பாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ १२ ३ २ ३ २३ १ २ २ १ २

285. सुनोत सोमपाव्ने सोममिन्द्राय वज्रिणे ।

१२ ३ १ २२ ३ २ ३ ३२ २२३१ २२

पचता पक्तीरवसे कृणुध्वमित् पृणन्नित् पृणते मयः ॥ ३ ॥

இருக்கு 7-32-8.

ஸுநோத ஸோமபாவ்நே ஸோமமிந்த்ராய வஜ்ரிணே ।
பசதா பக்தீரவஸே க்ருணுத்வமித் ப்ருணந்நித் ப்ருணதே மய: ॥

அந்வயம்

(हे मदीयाः पुरुषाः !,) वज्रिणे, सोमपाव्ने, इन्द्राय, सोम, सुनोत, अवसे, पक्तीः, पचता, कृणुध्वमित्, मयः, पृणन्नित्, पृणते ॥

பதவுரை.

(हे मदीया पुरुषा !)	(ஹெ மதீயா புருஷாঃ!)	என்னைச்சேர்ந்த மக்காள் நீவிர் !
वज्रिणे	வஜ்ரிணெ	வச்சிராயுதந்தாங்கியவனும்
सोमपाव्ने	ஸோமபாவ்நெ	சோமரசம் அருந்துவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டுச்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தைப்
सुनोत	ஸுநோத	பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
अवसे	அவஸெ	இந்திரனைத் திருப்தி செய்தற் பொருட்டு
पक्ती॰	பக்தீঃ	பக்குவம் பண்ணத்தக்கவைகளை
पचता	பசதா	பாகஞ் செய்வீர்களாக.
कृणुध्वमित्	க்ருணுத்வமித்	இந்திரன் களிக்கத்தக்க கருமங்களைச் செய்வீர்களாக. ஏனெனின ?
मयः	மயঃ	சுகத்தை
पृणन्नित्	ப்ருணந்நித்	வேள்வித் தலைவனுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டே
पृणते	ப்ருணதெ	அவிகளை விரும்புகின்றான். (ஆதலின் எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்ட ரிஷி.

என்னைச்சேர்ந்த மனிதர்காள் ! நீவிர், வச்சிராயுதத்தை யேந்தியவனும், சோமரசத்தைப் பானம் பண்ணுவோனுமாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரசத்தைப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக. இந்திரனைக் களிப்படைவித்தற்பொருட்டு பக்குவஞ் செய்யத்தக்க புரோடாசமுதலியவைகளை (மாவுருண்டை முதலியவைகளை) பக்குவஞ் செய்வீர்களாக. (மற்றும்) இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாகத்தக்க கிரியைகளைச் செய்வீர்களாக, யாதினாலெனின ? வேள்வித் தலைவனுக்கு இன்பங் கொடுத்துக்கொண்டே அவன் அவிகளை (தேவ உணவுகளை) விரும்புகின்றான் ஆதலின் எனபதாம் (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३२

286. यः सत्राहा विचर्षणिरिन्द्रं तꣳ हूमहे वयम् ।

१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

*सहस्रमन्यो तुविनृम्ण सत्पते भवा समत्सु नो वृधे ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-3

* सहस्रमुष्क , எனபது இருக்கு

யஃ ஸத்ராஹா விசர்ஷணிரிந்த்ரம் தம் ஹூமஹே வயம் ।
ஸஹஸ்ரமன்யோ துவிந்ரும்ண ஸத்பதே பவா ஸமத்ஸு நோ வ்ருதே ॥

அநவயம்.

यः, सत्राहा, विचर्षणि., तं इन्द्रं, वयं हूमहे, सहस्रमन्यो !, तुविनृम्ण !,
सत्पते !, समत्सु, न., वृधे, भव ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இநதிரன
सत्राहा	ஸத்ராஹா	பகைஞரைத தொலைததனனோ,
विचर्षणिः	விசர்ஷணிஃ	(மறறும) சிறப்புடன அனைவரையும பாரககினறனோ,
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ விநதிரனை
वयं हूमहे	வயம் ஹூமஹே	யாம துதியால அழைககினறோம.
सहस्रमन्यो !	ஸஹஸ்ரமன்யோ !	ஆயிரககணககான முனிவுகளையுடையோய !
तुविनृम्ण !	துவிந்ரும்ண !	மிகுநத தனமுடையோய !
सत्पते !	ஸத்பதே !	நலலாாகளைக காபபோய ! நீ
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில
नः	நஃ	எஙகளை
वृधे	வ்ருதே	வளாததற பொருடடுத
भव	பவ	தோன்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சமயு ரிஷி.

எவ விநதிரன, பெரும பகையுடையாரைக் கொன்றனனோ, மற்றும் விசேடமாக எலலாவறறையுங காணகினறனோ, அவ விநதிரனை யாஙகள தோததிரஙகளாலழைககினறோம. இதன பிறபாதி மநதிரம பிரததியடசமாயச செயயபபடடது. பகைஞாகள பலலோரை யழிகக ஆயிர வகையான முனிவுகளையுடையோய! அலலது, மநயு., எனறது வேளவியாமாதலின ஆயிரககணககான வேள்விகளாற போறறததகக இநதிர! மிகுநத தனமுடையோய! நலலோாகளைக காபபாறறுகினற இநதிர! நீ எஙகளுடைய வளாச்சியின் பொருடடுப போாகளிற றோனறுவாயாக. (4)

மந்திரம் 5.

१ २   ३ २ ३ १ २

287. शचीभिर्नः शचीवसू दिवानक्तं *दिशस्यतम् ।

२ ३ १ २र ३ २३ २उ ३ २ ३ २३२

मावां रातिरुप दसत्कदाचनास्मद्रातिः कदाचन ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-139-5

ஶசீபி⁴ர்ந꞉ ஶசீவஸூ தி³வா நக்தம் தி³ஶஸ்யதம் ।

மாவாம் ராதிருப த³ஸத்கதா³சநாஸ்மத்³ராதி꞉ கதா³சந ॥

அந்வயம்

हे शचीवसू!, शचीभिः, दिवानक्त, दिशस्यत, वां, रातिः, कदाचन, मा उपदसत्, अस्मत्, रातिः, कदाचन, मा (उपदसत्) ॥

பதவுரை.

हे शचीवसू!	ஹே ஶசீவஸூ!	அக்கினிட்டோம முதலிய வேள்விகளையே தனமாகக் கொண்ட அசுவினி குமாரர்களே! உங்களால்
शचीभि	ஶசீபி⁴꞉	எமது வேள்விகளான கருமங்களென்னுங் காரணங்களினால்
दिवानक्तं	தி³வா நக்தம்	இரவு பகல்
दिशस्यत	தி³ஶஸ்யதம்	வேண்டிய பலன் கொடுக்கப்பட்டது.
वां	வாம்	உங்களுடைய
राति.	ராதி꞉	வரம், ஈகை முதலிய தன்மைகள்
कदाचन	கதா³சந	ஒரு காலும்
मा उपदसत्	மா உபத³ஸத்	குறையாதிருக்குக.
अस्मत्	அஸ்மத்	எனது
राति	ராதி꞉	அவி கொடுத்தற்றன்மையையும்
कदाचन	கதா³சந	ஒரு காலுங்
मा (उपदसत्)	மா (உபத³ஸத்)	குறையாதிருக்குக

* दशस्यताम्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

காண்டம்—6 இருக்கு—5. புருச்சேப ரிஷி அசுவினி குமாரர்கள் - தேவதைகள்

அக்கினிஷ்டோம முதலிய வேள்விகளையே தனமாகவுடைய அசுவினி குமாரர்களே! நாங்களனுட்டிக்கின்ற வேள்வி முதலிய கரும நிமித்தங்களால் இரவு பகல் உங்களுடைய வரங் கொடுக்குந் தன்மை (விரும்பியவைகளை யீகின்றதன்மை) ஓநாலும், அதாவது வேள்வியாற்றும்போதும், வேள்வி யியற்றுங் காலத்தும், குறைவுபடாதிருக்குக உங்களுடைய ஈகை மாத்திரம் அங்ஙனமன்று, மற்றோ, எங்களுடைய அவி முதலிய ஈகையும், அல்லது, வேண்டுவோர்களின் பொருட்டு எல்லா ஈகைகளும் ஓகாலும், அதாவது எல்லா அவத்தைகளிலுங் குறையாதிருக்குக என்பதாம். யானும் எப்போதும் உங்களைக் குறித்து (அவி முதலியவற்றைக்) கொடுத்துக்கொண்டிருப்பேனாக. நீவிரும் எனது விருப்பத்தை எக்காலுங் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பீர்களாக என்பது பொருள். (5)

மந்திரம் 6.

२ र ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २

288. यदा कदा च मीढुषे स्तोता जरेत मर्त्यः ।

१ २र ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २३ १२

वरुणं विपा गिरा धर्त्तारं विव्रतानाम् ॥ ६ ॥

யதா₃ கதா₃ ச மீட₄ுஷே ஸ்தோதா ஜரேத மர்த்ய꞉ ।
ஆதி₃த்₃வந்தே₃த வருணம் விபா கி₃ரா த₄ர்த்தாரம் விவ்ரதாநாம் ॥

அந்வயம்

यदा कदा च, मीढुषे, मर्त्यः, स्तोता, जरेत, आदित्, वरुणं, विव्रतानां, धर्त्तारं, विपा, गिरा, वन्देत ॥

பதவுரை.

यदा कदा च	யதா₃ கதா₃ ச	எப்போதோ ஓர் கால்
मीढुषे	மீட₄ுஷே	அவி கொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவனது வேள்வியின் பொருட்டு
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்பவனாகிய
मर्त्यः	மர்த்ய꞉	மனிதன்
जरेत	ஜரேத	துதி செய்கின்றானோ,

आदित्	ஆதி3த்	அதன் பின்னரேயே (அப்போது)
वरुण	வருணம்	பாவத்தைப் போக்குவோனும்
विव्रतानां	விவ்ரதாநாம்	பலவகைக் கருமங்களைத்
धर्त्तारं	த4ர்த்தாரம்	தாங்கப்பட்டவனுமாகிய வருண தேவனை
विपा	விபா	நன்கு பாதுகாத்தற்குரிய
गिरा	கி3ரா	தோத்திரத்தால்
वन्देत	வந்தே3த	வணங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

ஏககாலத்தில் அவிகொடுக்கும் வேள்வித் தலைவனுடைய வேள்வியின் பொருட்டு மிக்குந் தன்மையுடைய மாத்தியந்தினனும், வேதம் (சாம வேதம்) பாடுவோன் துதி செய்கின்றானோ, அதன் பின்னரேயே அதாவது அக்காலத்திலேயே என்பது பொருள் பாவத்தை நீக்குவோனும், பல வகைக் கருமங்களைத் தாங்குவோனுமாகிய 'வருணன்' என்னுந் தேவனைச் சிறந்த பாதுகாப்பிற்குரிய தோத்திரத்தால் வணங்கல் வேண்டும், அல்லது துதித்தல் வேண்டும் என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

३१ २र३ २३ १ २
289. *पाहि गा अन्धसो मद इन्द्राय मेध्यातिथे ।
१ २र ३ २ ३ १ २३२३ १ २ ३१ २३ १२
यः संमिश्लो †हर्यो यो हिरण्यय इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-46-1.

பாஹி கா3 அந்த4ஸோ மத3 இந்த்3ராய மேத்4யாதிதே2 ।
ய: ஸம்மிஶ்லோ ஹர்யோர் யோ ஹிரண்யய இந்த்3ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்யய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्राय !, मेध्यातिथे, अन्धसः, मदे गाः, पाहि, यः, इन्द्रः, हर्यो:,
संमिश्लः, वज्री, हिरण्यय , हिरण्ययः ॥

* पाहि मायान्धसो, என்பதும், † हर्योऽर्य. सुते सचा वज्रो हिरण्यय., என்பதும் இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्राय !	ஹே இந்த்ராய !	இந்திரனே !
मेध्यातिथे	மேத்யாதிதே	வேள்வியில் அதிதியாகின்றோய் ! நீ
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமரசம் அருந்தியதால்
मदे	மதே	களிப்புற்றவிடத்து
गाः	கா:	எனது கோக்களை (பிரசைகளை)க்
पाहि	பாஹி	காப்பாயாக.
यः इन्द्रः	ய: இந்த்ர:	யாதொரு இந்திரன்
हर्यो	ஹர்யோ:	அரியெனனும் பரிகளை
संमिश्ल	ஸம்மிச்ல:	இரதத்திற் கட்டுகின்றானே,
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதம் ஏந்தியவனே,
हिरण्ययः	ஹிரண்யய:	இனிமையுடையதும் இன்ப வடிவினதும் ஆகிய
हिरण्ययः	ஹிரண்யய:	பொன்மய இரதமுடையானே, அவன் நீ.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதயாதிதி ரிஷி

வேள்வியிலுள்ள அதிதிவடிவ இந்திர! சோமரசத்தை யருந்திக் களிப்புண்டாய விடத்து நீ எங்களுடைய பிரசைகளைக் காப்பாயாக குதிரைகளை இரதத்திற் கட்டுகின்றவனும், வச்சிர மேந்தினோனும், இனிய பொன் வடிவத் தேருள்ளானும் எவ் விந்திரன் ஆவனோ, அத்தன்மையன் நீ. (ஆதலின் என்க.) (7)

குறிப்பு —இந்திராய, என்ற நான்காம் வேற்றுமை ஒருமை விளிக்கண் காண்க. அதாவது இந்திரனே! என்பதாம். மூலத்தில் மேத்தியாதிதே என்றது மேத - என்றது வேள்வி, அதிலுள்ளான் மேத்தியன் மேத்தியனாகிய அதிதி, அவனை விளித்த தென்றுணர்க

மந்திரம் 8.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २र

290. उभयं शृण्वच्च न इन्द्रो अर्वागिदं वचः ।

३ १ ३ ३२३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

सत्राच्या मघवान्त सोमपीतये धिया शविष्ट आगमत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-61-1.

உபயம் ஶ்ருணவச்ச ந இந்த்ரோ அர்வாகிதம் வச꞉ ।
ஸத்ராச்யா மகவாந்த்ஸோமபீதயே தியா ஶவிஷ்ட ஆகமத் ॥

அந்வயம்.

उभयं, नः, इदं वचः, अर्वाक्, इन्द्रः, शृणवत्, च, सत्राच्या, धिया, मघवान्, धिया, शविष्ठ., सोमपीतये, आगमत् ॥

பதவுரை.

उभयं	உபயம்	வேண்டுகோள், துதி, என்னுமிரு வகையாகிய
नः	ந꞉	எங்களுடைய
इदं वच.	இதம் வச꞉	இவ் வாசகத்தை
अर्वाक्	அர்வாக்	எம்பால் நோக்கமாய்
इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இந்திரன்
शृणवत्	ஶ்ருணவத்	கேட்பானாக.
च	ச	கேட்டு, (மற்றும்)
मघवान्	மகவாந்	தனமுள்ளவனும்
शविष्ट	ஶவிஷ்ட꞉	பேராற்ற லுடையோனுமாகிய இந்திரன்
सत्राच्या	ஸத்ராச்யா	எமது வேள்வியைப் பூசிக்கும்
धिया	தியா	புத்தியுடையோனுய்ச
सोमपीतये	ஸோமபீதயே	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
आगमत्	ஆகமத்	வருவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பர்கக ரிஷி.

தோத்திரம் பிரார்த்தனை என்னு மிருவகையாகிய இவ் வாசகத்தை இந்திரன் எமது நோக்குடன் கேட்பானாக. கேட்டு, தனமுடையானும், மிகுந்த, ஆற்றலுடையானுமாகிய இந்திரன் எமது வேள்வியைப் போற்றும் புத்தியுடையோனுய்ச் சோமரசம் அருந்துவதற்கும் வருவானாக என்பதாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
291. महे च न त्वाद्रिवः *परा शुल्काय दीयसे ।
२ ३१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
न सहस्राय नायुताय वज्रिवो न शताय शतामघ ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-5.

மஹெ ச ந த்வாத்ரிவஃ பரா ஶுல்காய தீயஸெ ।
ந ஸஹஸ்ராய நாயுதாய வஜ்ரிவொ நஶதாய ஶதாமக ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः!, महेच, शुल्काय, न, परादीयसे, वज्रिवः, सहस्राय, न, अयुताय, न, शतामघ!, शताय ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः!	ஹெ அத்ரிவஃ!	வச்சிராயுத முடைய இந்திர!
महेच	மஹெச	மிகுந்த
शुल्काय	ஶுல்காய	விலைக்கும்
त्वा	த்வா	நின்னை
न परादीयसे	ந பராதீயஸெ	விற்கமாட்டேன்
वज्रिवः!	வஜ்ரிவஃ!	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய்!
सहस्राय	ஸஹஸ்ராய	ஆயிரங்கணக்கான பொன்கட்கும்
न	ந	(நின்னை) விலைப்படுத்தேன்.
अयुताय	அயுதாய	பத்தாயிரத்தி (பொன்னி) றகும்
न	ந	விற்கமாட்டேன்.
शतामघ!	ஶதாமக!	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர!
शताय न	ஶதாய ந	எண்ணிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விலைப்படுத்தேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9 மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் இருடிகள்.

வச்சிராயுதத்தோய்! இந்திர! பெரும் விலைக்கும் நான் உன்னை விலைப்படுத்தமாட்டேன், வச்சிராயுதக் கையனே! இந்திர! ஆயிரம் எண்கொண்ட பொன்கட்கும் விற்கமாட்டேன் பத்தாயிரம் பொன்களுக்கும் நின்னை விலையாக்கேன். மிகுந்த தனமுடைய இந்திர! சதம் - என்பது அளவிலாப

* परा शुल्काय देयाम, என்பது இருக்கு.

பொருண்மேனின்றது, ஆதலின அளவிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விற்க மாடடேன எனபதாம. அதாவது மேறகூறிய அளவுகொணட பொருளை முனனிடடு உனனை விடடுவிடேன, மறறு, அநேகம அவிகளால (தேவ உணவுகளால) வழிபடுவேன எனபது பொருள. (௫)

பெரும விலைக்கே கொடுபபேன் எனபார் இருக்கோதுவார.

குறிப்பு —மூலததிலுளள ச காரம, ந்காரம, எனனும இரணடு அசைச சொற ளேயும பிரிததுச சேர்ததுககொளக.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २ उ ३ १ २
292. वस्यांꣳ इन्द्रासि मे पितुरुत भ्रातुरभुञ्जतः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मातच मे छदयथः समा वसो वसुत्वनाय राधसे ॥ १० ॥

இருககு 8-1-6.

വസ്യാം ഇന്ദ്രാസി മേ പിതുരുത ഭ്രാതുരഭുഞ്ജതഃ ।
മാതാച മേ ഛദയഥഃ സമാ വസോ വസുത്വനായ രാധസേ ॥

அங்வயம்

हे इन्द्र!, मे, पितुः, वस्यान्, उत, अभुञ्जतः, भ्रातुः, वसो, मे, समा, वसुत्वनाय, राधसे, माता च, छदयथः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ഹേ ഇന്ദ്ര!	இநதிரனே! நீ
मे	മേ	எனனுடைய
पितुः	പിതുഃ	தநதையினும
वस्यान् असि	വസ്യാനു അസി	மிகுத தனமுடையோனுகினறாய்.
उत	ഉത	மறறும
अभुञ्जतः	അഭുഞ്ജതഃ	பாதுகாபபாறறாத எனது
भ्रातुः	ഭ്രാതുഃ	உடனபிறநதோனினும மிகுநத தனமுடையோனுகினறாய.
वसो!	വസോ!	வியாபகனே! நீ
मे	മേ	எனது
वसुत्वनाय	വസുത്വനായ	தனததின பொருடடும
राधसे	രാധസേ	அனனததின பொருடடும
माता च	മാതാ ച	அனனையும நீயும ஒததவாகளாகி
छदयथः	ഛദയഥഃ	எனனை மேமபடடோனுயச செய வீாகளாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—6. இருககு—10 மேதாதிதி மேதயாதிதி ரிஷிகள்.

இநதிரனே! நீ, எனது தநதையாரினும மேமபடட தனமுடையோனு கினறுய. மற்றும, பாதுகாபபாறறாத எனதுசகோதரனிலும மேமபடடோனு யிருககினறுய. வியாபகனுகிய இநதிர! எனது அனனையாரும நீயும ஒததவாகளாயிருநது, எனனைப புகழுடையோனுய்ச செயவீாகளாக. எதன பொருடடெனின்? தனம, அனனம எனனுமிரண்டின இலாபத்தின பொருடடு எனபது பொருள. (10)

ஆருவது கண்டம்

முறறும.

--

ஏழாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—3. கண்டம்—7.

பதது மநதிரஙகளாலானது

மநதிரம் 1.

३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २
293. इम इन्द्राय सुन्विरे सोमासो दध्याशिरः ।
१ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
ताँ आ मदाय वज्रहस्त पीतये हरिभ्यां याह्योक आ ॥ १ ॥

இருககு 7-32-4.

𑌇𑌮 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍋 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌰𑌃 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌆 𑌮𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌕 𑌆 ॥

அநவயம்

हे वज्रहस्त!, दध्याशिरः, इमे, सोमासः, इन्द्राय, सुन्विरे, तान्, मदाय, पीतये, ओकः, आ, हरिभ्याम्, आयाहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रहस्त!	ஹெ வஜ்ர ஹஸ்த!	வச்சிராயுத மேந்திய கையோய!
दध्याशिर	தய்யாஶிர:	தயிர் கலந்த
इमे	இமெ	இந்த
सोमास.	ஸோமாஸ:	சோமரசம்
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுகிய நினக்குத்
सुन्विरे	ஸுந்விரெ	தேடப்பட்டிருக்கின்றது
तान्	தாந்	அச்சோமரசத்தை
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டு
पीतये	பீதயெ	அருந்துவதற்கு
ओकः	ஓக:	வேள்வி மண்டபத்தை
आ	ஆ	நோக்கி
हरिभ्यां	ஹரிப்யாம்	இரண்டு குதிரைகளவாயிலாக
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—1 வசிட்ட ரிஷி

வச்சிராயுதக் கைய! தயிர் கலந்த இச்சோமரசம், இந்திரனுகிய நின் பொருட்டுத் தேடப்பட்டிருக்கின்றது. அச்சோமரசத்தை ஆனந்தத்தை முன்னிட்டு அருந்துவதற்கு வேள்வி மண்டபத்தை நோக்கிக் குதிரைகளின் மீது வருவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

294\. इम इन्द्र मदाय ते सोमाश्चिकित्र उक्थिनः ।

१ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

मधोः पपान उप नो गिरः शृणु रास्व स्तोत्राय गिर्वणः ॥ २ ॥

இம இந்த்ர மதாய தெ ஸோமாஶ்சிகித்ர உக்தி²ந: ।

மதோ⁴: பபாந உபநோ கி³ர: ஶ்ருணு ராஸ்வ ஸ்தோத்ராய

[கி³ர்வண: ॥

அங்வயம்

हे इन्द्र!, ते, मदाय, उक्थिनः, इमे, सोमाः, चिकित्रे, मधोः, पपान,

न. गिरः, उपशृणु, गिर्वणः, स्तोत्राय, रास्व ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர !	இநதிரனே !
ते	தெ	உனககு
मदाय	மதாய	ஆனநதமுணடாதற பொருட்டு
उक्थिनः	உக்திநஃ	துதிகளோடு கூடிய
इमे	இமெ	இநதச
सोमा	ஸொமாஃ	சோமரசம
चिकित्र	சிகித்ரெ	(இஙகு) காணபபடுகினறது.
मधो	மதொஃ	களிபபைத தரும இச சோம ரசததை
पपान	பபாநஃ	நிறைய அருநதியவனாய
न. गिर.	நஃ கிரஃ	எமது துதியாகிய வாசகததை
उपश्रृणु	உபஶ்ருணு	இனிது கேடபாயாக
गिर्वण !	கிர்வணஃ !	தோததிரததாற போறறத தகக இநதிர !
स्तोत्राय	ஸ்தொத்ராய	துதிககினற எமககு
रास्व	ராஸ்வ	விருமபிய பலனைத தருவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—7. இருககு—2 வாமதேவ ரிஷி

இநதிரனே ! நினது களிபபின பொருட்டு, தோததிரததோடு கூடிய இச சோமரசங காணபபடுகினறது. மறறும, களிபபை யுணடாககுஞ சோமரசததை நிறைய அருநதி எனது தோததிரமாகிய வாசகததை இனிது கேடபாயாக. துதிவாககாற போறறற்குரிய இநதிர ! தோததிரம பணணு கினற எமககு விருமபியதைக கொடுபபாயாக. (2)

ம ந தி ர ம் 3.

१ २ ३ २३ १ २ ३१ २३ १ २
295. आ त्वा३द्य सर्वदुघां हुवे गायत्र वेपसम् ।
१२ ३ २ ३२३२ ३ १२३१ २ ३ १ २
इन्द्र धेनुं सुदुघामन्यामिषमुरुधारामरंकृतम् ॥ ३ ॥

இருககு 8-3-10.

ஆ த்வாத்ய ஸர்வதுகாம் ஹுவெ காயத்ரவெபஸம் ।
இந்த்ர தெநும் ஸுதுகாமந்யாமிஷமுருதாராமரம்க்ருதம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अद्य, सर्वदुघा, गायत्रवेपस, सुदुघां, अन्यां, उरुधारा, इषं, धेनु, अरंकृतम्, तु, आहुवे ॥

பதவுரை.

अद्य	அத்ய	இப்போது
सर्वदुघां	ஸவர்துகாம்	மிகப் பால் கொடுப்பதும்
गायत्रवेपसं	காயத்ரவேபஸம்	புகழ்ந்த தக்க வேகமுடையதும்
सुदुघा	ஸுதுகாம்	நன்கு பால் கறத்தற் குரியதும்
अन्यां	அந்யாம்	கோக்களினின்றும் வேறா வகை யுடையதும்
उरुधारां	உருதாராம்	மூலைகளினின்று பாலின் தாரை யொழுகப்பட்டதும்
इष	இஷம்	விரும்பத்தக்கமாகிய
धेनु	தேநும்	காமதேனு என்னும்
अरंकृतं	அரங்க்ருதம்	அழகு மலிந்த இந்திரனை
तु	து	விரைவாக
आहुवे	ஆஹுவே	அழைக்கின்றேன்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3. மேதாதிதி மேதயாதிதி ரிஷிகள்.

சிலர் விசுவாமித்திரர் என்பர் இம் மந்திரத்தால் இந்திரனைக் காம தேனு வடிவமாகவும், மழை வடிவமாகவுந் துதிக்கின்றார் இப்போது காம தேனுவாகிய இந்திரனை விரைவில் அழைக்கின்றேன் எவ்விதமாகிய காம தேனுவை யெனின்? மிகுந்த பால் தருவதும், போற்றத்தக்க வேகமுடைய தும், இனிது பால் கறக்கத் தக்கதும், வேறு வகையுடையதும், நிறைய மூலையினின்றும் பாலொழுகப்பட்டதும், விரும்பற்பாலதுமாகிய மழையை அல்லது காமதேனுவை அதாவது அழகு வாய்ந்த, அல்லது, போதுமான வைகளைத் தருகின்ற இந்திரனை அழைக்கின்றேன் என முடித்துக்கொள்க.

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३ १२ ३ १२ ३१ २
296. न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः ।
१ २र ३ १ २र३ २ ३ २ ३ १ २ र
*यच्छिक्षसि स्तुवते मावते वसु न किष्टदा मिनाति ते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-3

* यद्दित्सति, என்பது இருக்கு

நத்வா ப்ருஹந்தோ அத்ரயோ வரந்த இந்த்ர வீட்வ: ।
யச்சிக்ஷஸி ஸ்துவதே மாவதே வஸு நகிஷ்டதா மிநாதி தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, बृहन्तः, वीडवः, अद्रयः, त्वा, न वरन्ते, स्तुवते, मावते, यत्, वसु, शिक्षसि, ते, तत्, नकिः, आमिनाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
बृहन्त	ப்ருஹந்த:	வலியாற் பெரியவைகளும்
वीडव	வீட்வ:	மிக உறுதி யுடையவைகளுமான
अद्रय	அத்ரய:	மலைகளும்
त्वा	த்வா	நின்னைத்
न वरन्ते	ந வரந்தே	தடைசெய்யத் தகாதனவாம்.
स्तुवते	ஸ்துவதே	(மற்றும்) துதிக்கின்ற
मावते	மாவதே	எமைப் போன்றார்க்கு
यत् वसु	யத் வஸு	யாதொரு தனத்தை
शिक्षसि	சிக்ஷஸி	கொடுக்கின்றனையோ,
ते तत्	தே தத்	உனனுடைய தனத்தைக் கொடுக்கும் அவ விஷயத்தில்
नकि आमिनाति	நகி ஆமிநாதி	நின்னை ஒருவரும் தடுக்கமாட்டார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. நோதா ரிஷி.

இந்திர! வலியாற் பெரியவைகளும், இதனாலே உறுதியானவைகளும் அதாவது நீ எவர்கட்குத் தனம் கொடுக்கின்றனையோ அவர்களெல்லாரினும் உறுதியானவைகளாயிருந்தும், மலைகள் வலியால் நின்னைத் தடுக்கமாட்டாதனவாயின என்பதாம். தடுக்காத தன்மையே மந்திரத்தின் பிற்பாதியாற் கூறப்படுகின்றது. நின்னைத் துதிக்கின்ற எமையொத்தார்கட்கு யாதொரு தனத்தைக் கொடுக்கின்றனையோ, உனது அத் தனத்தைக் குறித்து நோக்கமாகி ஒருவருந் தடுக்கார் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३२उ ३ १ २ ३ १ २र

297. क ईम् वेद सुते सचा पिबन्तं कद्वयो दधे ।

३ १ २र ३ २र ३ २ ३ १२

अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दानः शिप्रचन्धसः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-33-7.

𑌕 𑌈𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌚𑌾 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌦𑌧𑍇 ।

𑌅𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌜𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌸𑌃 ॥

அந்வயம்.

सुते, सचा, पिबन्तं, ईम्, को वेद?, कत्, वयः, दधे, यः अय, शिप्री, अन्धस', मन्दान., ओजसा, पुरः, विभिनत्ति ॥

பதவுரை

सुते	𑌸𑍁𑌤𑍇	சோமரசம் பிழிந்த விட்டது
सचा	𑌸𑌚𑌾	வேட்போர்களுடன்
पिबन्त	𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌂	சோமரசம் அருந்துகின்ற
ईम्	𑌈𑌂	இந்திரனை
को वेद?	𑌕𑍋 𑌵𑍇𑌦 ?	யாவனறிவான்? (ஒருவனு மறியான.)
कत्	𑌕𑌤𑍍	(அல்லது) எவ்வளவு
वयः	𑌵𑌯𑌃	அன்னத்தைத்
दधे?	𑌦𑌧𑍇 ?	தாங்கு (தரிக) கின்றான?
यः अय	𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂	இத்தன்மைய யாதோரிந்திரன் உள்ளானோ, அவன்
शिप्री	𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀	வேகமுடையோனும்,
अन्धसः	𑌅𑌨𑍍𑌧𑌸𑌃	சோமரசத்தால்
मन्दान;	𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌃	களிப்புடையோனுமாய்
ओजसा	𑌓𑌜𑌸𑌾	வலியால்
पुरः	𑌪𑍁𑌰𑌃	பகைஞரின நகரங்களை
विभिनत्ति	𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿	நாசஞ்செய்கின்றான

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. மேதாதிதி ரிஷி.

சோமம் பிழிந்தெடுத்த காலத்தில், வேட்போர்களோடு சோம பானம் பண்ணுகின்ற இந்திரனை, எவனறிவான்? எவனும் அறியான் என்பது பொருள். அல்லது, அவன் எத்துணை யன்னத்தைத் தாங்குகின்றான்? அவ்விந்திரன் வேகமுடையோனும், சோமரசத்தால் களிப்புடையோனுமாகி ஆற்றலுடன் பகைஞரின் புரங்களைத் தகர்க்கின்றான் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३२ २२ ३ १२३ १२
298. यदिन्द्र शासो अव्रतं च्यावया सदसस्परि ।
३ ३ २१ २ २१२ ३२ ३ १२
अस्माकमंशुं मघवन् पुरुस्पृहं वसव्ये अधिबर्हय ॥ ६ ॥

யதிந்த்ர ஶாஸோ அவ்ரதம் ச்யாவயா ஸதஸஸ்பரி ।
அஸ்மாகமம்ஶும் மகவந் புருஸ்ப்ருஹம் வஸவ்யே அதிபர்ஹய ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, शासः, सदसः, परि, अव्रतम्, च्यावय, मघवन्, पुरुस्पृहं, अस्माक, अंशु, वसव्ये, अधिबर्हय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
यत्	யத்	எக்காரணத்தால்
शासः	ஶாஸ:	வேள்விக்கிடையூறு செய்வோர்களைச் சிட்சிக்கின்றனையோ, (அக்காரணத்தால்)
सदसः	ஸதஸ:	எமது வேள்விச்சாலைக்கு
परि	பரி	நாற்புறத்திலுமுள்ள
अव्रतम्	அவ்ரதம்	வேள்விக்கு விரோதியானவர்களை
च्यावय	ச்யாவய	ஓட்டுவாயாக. மற்றும்
मघवन्!	மகவந்!	பொருள்கட்கிறைவனே!
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலபேர்கள் விரும்பத்தக்க
अस्माक	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
अंशु	அம்ஶும்	சோமரசத்தை
वसव्ये	வஸவ்யே	அஃதிருக்கத்தக்க இடத்தில்
अधिबर्हय	அதிபர்ஹய	மிகப் பெருகுமாறு செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி

இந்திர! யாது காரணத்தால் வேள்விக்கு விரோதியான தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டிக்கின்றவன் நீ யாதலின், எமது வேள்விச் சாலைக்கு நாற்புறத்துமுள்ள வேள்வி விரோதிகளைத் தூரத்தில் ஓட்டி விடுவாயாக. இன்னும், தனமுடையோய்! பலபேர்களால் இச்சிக்கப் பெறும் எங்களுடைய

சோமரசத்தை அக்கிருக்கத் தக்க விடத்தில் மிகப் பெருகச் செய்வாயாக. வேள்விச் சாலையினின்றும் வேள்விக்கு விரோதிகளான இராக்கதர்களைத் தூரத்தில் ஓட்டிவிட்டுச் சோமரசத்தைப் பெருகச் செய்வாயாக என்பது பொருள். (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३१२ ३२ ३१२३ १२
299. त्वष्टा नो दैव्यं वचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः ।
३१ २२३१२ ३ १ २ ३२३ १२३ १ २
पुत्रैर्भ्रातृभिरदितिर्नु पातु नो दुष्टरं त्रामणं वचः ॥ ७ ॥

த்வஷ்டா நோ தைவ்யம் வச: பர்ஜந்யோ ப்ரஹ்மணஸ்பதி:।
புத்ரைர்ப்ராத்ருபிரதிதிர்நு பாது நோ துஷ்டரம்
[த்ராமணம் வச: ॥

அந்வயம்

त्वष्टा, पर्जन्यः, ब्रह्मणस्पतिः, पुत्रैः, भ्रातृभिः, अदितिः, दुस्तरं, त्रामणं, दैव्यं, नः, वचः, नु, पातु ॥

பதவுரை.

त्वष्टा	த்வஷ்டா	உருவத்தை அபிமானிக்கின்ற துவஷ்டா என்னும் தேவதையும்
पर्जन्यः	பர்ஜந்ய:	மேகத்திற்கு நிலைக்களமாகிய தேவதையும்,
ब्रह्मणस्पतिः	ப்ரஹ்மணஸ்பதி:	மந்திரத்திற் கபிமானியாகிய பிரமணஸ்பதி என்னும் தேவதையும்,
पुत्रैः	புத்ரை:	புத்திரர்களுடனும்
भ्रातृभि·	ப்ராத்ருபி:	உடன்பிறந்தார்களுடனும்
अदिति	அதிதி:	தேவர்கட்கு அன்னையாராகிய அதிதி தேவியாரும்,
दुस्तरं	துஸ்தரம்	விரோதிகளால் அடக்கமுடியாதது
त्रामणं	த்ராமணம்	காப்பாற்றத் தக்கதுமாகிய
दैव्य	தைவ்யம்	பிரகாசமுடைய

न	நஃ	எமது
वच.	வசஃ	வெளிவியின் துதிவடிவ வாக்கை
नु	நு	விரைவாகப்
पातु	பாது	பாதுகாத்திடுக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7 இருக்கு—7 வாமதேவ ரிஷி.

‘துவஷ்டா’ என்னும் பெயர் பூண்ட உருவத்தை யபிமானிக்கும் தேவதை எங்களுடைய வாக்கைக் காப்பாற்றுக ‘பிரமணஸ்பதி’ என்னும் மந்திராபிமானி தேவதை எங்களுடைய வாணியைப் பரிபாலிக்குக மற்றும் வரையப்படாத, அல்லது, தீனத்தன்மையற்ற ‘அதிதி’ என்னும் தேவமாதா வானவர் தமது புத்திர சகோதரர்களுடன், பகைவரால் தாழ்த்தக்கூடாததும் பரிபாலிக்கத் தக்கதுமாகிய எமது வாக்கைப் பாதுகாப்பவராகுக என்பதாம். (7)

குறிப்பு—த்வஷ்டா தேவதை வாக்கைக் கொடுக்குக, பிரமணஸ்பதி மழையைப் பெய்விக்குக அதிதி தேவியார் சத்ருக்களின் உபத்திரவத்தினின்று எம்மையும், எமது புத்திர பௌத்திரர்களையும் காப்பாற்றுவாராக என்பர் சிலர்.

மந்திரம். 8.

३ २ ३२ ३ १२३ १ २ ३ १२
300. कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सश्चसि दाशुषे ।
२ ३ १ २२ २ ३ २उ ३ १ २ ३१ २
उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-53-7.

கதாசந ஸ்தரீரஸி நேந்த்ர ஸஶ்சஸி தாஶுஷே ।
உபோபேந்நு மகவந் பூய இந்நு தே தாநம் தேவஸ்ய
[ப்ருச்யதே

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, कदाचन, स्तरीः, न असि, दाशुषे, सश्चसि, मघवन्, देवस्य, ते, भूयः, दान, उपोपेत्, पृच्यते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
कदाचन	கதாசந	ஓர் போதும்
स्तरी.	ஸ்தரீ:	துன்புறுத்துவோனாய்
न असि	ந அஸி	இருக்கின்றிலை
दाशुषे	தாஶுஷே	அவிகொடுப்போனுக்கு
सश्चसि	ஸஶ்சஸி	(பயனை) அடைவிக்கின்றாய்.
मघवन् !	மகவந் !	தனமுடையோய் !
देवस्य	தேவஸ்ய	பிரகாசமுடைய
ते	தே	உனது
भूयः	பூய:	மிகுந்த
दान	தாநம்	ஈகையானது
उपोपेत् पृच्यते	உபோபேத் வ்ருச்யதே	எம்பாலே வந்து சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8 பால கில்லியர்கள் ரிஷிகள்.

இந்திரனே ! நீ, ஓர் காலும் துன்புறுத்துவோனுகாய். அதாவது மலட்டாவைப் போல ஆகமாட்டாய் என்பதாம் மலட்டு ஆ கன்றைக் கருதி வீட்டிற்குச் செல்லாவாறு செய்யமாட்டாய் என்பது பொருள் மற்றேர், அவி கொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு வருவாய் அதாவது எம்மை வந்தடைவாய் என்பதாம் தனமுடைய இந்திர ! ஒளி முதலிய குணங்களையுடைய உனது வர தானம் எங்களிடத்திலேயே சேர்கின்றது மலட்டுப் பசுப்போலிராது, நீ எங்களிடம் வந்து எமக்கு வேண்டிய வரத்தைத் தருகின்றாய் என்பது கருத்து (8)

ம ந் தி ர ம் 9.

301. *युङ्क्ष्वा हि वृत्रहन्तम हरी इन्द्र परावतः ।
अर्वाचीनो मघवन्त सोमपीतय उग्र ऋष्वेभिरागहि ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3-17.

யுங்க்ஷ்வா ஹி வ்ருத்ரஹந்தம ஹரீ இந்த்ர பராவத: ।
அர்வாசீநோ மகவந்த ஸோமபீதய உக்ர ருஷ்வேபிராகஹி ॥

† युक्ष्वाहि, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्तम!, हि, हरी, युङ्क्ष्व, मघवन्!, उग्र , सोमपीतये, अर्वाचीनः, ऋष्वेभिः, मरुद्भिः, परावतः, आगहि ॥

பதவுரை.

तम !

ஹே வ்ருத்ரஹந்தம!	விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்புடையோய்!
ஹி	நிச்சயமாக
ஹரீ	நினது குதிரைகளை
யுங்க்ஷ்வ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.
மகவந்!	இந்திர!
உக்ர:	மிகுந்த ஆற்றலுடைய நீ
ஸோமபீதயே	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
அர்வாசீந:	எம்பால் நோக்கமாய
ருஷ்வேபி:	காணத்தக்க
மருத்பி:	மருத்துக்களாய தேவதைகளுடன்
பராவத:	பரவுலகினின்றும்
ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்

ம—7. இருக்கு—9 மேதாதிதி அல்லது மேத்தியாதிதி ரிஷி. விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்பு மலிந்தோய்! அதாவது —மற்றுமாறு கொன்றோய்! என்பதாம் நினது குதிரைகளை இரதத்திற் பூட்டடும். தனமுடைய இந்திர! உயர்ந்த வன்மையுள்ள நீ சோமரசம் துய்த்தற் பொருட்டு எம்பால் நோக்கமாயுள்ள மருத்துக்களோடு தூரவானுலகிலிருந்து வருவாயாக என்பதாம். (9)

ஹி' என்னுஞ் சொல் தேற்றப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २र ३ १ २
302. त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन् वज्रिन् भूर्णयः ।
१ २ ३ १ २ ३२ ३ २ ३ १ २३ २
स इन्द्र *स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमागहि ॥ १० ॥

இருக்கு 8-99-1.

---

* स्तोमवाहसामिह, என்பது இருக்கு.

த்வாமிதா ஹ்யோ நரோऽபீப்யந் வஜ்ரிந் பூர்ணய: ।
ஸ இந்த்ர ஸ்தோமவாஹஸ இஹ ச்ருத்யுப ஸ்வஸரமாகஹி ॥

அநவயம

हे वज्रिन्!, त्वा, भूर्णय:, नर:, इदा, ह्य, अपीप्यन्, इन्द्र!, स:,
स्तोमवाहस., इह, श्रुधि, स्वसरं, उपागहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रिन्	ஹே வஜ்ரிந் !	வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கினோயே !
त्वां	த்வாம்	நினக்கு
भूर्णय	பூர்ணய:	அவிகொடுப்போருகிய
नर.	நர:	வேள்வி நாயகன
इदा	இதா	இன்றும
ह्य	ஹ்ய:	முந்திய, தினமும,
अपीप्यन्	அபீப்யந்	சோமரசம அருந்துவித்தனன.
स:	ஸ:	அத்தகைய
इन्द्र!	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
स्तोमवाहस	ஸ்தோமவாஹஸ:	தோத்திரஞ் செய்கின்றோருகிய (எமது துதியை)
इह	இஹ	இவ வேளவியிற
श्रुधि	ச்ருதி	கேட்பாயாக
स्वसर	ஸ்வஸரம்	எமதிடத்திறகு
उप आगहि	உப ஆகஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம.

கண்டம—7. இருககு—10 நிருமேத ரிஷி.

வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திர ! நினனைககுறித்து அவிகளை நிறையக் கொடுக்குஞ் சீலாகளான வேளவித தலைவாகள, இன்றும, நேற்றும, நினனைச் சோமரச மருந்தச் செய்தனா அத்தகைய இந்திர ! நீ துதியாளர்களான எங்களுடைய தோத்திரத்தை இவ வேளவியிற் கேட்பாயாக எமது வீட டிற்கும வருவாயாக (10)

குறிப்பு—ாண்டுச 'சுசரம' என்றது வீடாம (நிருத்தம 3 4 10)ல இது வீட்டின பெயாகளுட கூறப்பட்டிருத்தலின எனக.

எழாவது கணடம்

முற்றும

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—8.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ १ २ ३ २ ३ २
303. प्रत्यु अदर्श्यायत्यू ३ च्छन्ती दुहिता दिवः ।
३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २
*अपो मही वृणुते चक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी ॥ १ ॥

இருக்கு 7-8-1

ப்ரத்யு அத³ர்ஶ்யாயத்யூ உச்ச²ந்தீ து³ஹிதா தி³வ꞉ ।
அபோ மஹீ வ்ருணுதே சக்ஷுஷா தமோ ஜ்யோதிஷ்க்ருணோ
[தி ஸூநரீ ॥

அந்வயம்.

आयती, उच्छन्ती, दिवः दुहिता, प्रत्यदर्शि उ, चक्षुषा, महीतमः,
अप उ वृणुते, सूनरी, ज्योतिः, कृणोति ॥

பதவுரை.

आयती	ஆயதீ	எழும்போதே
उच्छन्ति	உச்ச²ந்தி	இருளைப் போக்கிக்கொண்டே
दिव दुहिता	தி³வ꞉ து³ஹிதா	இரவியின் மகளாகிய உஷா தேவியார்
प्रत्यदर्शि उ	ப்ரத்யத³ர்ஶி உ	அனைவராலும் உண்மை வடிவாய்க் காணப்படுகின்றார்.
चक्षुषा	சக்ஷுஷா	பார்வையால்
महीतमः	மஹீ தம꞉	இரவிலுள்ள பேரிருளை
अप उ वृणुते	அப உ வ்ருணுதே	போக்குகின்றார்
सूनरी	ஸூநரீ	மனிதர்கட்குச் சுணங்கிய உஷா தேவியார் (மற்றும்)
ज्योतिः	ஜ்யோதி꞉	பிரகாசத்தைச்
कृणोति	க்ருணோதி	செய்கின்றார்

* अपो मही वयति चक्षसे, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி

சூரியனுடைய மகளாகிய, அல்லது, வானுலகத்தின் மகளாகிய உஷா தேவியார் தோன்றும்போதே இருளைப் போக்குகின்றவராகவே யாவர்களா லும் காணப்படுகின்றார் இவர் மகத்தானவர், அல்லது மகத்தாகிய இராக் காலத்து இருளைப் போக்குகின்றவர். எதனாலெனின்? தமது பார்வை யால் இவ்வாறு செய்துகொண்டு மனிதர்களின் நல்ல நேத்திரமாகிய உஷா தேவதை பிரகாசிக்கின்றார் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
304. इमा उ वां दिविष्टय उस्रा हवन्ते अश्विना ।
३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २र
अयं वामह्वेऽवसे शचीवसू विशं विशंᳵ हि गच्छथः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-74-1.

இமா உ வாம் திவிஷ்டய உஸ்ரா ஹவந்தே அஶ்விநா ।
அயம் வாமஹ்வேऽவஸே ஶசீவஸூ விஶம் விஶம் ஹி கச்சத²: ॥

அந்வயம்.

उस्रा, अश्विना, दिविष्टयः, उ, इमा., वा, हवन्ते, शचीवसू, अयं, वां,
अवसे अह्वे, हि, विशं विशं, गच्छथः ॥

பதவுரை.

उस्रा	உஸ்ரா	வியாபகமாகிய
अश्विना !	அஶ்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
दिविष्टय.	திவிஷ்டய:	வானுலகை விரும்புகின்றவர்களும்
उ	உ	வேட்போர்களுமான
इमा	இமா:	இவர்கள்
वां	வாம்	உங்களிருவர்களையும்
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்கள்
शचीवसू !	ஶசீவஸூ !	கருமத்தையே தனமாகக் கொண்டோர்களே !
अयं	அயம்	இத்தகைய யானும்

वां	வாம்	உங்களிருவரையும்
अवसे	அவஸே	தனது காப்பின்பொருட்டு, அல்லது, உங்கள் திருப்தியின் பொருட்டு
अह्वे	அஹ்வே	அழைக்கின்றேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின் ? நீவிர்
विशं विशं	விஶம் விஶம்	தம்மைத் துதிக்கின்ற ஒவ்வொருவரிடத்தும்
गच्छथः	கச்சத:	செல்கின்றவர்கள் (ஆதலின் எனக)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

வானுலகை விரும்புகின்ற இச் சனங்களும், (மற்றும்) வேட்போர்களும், அசுவினி குமாரர்காள்! வியாபகமான உங்களை யழைக்கின்றார்கள். இத்தன்மைய வசிட்டனாகிய நானும், கருமத்தைத் தலமாகக் கொண்டோர்களே! உங்களிருவரையும் என்னைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, அல்லது, உங்களிருவரையும் களிப்படைவித்தற் பொருட்டு அழைக்கின்றேன் எதன் பொருட்டுப் பிரசைகளும் யானும் நினக்கு அன்பு கூறல் எனின்றோ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது தம்மைத் துதிக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தும் தாமே செல்கின்றீர்கள் ஆதலின் எனக. தோத்திரம் பண்ணுகின்ற மக்களை முன்னிட்டு நீங்களிருவரும் உண்மையாயச் செல்கின்றீர்கள், அதனால், இவ்வாறு (உங்கட்கு) இன்சொற் கூறப்படுகின்றது என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
305. कु ष्ठः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः ।
३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ २ ३ २३ १ २
घ्नता वामश्नया क्षपमाणोंऽशुनेत्थमु आद्वन् यथा ॥ ३ ॥

கு ஷ்ட: கோ வாமஶ்விநா தபாநோ தேவா மர்த்ய: ।
க்நதா வாமஶ்நயா க்ஷபமாணோம் ஶுநேத்தமு ஆத்வந் யதா ॥

அந்வயம்.

देवा, अश्विना, कु ष्ठः, कः, मर्त्यः, वां, तपानः, वां, अश्नया, घ्नता, अंशुना, क्षपमाणः, आद्वन् यथा, इत्थं उ ॥

பதவுரை.

देवा	தேவா	பிரகாசமுடைய
अश्विना !	அச்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
कुष्ठः	க்ஷ்டஃ	தரையில் வாழ்கின்ற
कः मर्त्यः ?	கஃ மர்த்யஃ ?	எம்மனிதர் ?
वां	வாம்	உங்களைப்
तपानः	தபாநஃ	பிரகாசிப்பவர்கள் ? (யாருமில்லை)
वां	வாம்	உங்களின் நிமித்தம்
अश्नया	அச்நயா	கல்லால்
घ्नता	க்நதா	இடித்துச்
अंशुना	அம்சுநா	சோமரசத்தைப் பிழிந்ததால்
क्षपमाण	க்ஷபமாணஃ	களைப்புற்ற வேள்வித் தலைவன்
आद्वन् यथा	ஆத்வந் யதா	அரசனைப்போல
इत्थं उ	இத்தம் உ	இத்தன்மைய ஐசுவரியமுடையவனாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. அசுவினிகள் வைவசுவத ரிஷிகள்.

பிரகாசிக்கின்ற அசுவினி குமாரர்களே! உங்களைப் பூமியின்கண்ணுள்ள எம்மனிதர் (மரணசீலமுள்ள துதிப்போர்) பிரகாசிக்க வல்லார்? ஒருவருமில்லை என்பது பொருள். உங்கள் நிமித்தம், பிழிவதற்குக் கருவியாகிய கல்லாலிடித்துச் சோமரசம் எடுத்தலால், அல்லது, எங்களால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டு உங்களைச் சேருகின்ற சோமரசத்தால் களைப்புற்ற வேள்வித் தலைவன் இவ்வாறாகவே யாகின்றான் அதாவது மிகுந்த ஐசுவரியமுடையானாகின்றான் என்பது பொருள் (யாரைப் போலெனின்?) வேண்டிய அன்னரச முதலியவைகளை யருந்துகின்ற மன்னன் முதலியோர் போல. அவ் வேந்தன் எவ்வாறு மிகுந்த விருத்தியுடையோனாய் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு விடயமாகின்றானோ, அங்ஙனமே இவனுமாகின்றான் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३१ २ १२ ३२उ ३ १२
306. अयं वां मधुमत्तमः सुतः *सोमो दिविष्टिषु ।
१२ ३ १ २ ३ १ २र ३१२
तमश्विना पिबतं तिरो अन्ह्यं धत्तꣳ रत्नानि दाशुषे ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-47-1.

* साम ऋतावता, என்பது இருக்கு.

ம் வாம் மதுமத்தம꞉ ஸுத꞉ ஸோமோ திவிஷ்டிஷு ।
ஶ்விநா பிபதம் திரோ அஹ்ந்யம் தத்தம் ரத்நாநி தாஶுஷே ॥

அந்வயம்.

अश्विना !, वां, दिविष्टिषु, मधुमत्तमः, अयम् सोमः, सुतः, तिरो अन्ह्य, पिबतं, दाशुषे, रत्नानि, धत्त ॥

பதவுரை

ஹே அஶ்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
வாம்	உங்களுக்கு
திவிஷ்டிஷு	வேள்விகளில்
மதுமத்தம꞉	தீஞ்சுவை மிகுந்த
அயம் ஸோம꞉	இச் சோமரசம்
ஸுத꞉	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது
திரோ அஹ்ந்யம்	முற்பகற் றேடிய சோமரசத்தை
பிபதம்	அருந்துவீர்களாக
தாஶுஷே	அவிகொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவனுக்கு
ரத்நாநி	இரத்தினங்களைக்
தத்தம்	கொடுப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்

-4. இருக்கு—8. பிரகண்ணுவ ரிஷி

வினி குமாரர்களே! உங்களுக்கு வியனுலகு வேட்கும் வேள்விக
(முன்னுள்ள) சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (அது
மானதென்னின்?) மிக்க சுவையுடையது என்று முன் தினத்தில
ந்தத அச் சோமரசத்தை யருந்திக்கொண்டு, அவி கொடுக்கின்ற
த் தலைவனுக்கு இரமணியமான தனங்களைக் கொடுப்பீர்களாக என
(4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २३१ २
. * आ त्वा सोमस्य गल्दया सदा याचन्नहं † ज्या ।
१ २ ३ २ २र ३ १ २र३ १ २
भूर्णिं मृगं न सवनेषु चुक्रुधं क ईशानं न याचिषत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-1-20.

मात्वा, † घिरा, என்பன இருக்கு.

ஆ த்வா ஸோமஸ்ய க³ல்த³யா ஸதா³ யாசந்நஹம் ஜ்யா ।
பூ⁴ர்ணிம் ம்ருக³ம் ந ஸவநேஷு சுக்ருத⁴ம் க ஈஶாநம்
[ந யாசிஷத் ॥

அநவயம

हे इन्द्र !, भूर्णिं, मृग न, त्वा, सवनेषु, सोमस्य, गल्दया, ज्या, अहं, सदा, याचन्, आचुक्रुधं, कः, ईशानं, न, याचिषत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்³ர !	இநதிரனே !
भूर्णिं	பூ⁴ர்ணிம்	தலைமையாகிய
मृग न	ம்ருக³ம் ந	மிருகம போனற
त्वा	த்வா	உனனை
सवनेषु	ஸவநேஷு	வேளவிகளில
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசததின
गल्दया	க³ல்த³யா	பெருககோடும
ज्या	ஜ்யா	வெறறித்தனமையுள்ள தோததிரததோடுஙகூடிய யான
सदा	ஸதா³	எககாலும
याचन्	யாசந்	இரபபோனுகி
आचुक्रुधं	ஆசுக்ருத⁴ம்	நினது குரோததததைப போககுகினறேன.
क ?	க: ?	யார ?
ईशान	ஈஶாநம்	இறைவனை
न याचिषत् ?	ந யாசிஷத் ?	இரககமாட்டார ?

சாயண பாடியம்.

கணடம—8. இருககு—5 மேதாதிதி மேததியாதி ரிஷிகள்.

இநதிர ! உனனை, வேளவிகளில சோமரச வொழுககோடும, வெறறிச் சீலமுள்ள தோததிரததோடுங கூடிய யான, எபபோதும யாகஞ செயவோனுய நினது குரோததததைப போககுகினறேன. மிகுதியாய ஏறகுமிடததுநினபால குரோதமுணடாகினறது, அதைச சோமரசததின ஒழுககினுலும, தோததிரததாலும நீககுகினறேன எனபது பொருள. எததனமைய நினனை யெனின? நிறைநத தனமையுள்ள சிஙகமபோல பயஙகொடுககும அததனமையனை இறைவனுகிய இநதிரனை யிரபபதில உலகம பறறிய

நியாயங காட்டபபடுகிறது —உலகில எவன இறைவனை (தலைவனை) யாசிக்க மாட்டான? யாவாகளுமே யாசிபபாாகள (இரக்கினறாாகள) எனக இத ஞல யானும இறைவனுகிய நினனை பிரககினறேன எனபது உடகிடை. (5)

குறிப்பு—'ஜயா' எனறதறகு, வெறறிச சிலமுளள தோத்திரம் எனபபொருடபடுதல பறறியே गिरा (கிரா) என ஓதுகினறாாகள இருககுப படிப்போாகள. ாணடு ஆ, எனனும இடைசசொறகு, நீககப் பொருளாம. இடைச சொறகளுககுப பல பொருளாமாதலின. இதுபறறியே இருககுப படிபபோாகள 'மாதவா' என நீட்டித வாசகததை யோதுகினறாாகள (எனபது காணக.)

மநதிரம் 6.

१ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २
308. अध्वर्यो द्रावया त्वꣳ सोममिन्द्रः पिपासति ।
१ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १२ १ २ ३ २
*उपो नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥ ६ ॥

இருககு 8-4-11.

அத்வயோ த்ராவயா த்வம் ஸோமமிந்த்ர: பிபாஸதி |
உபோ நூநம் யுயுஜெ வ்ருஷணா ஹரீ ஆ ச ஜகாம வ்ருத்ரஹா ||

அநவயம்.

हे अध्वर्यो!, त्वं, सोमं, द्रावया, इन्द्रः, पिपासति, वृषणा, हरी, नूनं, उपो युयुजे, वृत्रहा च, आजगाम ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹே அத்வயோ!	வேளவியாறறுவோய!
त्वं	த்வம்	நீ
सोमं	ஸோமம்	சோமத்தை
द्रावया	த்ராவயா	உததராவேடுிமைக, எனனு பிடத்திழ சோபபாயாக ஏனெனின?
इन्द्र	இந்த்ர:	இநதிரன
पिपासति	பிபாஸதி	சோமபானம அருநதுவதறகு விருமபுகினறுன
वृषणा	வ்ருஷணா	தருணப பருவமுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை

* उपनूनं, எனபது இருககு

नूनं	நூநம்	நிசசமாய (இனறு)
उपो युयुजे	உபொ யுயுஜெ	இரததநிற பூடடிவிடடான
वृत्रहा च	வருதஹா ச	விருததிரனைக கொனற இநதிரன
आ जगाम	ஆ ஜகாம	வநது விட்டனன (ஆதலின எனக.)

சாயண பாடியம்.

கணடம்—8 இருககு—6 தேவாதிதி ரிஷி

வேளவிசசெயகினறவனே ! நீ, உததரவேதிகையிற சோமததை சோப பாயாக அலலது இளகுமாறு செயகுதி அதாவது பிழிநதெடுபபாயாக எனபது பொருள காரணமெனனையோவெனின ? இநதிரன சோமரசததை அருநத இசசிககினறுன ஆதலினெனக நினறுல இஃதெவவாறு உணரப படடதெனினே ? ஆணடுக கூறபபடுகினறது —இபபோது தருணமான குதிரைகளைத தோபபாகன இரததநிற பூடடிவிடடனன விருததிரனைக கொனற இநதிரன வநதுவிடடான (இவவாறுனெனக) (6)

மநதிரம் 7

३ २३२उ ३२ ३ २ ३ १ २

309. अभीषतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः ।

३ २ ३ १ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २

पुरूवसुर्हि * मघवन् बभूविथ भरे भरे च हव्य ॥ ७ ॥

இருககு 7-37-76

அபீஷதஸ்ததா பரேந்த்ர ஜ்யாயః கநீயஸः ।
புரூவஸுர்ஹி மகவந் பபூவித பரே பரே ச ஹவ்யः ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, ज्याय:, इषत:, तत्, कनीयस:, अभ्याभर, मघवन्!, पुरूवसु:, बभूविथ, भरे भरे, हव्यः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இநத்ர !	இநதிரனே !
ज्याय	ஜ்யாயः	எவரினுஞ் சிறநதோனாகிய நீ
इषत:	இஷதः	வேண்டபபட்டதும
तत	ததி	புகழ்பெறறதுமாகிய தனததை

* मघवन्त्सनासि, எனபன இருககு

कनीयस:	கநீயஸ:	தாழ்ந்தோனாகிய எனக்கு
अभ्याभर	அப்₄யாப₄ர	எல்லாவகையானும் கொடுப்பாயாக
मघवन्!	மக₄வந்!	தனமுள்ளோய்! நீ
पुरूवसु	புரூவஸு	பலரால் துதிக்கப்பட்டோனாக
बभूविथ	ப₃பூ₄வித₂	இருக்கின்றாய்.
भरे भरे	ப₄ரே ப₄ரே	ஒவ்வொரு போரிலும்
हव्य च	ஹவ்ய: ச	அழைக்கத்தக்கோனா யிருக்கின்றாய் அல்லது, அவிகொடுத்தற்குரியோனா யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

மேம்பட்டோனாகிய இந்திர! நீ உண்மையாயத் தாழ்மையுடைய எனக்குப் புகழ் வாய்ந்த திரவியத்தை எல்லாவாற்றானும் கொண்டுவந்து தருவாயாக. தனமுள்ள இந்திர! நீ, பலராலும் போற்றப்பட்டோனா யிருக்கின்றாய். ஒவ்வொரு போர்களினும் அழைக்கப்படுவோனும், அவி கொடுக்கத் தக்கோனுமா யிருக்கின்றாய் என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३   १ २३   २ ३ १ २३ १   २
310. यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।
३   २   ३१ २   ३   १   २३   १ २
*स्तोतारमिद्दिधिषे रदावसो न पापत्वाय रंꣳसिषम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-18.

யதி₃ந்த்₃ர யாவதஸ்த்வமேதாவத₃ஹமீஶீய ।
ஸ்தோதாரமித்₃தி₃தி₄ஷே ரதா₃வஸோ ந பாபத்வாய ரꣳஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, यावतः, ईशिषे, एतावत्, अहं, ईशीय, यत्, रदावसो, स्तोतारं, इत् दधिषे, पापत्वाय, न, रंसिषम् ॥

*स्तोतारमिद्दिधिषेय रदावसो न पापत्वाय रासीय, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं	த்வம்	நீ
यावतः	யாவத:	எவ்வளவு தனத்திற்கு
ईशिषे	ஈஶிஷே	இறைவனாகின்றனையோ,
एतावत्	ஏதாவத்	அவ்வளவு தனத்திற்கே
अहं	அஹம்	யானும்
ईशीय	ஈஶீய	தலைவனாகின்றேன்.
यत्	யத்	இதற்கு யாது காரணமோ, அதனால்
रदावसो!	ரதாவஸோ!	தனமீயும் இந்திர! யான்
स्तोतारं	ஸ்தோதாரம்	சாமமறை பாடுவோனையே
इत् दधिषे	இத் தயிஷே	பாதுகாப்பேன்.
पापत्वाय	பாபத்வாய	பாவத்திற்கு
न रंसिषं	ந ரம்ஸிஷம்	ஈயவேமாட்டேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவ்வளவு தனத்திற்கு இறைவனாகின்றனையோ, அவ்வளவு தனத்திற்கே யானும் தலைவனாகின்றேன். ஆதலின், தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்திர! நான் என்னைச் சேர்ந்த ஸ்தோதா, என்னும் சாமவேத பாடகனையே தனங்கொடுத்துப் பாதுகாப்பேன், (காப்பாற்றுவேன்) தீமையிற் செல்விடேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २र ३ १२

311. त्वमिन्द्र प्रतूर्त्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः ।

३ १ २ ३ १ २ ३१२ २ १ २ ३२

अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य्य तरुष्यतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-99-5.

த்வமிந்த்ர ப்ரதூர்த்திஷ்வபி விஶ்வா அஸி ஸ்ப்ருத: ।
அஶஸ்திஹா ஜநிதா வ்ருத்ரதூரஸி த்வம் தூர்ய்ய தருஷ்யத: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, प्रतूर्तिषु, विश्वा स्पृधः, अभ्यसि, तूर्य !, त्वं, अशस्तिहा, जनिता, वृत्रतूः, असि, तरुष्यतः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्व	த்வம்	நீ
प्रतूर्तिषु	ப்ரதூர்திஷு	போர்களில்
विश्वा स्पृध	விச்வா ஸ்ப்ருத:	போராடுவோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும்
अभ्यसि	அப்யஸி	அடக்கி விடுகின்றாய்.
तूर्य !	தூர்ய !	பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திர !
त्व	த்வம்	நீ
अशस्तिहा	அசஸ்திஹா	தெய்வீக ஆபத்துக்களைப் போக்கின்றாய்.
जनिता	ஜனிதா	எனது விரோதிகட்கு ஆபத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்
वृत्रतू !	வ்ருத்ரதூ: !	பகைஞர் (கூட்டங்)களைத் தொலைப்போனாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
तरुष्यतः	தருஷ்யத:	எனக்கிடையூறுனவைகளை நீக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8. இருக்கு—9. நிருமேத ரிஷி.

இந்திர ! நீ, யுத்தங்களில் போர் செய்வோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும் அடக்கி விடுகின்றாய் மற்றும் பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திரனே ! நீ, தெய்வீகமாய் வரும் ஆபத்தை நீக்குவோனா யிருக்கின்றாய் அசுராகட்குத் தெய்வீகமாய ஆபத்துக்களை யுண்டாக்குவோனாகவும் இருக்கின்றாய் எல்லாப் பகைஞர் குலங்களை யறுப்போனாகவும் இருக்கின்றாய். எனது பாதகங்களைத் தொலைப்போனாகவும் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २र३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

312. *प्रयोरिरिक्ष ओजसा ‡दिवः सदोभ्यस्परि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिव †मति विश्वं ववक्षिथ ॥ १० ॥

ப்ரயோரிரிக்ஷ ஓஜஸா திவ: ஸதோப்யஸ்பரி ।
ந த்வா விவ்யாச ரஜ இந்த்ர பார்திவ மதி விச்வம் வவக்ஷித ॥

* प्ररिरिक्ष, ‡ दिव अ.तेभ्यस्परि, † अनुरद्धा विवक्षित, என்பன இருக்கு.

அந்வயம்

हे इन्द्र!, दिवः, सदोभ्यः, ओजसा, प्ररिरिक्षे, पार्थिवं, रजः, त्वा, नविव्याच, विश्वम्, अति, ववक्षिथ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
यः	ய:	யாதொரு நீ
दिवः	திவ:	வானுலகின்
परि सदोभ्य	பரி ஸதோப்ய:	பதவி (யிடங்) களினின்று
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால்
प्ररिरिक्षे	ப்ரரிரிக்ஷே	மிகச் சிறந்தவனாகின்றாய். மற்றும்,
पार्थिवं	பார்திவம்	தரையிலுண்டாகிய
रजः	ரஜ:	உலகம்
त्वा	த்வா	உன்னை
नविव्याच	ந விவ்யாச	தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ளாது. (அத்தன்மைய நீ)
विश्वं	விச்வம்	உலகத்தைத்
अति	அதி	கடக்கச் செய்வித்து
ववक्षिथ	வவக்ஷித	(என்னைத்) தாங்கிக்கொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—10. நோதா ரிஷி

இந்திர! நீ, வானுலகிலுள்ள இடங்களினின்று வலியினால் மிக மேம்பட்டவனாயிருக்கின்றாய். அன்றியும், இந்திர! தரையிற்றோன்றிய உலகம் உன்னை மகத்தாகிய தனது வடிவால் அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாது. இயற்கையில் அதினின்றும் ஆற்றலுடையோனாயிருக்கின்றாய் என்பது பொருள். இவ்வண்ணனாயுள்ள நீ எம்மை, உலகங்களைத் தாண்டச் செய்வித்துத் தாங்கிக்கொள்ள விரும்புவாயாக. (எம்மை எல்லாவற்றினும் மேம்பாடாகச் செய்வாயென்பது கருத்து.) (10)

குறிப்பு—இந்திர! நீ தூளி படலம் போல உலகனைத்தினும் வியாபித்திருக்கின்றாய் நின்பால் உலகெலாம் வியாப்பியமாம் என்ப பொருள் கொள்வாருமுளர்

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३१ २र ३२ ३क २र ३ १ २ ३१२
313. असावि देवं गो ऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुषे मुवोच ।
१ २ ३१२र ३ २३१ २ ३ १२
बोधामसि त्वा हर्यश्व यज्ञैर्बोधानस्तोममन्धसो मदेषु ॥

இருக்கு 7-21-1

அஸாவி தேவம் கோ ருஜீகமந்தோ ந்யஸ்மிந்நிந்த்ரோ ஜநுஷே முவோச |
போதாமஸி த்வா ஹர்யச்வ யஜ்ஞைர்போதாந ஸ்தோமமந்தஸோ
[மதேஷு ||

அந்வயம்.

देव, गो ऋजीक, अन्धः, असावि, ई, इन्द्र , अस्मिन्, जनुषा, न्यवोच,
हर्यश्व!, त्वा, यज्ञैः, बोधामसि, अन्धसः, मदेषु, नः, स्तोमं, बोधः ॥

பதவுரை.

देवं	தேவம்	பிரகாசமானதும்
गो ऋजीकं	கோ ருஜீகம்	ஆவின் பால், தயிர் முதலியவைக் கொண்டு சுத்தஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய
अन्ध	அந்த:	சோமமென்னும் அன்னம்
असावि	அஸாவி	தேடி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
ईं इन्द्र.	ஈம் இந்த்ர:	இந்த இந்திரன்
अस्मिन्	அஸ்மிந்	தேடிய இச் சோமமாகிய அன்னத்தில்
जनुषा	ஜநுஷா	இயற்கையாகவே
न्युवोच	ந்யுவோச	மிக வொருமுகப்பட்டவனாகின்றான்.
हर्यश्व!	ஹர்யச்வ!	பொற் குதிரையையுடைய இந்திர!

त्वा	ஸ்வா	உன்னை
यज्ञे.	யஜ்ஞை:	ஸ்தோத்திரங்களாலும் அவிகளாலும்
बोधामसि	போதாமஸி	ஞாபகப்படுத்தச் செய்கின்றேன்
अन्धस.	அந்தஸ:	சோமத்தின்
मदेषु	மதேஷு	களிப்புண்டாமிடங்களில்
न	ந:	எங்களுடைய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	ஸ்தோத்திரத் தொகுதியை
बोध	போத	(நீ) அறிவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—৭. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி

பிரகாசமுள்ளதும், ஆவின் பால், நெய் முதலியவைகளோடு கலந்துள்ளதும் (கவ்யத்தாற் பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட தென்பதுமது) ஆகிய சோமமென்னும் அன்னந் தேடப்பட்டிருக்கின்றது இவ் விந்திரன் பிழிந்தெடுத்துள்ள சோமமாகிய இவ் வன்னத்தில் இயற்கையாகவே தற்பரனாகின்றான் இனிமேல் பிரத்தியட்சமாகிய ஸ்தோத்திரம் இந்திர! உனக்கு, ஸ்தோத்திரங்களால், அல்லது, அவிகளால் அறிவுறுத்துகின்றேன் சோமத்தினுடைய களிப்புண்டாமிடங்களில் எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2

१ २ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २
314. योनिष्ट इन्द्र सदने अकारि तमानृभिः पुरुहूत प्रयाहि ।
२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
असो यथा नोऽविता वृधश्चिद्दो वसूनि ममदश्च सोमैः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-24-1.

யோநிஷ்ட இந்த்ர ஸதநே அகாரி தமாந்ருபி: புருஹூத ப்ரயாஹி ।
அஸோ யதா நோ(அ)விதா வ்ருதச்சித்ததோ வஸூநி மமதச்ச ஸோமை: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, ते, सदने, योनि., अकारि, पुरुहूत!, नृभिः, तम्, आप्रयाहि, नः, यथा, अविता, वृधश्चित्, असः, वसूनि, दद, च, सोमैः, ममद ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	உன்னுடைய
सदने	ஸத₃நெ	இருப்பின் பொருட்டு
योनि·	யொநி:	ஓர் இடம்
अकारि	அகாரி	செய்யப்பட்டிருக்கிறது
पुरुहूत!	புருஹூத!	பலரால் அழைக்கப்படும் இந்திர!
नृभिः	ந்ருபி₄:	நியமிக்கும் மருத்துக்களோடு
त	தம்	அவ்விடத்தைக் குறித்து
आ प्रयाहि	ஆ ப்ரயாஹி	வருவாயாக
नः	ந:	எங்களைக்
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனும்
वृधश्चित्	வ்ருத₄ஶ்சித்	விருத்தி பண்ணுவோனுமாக
यथा	யதா₂	எவ்வாறு
असः	அஸ:	இருக்கின்றாயோ, (அவ்வாறே) எமக்குத்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
दद·	த₃த₃:	கொடுப்பாயாக.
सोमै च	ஸொமை: ச	மற்றும், சோமரசத்தால்
ममदः	மமத₃:	களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! வசித்தற்கு உனக்கு ஓரிடம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பலரால் அழைக்கப்பட்ட இந்திர! நியந்தாக்களான மருத்துக்களோடு அவ்விடத்திற்கு வருவாயாக எவ்வாற்றால் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகவும் விருத்தி செய்வோனாகவும் இருக்கின்றாயோ, அவ்வாற்றானே எங்கட்குத் தனத்தையுங் கொடுப்பாயாக எங்களுடைய சோமரசத்தாலுங் களிப்படைவாயாக எனபதாம் (2)

குறிப்பு —स्वेच எனபர் இருக்கோதுவார்.

மந்திரம் 3

१ २ ३ २ ३ १ ३ २उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
315. अदर्दरुत्सम सृजो वि खानित्वमर्णवान् बद्बधानाँ * अरम्णः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २उ ३ २ ३ १ २ ३ २
महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजद्धारा †अव यद्दानवान् हन्॥३॥

இருக்கு 5-32-1

அதர்தருத்ஸம ஸ்ருஜோ வி கானித்வமர்ணவாந் பத்பதாநாந் அரம்ணாஃ।
மஹாந்தமிந்த்ர பர்வதம் வி யத்வஃ ஸ்ருஜத்தாரா அவ யத்தாநவாந் ஹந் ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, त्वं, उत्स, अदर्द, खानि, व्यसृज, बद्बधानान्, अर्णवान्, अरम्ण.,
यत्, महान्त, पर्वतं, व्यसृजत्, धारा, यत्, दानवान्, अवहन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
उत्सं	உத்ஸம்	நீர் நிறைந்துள்ள மேகத்தைப்
अदर्द	அதர்தஃ	பிளந்தனை பின்னர்
खानि	கானி	மேகத்தின் நீர் வரும் வழிகளை (யும்)
व्यसृजः	வ்யஸ்ருஜஃ	இனிது உண்டுபண்ணினுய.
बद्बधानान्	பத்பதாநாந்	பிடை தருகின்ற
अर्णवान्	அர்ணவாந்	மேகங்களை
अरम्ण.	அரம்ணஃ	இரையுமாறு செய்தாய்.
यद्	யத்	எப்போது
यत्	யத்	யாதொரு நீ
महान्तं	மஹாந்தம்	பெரிதாகிய
पर्वत	பர்வதம்	மேகத்தை
व्यसृजत्	வ்யஸ்ருஜத்	விரியச் செய்தாயோ, (மற்றும்)
धारा	தாராஃ	நீர்த்தாரைகளை விழச்செய்தனையோ,
दानवान्	தாநவாந்	தானவர்களை
अवहन्	அவஹந்	நனைகொழித்தனையோ, (அப்போ தெனக)

* अरम्णा, सृजो विधार, † अवदानव इन्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. காதா ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, நீர்கொண்ட மேகத்தை பிளந்தோனா யிருக்கின்றாய். பின்னர், மேகத்தினுடைய நீர்வரும் வழிகளைச் சிறப்புடையனவாகச் செய்தவனா யிருக்கின்றாய். இன்னும், பிடிக்கின்ற நீர் நிறைந்த மேகங்களைப் பிழிந்தாய். (விடுதலை பண்ணினாய்.) இந்திர! நீ, பெரிய மேகத்தை விரியச் செய்தாய் நீர்த்தாரைகளை விழச் செய்தவனா யிருக்கின்றாய் எப்போதெனின்? தானவர்களை, (அசுரர்களின் புத்திரர்களை) அல்லது, நீரைக் கொடுக்கும் மேகங்களை நாசமாக்கினையோ, அப்போதெனக் இங்ஙனமே நிருத்தமும் இதற்குப் பொருளுரைக்கின்றது (3)

குறிப்பு.—ஆசீர்வாதம் சொடுக்கின்ற இந்திரன் அழியாதவன் என, விசேடமாகவும் பொருள் கொள்வார் சிலர்.

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

316. सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चित्तुविनृम्ण वाजम् ।

१ २ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २ ३ १ २

आ नो भर सुवितं यस्य *कोना तनात्मना सह्याम त्वोताः ॥४॥

இருக்கு 10-148-1.

ஸுஷ்வாணாஸ இந்த்ர ஸ்துமஸி த்வா ஸநிஷ்யந்தஶ்சித்துவிந்ருண
[வாஜம் ।

ஆ நோ பர ஸுவிதம் யஸ்ய கோநா தநாத்மநா ஸஹ்யாம
[த்வோதா: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सुष्वाणास, त्वा स्तुमसि, तुविनृम्ण, वाज, सनिष्यन्तः, नः, सुवित, आभर, यस्य, कोना, त्वोता., तना, त्मना, सह्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
सुष्वाणासः	ஸுஷ்வாணாஸ:	சோமரசம் பிழிந்தெடுப்போர்களான யாங்கள்
त्वा स्तुमसि	த்வா ஸ்துமஸி	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.

* चाकन्त्मना तना सनुयान, என்பது இருக்கு.

तुविनृम्ण !	துவிந்ரும்ண !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
वाजं	வாஜம்	அவியாகிய அன்னத்தை
सनिष्यन्तः	ஸநிஷ்யந்த:	பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைத் துதிக்கின்றோம் (ஆதலின்)
न	ந:	எங்கட்கு
सुवित	ஸுவிதம்	இனிய தனத்தைக்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக.
यस्य	யஸ்ய	எதைப்பற்றி
कोना	கோநா	வேட்கின்றாகளோ, அந்தத் தனத்தைத் தருவாயாக
त्वोता	த்வோதா:	நின்னால் காப்பாற்றப்பட்ட நாங்கள்
तना	தநா	மிகுந்த தனங்களோடு
त्मना	த்மநா	தாமாகவே
सह्याम	ஸஹ்யாம	நினது அநுக்கிரகத்தால் அடைகின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—4. பிருஞாவைவர் ரிஷி.

இந்திர! சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைப் போற்றுகின்றோம் மிகுந்த தனமுடையோய்! அல்லது, மிகுந்த வலியுடையோய்! இந்திர! சரு, புரோடாச முதலிய அன்னத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். இங்ஙனமாதலின், எங்கட்கு அடையத்தக்க இனிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக அல்லது, எந்தத் தனத்தை விரும்புகின்றவனாயிருக்கின்றனையோ, அந்தத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. யாங்கள் நின்னால் காப்பாற்றப்பட்டோர்களாய் மிகுந்த தனங்களோடு தாமாகவே (பிறரை வேண்டாமலே) உனது கிருபையால் அடைந்துகொள்கின்றோம் என்பதாம் (4)

குறிப்பு.—தனம், வெற்றி, அடிமை முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பாருமுளர்

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
317. *जगृह्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम् ।
३२उ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
विद्मा हि त्वा गोपतिꣳ शूर गोनामस्मभ्यं चित्रं वृषणꣳ रयिं दाः ॥

இருக்கு 10-47-1.

ஜக்₃ருஹ்மா தே த₃க்ஷிணமிந்த்₃ர ஹஸ்தம் வஸூயவோ வஸுபதே
[வஸூநாம் |
வித்₃மா ஹி த்வா கோ₃பதிம் ஶூர கோ₃நாம் அஸ்மப்₄யம் சித்ரம் வ்ருஷ
[ணம் ரயிம் தா₃꞉ ||

அந்வயம்.

वसूनां, वसुपते, इन्द्र, वसूयव., ते, दक्षिणं हस्तं, जगृह्म, शूर, गोनां, त्वा, गोपतिं, विद्म , अस्मभ्यं, चित्रं, वृषणं, रयिं, दाः ॥

பதவுரை.

वसूनां	வஸூநாம்	தனமுடையார்கட்குள்
वसुपते इन्द्र !	வஸுபதே இந்த்ர !	தனங்கட் கிறைவனாகிய இந்திர !
वसूयव	வஸூயவ꞉	தனத்தை இச்சிக்கின்ற நாங்கள்
ते	தே	நினது
दक्षिण हस्तं	தக்ஷிணம் ஹஸ்தம்	வலக் கையைப்
जगृह्म	ஜக்ருஹ்ம	பிடித்துக்கொள்கின்றோம்.
शूर !	ஶூர !	பராக்கிரம முடையோய !
गोनां	கோநாம்	கோக்களுடையார்களுள்
त्वा	த்வா	நின்னை
गोपतिं	கோபதிம்	கோக்கட்கு இறைவனென்று
विद्म.	வித்ம꞉	(யாம்) அறிகின்றோம். ஆதலின்
अस्मभ्यं	அஸ்மப்யம்	எங்கட்குப்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையான
वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக்
दाः	தா꞉	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. சப்தகுர் ரிஷி.

தனங்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இந்திர ! திரவியத்தை யிச்சிக்கின்ற நாங்கள் உனது வலக்கையைப் பிடித்துக்கொள்கின்றோம் எங்கட்குத் தனங் கொடுக்காமற் போகக்கூடாது என்றிருந்த தனமுடையவர் தங் கையைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்று (பிடித்துக் கொள்கின்றோமென மேலே கூட்டுக) பராக்கிரமமுடைய இந்திர ! உன்னை, கோக்கட்கு இறைவனென்று உணர்கின்றோம். ஈண்டு இருத்தலானும், இல்லாமையானும் இறைவனாந் தன்மையும், அநேகமாந் தன்மையுங் கூறப்படுகின்றது இந்நிலை எங்கட்குப் பலவகைப்பட்ட மனோ விருப்பத்தை நிறையச் செய்யுந் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३२ ३१२३ २ ३ २
318. इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्य्या युनजते धियस्ताः ।
२ ३ १२ ३ १२३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २
शूरो नृषाता *श्रवसश्चकाम आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥६॥

இருக்கு 7-27-1.

இந்த்ரம் நரோ நேமதிதா ஹவந்தே யத்பார்ய்யா யுநஜதே தியஸ்தா:
ஶூரோ ந்ருஷாதா ஶ்ரவஸஶ்சகாம ஆ கோமதி வ்ரஜே பஜா த்வம்
[ந: ॥

அந்வயம்.

यत्, पार्याः, ताः, धियः, युनजते, नरः, नेमधिता, इन्द्रं, हवन्ते, शूरः, नृषाता त्व, श्रवस, चकामे, गोमति, व्रजे, नः, भज ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எப்பொழுது
पार्याः	பார்ய்யா:	போரிற் பாதுகாப்பிற்குக் காரணமானவைகளும்
ताः	தா:	கீர்த்தியுள்ளவைகளுமான
धियः	திய:	வெற்றெழில்கள்
युनजते	யுநஜதே	பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றனவோ, அக்கால்
नरः	நர:	வேள்வி, அல்லது போராற்றுகின்ற மனிதர்கள்
नेमधिता	நேமதிதா	வேள்வியில் அல்லது போரில்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	எவ் விந்திரனை
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்களோ,
शूर.	ஶூர:	வீரனும்
नृषाता त्वं	ந்ருஷாதா த்வம்	மனிதர்களைப் பாகுபாடு செய்வோனுமாகிய அத்தகைய நீ
श्रवस.	ஶ்ரவஸ:	அன்னம் அல்லது வலியை
चकामे	சகாமே	விரும்பு(கி)ட்டது

* शवसश्चकान, என்பது இருக்கு

गोमति	ஜொமதி	கோககளுளள
व्रजे	வ்ரஜெ	கோ சாலையில
न	ந꞉	எஙகளைப
भज	ஹஜ	பாகமுடைபோராளாகச செயவாயாக.

சாயண பாடியம

கணடம—9　இருககு—6　வசிடட ரிஷி.

எககாலததில போரில இருபபைக காரணமாக வுடைய (மரண பயத கால) கருமத தொழிலகள பிரயோகம பணணபபடுகினறனவோ, அபபோது வெளவியின கருததாகள, அலலது, போரத தலைவாகள, வெளவியில, அல லது போரில, எவ விநதிரனை யழைககினறாகளோ, இநதிர! அததகைய நீ, வீரனுககவும, மனிதாகளைப பாகுபாடு செயவோனுககவும இருககினறாய (ஆத லின) அனனததையேனும, வலிமையேனும இரசிககுமிடததில கோககள வாழும கோடடததில எஙகளைப பாகமுடையாகளாயச செயவாயாக　(6)

மநதிரம் 7

१२　३ १ २र　३ १ २　३ १ २ ३　१ २ ३
319. वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।
१ २　१ १ २३ २ ३ १　२र　३ २　२　३ १ २　३ २
अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धिचक्षुर्मुमुग्ध्या३स्मान्निधयेव बद्धान् ॥ ७ ॥

இருககு 30-73-13

வயஃ ஸுபணா உபஸெதுரிநதிரம் ப்ரியமெதா ருஷயொ நாத

[மாநாஃ ।

அப த்வாநத மூணுஹி பூதிசக்ஷுர்முமுக்த்யாஸ்மாநிந்

[யெவ பத்தாந் ॥

அந்வயம்.

वय , सुपर्णा, प्रियमेधा , ऋषय , नाधमाना , इन्द्र, उपसेदु , इन्द्र !, ध्वान्तं, अपोर्णुहि, चक्षुः, पूर्द्धि, निधया इव बद्धान्, अस्मान्, मुमुग्धि ॥

பதவுரை.

वय	வயஃ	செலகினறவைகளும
सुपर्णा	ஸுபணா	மிகுநத நலததைத கொடுபபவை களும
प्रियमेधा.	ப்ரியமெதாஃ	வேளவியை விருமபுகினறவை களும

ऋषयः	ருஷய:	நீண்ட பார்வையுடையவைகளும்
नाधमानाः	நாதமாநா:	மெய்யுணர்வை வேண்டுபவைகளு மான கிரணங்கள்,
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
उपसेदुः	உபஸேது:	அடைந்தன அடைந்து
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
ध्वान्तं	த்வாந்தம்	இருளைப்
अपोर्णुहि	அபோர்ணுஹி	போக்குவாயாக.
चक्षुः	சக்ஷு:	ஒளியைப்
पूर्द्धि	பூர்த்தி	பரப்புவாயாக
निधया इव बद्धान्	நிதயா இவ பத்தாந்	பாசக்கூட்டங்களால் கட்டுப்பட்ட வர்களை (விடுவிப்பதுபோல)
अस्मान्	அஸ்மாந்	எங்களை
मुमुग्धि	முமுக்தி	விடுவிப்பாயாக (என வேண்டு கின்றன எனக)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9 இருக்கு—7 கௌரிவீதி ரிஷி.

செல்லுகின்றவைகளும், சுகங் கொடுப்பதை வளர்ப்பவைகளுமான இரவியின் கிரணங்கள், இந்திரனை யடைந்தன. எவ்விதமானவைகளெனின்? வேள்வியிற் பிரியப்படுபவைகள், நீண்ட நோக்குடையவைகள், வேள்வியை வேண்டுபவைகளாம். வேண்டுகின்ற வகைகளே கூறப்படுகின்றன.—இந்திரனே! இருளை யொதுக்குவாயாக. ஈண்டு "எவ் விருள் மறைக்கப்பட்டுள்ளதோ அது மனத்ாலடையத்தக்கது இதினின்றுங் கெட்டு உலோப மாகின்றது" என்னும் ஐதரேயப் பிராமணம் (பிராமணம் என்னும் வேத பாகத்தின் வாக்கு) சிந்திக்கற் பாலது. மற்றும், ஒளியையும் நிறையச் செய்வாயாக. அதாவது பாசக்கூட்டங்களாற் கட்டுப்பட்டவர்களான எங்களைப் பாசங்களினின்று நீங்குமாறு விடுவிப்பாயாக எனபதாம். ஈண்டு 'வயோவோ' என்று தொடக்கத்து 4-3-ல் உள்ள நிருத்தச் சூத்திரத்தில் இதன் பொருள் காணத் தக்கது. (7)

குறிப்பு — இந்திரியங்கட்கு ஆன்மாவை முன்னிட்டும், மாணக்கர்கட்கு பிரம ஞானியாகிய ஆசிரியரை முன்னிட்டும், இருடிகட்கும் ஞானிகட்கும், பரமான்மா வைக் குறித்தும் நடந்த பேச்சென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २उ १ २र ३ १ २र ३ १ २
320. नाके सुपर्णमुपयत्पतन्तं हृदावेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।
१२ ३ १२ ३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २३२
हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥ ८ ॥

இரு·ந 3-45-1.

நாகே ஸுபர்ணமுபயத்பதந்தம் ஹ்ருதாவேநந்தோ அப்ய
[க்ஷத த்வா |
ஹிரண்யபக்ஷம் வருணஸ்ய தூதம் யமஸ்ய யோநௌ ஶகு
[நம் புரண்யும் ||

அந்வயம்.

सुपर्ण, पतन्तं, हिरण्यपक्षं, वरुणस्य, दूत, यमस्य, योनौ, शकुन, भुरण्यु, त्वा, हृदा, वेनन्त , नाके, अभ्यचक्षत, उपयत् ॥

பதவுரை

सुपर्णं	ஸுபர்ணம்	இனிய வீழ்ச்சியுடையவனும் (கீழ் வருபவனும்)
पतन्त	பதந்தம்	வானில் செல்பவனும்
हिरण्यपक्षं	ஹிரண்யபக்ஷம்	பொற் சிறகுள்ளவனும்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	நீரை யபிமானிக்குந் தேவதைக்குத் (வருணனுக்கு)
दूतं	தூதம்	தூதனும்
यमस्य	யமஸ்ய	மின்னலாகிய தீயினுக்கு
योनौ	யோநௌ	இடமாகிய அந்தரிக்ஷத்தில்
शकुन	ஶகுநம்	பறவையாயிருப்பவனும்
भुरण्यु	புரண்யும்	மழை முதலியவைகளால் உலகைக் காப்பாற்றுபவனுமாகிய
त्वा	த்வா	(கந்தருவனென்னும்) உன்னை
हृदा	ஹ்ருதா	உள்ளத்தால்
वेनन्त	வேநந்த:	வேண்டப்பெற்ற துதிப்போர்கள்
नाके	நாகே	விண்ணில்
अभ्यचक्षत	அப்யசக்ஷத	பார்க்கின்றார்கள் அக்கால்
उपयत्	உபயத்	வந்துகொண்டிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம.

கணடம—9 இருககு—8. வேனோபாகக ரிஷி தேவதை வேந.

வேநனே! உனனை, உளளததில விருபபமிகுநத துதிபபோரகள வானில இனிது பாரககினறாரகள. எபபோது பாரககினறாரகளோ, அபபோது வநதுககொணடிருககினறாய எனபது எஞசி நினறது. எவவணணததனாகிய நினனை யெனனின? வானிற செலகினறவனும, பொனமயமான சிறகுகளை யுடையவனும, நீரபிமானி தேவதையாகிய வருணனுககுத தூதனும, நியமிககபபடும மினனலாகிய அககினியின இருபபிடததில (அநதரிகஷததில) பறவை வடிவாக இருபபவனும, மழை முதலியவைகளால உலகததையும பரிபாலிபபவனுமாகிய உனனை காணகினறாரகள என முடிததுககொளக. (8)

குறிப்பு—ஈணடு வேனன எனபவன வானிலிருநது வரும் ஒரு கநதருவன

மநதிரம் 9

१२ ३१ २३२ ३२ ३ १ २ ३२ ३१ २ ३१ २
321. ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः ।
२ ३क २र ३ १ २ ३ २ ३२ ३ २ ३ १२ ३ १२
स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ ९॥

இருககு 5-6-1

ப்ரஹ்ம ஜஜ்ஞாநம் ப்ரதமம் புரஸ்தாத்விஸீமத꞉ ஸுருசோ வேந [ஆவ꞉ ।
ஸ புத்⁴ந்யா உபமா அஸ்ய விஷ்டா²꞉ ஸதஶ்ச யோநிமஸதஶ்ச விவ꞉ ॥

அநவயம

वेनः, पुरस्तात्, जज्ञानं, ब्रह्म, प्रथम, विसी, अतः, सुरुचः, आवः, सः, बुध्न्याः, अस्य उपमा, विष्ठाः, सतः, च, असत, योनि, विव. ॥

பதவுரை

वेन	வேந꞉	வேனன, எனனும பெயரிய ஒரு கநதருவன
पुरस्तात्	புரஸ்தாத்	முற காலததில
जज्ञान	ஜஜ்ஞாநம்	தோனறிய, அலலது, ஞானமுடைய
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	உததம பிரமமதை

विसीं	விஸீம்	விசீம், விசீம், என்னும் நல்குறியாகிய
अतः	அதஃ	காணப்படும் இவ்வினத்தினின்றும்
सुरुच.	ஸுருச:	நற்காந்திபுடையவனுய்க்
आव	ஆவ:	காப்பாற்றினேன்,
स	ஸ:	அக்கந்தருவன்
बुध्न्या	புத்ந்யாஃ	அந்தரிக்ஷத்தின்
अस्य उपमा	அஸ்ய உபமாஃ	இதற்கொப்பான இரவி முதலிய வற்றின் காந்திகளை
विष्ठा	விஷ்டாஃ	சிறப்பாய நிலை நிறுத்தினுன். (அவ்வாறே)
सत.	ஸத:	இப்போதிருப்பதும்
च	ச	மற்றும்
असत	அஸத:	இப்போதில்லாததும், மேலுண்டாவதுமாகிய
योनि	யோநிம்	இருப்பிடத்தையும்
विवः	விவஃ	உண்டாக்கினுன்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—9. பிருகற்பதி, அல்லது, நகுல ரிஷி.

'வேனன்' என்னும் மேற் செல்லுகின்ற ஒரு கந்தருவன், "வேனன் அதைக் கண்டு" என்று தொடங்கி "கந்தருவன் எனபோன" என் வினைய மந்திரச்சாகையும் முடிவிற் கூறுகின்றது காணக அவ் வேனன், முற்காலத்தில் உண்டாகிய, அல்லது, மெய்யறிவுடைய, உத்தம குலமாகிய முன்னுடம்பை, இவைகளினின்று மேலாகப் பார்க்கப்பட்ட ஒளியாற் காப்பாற்றினுன். விசீம், என்று சொல்லப்பட்டது அவன் வாயினின் றெழுமோர் ஒலிக்குறிப்பு, அதாவது அநுக்கிரகக் குறியாம். அத் தன்மைய ஒலியை வாயினின்றும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு உத்தமகுல வுடம்பை பேரொளி யுடையதாகச் செய்துவிட்டான் என்பது (திரண்ட) பொருள் அவ் வேனன் இச் சரீரத்திற்கு ஒப்பான வானிற்றோன்றுகின்ற இரவியின் ஒளி முதலியவைகளை விசேடமாகத் தாபித்தனன் அங்ஙனமே இப்போது இருக்கப்பட்டதும், மேல் வருங்காலத்தில் இராததுமாகிய, உற்பத்தியின் காரணத்தை அல்லது வசிக்குமிடத்தை வெளிப்படுத்தினுன் என்பதாம் (9)

குறிப்பு—வேனன் என்பதை அறிவுமயமாகிய பரமான்மா என்பார் ஒரு சாரார். மூலத்தில் 'பிரமம' என்பது உத்தம குலத்தின் உடம்பெனப்பட்டது பாடியத்தில்.

மந்திரம் 10.

१२ ३१ २ ३२ ३१२ ३१२ ३१ ३
322. अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मै महे वीराय तवसे तुराय ।
३ १२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १२
विरप्शिने वज्रिणे शन्तमानि वचांस्यस्मै स्थविराय तक्षुः॥१०॥

இருக்கு 6-32-1

அபூர்வ்யா புருதமாந்யஸ்மை மஹே வீராய தவஸே [துராய ।
விரப்ஸிநே வஜ்ரிணே ஶந்தமாநி வசாம்ஸ்யஸ்மை ஸ்தவிராய [தக்ஷு: ॥

அந்வயம்

महे, वीराय, तवसे, तुराय, विरप्शिने, वज्रिणे, स्थविराय, अस्मै, अपूर्व्या, पुरुतमानि, शन्तमानि, वचांसि, तक्षु ॥

பதவுரை.

महे	மஹே	மகானும்
वीराय	வீராய	வீரனும்
तवसे	தவஸே	வலியுடையோனும்
तुराय	துராய	வேகமுடையோனும்
विरप्शिने	விரப்ஸிநே	சிறப்பாகிய தோத்திரத்திற்கு விடயமானோனும்
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுத முடையானும்
स्थविराय	ஸ்தவிராய	பழையோனுமாகிய
अस्मै	அஸ்மை	இவ்விந்திரன் பொருட்டு,
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	புதியவைகளும்
पुरुतमानि	புருதமாநி	பலவகைகளும்
शन्तमानि	ஶந்தமாநி	நலந் தருபவைகளுமான
वचांसि	வசாம்ஸி	தோத்திர ரூப வாக்குகளைத்
तक्षु	தக்ஷு:	துதிப்போர்கள் சொல்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—10 சுஹோத்திர ரிஷி. இந்திரன்-தேவதை.

பண்டைக் காலத்தோர்களால் துதிக்கப்பட்டனவும், இயற்றப்பட்டனவும், இன்பந் தருவனவுமான தோத்திர ரூப வாக்குகளை இவ்விந்திரன் பொருட்டுத் துதியாளர்கள் பாடுகின்றார்கள். எனது துதியாளர்கள் என்பது

எனுசி நின்றது. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனுக்கெனின்? பெரியோனும், பலவகையான பகைஞர்களைக் கொல்வோனும், ஆற்றலுடையோனும், வேக முடையோனும், சிறந்த துதிகட்கு விடயனும், பழையோனும், வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய இந்திரனுக்கு பாடுகின்றார்களென மேற்கூட்டுக. (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—10.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ २ ३१ २ ३१२
323. अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।
२३२उ ३ २ ३ १२३२३ १ २ ३१ २ ३ २
आवत्तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्नीहितिं नृमणा अपद्राः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-96-13.

அவ த்ரப்ஸோ அம்ஶுமதீமதிஷ்டதியாந: க்ருஷ்ணோ தஶபி: ஸஹ [ஸ்ரை: ।
ஆவத்தமிந்த்ர: ஶச்யா தமந்தமப ஸ்நீஹிதிம் ந்ருமணா அபத்ரா: ॥

அந்வயம்.

द्रप्सः, दशभिः, सहस्रैः, इयानः, कृष्णः, अंशुमतीं, अव अतिष्ठत्, शच्या, धमन्तं, तम्, इन्द्रः, आवत्, (अथ,) नृमणाः, स्नीहितिं, अपद्राः ॥

பதவுரை.

द्रप्सः	த்ரப்ஸ:	வேகமாய்ச் செல்கின்ற
दशभिः सहस्रैः	தஶபி: ஸஹஸ்ரை:	பத்தாயிரம் அசுரர்களுடன்
इयानः	இயாந:	முன்னேறிவந்த
कृष्णः	க்ருஷ்ண:	கிருஷ்ணன், என்னும் அசுரன்

अंशुमतीं	அம்ஶுமதீம்	அஞ்சுமதி, என்னும் நதியை
अव अतिष्ठत्	அவ அதிஷ்டத்	வந்தடைந்திருந்தனன். பின்னர்
शच्या	ஶச்யா	தனது, செய்கையால் அல்லது ஞானத்தால்
धमन्तं	தமந்தம்	உலகிற்குப் பீதியுண்டாக்குகின்ற
तं	தம்	அவ்வசுரனை
इन्द्रः	இந்த்ர:	(மருத்துக்களோடுகூட) இந்திரன்
आवत्	ஆவத்	போய்ச் சூழ்ந்துகொண்டனன்
(अथ)	(அத)	(பின்னர்)
नृमणाः	ந்ருமணா:	வேட்போர்கள் (பால்) மனம் வைக்கும் அவ்விந்திரன்
स्नीहितिं	ஸ்நீஹிதிம்	துன்புறுத்துகின்ற அவ்வசுர சேனைகளை
अपद्राः	அபத்ரா:	நாசஞ்செய்து விட்டனன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. [illegible] 1. த்யுதான ரிஷி.

முன்னோர் இதிகாசங் கூறப்படுகின்றது அதாவது :—முன்னொரு காலத்தில் கிருஷ்ணன் என்பதோர் அசுரன், பத்தாயிரம் அசுரர்களாற் சூழப்பட்டோனாய் அம்சுமதி என்னும் நதிக்கரையிற் றங்கியிருந்தனன். அங்கு நீர் நடுவிலிருந்த அக் கிருஷ்ணனை, இந்திரன் பிருகஸ்பதியோடு போய்ச் சேர்ந்து அவனையும், அவனைப் பின்றொடர்ந்தார்களையும், பிருகஸ்பதியின் சகாயத்தாற் கொன்றனன் என்பதாம். சோமன், என்பவன் அஞ்சுமதி நதிக் கரையிலிருந்தனன். அவனை, பிருகஸ்பதியோடு இந்திரன் சென்று, பணூட் போராற்றிக் கொன்றனன் என, இவ் விதிகாசத்தை மற்றோர் வகையாய்க் கூறுவார் சிலர். இவ்விதிகாசமனைத்தும் இம்மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. இஃது இருடியாற் கூறப்படாததெனினும், கொள்ளற் பாலதன்றாம். (இருடி மொழியாதலின் இஃது கொள்ளற்பாலதேயாம் என்பது கருத்து.)

இனி முறையாய மந்திரத்தின் பொருள் கூறப்படுகின்றது. அது வருமாறு :—விரைவாகச் செல்கின்ற பத்தாயிர மெண்கொண்ட அசுரர்க[illegible] சூழப்பட்ட கிருஷ்ணன் என்னும் அசுரன், அம்சுமதி, என்னும் ந[illegible] விருந்தனன். பின்னர், தனது செய்கையால், அல்லது, [illegible] விருக்கப்பட்ட, அல்லது, உலகம் பயப்படுமாறு ஒலி செய்யப்பட்ட, கிரு[illegible]ணன் என்னும் அவ்வசுரனை இந்திரன் மருத்துக்களோடு போய் அடைந்தனன். அடைந்த பின்னர் அவனையும், அவனைப் பின்பற்றினோர்களையும், இந

திரன் கொன்றுவிட்டனன் என்பதாம் மனிதர்களிட்டது, அல்லது, வேட போர்களிட்டது மனமுள்ள, அவ் விந்திரன் அவனைவரையும் துன்புறுத்தும் அசுரனுடைய சேனையைக் கொன்று, அவனுடன் இருந்தாரையும் கொன்று, விரைவில் ஓடிய அவ் வசுரனையும் கொன்றுவிட்டனன் என்பது கருத்தெனக் கொள்க

மந்திரம் 2

३१२ ३२३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र

324\. वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वेदेवा अजहुर्ये सखायः ।

३१२ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३ १२

मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-96-7.

வ்ருத்ரஸ்ய த்வா ஶ்வஸதாதீஷமாணா விஶ்வேதேவா அஜஹுர்யே ஸகாய: ।

மருத்பிரிந்த்ர ஸக்யம் தே அஸ்த்வதேமா விஶ்வா: ப்ருதனா ஜயாஸி ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, ये, विश्वेदेवा, सखाय, वृत्रस्य, श्वसथात्, ईषमाणा, त्वा, अजहुः, मरुद्भिः, ते, सख्यं, अस्तु, अथ, इमाः, विश्वाः पृतनाः, जयासि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (உனக்கு)
ये	யே	எந்த
विश्वे देवाः	விஶ்வே தேவா:	விசுவ தேவர்கள்
सखाय.	ஸகாய:	(போரில், முன்னர்) உதவியா யிருந்தார்களோ, (அவர்கள்)
वृत्रस्य	வ்ருத்ரஸ்ய	விருத்திராசுரனுடைய
श्वसथात्	ஶ்வஸதாத்	பெருமூச்சால்
ईषमाणा.	ஈஷமாணா:	வெருண்டோடுபவர்களாய்
त्वा	த்வா	நின்னை
	அஜஹு:	விட்டுவிட்டார்கள் (ஆதலின் இந்திர!)
मरुद्भिः	மருத்பி:	மருத்துக்களோடு
ते	தே	உனது
सख्यं	ஸக்யம்	நட்புத்தன்மை
अस्तु	அஸ்து	இருக்கக.

अथ	அத	பினனா
इन्द्राः	இநதரா:	இநத
विश्वाः	விஸவா:	எலலாப
पृतना	ப்ருதநா:	பகைஞா படைகளையும
जयाति	ஜயாதி	வெறறிகொளவாயாக.

சாயண பாடியம.

காணடம—10 இருககு—2· தயுதான ரிஷி

இநதிரனே! முனனா நினககு எநத விசுவ தேவாகள (எலலாத தேவாகளும) யுத்தபோரில உதவி செயபவாகளா யிருககினறேரும, எனறு நணபாக ஆனாாகளோ, அநதேவாகளனைவரும, விருததிராசுரனுடைய பெருமூசசால, அதாவது வருகினற தேவாகள அனைவாகளையும விருததிராசுரன நோககி அவாகடகுப பயமுணடாமாறு பெருமூசசெறிநதனன. அப பெருமூசசாற பயநதோராய்பாய் எனபதாம இதுகொணடே யாணடு மோடினவாகளாயப போரில உனனைக கைவிடடு விடடாாகள இவவாறுயவழி இநதிர! மருததுககளோ (தேவதைகளோ)டு நினககு மிததிரத தனமை யிருககுக. எவவெண்ணாநதாசனான மருததுககளோடெனின்? எம மருததுககள நினனைப பிரியமாடடாாகளோ, அவாகளோடு பினனா இவாகளனைவாகளும பகைஞா படைகளைத தமது வலியாலடககி விடுவாாகள எனபது கருதது. "இநதிரன விருததிரனைக கொனறு" எனறு ஏடுகககதது (3-2-9.) ஐதரேயப பிராமணம கூறுகினறது ஈணடுச சிநதிககறபாலது (2)

மநதிரம் 3.

३ १ २ ३१ २र ३१ २र३ १ २ ३ १ २

325. विधुं दद्राणꣳ समने बहूनां युवानꣳ सन्तं पलितो जगार ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २३ १ २र

देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥ ३ ॥

இருககு 10-55-5

விதும் தத்ராணம் ஸமநே பஹூநாம் யுவாநம் ஸந்தம் பலிதோ ஜகார ।

தேவஸ்ய பஸ்ய காவ்யம் மஹித்வாத்யா மமார ஸ ஹ்ய: ஸமாந: ॥

அநவயம.

विधुं, समने, बहूनां, दद्राण, युवान सन्त, पलित:, जगार, दे[illegible]

काव्य, पश्य, अद्य, ममार, स , ह्यः, समानः ॥

பதவுரை

विधुं	விதும்	போர் முதலியவைகளைச் செய்பவனும்
समने	ஸமநே	போரில்
बहूना	பஹூநாம்	அநேகம் பகைஞர்களை
दद्राण	தத்ராணம்	வெருட்டுபவனுமாகிய
युवान सन्तं	யுவாநம் ஸந்தம்	தருணப் பருவத்தையுள்ள ஒருவனை, (இந்திரனுடைய கிருபையால்)
पलितः	பலித:	கிழவன் ஒருவன்
जगार	ஜகார	வென்றனன்.
देवस्य	தேவஸ்ய	காலமாகிய இந்திரனுடைய
महित्वा	மஹித்வா	மகிமை மிக்க
काव्यं	காவ்யம்	(இந்த) ஆற்றலை
पश्य	பஶ்ய	(யானாகிய ஆன்மாவே நீ) பார்ப்பாயாக
अद्य	அத்ய	(மிக்க கிழத் தன்மையுடைய ஒருவன்) இன்று
ममार	மமார	இறந்தனன்
स	ஸ:	அவன்
ह्य.	ஹ்ய:	மறு தினத்தில்
समान	ஸமாந:	பிறப்பெடுத்து வருகின்றான். (இதையும் பார்ப்பாயாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3. பிருகத்துக்த ரிஷி.

இம் மந்திரத்தில் இந்திரன் கால வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றான். எல்லா யுத்தங்களையும் நியமிப்பவனும், அதாவது போர்வினைத்தையுஞ் செய்பவனும்) அவ்வாறே போரில் எல்லாப் பகைஞர்களையும் வெருட்டுபவனுமாகிய இத்தகை வலிமையோடுகூடிய ஒரு தருணனை, கிழத்தன்மையுடையோனான ஒருவன் இந்திரனுடைய கிருபையால் வென்றனன் இத்தன்மைய இயல்புள்ளவனும், மேற்கூறிய இலக்கணத்தை யுடையவ காலம் என்னும் இந்திரனுடைய மகிமை தங்கிய ஆற்றலை, பிருகத்துக்தனே! நீ காண்பாயாக இந்த ரிஷி தன் தானமானவையே கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றார். எவன் கிழத்தன்மையடைந்து இன்று இறக்கின்றானோ, அவன் மறுநாள் தினத்தில் நன்று பிழைக்கின்றான் அதாவது மறு பிறப்பில் வெளிப்படுகின்றான் (இதையுங் காண்பாயாக) (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
326. त्वंह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोऽशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र ।
३१ २२ २ १ २२ ३ २ ३ १२ १२
गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमद्भ्यो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥

இருக்கு 8-96-16.

த்வம்ஹ த்யத் ஸப்தப்யோ ஜாயமாநோऽஶத்ருப்யோ அபவ:
[ஶத்ருரிந்த்ர ।
கூடே த்யாவாப்ருதிவீ அந்வவிந்தோ விபுமத்ப்யோ புவநேப்யோ
[ரணம் தா: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, त्वं ह, त्यत्, जायमानः, अशत्रुभ्यः, सप्तभ्यः, शत्रुः, अभवः, गूढे, द्यावापृथिवी, अन्वविन्दः, विभुमद्भ्यः, भुवनेभ्यः, रणं धाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं ह	த்வம் ஹ	உண்மையில் நீ
त्यत्	த்யத்	(மேல்வரும்) இவ்வித பராக்கிரமமுடையாய
जायमानः	ஜாயமாந:	தோன்றும் போதே
अशत्रुभ्यः	அஶத்ருப்ய:	சத்துருக்களற்ற
सप्तभ्यः	ஸப்தப்ய:	கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமுசி முதலிய ஏழுவர்களின் பொருட்டுச்
शत्रुः	ஶத்ரு:	சத்துருவாக
अभवः	அபவ:	ஆனாய். (மற்றும், நீ)
गूढे	கூடே	இருள் மூடியுள்ள
द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானையும் மண்ணையும்
अन्वविन्दः	அந்வவிந்த:	விளக்கிக்கொண்டனை. (அங்ஙனமே)
विभुमद्भ्यः	விபுமத்ப்ய:	பெரிதாகின
भुवनेभ्यः	புவநேப்ய:	புவனங்களினின்றும்
रणं	ரணம்	இரமித்தலைக்
धाः	தா:	கொள்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. த்யுதான ரிஷி.

இந்திர! உண்மையில் நீ இத் தன்மைய செய்கையைச் செய்தோனு யிருக்கின்றய அக்நீதனின் யெனின்? தோன்றிய போதே சத்துருக்க ளில்லாத கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமுசி, சம்பரன் முதலிய எழுவருக்குஞ் சத்துருவாயினை அல்லது, எழுபுரியின் பொருட்டுச் சத்துருவாயினை 'எழு புரத்தை எவன் நாசஞ்செய்கின்ருன்' என்று நிருக்தமும் கூறுகின்றது அல்லது இருக்கோதுவான் முதலிய எழு வேட்போரின் பொருட்டு வேள்வி யிற் ருேன்றும்போதே இடையூறு விளைப்பவர்கட்குச் சத்துருவானய. அன்றியும், இந்திர! நீ இருளால் மூடப்பட்ட வானுலகையும் மண்ணுலகை யும், இரவி வடிவமாய் விளக்கி முறையாய் அவைகளை யடைந்தாய். அங்ஙன மே மகத்தான புவனங்களினின்றும் ஆடல் செய்வதை மேற்கொண்டாய். (இத்தன்மைய அரிய செயலை நீ செய்தனை என்பது கருத்து.) (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २
327. मेडिं न त्वा वज्रिणं भृष्टिमन्तं पुरुधस्मानं वृषभꣳ स्थिरप्स्नुम् ।
३ २उ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २३१ २
धुक्षं वृत्रहणं गृणीषे ॥ ५ ॥

மெடிம் ந த்வா வஜ்ரிணம் ப்ருஷ்டிமந்தம் புருதஸ்மானம் வ்ருஷபம் [ஸ்திரப்ஸ்னும் ।
கரோஷ்யர்யஸ்தருஷீர்துவஸ்யுரிந்த்ர த்யுக்ஷம் வ்ருத்ரஹணம் [க்ருணீஷே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, दुवस्युः, अर्यः, तरुषीः, करोषि, वृत्रहणं, द्युक्षं, पुरुधस्मानं, वृषभं, स्थिरप्स्नुं, वज्रिण, भृष्टिमन्त, त्वा, मेडि न, गृणीषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
दुवस्युः	துவஸ்யு:	துதி முதலிய வழிபாட்டை விழைந்து
अर्यः	அர்ய:	எனது பகைஞா தாழ்ந்தவராக வும்
तरुषी.	தருஷீ:	யான வெற்றியுடை யனுகவும்
करोषि	கரோஷி	செய்கின்றய

वृत्रहणं	வ்ருத்ரஹணம்	விருத்திரனைக் கொன்றவனும்,
शुष्म	ஶுஷ்மம்	வானுலகி லிருப்போனும,
पुरुघस्मानं	புருகஸ்மாநம்	நீரைத் தாங்குவோனும, அல்லது பகைஞரைக் கெடுப்போனும
वृषभं	வ்ருஷபம்	வேண்டியதை மழையெனப் பொழிவோனும
स्थिरप्स्नुं	ஸ்திரப்ஸ்நும்	நிலைத்த வடிவனும
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும
भृष्टिमन्तं	ப்ருஷ்டிமந்தம்	பகைஞரைக் காய்பவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
मेडि न	மேடிம் ந	மழையைக் கொடுக்கின்ற வாகைத் துதிக்குமாறு
गृणीषे	க்ருணீஷே	தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திர! துதித்தல் முதலிய பணியை விரும்புகின்ற நீ எனது பகைஞர்களைத் தாழ்ந்தவர்களாகவும் (தோல்வி யுடையவர்களாகவும்) எங்களை வெற்றியுடையவர்களாகவுஞ் செய்கின்றாய். அல்லது, எங்களைத் தருணர்களாகவும், எமது சத்துருக்களை மெலிவுடையவராக (கிழவராக) ளாகவுஞ் செய்கின்றாய். ஆதலின், மழையைக் கொடுக்கும் மதத்திமை வாகையைப்போல, அதாவது மழையின் பொருட்டு (அவ்வாகை)த் துதிக்குமாறு உன்னைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என்பதாம் எவ்வண்ணத்தனாகிய நின்னையெனின்? விருத்திராசுரனைக் கொன்றோனும், மேகத்தைக் கடிந்தோனும், வானுலகிலிருப்போனும், மிகுந்த நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது, பல சத்துருக்களை யடக்குவோனும், விரும்பியவைகளை மழையாய்ப் பெய்விப்போனும், உண்மை வடிவனும், இந்திரனுடைய வடிவம் ஓகாலும் நழுகுவதில்லை ஆதலினென்க அல்லது, நிலையான சத்துருக்களைக் கொல்வோனும், வச்சிராயுதமுடையோனும், பகைஞரைக் காய்வோனுமாகிய நின்னை துதிக்கின்றேன் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ २३ १२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २

328. प्रवो *महे महे वृधे भरध्वं प्रचेतसे प्रसुमतिं कृणुध्वम् ।

१ २ ३ १ २२ ३ २

विशः पूर्वीः प्रचर चर्षणीप्राः ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-31-10

---

* महो महि वृध, என்பது இருக்கு.

𑌪𑍍𑌰 𑌵𑍋 𑌮𑌹𑍇 𑌮𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌭𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌂 [𑌕𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 |

𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰 𑌚𑌰 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 ||

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः !,) वः, महे वृधे, महे, प्रभरध्वं, प्रचेतसे, सुमतिं, प्रकृणुध्वं, चर्षणिप्राः, पूर्वीः, विशः, प्रचर ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीया !)	(𑌹𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌃 !)	(எம்மவர்களே !)
व	𑌵𑌃	நீவிர்
महे वृधे	𑌮𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌧𑍇	தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற
महे	𑌮𑌹𑍇	பெரியோனாகிய இந்திரனுக்கு
प्रभरध्वं	𑌪𑍍𑌰𑌭𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂	சோமரசத்தை அர்ப்பணஞ் செய்வீர்களாக.
प्रचेतसे	𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇	மேலாகிய அறிவுடைய இந்திரன் பொருட்டு
सुमतिं	𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌂	இனிய தோத்திரத்தை
प्रकृणुध्वं	𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂	நன்கு செய்வீர்களாக (இந்திர !)
चर्षणिप्राः	𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃	பிரசைகளின் மனோவேட்கையை நிறையப் பண்ணுகின்ற நீ
पूर्वी·	𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍀𑌃	அவி கொடுக்கின்ற
विशः	𑌵𑌿𑌶𑌃	பிரசைகளை
प्रचर	𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰	நன்கு அடைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி. விராட் சந்தம்.

எம்மவர்களே! நீவிர் தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற பெரியோனாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரசங்களை அர்ப்பணஞ் செய்வீர்களாக. மேலாகிய ஞானமுடைய இந்திரன் பொருட்டு அழகாகிய தோத்திரத்தையுஞ் செய்வீர்களாக. இனிய பிரத்தியட்சத் தோத்திரம். இந்திர! வேண்டியவைகளால் பிரசைகளைத் திருப்தி செய்கின்ற நீ, அவிகளை நிறையக் கொடுக்கின்ற பிரசைகளை இனிதடைவாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २३ २उ ३ १२३ १२
329. शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ ।
३ १ २३२३२२ ३२३ १२ ३ १२ ३२३ १२
शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि सञ्जितं धनानि ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-30-22.

ஶுநம் ஹுவேம மகவாநமிந்த்ரமஸ்மிந் பரே ந்ருதமம் வாஜஸாதௌ |
ஶ்ருண்வந்தமுக்ரமூதயே ஸமத்ஸு க்நந்தம் வ்ருத்ராணி ஸஞ்ஜிதம்
[தநாநி ||

அந்வயம்.

वाजसातौ, भरे, अस्मिन्, शुन, मघवान, नृतमं, इन्द्रं, हुवेम, शृण्वन्त, उग्रं, समत्सु, वृत्राणि, घ्नन्तं, धनानि, सञ्जित, ऊतये ॥

பதவுரை.

वाजसातौ	வாஜஸாதௌ	அன்னத்தை யடைவிப்பதும்
भरे	பரே	போராறுவோர்க்கு வெற்றி யென்னும் இலக்குமியை யடைவிப்பதுமாகிய
अस्मिन्	அஸ்மிந்	இப்போரின்கண்
शुनं	ஶுநம்	வளர்ந்துள்ளவனும்
मघवानं	மகவாநம்	தன முடையவனும்
नृतमं	ந்ருதமம்	மனிதர்களுள் மேம்பட்டவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हुवेम	ஹுவேம	வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம். (அங்ஙனமே)
शृण्वन्त	ஶ்ருண்வந்தம்	எனது துதியைக் கேட்போனும்
उग्रं	உக்ரம்	பகைஞர்கட்குப் பயங் கொடுப்போனும்
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில்
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராக்கதர்களைக்
घ्नन्त	க்நந்தம்	கொல்வோனும்
धनानि	தநாநி	பகைஞரின் தனங்களை
सञ्जित	ஸஞ்ஜிதம்	வெற்றியிற் கொள்கின்றவனுமாகிய இவனை
ऊतये	ஊதயே	எம்மைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுக (கூப்பிடுகின்றோம்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10　இருக்கு—7　விசுவாமித்திர ரிஷி　சந்தம் திருஷ்டுப்.

அன்னலாபத்தைத் தரும் வெற்றி இலக்குமியை யளிக்கும் உபுத்தத்தில் உற்சாகத்தால் வளர்கின்றவனும், தனமுடையவனும், இதனாலே வியப்புற்ற ஐசுவரியமுடையானும், உலகனைத்தையும் வியப்புடன் நியமிப்போனுமாகிய இந்திர! உன்னை, குசிகர்களான நாங்கள் வேள்வியின் பொருட்டு அழைக்கின்றோம். அங்ஙனமே எனது தோத்திரத்தைக் கேட்போனும், பகைஞர்களை அச்சப்படுத்துவோனும், போர்களில் விருத்திராசுரனை உபலக்கணமாயக் கொண்ட எல்லா அசுரர்களையுங் கொன்றோனும், சத்துருக்களின் தனங்களை இனிது வெற்றிகொள்வோனுமாகிய நின்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு அழைக்கின்றோம் என்பதாம்.　(7)

குறிப்பு—குசிதர்கள் குசித ரிஷியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மந்திரம் 8.

330. उद्‌ ब्रह्माण्यैरत श्रवस्येन्द्रं समर्ये महया वसिष्ठ ।
आ यो विश्वानि श्रवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचांसि ॥८॥

இருக்கு 7-23-1

உதுப்ரஹ்மாண்யைரத ச்ரவஸ்யேந்த்ரம் ஸமர்யே மஹயா
[வஸிஷ்ட ।
ஆ யோ விச்வாநி ச்ரவஸா ததாநோபச்ரோதா ம ஈவதோ
[வசாம்ஸி ॥

அந்வயம்.

श्रवस्या, ब्रह्माणि, उदैरत, वसिष्ठ, समर्ये, इन्द्रं, महय, यः, विश्वानि, श्रवसा, आततान, ईवत, मे, वचासि, उपश्रोता ॥

பதவுரை.

श्रवस्या	ச்ரவஸ்யா	அன்ன வேட்கையால்
ब्रह्माणि	ப்ரஹ்மாணி	துதிகளை, அல்லது அவிகளை (இந்திரன் பொருட்டு)
उदैरत	உதைரத	(இருடிகள்) ஆப்பணஞ் செய்கின்றார்கள் (ஆதலின்)
वसिष्ठ!	வஸிஷ்ட!	இந்திரியங்களை வென்றோனாகிய வசிட்ட! நீ

समर्ये	ஸமர்யே	வேள்வியில்
इन्द्र	இந்த்ர	இந்திரனே
महय	மஹய	ஆராதிப்பாயாக (மற்றும்)
य	ய:	எவ் விந்திரன்
विश्वानि	விஶ்வாநி	உலகங்களை
श्रवसा	ஶ்ரவஸா	அன்னத்தால், அல்லது, கீர்த்தியால்
आततान	ஆததாந	விருத்தி பண்ணுகின்றானோ, (அவன்)
ईवत	ஈவத:	உபாசிக்கின்ற
मे	மே	எனது
वचांसि	வசாம்ஸி	வாக்குகளைக்
उपश्रोता	உபஶ்ரோதா	கேட்போனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி

அன்னம் (வேண்டுமெனனும்) விருப்பால் தோத்திரங்களையும், அன்னங்களையும், இந்திரன் பொருட்டு இருடிகள் ஆரம்பிக்கின்றார்கள் ரண்டு இருடிகள், என்பது எருசி நின்றது வசிட்ட! நீயும் வேள்வியில் இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும், அவியாலேனும் பூசிப்பாயாக மற்றும், யாதொரு இந்திரன் இப் புவனங்களை அன்னத்தினாலேனும், கீர்த்தியினாலேனும், விருத்திபண்ணுகின்றானோ, அவன், வழிபடுகின்ற என்னுடைய துதியாகிய வாக்குகளைக் கேட்போனாகுக (8)

மந்திரம் 9

३ १ २र ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २र

331. चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्विच्चच्छद्यात् ।

३ १ २र ३ २उ ३ २ ३ १ २र३ १ २

पृथिव्यामतिषितं यदूध पयोगोष्वदधा ओषधीषु ॥ ९ ॥

இருக்கு 10-73-9.

சக்ரம் யதஸ்யாப்ஸ்வா நிஷத்தமுதோ ததஸ்மை மத்விச்சச்சத்யாத் ।

ப்ருதிவ்யாமதிஷிதம் யதூத: பயோகோஷ்வததா ஓஷதீஷு ॥

அந்வயம்

अस्य, यत् चक्रं, अप्सु, आ, निषत्त, उतो, अस्मै, मध्वित्, चच्छद्यात्, तत्, पृथिव्यां, अतिषितं, यत् ऊध , पयोगोषु, ओषधीषु, अदधाः ॥

பதவுரை.

अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
यत् चक्र	யத் சக்ரம்	யாதொரு சக்கராயுதம்
अप्सु	அப்ஸு	வானில்
आ	ஆ	நாற்புறத்தும்
निषत्त	நிஷத்தம்	மேகத்தைக்கடிய நின்றதோ,
उत	உத:	(மற்றும்)
अस्मै	அஸ்மை	இவ் விந்திரன் பொருட்டு
मध्वित्	மத்வித்	நீரையும்
चच्छद्यात्	சச்சத்யாத்	வசப்படுத்துகின்றதோ.
तत्	தத்	அது
पृथिव्यां	ப்ருதிவ்யாம்	தரையில்
अतिषितं	அதிஷிதம்	விடப்பட்ட
यत् ऊध	யத் ஊத:	நீரை
पयो गोषु	பயோ கோஷு	பாற்பசுக்களிலும்
ओषधीषु	ஓஷதீஷு	பச்சிலைகளிலும்
अदधा	அததா:	நிலைக்க வைக்கின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10 இருக்கு—9 கௌரவீதி ரிஷி.

இவ் விந்திரனுடைய சக்கராயுதம், அந்தரிக்ஷத்தில் நாற்புறமும் மேகங்களைக் கடித்தற்பொருட்டுத் தோன்றியது மற்றும், அது இந்திரனுக்கு நீரையும் வசமாக்குகின்றது தரையின்கண் விழப்பட்ட நீரை, பச்சிலைகளிலும், பால் கறக்கின்ற பசுக்களிடத்தும் நிறுத்தி வைக்கின்றது என்பதாம். (9)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும்

பதினோராவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

२ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२ ३ १२ १२
332. त्यमू षु वाजिनं देवजूतꣳ सहोवानं तरुतारꣳ रथानाम् ।
१२ ३ १२ ३२ ३ २ ३ १ १ ३ १ २
अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुꣳ स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥ १ ॥

இருக்கு 10-178-1

த்யமூஷு வாஜிநம் தேவஜூதம் ஸஹோவாநம் தருதாரம் [ரதாநாம் |
அரிஷ்டநேமிம் ப்ருதநாஜமாசும் ஸ்வஸ்தயே தார்க்ஷ்யமிஹா [ஹுவேம ||

அந்வயம்

वाजिनं, देवजूत, सहोवान, रथानां, तरुतारं, अरिष्टनेमिं, पृतनाज, आशु, त्य तार्क्ष्य, स्वस्तये, इह, हुवेम ॥

பதவுரை.

वाजिनं	வாஜிநம்	அன்ன முடையோனும், அல்லது வலியுடையோனும்,
देवजूतं	தேவஜூதம்	தேவர்களால் நியமிக்கப் பட்டோனும்
सहोवानं	ஸஹோவாநம்	ஆற்றலுடையோனும்
रथानां	ரதாநாம்	போரில் ஏனைய இரதங்களைக்
तरुतारं	தருதாரம்	கடந்து செல்வோனும்
अरिष्टनेमिं	அரிஷ்டநேமிம்	கூரிய ஆயுத முடையோனும்
पृतनाजं	ப்ருதநாஜம்	பகைஞர் படைகளை வெல்வோனும்
आशुं	ஆசும்	வேகமாய்ச் செல்வோனுமாகிய
त्य तार्क्ष्यं	த்யம் தார்க்ஷ்யம்	புகழுற்ற அந்தத் திருக்ஷ புத்திரனாகிய சுபாணனை
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்கலத்தின் பொருட்டு
इह	இஹ	இக் கருமத்திற்குப்
हुवेम	ஹுவேம	பன்முறை யழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—1. *தார்க்ஷ்ய புத்திரர் அரிஷ்டநேமி ரிஷி.*

புகழ்மலிந்த திருக்ஷனுடைய புத்திரன், தார்க்ஷியன் (சுபர்ணன்) என்னும் தேவனை மங்கலத்தின் பொருட்டு இக்கிரியை(க்கு)யில் பன்முறை அழைக்கின்றோம் எவ்வண்ணத்தனை யெனின்? அன்னமுடையானும், அல்லது பலமுடையானும், தேவர்களால் சோமங்கொண்டு வருதற்கு நியமிக்கப்பட்டவனும், அல்லது தேவர்களாற் பிரியப்பட்டவனும், ஈண்டு யாஸ்க முனிவரும் "தேவ தூதனை தேவப் பிரியனை" எனக் கூறியுள்ளார் வலியுள்ளானும், இதனாலே போரில் ஏனையோர்களின் இரதத்தைத் தாண்டிச் செல்வோனும், அல்லது, இரதமெனும் இவ்வுலகத்தை, சோமரசங் கொண்டு வருங்கால் கரையேற்றுபவனும், ஈண்டு 'இவனே இவ்வுலகங்களை இப்போதே கரையேற்றுகின்றான்" என ஏனைய மறையுங் கூறுகின்றது துன்புறுத்தாத தேருடையானும், அல்லது துன்புறுத்தாத ஆயுதமுடையானும், அல்லது அரிஷ்டநேமி, என்னும் எனது காரணமானவனும், பகைஞரின் சேனைகளை அடையுமாறு செய்வோனும், அல்லது, செயிப்போனும், விரைவிற் செல்பவனுமானவனை. (இனிது அழைக்கின்றோம் எனப்பதத்தோடு சேர்க்க) (1)

குறிப்பு—அரிஷ்டநேமியாகிய யான் இந்திரனை யழைக்கின்றேன் என்பாரு முளர்.

மந்திரம் 2.

३ २३ १ २ ३ २३ २ ३ १ २ ३२३ २३ १ २
333. ऋतारमिन्द्र मवितारमिन्द्रꣳ हवेहवे सुहवꣳ *शूरमिन्द्रम् ।
३२उ ३१ ३१ २र ३२ ३२ ३१ २ ३ १ २
†हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदꣳ हविर्मघवा ‡वेत्विन्द्रः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-47-11

ருதாரமிந்த்ரம் அவிதாரமிந்த்ரம் ஹவே ஹவே ஸுஹவம் ஶூரமிந்த்ரம் |
ஹுவே நு ஶக்ரம் புருஹூதமிந்த்ரமிதம் ஹவிர்மகவா வேத்விந்த்ர:

அந்வயம்.

ऋतारं, इन्द्रं, हुवे, अवितारं, इन्द्रं, (हुवे) हवे हवे, सुहवं, शूरं, शक्रं,
पुरुहूतं, इन्द्र, (हुवे) मघवा इन्द्रः, इद, हवि॰, वेतु ॥

---

* सूरं, † ह्वयामि, ‡ पात्विन्द्र., என்பன இருக்கு

பதவுரை.

त्रतारं	த்ராதாரம்	பகைவர்களினின்றும் பாதுகாப் போனாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हुवे	ஹுவெ	(யான்) அழைக்கின்றேன்.
अवितारं	அவிதாரம்	மனோ விருப்பை நிறையச் செய்கின்ற
इन्द्रं (हुवे)	இந்த்ரம் (ஹுவெ)	இந்திரனை யழைக்கின்றேன்.
हवे हवे	ஹவெ ஹவெ	போர்களினைத்திலும்
सुहवं	ஸுஹவம்	இனிது அழைக்கத் தக்கோனும்
शूर	ஶூரம்	சூரனும்
शक्रं	ஶக்ரம்	எல்லாச் செய்கையிலும் வல்லுநனும்
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்படுவோனு மாகிய
इन्द्रं (हुवे)	இந்த்ரம் (ஹுவெ)	இந்திரனை அழைக்கின்றேன்.
मघवा इन्द्र	மகவா இந்த்ரः	தனமுள்ள இந்திரன்
इदं	இதம்	இந்த
हवि.	ஹவிः	அவியை
वेतु	வெது	அருந்துவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2 பரத்துவாச ரிஷி.

சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்போனாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். அங்ஙனமே மனோவேட்கைகளை நிறையச் செய்கின்ற இந்திரனை யழைக்கின்றேன் யுத்தங்களினைத்திலும் இனிது அழைத்தற்குரியோனும், வீரமுடையானும், காரியங்களினைத்திலும் வல்லுநனும், பாதுகாக்குமாறு பலரோர்களால் அழைக்கப்படுவோனுமாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டவனும், தனமுடையவனுமாகிய அவ்விந்திரன் முன்னிருக்கின்ற இந்த அவியை அருந்துவானாக என்பதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २
334. यजामह इन्द्रं वज्रदक्षिणꣳ हरीणाꣳ *रथ्या३विव्रतानाम् ।
१२र ३ १ २ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २र
प्रश्मश्रुभिर्दोधुवदूर्ध्वधा भुवद्विसेनाभि ‡भयमानो वि राधसा॥३॥

இருக்கு 10-23-1.

---

* रथ्यं, ‡ दयमानो, என்பன இருக்கு.

யஜாமஹ இந்த்ரம் வஜ்ரதக்ஷிணம் ஹரீணாம் ரத்யம் விவ்ரதாநாம் ।
ப்ரஶ்மஶ்ருபிர்தோதுவதூர்த்வதா புவத்வி ஸேநாபிர்பயமாநோ
[விராதஸா ॥

அந்வயம்.

वज्रदक्षिणं, विव्रतानां, हरीणां, रथ्यं, इन्द्रं, यजामहे, श्मश्रुभिः, दोधुवत्, ऊर्ध्वधाः, विभुवत्, सेनाभि , भयमानः, वि राधसा ॥

பதவுரை.

वज्रदक्षिण	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும்
विव्रतानां	விவ்ரதாநாம்	தேர் கொண்டு போதல் முதலிய பல தொழிலைச் செய்கின்ற
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, யென்னும் குதிரைகளை
रथ्यं	ரத்யம்	வசமாக்கித் தேரிற் செலுத்துவோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
यजामहे	யஜாமஹே	அவிகளாற் பூசிக்கின்றோம். (பின்னர் அவன்)
श्मश्रुभि दोधुवत्	ஶ்மஶ்ருபிஃ தோதுவத்	தனது மீசைகளை யடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு
ऊर्ध्वधा	ஊர்த்வதாஃ	மேலே
विभुवत्	விபுவத்	நன்கு வெளிப்படுகின்றான். (மற்றும்)
सेनाभि	ஸேநாபிஃ	சேனைகளுடன்
भयमान	பயமாநஃ	பகைஞர்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டு
वि राधसा	வி ராதஸா	போர் ... பல வகைத் தம் ... டுக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. வசுக்குரோ, அல்லது விமதோ ரிஷி.

இந்திரனை, சோமங்களென்னும் அவிகளால் யாம் ஆராதிக்கின்றோம் எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? பகைஞர்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டு இடைவிடாது வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனை மற்றும், தேரிழுத்தல் முதலிய பலவகைத் தொழிலைச் செய்கின்ற அரி, என்னுங் குதிரைகளைக் கொண்டு தோசெலுத்துவோனை. ஆராதிக்கின்றோம் ... ஞேடு சேர்த்துக்கொள்க. அவ் விந்திரன் சோமரசம் அருந்திய பின்னர்

தனது மீசைகளை அடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு விசேடமாய் மேலே தோற்றுகின்றான். அன்றியும் மருத்துக்கள் முதலான தனது சேனைகளால் சத்துருக்களை நடுங்கச் செய்துகொண்டு அதிப்போக்கட்குப் பலவிதமான தனங்களைக் கொடுக்கின்றான். (3)

குறிப்பு—ஈண்டு மூலத்தில் வி, என்னும் அடைச்சொல்லைக் கொண்டு அதற்குரிய வினைச்சொல் சோக்கப்பாலதாமாதலின், பலவகைத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றான் என வருவித்துரைக்கப்பட்டமை காண்க.

மந்திரம் 4.

३ २ १ १२ ३ २११ २ ३१२३१ २३२ ३१ २
335. सत्राहणं दाधृषिं तुम्रमिन्द्रं महामपारं वृषभꣳ सुवज्रम् ।
२ ३ २ ३१ २२ ३२उ ३ १२ ३१२ ३१२ ३१२
हन्ता यो वृत्रꣳ सनितोत वाजं दाता मघानि मघवा सुराधाः ॥४॥

இருக்கு 84-17-8

ஸத்ராஹணம் தாத்ருஷிம் தும்ரமிந்த்ரம் மஹாமபாரம் வ்ருஷபம் ஸு [வஜ்ரம் ।
ஹந்தா யோ வ்ருத்ரம் ஸநிதோத வாஜம் தாதா மகாநி மகவா [ஸுராதா: ॥

அந்வயம்.

सत्राहणं, दाधृषिं, तुम्रं, महां, अपारं, वृषभं, सुवज्रं, इन्द्रं, यः, वृत्रं हन्ता, उत, वाज सनिता, सुराधाः, मघवा, मघानि दाता ॥

பதவுரை.

सत्राहणं	ஸத்ராஹணம்	சத்துருவைக் கொல்வோனும்
दाधृषिं	தாத்ருஷிம்	மிகப் பயப்படுத்துவோனும்
तुम्र	தும்ரம்	பகைஞரை வெருட்டுவோனும்
महां	மஹாம்	பெரியோனும்
अपार	அபாரம்	கெடாதோனும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	மகிழ்விருப்பங்களை மழையெனப் பொழிவோனும்
सुवज्रं	ஸுவஜ்ரம்	அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைத் (துதிக்கின்றேம்.)
य	ய:	யாதொரு இந்திரன்

वृत्रं हन्ता	வ்ருத்ரம் ஹந்தா	விருத்திரனைக் கொன்றவனோ,
उत	உத	மற்றும்
वाज सनिता	வாஜம் ஸநிதா	அன்னம் அளிப்பவனோ,
सुराधा	ஸுராதா:	மிகுந்த தனமுடையானோ,
मघवा	மகவா	எவ் விந்திரன்
मघानि दाता	மகாநி தாதா	தனங் கொடுக்கின்றானோ, (அவனைத் துதிக்கின்றேன் என்க் கூட்டுக.)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. வாமதேவ ரிஷி.

அநேக பகைஞர்களை யழிப்போனும், வியப்பாகப் பயப்படுத்துவோனும், சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும், பெரியோனும் விகாரப்படாதோனும், (நாசமற்றோனு மென்பதுமது) அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய இந்திரனை ஏந்துவோர்களான யாங்கள் துதிக்கின்றோம் ரண்டு ஏத்துவோர்களான யாங்கள் என்பது எஞ்சி நின்றது. யாதொரு இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றவனாகின்றானோ, மற்றும், எவ் விந்திரன் அன்னங் கொடுப்போனாகின்றானோ, அழகிய தனமுடைய எவ் விந்திரன் தனங் கொடுப்போனாகின்றானோ, அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றோமென மேலே கூட்டிக்கொள்க. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
336. यो नो वनुष्यन्नभिदाति मर्त्त उगणा वा मन्यमानस्तुरो वा ।
३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
क्षिधी युधा शवसा वा तमिन्द्राभीष्याम वृषमणस्त्वोताः ॥ ५ ॥

யோ நோ வநுஷ்யந்நபிதாதி மர்த்த உகணா வா மந்யமாநஸ்துரோ வா ।

க்ஷிதீ யுதா ஶவஸா வா தமிந்த்ராபீஷ்யாம வ்ருஷமணஸ்த்வோதா: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यः, मर्त्तः, नः, वनुष्यन्, अभिदाति, यो वा, मन्यमानः, क्षिधी, युधा, शवसा, उगणाः वा, तुरः, तं, त्वोताः, वृषमणः, अभिष्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र ।	ஹெ இந்த்ர !	இநதிரனே !
य	யஃ	எநத
मर्त्तः	மர்த்தஃ	மனிதன
न	நஃ	எஙகளைக
वनुष्यन्	வநுஷ்யந்	கொலல விருமபி
अभिदासति	அபிதாஸதி	மேலேறிவருகினறானோ, மறறும,
यो वा	யொ வா	எவன
मन्यमानः	மந்யமாநஃ	தனனைப பெரியோனெனமதிக கினறவனோ,
क्षिधी	க்ஷியீ	அறுககததககு
युधा	யுதா	ஆயுததைதை யெடுததுககொணடு
शवसा	ஶவஸா	வேகமாக
उगणा वा	உகணாஃ வா	பெருங கூடடமானவைகளும
तुरः	துரஃ	கொலலுதற குரியவைகளுமான எமது பிரசைகளினமேல ஏறி வருகினறானோ,
तं	தம்	அவனை
त्वोता	த்வொதாஃ	உனனாற காபபாறறபபடடவாக ளும
वृषमणः	வ்ருஷமணஃ	வலிய நடை யுடையவாகளுமான யாஙகள
अभिष्याम	அபிஷ்யாம	அடககி விடுவோமாக. (நாசஞ செயவோமாக.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிரனே ! எம மனிதன எங்களைக கொலல விருமபி ஒருமுகபபடடு வருகினறானோ, அலலது, எவன தனனைப பெரியோனாய அபிமானிததுக கொண்டு, சிறநத கூடடமானவைகளும கொலலததககவைகளுமான எமது பிரசைகளைக குறிதது ஏறறமாய வருகினறானோ, எவ வாயுதததாற றன புஜததிகொணடு வருகினறானெனின ? கொலலுமாயுததேதாடு விரைவாக, அலலது, வலியோடு வருகினறான அவனை, நினனாற காபபாறறபபடட வாகளாய ஆறறன மிகக நடையோடு கூடின நாஙகள கொனறு விடுவோமாக (எனபதாம) (5)

குறிப்பு—எவன எனனைக கொனறு எனது திரவியததையும பிறருககுக கொடுககினறானோ, நானே கொடையாளியெனக கருவமடைகினறானோ, அவனை, எனக கூறுவாா சிலா.

மநதிரம 6

१ ३१२ ३ २३ १ २ ३ ३ ३१ २ ३१२ ३ १२
337. यं वृत्रेषु क्षितयः स्पर्धमाना यं युक्तेषु तुरयन्तो हवन्ते ।
१ २र ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १२ ३ १ २र
यꣳ शूरसातौ यमपामुपज्मन्यं विप्रासो वाजयन्ते स इन्द्रः ॥६॥

யம் வ்ருத்ரேஷு க்ஷிதய꞉ ஸ்பர்த்தமாநா யம் யுக்தேஷு துரயந்தோ [ஹவந்தே ।

யம் ஶூரஸாதௌ யமபாமுபஜ்மந்யம் விப்ராஸோ வாஜயந்தே ஸ [இந்த்ர꞉ ॥

அநவயம

वृत्रेषु, स्पर्धमाना॰, क्षितय॰, यं, हवन्ते, युक्तेषु, तुरयन्त॰, यं, शूरसातौ, यं, अपां, य, उपज्मन्, यं, विप्रास , वाजयन्ते, स॰, इन्द्रः ॥

பதவுரை

वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	யுததஙகளில
स्पर्धमाना	ஸ்பர்த்தமாநா꞉	குரோதஙகொணட
क्षितय.	க்ஷிதய꞉	மனிதாகள
य	யம்	எவனை
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைககினறாகளோ,
युक्तेषु	யுக்தேஷு	படைகளைக கைககொணட போா களில
तुरयन्तः	துரயந்த꞉	ஒருவாகொருவா கொனறு கொளகினறவாகள
यं	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
शूरसातौ	ஶூரஸாதௌ	போாவீராகளைப பிாககுங காலத்தில, அலலது, போாவீராகளைப பெறுதறகு
यं	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
अपा	அபாம்	தணணீா வேணடின
य	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
उपज्मन्	உபஜ்மந்	மழையின பொருட்டு
य	யம்	எவனைச சரணடைகினறாகளோ,
विप्रास.	விப்ராஸ꞉	அறிவுளள வேளவித தலைவாகள
वाजयन्ते	வாஜயந்தே	எவனை அவிகளால வலியுறுததுகினறாகளோ,
सः	ஸ꞉	அவன
इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இநதிரன.

சாயண பாடியம்

கணடம—11. இருககு—6 வாம தேவரிஷி

நமககு இடையூறுன உயுநதஙகளில முனிவு கொணட மனிதாகள எவ விந திரனை யழைககினறாகளோ, போா முகபபடடுப படைகளைக கைககொணட வாகளாய்ப போகளில ஒருவரை யொருவா கொலலபபடடுளள சனஙகள, எவனை ~~~றாகளோ, போாவீராகளை இனிது பகுககுஙகால போரை வெலலுதறபொருடடு எவனை அழைககினறாகளோ, மறறும, தணணீாகள இலாபமாகு நிமிததம, எவனை அழைககினறாகளோ, மழை பெயதற பொருடடு எவனைச சரணடைகினறாகளோ, அதாவது எவனை அழைககின றாகளோ எனபது பொருள மிகுநத உணாவுளள வேளவிததலைவாகள எவனை அவிகளால வலிமிககாணயப பணணுகினறாகளோ, அத தனமையன இநதிரன எனபதாம. (6)

மநதிரம் 7.

१ २ ३ ३ २र ३२उ ३ १२ ३१ २

338. इन्द्रापर्वता बृहता रथेन वामीरिष आवहतंꣳ सुवीराः ।

३ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३१ २र ३ १२

वीतंꣳ हव्यान्यध्वरेषु देवा वर्द्धेथां गीर्भिरिडया मदन्ता ॥ ७॥

இருககு 3-53-1.

இந்த்ராபர்வதா ப்ருஹதா ரதேந வாமீரிஷ ஆவஹதம் ஸுவீரா:|
வீதம் ஹவ்யாந்யத்வரேஷு தேவா வர்த்தேதாம் கீர்பிரிடயா மதந்தா||

அநவயம.

हे इन्द्रापर्वता!, बृहता, रथेन, वामी:, सुवीरा:, इषः, आवहतं, देवा!, अध्वरेषु, हव्यानि, वीतं, इडया, मदन्ता, गीर्भिः, वर्द्धेथाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्रापर्वता!	இந்த்ராபர்வதா!	இநதிர, பருவதாகளே! நீவிா
बृहता	ப்ருஹதா	பெரிய
रथेन	ரதேந	இரதததினமீது வநது
वामीः	வாமீ:	போறறுதறகுரிய
सुवीराः	ஸுவீரா:	நறபுததிராகளோடு
इष	இஷ:	அனனததையுங
आवहतं	ஆவஹதம்	கொடுபபீாகளாக.
देवा!	தேவா!	விளஙகுவோாகளே!

अध्वरेषु	அத்⁴வரேஷு	எமது வேள்விகளில
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளை
वीतं	வீதம்	உணபீரகளாக. அவவாறே
इडया	இட³யா	யாங கொடுதத அனனததால
मदन्ता	மத³ந்தா	களிபபடைவீரகளாக (களிப புறறு)
गीर्भि:	கீ³ர்பி⁴:	துதியாகிய எமது வாககுகளால
वर्द्धेथां	வர்த்³தே⁴தா²ம்	விருததி யடைவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருககு—7. விசுவாமிததிரா ரிஷி துதிககின்றூா.

இநதிரன, பருவதன எனனு மிருவாகளே! நீவிர, பெரிதாகிய தேரில வநது, போறறததகக புததிரரகளோடு அனனததையும எஙகடகுக கொடுப பீரகளாக. அனறியும, விளககமான இநதிர பருவதாகளே! எமது வேளவி களில ஓமஞ செய்தறகுரிய புரோடாச முதலியவைகளைப புசிபபீரகளாக. மறறும, எஙகளாற் கொடுககபபடட அனனததாற களிபபுடையோரகளாய நீஙகளிருவரும எமது துதியாகிய வாககுகளால விருததியாவீரகளாக. (7)

மநதிரம். 8.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २र ३२ ३ १ २
339. इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अपः प्रैरयत् सगरस्य बुध्नात् ।
१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२
यो अक्षेणेव चक्रियौ शचीभिर्विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम् ॥

இருககு 10-89-4.

இந்த்³ராய கி³ரோ அநிஶிதஸர்கா³ அப: ப்ரைரயத் ஸக³ரஸ்ய [பு³த்⁴நாத் ।
யோ அக்ஷேணேவ சக்ரியௌ ஶசீபி⁴ர்விஷ்வக்தஸ்தம்ப⁴ ப்ருதி²வீமுத [த்³யாம் ॥

அநவயம்.

इन्द्राय, अनिशितसर्गाः, गिरः, सगरस्य, बुध्नात्, अपः, प्रैरयत्, य,
शचीभिः, पृथिवी, उत, द्यां, चक्रियौ, अक्षेण इव, विष्वक्, तस्तम्भ ॥

பதவுரை.

इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
अनिशितसर्गा	அநிஶிதஸர்கா:	இடையறாது பேரொலியோடு சொல்லப்படுகின்ற
गिर	கிர:	தோத்திரங்களால்
सगरस्य बुध्नात्	ஸகரஸ்ய புத்நாத்	வானிடத்தினின்று
अप	அப:	மழை நீரைச்
प्रैरयत्	ப்ரைரயத்	செலுத்துகின்றவன்
य	ய:	யாதொரு இந்திரனோ, அவன்
शचीभि:	ஶசீபி:	வேள்வி முதலிய கருமங்களினால்
पृथिवीं	ப்ருதிவீம்	மண்ணையும்
उत	உத	மற்றும்
द्यां	த்யாம்	விண்ணையும்,
चक्रियौ	சக்ரியா	இரதத்தின் சக்கரங்கள்
अक्षेण इव	அக்ஷேண இவ	அச்சில் நிலைத்திருப்பன போல
विष्वक्	விஷ்வக்	நாற்புறத்தும்
तस्तम्भ	தஸ்தம்ப	நிலை நிறுத்தினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. ரேணு ரிஷி.

இந்திரன் பொருட்டு மேன்மேல் கிளம்புகின்ற தோத்திரங்களினால் வானினின்று நீரைச் செலுத்துகின்றவன் எவனிந்திரனோ, அவன், வேள்வி முதலிய கருமங்களால் இரதத்தின் சக்கரங்கள் அச்சில் நிலைத்திருப்பனபோன்று வானுலகையும் மண்ணுலகையும் யாண்டும் நிலை நிறுத்தியுள்ளான் என்பதாம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३२ ३१ २ ३ १ २
340. *आ त्वा सखायः सख्या ववृत्युस्तिरः पुरूचिदर्णवां जगम्याः ।
३१२२२३ १२ १ ३ २ ३ १२ २ २ ३ २२
पितुर्नपातमादधीत वेधा अस्मिन् क्षये प्रतरां दीद्यानः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-24-1.

ஆ த்வா ஸகாய: ஸக்யா வவ்ருத்யுஸ்திர: புரூசித³ர்ணவாம் [ஜக³ம்யா: ।
பிதுர்நபாதமாத³தீ⁴த வேதா⁴ அஸ்மிந் க்ஷயே ப்ரதராம் தீ³த்³யாந:॥

---

* चित्सखाय सख्या ववृत्यास्तिर पुरूचिदर्णवं जगन्वान् । पितुर्नपातमादधीत वेधा अवि क्षमि प्रतरं दीध्यान ॥ என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सखायः, सख्या, त्वा, आववृत्युः, पुरु, अर्णवां, तिरः, जगम्याः, अस्मिन्, क्षये, प्रतरां, दीद्यानः, वेधाः, पितुः, नपातं, आदधीत ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
सखायः	ஸகாய:	துதிப்போர்கள்
सख्या	ஸக்²யா	அன்புகொண்ட ஸ்தோத்திரத்தால்
त्वा	த்வா	உன்னை
आववृत्युः	ஆவவ்ருத்யு:	எம்மை நோக்கும்படி செய்கின்றார்கள் ஏனெனின்? நீ
पुरु	புரு	விரிந்த
अर्णवां	அர்ணவாம்	வானுலகிற்கு
तिर	திர:	எழுந்து
जगम्याः	ஜகம்யா:	போய்விட்டனை. (ஆதலினென்க).
अस्मिन् क्षये	அஸ்மின் க்ஷயே	வசிக்கின்ற இடமாகிய இவ்வேள்வியில்
प्रतरां	ப்ரதராம்	மிகுந்த
दीद्यानः	தீத்யாந:	ஒளி வீசும்
वेधा	வேதா:	இந்திரன்
पितुः	பிது:	எனது தந்தைக்குப்
नपातं	நபாதம்	பௌத்திரனைக்
आदधीत	ஆததீத	கொடுப்பானாக (எனக்குப் புத்திரனைத் தருவானாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—ய. வாம தேவரிஷி.

இந்திர! உன்னை, நண்பர்களான துதிப்போர்கள் அன்பார்ந்த துதிகளால் ஒருமை நோக்காகச் செய்கின்றார்கள். யாது பற்றியெனின்? நீ விரிவாகிய அந்தரிக்ஷத்திற்கு எழுந்து போய் விட்டனை, அதனாலென்க. இனிப் பரோக்ஷமாய்ச் செய்யப்பட்டது. (அனைத்தையும்) விசேடமாய்த் தாங்குகின்ற இந்திரன் என்னுடைய தந்தையாருக்குப் பௌத்திரனைக் கொடுப்பானாக (எனக்குப் புத்திரனைக் கொடுப்பானாக என்பதும் அது) எவ்வண்ணனாகிய இந்திரன் எனின்? நல்ல இருப்பிடமாகிய இவ்வேள்வியில் மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்றவன். (8)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
341. को अद्य युंक्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायून् ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ २ ३२ ३ १ २
*आसन्नेषामप्सुवाहो मयोभून्य एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥

இருக்கு 3-74-16.

கொ அத்3ய யுங்க்தே து4ரி கா3 ருதஸ்ய ஶிமீவதொ பா4மிநொ [து3ர்ஹ்ருணாயூந் ।
ஆஸந்நேஷாமப்ஸுவாஹொ மயொபூ4ந்ய ஏஷாம் ப்4ருத்யா [ம்ருணத4த்ஸ ஜீவாத் ॥

அந்வயம்.

अद्य ऋतस्य, धुरि, गाः, शिमीवतः, भामिनः, दुर्हृणायून्, अप्सुवाहः, मयोभून्, आसन्, क, युंक्ते, य, एषा, भृत्या, ऋणधत्, सः, जीवात् ॥

பதவுரை.

अद्य	அத்3ய	இன்று (செய்கின்ற) இக்கிரியையில்
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்விக்குச் செல்லும் இந்திரனுடைய இரதத்தின்
धुरि	து4ரி	நுகத்தடியில்
गा	கா3:	பூட்டப் படுபவைகளும்,
शिमीवत.	ஶிமீவத:	வீரமாய் வேலை செய்பவைகளும்
भामिनः	பா4மிந:	பிரகாசமுடையவைகளும்
दुर्हृणायून्	து3ர்ஹ்ருணாயூந்	பகைவர்களால் பொறுக்கமுடியாத கோபமுடையவைகளும்
अप्सुवाह	அப்ஸுவாஹ:	வேள்வியின் பொருட்டு இந்திரனைக் கொண்டு போகின்றவைகளுமான
मयोभून्	மயொபூ4ந்	(இன்பந்தரும்) குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை,
आसन्	ஆஸந்	வாழ்த்துகின்ற தோத்திரவாயிலாக
क ?	க: ?	யாவன் ?
युंक्ते ?	யுங்க்தே ?	ஏவ வல்லான் ?
य	ய:	எவவேள்வித் தலைவன்

* आसन्निषून्हृत्स्वसो, என்பது இருக்கு

एषां	ஏஷாம்	இக்குதிரைகளின்
भृत्यां	ப்ருத்யாம்	தொழிலைத்
ऋणयत्	ருணயத்	துதிக்கின்றானோ,
स	ஸ:	அவன்
जीवात्	ஜீவாத்	வாழ்கின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—10 கோதம ரிஷி

இக்கிரியையில் வேள்விக்குச் செல்கின்றவைகளும், இந்திரனுடைய இரதத்தின் நுகத்தடியிற் கட்டப்பட்டவைகளும், விரைவாய் நடக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை, வாயினின்றெழுந் தோத்திரத்தால் யார் நிறுத்துவதற்கு ஆற்றலுடையார்? யாருமிலர் என்பது பொருள். எவ்விதமான குதிரைகளையெனின்? வீரமான தொழிலோடு கூடியவைகளும், பிரகாசத்தோடு கூடினவைகளும், பகைவர்களாற் பொறுக்க முடியாத கோபமுடையவைகளும், இந்திரனைக் கொண்டு செல்பவைகளும், இன்பந்தருபவைகளுமானவைகள். இத்தன்மைய குதிரைகளின் பணியை (இரதங்கொண்டேகுந் தொழிலை) எவ்வேள்வித் தலைவன் துதிக்கின்றானோ, அவன் நீண்ட ஆயுளுடையோனாகின்றான். அல்லது, "யாவன் என்பவன் பிரசாபதி" என்னும் மறைமொழியால், யாவன் என்பவன் பிரசாபதியாவன். அவன் வேள்வியை நடத்துவதில் (கோ—என்பது வாக்கு.) வேதவடிவ வாக்குவிசேடங்களை இப்போது சோதிக்கின்றவன், எவ்வண்ணத்த வேத வாக்குகளையெனின்? கூறப்பட்ட கருமங்களோடு கூடினவைகளும், (அதாவது கூறல் கூறப்படல் என்னும் சம்பந்தத்தால் வேள்வி முதலிய கருமங்களையுடையவைகளும்,) விளக்கமானவைகளும், கெடுக்க முடியாதவைகளும், வேதமோதல் நித்தியமாதலாலெனக். ஆன்மாவைக் கூறுவதால் முகம் போன்றவைகளும், அந்தரிக்ஷத்திற்கு வேள்வித் தலைவனைச் செலுத்துபவைகளும், மறையோதலால் வரும் புண்ணியத்தை (அ— —த) உடையவைகளுமானவைகளை இத்தன்மைய மறைமொழிகளின் நன்மைத் தொழிலைப் பயனுடையதாகச் செய்கின்றவன் எவனோ, அவனொருவனே வாழ்கின்றான். பிறர் பிழைத்திருந்தும் இறந்தவரேயாவர் என்பதாம்.

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
342. गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किणः ।
३ १ २ ३ २३ १ २
ब्रह्माणस्त्वा शतक्रत उद्वंशमिव येमिरे ॥ १ ॥

இருக்கு 1-30-1.

கா³யந்தி த்வா கா³யத்ரிணோ௨ர்சந்த்யர்கமர்கிண: |
ப்³ரஹ்மாணஸ்த்வா ஶதக்ரத உத்³வம்ஶமிவ யேமிரே ||

அந்வயம

हे शतक्रतो!, त्वा, गायत्रिणः, गायन्ति, अर्किणः, अर्कं, अर्चन्ति, ब्रह्माणः, वंश इव, त्वा, उद्येमिरे ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो!	ஹே ஶதக்ரதோ!	இந்திரனே !
त्वा	த்வா	உன்னைச
गायत्रिण	கா³யத்ரிண:	சாமமறை பாடுவோர்கள
गायन्ति	கா³யந்தி	துதிக்கின்றார்கள
अर्किण.	அர்கிண:	ஓமந்திரத்தை இருக்குமறையோது கின்ற ஓதாக்கள
अर्कं	அர்கம்	போற்றத்தக்க நின்னை
अर्चन्ति	அர்சந்தி	ஓத்துக்களா லேத்துகின்றார்கள
ब्रह्माण	ப்³ரஹ்மாண:	ஏனைய அந்தணாகள
वंशं इव	வம்ஶம் இவ	கழைக்கூத்தன மூங்கிலை யுயாத்தி நாட்டுமாறு
त्वा	த்வா	உன்னை
उद्येमिरे	உத்³யேமிரே	மேலாகச் செய்கின்றார்கள

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12 இருக்கு—1 மதுச்சந்த ரிஷி

28 மந்திரங்கள் அநுஷ்டுப் சந்தங்களை யுடையன மருத்துக்கள், அக்கினி, வைசுவ தேவம், ... சாமம், என்னு மிவைகள் இடையிலுள்ள தேவதைகள். ஏனையவைகள் இந்திரனையே தேவதையாக வுடையன குடைகாரர்கள் போகின்றார்கள் என்பதோடப்ப அனைத்தும் ஐந்திரம் (இந்திர தேவதையை யுடையன) எனப்படுகின்றன

அநேக கருமங்களை, அல்லது, மெய்யுணர்வுகளையுடைய இந்திர! நின்னைச் சாமவேதம் பாடுவோர்கள் துதிக்கின்றார்கள் ஆராதனைக்குரிய மந்திரங்களைப் படிக்கின்ற ஹோதாக்கள் இருக்குமறை யோதுவோர்கள் ஆராதித்தற்குரிய நின்னை மந்திரங்களால் ஆராதிக்கின்றார்கள் பிரமன், என்னும் வேள்வியை நடாத்துவோன் முதலிய ஏனையோர்கள் உன்னை மேனிலையடையச்செய்கின்றார்கள் அதிலுவமை —கழைக்கூத்தாடிகள் உறுதியாகிய மூங்கிலை உயரமாய் நாட்டுதல் போலென்ல அல்லது, நல்ல வழியிலுள்ள புத்திரர்கள் தமது குலத்தை மேன்மையுடையதாகச் செய்வது போலென்ல இம் மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவரும் நிருத்தத்தின் 5, 4-ல் இவ்வாறே யுரை கூறியுள்ளார். (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
343. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः ।
३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
रथीतमꣳ रथीनां वाजानाꣳ सत्पतिं पतिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 3-11-1

இந்த்ரம் விஶ்வா அவீவ்ருதந் ஸமுத்ரவ்யசஸம் கிர꞉ |
ரதீதமம் ரதீனாம் வாஜானாம் ஸத்பதிம் பதிம் ||

அந்வயம்

विश्वा., गिर', समुद्रव्यचस, रथीना, रथीतम, वाजानां, पतिं, सत्पतिं, इन्द्रं, अवीवृधन् ॥

பதவுரை

विश्वा	விஶ்வா꞉	எமது, எல்லாத்
गिर	கிர꞉	ஸ்தோத்திரங்களும்,
समुद्रव्यचसं	ஸமுத்ரவ்யசஸம்	கடலைச் சூழ்ந்துள்ளவனும்

रथीनां	ரதீநாம்	தேரையுடைய போர்வீரர்களுள்
रथीतम	ரதீதமம்	மிகச்சிறந்த போர்வீரனும்,
वाजानां	வாஜாநாம்	அன்னத்திற்கு
पति	பதிம்	இறைவனும்
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போனு மாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवीवृधन्	அவீவ்ருதந்	விருத்தி செய்தன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—2 மதுச்சந்த ரிஷி.

எங்களுடைய ஸ்தோத்திர வாக்குகளெல்லாம், இந்திரனை விருத்தி பண்ணின. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? கடலைத் தனக்குள்ளடக்கிக்கொண்டுள்ளானை மற்றும், தேருடைய போர்வீரர்களுள் மிகச் சிறந்த தேருடையோனை. அன்னங்கட் கிறைவனை நல்வழியிலுள்ளாரைப் பாதுகாப்போனை (விருத்திசெய்தன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க). (2)

மந்திரம் 3.

३१२ २१२३ २३१२३१२
344. इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् ।
३१२ २क२र३ १२ ३२३१२
शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन् धारा ऋतस्य सदने ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-4.

இமமிந்த்ர ஸுதம் பிப ஜ்யேஷ்டமமர்த்யம் மதம் ।
ஶுக்ரஸ்ய த்வாப்யக்ஷரந் தாரா ருதஸ்ய ஸதநே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ज्येष्ठ, मद, अमर्त्य, इमं सुत, पिब, ऋतस्य, सदने, शुक्रस्य, धारा., त्वा अभ्यक्षरन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ज्येष्ठ	ஜ்யேஷ்டம்	போற்றத்தக்க
मद	மதம்	களிப்பைத்தருவதும்
अमर्त्य	அமர்த்யம்	பிறவாற்றுளாய மாந்தர்போற் கேடடைதலாததும்

इम सुतं	ஊஉம் ஸுதம்	பிழிந்தெடுத்ததுமாகிய, இச சோம ரசத்தை
पिब *	பிப	அருந்துவாயாக
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியின்
सदने	ஸதநெ	மண்டபத்தில்
शुक्रस्य	ஶுக்ரஸ்ய	விளங்குகின்ற சோமரசத்தின்
धारा	தாராঃ	தாரைகள்
त्वा अभ्यक्षरन्	த்வா அஃஸ்யக்ஷரந்	நின்னை நோக்கி வந்துகொண் டிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, பிழிந்தெடுத்த இச சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அஃது எத்தன்மைய தெனின்? மிகப் போற்றத் தக்கதும், களிப்பைக் கொடுப்பதும், கொல்லாததும் சோமம் அருந்துவதாலுண்டாகும் மாந்தம் ஏனைய மாந்தம் போல் கொல்லாதது என்பது பொருள். அவ்வாறே வேள்வியின் சம்பந்தமான வீட்டில் விளங்கப்பட்டதுமாம் அத்தன்மைய சோம ரசத்தின் தாரைகள் நினது நோக்காய் வருகின்றன உன்னையடைவதற் குத் தாமாகவே வருகின்றன என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு—சுக்ரன் சோமரசத்தையுண்டு மயங்காமல் கசன், என்பவனை எழுப்பினன் என மசிய புராணக் கதைப்படி இக்குப் பொருள் கொள்வாருமுளர்

மந்திரம் 4.

१ २   ३ २उ   ३   १ २

345. यदिन्द्र *चित्र म इह नास्ति त्वादातमद्रिवः ।

२ ३ १ २   ३ १ २

राधस्तन्नो विदद्वसो उभया हस्त्याभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-39-1

யதிந்த்ர சித்ர ம இஹ நாஸ்தி த்வாதாதமத்ரிவঃ ।
ராயஸ்தந்நோ விதத்வஸோ உபயா ஹஸ்த்யாபர ॥

அந்வயம்

चित्र !, अद्रिवः! विदद्वसो !, इन्द्र !, त्वादात, राध , यत् , इह, मे, नास्ति, तत् , नः, उभया, हस्त्या, आभर ॥

† चित्र मेह नास्ति, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे चित्र!	ஹே சித்ர!	விசித்திரமாகிய குணமுடையோய!
अद्रिवः!	அத்ரிவ:!	வச்சிராயுதந் தாங்கினோய!
विदद्वसो!	விதத்வஸோ!	தனத்தைப் பெற்றுளோய்!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
त्वादातं	த்வாதாதம்	கொடுக்கத்தக்க
राधः	ராத:	தனம்
यत्	யத்	யாதோ, அது
इह	இஹ	இவ்வுலகில்
मे	மே	எமக்கு
नास्ति	நாஸ்தி	இல்லை.
तत्	தத்	அந்தத் தனத்தை
नः	ந:	எங்கட்கு
उभया हस्त्या	உபயா ஹஸ்த்யா	இரு கரங்களாலும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. அத்திரி ரிஷி.

வச்சிரந் தாங்கினோய! சித்திரனே! நின்னால் கொடுக்கத்தக்க தனம் யாதோ, அது இவ்வுலகில் எனக்கில்லை. தனம் பெற்றுள்ள இந்திர! எங்கட்கு இரண்டு கைகளாலும் அதைக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. ரண்டு நிருத்தமும் 4-4 ல 'இந்திர! சித்திர! மகத்தாகிய தனம் யாதுண்டோ, அது எனக்கு இங்கில்லை' எனக் கூறியுள்ளது (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ २उ ३ १ २ ३ १ २

346. श्रुधी हवं तिरश्च्या इन्द्र यस्त्वा सपर्य्यति ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

सुवीर्य्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महाँ३ असि ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-95-4.

ஶ்ருதீ ஹவம் திரஶ்ச்யா இந்த்ர யஸ்த்வா ஸபர்ய்யதி ।
ஸுவீர்ய்யஸ்ய கோமதோ ராயஸ்பூர்தி மஹாம் அஸி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वा, यः, सपर्य्यति, तिरश्च्या, हवं, श्रुधि, सुवीर्य्यस्य, गोमतः, रायः, पूर्द्धि, महान्, असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
त्वा	த்வா	உன்னை
य	ய:	எவன்
सपर्य्यति	ஸபர்ய்யதி	அவிகளா லாராதிக்கின்ற,
तिरश्च्या	திரஶ்ச்யா	திரச்சி, என்னும் எனது
हवं	ஹவம்	துதியைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக கேட்டு
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீர்ய்யஸ்ய	நல்ல வீரத்தன்மை யுடனும், அல்லது, புத்திரனுடனும்
गोमत:	கோமத:	கோக்களுடனும்
राय	ராய:	தனத்தையும் கொடுத்து
पूर्द्धि	பூர்த்தி	என்னைத் திருப்தியடையச் செய்வாயாக
महानसि	மஹாநஸி	நீ, எல்லாத் தேவர்களினும் பெரியோனு யிருக்கின்றாய் (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. திரச்சி ஆங்கிரச ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவன் நின்னை அவிகளால் ஆராதிக்கின்றானோ, அத்தன்மையனாகிய 'திரச்சி' என்னும் பெயருள்ள எனது துதியைக் கேட்பாயாக. கேட்டு, இந்திர! நீ, சிறந்த வீரத்தன்மையுடன், அல்லது, நற்புத்திரனுடன், கோக்கள் முதலியவைகளுடன், தனத்தையும் கொடுத்தலினால் எங்களைப் பூரண மாக்குவாயாக இவ்வாற்றல் எதனாலென் றாசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —உண்மையில் நீ குணக்குன்றனும், தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோனு மிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

347. असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवागहि ।

१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २

आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियꣳ रजः सूर्य्यो न रश्मिभिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-84-1

அஸாவி ஸோம இந்த்ர தே ஶவிஷ்ட த்ருஷ்ணவாகஹி |
ஆ த்வா ப்ருணக்த்விந்த்ரியம் ரஜ: ஸூர்யோ ந ரஶ்மிபி: ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सोमः, असावि, शविष्ठ, धृष्णः, आगहि, सूर्यः, रश्मिभिः, रजः, न, इन्द्रियं, त्वा, आ पृणक्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இந்திரனே !
ते	𑌤𑍇	நின் பொருட்டுச்
सोमः	𑌸𑍋𑌮𑌃	சோமரசம்
असावि	𑌅𑌸𑌾𑌵𑌿	தேடப்பட்டுள்ளது.
शविष्ठ!	𑌶𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠 !	பேராற்றலுடையோய் !
धृष्णः !	𑌧𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 !	பகைஞர்களை யடக்குவோய் ! நீ
आगहि	𑌆𑌗𑌹𑌿	தேவாராதனை பண்ணுமிடத்திற்கு, வருவாயாக
सूर्यः	𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃	இரவி
रश्मिभि·	𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃	கிரணங்களால்
रज. न	𑌰𑌜𑌃 𑌨	விண்ணைப் பூரணமாக்கல் போன்று
इन्द्रियं	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂	சோமபானத்தா லுண்டாகும் பெரும் வலியானது
त्वा	𑌤𑍍𑌵𑌾	வந்த, நின்னைப்
आ पृणक्तु	𑌆 𑌪𑍃𑌣𑌕𑍍𑌤𑍁	பூரணமாக்குக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே ! நின் பொருட்டுச் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட் டிருக்கிறது பேராற்றலுடையோய் ! நீ தேவபூசை செய்யுமிடத்திற்கு வருவாயாக அங்ஙனம் வந்த உன்னை, சோமரசம் அருந்தலா லுண்டாகிய பேராற்றலானது பூரணமாக்குக எது போலெனின் ? சூரியன் கிரணங்களால் வானைப் பூரணமாக்குமாறு என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
348. एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-34-1.

ஸாந்து யாஹி ஹரிபிருபவ கண்வஸ்ய ஸுஷ்டுதிம் ।
திவோ அமுஷ்ய ஶாஸதோ திவம் யய திவாவஸோ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, कण्वस्य, सुष्टुति, हरिभिः, उपायाहि, अमुष्य, दिवः, शासतः, दिवावसो !, दिवं, यय ॥

பதவுரை

ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
கண்வஸ்ய	கண்ணுவ ரிஷியின்
ஸுஷ்டுதிம்	அழகிய துதியின் பொருட்டுக்
ஹரிபி:	குதிரைகளின் வாயிலாக
உபாயாஹி	வருவாயாக.
அமுஷ்ய	இவனது
திவ:	வானுலகிற்குக்
ஶாஸத:	கட்டளையிட்ட பின்னர் இன்புறுகின்றனர்
! திவாவஸோ !	பிரகாசமுள்ள இந்திர !
திவம்	சுவர்க்கத்திற்குப்
யய	போவாயாக.

சாயண பாடியம்.

—12. இருக்கு—7. காண்ணுவா ந்பாதிதி ரிஷி.

ந்திர ! நீ கண்ணுவா, என்னும் பெயருள்ள இருடியினுடைய அழகிய திரத்தைக் குறித்து குதிரைகளின் மீது வருவாயாக. ஈண்டு மூலத் அமுஷ்ய' என்னும் ஆறும் வேற்றுமை அமுஷ்மின், (இவனில்) ம பொருளில் நின்றது. நிற்கவே இவ் விந்திரன் வானுலகைத் ஆணையிலிருக்க வைக்கும்பிடத்து அங்கு நாங்கள் இன்புறுகின்றோம். தாயிற்று) பிரகாசமுள்ள அவிகளையுடைய இந்திர ! நீவிர் (நீ) சுவர்க் குச் செல்லுவீர்களா (செல்வாயா)க. பன்மை புகழின் பொருட்டு. ஞ, சுவர்க்கமென்னும் இவ் வுலகை ஆண்டு வருகின்ற நீங்கள் (நீ) ்த்திற்குச் செல்வீர்களா (செல்வாயா)க என்பதாம். (7)

மநதிரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
349. आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गिर्वणः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ उ ३ १ २
अभि त्वा समनूषत गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருககு 8-95-1

ஆ த்வா கிரோ ரதீரிவாஸ்து: ஸுதேஷு கிர்வண: ।
அபி த்வா ஸமநூஷத காவோ வத்ஸம் ந தேநவ: ॥

அநவயம.

गिर्वण', सुतेषु, गिरः, रथीः इव, त्वा आस्थुः, त्वा अभि, वत्सं, धेनवः, गावः, न, समनूषत ॥

பதவுரை.

गिर्वण !	கிர்வண: !	வேத மநதிரஙகளால் துதிததறகுரிய இநதிர !
सुतेषु	ஸுதேஷு	சோமரசம பிழிநது முடிநத விடஙகளில
गिर	கிர:	எமது துதியாகிய வாககுகள
रथी इव	ரதீ: இவ	தோ்ஏறி செலவோன விரைவில அடையததககஇலடசியததை யடையுமாறு
त्वा आस्थु	த்வா ஆஸ்து:	விரைவில நினபால ஒருமையோடு சோகினறன இநதிர ! எமது வாககுகள
त्वा अभि	த்வா அபி	நினனை நோககி
वत्सं	வத்ஸம்	கனறைக கருதி
धेनव गाव न	தேநவ: காவ: ந	பாறபசுககள கதறுவனபோன்று
समनूषत	ஸமநூஷத	இனிது பதறிந துதிககினறன.

சாயண பாடியம்

கணடம—12 இருககு—8. திரசசீ ரிஷி.

தோததிர வாககுகளால போறறத தகக இநதிர! சோமரசம பிழிந தெடுதத விடதது எஙகளுடைய துதிவடிவ வாககுகள, ஒரு நோககாயச சென்று நினனை அடைநதிருககின்றன. அதிலுவமை—இரதமுளள வீரன

இரததத்திற் சென்று அடையுந் தேரததை விரைவி லடைகின்றது போன் றெனல். மற்றும், இந்திரனே! எமது வாக்குகள் நின்னைக் குறித்துச் சத்தமிடுகின்றன அதாவது துதிக்கின்றன அதிலுவமை —அன்பு நிறைந்த, அல்லது, செல்லுஞ்சிலமுள்ள பாற்பசுக்கள் தமது கன்றைக் கருதிக் கத்துவன போன்றெனல். (8)

மந்திரம் 9.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
350. एतो न्विन्द्रं॑ स्तवाम शुद्धं॑ शुद्धेन साम्ना ।
३ २३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २
शुद्धैरुक्थैर्वावृध्वांसं॑ * शुद्धैराशीर्वान्ममत्तु ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-95-7.

𑌏𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌮 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑌤𑍍𑌤𑍁 ॥

அந்வயம்

नु एत उ, शुद्धेन, साम्ना, शुद्धैः, उक्थैः, शुद्धं इन्द्रं, स्तवाम, शुद्धैः, आशीर्वान्, वावृध्वांस, ममत्तु ॥

பதவுரை.

नु एत उ	𑌨𑍁 𑌏𑌤 𑌉	இருடிகள் தம்முட் பேசல் — விரைவில், வருவீர்களாக, வருவீர்களாக.
शुद्धेन साम्ना	𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾	பவித்திரப்படுத்தும் சாம மந்திரத்தால்
शुद्धैः उक्थैः	𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌥𑍈𑌃	அவ்வாறுய இருக்கு மந்திரங்களால்
शुद्धं इन्द्रं	𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂	சுத்தமாக்கிய இந்திரனைத்
स्तवाम	𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌮	துதிப்போம். (பின்னர்)
शुद्धैः	𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃	தோத்திரங்களால்
आशीर्वान्	𑌆𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	ஆவின்பால் முதலியவைகளாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்ட சோம ரசமானது
वावृध्वांसं	𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂	பாவமிலாமை யாகிய காரணத்தால் விருத்தியாகிய அவ் விந்திரனுக்குக்
ममत्तु	𑌮𑌮𑌤𑍍𑌤𑍁	களிப்பைத் தருவதாகுக.

* शुद्ध आशीर्वान्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம

கணடம—12. இருககு—9 விசுவாமிததிர ரிஷி.

இருடிகள தமமுள ஒனறற கொனறு பேசிககொளகினறனா. அதாவது, விரைவில நீவிா வருவீாகளாக வரில யாம பவிததிரததை யுணடாககுகினற சாமததாலும, அஙஙனமே, சுததிககுக காரணமான இருககு மநதிரஙகளாலும, இநதிரனைப பவிததிரமாகச செயவோம பினனா, சாமததாலும, இருககுகளாலும பாவமொழிநததால விருததியாகிய அவ விநதிரனை, சுததி யுணடாககும தோததிரஙகளால அலலது கரும விசேடஙகளாற போறறுவோம அதன பினனா ஆவினபால முதலியவைகளாற சுததமாகிய சோம ரசம இநதிரனுககுக களிபபை யுணடாககுவதாம

முனனொரு காலததில இநதிரன விருததிராசுரன முதலியோாகளைக கொனறுவிடடு, 'நான பிரமகததி முதலிய தோஷமுடையோனாயினேன' எனறு தனனுள எணணிககொணடனன பினனா அவ விநதிரன இருடிகளிடததிற சென்று, இருடிகாள! நீவிா தமது சாம மநதிர கீதஙகளால எனனைப பவிததிரபபடுததுவீாகளாக எனறனன அவவாறே அவாகள சாம கீததாலும, மநதிரஙகளாலும, அவனைச சுததபபடுததினாாகள பினனா பவிததிரமாகிய இநதிரனுககு வேளவி முதலிய கருமஙகளில சோம முதலிய அவிகளையுங கொடுததாாகள எனச சாடடியாயனப பிராமணததிலும கூறபபடடுளளது. இவ விதிகாசம இம மநதிரததிற கூறபபடுகினறது. (9)

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३ ३ २ ३ १ २

351. *यो रयिं वो रयिन्तमो यो द्युम्नैर्द्युम्नवत्तमः ।

१ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २

सोमः सुतः स इन्द्र तेऽस्ति स्वधापते मदः ॥ १० ॥

இருககு 6-44-1.

யொ ரயிம் வொ ரயிந்தமொ யொ த்யும்நைர்த்யும்நவத்தமஃ ।

ஸொமஃ ஸுதஃ ஸ இந்த்ர தெऽஸ்தி ஸ்வதாபதெ மதஃ ॥

அநவயம்

हे इन्द्र!, यः, रयिन्तमः, यः, द्युम्नैः, द्युम्नवत्तमः, सः, सोमः, वः, रयिं,

स्वधापते, ते सुतः, मदः, अस्ति ॥

---

* यो रयिवो, எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே !
यः	ய:	யாது
रयिन्तमः	ரயிந்தம:	மிகுநத தனமுடையதோ,
यः	ய:	யாது
द्युम्नै.	த்யும்நை:	விளஙகிய கீாததிகளினின்று
द्युम्नवत्तम:	த்யும்நவத்தம:	மிகுநத கீாததியுடையதோ,
स सोमः	ஸ: ஸோம:	அசசோமரசமானது
व·	வ:	நினது உபாசகாகளுககு
रयिं	ரயிம்	தனததைக கொடுககினறது.
स्वधापते !	ஸ்வதாபதே !	சோமமாகிய அனனமபாலிககும இநதிர !
ते	தே	நினககு,
सुतः	ஸுத:	பிழிநத பினனா அச சோமரசம
मदः	மத:	களிபபைத தருவதாய
अस्ति	அஸ்தி	இருககினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 சம்பு வார்ஹஸ்பதநிய ரிஷி.

இநதிரனே! அச சோமரசம உனனுடைய தோததிரததைப் புரிகினற உனது தொணடாகட்கு தனததைக கொடுககினறது ஈணடுக கொடுககின றது எனபது எஞசிநினறது எததனமைய சோமரசமெனின? விசேடமாகிய திரவியமுடையதும, விளஙகிய கீாததிகளினினறும மிகசசிறநத கீாததியுடையதுமாம சோமரசமாகிய அனனததைக காபபாறறும இநதிர! அச சோமரசம பிழியபபடடதாய உனககுக களிபபைச செயவதாகினறது எனபதாம. (10)

பனனிரண்டாவது கண்டம்

முறறும.

மூன்றுவது அததியாயம்

முடிநதது.

முதலாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
352. प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
अरङ्गमाय जग्मयेऽपश्चा * दध्वने नरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-3-17.

ப்ரத்யஸ்மை பிபீஷதே விஶ்வாநி விதுஷே பர ।
அரங்கமாய ஜக்மயேऽபஶ்சாத்த்வநே நர꞉ ॥

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यो!,) नरः, पिपीषते, विश्वानि, विदुषे, अरङ्गमाय, जग्मये, अपश्चाद्ध्वने, अस्मै, प्रति भर ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यो!)	(ஹே அத்வர்யோ !)	(எசுர்மறை யோதுவோனே !)
नर·	நர꞉	கருமத்தை நியமிப்போனாகிய நீ,
पिपीषते	பிபீஷதே	சோமரசம் அருந்த விருப்புள்ளானும்
विश्वानि	விஶ்வாநி	அறிதற்குரிய பொருள்களனைத்தையும்
विदुषे	விதுஷே	அறிந்தவனும்
अरङ्गमाय	அரங்கமாய	இனிது சோமிப்போனும்
जग्मये	ஜக்மயே	வெளியிற் செல்வோனும்
अपश्चाद्ध्वने	அபஶ்சாத்த்வநே	யாவரினும் முன்னே போய்ச் சேர்வோனுமாகிய
अस्मै	அஸ்மை	இவ் விந்திரன் பொருட்டுச்
प्रति भर	ப்ரதி பர	சோமரசத்தை அர்ப்பணஞ் செய்வாயாக

* दध्वने नरे, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. பரத்துவாச ரிஷி.

எசுர்மறை யோதுவோய்! கருமத்திற் குரியவற்றை நியமிப்போனு கிய நீ இவ் விந்திரன் பொருட்டுச் சோமரசத்தைக் கொடுப்பாயாக. எவ் வண்ணத்தனுகிய இந்திரன் பொருட் டெனின்? சோமரசம் அருந்த விரும்பு வோனும், அறியத்தக்க பொருள்களனைத்தையும் அறிபவனும், இனிது கொண்டு போய்ச் சேர்ப்போனும், வெளியிற் செல்லுஞ் சீலமுடையானும், யாவர்கட்கும் முன்னே செல்வோனுமாகிய இந்திரனுக்கு சோமரசம் அர்ப் பணஞ் செய்வாயாக என முடித்துக்கொள்க (1)

குறிப்பு—ஈண்டு नृ, என்னும் பெயர்ச் சொல் நான்காம் வேற்றுமைப் பொரு ளில் வந்த ஆறும் வேற்றுமையாம் அதுபற்றியே இருக்கோதுவார்கள் अपश्चाद्घ्वने नरे என (நியந்தாவின் பொருட்டு) என நான்காம் வேற்றுமையைக்கொண்டு ஓது கின்றார்கள். நியந்தாவின் பொருட்டு என்பது கருமங்கட்கு இறைவன் பொருட் டென்பதாம்.

மந்திரம் 2.

१ २ ३२ ३ १ २ ३२ ३ १२ ३ २
353. आ नो वयो वयः शयं महान्तं गह्वरेष्ठां महान्तं पूर्विनेष्ठाम् ।
३२उ ३ १ २
उग्रं वचो अपावधीः ॥ २ ॥

ஆ நோ வயோ வய: ஶயம் மஹாந்தம் கஹ்வரேஷ்டாம் மஹாந்தம் [பூர்விநேஷ்டாம் |
உக்ரம் வசோ அபாவதீ: ||

அந்வயம்.

हे वयो!, शय, महान्तं, गह्वरेष्ठां, न:, वयः, आ (हर), पूर्विनेष्ठां, महान्तं, उग्रं, वच:, अपावधीः ॥

பதவுரை.

हे वयो!	ஹே வயோ!	மிகத்திறனுகிய இந்திர!
शय	ஶயம்	இத்தன்மைய நீ
गह्वरेष्ठां	கஹ்வரேஷ்டாம்	மலைக் குகையிலுள்ள •
न	ந:	எங்களுடைய
महान्त	மஹாந்தம்	மிகுதியாகிய

वयः	வய꞉	சோமமென்னும் அன்னத்தைக்
आ (हर)	ஆ (ஹர)	கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக. (கொடுத்து)
पूर्विनेष्ठां	பூர்வினேஷ்டாம்	முந்திய பந்தத்தினுள்ளதும்
महान्तं	மஹாந்தம்	மிகுந்ததும
उग्र	உக்ரம்	பசி தாக நிமித்தமாய அனுசுகின்றேன என்னும் கொடியதுமாகிய
वच॰	வச꞉	என்து பரிதாப வார்த்தையை
अपावधी	அபாவதீ꞉	நீக்குவாயாக அமர (தேவ) வழிபிற சோப்பாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வாமதேவன, அல்லது, சாகபூதர் ரிஷி.

நண்பனுகிய இந்திரனே! இத்தன்மைய நீ பெரும வலிமையுள்ள மலைக் குகை முதலியவைகளி லிருக்கப்பெற்ற, எங்களுடைய சோமரசமாகிய அன்னத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து, பேராற்றலுடைய ஆதி சமசாரத்தில் இருக்கப்பெற்ற பசிதாக நிமித்தத்தால் (வரும்) பயங்கரமாகிய எமது (பரிதாப) வார்த்தையை நீக்குவாயாக. "பசி தாகங்கள், உக்கிரம உன்னை" என்னு மறைமொழியையும் எண்டுணாக தேவத்தன்மை யடையச் செய்வாயாக என்பது பொருள் அதைப்பெறின பசி தாகங்க ளொழிகின்றன என்ப தாம 'உண்மையில தேவர்கள உண்டிலா குடித்திலா' என்னும மறைவாக காற பெறப்படுகின்றது என்பது பொருள் (2)

குறிப்பு—மலைச் சிகரத்திற படிந்துள்ள விருத்திரன என்னும மேகத்தைக் கடிந்தவன, சத்துருக்களின கொடிய வாக்குகளையுங் கடிந்தவன இந்திரன என்ா பாருமுளா

மந்திரம் 3.

२ ३ २३ २ ३१२ ३१२
354. आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्त्तयामसि ।
३ १२३२३ ३२ ३१२
तुविकूर्मिमृतीषह *मिन्द्रꣳ शविष्ठ सत्पतिम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-67-1.

ஆ த்வா ரதம் யதோதயே ஸும்நாய வர்த்தயாமஸி ।
துவிகூர்மிம்ருதீஷஹ மிந்த்ரம் ஶவிஷ்ட ஸத்பதிம் ॥

---

* इन्द्र शविष्ठ सत्पते, என்பது இருக்கு.

அநவயம

हे शविष्ट इन्द्र !, ऊतये, सुम्नाय, रथ यथा, तुविकूर्मि, ऋतीषह, सत्पति,
त्वा इन्द्र, आवर्त्तयामसि ॥

பதவுரை

हे शविष्ट इन्द्र !	ஹே ஶவிஷ்ட இந்த்ர !	போராறறலுடைய இநதிர !
ऊतये	ஊதயே	தனது பாதுகாபபின பொருட டும
सुम्नाय	ஸுந்நாய	சுகததின பொருடடும
रथ यथा	ரதம் யதா	இரததததைச சுறறுவிபபதுபோல
तुविकूर्मि	துவி கூர்மிம்	வியபபுளள வலிமையுடையவனும
ऋतीषह	ருதீஷஹம்	துனபுறுததுவோாகளை யடககு வோனும
सत्पति	ஸத்பதிம்	நலலவாகளைப பாதுகாபபோனு மாகிய
त्वा इन्द्र	த்வா இந்த்ரம்	இநதிரனாகிய நினனை
आवर्त्तयामसि	ஆவர்த்தயாமஸி	சுறறிததிரியுமாறு செயவிககின றோம (சுககதைத வளாசசெயயு மாறு செயவிககினறோம)

சாயண பாடியம

கணடம—1 இருககு—1. பிரியமேதா ரிஷி

இநதிர ! உனனைச சுறறுமாறு செயகினறோம யாம எதன பொருட டெனின ? எஙகளைக காபபாறறுதற பொருடடும, சுகததின பொருடடுமாம. எதைப போலெனின ? இரததைத (வணடியை) பாதுகாபபின பொருடடும சுகததின பொருடடும சுறறித திரியுமாறு செயவிததல போனறு மிகுநத வலியுடைய இநதிரனே ! மிகுநத கருமமுடையவனும, துனபுறுததுவோா களை யடககுவோனும, நலலோாகளைக காபபாறறுவோனுமாகிய நினனைச சுறறுமபடி (விருததி பணணுமபடி) யாம செயவிககினறோம என முடிததுக கொளக. (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
355. स पूर्व्यो *महोनां वेनः क्रतुभिरानजे ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३२३ १ २ ३२
यस्य द्वारा मनुः पिता देवेषु धिय आनजे ॥ ४ ॥
இருககு 8-63-1.

---

* महाना, எனபது இருககு.

ஸ பூர்வ்யோ மஹோநாம் வேந꞉ க்ரதுபிராநஜே ।
யஸ்ய த்வாரா மநு꞉ பிதா தேவேஷு திய ஆநஜே ॥

அந்வயம்.

यस्य, द्वारा, धिय॰, देवेषु पिता, मनुः, आनजे, सः, पूर्व्य॰, महोनां, ऋतुभिः, वेनः, आनजे ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவ்விந்திரனை
द्वारा	த்வாரா	அடைவதற்கு உபாயமாகிய
धिय.	திய꞉	கருமங்களை,
देवेषु पिता	தேவேஷு பிதா	{ தேவர்களுள் அனைவரையும் பாதுகாக்கின்ற
मनु	மநு꞉	மநுவானவர்
आनजे	ஆநஜே	அடைவிக்கின்றாரோ,
सः	ஸ꞉	அவ்விந்திரன்
पूर्व्य	பூர்வ்ய꞉	முக்கியமானவன்.
महोनां	மஹோநாம்	{ பூசித்தற்குரிய வேள்வித் தலைவர்களுடைய
क्रतुभि	க்ரதுபி꞉	வேள்விகள் வாயிலாக
वेन.	வேந꞉	அவிகளை விரும்பி (யாய்)
आनजे	ஆநஜே	வருகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. பிரகாத ரிஷி.

எவ்விந்திரனை யடைவதற்கு உபாயமாகிய கருமங்களை, தேவர்களுக்குள் எல்லாரையும் பரிபாலிக்கும் மநு அடையச் செய்கின்றாரோ, அவ்விந்திரன் சிறந்தவன் அவன், போற்றத்தக்க வேள்வித் தலைவர்களுடைய வேள்விகளென்னும் நிமித்தங்களால் அவர்களுடைய அவிகளை விரும்பியவனாய் வருகின்றான் (4)

குறிப்பு—महाना, எனவும் பாடம்

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३२३ १२ ३२३ २
356. यदी वहन्त्याशवो भ्राजमाना रथेष्वा ।
१२ ३२२ ३ २३ १२
पिबन्तो मदिरं मधु तत्र श्रवांसि कृण्वते ॥ ५ ॥

யதீ³ வஹந்த்யாஶவோ ப்⁴ராஜமாநா ரதே²ஷ்வா ।
பிப³ந்தோ மதி³ரம் மது⁴ தத்ர ஶ்ரவாம்ஸி க்ருண்வதே ॥

அந்வயம்

रथेषु, भ्राजमानाः, आशवः, यदि, आवहन्ति, तत्र, मदिरं, मधु, पिबन्तः, श्रवांसि, कृण्वते ॥

பதவுரை.

रथेषु	ரதே²ஷு	இரதங்களில்
भ्राजमाना	ப்⁴ராஜமாநா꞉	விளங்கப்பட்டவர்களும்
आशव.	ஆஶவ꞉	விரைவிற் செல்வோர்களுமான மருத்துக்கள்
यदि	யதி³	எவ்வேளையின்கண்
आवहन्ति	ஆவஹந்தி	நின்னை அடையச் செய்கின்றார்களோ,
तत्र	தத்ர	அவ்வேளையில்
मदिरं	மதி³ரம்	களிப்பைத் தருவதும்,
मधु	மது⁴	சுவை மிகுந்ததுமாகிய சோம ரசத்தை
पिबन्त	பிப³ந்த꞉	அருந்தினவர்களாகி
श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	அன்னங்களை
कृण्वते	க்ருண்வதே	குறைவில்லாது உண்டாக்குகின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—1 இருக்கு—5 சுவாவசிய ஆத்திரேய ரிஷி

இந்திரனே! இரதங்களில் விளங்கப்பட்டவர்களும் விரைவிற் செல்பவர்களுமான மருத்துக்கள் எவ்வேளையில் நின்பாற் போகின்றார்களோ, அக்காலத்து நின்னை யடையும்படி செய்கின்றார்களோ, அவ்வேளையிற் களிப்பை யுண்டாக்குவதும், சிறந்த சுவையுள்ளது (கீரின்சுவை முதலியவற்றினும் சிறந்த சுவையுடையது) மாகிய சோமமென்னும் அன்னத்தை அருந

தினவர்களாய மழைவாயிலாக அன்னங்களை யுண்டாக்குகின்றார்கள் அல்லது, விளங்கப்பட்டவர்களும், விரைவிற் செல்வோர்களும் களிப்பைத் தரும் சோமத்தை யருந்தினவர்களானால் வேட்போர்கள், அதாவது வேள்வித் தலைவர்கள், சோமத்தை எவ் வேளையில் பிரார்த்திக்கிற சோகங்களோ, அவ்வேளையில் பிழிந்தெடுத்தல் முதலான கருமங்களால் புகழப்பட்ட சோமரசமாகிய அன்னங்களை யுண்டாக்குகின்றார்கள் என்பதுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

357. त्यमु वो अप्रहणं गृणीषे शवसस्पतिम् ।

१ २ ३ २ ३ २३ १ २ ३ १२

इन्द्रं विश्वासाहं * नरं शचिष्ठं ॥ ६ ॥

இருக்கு 6-44.4-

த்யமு வோ அப்ரஹணம் க்ருணீஷே ஶவஸஸ்பதிம் |
இந்த்ரம் விஶ்வாஸாஹம் நரம் ஶசிஷ்டம் விஶ்வவேதஸம் ||

அந்வயம

(हे ऋत्विज ! यजमाना !) व , अप्रहण, शवस., पति, विश्वासाह, नरं, शचिष्ठ, विश्ववेदस, त्यमु, इन्द्रं गृणीषे ॥

பதவுரை

हे ऋत्विज !	ஹே ருத்விஜ: !	வேட்போர்களே !
यजमाना !	யஜமாநா: !	தலைவர்களே !
व	வ:	உங்களுக்காக
अप्रहण	அப்ரஹணம்	அன்யர்கட்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுபவனும்
शवस	ஶவஸ:	ஆற்றலுக்கு
पति	பதிம்	இறைவனும்
विश्वासाह	விஶ்வாஸாஹம்	எல்லாப் பகைவர்களையும் அடக்குபவனும்
नर	நரம்	நியாமகனும்
शचिष्ठं	ஶசிஷ்டம்	வேள்வி முதலிய கருமங்களிலிருப்பவனும்
विश्ववेदसं	விஶ்வவேதஸம்	தனங்களனைத்தையுமுடையவனுமாகிய
त्यमु इन्द्र	த்யமு இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
गृणीषे	க்ருணீஷே	துதிக்கின்றேன்.

* नर महिष्ठ विश्वचर्षणिम्, என்பது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6 சம்யு ரிஷி

வேட்போர்களே! தலைவர்களே! உங்கள் நிமித்தம் அவ்விந்திரனையே துதிக்கின்றேன் அல்லது, நீங்கள் துதிப்பீர்களாக. எவ்வித்மாகிய இந்திரனை யெனின்? அன்பர்கட்கு அநுக்கிரகிப்போனும், ஆற்றலைப் பாதுகாப்போனும், சத்துருக்க ளனைவர்களையும் அடக்குவோனும், நியமிப்போனும், வேள்வி முதலிய கருமங்களில் இருப்பவனும், எல்லாத் தனமுடையவனுமாகியவனை நுதிக்கின்றேன். என்பதனேனு சோத்துக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ १ ३ ३ १ २र ३ १ ३
358. दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
३ २ ३ १ २ ३ २ १ २
सुरभि नो मुखा करत्प्र न आयूंषि तारिषत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-32-1.

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரச்வஸ்ய வாஜிநः ।
ஸுரபி நோ முகா கரத்ப்ர ந [illegible] தாரிஷத் ॥

அந்வயம்.

जिष्णोः, अश्वस्य, वाजिनः, दधिक्राव्णः, अकारिषं, नः, मुखा, सुरभि, करत्, नः, आयूषि, प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

जिष्णो.	ஜிஷ்ணோः	வெல்லுஞ் சீலமுடையதும்
अश्वस्य	அச்வஸ்ய	குதிரை வடிவங் கொண்டதும்
वाजिनः	வாஜிநः	வேகமுள்ளதும்
दधिक्राव्ण.	ததிக்ராவ்ணः	ததிக்கிராவன், எனப்பட்டதுமாகிய அக்கினி தேவதையின் துதியைச்
अकारिषं	அகாரிஷம்	செய்கின்றேம். (அவ் வக்கினி தேவதை)
नः	நः	எமது
मुखा	முகா	கண், வாய் முதலிய இந்திரியங்களை

सुरभि	ஸுரபி	வலியுடையனவாகச
करत्	கரத்	செய்குக. மற்றும்
नः	ந:	எமது
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	ஆயுட்களை(யும்)
प्रतारिषत्	ப்ரதாரிஷத்	விருத்திபண்ணுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

ததிக்கிராவன், என்பது ஒரு அக்கினி விசேடம். அதுவும் குதிரை வடிவமாம் என்று "அக்கினி தேவதைகளினின்று இப்பரமையிலடங்கிய நீ குதிரை வடிவாகி எது குதிரையென நின்றது" என்ற தெட்கத்திய வேட்போர் பிராமணம் என்னும் மறை வாக்குக் கேட்கப்பாலது. அந்தக் கைய ததிக்கிராவன், என்னும் அக்கினி தேவதையினுடைய தோத்திரத்தைச் செய்கின்றேன் என்பதாம். வெல்லுஞ் சீலமுள்ள குதிரை வடிவுடையதும், வேகங் கொண்டதுமாகிய அந்த தேவதை, எங்களுடைய நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களை வலிவுடையனவாகச் செய்குக. எங்களுடைய ஆயுட்களையும் இனிது விருத்திபண்ணுக. (என்பது பொருள்) (7)

மந்திரம் 8.

३ २ ३ १ २र ३ १ २र

359. पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २

इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्त्ता वज्री पुरुष्टुतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-11-4.

புராம் பிந்துர்யுவா கவிரமிதௌஜா அஜாயத ।

இந்த்ரோ விஶ்வஸ்ய கர்மணோ தர்த்தா வஜ்ரீ புருஷ்டுத: ॥

அந்வயம்.

पुरां, भिन्दुः, युवा, कविः, , विश्वस्य कर्मणः, धर्त्ता, वज्री, पुरुष्टुतः, अजायत, इन्द्र ॥

பதவுரை.

पुरां	புராம்	பகைஞரின் நகரங்களைப்
भिन्दुः	பி⁴ந்து³:	பிளக்கின்றவனும்
युवा	யுவா	என்றுந் தருணப் பருவத்தனும்
कविः	கவி:	நுண்ணறிவினனும்
अमितौजा,	அமிதௌஜா:	பேராற்றலுடையானும்
विश्वस्य कर्मण·	விஶ்வஸ்ய கர்மண:	கரும காண்டங்களனைத்தையும்
धर्त्ता	த⁴ர்த்தா	பரிபாலிப்பவனும்
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதந் தாங்கினவனும்
पुरुष्टुत·	புருஷ்டுத:	பலலோர்களாற் றுதிக்கப்பட்டோனும்
अजायत	அஜாயத	ஆனவனே
इन्द्र	இந்த்³ர:	இந்திரன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. சேதா மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ்விந்திரன், மேற் கூறப்படுங் குணங்களை யுடையவனாகின்றான். எவ்விதமான குணங்களை யுடையானெனின்? அவை வருமாறு.—சத்துரு நகரங்களைப் பிளக்கின்றவன், எக்காலுங் கிழத்தன்மையை யடையாதோன், நுண்ணறிவினன், பெரும் வலியுடையவன், சோதிட்டோம முதலிய கருமங்களைப் பாதுகாப்பவன், வேள்வித் தலைவனைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு இடையறாது வச்சிராயுதந் தாங்கினோன், இருக்குமறை யோதுவோர் முதலான பலலோர்களால் அவ்வக் கருமத்திற் றுதிக்கப்பட்டவன் என்பதாம். (8)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
360. प्रप्र व स्त्रिष्टुभमिषं वन्दद्वीरायेन्दवे ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २३ १ २
धिया वो मेधसातये पुरन्ध्या विवासति ॥ १ ॥

இருக்கு 8-69-1.

ப்ரப்ர வ ஸ்த்ரிஷ்டுபமிஷம் வந்தத்வீராயேந்தவே ।
தியா வோ மேதஸாதயே புரந்த்யா விவாஸதி ॥

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यादयः !,) वः, त्रिष्टुभं, इषं, ^ इन्दवे, प्र प्र, वः,
मेधसातये, पुरन्ध्या, धिया, आविवासति ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यादय !)	(ஹே அத்வர்யாதய !)	(வேடபோர் முதலியோர்களே !)
वः	வ:	நீங்கள்
त्रिष्टुभं	த்ரிஷ்டுபம்	மூன்று துதிகளோடு கூடிய
इषं	இஷம்	அன்னத்தை
वन्दद्वीराय	வந்தத்வீராய	வீரர்களால் புகழத் தக்கவனும்
इन्दवे	இந்தவே	பிரகாசனுமாகிய இந்திரனுக்குச்
प्रप्र	ப்ரப்ர	சேர்ப்பிக்காக (அவ்விந்திரன்)
वः	வ:	உங்கட்கு
मेधसातये	மேதஸாதயே	வேள்வி யநுட்டானத்தின் பொருட்டு
पुरन्ध्या	புரந்த்யா	மெய்யறிவை யுடைய
धिया	தியா	கருமங்களால்
आविवासति	ஆவிவாஸதி	நலஞ் செய்வன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—1 பிரியமேதா ரிஷி.

வேட்போர் முதலானவர்களே! (எசுரோதுவோர் முதலானவர்களே! என்பதுமது) நீவிர், மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் துதிக்கப்பட்ட அன்னத்தை நிறையச் செய்வீர்களாக. யாங்கேனின்? வீரர்கள் போற்றுகின்ற இந்திரனுக்கு அல்லது, பயன்களை, அல்லது, மழைகளை நிரப்புவோனுக்கு (இதனால்) அவ்விந்திரன் உங்கட்கு வேள்வி முதலியவற்றின் பொருட்டு மிக்குணர்வோடு கூடிய கருமத்தினின்றும் வேண்டிய பலனைக் கொடுத்தலாற் பெருமை பாராட்டுவான் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ १२ ३ २ ३ २ ३२ ३२ ३ १ २
361. कश्यपस्य स्वर्विदो यावाहुः सयुजाविति ।
२ ३ २ ३१ २ ३२ ३१ २र ३ १ २
ययोर्विश्वमपि व्रतं यज्ञं धीरा निचाय्य ॥ २ ॥

കശ്യപസ്യ സ്വർവിദോ യാവാഹുഃ സയുജാവിതി ।
യയോർവിശ്വമപി വ്രതം യജ്ഞം ധീരാ നിചായ്യ ॥

அந்வயம்.

कश्यपस्य, यौ, ययोः, विश्वं अपि व्रतं, यज्ञ, इति, निचाय्य, सयुजौ, स्वर्विदः, धीराः, आहुः ॥

பதவுரை.

कश्यपस्य	കശ്യപസ്യ	எல்லாவற்றையு முணருகின்ற இந்திரனுடைய
यौ	യൗ	இரண்டு குதிரைகள் எவைகளோ,
ययोः	യയോഃ	எவ்விரண்டு குதிரைகளின்
विश्व अपि व्रत	വിശ്വം അപി വ്രതം	கருமங்களனைத்தும்
यज्ञं	യജ്ഞം	வேள்வியின் பொருட்டேயாம்
इति	ഇതി	என்றிவ்வாறு
निचाय्य	നിചായ്യ	நிச்சயித்துக் கொண்டு
सयुजौ	സയുജൗ	அக்குதிரைகள் சேர்த்துப் பூட்டப்படுகின்றன வென்று
स्वर्विदः	സ്വർവിദഃ	சுவர்க்கத்திலுள்ள
धीराः	ധീരാഃ	தீரர்கள்
आहुः	ആഹുഃ	சொல்லுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

காண்கின்றவன் கசியபன் "கசியபன் காண்கின்றவனாகின்றான்" என்று ஏனைய மறையுங் கூறுகின்றது எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்ற அதாவது எல்லாவற்றையு முணர்கின்ற அத்தகைய இந்திரனுடைய இரண்டு குதிரைகள் எவைகளோ, அவைகளுடைய எல்லாக் கருமங்களும் வேள்வி செய்யுமிடத்தைக் குறித்தே யாம், என்றிவ்வாறு நிச்சயித்துக்கொண்டு அக்குதிரைகள் ஒன்றாகவே பூட்டப்படுகின்றனவென்று சுவாக்க மடைந்தோர்களான தீரர்கள் சொல்கின்றார்கள் அல்லது, கசியபன் என்றது பிரசாபதியாவன், "கசியபன் எட்டாமவன் அவன் மாமேருவை விடான்" என்னும் ஏனைய மறையானுங்காண்க எல்லாவற்றையு முணரும் அவனுடன் கூடத் தொடர்பவர்கள் எந்தத் தேவர்கள் எனச் சனங்கள் கூறுகின்றார்களோ, வேந்து முணர்ந்த அவர்களே மித்திர வருணதேவர்கள் "பகல் மித்திரன் இரவு வருணன் என்பது ஐதரேயப் பிராமணம் எல்லாக் காரியங்களும் அவ்விருவர்களிடத்து மடங்குதலின் எனக அல்லது, இந்திரன் அக்கினி என்ப நாமம் அவ்விருவர்களுமே எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்றவர்களாதலின் எனக. இக்கருத்துக்கொண்டே இம் மந்திரத்திற்கு, இந்திரனும், அக்கினியுந் தேவதைகள் என முன்னர்க் கூறப்பட்டனர் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
362. अर्चत प्रार्चत नरः प्रियमेधासो अर्चत ।
१ २ ३ २ ३२उ ३ २ ३क२र
अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद्‌ धृष्ण्वर्चत ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-69-8

அர்ச்சத ப்ரார்ச்சத நர꞉ ப்ரியமேதாஸோ அர்ச்சத ।
அர்ச்சந்து புத்ரகா உத புரமித்³ த்⁴ருஷ்ண்வர்ச்சத ॥

அந்வயம்.

हे नरः!, अर्चत, प्रार्चत, [illegible]!, अर्चत, उत, पुत्रकाः, अर्चन्तु,
पुरमित्, धृष्णु, अर्चत ॥

பதவுரை

हे नर, !	ஹெ நர: !	கருமநதிருரு இறைவாகளான வேடபோா முதலானவாகளே! நீவிா
अर्चत	அா்சத	இநதிரனைப போறறுவீாகளாக
प्राचत	ப்ராா்சத	சிறபபாகவும பூசிபபீாகளாக.
प्रियमेधास !	ப்ரியமெதாஸ: !	வேளவியி லனபுடையோாகளே !
अर्चत	அா்சத	(நீவிா) போறறுவீாகளாக
उत	உத	மறறும
पुत्रका	புத்ரகா:	புததிராகளும
अर्चन्तु	அா்சநது	ஆராதிபபீாகளாக.
पुरमित्	புரமிதா	போறறுவோாகடகு நிறையச செயவோனும,
धृष्णु	த்ருஷ்ணு	சததுருவை யடககுவோனுமா கிய இநதிரனை
अर्चत	அா்சத	(நீவிா) ஆராதிபபீாகளாக

சாயண பாடியம

கணடம—2 இருககு—3 பிரியமேதா ரிஷி

கருமஙகடகு நியநதாவான வேடபோா முதலியோாகளே! நீஙகள இநதிரனை யாராதிபபீாகளாக. மறறும, தோததிரததால இநதிரனையே இனிது போறறுவீாகளாக. பிரியமேதா ரிஷி சமபநத முடையாகளே! அதாவது அநதக கோததிரததவாகளே! நீஙகள இநதிரனை யாராதிபபீாகளாக. புததிராகளும இநதிரனை யாராதிபபாாகளாக. மறறும, துதிபபோாகள வேணடியதைப பூரணமாககுவோனும, பகைஞாகளை யடககுஞ சீலமுளளவனுமாகிய இநதிரனைப பூசிபபீாகளாக எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २

363. उक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्द्धनं पुरुनिःषिधे ।

३ १ २र ३ १ २ ३ १२ ३ १ २

शक्रो यथा सुतेषु नो रारणत् सख्येषु च ॥ ४ ॥

இருககு 1-10-5.

உக்தமிந்த்ராய ஶம்ஸ்யம் வர்த்தநம் புருநிஷ்ஷிதெ ।

ஶக்ரோ யதா ஸுதெஷு நொ ராரணத் ஸக்யெஷு ச ॥

அந்வயம்.

पुरुनिःषिधे, इन्द्राय, वर्द्धनं, उक्थ, शक्रः, नः, सुतेषु, च सख्येषु, यथा, रारणत्, शंस्यम् ॥

பதவுரை.

पुरुनि षिधे	புருநிஃஷிதே	பலலாச சதருருககளேயும கொலலுகினற
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரன பொருட்டு
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	விருததிககுச சாதனமாகிய
उक्थ (शस्य)	உக்தம் (ஶம்ஸ்யம்)	துதி விசேடம (புகழறபாலது)
शक्र	ஶக்ர:	இநதிரன
न.	ந:	எஙகளுடைய
सुतेपु	ஸுதேஷு	புததிராகள விஷயததிலும
च	ச	மறறும
सख्येपु	ஸக்யேஷு	நணபாகள விஷயததிலும
यथा	யதா	எவவாறு
रारणत्	ராரணத்	இரமிககினறானே, (புகழபபெறுகினறா னே,) அவவாறே
शंस्य	ஶம்ஸ்யம்	போறறத தககான

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—4 மநுசசநத ரிஷி

விருததிககுச சாதனமாகிய வேத மநதிரம இநதிரன பொருட்டு எங களா லோதறபாலது பலவிதமாகிய இநதிரன பொருட டென்னில் அநேகம பகைஞாகளை யொழிககத தககவன பொருட்டு இநதிரன எஙகளுடைய புததிராகளிடததும, மிததிராகளிடததும, எஙஙனஞ சிறபபாக இரைவானே, அதாவது எமது மநதிரோசசாரணததால் களிபபுறறு இநதிரன எஙகளுடைய மககளையும, நணபாகளையும பலவகையாக எவவாறு புகழகினறானே, அவவாறே அவன போறறததககான என மேலே கூட்டுக (1)

மநதிரம் 5

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

364. विश्वानरस्य वस्पतिमनानतस्य शवसः ।

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २

एवैश्च चर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-68-4.

விஶ்வாநரஸ்ய வஸ்பதிமநாநதஸ்ய ஶவஸ: |
ஏவைஶ்ச சர்ஷணீநாமூதீ ஹுவே ரதாநாம் ||

அந்வயம்.

विश्वानरस्य, अनानतस्य, शवसः, पतिं, वः, चर्षणीनां, एवैः, रथानां, ऊती, हुवे ॥

பதவுரை.

विश्वानरस्य	விஶ்வாநரஸ்ய	பகைஞர்கள்மேற் செல்வோனும்
अनानतस्य	அநாநதஸ்ய	சத்துருக்கட்கு வணங்காதோனும
शवसः	ஶவஸ:	ஆற்றலுக்கு
पतिं	பதிம்	இறைவனுமாகிய இந்திரனை மருத்துக்களே !
वः	வ:	உங்களுடைய
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	சேனைகளின்
एवैः	ஏவை:	நடத்தைகளோடு ( )
रथानां	ரதாநாம்	இரதங்களினுடைய
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
हुवे	ஹுவே	அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. பிரியமேத ரிஷி.

எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்குகின்ற, அல்லது, பகைஞர்கட்கு வணங்காமையை யடைச்செய்கின்ற ஆற்றலுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, ஈண்டு இந்திர சம்பந்தமுடைய மருத்துக்களுங் கூறப்படுகின்றார்கள். ஆனால், மருத்துக்கள், என்னுஞ் சொல் இல்லை அங்ஙனமாயினும், நீங்கள் என்னுஞ் சொல்லின் வலியால் பெறப்பட்டார்கள் எனக்கொள்க. மருத்துக்களே! உங்களுடைய சேனைகள் நடைப்பதுடன், அல்லது, இந்திரனுடைய சேனைகளான உங்களுடைய நடையுடன் ஒரு நிலைகள் தத்தம் உங்களுடைய இரதங்கள் செல்வதுடன் அழைக்கின்றேன் அதாவது நடந்து செல்பவர்களோடும், இரதங்களிற் செல்பவர்களோடும் (மருத்துக்களோடும்) இந்திரனை யழைக்கின்றேன் என்பது பொருள். அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களே! உங்களுடைய சேனைகளுக்குள் இரதமுடையார்கள் எக்கால் போர்க்களம் புகுகின்றார்களோ, அப்போது அவர்களுடைய அநுகூலத்தின் பொருட்டு இந்திரனை யழைக்கின்றேன் எனினுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १२
365. *सघाः यस्ते दिवो नरो धिया मर्त्तस्य शमतः ।
३ १ २र३ २ ३ २ ३२उ ३ १ २
ऊती स बृहतो दिवो द्विषो अंहो न तरति ॥ ६ ॥

இருக்கு 6-2-4.

ஸகா: யஸ்தே திவோ நரோ தியா மர்த்தஸ்ய ஶமத: ।
ஊதீ ஸ ப்ருஹதோ திவோ த்விஷோ அம்ஹோ ந தரதி ॥

அந்வயம்.

शमत॑, मर्त्तस्य, दिव., ते, धिया, नरः, सखा, स , बृहतः, दिवः, यः,
ऊती, अंहो न, द्विपः, तरति ॥

பதவுரை

शमतः	ஶமத:	அடங்கி நல்வழியிற் செல்லுகின்ற
मर्त्तस्य	மர்த்தஸ்ய	மனிதர்களுக்குள்
दिवः	திவ:	பிரகாச முதலிய குணமுடையோனாகிய
ते	தே	உன்னுடைய
धिया	தியா	துதியால்
नर.	நர:	எம்மனிதன்
सखा	ஸகா	(உன்னை) போற்றுகின்றானோ,
स.	ஸ:	அம்மனிதன்
बृहत·	ப்ருஹத:	மகானும்
दिव	திவ:	பிரகாசமுடையவனுமாகிய
य.	ய:	யாதொரு நினது
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பினால்
अंहो न	அம்ஹோ ந	பாவத்தைக் கடப்பதுபோற்
द्विप	த்விஷ:	சத்துருக்களைக்
तरति	தரதி	கடக்கின்றான்.

* ऋधद् यस्ते सुदानवे धियामर्त्त शशमते उतीष, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. பரதவாச ரிஷி.

கருமானுஷ்டானததால அடஙகிய விருததியுள்ள (தமது நெறியி லுள்ள) மனுடாகளுககுட பிரகாச முதலிய குணமுளள உனனுடைய தோத திரததால எமமனிதன (உனனைத) துதிபபோனுகினறுனே, பிரதிகிரணுகின றுனே, எனபதுமது. அவன ஒளியுடைய நினது பெரும பாதுகாபபால பாவததைதக கடபபதுபோற பகைஞாகளைத தாணடுகினறுன எனபதாம. (அவன சததுருககளாற றுனபுறுன எனபது பொருள) (6)

குறிப்பு—மூலததில 'மனிதனுடைய' எனனும ஒருமை சாதி யொருமை

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ ३ २ ३ २ ३ १ २
366. **विभोष्ट इन्द्र राधसो विभ्वी रातिः शतक्रतो ।**
१ २ ३ १ २
अथा नो विश्वचर्षणे *द्युम्नꣳ सुदत्र मꣳहय ॥ ७ ॥

இருக்கு 30-73-13.

விபொஷ்ட இந்த்ர ராதஸொ விப்வீ ராதிஃ ஶதக்ரதொ |
அதா நொ விஶ்வசர்ஷணெ த்யும்நம் ஸுதத்ர மம்ஹய ||

அந்வயம்.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !, विभोः, ते, राधसः, रातिः, विभ्वी, अथ, विश्वचर्षणे, सुदत्र !, नः, द्युम्नं, मंहय ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !	ஹெ ஶதக்ரதொ ! இந்த்ர !	அநேக கருமங்களையுடைய - இந்திர !
विभो.	விபொஃ	வியாபகனுகிய
ते	தெ	நினது
राधस.	ராதஸஃ	தனஙகளின
रातिः	ராதிஃ	கொடையானது
विभ्वी	விப்வீ	மகததாயிருககினறது.
अथ	அத	இதனுல்
विश्वचर्षणे	விஶ்வசர்ஷணெ	அனைததையுங காணகினறவனும

* द्युम्ना सुक्षत्र, எனபது இருககு.

सुदत्र !	ஸுத்ர !	மங்கல வடிவ ரகை யுடையவனு மாகிய இந்திரனே ! நீ
न	ந:	எங்கட்கு
द्युम्नं	த்யும்நம்	தனத்தைக்
महय	மம்ஹய	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. அத்திரி ரிஷி

அநேக கருமங்களையுடைய இந்திர ! நின்னுடைய தனம வழங்கலாகிய மிகுந்த கொடையானது பெரியதாம இக்காரணத்தால் அன்னத்தைப் புகாணபோய ! மங்கலமாகிய ரகையுடைய இந்திர ! நீ எங்கட்கு திரவியத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம. (7)

மந்திரம் 8.

१२ १ २ ३१ २र
367. वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपाच्चतुष्पादर्जुनि ।
२ ३ १२ ३१ २र ३ १ २र ३ १२
उषः प्रारन्नृतूंरनु दिवो ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-49-3.

வயஶ்சித்தே பதத்ரிணோ த்விபாச்சதுஷ்பாதர்ஜுநி ।
உஷ: ப்ராரந்ருதூம்ரநு திவோ அந்தேப்ய: ॥

அந்வயம்.

अर्जुनि, हे उषः!, ते, ऋतून् अनु, द्विपात्, चतुष्पात्, पतत्रिणः, वयश्चित्, दिवः अन्तेभ्यः, परि, प्रारन् ॥

பதவுரை.

अर्जुनि	அர்ஜுநி	வெண்மைநிற முடைய
हे उषः !	ஹே உஷ: !	உஷாதேவதையே !
ते ऋतून् अनु	தே ருதூந் அநு	நீ உதயமான பின்னரே
द्विपात्	த்விபாத்	மனிதர் தேவர் முதலியோர்களும்
चतुष्पात्	சதுஷ்பாத்	கோ முதலியவைகளும
पतत्रिण.	பதத்ரிண:	இறகுகளையுடைய
वयश्चित्	வயஶ்சித்	பறவைகளும
दिव अन्तेभ्यः	திவ: அந்தேப்ய:	வெளியிடங்களினின்று
परि	பரி	மேல
प्रारन्	ப்ராரந்	இனிது தொழிற்படுகின்றாகள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—8 பிரஸ்கண்ணுவ ரிஷி

வெண்மை நிறமுடைய உஷா தேவதையே! உன்னுடைய உதயத்தை யனுசரித்தே மனுடர் முதலானோர்களும், இறகால் செல்கின்ற பறவை முதலியவைகளும், வானிடங்களினின்றும் மேல் இனிது செய்கை யுடையன வாகின்றன. இரவிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த எல்லா உயிர்களும் நீ வந்ததின் பின்னரேயே தொழிற்படுகின்றன (பிரவர்த்திக்கின்றன) என்பது பொருள். (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २२३ २ ३ २ ३ १ २३ २ ३ २
368. अमी ये देवा स्थन मध्य आरोचने दिवः ।
१ २ ३२उ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २
कद्वः ऋतं कदमृतं का प्रत्ना व आहुतिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-10-52

அமீ யே தேவா ஸ்தந மத்யே ஆரோசநே திவ꞉ ।
கத்வ꞉ ருதம் கதம்ருதம் கா ப்ரத்நா வ ஆஹுதி꞉ ॥

அன்வயம்.

हे देवाः!, ये अमी, दिवः, आरोचने, मध्ये, स्थन, वः, ऋतं, कत्?, अमृतं (अनृतं,) कत्?, वः, प्रत्ना, आहुतिः, का? ॥

பதவுரை.

हे देवा.!	ஹே தேவா꞉!	இந்திரன் முதலிய தேவர்களே!
ये अमी	யே அமீ	எத்தகைய நீங்கள்
दिव	திவ꞉	பிரகாசமாகிய இரவி
आरोचने	ஆரோசநே	உதித்த விடத்து
मध्ये	மத்யே	வானில்
स्थन	ஸ்தந	நிலைக்கின்றீர்களோ, அத்தன்மையை
व	வ꞉	உங்களுடைய துதிக்கு விடயமாகிய
ऋतं	ருதம்	உண்மை (சத்தியம்)
कत् ?	கத் ?	எங்கே?
अमृत (अनृतं)	அம்ருதம் (அந்ருதம்)	பொய்மை
कत् ?	கத் ?	எங்கே?

व	வ:	உங்களுடைய
प्रत्ना	ப்ரத்னா	பண்டைக்காலத்திய
आहुति	ஆஹுதி:	ஆகுதி
का ?	கா ?	யாது ?

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—9 ஆப்யத்திரித ரிஷி

இந்திரன் முதலான தேவர்களே! எத்தகைய நீங்கள் பிரகாசமாகிய சூரியனுடைய வானுலகிலிருக்கின்றீர்களோ, அதாவது இரவியால் விளக்கப்பட்ட விடத்தில் என்பது பொருள். அத்தன்மைய உங்களுடைய தோத்திர விஷயமாகவுள்ள சத்தியம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றது? அசத்தியம் எங்கேயுள்ளது? உங்களுடைய பழமையாகிய ஆகுதி என்னேயாயிற்று? (உங்களுடைய ஈகை என்னாயிற்றென்பது பொருள்) இத்தன்மைய துன்பானுபவத்தால், என்னால் கூட்டிக்கப்பட்ட வேள்வி முழுதும் உங்களையடையவில்லையென்று அநுமானிக்கின்றேன் என்பதாம் (9)

குறிப்பு—ரண்டு அமிருதம் என்றபாலதில் இடையிலுள்ள ந காரம் ம காரமாய்த் திரிந்து அமிருத மென்றாயிற்று

மந்திரம் 10

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १२

369. **ऋचꣳ साम यजामहे याभ्यां कर्माणि कृण्वते ।**

१ २र ३ २ ३ १ २

वि ते सदसि राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः ॥ १० ॥

ருசம் ஸாம யஜாமஹே யாப்யாம் கர்மாணி க்ருண்வதே ।
வி தே ஸதஸி ராஜதோ யஜ்ஞம் தேவேஷு வக்ஷத: ॥

அந்வயம்

कर्माणि, कृण्वते, ऋच, साम, यजामहे, ते, सदसि, विराजतः,
षु, यज्ञ, वक्षत ॥

பதவுரை.

யாப்யாம்	இருக்கு, சாமம், என்னும் எந்த இரண்டு வேதங்களால்
கர்மாணி	தோத்திரம் முதலிய கருமானுட்டானங்களை
க்ருண்வதே	செய்கின்றார்களோ,

ऋचं साम	ருசம் ஸாம	அந்த, இருக்கையும், சாமத்தையும்,
यजामहे	யஜாமஹே	ஆராதிக்கின்றோம்
ते	தே	அந்த இருக்கும் சாமமும்
सदसि	ஸதஸி	வேட்போர் கழகத்தில்
विराजत	விராஜத:	தோத்திர முதலியவைகளாக விளங்குகின்றன
देवेषु	தேவேஷு	இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்தில்
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேள்விப்பாகத்தை(யுஞ)
वक्षत.	வக்ஷத:	சேர்ப்பிக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—10 வாமதேவ ரிஷி.

இருக்கோதுவோரும், சாமம் பாடுவோரும், மந்திரம், துதி முதலியவைகளை இருக்குச் சாமமெனனும் எவ்விரண்டு வேதங்களாற் செய்கின்றார்களோ, அந்த இருக்கையும், சாமத்தையும் நாங்களாராதிக்கின்றோம். அந்த இருக்குஞ் சாமமும், வேட்போர்கூட்டத்தில் (சதோமண்டபத்தில்) தோத்திரமாகவும் மந்திரமாகவும் நன்கு விளங்குகின்றன அவ்விருக்குச் சாமங்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடத்தில் வேள்விப்பாகத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றன என்பதாம் (10)

இரண்டாவது கண்டம்.

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—3

பதினொரு மந்திரங்களாலானது

இதிலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களில், 10-ம, 11-க்கு, இந்திரன, 9-க்கு வான, மண, தேவதைகள 1, 9, 11-க்கு, சக்தி, சந்தம, 10-க்கு, மகாபங்தி 1, 9, 11-க்கு, நிஷாதம 10-க்கு, பஞ்சமம சுரம.

மந்திரம் 1

२ ३ १२ ३१२३ १२ ३१ ३१ ३१२ ३१२
370. विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरः सजूस्ततक्षुरिन्द्रं जजनुश्च राजसे ।
२ ३ १२ ३२ ३१ ३१ २ ३१ १
*क्रत्वे वरे स्थेमन्यामुरीमुतोग्रमोजिष्ठं तरसं तरस्विनम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-67-10.

விஶ்வா: ப்ருதநா அபிபூதரம் நர: ஸஜூஸ்ததக்ஷுரிந்த்ரம் ஜஜ[நுஶ்ச ராஜஸே ।
க்ரத்வே வரே ஸ்தேமந்யாமுரீமுதோக்ரமோஜிஷ்டம் தரஸம் தர[ஸ்விநம் ॥

அந்வயம்.

नरः, विश्वाः, पृतना, सजूः, अभिभूतरं, इन्द्रं, ततक्षुः, च, राजसे, जजनुः, उत, क्रत्वे, वरे, स्थेमनि, आमुरी, उग्रं, ओजिष्ठ, तरस, ॥

பதவுரை.

नर	நர:	[illegible]
विश्वाः	விஶ்வா:	[illegible]
पृतना	ப்ருதநா:	சேனைகளை
सजू.	ஸஜூ:	ஒன்றுகூடி
अभिभूतर	அபிபூதரம்	பகைவர்களை மிகுந்தும் அடக்குகின்ற
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
ततक्षु.	ததக்ஷு:	படைகளைக் கைக்கொண்டொழியச் செய்தன.

च	அ	மற்றும், துதிப்போர்கள்
राजसे	ராஜஸே	பிரகாசத்தின் பொருட்டு இரவியாகிய இந்திரனை
जजनु	ஜஜநு:	துதி முதலியவைகளால் தமது வேள்வியில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.
उत	உத	மற்றும்,
क्रत्वे	க்ரத்வே	விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய செய்கையின் பொருட்டு,
वरे	வரே	மேலாகிய
स्थेमनि	ஸ்தேமநி	நிலைத்த விடத்திலுள்ள
आमुरीं	ஆமுரீம்	பகைஞரைக் கொல்வோனும்
उग्रं	உக்ரம்	தீவிர இயற்கையனும்
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்டம்	பேரொளியுடையவனும்
तरसं	தரஸம்	மிகுந்த ஆற்றலுடையவனும்
तरस्विनं	தரஸ்விநம்	விரைவுடையோனுமாகிய இந்திரனைத் துதிக்கின்றார்கள்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1.

வியாபகமாகிய, அல்லது, பரந்துள்ள போரைச் செய்கின்ற சேனைகள் ஒன்று கூடியதாயப் பகைஞர்களை முழுதும் அடக்குகின்ற இந்திரனை ஆயுத முதலியவைகளாற் கூர்மையாக்கின (படைகளைக் கைக்கொண்டவனாகச் செய்தன என்பது பொருள்.) அல்லது 'பிருதனு' என்றது உயுத்தம், பிருதனு போர் என்பது நிகண்டாமாதலின் எல்லாப் போர்களையுந் தாழ்மைப் படுத்தும் இந்திரனை, ஏனைய துதியாளர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒன்றுகூடி தோத்திரங்களால் கூர்மைப்படுத்தினார்கள் என்பதாம் அல்லது, வேட்போர்கள் அவி கொடுத்தலால் வீரியமுடையவனாகச் செய்கின்றார்கள் எனினுமாம். அன்றியும், துதிப்போர்கள் தமது பிரகாசத்தின்பொருட்டுச் சூரியனாகிய இந்திரனைத் தமது வேள்வியில் தோத்திர மந்திரங்களால் உண்டாக்கினார்கள். மற்றும், விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய தம்முடைய செய்கையின் பொருட்டு, நிலைத்த உயர்ந்த இடத்திலுள்ளவனும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்றவனுமாகிய இந்திரனைத், தமது தன்லாபத்தின் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் என்பது பொருள் எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின்? உக்கிரமும், ஒளியும், பேராற்றலும், பகைஞர்களைக் கொல்ல ஆற்றலும், விரைவும் உடையானை துதிக்கின்றார்கள் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க என்பதாம். (1)

குறிப்பு —क्रत्वा वरिष्ठ वर आमुरि, என்பது இருக்கு

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ २ उ ३ २ उ ३ १ २ ३ २ ३ २
371. श्रत्ते दधामि प्रथमाय मन्यवे *अहन्यद्दस्युं नर्यं विवेरपः ।
३ २ उ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
उभे यत्त्वा †रोदसी धावतामनु भ्यसाते शुष्मात् पृथिवीचिदद्रिवः ॥

இருக்கு 10-347-1

𑌶𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌅𑌹𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌨𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇
[𑌰𑌪𑌃 ।
𑌉𑌭𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁 𑌭𑍍𑌯𑌸𑌾𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
[𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌚𑌿𑌦𑌦𑍍𑌰𑌿𑌵𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः!, ते, प्रथमाय, मन्यवे, श्रद्धामि, यत्, दस्युं, अहन्, नर्य्यं, अप, विवे., यत्, उभे, रोदसी, त्वा अनुधावता, पृथिवी चित्, ते, शुष्मात्, भ्यसाते ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः!	𑌹𑍇 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌵𑌃!	வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திர !
ते	𑌤𑍇	உன்னுடைய
प्रथमाय	𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌯	முக்கியமாகிய
मन्यवे	𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇	கோபத்தின் பொருட்டு
श्रद्धामि	𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌿	அன்பு செய்கின்றேன்.
यत्	𑌯𑌤𑍍	எந்த கோபத்தால்
दस्यु	𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌂	இடையூறு செய்யும் அசுரனைக்
अहन्	𑌅𑌹𑌨𑍍	கொன்றனையோ,
नर्यं	𑌨𑌰𑍍𑌯𑌂	அவனை முழுதும் கொன்றுவிட்டு
अपः	𑌅𑌪𑌃	மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட நீரை
विवे.	𑌵𑌿𑌵𑍇𑌃	இவ்வுலகிற்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனையோ,
यत्	𑌯𑌤𑍍	எப்போது (அக்கோபத்தின் பொருட்டு)
उभे	𑌉𑌭𑍇	இரண்டாகிய

* अहन्यद्वृत्रं, † भवतो रोदसी अमुरेजते, என்பன இருக்கு

रोदसी	ரோத₃ஸீ	மண்ணும் விண்ணும்
त्वा अनुधावतां	த்வா அநுதா₄வதாம்	நின்வசமாகின்றனவோ, அக்கால்
पृथिवीचित्	ப்ருதி₂வீசித்	நிறைந்த வானமும்
ते	தே	நினது
शुष्मात्	ஶுஷ்மாத்	வலியினின்று
भ्यसाते	ப்₄யஸாதே	பயமடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. சுவேத சைலூஷி ரிஷி.

வச்சிராயுதமுடைய இந்திர! முக்கியமாகிய நினது கோபத்தின் பொருட்டு அன்பு செலுத்து (வழிபடு)கின்றேன். அல்லது, உனது பிரகாசத்தின் பொருட்டு அன்பு செலுத்துகின்றேன். எக்கோபத்தினால் கருமங்கட்கிடையூறு செய்த அசுரனைக் கொன்றனையோ, (அடியோடு தொலையுமாறு கொன்று மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட மழைகளை இவ்வுலகத்திற்குக் கொண்டுவந்தனையோ,) அக்கோபத்தின் பொருட்டு என்ச் ஸ்தோத்திரங்கொள்க. வானுலகம், மண்ணுலகம் என்னும் இரண்டும் நின்னைப் பின்றொடர்ந்துள்ளன. அதாவது நினது அதீனமாயிருக்கின்றன என்பது பொருள். மற்றும், விரிந்த ஆகாயமும் உனனுடைய ஆற்றலினின்றும் பயமடைகின்றது. அதாவது பயத்தால் நடுங்குகின்றது என்பதாம்.

'ப்ருதிவீசித்' என்பது அந்தரிக்ஷம் என நிகண்டின் 1-3-9 சூத்திரங் கூறுகின்றது. (2)

மந்திரம் 3.

३२३ २ ३ १२३ १२ ३२उ ३ १ २र २ १ २
372. समेत विश्वा ओजसा पतिं दिवो य एक इद्भूरतिथिर्जनानाम् ।
२ ३ १ २र ३ १ २३ १ २३ १ २र ३ २३ २
स पूर्व्यो नूतनमाजिगीषन्तं वर्त्तनीरनुवावृत एक इत् ॥ ३ ॥

ஸமேத விஶ்வா ஓஜஸா பதிம் தி₃வோ ய ஏக இத்₃பூ₄ரதிதி₂ர்ஜநா [நாம் |

ஸ பூர்வ்யோ நூதநமாஜிகீ₃ஷந்தம் வர்த்தநீரநுவாவ்ருத [ஏக இத் ||

அந்வயம்.

हे विश्वाः!, दिवः, ओजसा, पति, समेत, यः, एक इत्, जनानां, अतिथिः, भूः, पूर्व्यः, सः, आजिगीषन्तं, नूतनं, एक इत्, वर्त्तनीः, ॥

பதவுரை.

हे विश्वाः!	ஹே விஶ்வா:!	சனங்களே! நீவிர்
दिव.	திவ:	சுவாக்கத்திற்கு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
पतिं	பதிம்	இறைவனாகிய இந்திரனைத்
समेत	ஸமேத	துதிகளாலும், அவிகளாலும் இனிது அடைவீர்களாக.
यः	ய:	எவ்விந்திரன்
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
जनानां	ஜநாநாம்	வேள்வித் தலைவர்கட்கு
अतिथि.	அதிதி:	அதிதி (விருந்து) போல
भू	பூ:	பிரியன் ஆகின்றானோ,
पूर्व्यः	பூர்வ்ய:	பழையோனாகிய
सः	ஸ:	அவ்விந்திரன்
आजिगीषन्तं	ஆஜிகீஷந்தம்	தனது பகைஞரை வெல்லும் வேட்கையுடைய
नूतनं	நூதநம்	இக்காலத்திய துதிப்போர்களை
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
वर्त्तनी.	வர்த்தநீ:	வெற்றி வழியில்
अनुवावृते	அநுவாவ்ருதே	நடத்துகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

சனங்களே! நீவிர் சுவாக்கத்திற்கு வலி மிகுந்த இறைவனாகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும் அவியாலேனும் இனிது அடைவீர்களாக. இந்திரன் ஒருவனாகவே விருந்து வேள்வித் தலைவர்கட்கு அதிதி போன்று அன்பனாகின்றான் அதாவது அன்பியாகிய அவ்விந்திரன் தனது பகைஞர்களை வெல்ல விரும்பிய இக்காலத்திய துதிப்போர்களை, தான் ஒருவனாகவே வெற்றி மார்க்கத்தில் நடாத்துகின்றான் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३१ २ ३ २ ३१ २ ३ २ ३२ ३ १ २
373. इमे ते इन्द्र ते वयं पुरुष्टुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।
२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
न हि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव *प्रतितद्धर्य्य नो वचः ॥

இருக்கு 1-57-4.

* प्रति नो हर्य तद्वच, என்பது இருக்கு

இமே த இந்த்ர தே வயம் புருஷ்டுத யே த்வாரப்ய சராமஸி
[ப்ரபூவஸோ |
ந ஹி த்வதந்யோ கிர்வணோ கிர: ஸகத் க்ஷோணீரிவ ப்ரதி
[தத்தர்ய நோ வச: ||

அநவயம

हे प्रभूवसो!, पुरुष्टुत, इन्द्र!, त्वा आरभ्य, ये, चरामसि, ते इमे वय, ते, गिर्वणः, त्वदन्य., गिर., न हि, सघत्, तत्, नः, वच , क्षोणी. इव, प्रतिहर्य ॥

பதவுரை.

प्रभूवसो!	ப்ரபூவஸோ!	மிகுநத தனமுளளவனும
पुरुष्टुत!	புருஷ்டுத!	பலராற றுதிககபபடடவனுமாகிய
इन्द्र!	இந்த்ர!	இநதிரனே!
त्वा आरभ्य	த்வா ஆரப்ய	நினனைப பறறிககொணடே
ये	யே	எததகைய நாஙகள
चरामसि	சராமஸி	வேளவியில முடலகினறேமோ,
ते इमे वयं	தே இமே வயம்	அததகைய இநத நாஙகள
ते	தே	நினனுடையவாகவே யாகினறேம
गिर्वणः!	கிர்வண:!	மநதிரஙகளாற றுதிககததகக இநதிர!
त्वदन्य	த்வதந்ய:	நினனைததவிரதது வேறு யாரும
गिर	கிர:	துதிபபதறகு
न हि सघत्	ந ஹி ஸகத்	எமககுக கிடைததிலா.
तत्	தத்	ஆதலின
न	ந:	எஙகளுடைய
वचः	வச:	தோத்திரஙகளை
क्षोणी· इव	க்ஷோணீ: இவ	தரையானது விருமபுவதுபோல
प्रतिहर्यं	ப்ரதிஹர்ய	(நீ) ஏறறுககொளவாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம—3. இருககு—4. சவய ஆஙகிரச ரிஷி.

மிகுநத தனமுடைய இநதிரனே! இதனுனே அநேக வேள்வித் தலைவாகளால துதிககபபடடோய! எநதகைய நாஙகள, நினனைப பறறுக கோடாககககொண்டு வேளவியிற பிரவிருததிககினறேமோ, அநதகைய நாங

கள் அத்தனையையும் நின்னுடையவாக்கேயாகின்றோம். தோத்திரத்தாற் போற்றத்தக்க இந்திர! நின்னை யொழிந்து துதி செய்ய வேறு யாரும் எமக்குக் கிடைத்திலர். இதனால் நீ எங்களுடைய தோத்திரமாகிய வாக்குக்களை, தரையானது தன்னுடைய உயிர்வர்க்கங்களை விரும்புமாறு விரும்புவாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

374. चर्षणीधृतं मघवानमुक्थ्या३मिन्द्रं गिरो बृहतीरभ्यनूषत ।
वावृधानं पुरुहूतꣳ सुवृक्तिभिरमर्त्यं जरमाणं दिवे दिवे ॥ ५ ॥

இருக்கு 3-51-1.

சர்ஷணீத்ருதம் மகவாநமுக்த்யமிந்த்ரம் கிரோ ப்ருஹதீரப்ய
[நூஷத ।
வாவ்ருதாநம் புருஹூதம் ஸுவ்ருக்திபிரமர்த்யம் ஜரமாணம்
[திவே திவே ॥

அந்வயம்.

चर्षणीधृत, मघवान, उक्थ्य, वावृधानं, पुरुहूत, अमर्त्य, सुवृक्तिभिः, दिवे दिवे जरमाण, इन्द्रं, बृहती , गिर , अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

चर्षणीधृतं	சர்ஷணீத்ருதம்	விரும்பிய பயனையளித்துக் காப்பாற்றுபவனும்
मघवान	மகவாநம்	அன்னத்தை, அல்லது, வெள்ளியை யுடையோனும்
उक्थ्य	உக்த்யம்	புகழப் படுபவனும்
वावृधान	வாவ்ருதாநம்	வலி, பொருள் முதலியவைகளால் வளர்பவனும்
पुरुहूत	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்படுபவனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறப்பிலாதோனும்
सुवृक्तिभिः	ஸுவ்ருக்திபிः	அழகிய துதிகளால்
दिवे दिवे जरमाण	திவே திவே ஜரமாணம்	நாடோறுந் துதிக்கப்பட்டவனுமாகிய

इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
बृहती:	ப்ருஹதீ:	மிகுதியான
गिर	கிர:	என்து துதி வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	பலவகையாலும் துதிப்பனவாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3, இருக்கு—5 விசுவாமித்திரர் துதிக்கின்றார்.

விரும்பிய பயனைக் கொடுத்தலால் மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோனும், ஆற்றலையுடையவனும், தனம், வேள்விகளை யுடையவனும், மந்திரங்களால் துதிக்கத்தக்கோனும், வலியாலும், தனம் முதலிய சம்பத்துக்களாலும், ஒவ்வொரு கணத்திலும் விருத்தியாகுவோனும், அநேக துதியாளர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், இறப்பிலாதோனும், அழகிய தோத்திர வாசகங்களால் ஒவ்வொரு நாளும் போற்றத்தக்கோனுமாகிய அத்தகைய இந்திரனைப் பல்வாற்றானும் எமது தோத்திரமாகிய விரிந்துள்ள வாக்குகள் அனைத்தும் துதிப்பனவாகுக (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ ३ ३ १ २

375. अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वर्युवः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।

१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

*परिष्वजन्त जनयो यथा पतिं मर्य्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥६॥

இருக்கு 10-43-1.

அச்சா வ இந்த்ரம் மதய: ஸ்வர்யுவ: ஸத்ரீசீர்விச்வா உசதீரநூஷத ।
பரிஷ்வஜந்த ஜநயோ யதா பதிம் மர்ய்யம் ந சுந்த்யும் மகவாந
[மூதயே ॥

அந்வயம்

जनयः, यथा, मर्य्यं पतिं, न, शुन्ध्यु, मघवानं, ऊतये, परिष्वजन्त, वः, स्वर्युवः, सध्रीचीः, विश्वाः, उशतीः, मतयः, इन्द्रं, अच्छानूषत ॥

பதவுரை

जनयः	ஜநய:	மனைவியானவள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
मर्य्यं पतिं	மர்ய்யம் பதிம்	கொழுநனாகிய ஒருவனையும்,
न	ந	மற்றும்.

* परिष्वजत, என்பது இருக்கு

शुन्ध्युं	ஶுந்த்⁴யும்	சுததனாகிய
मघवानं	மக⁴வாநம்	தனமுடையானையும
ऊतये	ஊதயே	தனது பாதுகாபபின பொருட்டு
परिष्वजन्त	பரிஷ்வஜந்த	கட்டி யணைததுககொளகினறுனோ, அஃதொபப
स्वयुव.	ஸ்வயுவ:	சுவாககததோடு சோககினறவைகளும
सध्रीचीः	ஸத்⁴ரீசீ:	(தமமுள) கூடினவைகளும
विश्वा.	விஶ்வா:	நிறைவானவைகளும
उशतीः	உஶதீ:	விருமபியவைகளுமான
व.	வ:	உஙகளுடைய
मतय	மதய:	தோததிரஙகள
इन्द्र	இந்த்³ரம்	இநதிரனை
अच्छानूषत	அச்சா²நூஷத	நாறபுறததும அணைநதுகொளகினறன.

சாயண பாடியம்

கணடம—3. இருககு—6. கிருஷண ஆஙகிரச ரிஷி

சுவாககததோடு சேரவைபபவைகளும, (தமமுள) கூடினவைகளும, வியாபகமானவைகளும, விருமபுபவைகளுமான தோததிரஙகள, இநதிரனாகிய ஈசுரனைச சூழநதுகொளகினறன. அனறியும, மனைவியானவள் கொழுநனாகிய மனிதனையும, மறறும, தோடமறற தனமுடையோனையும, தமது பாதுகாபபின பொருட்டு அணைததுக கொளகினறுனோ, அதுபோல, இநதிரனை எனது துதிகள சூழநது அணைததுக கொளகினறன எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१ २उ ३१ २ १२ ३ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
376. अभि त्यं मेषं पुरुहूतमृग्मियमिन्द्रं गीर्भिर्मदता वस्वो अर्णवम् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र
यस्य द्यावो न विचरन्ति मानुषं भुजे मंहिष्ठमभि विप्रमर्चत ॥

இருககு 3-53-1.

அபி⁴ த்யம் மேஷம் புருஹூதம்ருக்³மியமிந்த்³ரம் கீ³ர்பி⁴ர்மத³தா வஸ்வோ [அர்ணவம் ।
யஸ்ய த்³யாவோ ந விசரந்தி மாநுஷம் பு⁴ஜே மம்ஹிஷ்ட²மபி⁴ விப்ர [மர்சத ॥

அந்வயம்.

त्यं, मेषं, पुरुहूतं, ऋग्मियं, वस्वः अर्णवं, इन्द्रं, गीर्भिः, अभिमदत, यस्य, मानुषं, द्यावः, न, विचरन्ति, भुजे, महिष्ठ, विप्रं, अभ्यर्चत ॥

பதவுரை.

त्यं	த்யம்	கீர்த்தி பெற்றவனும்,
मेषं	மேஷம்	சத்துருக்களோடு வைரமுள்ளவனும்
पुरुहूत	புருஹூதம்	பலராலழைக்கப்படுபவனும்
ऋग्मियं	ருக்மியம்	மறைமந்திரங்களாற் றுதிக்கப்படுபவனும்
वस्व अर्णव	வஸ்வ: அர்ணவம்	தனத்திற்கு இருப்பிடத்தனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை, துதிப்போர்கள்! நீவிர்
गीर्भिः	கீர்பி:	துதிகளால்
अभिमदत	அபிமதத	ஒருமையொடு களிப்படையச் செய்வீர்களாக.
यस्य	யஸ்ய	எவ் விந்திரனுக்கு
मानुषं	மாநுஷம்	மனிதர்களது இனிய கருமங்கள்
द्याव. न	த்யாவ: ந	யாவர்கட்கும் இனிதாகிய இரவியின் கிரணம்போன்று
विचरन्ति	விசரந்தி	விசேடமாய் இருக்கின்றனவோ,
भुजे	புஜே	போகத்தின் பொருட்டு
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	விருத்தியடைபவனும்
विप्रं	விப்ரம்	ஞானறிவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைப்
अभ्यर्चत	அப்யர்சத	பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சக்கிய ரிஷி.

புகழுடையவனும், சத்துருக்களோடு வைரமுடையானும், அல்லது (மேஷம், என மூலத்திய சொல்லிருத்தலின்) கண்ணுவருடைய புத்திரன் மேதாதிதி என்னும் வேள்வித்தலைவனைக் குறித்து இந்திரன் ஆடாகவந்து அவருடைய சோமரசத்தை யருந்தினன். அதுபற்றி இந்திரனை ஆடு எனச் சொல்லினன், அது கொண்டு இப்போதும் இந்திரன் ஆடு எனப்படுகின்றான். "மேதாதிதி மேடம" என சுப்பிரமணிய மந்திரத்தின் ஒரு பாகத்திற்

குள்ள உரையாகிய பிராமணமும் (மறையின் ஒரு பாகமும்) கூறுகின்றது. அதாவது மேதாதிதியாகிய கண்ணுவரை இந்திரன் ஆடாக வடைந்து சோமரசத்தை பருகினான் என்பதாம். அநேக வேள்வித் தலைவர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், மறையோர்களால் துதிக்கப்படுவோனும், அல்லது, மறை மந்திரங்களால் உரைக்கப்படுவோனும், தனங்களுக்கொரு நிலைக்களனும், என்னும் இத்தன்மைய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை, துதிப்போர்களே! நீவிர் ஸ்தோத்திரங்களால் ஒருமை யடையச் செய்து களிப்புறுமாறு செய்வீர்களாக. மக்கட்கெல்லாம் எவ்விந்திரனுடைய இனிமையான கருமங்கள் சிறப்பாக இருந்தனவோ, (அவ்விந்திரனை எனக் கூட்டுக,) இரவியின் கிரணங்கள் யாவர்க்கும் இனிமையாவன போன்றென்க, ஈண்டோருவமையாம் (இந்திரனுடைய கருமங்கள் அனைவர்க்கும் இனியவைகளேயாம் எனக) போகத்தின் பொருட்டு விப்பிரர் விருத்தியாகுபவனும், கூரிய உணர்வுடையானுமாகிய இந்திரனை நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக என்பது பொருள். (7)

மந்திரம் 8.

१उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २र

377. त्यꣳ सु मेषं महया स्वर्विदꣳ शतं यस्य सुभ्वः साकमीरते ।

२ ३ २र ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

अत्यं न वाजꣳ हवनस्यदꣳ रथमेन्द्रं ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः॥८॥

இருக்கு 1-52-1.

த்யம் ஸு மேஷம் மஹயா ஸ்வர்விதம் சதம் யஸ்ய ஸுப்வ: ஸாக [மீரதே ।

அத்யம் ந வாஜம் ஹவநஸ்யதம் ரதமேந்த்ரம் வவ்ருத்யாமவஸே ஸு [வ்ருக்திபி: ॥

அந்வயம்.

यस्य, सुभुवः, साकं, ईरते, मेषं, स्वर्विदं, रथं, अत्यं वाजं न, हवनस्यदं, त्यं, इन्द्रं, अवसे, सुवृक्तिभि, सुमहय, शत, आववृत्याम् ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவனுக்கு
सुभुव साकं	ஸுபுவ: ஸாகம்	நன்கு வெளிப்பட்டுக்
ईरते	ஈரதே	கிடைக்கின்றனவோ அவனுடைய சத்ருக்களிடத்தும
मेषं	மேஷம்	பசையுடையவனும

स्वर्विदं	ஸ்வர்விதம்	தனத்தை, வானை, அறிந்தோனும் அல்லது, அடைந்தோனும்
रथं	ரதம்	இரதத்தைப்போல வேண்டிய இடத்திற் சேர்ப்போனும்
अत्यं वाजं न	அத்யம் வாஜம் ந	செல்லப்பழகிய குதிரைபோல
हवनस्यदं	ஹவநஸ்யதம்	வேள்வியினபால் விரைவிற் செல்வோனுமாகிய
त्यं इन्द्रं	த்யம் இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை,
अवसे	அவஸே	எம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு
सुवृक्तिभि:	ஸுவ்ருக்திபி:	அரிய தோத்திரங்களால்
सुमहय	ஸுமஹய	பூசிப்பாயாக
शतं	ஶதம்	நூறு முறை
आववृत्यां	ஆவவ்ருத்யாம்	வலம் வருகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சகதிய ரிஷி.

புகழ்பெற்ற சத்துருக்களோடு வைரமுள்ளவனும், சூரியனை, அல்லது, சுவர்க்கத்தை அறிந்தவனும், அல்லது, அடைந்தோனும், அல்லது, தனத்தை யடைவிப்போனுமாகிய இந்திரனை, வேட்போய்! நீ இனிது ஆராதிப்பாயாக. எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின், இரதம்போல விரும்பிய இடத்திற் சேர்ப்போனை, மற்றும், அழைப்பதை முன்னிட்டு, அல்லது, வேள்வியைக் குறித்து விரைவிற் செல்வோனை அங்ஙனஞ் செல்வதிலுவமை — செல்வதற்குப் பழகிய குதிரை போன்றென்ன எவ் விந்திரனுக்கு யான் நூறு முறை சுற்றுகின்றேனோ, (வலம் வருகின்றேனோ,) அத்தன்மைய இந்திரனைப் பூசிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २३ १२ ३१२

378. घृतवती भुवनानामभिश्रियोर्वी पृथ्वी मधुदुघे सुपेशसा ।

१२ ३ १२र ३ १२ ३ १२ ३२३ १२

द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरि रेतसा ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-70-1

க்ருதவதீ ஭ுவநாநாமபிஶ்ரியோர்வீ ப்ருத்வீ மதுதுகே ஸுபே[ஶஸா ।

த்யாவாப்ருதிவீ வருணஸ்ய தர்மணா விஷ்கபிதே அஜரே பூரி[ரேதஸா ॥

அந்வயம்.

द्यावापृथिवी, घृतवती, भुवनानां, अभिश्रिये, उर्वी, पृथ्वी, मधुदुघे, सुपेशसा, वरुणस्य, धर्मणा, विष्कभिते, अजरे, भूरि रेतसा ॥

பதவுரை.

द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானுலகு மண்ணுலகங்கள்
घृतवती	க்ருதவதீ	நீரையுடையன. (அவை)
भुवनानां	புவநாநாம்	பிராணிகட்கு
अभिश्रिये	அபிஸ்ரியே	ஆசிரயிக்கத்தக்கனவாம்.
उर्वी पृथ्वी	உர்வீ ப்ருத்வீ	காரியங்களாக விரிந்தவைகளும்
मधुदुघे	மதுதுகே	நீரைத் தருபவைகளும்.
सुपेशसा	ஸுபேஸஸா	அழகிய வடிவுடையவைகளுமான அவைகள்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	வருண தேவதையினுடைய வலிமையைத்
धर्मणा	தர்மணா	தாங்குதலினாலே
विष्कभिते	விஷ்கபிதே	நிலைத்தவைகளும்
अजरे	அஜரே	நித்தியங்களுமான
भूरि रेतसा	பூரி ரேதஸா	அநேகம் வித்துக்களையுடையன.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

வானுலகு மண்ணுலகுகள் இரண்டும் நீரையுடையன. அவைகள் பூதங்கட்குப் பற்றுக்கோடாகின்றன என்பது எல்லா வகையாலு முணரப்பாலது. மற்றும், விரிவையுடையன, காரிய வடிவமாயப் பரந்துள்ளன, நீரைத் தருவன, அழகிய வடிவத்தையுடையனவுமாம். அவைகள் இத்தரையில் எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற வருணனுடைய எல்லாம் வல்ல வேறோர் ஆற்றலாகிய தருமத்தை (தன்மையை)த் தாங்கிய விடத்தில் கெடாது நிலைத்த அநேக காரியங்களை யுண்டாக்குகின்றன என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २

319. उभे यदिन्द्र रोदसी आपप्राथोषा इव

३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २

महान्तं त्वा महीनाꣳ सम्राजं चर्षणीनाम् ।

३ १ २र ३ १ २र

देवी जनित्र्यजीजनद्भद्रा जनित्र्यजीजनत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-13-4.

உபே யதிந்த்ர ரோதஸீ ஆபப்ராதோஷா இவ
மஹாந்தம் த்வா மஹீநாம் ஸம்ராஜம் சர்ஷணீநாம் |
தேவீ ஜநித்ர்யஜீஜநத்பத்ரா ஜநித்ர்யஜீஜநத் ||

அந்வயம்

हे इन्द्र!, उभे रोदसी, उषा इव, यत्, आपप्राथ, महीना, महान्त, चर्षणीनां, सम्राज, इन्द्र, त्वा, देवी जनित्री, अजीजनत्, अजीजनत्, भद्रा, जनित्री ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகு இரண்டையும்
उषा इव	உஷா இவ	உஷா தேவதை தனது ஒளியால் உலகனைத்தையும் பூரணமாக்கல் போல
यत्	யத்	எந்த நீ
आपप्राथ	ஆபப்ராத	தனது பிரகாசத்தால் நிறையப் பண்ணுகின்றனையோ,
महीना	மஹீநா	மேன்மையுடைய
महान्तं	மஹாந்தம்	பெரியோனும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்கு
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இறைவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனென்னும்
त्वा	த்வா	(அந்தனையுடைய) நின்னை.
देवी जनित्री	தேவீ ஜநித்ரீ	தேவர்கட்கு அன்னையாகிய அதிதி தேவியார்
अजीजनत्	அஜீஜநத்	பெற்றனர்.
अजीजनत्	அஜீஜநத்	அந்தனையுடைய புதல்வனைப் பெற்ற காரணத்தால் (அவர்)
भद्रा	பத்ரா	சிறந்த
जनित्री	ஜநித்ரீ	அன்னையாராயினார்.

ஸாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—3. இருக்கு—10. மேதாதிதி ரிஷி, மஹாபங்திச்சந்தம்.

இந்திரனே! உஷா தேவதை தனது ஒளியால் உலகனைத்தையும் நிறையச் செய்வதுபோல எந்த நீ வானையும் மண்ணையும் தனது பிரகாசத்தால்

நிறைகின்றனையோ! அத்தகைய தேவர்கட்குத் தேவனும், மனிதர்கட்கெல்லாம் இறைவனுமாகின்ற இந்திரனென்னும் நினைப்பெற்று, தேவர்கட்கு அன்னையாராகிய அதிதி தேவியார் இத்தன்மைய நினைப்பெற்ற காரணத்தால் பெருங் கீர்த்தியுடையவராயினார் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

२ ३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३ १ २

380\. प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्नृजिश्वना ।

३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२

अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तꣳ सख्याय *हुवेमहि ॥ ११ ॥

இருக்கு 8-69-1.

ப்ர மந்தி³நே பிதுமத³ர்சதா வசோ ய꞉ க்ருஷ்ணக³ர்பா⁴ நிரஹந்ந்ருஜிஶ்வநா ।

அவஸ்யவோ வ்ருஷணம் வஜ்ரத³க்ஷிணம் மருத்வந்தம் ஸக்²யாய ஹுவேமஹி ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!) यः, ऋजिश्वना, कृष्णगर्भाः, निरहन्, मन्दिने, पितुमत्, वचः, प्रार्चत, वृषण, वज्रदक्षिणं, मरुत्वन्त, अवस्यवः, सख्याय, हुवेमहि ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ꞉!)	(வேட்போர்களே! நீவிர்)
यः	ய꞉	எவ்விந்திரன்
ऋजिश्वना	ருஜிஶ்வநா	இருசுவி, என்னும் ரிஷியுடன்
कृष्णगर्भाः	க்ருஷ்ணக³ர்பா⁴꞉	கிருஷ்ணன், என்னும் அசுரனது கருப்பிணி மனைவியுட
निरहन्	நிரஹந்	கொன்றனனோ,
मन्दिने	மந்தி³நே	துதிக்கத்தகுரிய அவ் விந்திரன் பொருட்டு
पितुमत्	பிதுமத்	அவியாகிய அன்னத்தோடுகூடிய
वचः	வச꞉	துதியை

* हुवामहे, என்பது இருக்கு.

प्रार्चत	ப்ரார்சத	முழக்கமாய்ச் சொல்வீர்களாக.
वृषणं	வ்ருஷணம்	விரும்பியதைப் பொழிகின்றவனும்
वज्रदक्षिणं	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலக்கையில் வச்சிராயுதந்தாங்கியவனுமாகிய
मरुत्वन्तं	மருத்வந்தம்	இந்திரனை
अवस्यवः	அவஸ்யவ:	காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்னு மிச்சையுடைய யாங்கள்
सख्याय	ஸக்யாய	நண்பன்போல உதவிபுரியுமாறு
हुवेमहि	ஹுவேமஹி	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இம்மந்திரம் கருப்பசிராவிணி யுபநிடதம

வேட்போர்களே! நீவிர் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க இந்திரன் பொருட்டு அவிகளென்னும் அன்னங்களோடுகூடிய துதியாகிய வாக்கை முழக்கமாய்ச் சொல்வீர்களாக. யாதொரு இந்திரன் இருசிவி என்னும் இராசரிஷியாகிய நண்பரோடு கூடியவனாய், கிருஷ்ணன் என்னும் ஒரு அசுரனது மனைவியைக் கொன்றனனோ, அவன் பொருட்டெனக. அதாவது கிருஷ்ணன் என்னும் அசுரனையும், அவனுக்குப் புதல்வன் உதியாவண்ணம், கருப்பங்கொண்ட அவனுடைய மனையாளையும் இந்திரன் கொன்றனன் என்பதாம். அவ்விந்திரன் பொருட்டு துதிவாக்கை முழங்குவீர்களாக என மேற்கூட்டுக. தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்னு மிச்சையுடைய நாங்கள் வேண்டியதை மழைபோற் பெய்கின்றவனும், வலக்கையில் வச்சிரங்கொண்டவனுமாகிய இந்திரனை நண்பன்போன்று உதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றோம். (11)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—1. கண்டம்—1

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २उ ३क

381. इन्द्र सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २

विदे वृधस्य *दक्षस्य महांहि षः ॥ १ ॥

இந்த்ர ஸுதேஷு ஸோமேஷு க்ரதும் புநீஷ உக்த்யம் |
விதே வ்ருதஸ்ய தக்ஷஸ்ய மஹாம்ஹி ஷ꞉ ||

அந்வயம்

हे इन्द्र !, सोमेषु सुतेषु, वृधस्य, दक्षस्य, विदे, क्रतु, उक्थ्यं, पुनीषे, सः, महान् हि ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
सोमेषु सुतेषु	ஸோமேஷு ஸுதேஷு	சோமரசம் பிழிந்தெடுத்துவிட்டது (அதைப் பருகிக்கொண்டு)
वृधस्य	வ்ருதஸ்ய	பெருக்கச் செய்கின்ற
दक्षस्य	தக்ஷஸ்ய	ஆற்றலின்
विदे	விதே	இலாபத்தின் பொருட்டு,
क्रतु	க்ரதும்	நற்பயனைத் தருவோனையும்
उक्थ्य	உக்த்யம்	துதிப்போனையும்
पुनीषे	புநீஷே	பவித்திரஞ் செய்கின்றாய்
स	ஸ꞉	இந்திர! அத்தகைய நீ
महान् हि	மஹாந் ஹி	உண்மையாகப் பெரியோனேயாகின்றாய்.

* दक्षस्या महान् हि स , என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரத்திலிருந்து 18-மந்திரங்கட்கு இந்திரன்—தேவதை. இடையில சில மந்திரத்திற்கு மருத்துக்கள—தேவதைகள 17-மந்திரங்கட்கு உஷ்ணிக சந்தம. சிலவற்றிற்கு விராட சந்தம. சிலவற்றிற்கு ககுப சந்தம. சுரம, ரிஷபம.

கண்டம—4 இருக்கு—1. நாரத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ சோமரசம பிழிந்தெடுத்தவிட்டதை அதை யருந்திக் கொண்டு வேளவிககருமஞ் செயவோனையும, துதிபபோனையும, பரிசுத்தஞ் செயகின்றய அல்லது, சோமரசம பிழிந்தவிட்டது வேளவியையும, தோத்திரத்தையும, வேளவித் தலைவர்களாய் பவித்திரமாககுவிபபாயாக. எதனபொருட்டெனின? விருத்தி செயயும ஆற்றலின இலாபத்தின பொருட்டு. இத்தனமைத்தாகிய அவவிந்திரன மிகப பெரியோன. இதனை உணமையில இவவாறு செயய வலலோன எனபது கருத்து. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १ २र ३१ २ ३२

382. तमु अभि प्रगायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।

१ २ ३ १ २ ३१ २र

इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥ २ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தமு அபி ப்ரகாயத புருஹூதம் புருஷ்டுதம் ।
இந்த்ரம் கீர்பிஸ்தவிஷமா விவாஸத ॥

அந்வயம.

(हे स्तोतार. !,) पुरुहूत, पुरुष्टुतं, तमु इन्द्रं, अभि प्रगायत, तविषं, गीर्भिः, आविवासत ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतार !)	(ஹே ஸ்தோதார: !)	துதிப்போர்களே! நீவிர்
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரோலோகளாலழைககப் பெற்றோனும
पुरुष्टुतं	புருஷ்டுதம்	அநேகர்களாலாராதிககப் பட்டோனுமாகிய
तमु इन्द्रं	தமு இந்த்ரம்	அவவிந்திரனை
अभि प्रगायत	அபி ப்ரகாயத	ஒரு முகப்பட்டுத் துதிப்பீர்களாக. (மறறும)
तविषं	தவிஷம்	மிகப பெரியோனாகிய இந்திரனை
गीर्भिः	கீர்பி:	மந்திர தோத்திரங்களால
आविवासत	ஆவிவாஸத	ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—2. கோசூக்தி யசுவ சூக்திகள் ரிஷிகள்.

துதிப்போர்களே! நீவிர் பல்லோரால் அழைக்கப்பட்டோனும், அநேகர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டோனுமாகிய அவ்விந்திரனை, ஒருமுகப்பட்டு இனிது துதிப்பீர்களாக. இதுவே விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. அத்தன்மைய மிகப் பெரியோனாகிய இந்திரனை வாக்குகளால் வழிபடுவீர்களாக என்பதாம், (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३ २

383. तं ते मदं गृणीमसि वृषणं * पृक्षु सासहिम् ।

३ १२ ३ १ २

उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-4.

തം തേ മദം ഗൃണീമസി വൃഷണം പൃക്ഷു സാസഹിം
ഉ ലോകകൃത്നുമദ്രിവോ ഹരിശ്രിയം ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः!, वृषणं, पृक्षु, सासहिं, लोककृत्नुं, उ, हरिश्रियं, मदं, ते, तं, गृणीमसि ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः!	ഹേ അദ്രിവഃ!	வச்சிராயுதமேந்திய இந்திர!
वृषणं	വൃഷണം	மனவிருப்பத்தை நிறைவாக்குவதும்
पृक्षु	പൃക്ഷു	பகைவருடைய போர்களில்
सासहिं	സാസഹിം	சத்துருவை யடக்குவதும்
लोककृत्नुं	ലോകകൃത്നും	உலகிற்கு இறையும்
उ	ഉ	மற்றும்
हरिश्रियं	ഹരിശ്രിയം	அரி யென்னும் குதிரையால் வழிபடத்தக்கதும்
मदं	മദം	சோமரசத்தை யருந்தியதாலுண்டாகியதுமாகிய
ते	തേ	உன்னுடைய
तं	തം	அந்தக் களிப்பைப்
गृणीमसि	ഗൃണീമസി	புகழ்கின்றோம்.

* पृत्सु, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. கோசூக்தி அசுவசூக்தி ரிஷிகள்.

வச்சிராயுதமேந்திய இந்திர! மனோவேட்கையை மழைபோற் பொழிவதும், பகைஞர்களின் போரில் சத்துருக்களைத் தாழ்த்துவதும், உலகத்திற்கு இறையாவதும், இன்னும் அரியெனனும் குதிரையாற் சேவிக்கப்படுவதும், சோமரசம் அருந்தியதாலுண்டாயதுமாகிய உன்னுடைய அக்களிப்பைப் புகழ்கின்றேன் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
384. **यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये ।**
१ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २र
यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-11-16.

யத்ஸோமமிந்த்ர விஷ்ணவி யத்வா க த்ரித ஆப்த்யே ।
யத்வா மருத்ஸு மந்தஸே ஸமிந்துபி: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, विष्णवि, यत्, सोमं, यद्वा, आप्त्ये त्रिते, यद्वा, मरुत्सु, मन्दसे, समिन्दुभिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
विष्णवि	விஷ்ணவி	விஷ்ணு சோமரசமருந்த வந்த விடத்து (பிறருடைய வேள்வியில்)
यत्	யத்	எப்போதும்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசம் அருந்துகின்றாய்
यद्वा	யத்வா	அல்லது (மற்றும்) எக்காலும்
आप्त्ये त्रिते	ஆப்த்யே த்ரிதே	ஆத்த புத்திரனாகிய திரிதனுடைய வேள்வியில் சோமரசம் அருந்துகின்றாய்
यद्वा	யத்வா	அல்லது (எப்போதும்)

मरुत्सु	மருத்ஸு	பிறருடைய வேள்வியில் மருத்துக்கள் சோமரசமருந்த வந்த விட்டத்து மருத்துக்களோடுஞ்
मन्दसे	மந்தஸெ	சோமரசம் அருந்திக் களிக்கின்றாய் (அங்ஙனமாயினும்)
समिन्दुभिः,	ஸமிந்துபிஃ	மேம்பட்ட எனது சோமரசத்தாலுங் களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ விஷ்ணு சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து பிறருடைய வேள்வியில் அவ்விஷ்ணுவோடு சோமரசம் அருந்தினை யென்றாலும், அல்லது, ஆப்தனின் புத்திரனாகிய திரிதன், என்னும் இராச ரிஷியாகிய வேள்வித் தலைவனோடு சோமரசம் அருந்தினையென்றாலும், அல்லது, மருத்துக்கள் சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து (அவர்களுடன்) பிறர் வேள்வியிற் சோமரசம் அருந்திக் களிப்படைந்தனை யென்றாலும், சிறந்த எனது சோமரசத்தாலும் மிசக் களிப்படைவாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

385. एदु *मधोर्मदिन्तरꣳ सिञ्चाध्वर्यो अन्धसः ।
एवा हि वीर स्तवते सदावृधः ॥ ५ ॥

ஏது மதோர்மதிந்தரꣳ ஸிஞ்சாத்வர்யோ அந்தஸஃ |
ஏவா ஹி வீர ஸ்தவதெ ஸதாவ்ருதஃ ||

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, मधोः, अन्धसः, मदिन्तरं इत्, आसिञ्च, वीरः, सदावृधः एव, स्तवते हि ॥

பதவுரை

हे अध्वर्यो!	ஹெ அத்வர்யொ!	வேட்போர்களே! நீவிர்
मधो	மதொஃ	களிப்பைச் செய்யுஞ்
अन्धसः	அந்தஸஃ	சோமக் கொடியின்

* मन्त्रो, என்பது இருக்கு

मदिन्तरं इत्	ஊதிஹுரம் ஊக்	பெருங களிபபையே யுணடாககும ரசததை
आसिञ्च	குஸிஞு	இநதிரன பொருடடுப பிழிவீரகளாக
वीरः	வீரஃ	வலலுநனும
सदावृध एव	ஸதாவ்ருயஃ ஏவ	எபபோதும அவிகளால வளரததககவனுமாகிய இநதிரனொருவனே
स्तवते हि	ஸூவதெ ஹி	தோததிரஙகளாற றுதிககபபடுகினறுன

சாயண பாடியம

கணடம—4　இருககு—5.　விசுவமனு, வையசுவரிஷி.

வேடபோரகாள! நீவிர களிபபைத தருகினற அனனமாகிய சேர்மக கொடியை யிடிதது, பெருஙகளிபபையே யுணடாககுகினற சோமரசததை இநதிரன பொருடடுப பிழிவீரகளாக வலலோனும, தேவ வுணவுகளா(அவியா)ல எபபோதும வளாபவனுமாகிய இநதிரனே, அலலது தனது ஆறறலே வளாககும இவவிநதிரனே, தோததிரஙகளாலும, மநதிரஙகளாலும போறறபபடுகினறுன உணமையில துதிககபபடட இநதிரனுககுச சோமரசங கொடுககறபாலதாமாதலின பிழிவீரகளாக எனபது பொருததமாமெனக. (5)

மநதிரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र

386. एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत पिबाति सोम्यं मधु ।

१ २र ३ २

प्र राधांꣳसि चोदयते महित्वना ॥ ६ ॥

ஏநதுமிநத்ராய ஸிஞ்சத பிபாதி ஸோம்யம் மது |
ப்ர ராதாம்ஸி சோதயதே மஹித்வநா ||

அநவயம

(हे ऋत्विज.!,) इन्दु, इन्द्राय, आसिञ्चत, (तत,) मधु, सोम्यं, पिबति,
महित्वना, राधांसि, प्रचोदयते ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ:!)	வேட்போர்காள்! நீவிர்
इन्दुं	இந்தும்	பொங்குந்தன்மையுள்ள சோம ரசத்தை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
आसिञ्च	ஆஸிஞ்ச	ஒருமைப்பட்டுப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
(तत.)	(தத:)	(பின்னர்)
मधु	மது	களிப்பைத்தரும்
सोम्यं	ஸோம்யம்	சோமத்தின் இரசத்தை
पिबाति	பிபாதி	இந்திரன் அருந்துவானாக. அருந்தி
महित्वना	மஹித்வநா	தனது மகிமையால்
राधांसि	ராதாம்ஸி	துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை
प्रचोदयते	ப்ரசோதயதே	மிகுதியாகக் கொடுப்பானாக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6. விசுவமனு வையசுவ ரிஷி.

துதிப்போர்காள்! நீவிர் பொங்குந்தன்மையுள்ள சோமரசத்தை இந்திரன்பொருட்டு ஒருமுகப்பட்டுப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக என்பதாம். பின்னர், சோமமாகியதும், களிப்பைத் தருவதுமாகிய இரசத்தை இந்திரன் அருந்துவானாக. அருந்தி அவ்விந்திரன் தனது மகிமையால் தன்னைத் துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை இனிது கொடுப்பானாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२

387. एतोन्विन्द्रꣳ स्तवाम सखाय स्तोम्यं नरम् ।

३ २ २र ३ २उ ३ २

कृष्टीर्यो विश्वा अभ्यस्त्येक इत् ॥ ७ ॥

ஏதோந்விந்த்ரம் ஸ்தவாம ஸகாய ஸ்தோம்யம் நரம் ।

க்ருஷ்டீர்யோ விச்வா அப்யஸ்த்யேக இத் ॥

அந்வயம்

हे सखायः!, नु, एत उ, यः, एक इत्, विश्वाः, कृष्टीः, अभ्यस्ति, स्तोम्यं, नरं, (त) इन्द्र, स्तवाम ॥

பதவுரை

हे सखायः!	ஹே ஸகாய:!	மித்திரர்போன்ற வேட்போர்காள்! நீவிர்
नु	நு	விரைவில்
एत उ	ஏத உ	வருவீர்களாக
यः	ய:	எவ்விந்திரன்
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனுக்கே
विश्वाः	விஶ்வா:	எல்லாப்
कृष्टीः	க்ருஷ்டீ:	பகைஞர் சேனைகளையும்
अभ्यस्ति	அப்யஸ்தி	அடக்குகின்றானோ,
स्तोम्यं	ஸ்தோம்யம்	துதிக்கத்தக்கவனும்
नर	நரம்	யாவர்க்கும் தலைவனுமாகிய
(तं) इन्द्र	(தம்) இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனைத்
स्तवाम	ஸ்தவாம	(யாம்) துதிப்போமாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 விசுவமனு வையசுவரிஷி.

ஒத்த அறிவுள்ள நண்பர்களான வேட்போர்காள்! நீவிர் விரைவில் வருவீர்களாக. எதன் பொருட்டெனின்? அது கூறப்படுகின்றது — துதிக்கத்தக்கோனும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைத் துதித்தற்பொருட்டு யாதொரு இந்திரன் சகாயமற்றோனுகவே எல்லாச் சத்துரு சேனைகளையுந் தாழ்த்துகின்றானோ அவனைத் துதிப்போம் என அந்வயித்துக்கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३२
388. इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् ।
२ १२ ३१२ ३ १२
ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-1.

இந்த்ராய ஸாம காயத விப்ராய ப்ருஹதே ப்ருஹத் |
ப்ரஹ்ம க்ருதே விபஶ்சிதே பநஸ்யவே ||

அந்வயம்

(हे उद्गातार !,) विप्राय बृहते, ब्रह्मकृते, विपश्चिते, पनस्यवे, इन्द्राय, बृहत् साम, गायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்³கா³தார: !)	சாமமறையாகிய கீதம் பாடுவோர்களே! நீவிர்
विप्राय	விப்ராய	கூரிய வுணர்வுடையானும்
बृहते	ப்³ருஹதே	பெரியோனும்
ब्रह्मकृते	ப்³ரஹ்மக்ருதே	அன்னத்திற்கிறைவனும்
विपश्चिते	விபஶ்சிதே	அறிஞனும்
पनस्यवे	பநஸ்யவே	துதியை விரும்புவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
बृहत् साम	ப்³ருஹத் ஸாம	பிருகத் என்னுஞ் சாமகீதத்தைப்
गायत	கா³யத	பாடுவீர்களாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—8 நிருமேத ரிஷி

சாமகீதம் பாடுவோர்களே! நீவிர் நுண்ணறிவாளனும், பெரியோனும், அன்னத்திற் கிறைவனும், அறிஞனும், தோத்திரத்தை யிச்சிப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு பிருகத் என்னுஞ் சாமகீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதாம். (४)

மந்திரம் 9.

२३ ३ २३ १२ ३ २३ १ २
389. य एक इद्विदयते वसु मर्त्ताय दाशुषे ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
ईशानो अप्रतिष्कुत इन्द्रो अङ्ग ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-84-7

ய ஏக இத்³வித³யதே வஸு மர்த்தாய தா³ஶுஷே ।

ஈஶாநோ அப்ரதிஷ்குத இந்த்³ரோ அங்க³ ॥

அந்வயம்.

यः, एक इत्, दाशुषे, मर्त्ताय, वसु, विदयते, अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, अङ्ग, ईशानः ॥

பதவுரை

यः	ய:	யாதொரு இந்திரன்
एकः इत्	ஏக: இத்	ஒருவனாகவே
दाशुषे	தாஶுஷே	அவி கொடுக்கின்ற
मर्त्ताय	மர்த்தாய	மனிதன் பொருட்டு
वसु	வஸு	தனத்தை
विदयते	விதயதே	விசேஷமாயக் கொடுக்கின்றானோ,
अप्रतिष्कुतः	அப்ரதிஷ்குத:	(தனக்கு) இடையூறு விளைக்கத் தக்க வார்த்தையற்ற,
इन्द्रः	இந்த்ர:	(அந்த) இந்திரன்
अङ्ग	அங்க	விரைவில்
ईशानः	ஈஶாந:	உலகமெல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—4. இருக்கு—9. கோதம ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் தனித்தே அவிகொடுத்த மனிதன் பொருட்டு (வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு) தனத்தை விசேஷமாயக் கொடுக்கின்றானோ, பிறர்களாற் பேசும் இடையூறு வார்த்தையுமற்ற அவ்விந்திரன் விரைவில் உலகனைத்திற்கும் இறைவனாகின்றான் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

390. सखाय आशिषामहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे ।

३२ ३ २ १२ ३ १२

स्तुष ऊ षु वो नृतमाय धृष्णवे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-24-1.

ஸகாய ஆஶிஷாமஹே ப்ரஹ்மேந்த்ராய வஜ்ரிணே ।

ஸ்துஷ ஊ ஷு வோ ந்ருதமாய த்ருஷ்ணவே ॥

அந்வயம்

हे सखायः!, वज्रिणे, इन्द्राय, ब्रह्म, आशिषामहे, वः, नृतमाय, धृष्णवे, सुस्तुषे ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாய꞉!	மித்திரர்களான வேட்போர்களே! நாம
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுதந் தாங்கிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	தோத்திரத்தை
आशिषामहे	ஆஶிஷாமஹே	சொல்வோமாக.
व.	வ꞉	(மற்றும்) உங்களை முன்னிட்டு,
नृतमाय	ந்ருதமாய	எல்லாவற்றையும் நன்கு செலுத்துவோனும்
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவே	பகைஞர்கட்குப் பயங்கொடுப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு
सुस्तुषे	ஸுஸ்துஷே	(யானும்) தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. விசுவமனு ரிஷி.

நண்பர்களான வேட்போர்களே! கையில் வச்சிரந்தாங்கிய இந்திரன் பொருட்டு நாம் தோத்திரஞ் சொல்வோமாக. அல்லது, எங்களாலீயப்பட்ட அவியாகிய அன்னத்தைப் பிராத்திக்கின்றோம். உங்களனைவரையும் முன்னிட்டு, எல்லாரையுஞ் செலுத்துவோனும் அல்லது, போரில் படைக்கலங்களை நியமிப்போனும், எல்லாப் பகைஞர்களையும் அச்சுறுத்துவோனுமாகிய, அவ்விந்திரன்பொருட்டு யானே இனிது துதிக்கின்றேன் என்பதாம்.

(10)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும்

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २

391. गृणे तदिन्द्र ते शव *उपमां देवतातये ।

१ २र ३१ २र

यद्धंसि वृत्रमोजसा शचीपते ॥ १ ॥

இருக்கு 8-62-8.

க்ருணெ ததிந்த்ர தெ ஶவ உவமாம் தெவதாதயெ
யத்தம்ஸி வ்ருத்ரமொஜஸா ஶசீவதெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, तत् शव', उपमां, देवतातये, गृणे यत्, शचीपते !, ओजसा, वृत्र, हंसि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தெ	உன்னுடைய
तत् शव'	தத் ஶவ:	கீர்த்தி வாய்ந்த ஆற்றலுக்குத்
उपमां	உவமாம்	தக்கவாறு
देवतातये	தெவதாதயெ	வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு அல்லது, வேள்வியின் நிமித்தம்
गृणे	க்ருணெ	(யான்) துதிக்கின்றேன்.
यत्	யத்	யாதினாலெனின் ?
शचीपते !	ஶசீவதெ !	இந்திராணி கொழுந ! நீ
ओजसा	ஒஜஸா	வலியால்
वृत्र	வ்ருத்ரம்	விருத்திரனை
हसि	ஹம்ஸி	நாசஞ் செய்தனை (ஆதலின்)

* उपम, என்பது இருக்கு

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி

இந்திரனே! உன்னுடைய ஆற்றலுக்குத் தக்கவாறு, வேள்வியின் பொருட்டு, அல்லது, வேள்வித் தலைவன் பொருட்டுத் துதிக்கின்றேன். யாதுபற்றியெனின்? இந்திர! நீ விருத்திரனை ஆற்றலாற் கொன்றனை யாதலின் (உனது ஆற்றலைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என இயைத்துக்கொள்க) (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ १२
392. यस्य त्यच्छम्बरं मदे दिवोदासाय रन्धयन् ।
३ १ २र ३ १ २र
अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ २ ॥

இருக்கு 6-43-1.

யஸ்ய த்யச்ச2ம்ப3ரம் மதே3 தி3வோதா3ஸாய ரந்த4யந் |
அயம் ஸ ஸோம இந்த்3ர தே ஸுத: பிப3 ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यस्य, मदे, त्यत्, शम्बरं, दिवोदासाय, रन्धयन्, स', अयं, सोम', ते, सुत , पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்3ர !	இந்திரனே! நீ
यस्य	யஸ்ய	எச்சோமரசத்தினுடைய
मदे	மதே3	களிப்பில்
त्यत्	த்யத்	அந்தச்
शम्बरं	ஶம்ப3ரம்	சம்பராசுரனை
दिवोदासाय	தி3வோதா3ஸாய	திவோதாசன் என்னும் அன்பன் பொருட்டுக்
रन्धयन्	ரந்த4யந்	கொன்றனையோ,
स'	ஸ:	அத்தகைய
अयं सोमः	அயம் ஸோம:	இச்சோமரசம்
ते	தே	நின் பொருட்டுத்
सुत	ஸுத:	தேடப்பட்டிருக்கின்றது
पिब	பிப3	(ஆதலின்) அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

ணடம—5. இருககு—2. பரதது வாச ரிஷி.

இநதிர ! யாதொரு நீ சோமக கொடியின இரசததைப பருகியதால் ண்டாகிய களிபபினுற சமபரன எனனும அசுரனைக கொன்றனையோ, புததகைய இசசோமரசம நின பொருட்டுத தேடபபட்டிருததலினுல அதை) அருந்துவாயாக எனபதாம. (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २

393. एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह्य ।

१ २उ ३ १२ ३ १ २र ३

गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥ ३ ॥

இருககு 8-897-4

ஏந்த்₃ர நோ க₃தி₄ ப்ரிய ஸத்ராஜித₃கோ₃ஹ்ய ।
கி₃ரிர்ந விஶ்வத: ப்ருது₂: பதிர்தி₃வ: ॥

அநவயம்

प्रिय !, सत्राजित्, अगोह्य, इन्द्र !, गिरिः न, विश्वतः, पृथुः, दिवः, पतिः, नः, आगधि ॥

பதவுரை.

प्रिय !	ப்ரிய !	அனைவருககும் அனபனும
सत्राजित् !	ஸத்ராஜித் !	பகைஞாகளை வெல்வோனும
अगोह्य !	அகோ₃ஹ்ய !	நிநதை யறறோனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்₃ர !	இநதிர !
गिरि. न	கி₃ரி: ந	மலையைப போனறு
विश्वतः	விஶ்வத:	எலலா வகையானும
पृथुः	ப்ருது₂:	பெரியோனும
दिवः	தி₃வ:	சுவாககததிறகு
पतिः	பதி:	இறைவனுமாகிய நீ
न.	ந:	எங்களிடதது
आगधि	ஆக₃தி₄	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—3 நிருமேத ரிஷி.

அடியவர்கட்கும் அன்ப! பெரும்பகைஞர்களை வெல்வோய்! ஒருவராலும் பழிக்கவொண்ணாத இந்திர! மலைபோன்று எல்லாவற்றினும் பெரியோனும், சுவர்க்கத்திற்கு இறைவனுமாகிய நீ எங்கணிமித்தம் வருவாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १२ ३ ३ २ १ २
394. य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति ।
२ ३ २ ३ २ २ ३ १ २
येना हꣳसि न्या ३ त्रिणं तमीमहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-12-1.

ய இந்த்³ர ஸோமபாதமோ மத³꞉ ஶவிஷ்ட² சேததி ।
யேநா ஹꣳஸி ந்யாத்ரிணம் தமீமஹே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, य , सोमपातमः, शविष्ठ, मदः, चेतति, येन, अत्रिण, निहंसि, तं, ईमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இந்திரனே!
य	ய꞉	யாதொரு நீ
सोमपातम	ஸோமபாதம꞉	சோமரசத்தை மிக அருந்துகின்றோயோ,
शविष्ठ!	ஶவிஷ்ட²!	ஆற்றல்மிக்கோய்! (அத்தன்மைய உனது)
मद	மத³꞉	களிப்பானது
चेतति	சேததி	விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய காரியத்தை யுணர்கின்றது
येन	யேந	எம்மத்தகா (களிப்பா)ல்
अत्रिण	அத்ரிணம்	இராக்கதர்களை
निहंसि	நிஹꣳஸி	முழுதுங் கொல்கின்றனையோ,
त	தம்	அக்களிப்பைப்
ईमहे	ஈமஹே	போற்றுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! யாதொரு நீ மிக்க சோமரசம் அருந்துபவனாகின்றாய். வலி மிக்க இத்தன்மையனான இந்திரனே! சோமரசம் அருந்தலாலுண்டான உனது மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய காரியத்தைச் செய்ய நன்குண்டாகின்றது. இதை ஒரு வாக்கியமாகக் கொண்டு, வலி மிக்க இந்திரனே! நீ சோமரசத்தால் களிப்படைய நன்கு தக்கோனாகியிருந்துகொண்டு அறிகின்றாய் எனினுமாம்.

ஈண்டு, முன்னர் உண்டாகின்றது என்னும் தன்மைச்சொல் இப்போது உண்டாகின்றாய், என முன்னிலைச் சொல்லாயத் திரிந்தது. இத்தன்மைய இந்திர! நீ எச் சோமரச மருந்தலாலுண்டாகிய களிப்பால் உயிர்களைத் தினனும் இராக்கதரை மிகத் தாழ்ந்தவர்களாயக் கேட்டை யடையுமாறு செய்தனையோ, அச் சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய காரியத்தை(ச் செய்ய) நன்குண்டாகின்றது. அக் களிப்பை, அல்லது, அத்தன்மைய களிப்பையுடைய நின்னை வேண்டுகின்றேன் என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு ஈமஹே, என்னும் மூலபதத்திற்கு இரத்தற்றொழிலாம் நிகண்டும் அயனம் கூறுகின்றது அல்லது அடைகின்றேன் என்பது பொருள். அதாவது தோத்திரங்களாற் போற்றுகின்றேன் என்பதாம்

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ २उ १ २ ३ १ २ ३१२

395. *तुचे तुनाय नो तत्सु द्राघीय आयुर्जीवसे ।

१ २ ३ १ २

आदित्यासः सुमहसः कृणोतन ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-24-28.

துசே துநாய நோ தத்ஸு த்ராகீய ஆயுர்ஜீவஸே ।

ஆதித்யாஸ: ஸுமஹஸ: க்ருணோதந ॥

அந்வயம்

हे सुमहसः आदित्यासः !, नः तुचे, तुनाय, जीवसे, द्राघीयः, तत् आयुः, सुकृणोतन ॥

* तुचेतनाय, என்பது இருக்கு

பதவுரை

सुमहस	ஸுமஹஸ:	பேரொளியையுடைய அதிதி புத்திரர்களான
हे आदित्यास·!	ஹே ஆதித்யாஸ:!	தேவர்களே!
नः तुचे	ந: துசே	எனது புத்திரனுக்கும்
तुनाय	துநாய	பௌத்திரனுக்கும்
जीवसे	ஜீவஸே	வாழ்தற்பொருட்டு
द्राघीय	த்ராகீய:	நெடுநாளிருக்கத்தக்க
तत् आयु.	தத் ஆயு:	அவ் வாயுளை
सुकृणोतन	ஸுக்ருணோதந	இனிது கொடுப்பாயாக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5 இரிமீடி ரிஷி

அழகிய பிரகாசங்களையுடைய அதிதி புத்திரர்களென்னும் தேவர்களே! நீவிர் எங்களுடைய புத்திரனுக்கும், பௌத்திரனுக்கும், இனிது வாழ்வதற்கு வேண்டிய நீண்ட ஆயுளை நன்கு விருத்தி செய்வீர்களாக என்பதாம்.

ஈண்டு 'துநாய' என்பது பௌத்திரன்பொருட்டு என்னும் பொருளுடையது. மற்றும், தகாரத்திலேறிய உகாரம், அசை. இதுபற்றியே 'தநாய' என்றோதுகின்றனர் இருக்குமறையாளர்.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
396. वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम् ।
१ २ ३ १ २३ १ २
अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव ॥ ६ ॥

இருக்கு 4-24-28

வேத்தா ஹி நிர்ருதீநாம் வஜ்ரஹஸ்த பரிவ்ருஜம் |
அஹரஹ: ஶுந்த்யு: பரிபதாமிவ ||

அந்வயம்.

हे वज्रहस्त !, निर्ऋतीनां, परिवृज, वेत्था हि, अहरह , शुन्ध्यु , परिपदां इव ॥

பதவுரை

हे वज्रहस्त!	ஹே வஜ்ரஹஸ்த!	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய்!
निर्ऋतीनां	நிர்ருதீநாம்	இடையூறு விளைவிக்கும் இராக்கதர்களை
परिवृज	பரிவ்ருஜம்	வெருட்டுவதற்கு

वेत्था हि	வேத்தா ஹி	நீயே யுணர்ந்தோனாகின்றாய். எதுபோல வென்றுட்டவெனின்?
अहरह.	அஹரஹஃ	நாடோறும்
शुन्ध्यु	ஶுந்த்யுஃ	இரவி யெழுந்தபோது
परिपदां इव	பரிபதா௦ இவ	உயிர்கள் தமதிடத்தை நீங்கி நாற்புறத்தும் ஓடுவன போன்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5   இருக்கு—6   விசுவமனு ரிஷி

இப்போது இருடியானவர் இந்திரனைக் கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றார்—வச்சிராயுதமேந்திய சக்ரதேவ! தனபுறத்தும் இராக்கதர்களை ஓட்டுவதற்கு நீயே யுணர்கின்றாய். (நினக்கே தெரியும்) அதிலுவமை—சூரியனெழுந்தபோது நாற்புறத்துஞ் சென்றடைகின்ற வேளவித தலைவர்கள் போன்றெனல். அல்லது, நாற்புறத்தும் பறந்தோடும் பறவைகள் போன்றெனல் பறவைகள் தத்தமது இடத்தை நாடோறும் விடுவதற்கு உணர்கின்றனபோன்று என்னும் இந்த உவமை ஒத்ததன்மையது.

ஈண்டு, இரவி யெழுந்தவுடன் பறவைகள் தத்தமது இடங்களை விட்டு விட்டு எங்குஞ் செல்கின்றன. உண்மையில் இவ்வாறே இந்திரனாகிய நீ தன்தாற்றலோடு விளங்குமிடத்துப் பகைஞர்கள் தமது நகர்களை விடுத்து ஓடுகின்றார்கள் என்பது திரண்டபொருள் (6)

ஹி என்பது தேற்றம், சுந்திபு, என்பது சூரியன்.

மந்திரம் 7.

१ २२ ३२३ २ ३१२ ३ २
397. अपामीवामप स्रिधमपसेधत दुर्मतिम् ।
१ २ ३ १२ ३ १ ३
आदित्यासो युयोतना नो अꣳहसः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-18-10.

அபாமீவாமப ஸ்ரிதமபஸேதத து³ர்மதிம் ।
ஆதி³த்யாஸோ யுயோதநா நோ அꣳஹஸ: ॥

அந்வயம்

हे आदित्यास !, अमीवा, अपसेधत, स्रिध, अप, दुर्मति, अप, नः, अंहस', युयोतन ॥

பதவுரை.

हे आदित्यास !	ஹே ஆதித்யாஸ: !	அதிதியின் புத்திரர்காள்! நீவிர்
अमीवां	அமீவாம்	நோய்களை
अपसेधत	அபஸேதத	எம்மிடத்தினின்று விலக்குவீர்களாக.
स्रिधं	ஸ்ரிதம்	துன்பந் தரும் பகைஞர்களையும்
अप	அப	எம்மிடத்தினின்று வெருட்டிவிடுவீர்களாக
दुर्मतिं	துர்மதிம்	எம்மைப் பீடிக்க நினைக்கும் புத்தியுடையார்களையும்
अप	அப	எம்மிடத்தினின்றும் ஒதுக்குவீர்களாக
न.	ந:	(மற்றும்) எங்களை
अंहस	அம்ஹஸ:	பாவத்தினின்றும்
युयोतन	யுயோதந	வேறுபடுத்துவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. இரிமீடிரிஷி.

அதிதி புத்திரர்களான ஆதித்தியர்களே! நீவிர், நோயை எம்மிடத்திலிருந்து நீக்குவீர்களாக. பீடைதரும் பகைஞரையும் எம்மிடத்தினின்றும் வெருட்டி விடுவீர்களாக. என்னைத் துன்புறுத்தக் கருதுகின்ற மதியுடையார்களையும் விலக்குவீர்களாக. அன்றியும், ஆதித்தியர்களே! எங்களைப் பாவத்தினின்றும் விடுபட்டோர்களாயச் செய்வீர்களாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३ १२ ३१ २
398. पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वाऽयं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।
३ २ ३१ २ १२ ३ १ २
सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-22-1.

பிபா ஸோமமிந்த்ர மந்தது த்வாऽயம் தே ஸுஷாவ ஹர்யஶ்வாத்ரி: |
ஸோதுர்பாஹுப்யாம் ஸுயதோ நார்வா ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सोम, पिब, त्वा, मन्दतु, हर्यश्व, सोतुः, बाहुभ्यां, अर्वा न, सुयतः, अय, अद्रिः, ते, सुषाव ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக அச் சோமரசம்
त्वा	த்வா	உன்னைக்
मन्दतु	மந்தது	களிப்புடையவனுக்குக
हर्यश्व !	ஹர்யச்வ !	அரியெனும் பரியையுடைய இந்திர !
सोतु:	ஸோது:	சோமரச மெடுப்போனுடைய
बाहुभ्यां	பாஹுப்யாம்	கை யிரண்டுகளாலும்
अर्वा न	அர்வா ந	குதிரையைப் பற்றுமாறு
सुयत:	ஸுயத:	இனிது கைபபற்றிய
अयं अद्रि:	அயம் அத்ரி:	இக் கல்லானது
ते	தெ	நின்பொருட்டுச்
सुषाव	ஸுஷாவ	சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி. சந்தம் விராட்

இந்திரனே ! நீ சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அச் சோமரசம் நின்னைக் களிப்புடையோனுக்குக அரியெனும் பரியுடையோய ! சோமரசம் பிழிவோனுடைய கைகளால் இரண்டு கடிவாளத்தின் கயிற்றுற்ற குதிரையைப் பிடித்தல் போன்று நன்கு எடுக்கப்பெற்ற கல்லானது நின்பொருட்டு இச் சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது. (8)

ஐந்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—1 கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 2, 4, 5, 7, 10; இந்திரன் 3, 6, மருத்துக்கள், ககுப் சந்தம் ரிஷபம் சுரம்.

மந்திரம் 1.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २

399. **अभ्रातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जनुषा सनादसि ।**

३१ २३ १२

युधेदापित्वमिच्छसे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-21-13.

அப்⁴ராத்ருவ்யோ அநா த்வமநாபிரிந்த்³ர ஜநுஷா ஸநாத³ஸி ।
யுதே⁴தா³பித்வமிச்ச²ஸே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, जनुषा, अभ्रातृव्यः असि, अना, सनात्, अनापिः, आपित्व इच्छसे, युधेत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இந்திரனே!
त्वं	த்வம்	நீ
जनुषा	ஜநுஷா	பிறப்பினின்றே
अभ्रातृव्यः असि	அப்⁴ராத்ருவ்ய: அஸி	பகைவரை யொழித்தோனா யிருக்கின்றாய், (மற்றும்)
अना	அநா	ஏவுகின்றவன் இல்லாதோன்.
सनात्	ஸநாத்	நீண்டகாலத்தி லிருந்தே
अनापिः	அநாபி:	சுற்றங்களற்றோன். நீ
आपित्वं इच्छसे	ஆபித்வம் இச்ச²ஸே	யாதேனுமோர் சுற்றத்தை விரும்புவையேல், அப்போது
युधेत्	யுதே⁴த்	போராடித் தாக்குகின்றவர்கட்கு நண்பனாகின்றாய்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1 சௌபரி ரிஷி ககுப், சந்தம்.

இந்திர! நீ பிறப்புத் தொட்டே சத்துரு வொழிந்தோனும், நியமிப்போனற்றோனும், சுற்றமற்றோனுமாவாய் அதாவது நெடுங்காலத்தி லிருந்தே பகை முதலியவைக ளற்றோ யி[illegible] ப என்பதாம். நீ சுத்தமாந் தன்மையை விரும்புங்கால் அங்குப் போர்செய்தே துதிப்போர்கட்கு நண்பனாகின்றாய் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२
400. यो न इदमिदं पुरा प्रवस्य आनिनाय तमु वस्तुषे ।
१ २ ३ १ २ ३१२
सखाय इन्द्रमूतये ॥ २ ॥

இருக்கு 8-21-1

யொ ந இத³மித³ம் புரா ப்ரவஸ்ய ஆநிநாய தமு வஸ்துஷே |
ஸகா²ய இந்த்³ரமூதயே ||

அந்வயம்

सखायः, हे ऋत्विज यजमाना !, य , पुरा, इदं इद, वस्य , न., तमु इन्द्रं, व , ऊतये, स्तुषे ॥

பதவுரை.

सखाय.	ஸகா²ய:	ஒத்த வறிவுடைய
हे ऋत्विज !	ஹே ருத்விஜ:!	வேட்போர்கள்!
यजमाना ?	யஜமாநா:!	தலைவர்கள்!
य	ய:	எவ் விந்திரன்
पुरा	புரா	முன்பு
इद इद	இத³ம் இத³ம்	இந்த
वस्य.	வஸ்ய:	மேம்பட்ட தனத்தை
न	ந:	எமக்கு
प्राणिनाय	ப்ராணிநாய	மிகுதியாயக் கொடுத்தானோ, (தனங்கொடுக்கின்ற)
तमु इन्द्र	தமு இந்த்³ரம்	அவ் விந்திரனை
वः	வ:	உங்கட்குக (தனங் கிடைப்பதற்கும)

ऊतये	ஊதயே	(உங்களைக்) காப்பாற்றுதற் பொருட்டு
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. சௌபரிஷி

ஒத்த மதியுள்ள வேட்போர்களே! தலைவர்களே! எவ்விந்திரன் முன்னர், காணற்பாலதாந் தன்மையா லிருக்கப்பட்ட சிறந்த தனங்களை எங்கட்கு நன்கு கொடுத்தனனோ, தனத்திற் கிறைவனாகிய அவ்விந்திரனை உங்கட்குத் தனங் கிடைக்குமாறும், (உங்களைப்) பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சௌபரி யென்னும் யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
401. आगन्ता मा रिषण्यत प्रस्थावानो मापस्थात समन्यवः ।
३ १ २
*दृढा चिद्यमयिष्णवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-20-1.

ஆகந்தா மா ரிஷண்யத ப்ரஸ்தாவாநோ மாப ஸ்தாத ஸமந்யவ: ।
த்ருடா சித்யமயிஷ்ணவ: ॥

அந்வயம்.

प्रस्थावानः, आगन्त, मा रिषण्यत, समन्यवः, दृढाचित्, यमयिष्णवः, मा अपस्थात ॥

பதவுரை.

प्रस्थावान !	ப்ரஸ்தாவாந: !	மிக்க செல்கின்றவர்களான வாயுக்களென்னும் மருத்துக்களே! நீவிர்
आगन्त	ஆகந்த	எங்களிடத்திற்கு வருவீர்களாக
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	வராமையால் வருந்துன்பத்தைத் தராதீர்கள்.
समन्यव. !	ஸமந்யவ: !	ஒத்த பிரகாசமுள்ளவர்களே!
दृढाचित्	த்ருடாசித்	வலிய மலைகள் முதலியவைகளையும்

* स्थिराचिन्नमयिष्णव., என்பது இருக்கு.

यमयिष्णवः!	யமயிஷ்ணவ꞉!	செலுத்துஞ் சீலமுள்ள மருத்துக்களே! நீவிர்
मापस्थात	மாபஸ்தாத	எங்களை விடுத்துப் பிறவிடத்தில் இருக்காதீர்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. சௌபரி ரிஷி.

வேகமாயச் செல்லுஞ் சீலமுள்ள வாயு தேவதைகாள்! நீவிர் வருவீர்களாக வாராமையால் எங்களைத் துன்புறுத்தாதீர்கள். ஒளிவொளியுடையோர்களே! அல்லது, ஒத்த கோபமுடையார்களே! மிகவலிவுடைய மலைகளையுஞ் செலுத்துஞ் சீலர்களே! எங்களிடத்தினின்றும் வேறிடத்தில் இராதீர்கள். அதாவது எங்களிடத்திலேயே இருப்பீர்களாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २३२उ ३१ २ ३ १२३ १२
402. **आयाह्ययमिन्दवेऽश्वपते गोपत उर्वरापते ।**
१ २
सोमꣳ सोमपते पिब ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-21-3.

ஆயாஹ்யயமிந்தவேऽஶ்வபதே கோபத உர்வராபதே ।
ஸோமம் ஸோமபதே பிப ॥

அந்வயம்.

हे अश्वपते!, गोपते!, उर्वरापते!, इन्दवे!, अयं, आयाहि, सोमपते!, सोमं पिब ॥

பதவுரை.

हे अश्वपते!	ஹே அஶ்வபதே!	பரிகட்குப் பதியே!
गोपते!	கோபதே!	கோக்கட்குக் கோனே!
उर्वरापते!	உர்வராபதே!	பயிர்நிறைந்த நிலத்திற்குப் பரனே!
इन्दवे!	இந்தவே!	பிரகாசமுள்ள இந்திர!
अयं	அயம்	இச்சோமரசம் நினக்காக (தேடப்பட்டு) இருக்கின்றது
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
सोमपते!	ஸோமபதே!	சோமரசத்திற்குத் தலைவ!
सोमं पिब	ஸோமம் பிப	சோமரசத்தைப் பருகுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—4 சௌபரி ரிஷி

குதிரைகட்கிறைவ! கோக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! பயிர்களெல்லாம் நிறைந்துள்ள பாருக்கரசே! பிரகாசமுள்ள இந்திரனென்னும் நினக்குச் சோமரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஈண்டுப் பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. ஆதலின் வருவாயாக என்பதாம். சோமரசத்திற்கிறைவ! நீ சோமரசத்தின்பொருட்டு வந்து சோமரசத்தை யருந்துவாயாக என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २र ३१ २
403. त्वया ह स्विधुजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रवीमहि ।
३ १ २र ३ १ २
संस्थे जनस्य गोमतः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-21-11

த்வயா ஹ ஸ்வித்யுஜா வயம் ப்ரதி ச்வஸந்தம் வ்ருஷப ப்ருவீமஹி।
ஸம்ஸ்தே ஜநஸ்ய கோமத: ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ!, गोमत', जनस्य, सस्थे, श्वसन्तम्, युजा त्वया ह स्वित्,
वयं प्रति ब्रवीमहि ॥

பதவுரை.

हे वृषभ!	ஹே வ்ருஷப!	பல கொடைகளைப் பொழிகின்ற இந்திர!
गोमत·	கோமத:	கோ முதலியவைகளையுடைய
जनस्य	ஜநஸ்ய	அன்பனது
संस्थे	ஸம்ஸ்தே	இடத்தில், அல்லது, போரில்;
श्वसन्त	ச்வஸந்தம்	பெருமூச்செறியுஞ் சத்துருவைக் குறித்து
युजा त्वया ह स्वित्	யுஜா த்வயா ஹ ஸ்வித்	உனது உதவியினாலேயே
वयं	வயம்	நாங்கள்
प्रति ब्रवीमहि	ப்ரதி ப்ருவீமஹி	பதில் சொல்வோமாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—6　இருககு—5.　சௌபரி ரிஷி

வேணடியதைப பெயகினற இநதிர ! கோ முதலியவைகளோடு கூடிய அனபரது இடததில, அலலது, போாககளததில எஙகளைக குறிததுணடாகும பெருஙகோபததால பெருமூசசுவிடுகினற சததுருவிறகு, நினது சகாயததாலேயே உணமையில யாம பதிற சொலவோமாக அதாவது (அவாகளைத) தடுதது விடுவோமாக எனபதாம.　(5)

மநதிம் 6.

१२　　　३क२र　३ २३　१२
404. **गावश्चिद्वा समन्यवः सजात्येन मरुतः सबन्धवः ।**
३१२ ३ १ २　३ २
रिहते ककुभो मिथः ॥ ६ ॥

இருககு 8-20-21.

𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 𑌸𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 |
𑌰𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌕𑌕𑍁𑌭𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌃 ||

அநவயம்.

हे समन्यव ! मरुत॰, गावश्चित्, सजात्येन, सबन्धवः, ककुभ॰, मिथः, रिहते ॥

பதவுரை.

हे समन्यव ! मरुत	𑌹𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ! 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃	ஒததவொளியுளள மருததுககாள !
गावश्चित्	𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍	உமது மாதாவாகிய கோககளும
सजात्येन	𑌸𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨	ஒரு சாதியாநதனமையால
सबन्धव	𑌸𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃	ஒதத சுறறமுடையனவாகி
ककुभ.	𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃	கிழககு முதலிய திசைகளையடைநது
मिथ	𑌮𑌿𑌥𑌃	ஒனறறகொனறு
रिहते	𑌰𑌿𑌹𑌤𑍇	(தமமுள) நககிக கொளகினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சோபரி ரிஷி.

சமமாகிய பிரமாசமுடைய, அல்லது, சமமாகிய குரோதமுடைய வாயவு தேவதைகளே! உங்களுடைய மாதாவான கோக்களும் ஒரே சாதித் தன்மையால் ஒரே தன்மையாக ஒவ்வொன்றுயச் செல்க. என்னும் இத்தன்மைய ஒத்த சுற்றமுடையனவாகிக் கிழக்கு முதலிய திசைகளின் பாகங்களையடைந்து தம்முள் ஒன்றற்கொன்று நக்கிக் கொள்கின்றன என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२३ १ २ ३ १ २
405. त्वं न इन्द्राभर ओजो नृम्णꣳ शतक्रतो विचर्षणे ।
२ ३१ २३ १२
आ वीरं पृतनासहम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-97-10.

த்வம் ந இந்த்ராஹர ஓஜோ ந்ருணம் ஶதக்ரதோ விசர்ஷணே।
ஆ வீரம் ப்ருதநாஸஹம்॥

அந்வயம்.

शतक्रतो !, विचर्षणे ! इन्द्र !, त्वं, नः, ओजः, नृम्णं, आभर, वीरं, पृतनासहं, आ ॥

பதவுரை.

शतक्रतो !	ஶதக்ரதோ !	அளவிலாக் கருமமுடையோய்!
विचर्षणे ! इन्द्र !	விசர்ஷணே! இந்த்ர !	மிகுந்த நோக்குடையோய்! இந்திர!
त्वं	த்வம்	நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
ओजः	ஓஜஃ	ஆற்றலையும்
नृम्णं	ந்ருணம்	தனத்தையும்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக.
वीरं	வீரம்	வீரத்தன்மையுடையோனும்
पृतनासहं	ப்ருதநாஸஹம்	படைகளைப் பழித்துத் தள்ளுபவனுமாகிய உன்னை
आ	ஆ	(யாம்) அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிருமேத ரிஷி.

மிகுந்த கருமங்களையுடைய இந்திர! பெருமபாராவை யுடையோய! நீ எங்கட்கு ஆற்றலையும், தனத்தையும் கொடுப்பாயாக வீரத்தனமை யுடையோனும், சேனைகளை யடக்குவோனுமாகிய உனனை யாம அழைக்கினறோம். (7)

மந்திரம் 8.

२३क २२ ३ १२ ३ १२ ३१२ ३ १२
406. अधाहीन्द्र गीर्वण उप त्वा * काम ईमहे ससृग्महे ।
३२३ १२ ३१२
उदेव ग्मन्त उदभिः ॥ ८ ॥

இருக்கு ௮-98-7.

அதாஹீந்த்ர கீர்வண உப த்வா காம ஈமஹே ஸஸ்ருக்மஹே।
உதேவ க்மந்த உதபி꞉ ॥

அந்வயம்.

हे गीर्वणः !, इन्द्र !, अधाहि, त्वा, कामः, ईमहे, उपससृग्महे, उदेव ग्मन्तः, उदभिः ॥

பதவுரை.

हे गीर्वण !	ஹே கீர்வண꞉ !	வாக்கால் வாழ்த்தத் தக்க
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திர !
अधाहि	அதாஹி	இபபோது
कामः	காம꞉	விருமபிய பொருளை யீயுமாறு
त्वा	த்வா	நினனை
ईमहे	ஈமஹே	இரக்கினறோம (மற்றும)
उपससृग्महे	உபஸஸ்ருக்மஹே	நினனைத் துதியோடு பொருந்தச் செயகினறோம. (அதிலுவமை)
उदेव ग्मन्तः	உதேவ க்மந்த꞉	நீரிறசெனறவன தனககருகிலுள ளாளை
उदभिः	உதபி꞉	கையாலெறறிய நீரால விளையாடுவோனையச் செயவது போனறு எனபதாம.

* कामान्मह. ससृज्महे, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—8 ககுப, சந்தம நிருமேத ரிஷி.

வாக்காற் போறறததக்க இநதிர ! இச்சமயம (யாஙகள) நினனை விரும்பு கினறோம. அலலது, விருமபியவைகளை யிரககினறோம மறறும் (யாம) இரபபோரகளாகித துதிகளோடு நினனைச சோககினறோம அதிலுவமை கூறபபடுகினறது —நீரிற செலகினறவாகள கையாலெறறிய நீரால தனக கருகிலுளளாரகளையும விளையாடடினபொருட்டு விளையாடுவோரகளாயச செயதுகொளவது போனறெனல. (8)

குறிப்பு —நீரில மாககலததாற பிரயாணஞ செலலும வணிகனைபபோனறு ஊககமாய நினபொருட்டு வேடகினறோம எனடா சிலா.

மநதிரம் 9.

१२ ३२ ३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १२
407. सीदन्तस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरे विवक्षणे ।
३ १ २र
अभित्वामिन्द्र नोनुमः ॥ ९ ॥

இருககு 8-21-5.

ஸீதந்தஸ்தே வயோ யதா கோஶ்ரீதே மதௌ மதிரே விவக்ஷணே ।
அபித்வாமிந்த்ர நோநுமஃ ॥

அநவயம

हे इन्द्र!, गोश्रीते, मदिरे, विवक्षणे, ते, मधौ, वयो यथा, सीदन्तः, त्वां अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே !
गोश्रीते	கோஶ்ரீதே	ஆவின பால தயிரோடு கூடிய தும
मदिरे	மதிரே	களிபபைத தருவதும
विवक्षणे	விவக்ஷணே	சுவாககததிற சோவிபபதுமாகிய
ते	தே	உனனுடைய
मधौ	மதௌ	சோமரசததுக கருகில (யாம)
वयो यथा	வயோ யதா	ஒனறுகூடியுளள பறவைகள போனறு
सीदन्तः	ஸீதந்தஃ	இருநதுகொணடவாகளாய
त्वां अभि	த்வாம் அபி	உனது நோககுடன
नोनुम	நோநுமஃ	(உனனை) அடிககடி வணஙகுகினறோம.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—9 சௌபரி ரிஷி

இந்திர! கோவிகாரமான பால் தயிரோடுகூடியதும், களிப்புண்டாக்குவதும், சுவர்க்கத்தைத் யடைவிக்கும் சீலமுடையதுமாகிய நின்னுடைய சோமரச மிருக்குமிடத்தில், பறவைகள் ஓரிடத்திலொன்று சேர்ந்திருப்பன போன்று, நாங்களிருந்துகொண்டு நினது நோக்கத்தால் உன்னை மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகின்றோம் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

३२३ १२ ३२उ ३ १२ ३ १२
408. वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद्भरन्तोऽवस्यवः ।
१२ ३ १ २
वज्रिं चित्रं हवामहे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-21-1

வயமு த்வாமபூர்வ்ய ஸ்தூரம் ந கச்சித்பரந்தோऽவஸ்யவ: |
வஜ்ரிம் சித்ரம் ஹவாமஹே ||

அந்வயம்.

हे वज्रिन्!, अपूर्व्य!, भरन्तः वय, अवस्यव:, स्थूरं न, कच्चित्, चित्रं, त्वामु, हवामहे ॥

பதவுரை

हे वज्रिन्!	ஹே வஜ்ரிந்!	வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்!
अपूर्व्य!	அபூர்வ்ய!	வேள்வி நீராடுகின்ற முக்காலத்திலும் வெளிப்படலாற்ற புதியோனாகிய இந்திர!
भरन्त वय	பரந்த: வயம்	சோமமாகிய அன்னத்தால் உம்மை நிறையச்செய்த யாங்கள்
अवस्यव	அவஸ்யவ:	தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற்பொருட்டு விரும்பியவர்களாய
स्थूरं न	ஸ்தூரம் ந	வீட்டில் தானியம் நிறைப்போன், மிக்க குணமுடைய
कच्चित्	கச்சித்	ஒருவனை யழைப்பது போன்று,
चित्रं	சித்ரம்	பலவித நிறமுடைய
त्वामु	த்வாமு	நின்னையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10

வச்சிராயுத மேந்திரனே! வேள்வியின் முக்காலத்திலும் வெளிப்படுவதாற் புதியோய்! சோமமாகிய அன்னங்களால் நின்னை வளர்க்கப்பட்ட யாங்கள் அநேக நிறமுள்ள (போற்றத்தக்க வடிவமுள்ள) தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பியவர்களாய் உன்னையே அழைக்கின்றோம். அதிலுவமை —நெல் முதலியவைகளால் வீட்டை நிறைய வைக்கின்றவர்கள் நற்குணமிகுந்த ஒருவனை யழைப்பது போன்றெனல். (10)

ஆறுவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5 அத்தியாயம்—4. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 8, இந்திரன். 9, விசுவே தேவர்கள் 10. அசுவினிகள்

சந்தம், பங்கதி சுரம், பஞ்சமம்

மந்திரம் 1.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३क२२
409. स्वादोरित्था विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्य्यः ।
१ २२ ३ १२ ३ ३ १२ ३ २ ३ २ ३१२ ३१ २
या इन्द्रेण सयावरीर्वृष्णा मदन्ति *शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥
இருக்கு 1-84-10.

ஸ்வாதோ ரித்தா விஷூவதோ மதோ: பிபந்தி கௌர்ய: |
யா இந்த்ரேண ஸயாவரீ வ்ருஷ்ணா மதந்தி ஶோபதா வஸ்வீரநு
[ஸ்வராஜ்யம் ||

---

* शोभसे, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்

स्वादो , इत्था, विषूवत , मधो॰, गौर्य॰, पिबन्ति, या॰, वृष्णा इन्द्रेण,
सयावरी॰, मदन्ति, शोभथा॰, वस्वी॰, स्वराज्य अनु ॥

பதவுரை

स्वादो	ஸ்வாதோ:	சுவையுடையதும்
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
विषूवत॰	விஷூவத:	வேள்வியின்கண் நிறைந்திருப்பதும்
मधो	மதோ:	மதுரமுடைத்துமாகிய சோமரசத்தை
गौर्य	கௌர்ய:	வெண்மை நிறமுடைய பசுக்கள்
पिबन्ति	பிபந்தி	குடிக்கின்றன.
या	யா:	எந்தக் கோக்கள்
वृष्णा इन्द्रेण	வ்ருஷ்ணா இந்த்ரேண	விரும்பியதை மழையெனப் பெய்யும் இந்திரனோடு
सयावरी	ஸயாவரீ:	கூடச் செல்கின்றனவாய்க்
मदन्ति	மதந்தி	களிப்படைகின்றனவோ,
शोभथा.	ஶோபதா:	(மற்றும்) அழகுடையனவோ,
वस्वी.	வஸ்வீ:	பால் கொடுத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனவோ, அந்தப் பசுக்கள்.
स्वराज्यं अनु	ஸ்வராஜ்யம் அநு	தமது ஆண்டையின் இராசசியத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. கோதம ரிஷி.

இன்சுவையுடைய ரசத்தோடு கூடியதும், இவ்வாற்றால் வேள்விக்களினத்திலும் நிறைந்திருப்பதுமாயுள்ளதும், மதுரமுடையதுமாகிய சோம ரசத்தை, வெண்ணிறமுடைய கோக்கள் குடிக்கின்றன. எப் பசுக்கள் விரும்பியதை மழையெனப் பெய்கின்ற இந்திரனோடு செல்கின்றனவாய்க் களிப்படைகின்றனவோ, அப்பசுக்கள் இந்திரனருந்திய சேடத்தை (சோம ரசத்தை) அருந்துகின்றன என்பது பொருள். இந்திரனோடு அழகுற் றிருப்பனவும், பால் கொடுக்கும் சீலத்தால் வாழ்கின்றனவுமான அப்ப சுக்கள், தமது இந்திரனுடைய இராசசியத்தை (வேந்தன் ஆணையைக்) குறியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதாம். (1)

*

மந்திரம் 2.

३ २र २ ३ ३ १२ ३ २३ १२
410. इत्था हि सोम इ* न्मदो ब्रह्म चकार वर्द्धनम् ।
१२ ३ १२ ३ १ २र २३ २२ १२ ३ १ १
शविष्ठ वज्रिन्नोजसा पृथिव्या निःशशा अहिमर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥२॥

இருக்கு 3-80-1

இத்தா ஹி ஸோம இந்மதோ ப்ரஹ்ம சகார வர்த்தநம் ।
ஶவிஷ்ட வஜ்ரிந்நோஜஸா ப்ருதிவ்யா நிஶ்ஶஶா அஹிமர்சந்நநு
[ஸ்வராஜ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे शविष्ठ! वज्रिन्!, इत्था हि, सोमे, मद , वर्द्धन, ब्रह्म, चकार, स्वराज्यं, अनु अर्चन्, ओजसा, पृथिव्या , अहि, नि शशा. ॥

பதவுரை.

हे शविष्ठ!	ஹே ஶவிஷ்ட!	பெரும் வலியுடையோய்!
वज्रिन्!	வஜ்ரிந்!	வச்சிரமேந்தினோய்! இந்திர!
इत्था हि	இத்தா ஹி	இம்முறையாகவே
सोमे	ஸோமே	சோமரசத்தை யேற்றுக்கொண்டவிடத்து
मद	மத:	துதிப்போர்கள்
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	வளர்த்தக்க
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	துதியைச்
चकार	சகார	செய்தார்கள் இதனால் நீ
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்சந்	தன் இராச்சியத்தில் தன்னுடைய இறைவனென்றன்மையை விளக்கிக்கொண்டு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
पृथिव्या.	ப்ருதிவ்யா:	பூமியினின்றும்
अहि	அஹிம்	விருத்திராசுரனைக் குறித்து
नि शशा	நிஶ்ஶஶா:	நன்கு ஆணை செலுத்துவாயாக (கொல்லாது அகற்றுதி)

* मदे ब्रह्मा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2.

வியப்புற்ற போராற்றலுள்ளோய்! வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்! இந்திர! நால் கூறிய இம்முறையாகவே, சோமரசத்தை நீ யேற்றுக்கொண்டவிடத்து, துதிப்போர்கள் நின்னை விருத்திபண்ணுந் தோத்திரத்தைச் செய்தார்கள் இதனால் நீ ஆற்றலால் பூமியினின்றும் வந்து கொல்கின்ற விருத்திராசுரனை அடியோடு கொல்லற்க அதாவது கட்டளையிட்டுப் (அவனைப்) பிருதிவியி னின்றும் நீக்கிவிடுவாயாக என்பதாம் (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र

411. इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।

२उ ३२ ३२३१ २र ३ १ २र३ १२

तमिन् महत्स्वाजिषूतिमर्भे हवामहे स वाजेषु प्रनोऽविषत् ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-83-1.

இந்த்ரோ மதாய வாவ்ருதே ஶவஸே வ்ருத்ரஹா ந்ருபி: ।
தமிந் மஹத்ஸ்வாஜிஷூதிமர்பே ஹவாமஹே ஸ வாஜேஷு ப்ரநோ
[அவிஷத் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा इन्द्रः !, मदाय, शवसे, नृभिः, वावृधे, तमित्, महत्सु आजिषु, अर्भे, ऊतिं, हवामहे, वाजेषु, न, सः प्राविषत् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा इन्द्रः	வ்ருத்ரஹா இந்த்ர:	விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரன்
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டும்
शवसे	ஶவஸே	வன்மையின் பொருட்டும்
नृभि	ந்ருபி:	வேள்வித் தலைவர்களால்
वावृधे	வாவ்ருதே	வளர்க்கப்பட்டான்.
महत्सु आजिषु	மஹத்ஸு ஆஜிஷு	பெரிய போர்களிலும்
अर्भे	அர்பே	சிறிய போரிலும்
ऊति	ஊதிம்	காப்பாற்றுகின்ற
तमित्	தமித்	அவனிந்திரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்,

वाजेषु	வாஜெஷு	போர்களில
न·	நஃ	எஙகளை
स	ஸஃ	அவ விநதிரன
प्राविषत्	ப்ராவிஷத்	நனகு காபபாறறுவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருககு—3. கோதம ரிஷி.

மழையைத தடுக்கின்ற விருததிரன என்னும மேகததை, அல்லது, அசுரனைக கொல்கின்றவனாகிய, அலலது, இடையூறு செய்யுஞ் சததுருக களைக கொலகின — , இநதிரன, களிபபினபொருடடும, ஆறறலின பொருடடும, வேளவி யியறறுவோாகளால தோததிர மநதிரஙகளான துதி களால வளாககபபடடனன (துதியாலேயே ஆறறலையடைநது தேவாகள வளாகினறனா எனபது வழககு) பெருமபோாகளில எஙகளைப பாதுகாபப தறகு அவவிநதிரனையே அழைககினறோம அஙஙனமே அவவிநதிரனை, சிறிய போாகளிலும அழைககினறோம எஙகளால அழைககபபடட அவ விநதிரன போாககளஙகளில எஙகளை நனகு பாதுகாபபானாக எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३क२र
412. इन्द्र तुभ्यमिदद्रिवोऽनुत्तं वज्रिन् वीर्यम् ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २ ३१ २र उ२ ३ १ २ ३ १ २
यद्ध त्यं मायिनं *मृग तव त्यन् माययावधीरर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥

இருககு 1-80-7.

இந்த்ர துப்யமித்ரிவோऽநுத்தம் வஜ்ரிந் வீர்யம் |
யத்த த்யம் மாயிநம் ம்ருகம் தவ த்யந் மாயயாவதீரர்ச்சந்நநு ஸ்வரா
[ஜ்யம் ||

அநவயம.

अद्रिव', वज्रिन्, इन्द्र!, तुभ्यमित्, यद्ध, स्वराज्य अनु अर्चन्, वीर्य,
अनुत्त, मायिन, मृग, त्यं वृत्र, तव मायया, अवधी. ॥

* मृत तमु वमायया, எனபது இருககு.

பதவுரை.

अद्रिवः	அத்ரிவ:	மேகவாகனனும்
वज्रिन्	வஜ்ரிந்	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
तुभ्यमित्	துப்⁴யமித்	உன்னுடைய
यद्ध	யத்³த⁴	எவ்வலியினால் உண்மையாய
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வாராஜ்யம் அநு அர்சந்	தனது இராச்சியத்தில் மகிமையைக் காட்டினேயோ,
वीर्यं	வீர்யம்	(அவ்)வல்லுந்தன்மை
अनुत्तं	அநுத்தம்	பகைவர்களாற் கெடுக்க முடியாததேயாம்
मायिनं	மாயிநம்	மாயையையுடையவனும்
मृग	ம்ருக³ம்	மானவடிவமெடுத்தவனுமாகிய
त्य वृत्रं	த்யம் வ்ருத்ரம்	அவ் விருத்திராசுரனை
तव मायया	தவ மாயயா	நினது மாயையினாலே
अवधी	அவதீ⁴:	கொன்றனை (இதனால் உனது வீரத்தன்மை கீர்த்தியுடையதாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. கோதம ரிஷி.

மேகவாகனனே! வச்சிரந்தாங்கினோய ! உன்னுடைய வன்மை பகைவர்களாற் கெடுக்கப்படாததேயாம். உண்மையாய எவ் வல்லமையால், மாயையுடையவனும் மான வடிவெடுத்தவனுமாகிய அவ்விருத்திராசுரனை நீயும் தனது மாயையினாலே கொன்றவனா யிருக்கின்றனையோ, இதனால் உன்னுடைய யாதொரு வன்மையுண்டோ அது கீர்த்தியுடையதாகின்றது என்பதாம் (4)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'அத்திரி' என்பது மேகம் என 1101ல் நிகண்டும் கூறுகின்றது.

ரண்டு, மூலத்திலுள்ள துப்யம், என்னும் நான்காம் வேற்றுமை, உன்னுடைய என ஆறாம் வேற்றுமையினின்றது

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
413. प्रेह्य भीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नियंसते ।
१ २ ३२उ ३ २ ३ १२ ३ १ २२ ३ २ ३१२ ३ १ २
इन्द्र नृम्णं हि ते शवो हनो वृत्रं जया अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥५॥

(இருக்கு 1-80-3.)

ப்ரேஹ்யபீஹி த்ருஷ்ணுஹி ந தே வஜ்ரோ நியம்ஸதே |
இந்த்ர ந்ரும்ணம் ஹி தே ஶவோ ஹநோ வ்ருத்ரம் ஜயா அபோர்சந்நு
[ஸ்வராஜ்யம் ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, प्रेहि, अभीहि, धृष्णुहि, ते, वज्रः, न नियंसते, ते शवः, नृम्णं, हि, स्वराज्यं अनु अर्चन्, वृत्रं हनः, अपजयाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ.
प्रेहि	ப்ரேஹி	நன்கு போர் செய்வாயாக.
अभीहि	அபீஹி	நேர்முகமாய்ப்போய்க் கொல்லத்தக்கோர்களைக் கொல்வாயாக
धृष्णुहि	த்ருஷ்ணுஹி	அப்பகைவரை யழித்துவிடத்து
ते	தே	உன்னுடைய
वज्र:	வஜ்ர:	வச்சிராயுதம்
न नियंसते	ந நியம்ஸதே	பகைவரினால் தடுக்கமுடியாததாகின்றது.
ते	தே	உனது
शवः	ஶவ:	வலியானது
नृम्णं	ந்ரும்ணம்	மனிதர்களைக் குனியச் செய்வதாம்.
हि	ஹி	இதனால்
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்சந்	தனது இராஜ்யத்தில் மகிமையைக் காட்டி
वृत्रं हन,	வ்ருத்ரம் ஹந:	விருத்திராசுரனைக் கொல்வாயாக.
अपः जया.	அப: ஜயா:	(அவனால்) தடுக்கப்பட்ட மழையை (நீ) வென்றுகொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ இனிது செல்வாயாக கொல்லத்தக்க பகைஞர்களை யடைவாய். அடைந்து அச்சத்துருக்களைக் கொல்வாயாக உன்னுடைய வச்சிராயுதம் சத்துருக்களால் தடுக்கமுடியாதது. அவ்வண்ணமே உனது ஆற்றல் மனிதர்களை வணங்கச் செய்வது. ஆகையால் விருத்திராசுரனை, அல்லது, மேகத்தை வெல்வாயாக அதன்பின்னர் அவனால் தடைபண்ணப் பட்ட நீரை (மழையை) வென்று கொள்வாயாக. விருத்திரனைக்கொன்று அவனால் தடுக்கப்பட்ட நீரையடைவாயாக என்பதாம் எஞ்சியது விளக்கம்.

மந்திரம் 6

२३१२ ३१२ ३ १२ ३ १२
414. यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धनम् ।
३ १ २३ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
युक्ष्वा मदच्युता हरी कꣳ हनः कं वसौ दधोऽस्माꣳ इन्द्र वसौ दध ॥

இருக்கு 1-81-3

யதுதீரத ஆஜயோ த்ருஷ்ணவே தீயதே தநம் |
யுக்ஷ்வா மதச்யுதா ஹரீ கம் ஹந꞉ கம் வஸௌ ததோऽஸ்மாம் இந்த்ர
[வஸௌ தத꞉ ||

அந்வயம்.

यत्, आजय., उदीरते, धृष्णवे, धन, धीयते, इन्द्र, मदच्युता, हरी, युङ्क्ष्वा, क, वसो दधः, वसौ, दध ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எப்போது
आजय	ஆஜய꞉	யுத்தம்
उदीरते	உதீரதே	தொடங்கப்படுகின்றதோ, அப்போது
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவே	பகைஞரை வெல்கின்றவருக்கு
धन	தநம்	தனம்
धीयते	தீயதே	இருப்பாக வைக்கப்படுகின்றது
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
मदच्युता	மதச்யுதா	பகைவர்களின் கருவத்தை யொழிக்கின்ற
हरी	ஹரீ	பரிகளை,
युङ्क्ष्वा	யுங்க்ஷ்வா	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக
क	கம்	எவனையேனு மொருவனைக்
हन	ஹந꞉	கொல்கின்றாய்.
कं	கம்	எவனையேனு மொருவனை
वसौ दधः	வஸௌ தத꞉	தனமுள்ளவனாக்குகின்றாய். ஆதலின் எனது அரசனைத்
वसौ	வஸௌ	தனத்தின்கண்
दध.	தத꞉	நிலைக்க வைப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம்—7 இருககு—6 கோதம ரிஷி

ரணடு, இரகுகண புததிரனுகிய கோதமரின ஆசிரியா, "குரு சிரிஞ சயாகள" எனனும அரசாகளுககுப புரோகிதராயிருநதனா. அவவரசாக ளுககுப பிறாகளோடு போா நடககுமிடதது இவவிருடியானவா இம மநதி ரததால இநதிரனைத துதிததுத தனனுடைய அரசனுககு வெறறிபுணடா மாறு வேணடினா எனனும இவவிதிகாசமுளளது மறறும, "கோதமா இரகுகணா இருவரும குரு சிருசசயாகளுடைய புரோகிதராயிருநதனா." என அவவரசனுககு அவவிருடி புரோகிதராயிருநததமை வாஜசனேய மறை யோதுவோாகளால கூறபபடடுமுளளது மநதிரப பொருள — எககால போாகள உணடாகினறனவோ அபபோது எவா சததுருவை வெலகினருரோ, அவாககுத தனஙகொடுககபபடுகினறது வெலவோாககுத தனமுணடாகினறதெனபது பொருள இநதிரனே! உனனை அததனமைய உயுததஙகள தொடஙகினபோது, சததுருககளுடைய கருவததைதத தொலைக கபபடட உனனுடைய குதிரைகளிரணடையும நினது இரதததிற பூடடுவா யாக பூடடிககொணடு நினனைவழிபடாத வேநதாகள எவாகளேனு மிருப பாாகளேல அவாகளைக கொலவாயாக. எவாகளேனும நினனை வழிபடில அவாகளைத தனததில நிலைகக வைபபாயாக. இதனுல வெறறி தோலவி களை நீயே செயவிககினருய எனபது பெறறும. ஆதலின இநதிர! எனது இராச சமபநதிகளைத தனததில இருகக வைபபாயாக அதாவது (வெறறி தோலவிகடகு நீயே காரணமாதலின எனது வேநதனுககு வெறறியுண டாககி அவனைத தனவானுககச செயவாயாக எனபது திரணட பொருள.) (6)

மநதிரம் 7.

२३१२ ३१२ ३१२
415. अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।
१ २३ १२ ३ २ ३१२ ३२उ ३क २र ३ १२
अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्टयामती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥७॥

இருககு 3-82-2

அக்ஷந்நமீமதந்த ஹ்யவ ப்ரியா அதூஷத |
அஸ்தோஷத ஸ்வபாநவோ விப்ரா நவிஷ்டயாமதீ யோஜா ந்விந்த்ர தே ஹரீ ||

அந்வயம்

हे इन्द्र!, अक्षन्, हि, अमीमदन्त, प्रियाः अवाधूषत, स्वभानवः, विप्राः, नविष्टयामती, अस्तोषत, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
अक्षन्	அக்ஷந்	கொடுத்த அன்னத்தை வேள்வித் தலைவர்கள் அருந்தி
हि	ஹி	உண்மையாயக்
अमीमदन्त	அமீமதந்த	களிப்புற்றார்கள்
प्रिया अवाधूषत	ப்ரியா: அவாதூஷத	சுவையின் மிக்கபடைந்து கூறமுடியாதவர்களாய்க் களிப்பினால் தலையசைத்த பின்னர்
स्वभानव	ஸ்வபாநவ:	தம்மொளியால் விளங்கின
विप्रा	விப்ரா:	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்கள்
नविष्टयामती	நவிஷ்டயாமதீ	மிகப்புதிய தோத்திரங்களால்
अस्तोषत	அஸ்தோஷத	துதித்தனர் (ஆதலின்)
ते हरी	தே ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—7. கோதம ரிஷி

இந்திரனே! நின்னாற் கொடுக்கப்பட்ட அன்னங்களை வேள்வித்தலைவர்கள் அருந்தினார்கள் அருந்தி உண்மையாயக் களிப்புற்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அதனால் உடம்பைக் குலுக்கினார்கள் அதாவது சுவை மிகுந்ததையுண்டதாற் களிப்பு மிகுந்து பேசமுடியாதவர்களாயத் தேகத்தை யசைத்தார்கள் என்பதாம் பின்னர், தமது பிரகாசத்தால் விளங்கின அறிவுமிகுந்த வேட்போர்கள் வியப்பாகிய புதிய துதியால் இனிது துதித்தார்கள். ஆதலின் இந்திர! நின்னுடைய அரி, என்னு மிரண்டு குதிரைகளையும் விரைவில் இரதத்திற் பூட்டுவாயாக என்பதாம் (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २३ १ २
416. उपो षु शृणुही गिरो मघवन् माऽतथा इव ।
३ १ २ ३१ २ ३ २३ २३ १ २ ३ २उ ३क २र ३ १ २
कदा नः सूनृतावतः कर इदर्थयास इधोजा न्विन्द्र ते हरी ॥८॥

இருக்கு 1-82-1.

உபோ ஷு ஶ்ருணுஹீ கிரோ மகவந் மாऽததா இவ ।
கதா ந: ஸூந்ருதாவத: கர இதர்தயாஸ இத்யோஜா ந்விந்த்ர தே
[ஹரீ ॥

அந்வயம்.

हे मघवन् इन्द्र!, गिरः, उप उ, सुश्रुणुहि, अतथा इव मा, सूनृतावत , नः, कदाकरः, अर्थयास इत्, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை

हे मघवन् इन्द्र!	ஹே மகவந் இந்த்ர!	தனமுடைய இந்திரனே!
गिरः	கிர:	உன்னுடைய துதிகளை
उप उ	உப உ	அருகில் வந்து
सुश्रुणुहि	ஸுஶ்ருணுஹி	இனிது கேட்பாயாக
नः	ந:	எங்களை
अतथा इव मा	அதத்தா இவ மா	முன்னுள்ள தன்மையில் மாறுபடாமலே
सूनृतावतः	ஸூந்ருதாவத:	மெய்மைவாக்குடனே, நற்றிவாக்குகளையுமுடையவர்களாக
कदाकरः ?	கதாகர: ?	எக்காற் செய்குவையோ? (அறியேம்)
अर्थयास इत्	அர்த்தயாஸ இத்	எங்களுடைய துதிகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றாய், ஆதலின்
ते हरी	தே ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரதத்திற்பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. கோதம ரிஷி.

தனமுடைய இந்திரனே! நீ எங்களுடைய தோத்திரங்களை அருகில் வந்து நன்கு கேட்பாயாக. முன்பு எவ்வாறிருந்தனையோ, அதினின்றும் மாறுபடாதே. முன்னர் எங்கட்கு அநுக்கிரக புத்தியுடைய வனாயிருந் தனையன்றே, அவ்வண்ணந் தனக்கேயிருப்பாய் என்பதாம். மற்றும், எங்களைச் சத்தியவாக்குடையார்களாகவும், இனிய தோத்திரமாகிய வாக்குடையார் களாகவும் எப்போது செய்குவையோ? (அறியேம்.) நீயும் எங்களால் துதிக் கப்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்கின்றாயே யன்றி தள்ளிலாய். இதனால் இந் திரனே! உனது குதிரைகளை விரைவில் இரதத்திற்பூட்டுவாயாக என்பது பெறற்றும். (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ १ २र ३१ २ ३ २
417. चन्द्रमा अप्स्वा३ न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।
१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २
न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी॥

இருக்கு 1-84-7.

சந்த்ரமா அப்ஸ்வாந்தரா ஸுபர்ணோ தாவதே திவி ।
ந வோ ஹிரண்யநேமய: பதம் விந்தந்தி வித்யுதோ வித்தம் மே
[அஸ்ய ரோதஸீ ॥

அந்வயம்

अप्सु, अन्तः, सुपर्णः, चन्द्रमा, दिवि, आधावते, हिरण्यनेमयः, विद्युतः,
वः, पद, अग्र, नविन्दन्ति, रोदसी मे, अस्य, वित्तम् ॥

பதவுரை.

अप्सु	அப்ஸு	வானிலுள்ள நீர் மயமாகிய மண்டலங்களில்
अन्तः	அந்த:	உள்ளிருக்கின்ற
सुपर्णः	ஸுபர்ண:	சுழுமனை, என்னும் சூரிய கிரணங்களோடு கூடிய
चन्द्रम	சந்த்ரமா:	சந்திரன்
दिवि	திவி	வானுலகில்
आधावते	ஆதாவதே	ஒரு தன்மையாய விரைவிற் சென்றனன். அவனோடு கூடியுள்ள
हिरण्यनेमय	ஹிரண்யநேமய:	பொன்னொத்த நோக்குடைய
विद्युत.	வித்யுத:	ஒளியுள்ள கிரணங்களே!
व'	வ:	உங்களுடைய
पदं	பதம்	திருவடி யென்னும்
अग्र	அக்ரம்	நுனியாகிய பாகத்தை
नविन्दन्ति	நவிந்தந்தி	எனது புலன்களடைகின்றில
रोदसी	ரோதஸீ	வானுலக மண்ணுலக அபிமானி தேவதைகளே! நீங்கள்
मे	மே	என்னுடைய
अस्य	அஸ்ய	இத்தோத்திரத்தை
वित्त	வித்தம்	அறிவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. திரித ரிஷி.

வானிலுள்ள நீர் மயமண்டலத்தின நடுவிலுள்ள, அழகிய பொன்மய திருஷ்டிகள், அல்லது, கிரணங்கள், சுபாணம கிரணமென நிருத்தம 1-5-15ல கூறியுள்ளது. அதாவது —சுழுமனை என்னும கிரணங்களோடு கூடிய சந்திரன வானுலகில ஒரு தன்மையாகவே செல்கின்றுன அத்தன மைய சந்திரனுடைய கிரணங்களே! அதாவது --பொன்மயத்திறகொத்த வரமபுடைய, அல்லது, பிரியமாகிய நடுப்பாகத்தைபுடைய, மிக விளங்கு கின்ற (மினனுகின்ற) கிரணங்களே! உங்களுடைய பாதங்களெனனும நுனிப்பாகங்களே எனது புலன்கள கின்றுமறைத்தலின அடைந்தில இது உரித்தலல ஆதலின கின்றறினின்று என்னைத் தூக்கிவிடுவீர்களாக மற்றும, வானமணிகளே! நீங்கள என்னுடைய இத தோத்திரத்தை அறிவீர்களாக.

மந்திரம் 10.

१२३ १२३ २३ १२ ३ १२
418. प्रतिप्रियतमꣳ रथं वृषणं वसुवाहनम् ।
३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ १२
स्तोता वामश्विना वृषिं स्तोमेभिर्भूषति ॒ ॒ मम श्रुतꣳ हवम्॥

இருக்கு 5-75-1.

ப்ரதிப்ரியதமம் ரதம் வ்ருஷணம் வஸுவாஹநம் |
ஸ்தோதா வாமஶ்விநா வ்ருஷிம் ஸ்தோமேபிர்பூஷதி ப்ரதிமாத்வீ மம
[ஶ்ருதம் ஹவம் ||

அந்வயம்.

अश्विनो!, वाम्, प्रियतमं, वृषण, वसुवाहनं, रथं, स्तोता, ऋषिः, स्तोमेभि,, प्रति प्रति भूषति, माध्वी श्रुतम् ॥

பதவுரை

अश्विनो!	அஶ்விநௌ!	அசுவினி குமாரர்களே!
वाम्	வாம்	உங்களுடைய
प्रियतमं	ப்ரியதமம்	மிகவன்மையுள்ளதும
वृषणं	வ்ருஷணம்	பயனைப் பொழிவதும
वसुवाहनं *	வஸுவாஹநம்	தனத்தைச் சுமப்பதுமாகிய

* स्तोमेन प्रति भूषति, என்பது இருக்கு.

रथं	ரதம்	இரதத்தை,
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்போராகிய
ऋषि	ருஷி	இருடிகள்
स्तोमेभि.	ஸ்தோமேபி:	தோத்திரங்களால்
प्रति प्रति भूषति	ப்ரதி ப்ரதி பூஷதி	அலங்கரிக்கின்றார்கள். (ஆதலின்)
माध्वी.	மாத்வீ:	மதுவித்தையை புணர்ந்தோர்களே! நீங்கள்
श्रुत	ச்ருதம்	(அதைக்) கேட்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—10. அவஸ்யு ரிஷி

அசுவினிகுமாரர்காள்! மிகப் பிரியமுள்ள உங்களுடைய இரதத்தை, துதிப்போராகிய இருடிகள் தோத்திரக் கொத்துகளால் அலங்கரிக்கின்றார்கள் அது எவ்விதமாகிய இரதமெனின்? பயனைப் பெய்வதும், தனங்களைத் தருவதுமாம். இத்தனையை இரதத்தை (இங்கு) வரும்பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் என்பது பொருள் ஆதலின் மது வித்தையைப் புணர்ந்தோர்களே! நீங்கள் அத் துதியைக் கேட்பீர்களாக என்பதாம். (10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—8.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 1, 2, 7, அக்கினி. 3, உஷா. 4, சோமன் 5, 6, இந்திரன். 8, விசுவே தேவர்கள் சந்தம், 1, 7, பங்க்தி மேல் பிருகதி சுரம், 1, 7, பஞ்சமம். 8, மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३१ २
419. आ ते अग्न इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम् ।
२३ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ १२र ३ २ ३ १२
यद्ध स्या ते पनीयसी समिद्दीदयति द्यवीषꣳ स्तोतृभ्य आभर ॥१॥

இருக்கு 5 6-1.

ஆ தே அக்3ந இதீ4மஹி த்3யுமந்தம் தே3வாஜரம் ।
யத்3த4 ஸ்யா தே பநீயஸீ ஸமித்3தீ3த3யதி த்3யவீஷம் ஸ்தோத்ருப்4ய ஆப4ர ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने देव!, द्युमन्तं, अजरं, ते, आ इधीमहि, यद्ध, पनीयसी, ते, स्या, समित्, द्यवि, दीदयति, स्तोतृभ्यः, इषं, आभर ॥

பதவுரை.

हे अग्ने देव!	ஹே அக்3நே தே3வ !	அக்கினி தேவனே !
द्युमन्तं	த்3யுமந்தம்	ஒளியுடையவனும்
अजरं	அஜரம்	கிழத்தனமையற்றோனுமாகிய
ते	தே	உன்னை
आ इधीमहि	ஆ இதீ4மஹி	எல்லா வகையானும் ஒளி மிகுவோனாயச் செய்கின்றோம்.
यद्ध	யத்3த4	உண்மையாய்ப்
पनीयसी	பநீயஸீ	போற்றத்தக்க
ते स्या	தே ஸ்யா	உன்னுடைய அந்த
समित्	ஸமித்	ஒளியானது
द्यवि	த்3யவி	வானுலகில்
दीदयति	தீ3த3யதி	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
स्तोतृभ्य.	ஸ்தோத்ருப்4ய:	துதிப்போர்களான எங்கட்கு நீ
इष	இஷம்	அன்னத்தைக்
आभर	ஆப4ர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசுசுருத ரிஷி.

அக்கினி தேவனே! பிரகாசமுடையவனும், கிழப்பருவமற்றோனுமாகிய நின்னைப் பலவாற்றானும் (யாம்) வளர்க்கின்றோம். உண்மையிற் போற்றத்தக்க உன்னுடைய அந்த ஒளிப்பிழம்பானது வானுலகில் விளங்குகின்றது. மற்றும், தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எங்கட்கு நீ அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக, (1)

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १ २
420. आग्निं न स्ववृक्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।
३१ २३१ २ ३ २ ३१२ ३१ २ ३ १२३ २
*शीरं पावकशोचिषं वि वो मदे यज्ञेषु स्तीर्णबर्हिषं विवक्षसे ॥ २ ॥

இருக்கு 10-21-1.

ஆக்3நிம் ந ஸ்வவ்ருக்திபி4ர்ஹோதாரம் த்வா வ்ருணீமஹே ।
ஶீரம் பாவகஶோசிஷம் வி வோ மதே3 யஜ்ஞேஷு ஸ்தீர்ணப3ர்ஹி-
[ஷம் விவக்ஷஸே ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने !,) न, स्ववृक्तिभि:, होतारं, वः, यज्ञेषु, स्तीर्णबर्हिषं, शीरं, पावक-शोचिषं, त्वा अग्निं, विमदे, आवृणीमहे, विवक्षसे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने !)	(ஹே அக்3நே !)	(அக்கினியே !)
न	ந	இவர்களை
स्ववृक्तिभि	ஸ்வவ்ருக்திபி4ః	தன்னால் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்களால்
होतार	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஹோமத்தைச் செய்வோனுமாகிய
वः	வః	உனது
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	வேள்விகளில்
स्तीर्णबर्हिषं	ஸ்தீர்ணப3ர்ஹிஷம்	எவர்க்குத் தருப்பையாசனம் விரித்துள்ளதோ, அத்தன்மையதும்
शीरं	ஶீரம்	ஓளடதம் முதலியவைகளில் நிறைந்துள்ளதும்
पावकशोचिषं	பாவகஶோசிஷம்	பரிசுத்தப்படுத்து மொளியுடையதுமாகிய
त्वा अग्नि	த்வா அக்3நிம்	அக்கினியென்னு முன்னைச்
विमदे	விமதே3	சோமமருந்தலால் மிகுந்த களிப்புண்டாகுத்தற் பொருட்டு
आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	ஒருமையோடு ஆராதிக்கின்றோம்.
विवक्षसे	விவக்ஷஸே	அக்கினி தேவனே ! நீ பெரியோனா யிருக்கின்றாய்.

*यज्ञाय स्तीर्ण बर्हिषं विवो मदे शीर पावक शोचिषं विवक्षते, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—2. விமதரிஷி.

அக்கினியே! யாம் இப்போது, தானாகவே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற தோத்திரங்களால் தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஓமக்கிரியைகளைச் செய்வோனுமாகிய 'அக்கினி என்னும் நின்னை ஒருமையுடன் ஆராதிக்கின்றோம் எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? வேள்விகளில் எதன் பொருட்டுத் தருப்பையாசனம் விரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அத்தன்மையதை. மற்றும், பசியில் முதலியவைகளில் யாண்டும் நிறைந்திருக்கின்றதை. பரிசுத்தஞ் செய்யும் பிரபையுடையதை. ஆராதிக்கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. அக்கினியே! நீயும் மகானா யிருக்கின்றாய். அல்லது, வேள்வி சம்பந்தமாகிய சோமரசத்தை அருந்தலாலுண்டாகிய பல வகைக் களிப்பின்பொருட்டு உன்னை யாராதிக்கின்றோம் என்று கூட்டிக் கொள்க

மூலத்தில் அக்கினிம், என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை அக்கினியே! என விளியாயிற்று. ஈண்டு விமத மென்பது ஒரு இருடியின் பெயராதலின் யாம் எனத் தம்மையே கொண்டனர். (2)

மந்திரம் 3.

३१ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २
421. महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २
यथाचिन्नो अबोधयः सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसूनृते ॥ ३ ॥

இருக்கு 5-71-1.

உஹே நோ அத்ய போதயோஷோ ராயே திவித்மதீ |
யதாசிந்நோ அபோதய: ஸத்யச்ரவஸி வாய்யே ஸுஜாதே அச்வ
[ஸூந்ருதே ||

அந்வயம்.

दिवित्मती, उष !, अद्य, नः, महे राये, यथाचित्, अबोधयः, नः, बोधय, सुजाते, अश्वसूनृते, वाय्ये, सत्यश्रवसि ॥

பதவுரை.

दिवित्मती	திவித்மதீ	ஒளியுடைய
उषः !	உஷ: !	உஷாதேவியாரே! நீர்
अद्य	அத்ய	இவ்வேள்வித்தினத்தில்
नः	ந:	எங்களை

महे राये	மஹெ ராயெ	மிகுநத தனததினபொருடடு
यथाचित्	யதாசித	எவவாறு
अबोधय	அபொதய:	அறிவுறிததினீரோ, (அவவாறே)
न	ந:	எஙகடகு
वोधय	பொதய:	அறிவை விளஙகச செயவீராக.
सुजाते!	ஸுஜாதெ!	நறபிறபபுடையாரே!
अश्वसूनृते!	அஸ்வஸூநருதெ!	உணமையாய அனபுடன துதித தறகுரியாரே!
वाय्ये	வாயெய	வாயுவின புததிரனுகிய
सत्यश्रवसि	ஸதயஸ்ரவஸி	சததிய சிரவசனெனனும எனககு அநுககிரகிபபீராக.

சாயண பாடியம.

கணடம—8. இருககு—3 சததியசிரவ ரிஷி

மிகுநத ஒளியுடைய உஷா தேவியாரே! நீர எஙகடகு இவவேளவித தினததில தனலாபததின பொருடடு அறிவுறுததுவீராக (விளககுவீராக எனபது மது) விளககமானவிடதது வேளவி வாயிலாகத தனததைத தேடல முடியுமாதலின எனக எவவாறு முனபு (போனவைகளில) விளககி னீரோ, அவவாறே இபபோதும அறிவுறுததுவீராக எனபது பொருள. அழகிய செனமத தோறறமுடையீர! உணமை யனபுடைய தோததிரத திறகுரியவரே! அததனமைய தேவியாரே! நீர வாயு புததிரனெனனும சததிய சிரவசனுகிய எனககு அநுககிரகம புரிவீராக எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३१ २२
422. भद्रं नो अपि वातय मनो दक्षमुत क्रतुम् ।
१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ २३ २ ३ २ ३ १ २२३ १२
अथा ते सख्ये अन्धसो वि वो मदे *रणा गावो न यवसे विवक्षसे॥

இருககு 10-25-1

பத்ரம் நொ அபி வாதய மநொ தக்ஷமுத க்ரதும் ।
அதா தெ ஸக்யெ அந்தஸொ வி வொ மதெ ரணா காவொ ந
[யவஸெ விவக்ஷஸெ ॥

அநவயம்

हे सोम!, विवक्षसे, अन्धसः, विमदे, नः, मनः, दक्ष, अपि उत, क्रतु, भद्र, वातय, अथा, यवसे, रणा, गावः, न ते, सख्ये ॥

---

* रणन् गावो, எனபது இருககு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொ௱ !	சநதிரனே ! நீ
विवक्षसे	விவக்ஷஸெ	மகானயிருககினருய ஆதலின
अन्धसः	அ௩ஸஃ	சோம சமபநதமான பொருட களுககு
विमदे	விமஃெ	மிகக களிபபைக கொடுககு மிடதது நீ
न	நஃ	எஙகளுடைய
मनः	மநஃ	மனததையும
दक्ष अपि	ஃக்ஷம அவி	அநதரானமாவையும
उत	உத	மறறும
क्रतुं	க்ரதும	மெயயுணாவையும
भद्र	ஹஃ்ரம	மஙகளம
वातय	வாதய	உடையதாகச செயவாயாக
अथा	அயா	மறறும, துதிபபோ நள
यवसे रणा गावः न	யவஸெ ரணா கோவஃ ந	கோககள புலலில இரமிபபன போனறு
ते	தெ	உனனுடைய
सख्ये	ஸெவ்ய	மிததிரத தனமையில இரமிப போகளாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருககு—4. விமதரிஷி.

சோமனே ! நீ எஙகளுடைய மனம, நலததைக கருதுவதாகிய மங கலததை யடையுமாறு செயவாயாக எஙகடகு நலலெணண முணடாமாறு செயவாயாக எனபதாம அவவாறே, எஙகும நிறைநதுளள அநதரானமாவை யும நறசெயகையுடையதாகச செயவாயாக மறறும, உணமையுணாவை நலல நிசசயமெனனும மஙகளமுடையதாகச செயவாயாக பினனா, துதிபபோனல துதிததறகுரிய உனனைத துதிககுநதனமை, ஆராதிததறகுரியதால ஆராதிக குநதனமையாகிய மிததிரத தொழிலில இரமிபபோனுகுக. ரணடு இரமிப போனுக எனபது எஞசியது. அதிலுவமை —விருபபுளள கோககள நறபுல லில பிரியப்படுகினறன போனறெனல யாது [illegible] தனின ? சோம ரசமெனனும அனன சமபநதமாகிய பொருளகளில சோமரசததாலுணடா கினற பலவகையான களிபபாகிய நிமிததமிருககுமிடதது யாதினை விவ வணணமெனின ? நீ மகானயிருககினருய் ஆதலின எனக. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ १ २ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १२
423. क्रत्वा महाँ॥ अनुष्वधं भीम आवावृते शवः ।
१ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १२ ३२
श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिप्री हरिवां दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥
இருக்கு 1-81-4.

க்ருத்வா மஹாம் அநுஷ்வதம் பீம ஆவாவ்ருதே ஶவ: ।
ஶ்ரிய ருஷ்வ உபாகயோர்நி ஶிப்ரீ ஹரிவாம் ததே ஹஸ்தயோர்வ
[ஜ்ரமாயஸம் ॥

அந்வயம்.

क्रत्वा, महान्, भीमः, अनुष्वध, शव., आवावृते, ऋष्वः, शिप्री, हरिवान्, उपाकयोः, हस्तयोः, आयस वज्र, श्रिये, निदधे ॥

பதவுரை.

क्रत्वा	க்ருத்வா	மெய்யுணர்வால், அல்லது, கருமத்தால்
महान्	மஹாந்	மிகப் பெரியோனும்
भीमः	பீம:	பகைஞரைப் பயப்படுத்துவோனுமாகிய இந்திரன்
अनुष्वधं	அநுஷ்வதம்	சோமமாகிய அன்னத்தை யருந்திய பின்னர்
शवः	ஶவ:	தனது ஆற்றலை
आवावृते	ஆவாவ்ருதே	ஒருமுகப்படுத்திக் காட்டுகின்றான். பின்னர்
ऋष्वः	ருஷ்வ:	காணற்குரிய
शिप्री	ஶிப்ரீ	நீண்ட மூக்கை, அல்லது, தாடியை யுடையவனும்
हरिवान्	ஹரிவாந்	அரியென்னும் குதிரைகளை யுடையவனுமாகிய இந்திரன்
उपाकयो हस्तयो	உபாகயோ: ஹஸ்தயோ:	அருகிலுள்ள இரு கைகளில்
आयसं वज्र	ஆயஸம் வஜ்ரம்	இரும்புமயமாகிய வச்சிராயுதத்தை
श्रिये	ஶ்ரியே	சம்பத்தின் பொருட்டு
निदधे	நிததே	தாங்குகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7 கோதம ரிஷி.

கருமத்தால், அல்லது, மெஞ்ஞானத்தால் எல்லாரினும் மேம்பட்டோனும், சத்துருக்கட்குப் பலங் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரன், சோமமாகிய அன்னத்தை யருந்திய பின்னர், தனது வலிமை யொருமுகமாய் வெளிப்படுத்துகின்றான் பின்னர், பராக்கத்தக்க மூக்கையுடையவனும், அல்லது, மூக்கதின் அமைப்பையுடையவனும், குதிரைகளையுடையவனுமாகிய இந்திரன் அருகினின்று இருபுயங்களிலும் இரும்பு மயமாகிய வச்சிராயுதத்தை, சமபத்தின்பொருட்டுத் தாங்குகின்றான் சோமரச மருந்திய தாற் களிப்படைந்த பேராற்றலுடைய இந்திரன் பகைஞரை யழிப்பதற்கு வச்சிராயுதமேந்தி நிற்கின்றான் என்பது பொருள் (5)

குறிப்பு —ஈணடேச சவநர, என்பது ஏணனத்தின் பெயரென, 2717ல நிருத்தங் கூறினர்.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २२ ३ २३ १ २ ३ १ २

424. स घा तं वृषणꣳ रथमधितिष्ठाति गोविदम् ।

१ २२ ३२ ३१ २ ३ १ २३ २३क २२ ३ ३२

यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी॥६॥

இருக்கு 1-84-4.

ஸ வா தம் வ்ருஷணம் ரதமதிதிஷ்டாதி கோவிதம் |
யஃ பாத்ரம் ஹாரியோஜநம் பூர்ணமிந்த்ர சிகேததி யோஜா ந்விந்த்ர
[தே ஹரீ ||

அந்வயம்.

स घा इन्द्र', वृषणं, गोविद, त रथ अधितिष्ठाति, यः, हारियोजन, पूर्ण, पात्र, चिकेतति, ते, हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

स घा इन्द्रः	ஸ வா இந்த்ரஃ	அவ்விந்திரன்
वृषणं	வ்ருஷணம்	மஞ்ஞேவேட்கையைப் பொழியப் பெறறதும்
गोविद	கோவிதம்	கோக்களை யடைவிப்பதுமாகிய
तं रथ अधितिष्ठाति	தம் ரதம் அதிதிஷ்டாதி	அவ் விரதத்திலேறுவானாக.

यः	யஃ	எந்த இரதம்
हारियोजनं	ஹாரியொஜநம்	பொரிமாவுடன் கூடிய
पूर्णं	பூர்ணம்	சோமரசம் நிறைந்த
पात्रं	பாத்ரம்	பாண்டத்தை
चिकेतति	சிகெததி	அறிவுறுத்துகின்றதோ,
हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திர!
ते	தெ	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யொஜ	அவ்விரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி

அவ்விந்திரன், உண்மையாய் மனோவாஞ்சையைப் பெய்வதும், கோக்களைச் சேர்ப்பதுமாகிய இரதத்தி லேறுவானாக. இந்திர! எவ்விரமானது ஆரி, என்னும் பொரிமாவோடு கூடிய சோமரசம் நிறைந்த பாத்திரத்தைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அந்த இரதத்திலேறுவாயாக என முன்னுள்ளதோடு அந்வயித்துக் கொள்க. உன்னுடைய குதிரைகளை விரைவில் தேரிற் பூட்டுவாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ १ २र ३ ३ २ ३ १ २र ३ १ २
425. अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं *यन्ति धेनवः ।
२ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २
अस्तमर्वन्त आशवोस्तं नित्यासो वाजिन इषꣳ स्तोतृभ्य आभर॥७॥

இருக்கு 5-6-1

அக்நிம் தம் மந்யே யொ வஸுரஸ்தம் யம் யந்தி தெநவஃ |
அஸ்தமர்வந்த ஆஸவொஸ்தம் நித்யாஸொ வாஜிந இஷம் ஸ்தொ
[த்ருப்ய ஆபர ||

அந்வயம்.

यः, वसुः, अस्तं, यं, धेनवः, यन्ति, अस्तं, आशवः, अर्वन्तः, अस्तं, नित्यासः, वाजिन तं अग्निं मन्ये, स्तोतृभ्यः, इष, आभर ॥

---

* नमन्ति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

य:	யஃ	எவ்வக்கினி
वसु:	வஸுஃ	வழிபடுவோர்கட்குத் தனமோ,
अस्तं	அஸ்தம்	வீடென யாவர்கட்கும் பற்றுக் கோடாமோ,
यं	யம்	எவ்வக்கினியை
धेनव:	தேநவஃ	கோக்கள்
यन्ति	யந்தி	திருப்தி செய்யப் போகின்றனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பற்றுக் கோடாகிய எவ் வக்கினியை
आशव	ஆஶவஃ	வேகமுள்ள
अर्वन्त:	அர்வந்தஃ	குதிரைகளடைகின்றனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பற்றுக் கோடாகிய எவ் வக்கினியை
नित्यास:	நித்யாஸஃ	நித்தியம் உபாசிக்கின்றவனும்
वाजिन:	வாஜிநஃ	அவிசைத் தாங்குபவனுமாகிய வேள்வித்தலைவன் அடைகின்றானோ,
तं अग्निं मन्ये	தம் அக்நிம் மந்யே	அவ்வக்கினியை யான் துதிக்கின்றேன்.
स्तोतृभ्य:	ஸ்தோத்ருப்யஃ	துதிக்கின்ற எமக்கு
इषं	இஷம்	(அவ்வக்கினி) அன்னத்தைக்
आभर	ஆபர	கொடுக்குக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—8 இருக்கு—7. வசுச்ருத ரிஷி

எவ் வக்கினி வழிபடுவோர்கட்குத் தனமாயிருக்கின்றதோ, யாவர்கட்கும் வீடுபோல ஆசிரயமாயுள்ள எவ்வக்கினியை, கோக்கள் பிரியப்படுத்துமாறு அடைகின்றனவோ, மற்றும், யாவர்கட்கும் பற்றுக்கோடாயுள்ள எவ்வக்கினியை விரைவிற்செல்லுஞ் சீலமுள்ள குதிரைகள் அடைகின்றனவோ, அவ்வாறே நித்திய வேள்வி செய்துள்ள அவிகளென்னும் அன்னங்களையுடைய வேள்வித்தலைவர்கள் அடைகின்றார்களோ, அவ் வக்கினியையான் துதிக்கின்றேன். அவ் வக்கினி துதிப்போர்கட்கு அன்னத்தைக் கொடுக்குக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२उ　३ १ २३ १ २र　३ १ २

426. न तमंहो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।

३ १ २ १ १२ ३ २　३ १ २र ३　१२ ३ २ ३ १ २

सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अतिद्विषः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-26-1.

ந தமம்ஹோ ந து³ரிதம் தே³வாஸோ அஷ்ட மர்த்யம் ।
ஸஜோஷஸோ யமர்யமா மித்ரோ நயதி வருணோ அதித்³விஷ꞉ ॥

அந்வயம்.

देवासः, अर्यमा, मित्र., वरुणः, सजोषसः, अतिद्विषः, यं नयति, तं मर्त्यं, अंहः, न, दुरितं, न, अष्ट ॥

பதவுரை.

हे देवासः!	ஹே தே³வாஸ꞉!	தேவர்களே!
अर्यमा	அர்யமா	தண்டிக்கின்ற அரியமாதேவதை யும்
मित्रः	மித்ர꞉	காப்பாற்றுகின்ற மித்திர தேவதையும்
वरुण	வருண꞉	பாவத்தை நீக்குகின்ற வருண தேவதையும்
सजोषसः	ஸஜோஷஸ꞉	அன்பினால் ஒன்று கூடியவர்களாய்
अतिद्विषः	அதித்³விஷ꞉	சத்துருக்களை வெற்றிகொள்ளச் செய்து
यं नयति	யம் நயதி	எவனை மேற்பதவியிற் சேர்க்கின்றார்களோ,
तं मर्त्यं	தம் மர்த்யம்	அம் மனிதனுக்குப்
अंह.	அம்ஹ꞉	பாவம்
न	ந	இல்லை.
दुरितं	து³ரிதம்	அதனுடைய பயனாகிய துர்க்கதி யும்
न अष्ट	ந அஷ்ட	(அவனைப்) பற்றுவதில்லை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. அம்மோமுக வாமதேவ்ய ரிஷி.

தேவர்களே! பகைவரைத் தண்டிக்கும், அரியமா என்னும் தேவதை, எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ, காப்பாற்றுகின்ற மித்திர

தேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ! பாவத்தை நீக்கும் வருணதேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ! அதாவது இம் மூன்று தேவர்களும் தம்முடன் கூடினவர்களாய், அல்லது, பிரியமுடையவர்களாகி, சத்துருக்களைக் கடக்கச் செய்து ரக்ஷிக்கின்றவனாகிய எவனை மேற் பதவியிற் கொண்டு சேர்க்கின்றார்களோ, (ஒவ்வொருவரைக் குறித்து ஒருமை) அவனை, பாவமும் அதன் பயனாகிய துக்கத்தியும் அணுகுவதில்லை என்பதாம் (8)

எட்டாவது கண்டம்.

முற்றும்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 6, 10, சோமன் 7, மருத்து. 8, அக்கினி. 9, வாயினாம் சந்தங்கள் 1, 3, 4, 5, 7, 10, துவிபதபங்தி 8, பந்தபங்தி 9, பரோஷ்ணிக். 2, 3, திரிபதா அநுஷ்டுப் பிபீலிகாமத்தியா சுரம் 1, 3, 8, 10, பஞ்சமம் 2, 6, காந்தாரம் 9, ரிஷபம்.

மந்திரம் 1

४३ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ ३ १ २२

427. परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय ॥ १ ॥

இருக்கு 6-109-1

வரி ப்ர யெந்த்ராய ஸொம ஸ்வாதுர்மித்ராய பூஷ்ணெ பஹாய ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, स्वादुः, इन्द्राय, मित्राय, पूष्णे, भगाय, परिप्रधन्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
स्वादु	ஸ்வாது:	இனசுவையுடைய நீ
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரனுககும
मित्राय	மித்ராய	மிததிர தேவதைககும
पूष्णे	பூஷ்ணே	பூஷாதேவதைககும
भगाय	பகாய	ஐசுவரிய தேவதைககும
परि प्रधन्व	பரி ப்ரதந்வ	எலலாப பாததிரஙகளிலும நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—9. இருககு—1. திரியாண திரிசதஸயு ரிஷிகள

சோமரசமே! இனசுவையுளள நீ இநதிரன பொருடடும, மிததிர பூஷா தேவதைகளின பொருடடும, எலலாப பாததிரஙகளிலும நிறைவாயாக எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

२३१ २३ १२ ३१२ ३१२ २१२

428. पर्यूषु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।

३२३१ २ ३१२

द्विषस्तरध्या ऋणया न *ईरसे ॥ २ ॥

இருககு 9-130-1.

பர்யூஷு ப்ரதந்வ வாஜஸாதயே பரி வ்ருத்ராணி ஸக்ஷணி: ।
த்விஷஸ்தரத்யா ருணயா ந ஈரஸே ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सु, वाजसातये, परिप्रधन्व, सक्षणिः, वृत्राणि, परि, नः, ऋणया, द्विषः, तरध्यै, ईरसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம !	சோமரசமே! நீ
सु	ஸு	இனிது
वाजसातये	வாஜஸாதயே	அனனததைக கொடுததற பொருடடு
परि प्रधन्व	பரி ப்ரதந்வ	பாணடஙகளில நிறைவாயாக.

*ईयसे, எனபது இருககு.

सक्षणि·	ஸக்ஷணிஃ	பொறுமையாகு சீலமுடைய நீ
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	சத்துருக்களிடத்துப்
परि	பரி	போரிடுவாயாக.
न	நஃ	எங்களுடைய
ऋणया	ருணயா	கடனை யொழிக்கின்ற நீ
द्विषः	த்விஷஃ	சத்துருக்களைக்
तरध्यै	தரத்யை	கடப்பதற்கு, அல்லது, கொல்வதற்குப்
ईरसे	ஈரஸே	போரிடச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! நீ எங்கட்கு மிகுதியாய அன்னங்கொடுத்தற் பொருட்டாகவே நாற்புறமும் இனிது ஒழுகுவாயாக. அல்லது, அன்ன இலாபத்தின் பொருட்டுப் போர்க்குச் செல்வாயாக. அன்றியும், அடங்கிய குணமுடைய நீ போரின் பொருட்டு சத்துருக்களை அடைவாயாக. அப்பொருளே கூறப்படுகின்றது—எங்களுடைய கடன்களை யொழிக்கப்பட்ட நீ சத்துருக்களைக் கடக்க, அல்லது, கொல்லச் செல்கின்றாய் (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २३२ ३ २ ३ २ ३ २ १ २ २र

429. पवस्व सोम महान्त्समुद्रः पिता देवानां विश्वाभिधाम ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-106-4.

பவஸ்வ ஸோம மஹாந்த்ஸமுத்ர: பிதா தேவாநாம் விச்வாபிதாம ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, महान्, समुद्रः, पिता, विश्वा, देवाना, धाम, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
महान्	மஹாந்	பெருந்தன்மை யுமுடையவனும்
समुद्रः	ஸமுத்ர:	இரசமாய் ஒழுகுவோனுமாகின்றாய்.
पिता	பிதா	அனைவரையுங் காப்பாற்றுகின்ற

विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத்
देवानां	தெ³வாநாம்	தேவர்களுடைய
धाम	தா⁴ம	இடங்களிலும் (உள்ள)
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் தனமையாற் பெருந்தன்மையுடையவனும், பெருகிய இரசங்களா யொழுகப்பட்டவனும், காப்பாற்றுவோனுமாகிய நீ, தேவர்களுடைய தேகங்களைக் குறியாக வைத்துக்கொண்டு பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२उ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र

430. पवस्व सोम महे दक्षायाश्वो न निक्तो वाजी धनाय ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-109-10.

பவஸ்வ ஸோம மஹே த³க்ஷாயாஶ்வோ ந நிக்தோ வாஜீ த⁴நாய ॥

அந்வயம்

हे सोम!, अश्वः न, निक्तः, वाजी, महे, दक्षाय, धनाय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
अश्व न	அஶ்வ: ந	குதிரையைப் போன்று
निक्त	நிக்த:	நீரால் சுத்தஞ் செய்யப் பெற்று
वाजी	வாஜீ	வேகமுடையவனாயுள்ள நீ
महे	மஹே	மிகுந்த
दक्षाय	த³க்ஷாய	ஆற்றலின் பொருட்டும்
धनाय	த⁴நாய	தனத்தின் பொருட்டும் .
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம்—9. இருக்கு—4.

சோமரசமே! குதிரையைப போனறு விரைவுடையவனும, நீராற் பவித்திரமாககப பெறறவனுமாகிய நீ பேராற்றலின பொருட்டும, தனததின பொருடடும, பாததிரததை நிறையவைபபாயாக என்பதாம. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २३१ २ ३ २३१२ ३१ २२
431. इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥ ५ ॥

இருககு 9-109-13.

இந்து: பவிஷ்ட சாருர்மதாயாபாமுபஸ்தே கவிர்பகாய ॥

அந்வயம்.

चारु, कविः, इन्दुः, भगाय, मदाय, अपां उपस्थे, पविष्ट ॥

பதவுரை.

चारु	சாரு:	மஙகளமாகியவனும
कवि.	கவி:	நுணணறிவுடையவனுமாகிய
इन्दु	இந்து:	சோமரசமே! நீ
भगाय	பகாய	பேராறறததககக தனததின பொருட்டும
मदाय	மதாய	களிபபின பொருடடும
अपां उपस्थे	அபாம் உபஸ்தே	நீருககுள
पविष्ट	பவிஷ்ட	நிறைகினறாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருககு—5. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

மஙகளமானவனும, நீணமதி யுடையோனுமாகிய சோமரசமே! நீ நீரின மததியில அதாவது அநதரிட்சததில, அலலது, பாததிரததிற, களிப பினபொருடடு நிறைகினறாய் எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३१ २३ १२ ३१ २ ३ १ २
432. अनु हि त्वा सुतꣳ सोम मदामसि महे समर्य्यराज्ये ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
वाजाꣳ अभि पवमान प्र गाहसे ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-110-2.

அநு ஹி த்வா ஸுதம் ஸோம மதாமஸி மஹே ஸமர்யராஜ்யே |
வாஜாம் அபி பவமாந ப்ர காஹஸே ||

அந்வயம்.

हे सोम!, सुतं, त्वा, अनुमदामसि हि, पवमान, महे, समर्य्यराज्ये, वाजान्, अभिप्रगाहसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பெற்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
अनुमदामसि हि	அநுமதாமஸி ஹி	முறையாய்த் துதிக்கின்றோம்.
पवमान!	பவமாந!	பாதுகாப்பாற்றுவோய்! நீ
महे	மஹே	பெரியை.
समर्य्यराज्ये	ஸமர்யராஜ்யே	மணிதர்களோடு கூடிய
वाजान् अभिप्रगाहसे	வாஜாந் அபிப்ரகாஹஸே	தனது இராசசியத்தைக் காப்பாற்றுதற்குப் பகைஞர்படைகளை நோக்கிச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! பிழிந்தெடுத்துள்ள நின்னை உண்மையில் முறையாகத் துதிக்கின்றோம். பாதுகாக்குஞ் சோமரசமே! நீ பெரியை மணிதர்களோடு கூடிய இராசசியத்தைப் பாதுகாப்பாற்றுதற் பொருட்டுச் சத்துருக்களின் ஆற்றலை நோக்கி நன்கு சென்றுகொண்டிருக்கின்றாய் என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ ३क २र ३ २३ १ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २

433. क ईम् व्यक्ता नरः सनीडा रुद्रस्य मर्या अथा स्वश्वाः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-21-1.

க ஈம் வ்யக்தா நர: ஸநீடா ருத்ரஸ்ய மர்யா அதா ஸ்வச்வா: ॥

அந்வயம்.

व्यक्ताः, नरः, सनीडा, मर्याः, अथा, स्वश्वाः, रुद्रस्य, ईम्, के? ॥

பதவுரை

व्यक्ताः	வ்யக்தா:	காந்தியை யுடையவர்களும்
नर	நர:	தலைமையைத் தாங்குவோர்களும்
सनीडा	ஸநீடா	ஒத்த இடத்தையுடையார்களும்
मर्या	மர்யா:	மனிதர்கட்கு இன்பஞ் செய்வோர்களும்
अथा	அதா	மற்றும்
स्वश्वाः	ஸ்வச்வா:	சிறந்த குதிரையை யுடையார்களும்
रुद्रस्य	ருத்ரஸ்ய	இரக்கத்தோடு வேண்டுவோர்கட்கு இதஞ் செய்பவர்களுமான
ईम्	ஈம்	இத்தன்மையர்கள்
के?	கே?	யாவர்கள்?

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாசிஷ்ட ரிஷி.

காந்தியோடு கூடியவர்களும், தலைமையாயச் செலுத்துவோர்களும், ஒத்த இடமுடையார்களும், அழுது துன்புற்ற மனிதர்கட்கு நலஞ்செய்வோர்களும், மற்றும், சிறந்த குதிரையையுடையார்களுமான இவ்வண்ணத்தவர்கள் எவர்களிருக்கின்றார்கள்? வடிவ வியப்பினால் இருஷியானவர் அற்புதமாகச் சொல்கின்றார் என்பதாம் (7)

மந்திரம் 8.

२३ २ ३ २३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२

434. अग्ने तमद्याश्वं नस्तोमैः क्रतुं न भद्रꣳ हृदिस्पृशम् ।

३ १ २ ३ १२

ऋध्यामा त ओहैः ॥ ८ ॥

இருக்கு 4-10-1.

அக்₃நே தமத்₃யாஶ்வம் ந ஸ்தோமை: க்ரதும் ந ப₄த்₃ரம் ஹ்ருதி₃ஸ்ப்ருஶம் |
ருத்₄யாமா த ஓஹை: ||

அந்வயம்.

हे अग्ने!, अद्य, ओहै., स्तोमै , अश्व न, क्रतु न, भद्र, हृदिस्पृश, त,
ऋध्याम ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்₃நே!	அக்கினியே!
अद्य	அத்₃ய	இன்று, வேட்போர் முதலிய யாகங்கள்
ओहैः	ஓஹை:	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை அடையச் செய்கின்ற
स्तोमैः	ஸ்தோமை:	ஸ்தோத்திரங்களால்,
अश्वं न	அஶ்வம் ந	பரிபோல அவிகளைக் கொண்டு சேர்ப்பிப்பதும்
क्रतुं न	க்ரதும் ந	வேள்வி செய்பவனைப் போன்று (அநுகூலஞ் செய்வதும்)
भद्र	ப₄த்₃ரம்	மங்கலமாகியதும்
हृदिस्पृशं	ஹ்ருதி₃ஸ்ப்ருஶம்	மிக அன்புள்ளதும்
त	தம்	கீர்த்தி யுடையதுமாகிய அத்தகைய உன்னை
ऋध्याम	ருத்₄யாம	வளர்க்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—8 வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! நீ இத்தினத்தில் வேட்போர் முதலிய யாகங்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யடைவிக்கத்தக்க ஸ்தோத்திர மஞ்சரிகளால், கீர்த்திபெற்ற உன்னை இனிது விருத்திபண்ணுகின்றோம் எத்தன்மைய னின்னை யெனின்? சுமை சுமக்கின்ற குதிரை யொப்ப அவிகளைத் தாங்குவோனாகிய தலைவனை யொத்து அனுகூலஞ் செய்வோனை அங்ஙனமே போற்றற்குரியானை. மற்றும், உள்ளத்தில் அன்பு செய்வானை. விருத்தி பண்ணுகின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२
435. आविर्मर्य्या आ वाजं वाजिनो अग्मन् देवस्य सवितुः सवम् ।
३ १ २
स्वर्गांॱ अर्वन्तो जयत ॥ ९ ॥

ஆவிர்மர்யா ஆவாஜம் வாஜினோ அக்மந் தேவஸ்ய ஸவிது꞉ ஸவம்।
ஸ்வர்காம் அர்வந்தோ ஜயத ||

அநவயம்.

मर्य्या, आविः, वाजिनः, सवितुः देवस्य, सवं, वाजं, अग्मन्, स्वर्गां, अर्वन्तः, जयत ॥

பதவுரை.

मर्य्या	மர்யா꞉	மனிதாகட்கு இனிமை செய்வதும
आविः	ஆவி꞉	பிரகாசமுடையதுமாகிய
वाजिनः	வாஜிந꞉	அவியேறகுந தேவதையானது,
सवितु देवस्य	ஸவிது꞉ தேவஸ்ய	ஏவுநதேவதைகடகுத
सवं	ஸவம்	தேடறகுரிய
वाज	வாஜம்	அனனமாகிய சோமரசததைப
अग्मन्	அக்மந்	பெறறுககொணடது ஆதலின வேளவித தலைவாகாள! நீவிா
स्वर्गां	ஸ்வர்காம்	சுவாககததையும
अर्वन्त	அர்வந்த꞉	குதிரைகளையும
जयत	ஜயத	வெறறி கொளவீாகளாக

சாயண பாடியம.

கணடம—9. இருக்கு—1. வாசிதேவதைகளின துதி.

மனிதாகடகு இனிமையானதும, பிரகாசமுடையமாகிய வாசினம என்னும் தேவதையானது, ஏவறதேவதையினுடைய அன்னமாகிய சோமத்தைப பெறறுககொண்டது. வேளவித் தலைவர்காள ! நீவிர் சுவாககத்தையும், குதிரைகளையும வெறறிகொளவீாகளாக எனபதாம (9)

மநதிரம் 10.

१२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३१२ ३ २
436. पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महाँ अवीनामनु पूर्व्यः ॥ १० ॥

இருககு 9-109-7.

வவஸ்வ ஸோம த்யும்நீ ஸுதாரோ மஹாம் அவீநாமநு பூர்வ்யஃ॥

அநவயம்

हे सोम!, द्युम्नी, सुधारः, पूर्व्यः, महान्, अवीनां, अनुपवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
द्युम्नी	த்யும்நீ	அனனம, அலலது, கீாததியை யுடையதும
सुधार	ஸுதாரஃ	அழகிய தாரையை யுடையதும
पूर्व्यः	பூர்வ்யஃ	பழமையானதும
महान्	மஹாந்	பெரி ... நீ
अवीना	அவீநாம்	ஆட்டின உரோமஙகளினினறும
अनुपवस्व	அநுபவஸ்வ	முறையாய் ஒழுகுவாயாக

சாயண பாடியம.

கண்டம்—9 இருககு—10. ஐசுவராகள், திஷண்யாாகள ரிஷிகள.

சோமரசமே! அனனமுடையதும, அலலது, கீாததி யுடையதும, 'தயுமநம' எனபது அனனமென யாஸ்க முனிவரும நிகணடின நைகம காணடம 5-5-ல கூறியுளளார். அழகிய தாரையையுடையதும, பழமை யானதும, மகததாகியதுமாகிய நீ உரோமஙகளினினறும் (வடிகட்டும கமப ளியிலிருநது) முறையாய் நிறைவாயாக எனபதாம. (10)

குறிப்பு—ஈணடு 'தயுமநம' எனபது கீாததியாம.

ஒன்பதாவது கண்டம்

முறறும.

பததாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—10.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 5, 8, 10, இந்திரன் 6, விசுவ தேவர்கள் 7, உஷா.
சந்தம், பந்தி. சுரம், பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
437. विश्वतो दावन् विश्वतो न आभर यं त्वा शविष्ठमीमहे ॥ १ ॥

விஶ்வதோ தா³வந் விஶ்வதோ ந ஆப⁴ர யம் த்வா ஶவிஷ்ட²மீமஹே ॥

அந்வயம்.

विश्वतो दावन्!, शविष्ठं, यं त्वा, ईमहे, विश्वतः, नः, आभर ॥

பதவுரை.

विश्वतो दावन्!	விஶ்வதோ தா³வந்!	யாண்டும் சத்துருக்களை யழிப்போனும், அன்பர்கட்கு வரங்கொடுப்போனுமாகிய இந்திர! நீ
शविष्ठं	ஶவிஷ்ட²ம்	பேராற்றலுடைய
यं त्वा	யம் த்வா	யாதொரு நின்னைக் குறித்து
ईमहे	ஈமஹே	விரும்பியதை யிரக்கின்றோம்.
विश्वत.	விஶ்வத:	எல்லாவகையானும்
नः	ந:	எங்கட்கு
आभर	ஆப⁴ர	விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1

எல்லாவகையினும் பகைஞரைத் தொலைப்போனும், யாவாகட்கும் ஈவோனுமாகிய இந்திரனே! நீ, எல்லா வித்தத்தானும் எங்கட்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பாயாக மற்றும், சிறந்த வலியுடைய நின்பால் விரும்பிய பொருளை யிரக்கின்றோம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३२ ३२उ ३ २ ३ २ ३ १२३ २ ३ २
438. **एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नामश्रुतो गृणे ॥ २ ॥**

ஏஷ ப்ரஹ்மா ய ருத்விய இந்த்ரோ நாமஶ்ருதோ க்ருணே ||

அந்வயம்.

ऋत्वियः, यः, नामश्रुतः, ब्रह्मा, एषः, गृणे ॥

பதவுரை.

ऋत्वियः	ருத்வியः	வசந்தம், முதலிய இருதுக்களில் வெளிப்படுகின்ற
यः इन्द्रः	யः இந்த்ரः	யாதொரு இந்திரன்
नामश्रुतः	நாமஶ்ருதः	தனது பெயரால் கீர்த்தியுடைய வனாயிருக்கிறானோ,
ब्रह्मा	ப்ரஹ்மா	துதிப்போர்களின் மனவிருப்பை நிறைவு பண்ணுபவனாகிய
एषः	ஏஷः	இத்தன்மையனைத்
गृणे	க்ருணே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2.

வசந்த காலம் முதலிய இருதுக்களில் தோன்றுகின்றவனாகிய யாதொரு இந்திரன் தனது திருநாமத்தாலே கீர்த்தியுடையவனாகின்றானோ, அத்தகைய இவ்விந்திரன் துதிப்போர்களின் மனம் விரும்பிய பொருளை நிறையச் செய்வோனாகின்றான். அவ் விந்திரனை யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १ २ ३१२ ३ १ २र ३१२ ३ २ ३ १ २
439. **ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्द्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ ३ ॥**

இருக்கு 5-31-4

ப்ரஹ்மாண இந்த்ரம் மஹயந்தோ அர்கைரவர்த்தயந்நஹயே
[ஹந்தவா உ ||

அந்வயம்.

अहये, हन्तवे, अर्कैः, महयन्तः, ब्रह्माणः, इन्द्रं, अवर्द्धयन् ॥

பதவுரை.

अहये हन्तवे	அஹயெ ஹந்தவெ	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
अर्कैः	அர்கை:	போற்றத்தக்க துதிகளால்
महयन्तः	மஹயந்த:	ஆராதிக்கின்ற
ब्रह्माण.	ப்ரஹ்மாண:	அந்தணர்கள்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयन्	அவர்த்தயந்	வளர்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—3. திரிசதஸ்யு ரிஷி.

போற்றத்தக்க மந்திரங்களாலும், தோத்திரங்களாலும், அவியாகிய அன்னங்களாலும் ஆராதிக்கின்ற அந்தணர்கள் இந்திரனை வளர்க்கின்றார்கள் அதாவது அன்புடையோனாக்கச் செய்கின்றார்கள் என்பதாம். மூலத்தில் ஹந்தும், என்ற பாலத்து, ஏற்றேகாரம் பெற்று ஹந்தவே என்றாயிற்று. ஈண்டு விருத்திராசுரனை, கொல்லும் தொழிலுக்கு செயப்படு பொருளாகக் கொள்ளவின், பஷ்டிக்குச் சிசேஷணமாயிற்று. விருத்திராசுரனைக் கொல்லு தற் பொருட்டு என்பது திரண்ட பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२३१२ ३ २३१२ ३१२

440. अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-31-4

அநவஸ்தெ ரதமஸ்வாய தக்ஷுஸ்த்வஷ்டா வஜ்ரம் புருஹூத [த்யுமந்தம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अनवः, ऋभवः, ते, अश्वाय, रथं, तक्षुः, पुरुहूत!, त्वष्टा, वज्रं, द्युमन्तं ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
अनव	அநவ:	மனிதர்களும்
ऋभव	ருபவ:	தேவர்களும்
ते	தெ	உன்னுடைய
अश्वाय	அஸ்வாய	குதிரையின் பொருட்டு

रथं	ரதம்	இரதத்தைச்
तक्षु	தக்ஷு:	செய்தார்கள்.
पुरुहूत!	புருஹூத!	பலரோராலழைக்கப் பெற்ற இந்திர !
त्वष्टा	த்வஷ்டா	விசுவகருமனும்
वज्रं	வஜ்ரம்	வச்சிராயுதத்தையும்
द्युमन्तं	த்யுமந்தம்	பிரகாசமுடைய தாய்ச் செய்தனன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4.

மனுடர்களும், தேவர்களும், உன்னுடைய குதிரையின் பொருட்டு (வாகனத்தின் பொருட்டு) இரதத்தைச் செய்தார்கள் பலரோராலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர ! துவஷ்டா, என்னும் விசுவகருமாவும் உன்னுடைய வச்சிராயுதத்தையும் பளபளப்புடையதாகச் செய்தனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३१ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २

441. शं पदं मघं रयीषिणो न काममव्रतो हिनोति न स्पृशद्रयिम् ॥ ५ ॥

ஶம் பதம் மகம் ரயீஷிணோ ந காமமவ்ரதோ ஹிநோதி ந ஸ்ப்ருஶ
[த்ரயிம் ॥

அந்வயம்.

रयीषिणः, शं, पदं, मघं, अव्रतः, न हिनोति, कामं, रयिं, न स्पृशत् ॥

பதவுரை.

रयीषिणः	ரயீஷிண:	அவியாகிய தனத்தைக் கொடுப்போர்கள்
शं	ஶம்	இன்பமாகிய
पदं	பதம்	பதவியையும்
मघ	மகம்	தனத்தையும் அடைகின்றார்கள்.
अव्रतः	அவ்ரத:	வேள்வி முதலியன செய்யாதோர்கள்,
न हिनोति	ந ஹிநோதி	தான முதலிய செய்ய முடியாதோர்களாகின்றார்கள்.
कामं	காமம்	தாம் விரும்பிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தைத்
न स्पृशत्	ந ஸ்ப்ருஶத்	தொடுத்தற்கும் முடியாமற் போகின்றார்கள்,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6.

அவிகளென்னும் தனங்களை யளிக்கின்ற சனங்கள் இன்பமாகிய பதவியைப் பெறுகின்றார்கள். தனத்தையும் அடைகின்றார்கள் எனபது எஞ்சியது: இந்திரனைக் குறித்து வேள்வி முதலியன செய்யாதோர்களோ, அவி கொடுக்க முடியாதவர்களாகின்றார்கள் எனபது பொருள் (அவர்கள்) சுக முதலியவைகளை யடையார்கள், தாமும் விரும்பிய இரமிசகத்துக்க திரவியத்தைத் தொடவுமாட்டார்கள் எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २३१२

442. सदा गावः शुचयो विश्वधायसः सदा देवा अरेपसः ॥ ६ ॥

ஸதா காவ꞉ ஶுசயோ விஶ்வதாயஸ꞉ ஸதா தேவா அரேபஸ꞉ ॥

அந்வயம்.

गावः, सदा, शुचयः, विश्वधायसः, सदा, देवाः, अरेपसः ॥

பதவுரை.

गावः	காவ꞉	இந்திரனைச் சரணடைவோர்கள்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
शुचयः	ஶுசய꞉	நிருமலர்களும்,
विश्वधायसः	விஶ்வதாயஸ꞉	உலகனைத்தையும் பரிபாலிக்கத் தக்க ஆற்றலுடையார்களும்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
देवाः	தேவா꞉	தானம், முதலிய குணத்தோடு கூடியவர்களும்
अरेपसः	அரேபஸ꞉	பாவமற்றவர்களும் ஆகின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6.

இந்திரன பாற செலபவர்கள், அல்லது, இந்திரனைத் துதிப்போர்கள் எப்போதும் உலகனைத்தையும் பாதுகாக்கத்தக்க ஆற்றலுடையவர்களாகவும், (மிகுந்த அன்னமுடையார்களாகவும்) தான முதலிய நற்குணமுடையார்களாகவும் ஆகின்றார்கள் எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र

443. आयाहि वनसा सह गावः सचन्त वर्त्तनिं यदूधभिः ॥ ७ ॥

ஆயாஹி வநஸா ஸஹ காவஃ ஸசந்த வர்த்தநிம் யதூதபிஃ ॥

அந்வயம்.

(हे उषः!,) वनसा सह, आयाहि, गावः, वर्त्तनि, सचन्त, यत्, ऊधभिः ॥

பதவுரை.

(हे उषः!)	(ஹே உஷஃ!)	(உஷா தேவியே! நீ)
वनसा सह	வநஸா ஸஹ	விரும்பத்தக்குரிய ஒளியுடன்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக
गावः	காவஃ	உஷாதேவதையின் வாகனமாகிய கோக்கள்
वर्त्तनि	வர்த்தநிம்	இரதத்தைச்
सचन्त	ஸசந்த	சேவிக்கின்றன.
यत्	யத்	எக்கோக்கள்
ऊधभिः	ஊதபிஃ	பெரிய முலைக்காம்புகளோடு கூடினவைகளோ! (அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரதத்தில் வருவாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. சம்பாத ரிஷி.

உஷா தேவியே! நீ, போற்றத்தக்க ஒளியோடு வருவாயாக உஷாவின் வாகனங்களான கோக்கள் இரதத்தைச் சேவிக்கின்றன குதிரையற்ற இரதத்தில் வருவாயாக என்பதாம். எக் கோக்கள் முலைக் காம்புகளால் உபலக்கணமாயக் கொள்ளப்பட்ட பருத்த தன்மையை யுடையனவோ, அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரதத்தில் வருவாயாக எனச் சோதித்துக் கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ २ १२

444. उप प्रक्षे मधुमति क्षियन्तः *पुष्येम रयिं धीमहे त इन्द्र ॥८॥

இருக்கு 3.82-2.

* पुष्यन्तो என்பது இருக்கு.

உப ப்ரக்ஷே மதுமதி க்ஷியந்த: புஷ்யேம ரயிம் தீமஹே த இந்த்ர ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, प्रक्षे, ते उप क्षियन्त., मधुमति, रयिं, पुष्येम, धीमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே!
प्रक्षे	ப்ரக்ஷே	அரசன் செய்த அகப்பை விசேடத்திலுள்ள
ते उप क्षियन्त	தே உப க்ஷியந்த:	நினக்கருகிலிக்கின்ற யாம்
मधुमति	மதுமதி	மதுர இரசத்தோடு கூடிய
रयिं	ரயிம்	இனிய அன்னத்தைப்
पुष्येम	புஷ்யேம	பரிமாறுகின்றோம். (மற்றும்)
धीमहे	தீமஹே	(உன்னையுந்) தியானிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—8.

இந்திரனே! (மிகுந்த திருவாளனே!) நீ, அரசனுற செய்யப்பெற்ற அகப்பை விசேடத்தில், நினக்கருகிலுள்ள யாங்கள் இனிய இன்சுவையோடு கூடிய அன்னத்தைப் பரிமாறுகின்றோம். மற்றும், நின்னையுந் தியானிக்கின்றோம் என்பதாம் (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३१ ३१२ ३ २ २र ३२उ ३ १ २र

445. अर्चन्त्यर्कं मरुतः स्वर्का आस्तोभति श्रुतो युवा स इन्द्रः ॥ ९ ॥

அர்சந்த்யர்க்கம் மருத: ஸ்வர்க்கா ஆஸ்தோபதி ஶ்ருதோ யுவா ஸ [இந்த்ர: ||

அந்வயம்

स्वर्काः, मरुत , अर्कं, अर्चन्ति, युवा, श्रुतः, सः इन्द्रः, आस्तोभति ॥

பதவுரை.

स्वर्का	ஸ்வர்க்கா:	அழகிய தோத்திரத்தை, அல்லது, அன்னத்தையுடைய
मरुतः	மருத:	மருத்துக்கள்
अर्कं	அர்க்கம்	ஆராதித்தற்குரிய இந்திரனை

अर्चन्ति	அர்ச்சந்தி	அவிகளாலும், ஸ்தோத்திரங்களாலும் ஆராதிக்கின்றார்கள்.
युवा	யுவா	கட்டிளமையுடையவனும்
श्रुत·	ச்ருத:	கீர்த்தி பெற்றவனுமாகிய
सः इन्द्र	ஸ: இந்த்ர:	அவ்விந்திரன்
आस्तोभति	ஆஸ்தோபதி	அவனுடைய பகைஞர்களைப் போராடிக் கொல்லுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9.

அழகான ஸ்தோத்திரங்களை, அல்லது, அன்னங்களையுடைய மருத்துக்கள் (வாயு தேவதைகள்) போற்றத்தக்க இந்திரனை அவிகளாலும், ஸ்தோத்திரங்களாலும் போற்றுகின்றார்கள். எக்காலு மிளைஞனும், கீர்த்தியுடையவனுமாகிய இந்திரன் சத்துருக்களை, போர் செய்து அழிக்கின்றான் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २ ३ १२
446. प्र व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥ १० ॥

சா. வே 2-2

ப்ர வ இந்த்ராய வ்ருத்ரஹந்தமாய விப்ராய காதம் காயத யம்
[ஜுஜோஷதே ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गातारः !,) वृत्रहन्तमाय, विप्राय, इन्द्राय, यं, जुजोषते, गाथं, प्रगायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்காதார: !)	(சாமவேதமோதுவோர்காள் !)
यं	யம்	எந்தத் துதியை (இந்திரன்)
जुजोषते	ஜுஜோஷதே	அன்போடு ஏற்றுக் கொள்கின்றானோ,
वृत्रहन्तमाय	வ்ருத்ரஹந்தமாய	வியப்புடன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்,
विप्राय	விப்ராய	நுண்ணறிவாளனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுக்கு
गाथं	காதம்	அந்த ஸ்தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரகாயத	நன்கு பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10

சாமமறை பாடுவோர்களே! நீவிர், அதிசயமாய் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும், நுண்ணறிவாளனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அவ் விந்திரன் எத் தோத்திரத்தை அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றானோ, அத் தோத்திரத்தை இனிது படிப்பீர்களாக. (10)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 2, அக்கினி. 3, 4, 8, 10, இந்திரன். 5, உஷா 6. 7, 9, விசுவ தேவர்கள்.

சந்தம், 1, 2, 5, 7, துவிபத பங்தி 3, 8, பஞ்சதசாக்ஷர காயத்திரி 10, ஏகபதா அட்டாக்ஷர காயத்திரி. 6, 8, 9, துவிபதா திருஷ்டுப.

சுரம். 1, 2, 5, 7, பஞ்சமம். 3, 4, 10, ஷட்ஜம். 6, 8, 9, தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१२ ३१ २र ३ २उ ३१२

447. अचेत्यग्निश्चिकितिर्हव्यवाड् न सुमद्रथः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-56-5.

அசேத்யக்நிஶ்சிகிதிர்ஹவ்யவாட் ந ஸுமத்₃ரத₂꞉ ॥

* चिकितु. हव्यवाट् सः; என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हव्यवाट्, चिकितिः, सुमद्रथः न, अग्निः, अचेति ॥

பதவுரை.

हव्यवाट्	ஹவ்யவாட்	அவியைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதும்
चिकिति	சிகிதி:	சிறந்த அறிவுடையதும்
सुमद्रथः न	ஸுமத்ரத: ந	நல்ல அவிகளோடு கூடிய ரதம் போன்றதுமாகிய
अग्नि	அக்நி:	அக்கினி
अचेति	அசேதி	அறிகின்றது, அல்லது, அறியப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1.

அவிகளை யேற்றுச் செல்வதும், சிறந்த அறிவுடையதும், நல்ல அவியோடு கூடியதுமாகிய இரதமொத்த அக்கினி, அனைவர்களாலு மறியப்படுகின்றது அல்லது, அவிகொடுக்கும் வேள்விந் தலைவனை யறிகின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३ २ ३ १२ ३२ ३२३ १ २ ३१२२

448. अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो *भुवा वरूथ्यः ॥ २ ॥

அக்நே த்வம் நோ அந்தம உத த்ராதா ஶிவோ ஭ுவா வரூத்ய: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, वरूथ्यः, त्वं, नः, अन्तमः, उत, त्राता, शिवः भुवः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
वरूथ्य.	வரூத்ய:	வழிபடுதற்குரிய
त्वं	த்வம்	நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
अन्तम	அந்தம:	மிக அருகிலிருப்பவனாகவும்
उत	உத	மற்றும்
त्राता	த்ராதா	காப்பாற்றுவோனாகவும்
शिवः	ஶிவ:	சுகந்தருவோனாகவும்
भुव.	஭ுவ:	ஆவாயாக.

* भवा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. பந்து ரிஷி.

அக்கினியே! நீ, வழிபடற்குரிய, அல்லது, வேள்விச சாலைகாளற் சூழப்பெற்ற எங்கட்கு மிக அருகிலிருப்போனும், மற்றும், பாதுகாப்போனும், சுகஞ்செய்வோனும் ஆவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ १२
449. भगो न चित्रो अग्निर्महोनां दधाति रत्नम् ॥ ३ ॥

ஃபெகா ந சித்ரோ அக்நிர்மஹோநாம் ததாதி ரத்நம் ॥

அந்வயம்.

महोनां, भगो न, चित्रः, अग्निः, रत्नं, दधाति ॥

பதவுரை.

महोनां	மஹோநாம்	பெரிதுகளுக்குள்
भगो न	ஃபெகா ந	இரவியை யொத்ததும்
चित्रः	சித்ர:	விசித்திர மான குணமுடையதும் அல்லது, போற்றத்தக்கது மாகிய
अग्निः	அக்நி:	அக்கினியானது, வேள்வி செய்வோர்கட்குச
रत्नं	ரத்நம்	சிறந்த தனத்தைக்
दधाति	ததாதி	கொடுக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3.

மகத்துக்களுக்குள் சூரியனைப் போன்று விசித்திர வடிவத்தையுடைய, அல்லது, ஆராதித்தற்குரிய தன்மையையுடைய அக்கினி, வேட்போர்கட்கு இரமணீயமாகிய தனத்தைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २२ ३१ ३२
450. विश्वस्य प्रस्तोभ पुरो वासन् यदि वेह नूनम् ॥ ४ ॥

விஶ்வஸ்ய ப்ரஸ்தோப புரோ வாஸந் யதி வேஹ நூநம் ॥

அந்வயம்.

विश्वस्य, प्रस्तोभः, यदि वा, इह, नून, पुरो, वासन् ॥

பதவுரை.

विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	(அவ்விந்திரன்) எல்லாப் பகைஞரையும்
प्रस्तोभः	ப்ரஸ்தோப⁴꞉	நாசஞ்செய்கின்றான்.
यदि वा	யதி³ வா	அன்றியும்
इह	இஹ	இவ்வேள்வியில்
नून	நூநம்	உறுதியாக
पुरो वासन्	புரோ வாஸந்	பூர்வ இடத்திலிருக்கப்பெற்றோனாய வேடபோர்களால் நன்கு பூசிக்கப்படுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. சமவா ரிஷி.

இந்திரன், சத்துருக்களனைவரையும் கொல்கின்றான் அஃதன்றியும், இவ் வேள்வியில் நிச்சயமாக பூர்வதேச இடத்தில் இருக்கப்பட்ட அவ் விந்திரன் உண்மையாக வேடபோர்களால் துதிக்கப்படுகின்றான் என்பதாம்.

மந்திரம் 5.

३२उ ३ २ ३२३ १ २ १ २ ३१२

451. उषा अप स्वसुष्टमः संवर्त्तयति वर्त्तनिं सुजातता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-73-1

உஷா அப ஸ்வஸுஷ்டம꞉ ஸம்வர்த்தயதி வர்த்தநிம் ஸுஜாததா ॥

அந்வயம்.

उषा, स्वसुः, तमः, अपसंवर्त्तयति, सुजातता, वर्त्तनिम् ॥

பதவுரை.

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
स्वसुः	ஸ்வஸு꞉	தனது சகோதரியாகிய இராத்திரியிலுள்ள
तमः	தம꞉	இருளை
अपसंवर्त्तयति	அபஸம்வர்த்தயதி	தன்னொளியால் போக்குகின்றது.
सुजातता	ஸுஜாததா	சிறந்த தனது ஒளியையும்
वर्त्तनि	வர்த்தநிம்	இரதத்திற் சேர்க்கின்றது,

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருகரு—5.

இநத உஷா தேவதையானவள தனது உடன பிறநதாளாகிய இராததிரியின சமபநதமாகிய இருளைத தனதொளியாறறொலைககினறுள. தன தொளியையும இரததையுடையுமாறு செயகினறுள எனபதாம (5)

மந்திரம் 6.

३ २क ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३

452. इमा नु कं भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥ ६ ॥

இருககு 10-571-1.

இமா நு கம் புவநா ஸீஷதேமேந்த்ரஶ்ச விஶ்வே ச தேவா꞉ ‖

அந்வயம்.

इमाः, भुवनाः, नु, कं, सीषधेम, इन्द्रः, च, विश्वे, देवाश्च ॥

பதவுரை.

इमाः	இமா꞉	(காணப்படுகின்ற) இந்த
भुवनाः	புவநா꞉	உலகஙகளை
नु	நு	விரைவில
कं	கம்	சுகமடைதற பொருட்டு
सीषधेम	ஸீஷதேம	வசம பணணுகினறேன.
इन्द्रः च	இந்த்ர꞉ ச	இநதிரனும
विश्वे देवाश्च	விஶ்வே தேவாஶ்ச	மறறு எலலாத தேவாகளும், துதியால மகிழநது இக கருமததை முடிபபாரகளாக,

சாயண பாடியம.

கண்டம—11 இருக்கு—6. பௌவன ஆதத ரிஷி.

காணபபடுகின்ற இப புவனஙகளை விரைவாக வசபபததுகின்றேன். அலலது, இபபூத சமுதாயஙகளனைததும எஙகடகுச சுகததைச செய்குக. இநதிரனும், தேவாக ளனைவாகளுந தோததிரததாற பிரியமுடையாகளாய இக காரியததை முடிததுவைபபாாகளாக எனபதாம, (6)

மந்திரம் 7.

२ ३२ ३ १ २ ३२उ ३ १२ १२
453. वि स्रुतयो यथा पथा इन्द्र त्वद्यन्तु रातयः ॥ ७ ॥

வி ஸ்ருதயொ யதா பதா இந்த்ர த்வத்யந்து ராதய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वत्, रातयः, पथा स्रुतयः यथा, वियन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वत्	த்வத்	உன்னிடத்திலிருந்து
रातयः	ராதய:	தானங்கள் (ஈகைகள்)
पथास्रुतयः यथा	பதாஸ்ருதய: யதா	பெருமவழியினின்று சிறுவழிகள் பிரிவதுபோற
वियन्तु	வியந்து	பலவகையாய விரிந்தோங்குக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. கவஷ ஐலூஷ ரிஷி,

இந்திரனே ! நின்னிடத்திலிருந்து (ஐசுவரிய) தானங்கள் (கொடைகள்) பலவிதமாய் விரிந்தோங்குக. அதிலுவமை.—அரச (பெரிய) வழியினின்று (கூடசெல்லும) சிறிய வழிகள் பிரிந்து (விரிந்து) போவனபோனறெனல.

மந்திரம் 8.

३ १ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
454. अया वाजं देवहितꣳ सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ८ ॥
இருக்கு 6-17-15.

அயா வாஜம் தெவஹிதம் ஸநெம மதெம ஶதஹிமா: ஸுவீரா: ॥

அந்வயம்.

अया, देवहितं, वाजं, सनेम, सुवीराः, शतहिमाः, मदेम ॥

பதவுரை.

अया	அயா	இத் துதியால்
देवहितं	தெவஹிதம்	இந்திர தேவதை கொடுக்கப்பட்ட
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை

सनेम	ஸநேம	யாஙகள் அருநதுவோமாக.
सुवीराः	ஸு-வீராஃ	அழகிய புததிராகளோடு கூடிய யாஙகள
शतहिमा	ஶத ஹிமாஃ	நூறறுககணககான பனிககாலம (ஏமநதருது) வரை
मदेम	மதேம	களிததிருபபோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பரதது வாச ரிஷி.

இததோததிரததினினறு பிராகாசமுளள தேவதையால (இநதிரனால) கொடுககபபடட அனனததை நாஙகள அநுபவிப போமாக. மறறும், அழகிய மககளோடு கூடின யாஙகள நூறறுக கணககான ஏமநத இருதுகாலமவரை களிபபடைவோமாக எனபதாம். (8)

மநதிரம் 9.

३ २ ३ १ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

455. ऊर्जा मित्रो वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र ॥

ஊர்ஜா மித்ரோ வருணஃ பிந்வதேடாஃ பீவரீமிஷம் க்ருணுஹீ ந [இந்த்ர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, मित्रः, वरुणः, ऊर्जा, इडाः, पिन्वत, नः, इषं, पीवरीं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே !
मित्रः	மித்ரஃ	மித்திர தேவதை
वरुण:	வருணஃ	வருணதேவதை (என்னும நீவிர் அனைவாகளும)
ऊर्जा	ஊர்ஜா	ஆறறலோடு கூடிய
इडा	இடாஃ	அனனததை
पिन्वत	பிந்வத	எஙகடகுக கொடுபபீாகளாக. (மறறும)
न	நஃ	எஙகளுடைய
इष	இஷம்	அனனததை
पीवरीं	பீவரீம்	மிகுதியாகச்
कृणु हि	க்ருணு ஹி	செய்வீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—9. ஆத்திரேய ரிஷி.

இந்திரனே! மித்திர தேவதை, வருணதேவதை என்னும் நீவிர் அனைவரும் இன்சுவையோடு கூடிய, அல்லது, ஆற்றலோடு கூடிய அன்னங்களை எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. மற்றும், மிகுதியான அன்னங்களையும் எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २
456. इन्द्रो विश्वस्य राजति ॥ १० ॥

ஐந்த்₃ரோ விஶ்வஸ்ய ராஜதி ॥

அந்வயம்.

इन्द्रः, विश्वस्य, राजति ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஐந்த்₃ர:	இந்திரன்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகனைத்திற்கும்
राजति	ராஜதி	இறைவனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. வசிட்ட ரிஷி.

எக்காரணத்தால் இந்திரன் எல்லாப்புவனத்திற்கும் இறைவனாகின்றானோ, அக்காரணத்தால் இந்திரனை முக்கியமாக ஒரு முகப்படுத்திக் கூறப்படுகின்றது என, முன் மந்திரத்தோடு அந்வயித்துக் கொள்க. (10)

பதினோராவது கண்டம்.

முற்றும்.

பனிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் 1, 3, 4, 10, இந்திரன் 2, சூரியன். 5, விசுவதேவர்கள். 6, மருத்துக்கள். 7, பவமானன். 8, சவிதா 9, அக்கினி.

சந்தங்கள். 1, 3, 5, 7, 9, அத்யஷ்டி. 2, 4, 6, அதிசக்தி. 10, அதிசக்குவரி.

சுரம், 1, 3, 5, 7, 9, காந்தாரம். 2, 4, 6, 8, 10, நிஷாதம். 8, 10, பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

१ २   १ १ २र   ३ २
457. त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्म-
२ १   २र ३ १ २   ३१   २ ३ २
*स्तृम्पत् सोममपिबद्विष्णुना सुतं † यथावशम् ।
१ २   ३ २ ३ २ ३ १ २   ३ २३१
स ईं ममाद महि कर्म कर्त्तवे महामुरुं
२र   ३ २ ३२   ३ १ २र ३ १ २र
सैनं सश्चद्देवो देवं ‡ सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥ १ ॥

த்ரிகத்ருகேஷு மஹிஷோ யவாசிரம் துவிசுஷ்ம
ஸ்த்ரும்பத் ஸோமமபிபத்விஷ்ணுனா ஸுதம் யதாவசம் ।
ஸ ஈம் மமாத மஹி கர்ம கர்த்தவே மஹாமுரும்
ஸைனம் ஸச்சத்தேவோ தேவம் ஸத்ய இந்து: ஸத்யமிந்த்ரம் ॥

அந்வயம்.

महिषः, तुविशुष्मः, तृम्पत्, त्रिकद्रुकेषु, सुतं, यवाशिरं, सोमं, विष्णुना, यथावशं, अपिबत्, सः, महि, कर्म, कर्त्तवे, महां, उरुं, ईं, ममाद, सत्यः, इन्दुः, देवः, सः, सत्यं, देवं, एनं, इन्द्र, सश्चत् ॥

---

* तृपत्सोम, † यथावशात्, ‡ सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

महिषः	மஹிஷஃ	ஆராதிக்கத் தக்கோனும்
तुविशुष्मः	துவிஶுஷ்மஃ	பேராற்றலுடையோனும்
तृपत्	த்ருபத்	திருப்தியுடையோனுமாகிய இந்திரன்
त्रिकद्रुकेषु	த்ரிகத்ருகேஷு	சோதி, கோ, ஆயுள் என்னும் பெயருள்ள முதல் தினங்களிலும்
सुत	ஸுதம்	பிழியப் பெற்றுள்ளதும்
यवाशिरं	யவாஶிரம்	கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
विष्णुना	விஷ்ணுநா	விஷ்ணுவுடன்
यथावशं	யதாவஶம்	இச்சித்தவாறே
अपिबत्	அபிபத்	அருந்தினன்
स	ஸஃ	அருந்திய அச்சோமரசம்
महि	மஹி	பெரிய
कर्म	கர்ம	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதல் முதலிய கருமத்தைச்
कर्तवे	கர்த்தவே	செய்தற் பொருட்டு
महां	மஹாம்	மிகுந்த (மகத்தாகிய)
उरुं ईं	உரும் ஈம்	விரிந்த இவ்விந்திரனுக்குக்
ममाद	மமாத	களிப்புண்டாக்கியது.
सत्य	ஸத்யஃ	மெய்ப்பட்டதும்
इन्दु.	இந்துஃ	பொங்குவதும்
देवः	தேவஃ	விளக்கமுடையதுமாகிய
सः	ஸஃ	அச்சோமரசமானது
सत्यं	ஸத்யம்	சத்திய வடிவனும்
देवं	தேவம்	சோம விருப்புள்ளோனுமாகிய
एनं इन्द्रं	ஏநம் இந்த்ரம்	இவ்விந்திரனை
सश्चत्	ஸஶ்சத்	வியாபிக்குக. (நிறையச் செய்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1 கிருதசமத ரிஷி.

மகானும், பூசிக்கத் தக்கோனும், பேராற்றலுள்ளோனுமாகிய இந்திரன், திருப்தி யடைந்து, சோதி, கோ, ஆயுள் என்னுஞ் சோமயாக தினங்களிற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய அச்சோமரசத்தை விஷ்ணுவோடு விரும்பிய வண்ணம் அருந்தினன்.

அருந்திய அச் சோமரசமானது பெரியவனும், வியாபகனுமாகிய இவ் விந்திரனுக்குக் களிப்பையுண்டாக்கியது மேம்பட்டதும், போக்கியதும், விளக்கமானதுமாகிய அச் சோமரசம், உண்மைவடிவனும், சோமரச விருப்பனுமாகிய இந்திரனைச் சூழ்ந்து கொள்க என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३२ ३२३१२ ३१ २३२ ३२उ ३१२

458. अयꣳ सहस्रमानवो दृशः कवीनां मतिर्ज्योतिर्विधर्म ।

३२ ३ १२३२३ १२ ३२३ १२३ १२ ३१ २३२

ब्रध्नः समीचीरुषसः समैरयदरेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमन्तश्चिता गोः॥

அயம் ஸஹஸ்ரமாநவோ த்₃ருஶ: கவீநாம் மதிர்ஜ்யோதிர்வித₄ர்ம । ப்₃ரத்₄ந: ஸமீசீருஷஸ: ஸமைரயத₃ரேபஸ: ஸசேதஸ: ஸ்வ[ஸரே மந்யுமந்தஶ்சிதா கோ₃: ॥

அந்வயம்

सहस्रमानवः, दृशः, कवीनां, मतिः, विधर्म, ज्योतिः, अयं, ब्रध्नः, समीचीः, अरेपसः, सचेतसः, उषसः, समैरयत्, स्वसरे, मन्युमन्तः, गोः, चिताः ॥

பதவுரை.

सहस्रमानवः	ஸஹஸ்ரமாநவ:	ஆயிர மெண்கொண்ட மனிதர்களை யுடையவனும்
दृशः	த்₃ருஶ:	பார்க்கத்தக்கோனும்
कवीनां	கவீநாம்	நுண்ணறிவாளர்கட்கு
मतिः	மதி:	மதிப்புடையோனும்
विधर्म	வித₄ர்ம	விசேடித்துத் தாங்குவோனும்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசவடிவனுமாகிய
अयं ब्रध्नः	அயம் ப்₃ரத்₄ந:	இச்சூரியன்,
समीचीः	ஸமீசீ:	நிருமலமும்
अरेपसः	அரேபஸ:	இருளாகிய பாவமிலாததும்
सचेतसः	ஸசேதஸ:	ஒத்தமனமு முடைத்தாகிய
उषसः	உஷஸ:	உஷா தேவதையை
समैरयत्	ஸமைரயத்	நன்கு ஏவுகின்றான், பின்னர்
स्वसरे	ஸ்வஸரே	பகலில்
मन्युमन्तः	மந்யுமந்த:	விளக்கமுள்ள சந்திரன் முதலியோர்கள்
गो	கோ₃:	இரவியின் ஒளியால்
चिताः	சிதா:	விளக்கமற்றோர்களாய் விடுகின்றனர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்.—12. இருக்கு.—2. கௌராங்கிரச ரிஷி.

ஆயிரக்கணக்கான மணிதாகளென்ற கிரணங்களோடு கூடியதும், அனைவர்க்கும் காணத்தக்கதும், கூரிய அறிவுடையார்களால் மதிக்கற்பாலதும், அல்லது, துதிக்கற்குரியதும், வியப்போடு தாங்குவதும், ஒளி வடிவுடையதுமாகிய இந்த இரவியானது, நிருமலமானதும், இருளென்னும் பாவமற்றதும், சம சித்தமுடையதுமாகிய உஷா தேவதையை இனிது ஏவுகின்றது பின்னர், பகலில் பிரகாசமுடையவைகளான சந்திரன் முதலியோர்கள் இரவியின் கிரணத்தால் விளக்கமற்றோராகி விடுகின்றனர் என்பதாம். (2)

கோ, என்பது இரவி என நிருக்தம் 2, 6, கூறுகின்றது (மற்றும்) சுவசரே, என்பது பகலென நிருத்தம் நைகம காண்டம் 1-2-கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २र
459. एन्द्र याह्युप नः परावतो नायमच्छा
३१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
विदथानीव सत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः ।
१ २ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ २
हवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न
३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
पितरं वाजसातये मंꣳहिष्ठं वाजसातये ॥ ३ ॥

இருக்கு 3-23-1.

ஐந்த்ர யாஹ்யுப நஃ பராவதோ நாயமச்சா
வித஥ாநீவ ஸத்பதிரஸ்தா ராஜேவ ஸத்பதிஃ ।
ஹவாமஹே த்வா ப்ரயஸ்வந்தஃ ஸுதேஷ்வா புத்ராஸோ ந
பிதரம் வாஜஸாதயே மꣲஹிஷ்டம் வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अयं न, सत्पतिः विदथानि इव, अस्ता सत्पतिः राजा इव, परावतः, नः, अच्छा, उपयाहि, पुत्रासः वाजसातये, पितरं न, प्रयस्वन्तः, सुतेषु, वाजसातये, मंहिष्ठं, त्वा, आहवामहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
अयं न	அயம் ந	இவ் வக்கினியும், சோமமும் வந்தது போலவும்,
सत्पति विदथानीव	ஸத்பதி: விததாநீவ	வேட்போர்களைக் காப்பாற்றும் வேள்வித் தலைவன் வேள்விக்கு வருவதொப்பவும்.
अस्ता सत्पति राजा इव	அஸ்தா ஸத்பதி: ராஜா இவ	நட்சத்திரங்களைப் பாதுகாப்பாற்றும் சந்திரன் தனதுறை விடத்திற்கு வருவது போன்றும்,
परावतः	பராவத:	சுவர்க்கமாகிய தூர தேசத்திலிருந்து
न अच्छा उपयाहि	ந: அச்சா உபயாஹி	எங்கட்கருகில் மேம்பாட்டுடன் வருவாயாக.
पुत्रासः वाजसातये पितरं न	புத்ராஸ: வாஜஸாதயே பிதரம் ந	புதல்வன், அன்னம், அல்லது, ஆற்றலை யடைவதற்குப் பிதாவைக் கூப்பிடுமாறு.
प्रयस्वन्तः सुतेषु	ப்ரயஸ்வந்த: ஸுதேஷு	அவியைக் குறித்து ஏற்றுக் கொண்டயாம் வேள்வித் தலைவர்கள் சோமரசந் தேடிய விடத்து ஒருமுகமாய்
वाजसातये मंहिष्ठं त्वा आहवामहे	வாஜஸாதயே மம்ஹிஷ்டம் த்வா ஆஹவாமஹே	போரில் வெற்றி யடைதற் பொருட்டு நின்னை யழைக்கின்றேம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. புருசசேப ரிஷி.

இந்திரனே! நீ தூரதேசமாகிய சுவர்க்கத்தினின்றும் எங்கட்குச் சமீபத்தில் வருவாயாக அதிலுவமை —முன்னிருக்கின்ற அக்கினிபோன்றெனல். அல்லது, பிழிந்தெடுத்த சோமம் போன்றெனல் ஈண்டு, அக்கினி சோமாச மிரண்டும், பிரகரணம் பற்றி எடுத்துக்கொண்டமையின் இதுவெனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டன யாண்டும் நகாரம் நிடேதப் பொருளினிற்பினும் ஈண்டு பொருந்தாந் தன்மை கொண்டு உவமைப் பொருளினின்றமை காண்க.

அல்லது, தூரதேசத்தில், யாண்டும் எப்போதும் வேள்வியில் நிலைக்கின்றது போன்று, தேவாராதனை செய்கின்ற இத்தேசத்தை (இடத்தை) அடைய வருவாயாக எனினுமாம் அதிலுவமை -எப்போதும் நிலையாயுள்ள வேட்போர்களைப் பரிபாலிக்கின்ற வேள்வித் தலைவன் போன்றெனல். நீயும்

வேள்வி மனைகட்கு வருவாயாக என்பதாம். அல்லது, நட்சத்திரங்கட்கு இறைவனாகிய சந்திரன் தன்னிடத்தை யடையுமாறென்னல் அல்லது, அரசன் அரண்மனையை யடைவது போன்றென்னல். அன்றியும், அவிகளென்னும் அன்னங்களையுடைய வேள்வித் தலைவர்களான நாங்கள் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்து விட்டது உன்னை ஒருமுகமாய் அழைக்கின்றோம் என்பதாம். அழைப்பதிலுவமை —புதல்வர்கள் அன்ன லாபத்தின் பொருட்டுப் பிதாவை யழைப்பது போன்றென்னல் போரை யடைந்து வெற்றிகொள்ளுதற் பொருட்டு, அல்லது, அவிகளை யேற்றுக்கொள்ளுதற் பொருட்டு அழைக்கின்றோம் என முடித்துக்கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

१ २२ ३१ २ ३२ ३ १
460. तमिन्द्रं जोहवीमि मघवानमुग्रं सत्रा
२२ ३ १ २ २ १ २ ३ १ २
दधानमप्रतिष्कुतं श्रवांसि भूरि ।
१ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ २
मंहिष्ठो गीर्भिराच *यज्ञियो ववर्त राये
३ १ ३ १ २ ३ २
नो विश्वा सुपथा कृणोतु वज्री ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-97-13.

தமிந்த்ரம் ஜோஹவீமி மகவாநமுக்ரம் ஸத்ரா
தகாநமப்ரதிஷ்குதம் ச்ரவாம்ஸி பூரி ।
மம்ஹிஷ்டோ கீர்பிராச யஜ்ஞியோ வவர்த்த ராயே
நோ விச்வா ஸுபதா க்ருணோது வஜ்ரீ ॥

அந்வயம்.

मघवानं, उग्रं, सत्रा, भूरि, श्रवांसि, दधानं, अप्रतिष्कुतं, तं इन्द्रं, जोहवीमि, मंहिष्ठ., यज्ञिय., नः गीर्भिः, आववर्त, वज्री, राये, विश्वा, सुपथा, कृणोतु ॥

பதவுரை.

मघवानं	மகவாநம்	தனமுடையோனும்
उग्रं	உக்ரம்	எவைகளாலுந் தாழ்த்தப்படாதோனும்,
सत्रा	ஸத்ரா	சத்தியமானதும்
भूरि	பூரி	மிகுந்ததுமாகிய ..

* यज्ञियो ववर्तद, என்பது இருக்கு

श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	வன்மையைத்
दधानं	ததாநம்	தாங்கியவனும்,
अप्रतिष्कुत	அப்ரதிஷ்குதம்	சத்துருக்களாற் றடையற்றோனு மாகிய
त इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனைப்
जोहवीमि	ஜோஹவீமி	பன்முறை அழைக்கின்றேன்.
मंहिष्ठ	மம்ஹிஷ்ட:	மிக ஆராதிக்கத்தக்குரியவனும்
यज्ञिय.	யஜ்ஞிய:	வேள்விக்குரியோனுமாகிய இந் திரன்
न. गीर्भिः	ந: கீர்பி:	எமது தோத்திரங்களால்
आववर्त	ஆவவர்த	வேள்வியில் நோக்குடையவ னிருக்கின்றான். பின்னர்
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன்
राये	ராயே	தனத்தின் பொருட்டு
विश्वा	விஶ்வா	எல்லா
सुपथा	ஸுபதா	நன்மார்க்கங்களையுஞ்
कृणोतु	க்ருணோது	செய்வானாக. (எல்லா வகையா லுந் தனங் கிடைக்குமாறு செய்வானாக என்பதாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—4. இரேப ரிஷி.

முற்கூறிய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை மீண்டும் மீண்டும் அழைக்கின்றேன். எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? மிகுந்த தன்முடையோனும், மேலாகிய ஆற்றலைத் தாங்கியவனும், இதனாலேயே சத்துருக்களாற் றடுக்கமுடியாதோனும் ஆகிய இந்திரனை. அழைக்கின்றேன் என முடித்துக் கொள்க. அன்றியும், ஆராதிக்கத்தக்க சிறப்புடையானும், அல்லது, பெருங்கொடையாளனும், வேள்விக் குரித்தானவனுமாகிய இந்திரன், எமது தோத்திர வாக்குகளால் வேள்விகளில் நன்னோக்குடையனாக இருக்கின்றான். ஆதலின் வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன் தனத்தின் பொருட்டு நன்மார்க்கங்களனைத்தையுஞ் செய்வானாக. அதாவது எல்லாத் திக்குகளிலும் உண்டான தனங்களை நாங்கள் அடையுமாறு செய்வானாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ १२ ३२ ३२ ३ १ २३ १
461. अस्तु श्रौषट् पुरो अग्निं धिया दध आ नु * त्यच्छ-
२र ३ १ २ ३१ २ १ २
• • र्द्धो दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे यद्ध

* तच्छर्दो, என்பது இருக்கு.

३ २ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
क्राणा *विवस्वते नाभा †सन्दाय नव्यसे ।
२ ३ २ ३१ २२ ३१२ ३२उ ३२ ३१२
अध‡प्र नूनमुपयन्ति धीतयो देवाꣳ अच्छ न धीतयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-136-1.

ஶ்ரௌஷட் புரோ அக்நிம் தியா ததெ ஆ நு த்யச்ச-
ர்தோ திவ்யம் வ்ருணீமஹெ இந்த்ரவாயூ வ்ருணீமஹெ
யத்த க்ராணா விவஸ்வதெ நாபா ஸந்தாய நவ்யஸெ ।
அத ப்ர நூநமுபயந்தி தீதயோ தேவாம் அச்ச ந தீதய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, पुरः, अग्निं, धिया दधे, त्यत्, दिव्यं शर्द्धः, नु, आवृणीमहे, इन्द्रवायू, वृणीमहे, यद्ध, विवस्वते नव्यसे, नाभा, सन्दाय, क्राणा, श्रौषट् अस्तु, अधः, (नः,) धीतयः, प्रनूनं, उपयन्ति, देवान् अच्छ न, धीतयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! யான்
पुरः	புர:	முன் உத்தரவேதிகையில்
अग्निं	அக்நிம்	ஆகவனீயமென்னும் அக்கினியைப்
धिया	தியா	போற்றல் முதலிய கருமத்தால்
दधे	ததெ	தாங்கியிருக்கின்றேன்.
त्यत्	த்யத்	அந்த
दिव्य शर्द्ध	திவ்யம் ஶர்த:	திவ்யமாகிய அக்கினியை
नु	நு	விரைவாக (இப்போது)
आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹெ	ஒருமையுடன் ஆராதிக்கின்றோம்
इन्द्रवायू	இந்த்ரவாயூ	இந்திரன், வாயவு என்னு மிவ்விருவர்களையும்
वृणीमहे	வ்ருணீமஹெ	பிரார்த்திக்கின்றோம்
यद्ध	யத்த	எவர்கள்
विवस्वते नव्यसे	விவஸ்வதெ நவ்யஸெ	தனமுள்ள புதிய தலைவன் பொருட்டு
नाभा	நாபா	பூமியின் நாபியாகிய வெளியில்

* विवस्वति, † सदायिनव्यसा, ‡ प्रसून उपयन्तु, என்பன இருக்கு

सन्दाय	ஸந்தாய	ஒனறற கொனறு கூடிககொணடு
क्राणा	க்ராணா	மனவிருபபைச சிததிசெயது கொளவோ ராகினறாகளோ, அவாகளுககு
श्रौषट् अस्तु	ஶ்ரௌஷட் அஸ்து	இததுதி கேடகபபடுவதாகுக.
अध.	அத:	பினனா
(न)	(ந:)	(எஙகளுடைய)
धीतयः	தீதய:	தோததிர முதலிய கருமஙகள
प्रनूनं	ப்ர நூநம்	ஒரு தலையாக
उपयन्ति	உபயந்தி	அவாகளை யடைகினறன. (மற றும)
देवान् अच्छ न	தேவாந் அச்ச ந	அககினி முதலிய தேவாகளை ஒரு மையிலடைவதறகு
धीतय.	தீதய:	எமது கருமஙகள (தககதாகின றன.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—12 இருககு—5. புருசசேப ரிஷி

யான முனனுளள உததரவேதிகையில ஆகவனீயம எனனும அக கினியைப போறறுதல முதலிய கருமததால ஏறறுககொணடவனுபுள ளேன. அததனமைய ஆறறலையுடைய, அலலது, ஆறறலாகிய அககி னியை, அலலது, அததனமைய மருததுககளின சஙகமமாகிய வானிறறே ற றும ஆறறலெனனும அககினியை, விரைவில இபபோது ஒருமுகமாய ஆரா திககினறேம. அனறியும, இநதிரனையும வாயுவையும, பிராாததிககின றேம. அவியாகிய தனததையுடைய மிகபபுதிய வேளவிததலைவன பொருடடு பூமியின நாபிததானமாகிய தேவாராதனை செயயுமிடததில, (வேடகுமிடததில) அலலது, வேதிகை வடிவில, அலலது, எலலாபபயன களின சமபநதமுளள வேளவியில "வேளவியை புவனததின நாபியெனறு கூறுகினறாகள" என மறை கூறுதலின (வேளவி பூமியின நாபியாம.) தம முட கூடிககொணடு தனமுதலியவைகளை இனிது செயகினறவாகளாகினறா களோ, அவ விருவாகளையும பிராாததிககினறேம எனப பொருததுமாறு காணக. இவவணணமான காரணததால உஙகடகு இச சுருதியின கேளவி இருககுக. அலலது, நீவிா கேடபோாகளாகுக. மருததுககளின கணம, அககினி, அலலது, இநதிரன, வாயு எனபவாகளே! எஙகளுடைய தோத திர முதலிய கருமஙகள பினபு ஒருதலையாக உஙகளை யடைகினறன அனறி யும, அககினி முதலிய தேவாகளை ஒருமுகமாய அடைவனபோனறு, எஙக ளுடைய கருமஙகள அவாகட குருகிற சோககினறன எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

462. प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवया मरुत् ।
प्र शर्द्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे ॥

இருக்கு 5-87-1.

ப்ரவோ மஹே மதயோ யந்து விஷ்ணவே மருத்வதே கிரிஜா ஏவ
[யா மருத் ।
ப்ரஶர்த்தாய ப்ரயஜ்யவே ஸுகாதயே தவஸே பந்ததிஷ்டயே துநி
[வ்ரதாய ஶவஸே ॥

அந்வயம்.

एवया मरुत्, गिरिजाः, मतयः, मरुत्वते, विष्णवे, महे, वः, प्रयन्तु, प्रयज्यवे, सुखादये, तवसे, भन्ददिष्टये, धुनिव्रताय, शवसे, शर्द्धाय, प्र ॥

பதவுரை.

वया मरुत्	ஏவயா மருத்	ஏவயாமருத்து, என்னும் இருடியின
ोरिजाः	கிரிஜா:	வாக்கிற்றோன்றின
ातयः	மதய:	தோத்திரங்கள்,
ारुत्वते	மருத்வதே	மருத்துக்களோடு கூடியவனும்
ेष्णवे	விஷ்ணவே	வியாபகனும்
ाहे	மஹே	மகானுமாகிய
ः	வ:	இந்திரனெனனும் நின்னை
यन्तु	ப்ரயந்து	அடைவனவாகுக மற்றும்
यज्यवे	ப்ரயஜ்யவே	மிகுந்த வேள்வி செய்தற்குரிய தும்,
ुखादये	ஸுகாதயே	அழகிய அணிகளையுடையதும்
वसे	தவஸே	ஆற்றலுடையதும்
ान्ददिष्टये	பந்ததிஷ்டயே	தோத்திரமாகிய ஓமமுடையதும்
ुनिव्रताय	துநிவ்ரதாய	மேகத்தை நடாத்துந் தொழிலு டையதும்
ावसे	ஶவஸே	நடக்கும் சீலமுடையதுமாகிய
ार्द्धाय	ஶர்த்தாய	வலிவுள்ள மருத்துவிற்கும் (வாயு தேவதைக்கும்)
प्र	ப்ர	பிராப்தமாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. *ஏவயாமருத ரிஷி.*

வாக்கினின்றெழுந்த தோத்திரங்கள் மகத்தாகிய நின்னைச் சேர்வன வாகுக. ஈண்டு, உங்களை யென்னும் பன்மை நின்னையென ஒருமையாயிற்று. வியாபகமென்னும் விஷ்ணுவாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அல்லது, விஷ்ணு மூர்த்தியின் பொருட்டும், மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டும் துதிகள் சேர்வனவாகுக என்பது திரண்ட பொருள், யாருடைய தோத்தி ரங்களெனின்? ஏவயா மருத்து என்னும் பெயர் பூண்ட இருடியாற் செய்யப் பட்ட துதிகள். அல்லது, இந்த இருடியானவர் துதியை யுண்டாக்குவோ ராகின்றார் மற்றும், துதிகள் அடைவனவாகுக எவரை யெனின்? வன்மை யுள்ள மருத்துத் தேவதையை. ஏனையவனைத்தும் வன்மைக்கே விசேடணங் களாகின்றன. பிருதியாக ஆராதிக்கத் தக்கதும், அழகிய ஆபரணமுடையதும், ஈண்டுக் காதி (खादि) என்பது அணி விசேடம் "இனிய கரங்களில் காதி யையும், கிருதியையும் நன்கு தரித்தது" எனவும், "அங்கங்களில் இருடி கள் பதங்களில் காதிகள்" எனவும் மறை கூறுதலால் எனக. ஆற்றலுடைய தும், துதியாகிய யாகமுடையதும், மேகத்தைச் செலுத்துந் தொழிலுடை யதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதுமாகிய வலியின் பொருட்டு, அதாவது அத் தன்மைய வலியுள்ள மருத்துவின் (வாயு தேவதையின்) பொருட்டுந் துதி கள் சேர்கின்றனவாகுக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ २ ३ १ २र ३२उ ३१ २
463. अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वाद्वेषांꣳसि
३१ २ २ ३ २
तरति सयुग्वभिः सूरो न सयुग्वभिः ।
१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २र
धारा * पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः
२ ३ २३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
विश्वा यद्रूपा परियास्यृक्वभिः सप्तास्येभिरृक्वभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-11-1.

அயா ருசா ஹரிண்யா புநாநோ விஶ்வா த்வேஷாம்ஸி
தரதி ஸயுக்வபி⁴꞉ ஸூரோ ந ஸயுக்வபி⁴꞉ |
தா⁴ரா ப்ருஷ்ட²ஸ்ய ரோசதே புநாநோ அருஷோ ஹரி꞉
விஶ்வா யத்³ரூபா பரியாஸ்ய்ருக்வபி⁴꞉ ஸப்தாஸ்யேபி⁴ர்ருக்வபி⁴꞉ ||

* पृष्ठस्य सुतस्य, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

पुनानः, हरिण्या, अया, रुचा, विश्वा द्वेषांसि, तरति सयुग्वभिः, सूरः न, पृष्ठस्य, धारा, रोचते, पुनानः, हरिः, अरुषः, यत्, सप्तास्येभिः, ऋक्कभिः, ऋक्कभिः, विश्वा, रूपा, परियासि ॥

பதவுரை.

पुनानः	புநாநஃ	பவித்திரம் பண்ணப் பெற்ற சோமரசமானது
हरिण्या	ஹரிண்யா	பசுமை நிறமுடையதும்
अया रुचा	அயா ருசா	பிரகாசமுடையதுமாகிய இத்தாரையால்
विश्वा द्वेषांसि	விஶ்வா த்வேஷாம்ஸி	த்வேஷம் பண்ணப்பட்ட எல்ல இராக்ஷசர்களையும்
तरति	தரதி	நாசஞ் செய்கின்றது.
सयुग्वभिः	ஸயுக்வபிஃ	கூட்டமான கிரணங்களால்
सूर न	ஸூரஃ ந	இரவி பிருளை யொதுக்குமாறு
पृष्ठस्य	ப்ருஷ்டஸ்ய	உலகத்தைத் தாங்கப்பட்ட சோமரசத்தின்
धारा	தாரா	தாரையானது
रोचते	ரோசதே	விளங்குகின்றது.
पुनानः	புநாநஃ	பவித்திரம் பண்ணப்பட்டதும்
हरिः	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுடையது மாகிய சோமரசம்
अरुषः	அருஷஃ	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
यत्	யத்	யாதொரு சோமரசம்
सप्तास्येभि.	ஸப்தாஸ்யேபிஃ	இரசங் கொண்டுவருகின்ற
ऋक्कभि	ருக்வபிஃ	துதிப்போர்களான
ऋक्कभि	ருக்வபிஃ	ஒளிகளால்
विश्वा	விஶ்வா	எல்லா
रूपा	ரூபா	வடிவங்களிலும்
परियासि	பரியாஸி	வியாபிக்கின்றதோ, (அச்சோம ரசம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. அஜுனதபாருசசேப ரிஷி

பவித்திரமாக்கிய சோமரசம், பசுமை நிறமுடையதும், பிரகாசமுடையதுமாகிய இத்தாரையால், த்வேஷஞ்செய்கின்ற இராக்கதர்களை நாசம் பண்ணுகின்றது. அதிலுவமை.—சேர்ந்துள்ள தனது கிரணங்களால் இரவி

யானது இருளைத் தொலைப்பது போன்றெனல். சேர்ந்துள்ள கிரணங்களால் (सयुग्वभि) என்பதை இரட்டித்துக் கூறியது அன்பின் பொருட்டாம். அல்லது, தாரையோடுகூடிய சோமரசம், கூடியுள்ள பிரகாசங்களோடு இராக்கதர்களைக் கடக்கின்றது. உலகத்தைத் தாங்குகின்ற அச் சோமரசத்தினுடைய தாரையானது பிரகாசிக்கின்றது. சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், பச்சை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம் ஒளி வீசுகின்றது. யாதொரு அச் சோமரசம், ரசங் கொண்டுவருஞ் சீலமுள்ள துதியாளர்களால், அதாவது ஒளிகளால் எல்லா உருவங்களிலும் வியாபிக்கின்றதோ, அச் சோமரசம் என முடித்துக்கொள்க. (7)

மந்திரம் 8.

३२३ ३१ २३ १२३क२र ३१२३
464. अभि त्यं देवꣳ सवितारमोण्योः कविक्रतु-
१२ ३१२ ३२३२ ३२ ३२
मर्चामि सत्यसवꣳ रत्नधामभिप्रियं मतिम् ।
३२उ ३२३१ २र ३१२ ३
ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि
१२ ३१२ ३१ २
हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वः * ॥ ८ ॥

அதா 7-14-1, 2.—இருக்கு 0-4-25.

அபி த்யம் தேவம் ஸவிதாரமோண்யோ: கவிக்ரது
மர்சாமி ஸத்யஸவம் ரத்னதாமபிப்ரியம் மதிம் ।
ஊர்த்வா யஸ்யாமதிர்பா அதித்யுதத்ஸவீமநி
ஹிரண்யபாணி ரமிமீத ஸுக்ரது: க்ருபா ஸ்வ: ॥

அந்வயம்.

कविक्रतुं, अभिप्रियं, सत्यसवं, रत्नधां, मतिं, सवितारं, त्यं, देवं, अभि अर्चामि, यस्य, भाः, ऊर्ध्वा, ओण्योः, अदिद्युतत्, सवीमनि, अमतिः, सुक्रतुः, हिरण्यपाणिः, कृपा, स्वः, अमिमीत ॥

பதவுரை.

कविक्रतुं	கவிக்ரதும்	எல்லாவற்றையும் உணர்ந்ததும்
अभिप्रियं	அபிப்ரியம்	எல்லா வகையினும் பிரியமுடையதும்
सत्यसवं	ஸத்யஸவம்	உண்மையிற் செலுத்துவதும்

* प्रजाभ्यस्त्वा प्रजास्त्वी अनुप्राणन्तु प्रजास्त्वमनुप्राणिहि, என்று யஜுர்வேதத்தில் அதிகபாடமிருக்கின்றது, कृपात् स्व, என்பது அதாவணம்,

रत्नधां	ரத்நதாம்	அழகிய தனத்தைக் கொடுப்பதும்
मति	உதிம்	துதிக்கத்தக்கதுமாகிய
सवितार	ஸவிதாரம்	சூரியனென்னும்
त्य देव	த்யம் தேவம்	அந்தத் தேவதையை
अभि अर्चामि	அபி அர்சாமி	இனிது பூசிக்கின்றேன்
यस्य	யஸ்ய	எச் சூரியனுடைய
भा	பா:	கிரணம்
ऊर्ध्वा	ஊர்த்வா	உயர்ந்ததாய்
ओण्यो	ஓண்யோ:	வானுலகு மண்ணுலகங்களிரண்டிலும்
अदिद्युतत्	அதித்யுதத்	மிகப் பிரகாசிக்கின்றதோ,
सवीमनि	ஸவீமநி	யாது வெளிப்பட்ட விடத்து
अमतिः	அமதி:	அனைத்தும் நனகு விளங்குகின்றனவோ,
सुक्रतु	ஸுக்ரது:	அழகிய கருமமுடையதும்
हिरण्यपाणि	ஹிரண்யபாணி:	பொற் கையை யுடையதுமாகிய அச் சூரிய தேவனைத்
कृपा	க்ருபா	தயை செய்து
स्व·	ஸ்வ:	சுவர்க்க நிமித்தமாக
अभिमीत	அபிமீத	அளந்தது, (இச் சோமரசத்தை அருந்தியது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. நகுல ரிஷி

(சூரிய) சவிதா என்னும் எந்தத் தேவனை எல்லாவகையானும் வாக்காற் பூசிக்கின்றேன் எவ்வண்ணத்தனாகிய தேவனையெனின்? எல்லையற்றவுணர்வுடையவனும், உண்மையாய்ச் செலுத்துவோனும், இரமணீய தனங்களைக் கொடுப்பவனும், எவ்வகையானும் பிரியத்தோடு கூடியவனும், துதிக்கத்தக்கோனு மானவனை மற்றும், எச்சூரியனுடைய கிரணங்கள் உயர்ந்தனவாகி விண்ணுலக மண்ணுலகிரண்டிலும், மிக வியப்பாய்ப் பிரகாசிக்கின்றனவோ, எச்சூரியன் உதித்தவிடத்து அனைவர்களுடைய காந்திகளும் இனிது பிரகாசிக்கின்றனவோ, அழகிய கருமமுடையவனும், பொற்கரமுடையவனுமாகிய அச்சூரியதேவன், கிருபையால் சுவர்க்க நிமித்தமாய் இச்சோமரசத்தை இத்துணை யென்றளந்தனன் அல்லது, அளக்கினன் மற்றோ, அனைவருடைய சங்கற்பத்தால் இயற்கையில் சுவர்க்க வாசியாதலின் அருந்தினன் என்பதாம்.

மந்திரம் 9.

३१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३१
465. अग्निंं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुंं
२र ३१२ ३ २ ३ २ ३१२
सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
२ ३ १ २ ३२ ३२ ३ १ २ ३ २
य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा
३२ ३ १ २३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
घृतस्य * विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-127-1.

அக்நிம் ஹோதாரம் மந்யே தாஸ்வந்தம் வஸோ: ஸூநும்
ஸஹஸோ ஜாதவேதஸம் விப்ரம் ந ஜாதவேதஸம் ।
ய ஊர்த்வயா ஸ்வத்வரோ தேவோ தேவாச்யா க்ருபா
க்ருதஸ்ய விப்ராஷ்டிமநு ஶுக்ரஶோசிஷ ஆஜுஹ்வாநஸ்ய
[ஸர்பிஷ: ॥

அந்வயம்.

अग्निं, होतारं, दास्वन्तं, वसो. सहसः सूनु, जातवेदसं, विप्रं न, जातवेदस, मन्ये, य. देवः, स्वध्वरः, ऊर्ध्वया, देवाच्या, कृपा, शुक्रशोचिषः, आजुह्वानस्य, सर्पिषः, घृतस्य, विभ्राष्टिम् अनु ॥

பதவுரை

अग्निं	அக்நிம்	தேவர்களது சேனைகளிலும், வேள்விகளிலும் தலைமையாகவும்
होतार	ஹோதாரம்	எமது வேள்வியில் தேவர்களை யழைப்பதாகவின் ஓமத்தை யுண்டாக்குவதாகவும்
दास्वन्त	தாஸ்வந்தம்	மிகுந்த நன்மைகொடுப்பதாகவும்
वसो सहस.	வஸோ: ஸஹஸ:	அனைவர்களாலும் போற்றத்தக்க ஆற்றலின்
सूनुं	ஸூநும்	மகவாகவும்
जातवेदसं विप्र न	ஜாதவேதஸம் விப்ரம் ந	விதைநகளை யறிகின்ற அந்தணன் போன்றதாகவும்
जातवेदसं	ஜாதவேதஸம்	மிக்க கொண்டாடத்தக்க தாகவு முள்ளதை

* विभ्राष्टि मनुवष्टि वसु, என்பது இருக்கு.

मन्ये	மந்யே	(யான்) அக்கினியென உடன்படு கின்றேன்
य. देवः	யஃ தேவஃ	அத்தன்மைய குணமுடைய யாதொரு தேவதையானது
स्वध्वर	ஸ்வத்வரஃ	நல்ல வேள்விகளை ஏற்றுக் கொண் டும்
ऊर्ध्वया	ஊர்த்வயா	மிக மேலாகிய
देवाच्या	தேவாச்யா	தேவாராதனை செய்து கொண்டும் அல்லது, தேவர்கட்குச் (தூது) சொல்லிக் கொண்டும்
कृपा	க்ருபா	ஆற்றலாகிய கிருபையால் அல் லது, தேவதைகட்கு, அவி கொண்டு செல்லவேண்டு மென்னும் இச்சையால்
शुक्रशोचिष.	ஶுக்ரஶோசிஷஃ	ஒளிமலிந்த பிரகாசமுடையதா கின்றதோ,
आजुह्वानस्य	ஆஜுஹ்வாநஸ்ய	அவ்வக்கினி நாற்புறத்தும் வேள விகட்குச்சென்று
सर्पिषः घृतस्य	ஸர்பிஷஃ க்ருதஸ்ய	ஒழுகுகின்ற நெய்யை
विभ्राष्टि अनु	விப்ராஷ்டிம் அநு	நன்கு சாமபராகிய விட்டது. (ஏற்றுக்கொள்கின்றது.)

சாயணீய பாஷ்யம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. புருசசேப ரிஷி.

தேவருடைய சேனைகளில் முதன்மைய தென்றும், எமது வேள் வியைக் குறித்து தேவர்களை யழைப்பதென்றும், அல்லது ஓமத்தை யுண் டாக்குவதென்றும், "அழைப்போனை வேள்வி யியற்றுவோனை" என யாஸ்க முனிவரும் 7-15-ல் கூறியுள்ளார் ஆதலின். "இன்று அழைக்குமக்கினி யைப் போற்றுக" என மறை கூறலானும் "அழைக்கு மக்கினியைக் கூப் பிடுக" என்ற பிற வாக்கானும், அக்கினிக்கு தேவர்களை அழைக்குந்தன்மை மிக விளக்கமாமெனக் அக்கினி, தேவர்களை அழைக்கத்தக்கதென உடன் படுகின்றேன் எனக்கொள்க உடன் படுகின்றேன் என்பதை ஒவ்வொரு விசேடணத்தினு மியைத்துக் கொள்க. அல்லது, மேற் கூறப்படுபவைகள் தோத்திரத்தை மேற் கொண்டவைகள் அதாவது வியப்பாகக் கொடுப் பதும், யாவர்களாலும் போற்றத்தக்கதும், ஆற்றலின் மகவும், ரண்டு அரணிக்கட்டையிற் கடையுங்காலத்தில் மிகவலியோடு கடையுமிடத்து தீ உண்டாவதால் அதை வலியினுடைய மகவென உபசரிக்கப்பட்டது. தோன்றினவைகளை யுணர்வதும், அல்லது, தோன்றின தனங்களையுடைய தும், என்னும் இத்தகைய பொருள்தரும் ஜாதவேதசம், என்னுஞ

சொறகு நிருததததில யாஸகமுனிவா பலவகையாகவுரை கூறியுளளாா அக்கினி, தோனறின வறறை யுணாவது, தோனறின தனமகளை யுடையது என பதில உவமை —எலலா விததைகளையு முணாநத நுணணறிவாளனுகிய அநதணன போனறெனல அதாவது அததனமைய அநதணன மிகமதிககபபடுதல போல உனனையுந துதிககினறேன எனபது பொருள கூறிய குணஙகளோடு கூடிய யாதொரு சூரிய தேவன உளனே, அவன, இனிய வேளவிகளைத தாஙகுவோனுகவும, மிக மேமபடட தேவாகளைப பூசிககினற, அலலது, தேவாகளை யெதிாகொளளகினற ஆறறலெனனும கிருபையோடு கூடியவனுயிருநதும, "தேவாகளை யேறறுக கொளகினற கிருபையால" எனற யாஸகமுனிவாவாககையு முணாக அவைகளினினறும அவிகளை (தேவஉணவுகளைத) தாஙகும புததியோடு கூடியவனு யிருநதும், ஒளிமலிநது பிரகாசமுடையதும், யாணடும அழைககபபடடதும், ஒழுகுந தனமையுடையதுமாகிய நெயயைச சாமபரான பினனா அவன விருமபுகினறனன. அதாவது, எறறுககொளகினறனன எனபதாம. (9)

वसो , वसुं, என இருககிலும், சாமததிலும பாடம.

மநதிரம் 10.

२३ १ २२ ३ १ २   ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ ३ ३ २

466. तव त्यन्नर्यं नृतोऽप इन्द्र प्रथमं पूर्व्यं दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।

२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३२ ३२

यो देवस्य शवसा प्रारिणा असुरिणन्नपः

२ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २   ३ १ २२ ३ १ २   ३ १ २२

* भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेदूर्जं शतक्रतु† विंदेदिपम्॥१०॥

இருககு 1-126-1.

தவ த்யந்நர்யம் ந்ருதொऽப இந்த்ர ப்ரதமம் பூர்வ்யம் திவி ப்ரவா
[ச்யம் க்ருதம் ।

யொ தெவஸ்ய ஶவஸா ப்ராரிணா அஸுரிணந்நப:

பு⁴வொ விஶ்வமப்⁴யதெ³வமொஜஸா விதெ³தூ³ர்ஜம் ஶதக்ரதுர்வி
[தெ³தி³ஷம் ॥

அந்வயம்.

नृतः, इन्द्र!, नर्य, प्रथमं, पूर्व्यं, कृतं, तव, त्यत्, अपः, दिवि, प्रवाच्यं, देवस्य, असु, शवसा, रिणन्, अपः, अरिणः, विश्वं, अदेवं, ओजसा, अभिभुवः, शतक्रतुः, ऊर्जं, इषं, विदेत् ॥

* भुवद्, † विदादिषम्, எனபன இருககு

பதவுரை

नृतः	ந்ருத:	அனைவரையும் ஆட்டிவைப்போனாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
नर्यं	நர்யம்	மனிதர்களுக்கு இனியதும்
प्रथमं	ப்ரதமம்	தலைமையும்
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பழமையுமாகச்
कृतं	க்ருதம்	செய்யப்பட்ட
तव	தவ	உனது
त्यत् अपः	த்யத் அப:	கீர்த்தியுடைய அச் செய்கை
दिवि	திவி	சுவர்க்கத்தில்
प्रवाच्यं	ப்ரவாச்யம்	இனிது புகழத்தக்கதாகின்றது. அச்செய்கை யாதெனின்? நீ
देवस्य	தேவஸ்ய	வெற்றியை விரும்பிய அசுரர்களின்
असु	அஸு	பிராணனை
शवसा	சவஸா	வலியால்
रिणन्	ரிணந்	அழித்து
अपः	அப:	அசுரர்களால் தடுக்கப்பட்ட நீரை (மழையை)ப்
अरिणः	அரிண:	செலுத்தியதாம்
शतक्रतु	சதக்ரது:	அநேகங்களையுடைய இந்திரன்
विश्व	விச்வம்	நிறைந்த
अदेव	அதேவம்	இருளாகிய அசுரனை
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
अभिभुवः	அபிபுவ:	நாசமாக்குவானாக
ऊर्जं	ஊர்ஜம்	வலியையும்
इषं	இஷம்	அவியாகிய அன்னத்தையும்
विदेत्	விதேத்	பெற்றுக்கொள்வானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 கிருத்சமத ரிஷி.

அனைவர்களையும் ஆட்டிவைக்கின்ற (செலுத்துகின்ற) இந்திரனே! நீ மனிதர்கட்கு இனிது செய்வதும், முதன்மையானதும், "பிரதமம் மிக முதன்மை" என்று யாஸ்கமுனிவரும் முற்காலத்திலுண்டாகியதும், நின்னால் செய்யப்பட்டதுமாகிய கீர்த்திமிக்க நினது கருமம் (செய்கை) சுவர்க்கத்தில் தேவர்களால் புகழத்தக்கதேயாகின்றது. அச்செய்கை யாதெனின்?

தேவர்களை வெல்ல விருப்புள்ள அசுரனுடைய பிராணனைக் கொன்று, நீ, அவனால் தடுக்கப்பட்ட நீரை (மழையை) ஏவினாய் (கொண்டு வந்தனை) என்பதாம். யாதொரு இச்செய்கை புகழத்தக்கதே யென்ப பொருந்தினமை காணக் இனிப்ரோக்ஷமாயக் கூறல் —அவ்விந்திரன் நிறைந்த இருளாகிய அசுரனை ஆற்றலாற் கொல்லப்பானாக மற்றும், இந்திரன் வலியை அடைவானாக. அவியாகிய அன்னத்தையும் அடைவானாக என்பதாம். (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்

ஸ்ரீமத், இராஜாதிராஜ பரமேசுர வைதிக மார்க்கப் பிரவர்த்தக,
ஸ்ரீவீர புக்கண பூபால சாம்ராஜ்ய -----தி சயணாசாரியா இயற்றிய
மாதவீய சாம வேதார்த்தப் பிரகாசமென்னும்
சந்த வியாக்கியானத்தில்,

இரண்டாவது ஐந்திர காண்டமும்,

அல்லது

ஐந்திர பருவமும்,

முற்றும்.

சாமவேத சங்கிதை நானகாமத்தியாயம்

முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமண்யோம்! ஓம் சுப்ரமண்யோம்! ஓம் சுப்ரமண்யோம்!

சாமவேத சங்கிதை

மூன்றாவது

பவமான காண்டம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—பவமானன, சநதம—காயநதிரி. சுரம—ஷடசம. இருடிகள ஆஙகாஙகுக் கூறபபடுவர்கள

இவ வததியாயததில் சோமரசந துதிககபபடுகின்றது.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३१ २र ३ १ २र

467. उच्चा ते जातमन्धसो * दिवि सद्भूम्यादद्दे ।

३२उ ३ २३ १२

उग्रंश् शर्म महि श्रवः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-10.

உச்சா தே ஜாதமந்தஸோ திவி ஸத்பூம்யாததே ।

உக்ரம் ஶர்ம மஹி ஶ்ரவ: ॥

அநவயம்.

हे सोम!, ते, अन्धसः, उच्चा, जातं, दिवि, सत्, उग्रं, शर्म, महि, श्रवः, भूमि आददे ॥

* दिविषद्, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
ते	தே	உன்னுடைய
अन्धसः	அந்தஸ:	இரசத்தின் தோற்றம்
उच्चा	உச்சா	சிறப்புடைய தாய்
जात	ஜாதம்	உண்டாயிற்று. (அதனால்)
दिवि	திவி	வானுலகில்
सत्	ஸத்	இருக்கப் பெற்றதும்
उग्र	உக்ரம்	கீர்த்தியுடையதுமாகிய
शर्म	ஶர்ம	சுகத்தையும்
महि	மஹி	மிகுதியாகிய
श्रव	ஶ்ரவ:	அன்னத்தையும்
भूमि आददे	பூமி ஆததே	தரையிற்பிறந்த யாம் அடைகின்றேம்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. அமஹீயு ரிஷி.

சோமக்கொடியே! நினது ரசம் மேன்மையாய்ப் பிறந்தது, மற்றும், வானுலகிற் பெருமையுள்ள சுகத்தையும், மகத்தாகிய அன்னத்தையும் தரையிற் பிறந்த எமைப்போன்றோர்கள் (அதனால்) அடைகின்றோர்கள் என்பதாம்.

மந்திரம் 2.

१२ ३१२ ३१ २ ३ १२ १ २३ १२ ३२

468. स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम धारया इन्द्राय पातवे सुतः॥२॥

இருக்கு 9-1-1.

ஸ்வாதிஷ்டயா மதிஷ்டயா பவஸ்வ ஸோம தாரயா இந்த்ராய பாதவே ஸுத: ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, इन्द्राय, पातवे, सुतः, स्वादिष्ठया, मदिष्ठया, धारया, पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன்
पातवे	பாதவே	அருந்துதற் பொருட்டு
सुत	ஸுத:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ
स्वादिष्ठया	ஸ்வாதிஷ்டயா	மிக இனிய சுவையோடு கூடியதும்

मदिष्टया	மதி₃ஷ்டயா	மிக்க களிப்பைக்கொடுப்பதுமாகிய
धारया	தா₄ரயா	தாரையால் (துளித்துளியாயொழுகி)
पवस्व	பவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2 மதுச்சந்த ரிஷி.

சோமரசமே! இந்திரன் அருந்துதற்பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, மிகுந்த இன்சுவையோடு கூடியதும், பெரும (வியப்பாகிய) களிப்பைத் தருவதுமாகிய தாரையால் நிறைவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
469. **वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः ।**
२ ३ १ २ ३ १ २
विश्वा दधान ओजसा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-65-10.

வ்ருஷா பவஸ்வ தா₄ரயா மருத்வதே ச மத்ஸர: |
விஶ்வா த₃தா₄ந ஓஜஸா ||

அந்வயம்.

हे सोम!, वृषा, धारया, पवस्व, च, मरुत्वते, विश्वा, ओजसा, दधानः, मत्सरः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
वृषा	வ்ருஷா	துதிப்போர்களின் மனவேட்கையைப் பொழிந்துகொண்டு
धारया	தா₄ரயா	நின்று தாரையால்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தில் நிரம்புவாயாக
च	ச	மற்றும், இந்திரனுக்கு அருப்பணஞ்செய்யத்தவிட்டது
मरुत्वते	மருத்வதே	மருத்துக்களை உதவியாகக்கொண்ட அவ்விந்திரனுக்கு
विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத் தனத்தையும்
ओजसा	ஓஜஸா	தனது வலியால்
दधानः	த₃தா₄ந:	தாங்கிக்கொண்டு
मत्सरः	மத்ஸர:	களிப்புண்டாக்குவோனுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3. பிருகு வாருணி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, தோத்திரஞ் செய்வோர்களின் விருப்பத்தைப் பெய் வோனாயிருந்து உன்னுடைய தாரையால் துரோணகலசத்தில் நிரம்புவாயாக. நிரம்பிய நீ, எங்களால் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற காலத்தில் மருத்துவைச (வாயு தேவதையை) சகாயமாயக் கொண்ட அவ் விந்திரன் பொருட்டுக் களிப்புண்டாக்குவோனும் ஆவாயாக. எவ்விதத்தனுயெனின்? தனது ஆற்றலோடு கூடியவனாயிருந்து தோத்திரம் பண்ணுவோர்கட்கு எல்லாத் தனங்களேயேனும், அல்லது, நிறைந்த தனங்களேயேனுங் கொடுத்துக் கொண்டு நீ களிப்புண்டாக்குவோனுகி என்பது பொருத்தமாமெனக. (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ २ १२ ३ १ २ ३ १ २

470. यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा ।

३ १२ ३ २

देवावीरघशंसहा ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-6-19.

யஸ்தே மதோ வரேண்யஸ்தேநா பவஸ்வாந்தஸா ।
தேவாவீரகஶம்ஸஹா ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) देवावीः, अघशंसहा, वरेण्यः, मदः, ते, यः, (रस ,) तेन, अन्धसा, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே! நீ,)
देवावी	தேவாவீ:	தேவர்களை விரும்புவதும
अघशसहा	அகஶம்ஸஹா	இராக்கதர்களை நாசம் பண்ணுவதும
वरेण्य	வரேண்ய:	மிக மேலானதும
मद	மத:	களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய
ते	தே	உனது
य	ய:	யாதொரு
(रस)	(ரஸ:)	(இரசமுண்டோ,)
तेन अन्धसा	தேந அந்தஸா	அந்த ரசத்துடன்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தினின் றைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருககு—4. அமஹீயு ரிஷி.

சோமககொடியே! நீ, தேவாகளை யிசசிககினறதும, இராககதாகளைத தொலைப்பதும, அனைவாகளாலும போறறத தககதும, களிபபைததருவதுமாகிய உனது யாதொரு இரசமுணடோ, ஆதரிததறகுரிய அநத இரசததோடு கலசததில நிறைவாயாக எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

३ २उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
471. तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः ।
१२ ३ १ २
हरिरेति कनिक्रदत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-33-4.

திஸ்ரோ வாச உதீரதே காவோ மிமந்தி தேநவ: |
ஹரிரேதி கநிக்ரதத் ||

அநவயம்.

तिस्रः, वाचः, उदीरते, धेनवः, गावः, मिमन्ति, हरिः, कनिक्रदत्, एति ॥

பதவுரை.

तिस्र.	திஸ்ர:	இருககு முதலிய வேறுபாட்டால மூவகையான
वाचः	வாச:	துதிகளை
उदीरते	உதீரதே	வேட போாகள சொலகினறாகள.
धेनव.	தேநவ:	பாலாறகளிபபிககின்ற
गाव.	காவ:	கோககள
मिमन्ति	மிமந்தி	பால கறததற பொருடடுக கதறுகினறன (அதுபோல)
हरिः	ஹரி:	பசிய சோமரசம
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	ஒலிததுக கொணடு
एति	ஏதி	கலசததிற செலகினறது.

சாயண பாடியம.

கண்டம—1. இருககு—5. திரித ரிஷி

இருககு, யசா, சாமம எனனும வேறுபாட்டால மூவகையான தோததிரஙகளை வேட போாகள் இனிது படிககினறாகள. விரைவில பால கறக

கினற பாபஙகளை சுறததற பொருடடுக கததுகினறனபோனறு பசுமை நிறமுடைய சோமரசமுஞ சததமிடடுக கொணடு கலசததிற போய சேர்கின றது எனபதாம. (5)

மநதிம் 6.

१ २ ३१ २३ १२ ३ १२
472. इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः ।
३ २ ३ १ २ ३१२
*अर्कस्य योनिमासदम् ॥ ६ ॥

இருககு 1-81-3

இந்த்ராயேந்தோ மருத்வதே பவஸ்வ மதுமத்தம: |
அர்க்கஸ்ய யோநிமாஸதம் ||

அநவயம.

इन्दो !, मधुमत्तम., अर्कस्य योनिं, आसद, मरुत्वते इन्द्राय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	சோமரசமே !
मधुमत्तम.	மதுமத்தம:	மிகுநத இனசுவை யோடு கூடிய நீ
अर्कस्य योनि	அர்க்கஸ்ய யோநிம்	ஆராதிககினற வேளவியாகிய இடததைபபற்றி
आसद	ஆஸதம்	விளஙகுவதாய
मरुत्वते इन्द्राय	மருத்வதே இந்த்ராய	மருததுககளோடு கூடிய இநதிரன பொருடடுக
पवस्व	பவஸ்வ	கலசததி னிறைவாயாக

சாயண பாடியம்

கணடம—1. இருககு—6. கசியப ரிஷி

சோமரசமே ! மிகக இனசுவையுள்ள நீ, ஆராதிககினற வேளவி யென னுமிடததில உடகாருவோனுய இநதிரன பொருடடுக கலசததை யடைவா யாக எனபதாம. (6)

* ऋतस्य, எனபது இருககு.

மந்திரம் 7.

२ १ ३ १२र ३ १ २र ३ २
473. असाव्यंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः ।
३ २उ ३ १२
श्येनो न ‵‵ ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-62-4

அஸாவ்யம்ஶுர்மதாயாப்ஸு தக்ஷோ கிரிஷ்டா꞉ ।
ஶ்யேநோ ந யோநிமாஸதத் ॥

அந்வயம்.

गिरिष्ठाः, अंशुः, मदाय, असावि, श्येनः न, अप्सु, दक्षः, योनिं, आसदत् ॥

பதவுரை.

गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டா꞉	மலைகளில் முளைத்துள்ள
अंशुः	அம்ஶு꞉	சோமம்
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டுக்
असावि	அஸாவி	தேடப்பட்டிருக்கின்றது.
श्येनः न	ஶ்யேந꞉ ந	அன்றிய பறவை வனம்விட்டுத் தன் இடத்தி லுறைவது போன்று
अप्सु	அப்ஸு	நீரில
दक्ष	தக்ஷ꞉	வாழ்கின்ற (இச்சோமம்)
योनिं आसदत्	யோநிம் ஆஸதத்	தன்னிடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. சமதக்கினி ரிஷி.

மலைகளிற்றோன்றிய சோமம், களிப்பின் பொருட்டுப் பிழியப்பட்டது. அது நீரிலும் (மடுக்களிலும்) வளாகின்றது அன்றியும், அன்றிற் புள், வனத்திலிருந்து வந்து தன்னிடத்தை யடைவதுபோல, இச் சோமம் தனக்கு யாதொரு இடமுண்டோ, அதை அடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
474. पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे ।
३ १२ ३२३ १२
मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥ ८ ॥

இருக்கு 19-25-1.

பவஸ்வ தக்ஷஸாதநோ தேவேப்ய: பீதயே ஹரே |
மருத்ப்யோ வாயவே மத: ||

அந்வயம்.

हे हरे!, दक्षसाधनः, मदः, देवेभ्यः पीतये, मरुद्भ्यः, वायवे, पवस्व ||

பதவுரை.

हे हरे!	ஹே ஹரே	பாவத்தைப்போக்குகின்ற சோம ரசமே!
दक्षसाधन	தக்ஷஸாதந:	ஆற்றலுக்குச் சாதகமாகிய
मदः	மத:	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ
देवेभ्यः पीतये	தேவேப்ய: பீதயே	இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துதற் பொருட்டும்
मरुद्भ्य	மருத்ப்ய:	மருத் தேவதைகள் அருந்துதற் பொருட்டும்
वायवे	வாயவே	வாயு தேவதையின் பொருட்டும்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. ... ... திடசாயுத ஆகத்திய ரிஷி.

பசுமைநிற முடையோய்! அல்லது, பாவத்தைப் போக்குகின்ற சோம ரசமே! ஆற்றலுக்குக் கருவியாகிய களிப்பைத்தருகின்ற நீ பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. எதன் பொருட்டெனின்? இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துவதற்கும், மருத்துக்களும் வாயு தேவதைகளும் அருந்துதற்பொருட்டும். நிறைவாயாக என்முடித்துக் கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
475. परि * स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् ।
१२ ३ १ २
मदेषु सर्वधा असि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-18-1.

பரி ஸ்வாநோ கிரிஷ்டா: பவித்ரே ஸோமோ அக்ஷரத் |
மதேஷு ஸர்வதா அஸி ||

அந்வயம்.

सोमः, पवित्रे, पर्यक्षरत्, गिरिष्ठा, स्वानः, मदेषु, सर्वधा असि ||

* सुवान अक्षरा, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

सोमः	ஸோம:	இச் சோமரசம்
पवित्रे	பவித்ரே	சுத்தமாகிய பாத்திரத்தில்
पर्यक्षरत्	பர்யக்ஷரத்	நிறைந்து கொண்டிருக்கின்றதும்
गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டா:	மலையிற் றோன்றியதும
स्वानः	ஸ்வாந:	சம்பாதிக்கப்பட்டதுமாம்.
मदेषु	மதேஷு	அத்தகைய நீ, துதிக்கப்பட்டோர்கள் விஷயத்தில
सर्वधा असि	ஸர்வதா அஸி	எல்லாவகையானும அன்னத்தையுங்கொடுப்போனாக இருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. கசியபர், அசிதர் ரிஷிகள்.

இச் சோமரசம பரிசுத்தமாகிய பாண்டத்தில் நிறைந்துகொண் டிருக்கின்றதும, பிழியப்பட்டதும, மலையிலிருப்பதுமாம் என்பது பொருள். அத்தன்மைய நீ, துதிப்போர்களிடத்தில எல்லாவற்றையுங் கொடுப்போனாய், அல்லது, அன்னத்தையுந் தாங்குவோனாய் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ २ ३२ ३ १ २र ३क २र३२

476. परि प्रिया दिवः कविर्वयांसि नप्त्योर्हितः ।

३ १ २ ३ १२

*स्वानैर्याति कविक्रतुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-9-1.

பரி ப்ரியா திவ: கவிர்வயாம்ஸி நப்த்யோர்ஹித: ।
ஸ்வாநைர்யாதி கவிக்ரது: ॥

அந்வயம்.

कविः, कविक्रतुः, नप्त्योः हितः, दिवः, प्रिया, वयांसि, स्वानैः, परियाति ॥

பதவுரை.

कविः	கவி:	நுண்ணறிவுடையதும
कविक्रतु	கவிக்ரது:	புத்தியை வளர்க்கின்றதுமாகிய சோமம

* सुवाना, என்பது இருக்கு.

नप्त्यो हितः	நப்த்யோ: ஹித:	பிழியும் பலகைகளிரண்டின் நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
दिव·	திவ:	வானுலகிற்
प्रिया	ப்ரியா	பிரியமுள்ளவைகளாய்ப்
वयांसि	வயாம்ஸி	போகின்ற கற்களை
स्वानै,	ஸ்வானை:	வேள்வியாற்றுவோர்களால்
परियाति	பரியாதி	(அது) பெறுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கசியபர், அசிதர் ரிஷிகள்.

நுண்ணறிவுடையதும், எல்லையற்ற கருமமுடையதுமாகிய சோமம், பிழிந்தெடுக்கும் பலகை யிரண்டின் இடையில் வைக்கப்பட்டது விருப்புடையவைகளாய வானுலகுஞ் செல்கின்ற கற்களை வேட்போர்கள் வாயிலாக அது அடைகின்றது அவ்வாறே வேதமந்திரமுங் கூறுகின்றது. (10)

குறிப்பு—ரண்டு, மேலே தூக்கி சோமக்கொடியை பிழிகின்ற கற்கள் விதந்தோதப்படுகின்றன.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை, சோமம். சந்தம், காயத்திரி சுரம் ஷட்சம்.

மந்திரம் 1.

१ २र ३ २३ १२ ३ १२
477. प्र सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो *मघोनाम् ।
३ २ ३१२
सुता विदथे अक्रमुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-32-1.

---

* मघोन , என்பது இருக்கு

ப்ர ஸோமாஸோ மதச்யுத: ச்ரவஸே நோ மகோநாம் |
ஸுதா விதத்தே அக்ரமு: ||

அந்வயம்.

मदच्युत , सोमास , सुता:, मघोनां, न:, विदथे, श्रवसे, प्र अक्रमुः ||

பதவுரை.

मदच्युत	மதச்யுத:	களிப்பை யூட்டுகின்ற
सोमास	ஸோமாஸ:	சோமரசம்
सुता:	ஸுதா:	பிழிந்தெடுத்த விட்டது
मघोनां	மகோநாம்	அவிகளைக் கைக்கொண்ட
न:	ந:	எங்களுடைய
विदथे	விதத்தே	வேள்வியில்
श्रवसे	ச்ரவஸே	அன்னத்தின் பொருட்டு (அல்லது) கீர்த்தியின் பொருட்டுப்
प्र अक्रमुः	ப்ர அக்ரமு:	பாத்திரங்களை யடைகின்றது

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—1 சயாவாச்வ ரிஷி.

சோமரசம், களிப்பை யூட்டுவதாயும் பிழியப்பட்டதுமாகி அவிகளைக் கொண்டுள்ள எங்களுடைய வேள்வியில் அன்னத்தின் பொருட்டாகவேனும், அல்லது, கீர்த்தியின் பொருட்டாகவேனும் பாத்திரங்களிற் செல்கின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १२
478. प्र सोमासो विपश्चितोऽपो *नयन्त ऊर्मयः ।
१ २ ३ १ २
वनानि महिषा इव ॥ २ ॥

இருக்கு 9-33-1

ப்ர ஸோமாஸோ விபச்சிதோऽபோ நயந்த ஊர்மய: |
வநாநி மஹிஷா இவ ||

அந்வயம்.

विपश्चित:, सोमास:, अप: ऊर्मय:, महिषा वनानि इव, प्रनयन्त ||

* नयन्ति, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

विपश्चित	விபஶ்சித꞉	புத்தியை வளர்க்கின்ற
सोमास	ஸோமாஸ꞉	சோமரசம்
अप ऊर्मय	அப꞉ ஊர்மய꞉	நீரி னலைகள் போன்றும்
महिषा वनानि इव	மஹிஷா வநாநி இவ	மிருகங்கள் வனங்களிற் செல்வன போன்றும்
प्रनयन्त	ப்ரநயந்த	பாத்திரங்களை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. திரித ரிஷி.

நுண்ணறிவை யுண்டாக்குகின்ற சோமரசம் பாத்திரங்களை யடைகின்றது எதைப் போலெனின்? நீரினுடைய அலைகள் போன்று எனக். ஈண்டு, நீர் என்பது நீரினுடைய என ஆறும் வேற்றுமையாய்த் திரிந்தது. இது பற்றியே இருக்கோதுவார்களும் 'அபாங்நயந்தீதி' என ஓதுகின்றார்கள். அந்த அலைகள் இடைவிடாது உண்டாகின்றன போன்று என்பதாம். மிகுதிக்கண் இவ்வுவமை. அடைவதில் மற்றோருவமை கூறப்படுகின்றது:— அநேக மிருகங்கள் வனத்தை யடைவனபோன்றெனல். அல்லது, தனது ஆசிரயமாகிய பாத்திரத்தினின்றும் ஒழுகுவதற்கு முதலுவமை. இரண்டாவதோ, அப் பாத்திரத்தினின்றுங் கீழிடத்திற் செல்வதன் பொருட்டெனக் கொள்க (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३२३ १२
479. पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने ।
२ ३ २ ३ १ २
विश्वा अप द्विषो जहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-61-28.

பவஸ்வேந்தோ வ்ருஷா ஸுத꞉ க்ருதீ நோ யஶஸோ ஜநே ।
விஶ்வா அப த்விஷோ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे-इन्दो !, सुतः, वृषा, पवस्व, जने, नः, यशसः, कृधि, विश्वा, द्विषः, अप जहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	ஸோமரஸமே !
सुत	ஸுத:	பிழியப்பெற்ற நீ
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பை நிறையச் செய்வோனாகி
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாற் பாத்திரத்தை யடைவாயாக.
जने	ஜநே	தேசத்தின் கண்
नः	ந:	எம்மைக்
यशसः	யஶஸ:	கீர்த்தியுடையவராய்ச்
कृधि	க்ருதி	செய்வாயாக.
विश्वा	விஶ்வா	எல்லாச்
द्विषः	த்விஷ:	சத்துருக்களையும்
अप जहि	அப ஜஹி	நாசம் பண்ணுவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. அமஹீயு ரிஷி

சோமரஸமே! பிழியப்பட்டோனும் மனவிருப்பைப் பூரணமாக்குகின்ற நீ, தாரையால் நிறைவாயாக. தேசத்தில் எங்களைக் கீர்த்தியுடையோராக்கச் செய்குதி. மற்றும், எல்லாப் பகைவர்களையு மொழிப்பாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
480. वृषा ह्यसि भानुना द्युमन्तं त्वा हवामहे ।
१ २ ३ १ २
पवमान स्वर्दृशम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-65-4.

வ்ருஷா ஹ்யஸி பாநுநா த்யுமந்தம் த்வா ஹவாமஹே |
பவமாந ஸ்வர்த்ருஶம் ||

அந்வயம்.

(हे सोम !,) हि, वृषा, असि, पवमान !, स्वर्दृशं, भानुना, द्युमन्तं, त्वा, हवामहे ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே ! நீ)
हि	ஹி	உணமையாக
वृषा	வ்ருஷா	விருமபிய பயனைப பொழிவோனாக
असि	அஸி	இருககினறாய (இதனால)
पवमान !	பவமாந !	பவிததிரஞசெயகினறசோமமே!
स्वर्दृशं	ஸ்வர்த்ருஶம்	எலலா வறறையுங்காணுகினற
भानुना	பாநுநா	பிரகாசததால
द्युमन्तं	த்யுமந்தம்	விளஙகுகினற
त्वा	த்வா	உனனை
हवामहे	ஹவாமஹே	வேளவிககு அழைககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கணடம—2. இருககு—4 பிருகு ரிஷி

சோமமே! நீ, உணமையில நிசசயமாக விருமபிய பயனகளைப பெய வோனாயிருககினறாய ஆதலின பவிததிரஞசெயகினற, அலலது, நிறைநத சோமரசமே! எலலாவறறையும காணகினற ஒளியால விளஙகும உனனை வேளவிககு அழைககினறோம. (4)

மநதிரம் 5.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २
481. इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां *मतिः ।
३१ २र ३ १२
सृजदश्वं रथीरिव ॥ ५ ॥

இருககு 9-64-10.

இந்து: பவிஷ்ட சேதந: ப்ரிய: கவீநாம் மதி: |
ஸ்ருஜதஶ்வம் ரதீரிவ ||

அநவயம.

चेतनः, प्रियः, इन्दुः, कवीनां, मतिः, पविष्ट, अश्वं, रथीः, इव, सृजत् ॥

பதவுரை.

चेतनः	சேதந:	அறிவைக கொடுபபதும
प्रिय.	ப்ரிய:	தேவதைகடகுப பிரியமுடையதுமாகிய

* मती, எனபது இருககு.

इन्दुः	இந்து:	சோமரசம்,
कवीनां	கவீநாம்	வேட்போர்களுடைய
मतिः	மதி:	துதியாற்
पविष्ट	பவிஷ்ட	பாத்திரத்தில் நிறைகின்றது.
अश्व	அஶ்வம்	குதிரையை
रथीः इव	ரதீ: இவ	இரதமூர்வோன் நடத்துவது போன்று
सृजत्	ஸ்ருஜத்	(ஓடுகின்ற) தாரைகளை யுண்டாக்குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. கசியப ரிஷி.

மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருவதும், தேவதைகட்கு விருப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம், அளவிலாத கருமமுள்ள துதிப்போர்களின் தோத்திரத்தால் பாத்திரங்களில் நிறைகின்றது இரதத்தி லுள்ளான் குதிரையை நடத்துவது போல (இச் சோமரசம்) அலைகளை யுண்டாக்குகின்றது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २

482. असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया ।

३ १ २ ३१ २र

शुक्रासो वीरयाशवः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-64-4.

அஸ்ருக்ஷத ப்ர வாஜிநோ கவ்யா ஸோமாஸோ அஶ்வயா ।
ஶுக்ராஸோ வீரயாஶவ: ॥

அந்வயம்.

वाजिनः, आशवः, शुक्रासः, सोमासः, गव्या, अश्वया, वीरया, प्रासृक्षत ॥

பதவுரை.

वाजिन	வாஜிந:	ஆற்றலுடையதும்
आशवः	ஆஶவ:	வேக முடையதும்
शुक्रासः	ஶுக்ராஸ:	ஒளி யுடையதுமாகிய
सोमास	ஸோமாஸ:	சோமரசம்
गव्या	கவ்யா	கோ விருப்பத்தாலும்

अश्वया	அஶ்வயா	குதிரை யிச்சையாலும்
वीरया	வீரயா	புத்திர வேட்கையாலும்
प्रासृक्षत	ப்ராஸ்ருக்ஷத	வேட்போர்களால் நன்கு உண்டாக்கப்படுகின்றது

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கசியபரிஷி.

வலிவுள்ளதும், வேக முடையதுமாகிய சோமரசம், ஆ, வேண்டுமென்னும் விருப்பானும், குதிரை வேண்டுமெனனும் இச்சையாலும், மக்கள் வேண்டுமெனனும் வாஞ்சையாலும் வேட்போர்களால் இனிது உண்டாக்கப்படுகின்றது எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३१ २३१ २२ ३ १२
483. पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः ।
३१ २२ ३ १२
वायुमारोह धर्मणा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-16.

பவஸ்வ தேவ ஆயுஷகிந்த்ரம் கச்சது தே மத: |
வாயுமாரோஹ தர்மணா ||

அந்வயம்.

(हे सोम!,) देवः, पवस्व, मदः, ते, आयुषक्, इन्द्रं, गच्छतु, धर्मणा, वायुं, आरोह ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம!)	(சோமரசமே!)
देवः	தேவ:	பிரகாசமுடைய நீ
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாற பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக மற்றும்,
मदः	மத:	களிப்பைத்தருகின்ற
ते	தே	உன்னுடைய ரசமானது
आयुषक्	ஆயுஷக்	அடைப்புமாறு
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
गच्छतु	கச்சது	அடைக்குக.
धर्मणा	தர்மணா	தாங்குகின்ற நீ இரசவடிவத்தால்
वायुं	வாயும்	வாயுவை
आरोह	ஆரோஹ	அடைவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—7. காசியப ரிஷி

சோமரசமே! பிரகாசமுடைய நீ, தாரையால் நிறைவாயாக. மற்றும், களிப்பைத்தருகின்ற உனது இரசம், அடையும் வண்ணம் இந்திரனைக்குறித்து அடைவதாகுக. இன்னும், நீ தனது தன்மையாகிய இரசத்தால் வாயுவையும் அடைவாயாக. (7)

குறிப்பு —देवायुषग्, என்பது பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

१२　　　　३२ ३ १　　२२ ३२

484. पवमानो अजीजनद्दिवश्चित्रं न तन्यतुम् ।

१ २　　२ ३ २

ज्योतिर्वैश्वानरं बृहत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-61-61.

பவமானோ அஜீஜநத்திவச்சித்ரம் ந தந்யதும் |
ஜ்யோதிர்வைச்வாநரம் ப்ருஹத் ||

அந்வயம்.

पवमानः, बृहत्, वैश्वानरं ज्योतिः, चित्रं, दिवः, तन्यतुं न, अजीजनत् ॥

பதவுரை.

पवमानः	பவமாநः	சோமரசம்
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிதாகிய
वैश्वानरं ज्योतिः	வைச்வாநரம் ஜ்யோதிः	வைசுவாநரம் என்னும் ஒளியை
चित्रं	சித்ரம்	விசித்திரமாகிய
दिवः	திவः	வானுலகத்திலுண்டாகும்
तन्यतुं न	தந்யதும் ந	மின்னல் போன்று
अजीजनत्	அஜீஜநத்	உண்டாக்கினது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. அமஹிய ரிஷி.

சோமரசம், மகத்தாகிய வைசுவாநரம் என்னும் சோதியை, விசித்திரமாகிய வானுலகத்தின் மின்னலைப் போன்றதாக உண்டாக்கியது என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
485. *परि स्वानास इन्द्वो मदाय बर्हणा गिरा ।
१ २ ३ १२
†मधो अर्षन्ति धारया ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-10-4.

பரி ஸ்வாநாஸ இந்தவோ மதாய பர்ஹணா கிரா ।
மதோ அர்ஷந்தி தாரயா ॥

அந்வயம்.

स्वानासः, इन्दवः, बर्हणा, गिरा, मधोः, धारया, मदाय, पर्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

स्वानासः	ஸ்வாநாஸ:	பிழியப்பட்டவைகளும்
इन्दवः	இந்தவ:	பிரகாசிக்கின்றவைகளும்
बर्हणा	பர்ஹணா	மகத்தாகிய
गिरा	கிரா	துதியால்
मधो.	மதோ:	களிப்புண்டாக்குபவைகளுமான சோமரசம்
धारया	தாரயா	தாரையால்
मदाय	மதாய	தேவர்களின் ஆனந்தத்தின் பொருட்டு
पर्यर्षन्ति	பர்யர்ஷந்தி	பவித்திரமாகிய ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினின்று கீழே றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. காசியபர், அசிதர் இருஷிகள்.

பிழியப்பட்டதும், விளங்குகின்றதும், மகத்தாகிய துதியினாலும் வாக்கால் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குவதுமான சோமரசம், தாரைகளோடு தேவர்களின் களிப்பின் பொருட்டு தசாபவித்திர மென்னும் ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினின்று கீழே ஒழுகுகின்றது என்பதாம். (9)

* परिसुवानास, † सुता अर्षन्ति, என்பன இருக்கு.

மந்திரம் 10.

१२ १२ ३ १ २ ३ १ २२ ३ २
486. परिप्रासिष्यदत्कविः सिन्धोरूर्मावधिश्रितः ।
३१ २२ ३ १२
कारुं बिभ्रत्पुरुस्पृहम् ॥ १० ॥

இருக்கு 9-14-1.

பரிப்ராஸிஷ்யதத்கவிஃ ஸிந்தோரூர்மாவதிச்ரிதஃ ।
காருங் பிப்ரத்புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

कविः, सिन्धोः, ऊर्मौ, अधिश्रितः, पुरुस्पृहं, कारुं, बिभ्रत्, परिप्रासिष्यदत् ॥

பதவுரை.

कविः	கவிஃ	அறிவை வளர்ப்பதும்
सिन्धो.	ஸிந்தோஃ	கடலின்
ऊर्मौ	ஊர்மௌ	அலையை
अधिश्रितः	அதிச்ரிதஃ	முழுதும் ஒத்ததும்
पुरुस्पृह	புருஸ்ப்ருஹம்	பலரால் விரும்பத்தக்கதும்
कारुं	காருங்	துதிப்போர்களைத்
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்குகின்றதுமாகிய சோம ரசம்
परिप्रासिष्यदत्	பரிப்ராஸிஷ்யதத்	பாத்திரத்திற் பொங்கி வழிகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. கசியபர், அசிதா இருடிகள்.

பொங்கி வழிகின்றதும், நுண்ணறிவை யுடையதும், கடலினது அலையின் எல்லையைப் பெற்றுள்ளதும், பலரால் விரும்பப்படுவதும், துதிப்போனைத் தாங்குவதுமாகிய சோமரசம் பொங்குகின்றதென அந்வயித்துக் கொள்க. (10)

குறிப்பு.—कारम्, என்பது பாடபேதம்.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம - தேவதை. சந்தம - காயத்திரி. சுரம - ஷட்சம.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३२३ २३ १ २ ३ १ २
487. उपो षु जातमप्तुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम् ।
१ २ ३ १ २
इन्दुं देवा अयासिषुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-13

உபோ ஷு ஜாதமப்துரம் கோபிர்பங்கம் பரிஷ்க்ருதம் ।
இந்தும் தேவா அயாஸிஷு: ॥

அந்வயம்.

सुजात, अप्तुरं, भङ्गं, गोभिः, परिष्कृतं, इन्दुं, देवाः, उपायासिषुः ॥

பதவுரை.

सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது தோன்றியதும
अप्तुरं	அப்துரம்	நீராலேவப்படுகின்றதும
भङ्गं	பங்கம்	பகைஞரை யொழிப்பதும
गोभिः	கோபி:	பசுவின நெய முதலியவற்றால
परिष्कृतं	பரிஷ்க்ருதம்	சுத்தம பண்ணப்பட்டதுமாகிய
इन्दुं	இந்தும்	சோமரசத்தைத
देवाः	தேவா:	தேவாகள
उपायासिषु	உபாயாஸிஷு:	இனிது அடைகின்றாகள்.

சாயண பாடியம.

கண்டம—3. இருக்கு—1. அமஹீயு ரிஷி.

நலல முறையாலுண்டாகியதும, நீரால் செலுத்தப்பட்டதும், சத்துருக்களை நாசப்படுத்துவதும, கோவிகாரமான பால நெய முதலியதால சுத்தம பண்ணப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தைத தேவாகள (இந்திரன முதலியோாகள) அடைகின்றாகள எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ २उ ३ २ ३ १ २

488. पुनानो अक्रमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २

शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-40-1.

புநாநோ அக்ரமீத³பி⁴ விஶ்வா ம்ருதோ⁴ விசர்ஷணி: ।

ஶும்ப⁴ந்தி விப்ரம் தீ⁴திபி⁴: ॥

அந்வயம்

विचर्षणिः, पुनानः, विश्वाः, मृधः, अभ्यक्रमीत्, विप्रं, धीतिभिः, शुम्भन्ति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விசர்ஷணி:	அனைத்தையுங் காண்கின்ற
पुनान	புநாந:	புனிதமாகிய சோமரசம்,
विश्वाः	விஶ்வா:	எல்லாப்
मृधः	ம்ருத⁴:	பகைவருடைய படைகளை
अभ्यक्रमीत्	அப்⁴யக்ரமீத்	முன்னாப்போய்ச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது.
विप्रं	விப்ரம்	கூரிய வறிவுள்ள அச்சோமத்தைப்
धीतिभिः	தீ⁴திபி⁴:	பரிசுத்தமாகிய கிரியைகளால்
शुम्भन्ति	ஶும்ப⁴ந்தி	அலங்கரிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2.

காண்கின்ற சோமரசமானது எல்லாச் சத்துருசேனைகளையும் வளைத்துக்கொள்கின்றது. நுண்ணறிவாளியாகிய அச்சோமரசத்தை, சுத்தமான தன்மைகளால் (புனிதமாகிய கருமங்களால்) அலங்காரஞ் செய்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १२ ३२उ ३ १ २३ १ २र

489. आविशन् कलशꣳ सुतो विश्वा अर्षन्नभिश्रियः ।

२३ १ २

इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-62-19.

ஆவிஶந் கலஶம் ஸுதோ விஶ்வா அர்ஷந்நபி ஶ்ரிய꞉ |
இந்துரிந்த்ராய தீயதே ||

அந்வயம்

सुतः, कलशं, आविशन्, विश्वाः, श्रिय, अभ्यर्षन्, इन्दुः, इन्द्राय, धीयते ||

பதவுரை

सुतः	ஸுத꞉	பிழியப்பட்டதும்
कलशं आविशन्	கலஶம் ஆவிஶந்	கலசத்திற் சென்றதும்
विश्वा	விஶ்வா꞉	எல்லாச்
श्रिय	ஶ்ரிய꞉	சம்பத்துக்களையும்
अभ्यर्षन्	அப்⁴யர்ஷந்	பொழிகின்றதுமாகிய
इन्दुः	இந்து³꞉	சோமரசம்
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டு
धीयते	தீ⁴யதே	(பாண்டத்தில்) வைக்கப்படுகின்றது

சாயண பாடியம்

காண்டம்—3. இருக்கு—3 சமதக்கினி ரிஷி

பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசமானது, துரோணம் என்னும் பாத்திரத்திற்புகுந்து, எல்லாச் சம்பத்துக்களையும் யாண்டும் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குகின்றதாயிருக்கின்றது (அத்தன்மைய சோமரசம்) இந்திரன் பொருட்டுத் (வடிப்பதற்கு) தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையுள்ள பாத்திரத்தில் சாமமறையோதுவோர்களால் வார்க்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३क२र ३२
490. असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वोः सुतः ।
१ २ ३ १ २र
कार्ष्मन् वाजी न्यक्रमीत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-36-1.

அஸர்ஜி ரத்²யோ யதா² பவித்ரே சம்வோ꞉ ஸுத꞉ |
கார்ஷ்மந் வாஜீ ந்யக்ரமீத் ||

அந்வயம்.

रथ्यः यथा, चम्वोः, सुतः, पवित्रे, असर्जि, वाजी, कार्ष्मन्, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை.

रथ्य. यथा	ரத்யஃ யதா	குதிரையை இரதத்தில் விரைவில் பூட்டுவதுபோல (வேள்வியில்)
चम्वो:	சம்வோஃ	இரசம் பிழியும் பலகைகளிரண்டின் நடுவில் வைத்து
सुत.	ஸுதஃ	பிழியப்பட்ட சோமரசம்
पवित्रे	பவித்ரே	பாத்திரத்தில்
असर्जि	அஸர்ஜி	வார்க்கப்பட்டது. அத்தன்மைய
वाजी	வாஜீ	விரைவுள்ள சோமரசம்
काष्मन्	காஷ்மந்	வேள்வியாகிய போரை
न्यक्रमीत्	ந்யக்ரமீத்	வளைத்துக் கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. பிரபூவசு ரிஷி.

இரத சம்பந்தமுள்ள குதிரை போன்று, அதாவது அக்குதிரையை விடுமாறு வேள்வியில் இரண்டு பலகையின் நடுவில் வைத்துப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசம் பாத்திரத்தில் விடப்பட்டது அத்தன்மைய வேகமுள்ள சோமரசம் வேள்வியாகிய யுத்தத்தை இயற்கையாயச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது என்பதாம். (4)

ரணடுத, தேவர் மனிதர்களை ஒருவர்க்கொருவர் ஆகர்ஷணித்துக்கொள்ளுமாறு செய்தலின் வேள்வியே போரெனப்பட்டது.

மந்திரம் 5.

२उ ३ १ २र ३२ ३ २ ३ १२
491. *प्र यद्गावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः ।
२ २ ३ २उ ३ १ २
घ्नन्तः कृष्णामप त्वचम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-41-1

ப்ரயத்காவோ ந பூர்ணயஸ்த்வேஷா அயாஸோ அக்ரமுஃ |
க்நந்தஃ க்ருஷ்ணாமப த்வசம் ||

அந்வயம்

यत्, भूर्णयः, त्वेषाः, अयासः, कृष्णां त्वचं, अपघ्नन्तः, गावः न, प्राक्रमुः ॥

* प्रये गावो, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

यत् भूर्णय.	யத் பூர்ணய:	யாது வேகமுடையதும்,
त्वेषा:	த்வேஷா:	பிரகாசமுடையதும,
अयास	அயாஸ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதும்,
कृष्णां त्वच	க்ருஷ்ணாம் த்வசம்	மறைக்கப்பட்ட இருளை
अपघ्नन्त:	அபக்நந்த:	(பிழியுங்கால) நீக்குகின்றது மாமோ, அச்சோமரசம
गाव: न	காவ: ந	பசுக்கள் தமது கட்டுத்தறிக்குப் போவனபோன்று
प्राक्रमु.	ப்ராக்ரமு:	வேள்வியைத் தொழிற படுத்து கின்றது (பிரவிருத்தி செய்விக்கின்றது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3 இருக்கு—5. மேதயாதிதி ரிஷி.

எது வேகமுடையதும, பிரகாசமுடையதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதும, பிழியுங்காலே மறைக்கின்ற இருளை யொதுக்குகின்றதுமாமோ, இந்தனமைய சோமரசம வேள்வியைப பிரவிர்த்திப்பிக்கின்றது அதிலுவமை:— நீர போனறெனல, அதாவது நீர் விரைவிற கீழே விழுகின்றது போனறு என்பதாம ாணடு மூலத்திப 'கோ' எனனும பதத்திறகு, நீா பொருள. அலலது, கோக்களையே உவமையாகக கூறப்படுகின்றது -தனது கோட்டத்திறகு (பசுச சாலைக்கு) பசுக்கள விரைவிற செல்கினறன போனறெனல. அலலது, கோ, எனறது துதிவாககு. அவவாககு, துதிக்கத்தக்கதைக குறித்து விரைவிலடைகினறது போனறெனல. வேளவியைத தொழிற படுத்துகினறதெனபது அதைத தோத்திரம பணணுகினறது எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
492. अपघ्नन् पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः ।
३१ २२ ३ १२
नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ६ ॥

ரா வே.

அபக்நந் பவஸே ம்ருத: க்ரதுவித்ஸோம மத்ஸர: ।
நுதஸ்வாதேவயும் ஜநம் ॥

அந்வயம்

हे सोम !, मत्सरः, मृधः, अपघ्नन्, क्रतुवित्, पवसे, अदेवयुं जनं, नुदस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமமே !
मत्सर	மத்ஸர:	களிபபைத்தருகின்ற நீ
मृध.	ம்ருத:	துனபுறுத்துஞ சததுருககளை
अपघ्नन्	அபக்நந்	நாசஞ் செயது
क्रतुवित्	க்ரதுவித்	எனககு அறிவையுநதநது
पवसे	பவஸே	பாததிரததில நிறைகினறுய அததனமைய நீ
अदेवयु जन	அதேவயும் ஜநம்	தேவாகளை விருமபாத இராகக தாகளை
नुदस्व	நுதஸ்வ	தூரததில ஓட்டுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருககு—6. நிதநயு ரிஷி.

சோமமே! களிபபைக கொடுககினற நீ, துனபுறுததுவோாகளைக (சததுருககளை) கொனறு, எஙகட்கு நலலுணாவையுங கொடுததுப, பாததிரததில நிறைகினறனை. அததனமைய நீ, தேவாகளை ஆதரிககாத இராககத வருககததை வெளியிறபோககச செய்வாயாக எனபதாம. (6)

மநதிரம் 7.

३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३१२
493. अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः ।
३ १ २२ ३२
हिन्वानो मानुषीरपः ॥ ७ ॥

இருககு—9-63-7.

அயா பவஸ்வ தாரயா யயா ஸூர்யமரோசய: ।
ஹிந்வாநோ மாநுஷீரப: ॥

அநவயம.

(हे सोम !,) मानुषी·, अपः, हिन्वान·, यया धारया, सूर्य, अरोचय , अया, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே !)
मानुषी	மாநுஷீ:	மனிதாகட்கு இதமான
अप	அப:	நீரைர

हिन्वानः	ஹிந்வாநঃ	செலுத்துகின்ற நீ
यया धारया	யயா தாரயா	எந்தத் தாரையால்
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
अरोचयः	அரோசயঃ	பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ,
अया	அயா	அந்தத்தகைய இந்தத் தாரையோடு
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. நித்ருபு ரிஷி.

மக்கட்கநுகூலமாகிய நீரைச்செலுத்துகின்ற நீ, எந்தத் தாரையால் சூரியனைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ, அந்தத்தகைய இந்தத்தாரையால் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
494. स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे ।
३ १ २ ३ २३२
वव्रिवाꣳसं महीरपः ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-22.

ஸ பவஸ்வ ய ஆவிதேந்த்ரம் வ்ருத்ராய ஹந்தவே ।
வவ்ரிவாꣳஸம் மஹீரபঃ ॥

அந்வயம்

(हे सोम !,) यः (त्वं,) महीः, अपः, वव्रिवांसं, वृत्राय हन्तवे, इन्द्रं, आविथः, सः, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம!)	(சோமமே!)
यः (त्व)	யঃ (த்வம்)	யாதொரு நீ
महीः	மஹீঃ	மிகுந்த
अपः	அபঃ	நீரைத்
वव्रिवांसं	வவ்ரிவாம்ஸம்	தடை செய்த
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு
इन्द्रं आविथ·	இந்த்ரம் ஆவிதঃ	இந்திரனைக் காத்தாய்.
स	ஸঃ	அந்தத்தகைய நீ
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாய்ப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—3 இருக்கு—8 அமஹீய ரிஷி

சோமரசமே! நீ, மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு இந்திரனைக் காப்பாற்றினுய அந்தகையை நீ தாரையால் பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக. இந்திரன் சோமத்தை யருந்தி உன்மத்தனுய மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்

மந்திரம் 9.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २
495. अया वीती परिस्रव यस्त इन्दो मदेष्वा ।
३ १२ ३ १ २र
अवाहन्नवतीर्नव ॥ ९ ॥

இருக்கு—9-61-1.

ஃயா வீதீ வரிஸ்ரவ யஸ்த இந்தோ மதேஷ்வா ।
ஃவாஹந்நவதீர்நவ ॥

அந்வயம்

हे इन्दो!, ते, यः, मदेषु, नवती नव, अवाहन्, अया, वीती, परिस्रव, ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே!
ते	தே	உன்னுடைய
यः	யஃ	யாதொரு இரசமானது
मदेषु	மதேஷு	போர்களில் (களிப்பினுல்)
नवती. नव	நவதீஃ நவ	{ எண்பது தொண்ணூறு (810) அசுரபுரங்களை
अवाहन्	ஃவாஹந்	நாசம் பண்ணியதோ.
अया	ஃயா	இந்த இரசத்துடன்
वीती	வீதீ	இந்திரன் உண்ணுதற்பொருட்டுக
परिस्रव	வரிஸ்ரவ	கலசத்திற் பொங்கி வழிவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. அமஹீய ரிஷி.

சோமமே! இந்த ரசத்துடன் இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுக் கலசத்தில் நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய இரசத்தாலென்று ஆசங்கித்துக்கூறுப

படுகின்றது —உன்னுடைய யாதொரு இரசமானது உயுத்தத்தில் எண்ணூற்றுப்பத்து எண்கள் கொண்ட அசுரசமரபுரிகளை (இராக்கத புரங்களை) நாசம் பண்ணியதோ, அத்தன்மைய இரசத்துடன் எனச்சோதத்துக்கொள்க. (எண்டு இந்தச் சோமரசத்தைக் குடித்துவிட்டு உன்மத்தனாகிய இந்திரன், கூறிய எண் கொண்ட அசுரர்களின் சமரபுரிகளை யழித்தனன் என்பது கொண்டு சோமரசங் கொன்றது எனல் உபசார மெனக.) (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३२ २र ३२उ ३ १ २ ३ १ २
496. *परि द्युक्षं †सनद्रयिं भरद्वाजं नो अन्धसा ।
३ १ २ ३१३ २
§स्वानो अर्ष पवित्र आ ॥ १० ॥

இருக்கு—9-52-1.

வரி த்₃யுக்ஷம் ஸநத்₃ரயிம் ப₄ரத்₃வாஜம் நோ அந்த₄ஸா ।
ஸ்வாநோ அர்ஷ பவித்ர ஆ ॥

அந்வயம்.

द्युक्षं, सनत्, रयिं, वाजं, अन्धसा, नः, परिभरत्, स्वानः, पवित्रे, आ अर्ष॥

பதவுரை.

द्युक्षं	த்₃யுக்ஷம்	விளங்குவதும்
सनत्	ஸநத்	கொடுக்கப்படுவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தையும்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தையும்
न.	நஃ	எங்கட்கு
परिभरत्	பரிப₄ரத்	எல்லா வகையானுஞ் சோமரசங் கொடுக்குக.
स्वानः	ஸ்வாநஃ	(அத்தகைய நீ) பிழியப்பட்டோனாய்க
पवित्रे	பவித்ரே	கலசத்தில்
आ अर्ष	ஆ அர்ஷ	பொங்கிவழிவாயாக.

---

* परीद्युक्ष , †सनद्रयि. §सुवानो, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம

ரடம—3. இருககு—10 உதநிய ரிஷி

விளஙகுவதும, கொடுககபபடுவதும, அலலது, சைனயமும ஆகிய ரததுடன கூடிய ஆறறலே, அனனததுடன சோமரசம எஙகடகு எலலா நகயாலுங கொடுககுக எனபது பொருள இனிபபிரததியடசமாகிய நாததிரம —சோமரசமே! பிழிநதெடுககபபடட நீ, பாததிரததில ஒரு ஙமாய நிரமபுவாயாக. (10)

மூனருவது கணடம்.

முறறும.

நான்காவது கணடம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—5. கண்டம்—4.

பதினைன்கு மநதிரஙகளாலானது

சோமம, தேவதை, காயததிரி, சநதம. ஷடசம, சுரம

மநதிரம் 1.

३ २ ३ २ ३ १ २३ २ ३ १ २२३२

497. अचिक्रदद् वृषा हरिर्महान् मित्रो न दर्शतः ।

१ २२

सꣳसूर्येण *दिद्युते ॥ १ ॥

இருக்கு—9-2-6

அசிக்ரதத் வ்ருஷா ஹரிர்மஹாந் மித்ரோ ந தர்சத: ।

ஸꣳஸூர்யேண திக்யுதே ॥

அநவயம.

वृषा, हरिः, महान्, मित्रः न, दर्शतः, अचिक्रदद्, सूर्येण सं, दिद्युते ॥

---

* रोचते, எனபது இருககு

பதவுரை.

वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபததைப பொழிவதும
हरिः	ஹரிঃ	பசுமையானதும
महान्	மஹாந	பூசிககததககதும
मित्र. न	மித்ரঃ ந	நணபன போனறு
दर्शतः	தர்சதঃ	பாரககததககதுமாகிய சோமரசம
अचिक्रदद्	அசிக்ரதத்	ஒலிககினறது. அசசோமரசம
सूर्येण सं	ஸூர்யேண ஸம்	இரவியோடு
दिद्युते	திதயுதே	வானுலகில விளஙகுகின்றது.

சாயண பாடியம்

கணடம—4. இருககு—1. மேதயாதிதி ரிஷி.

விருமபுவதை மழையெனப பெயவதும, பசுமை நிறமுடையதும, ஆராதிததறகுரியதும, மிததிரனைப போனறு பாரககததககதுமாகிய யாதொரு சோமரசமுணடோ, அது இரைசசலிடுகினறது அததகைய இசசோமரசம சூரியனுடன வானில விளஙகுகினறது எனபதாம. (1)

மநதிரம் 2.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
498. आ ते दक्षं मयोभुवं वह्निमद्या वृणीमहे ।
२ ३ १ २३ १२
पान्तमा पुरुस्पृहम् ॥ २ ॥

இருககு—9-65-28.

ஆ தே தக்ஷம் மயோபுவம் வஹ்நிமத்யா வ்ருணீமஹே ।
பாந்தமா புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) (यष्टारः,) ते, दक्षं, अद्य, आवृणीमहे, मयोभुवं, वह्निं, पान्तं, पुरुस्पृहं ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமரசமே !)
(यष्टार)	(யஷ்டாரঃ)	(வேடபோரகளான யாஙகள)
ते	தே	உனனுடைய
दक्षं	தக்ஷம்	ஆறறலை
अद्य	அத்ய	இவவேளவி நாளில

आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	ஒருமைப்பட்டு ஆராதிக்கின்றோம். (எத்தன்மைய ஆற்றலெனின்?)
मयोभुवं	மயோபுவம்	சுகத்தைத் தருவதும்
वह्निं	வஹ்நிம்	தன முதலிய வற்றைக் கொடுப்பதும்
पान्तं	பாந்தம்	பகைவர்களினின்றும் காப்பாற்றுவதும்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பல்லோர்கள் விரும்புகின்றதுமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. பிருகு ரிஷி

சோமரசமே! வேள்வி யாற்றுகின்ற நாங்கள் உன்னுடைய தனமாகிய ஆற்றலை இவ்வேள்வித் தினத்தில் ஒருமுகப்பட்டுப் போற்றுகின்றோம் எத்தன்மைய ஆற்றலெனின்? சுகத்தை யுண்டாக்குவதும், தன முதலியவைகளைக் கொடுப்பதும், சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்பதும், பலரால் விரும்பப்பாலதுமாகியதாம் (அவ்வாற்றலைப் போற்றுகின்றோம் என்று முடித்துக் கொள்க) (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३१ २र ३ २३ २

499. अध्वर्यो अद्रिभिः सुतꣳ सोमं पवित्रे आनय ।

३ १ २ ३ १ २

*पुनाहीन्द्राय पातवे ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-51-2.

அத்⁴வர்யோ அத்³ரிபி⁴: ஸுதம் ஸோமம் பவித்ரே ஆநய ।
புநாஹீந்த்³ராய பாதவே ॥

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, अद्रिभि', सुत सोम, पवित्रे, आनय, इन्द्राय पातवे, पुनाहि ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹே அத்⁴வர்யோ!	வேட்கின்றோய்! நீ
अद्रिभि	அத்³ரிபி⁴:	கற்களால்
सुत सोमं	ஸுதம் ஸோமம்	பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைக்

* पुनीहि, என்பது இருக்கு

पवित्रे	பவித்ரே	கலசத்திற்
आनय	ஆநய	கொண்டுவந்து சேர்ப்பாயாக.
इन्द्राय पातवे	இந்த்ராய பாதவே	(மற்றும்) இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுப்
पुनाहि	புநாஹி	பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—3. உசத்திய ரிஷி.

வேட்போய்! கற்களினுற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தைப் பாத்திரத்திற் சேர்ப்பாயாக. மேலும் இப்பொருளே விளக்கப்படுகின்றது. இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுப் பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र

500. तरत्स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः ।

२३ २ ३ १ २

तरत्स मन्दी धावति ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-58-1.

தரத்ஸ மந்தீ தாவதி தாரா ஸுதஸ்யாந்தஸ꞉ ।

தரத்ஸ மந்தீ தாவதி ॥

அந்வயம்.

सुतस्य, अन्धसः, धारा, मन्दी, सः, तरत्, धावति, सः, तरत्, धावति ॥

பதவுரை.

सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழியப்பட்ட
अन्धस.	அந்தஸ꞉	சோமரசத்தினுடைய
धारा	தாரா	தாரையானது
मन्दी	மந்தீ	இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுக்கின்றது.
स.	ஸ꞉	அது
तरत्	தரத்	பாவத்தினின்றும் கரையேற்றுவதாய
धावति	தாவதி	துரோண கலசத்தை யடைகின்றது.
स.	ஸ꞉	அது
तरत्	தரத்	பாவத்தினின்றும் கரையேற்றுவதாய
धावति	தாவதி	துரோண கலசத்தை யடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—4. அவத்சார ரிஷி.

அச் சோமரசம், தேவர்கட்குக் களிப்பைக் கொடுக்கிறதும், துதிப்போர்களைப் பாவத்தினின்றும் கரையேற்றிவிடுகின்றதும், துரோண கலசத்தை யடைகின்றதுமாம் பாவத்தினின்றும் கரையேற்றுகின்றது துரோணகலசத்தையடைகின்றது, என மூலத்தில் இரட்டித்துக் கூறியது மிகுந்த அன்பின் பொருட்டாம் அல்லது, இம்மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவர் நிருத்தம் 13, 6, ல் கூறியுள்ள பொருளைக் கொள்க. அஃது வருமாறு—"யாவன் துதிக்கின்றானோ, அவன் எல்லாப் பாவத்தையுங் கடக்கின்றான் களிப்படைகின்றான்" என்பது முதலியனவாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३१ २ ३१ २ ३ १ २
501. आ पवस्व सहस्रिणꣳ रयिꣳ सोम सुवीर्यम् ।
३ १ २र
अस्मे श्रवाꣳसि धारय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-63-1.

ആ പവസ്വ സഹസ്രിണം രയിം സോമ സുവീര്യം ।
അസ്മേ ശ്രവാംസി ധാരയ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सहस्रिणं, सुवीर्यं, रयिं, आपवस्व, अस्मे, श्रवांसि, धारय ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ഹേ സോമ !	சோமரசமே! நீ
सहस्रिणं	സഹസ്രിണം	ஆயிரக்கணக்கான எண் கொண்டதும்
सुवीर्यं	സുവീര്യം	மேம்பட்ட வன்மையுடையது மாகிய
रयिं	രയിം	தனத்தை (எமக்கு)
आ पवस्व	ആ പവസ്വ	ஒரு முகமாய்ப் பொழி வாயாக
अस्मे	അസ്മേ	என் விஷயத்தில்
श्रवांसि	ശ്രവാംസി	அன்னங்களை (யும்)
धारय	ധാരയ	நிலை நிறுத்து வாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—5. நிதருவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, ஆயிரககணககான (அளவற்ற) நல்ல சநததிகளோடு கூடிய தனததை ஒரு முகமாக எமககுப பொழிவாயாக. மறறும, எமமிடத தில அன்னஙகளை நிறுததிவைபபாயாக எனபதாம (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३१२ ३१ २२
502. अनु प्रत्नास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः ।
३१२ ३ १२
रुचे जनन्त सूर्यम् ॥ ६ ॥

இருககு 9-23-2.

அநு ப்ரத்நாஸ ஆயவ: பதம் நவீயோ அக்ரமு: |
ருசே ஜநந்த ஸூர்யம் ||

அநவயம்

प्रत्नासः, आयवः, नवीयः, पदं, अन्वक्रमुः, रुचे, सूर्यं, जनन्त ॥

பதவுரை.

प्रत्नास.	ப்ரத்நாஸ:	பழமையாகிய துமம
आयव'	ஆயவ:	செலலுஞ சீலமுடையதுமாகிய சோமரசம
नवीय.	நவீய:	புதிய
पदं	பதம்	இடததைச
अन्वक्रमु	அந்வக்ரமு:	சூழநதுகொண்டது.
रुचे	ருசே	பிரகாசததினபொருட்டு
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனைபபோனறு சோம ரசததை
जनन्त	ஜநந்த	உண்டாககுகினறாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—6.

செலலுந தனமையுள்ள பணடைககாலததிய அநேக குதிரைகள மிகப புதிய இடததை நனகு அடைகினறன எனனும வழககமபறறிய உருவகததி னற சோமரசந துதிககபபடுகினறது. பிரகாசததின பொருட்டு சூரியனை (சூரியன போனற சோமரசததை) உணடாககுகினறாகள எனபதாம (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
503. अर्षा सोम द्युमत्तमोऽभि द्रोणानि रोरुवत् ।
३ १ २ ३ २ ३ २
*सीदन्योनौ वनेष्वा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-65-19.

𑌅𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌸𑍋𑌮 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍋𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍 ।
𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾 ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, द्युमत्तमः, द्रोणानि, अभि रोरुवत्, वनेषु, योनौ, आसीदन्, अर्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम !	𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌮 !	சோமரசமே !
द्युमत्तम	𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃	மிக்கப்பிரகாசமுடைய நீ
द्रोणानि अभि	𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌭𑌿	கலசங்களைக் குறித்து
अभि रोरुवत्	𑌅𑌭𑌿 𑌰𑍋𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍	பன்முறை யொலித்துக்கொண்டு
वनेषु	𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁	வேள்விச்சாலைகளுள்
योनौ	𑌯𑍋𑌨𑍌	ஓரிடத்தில்
आसीदन्	𑌆𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍	முதன்மையாய் நிலைபெற்றாய்
अर्ष	𑌅𑌰𑍍𑌷	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 பிருகு ரிஷி.

சோமமே! வியப்பார்ந்த வொளியுடைய நீ, துரோண கலசங்களிற், (பிரயோகமிகுதிப்பாடுபற்றிய பன்மை) குறி வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும், அல்லது, மிகுதியாக ஒலி செய்துகொண்டு வருவாயாக (ரண்டு, தசாபவித்திரமென்னும் ஒரு பெரும்பாண்டத்தினின்று வெளியேறிய சோமரசம் இடைவிடாத தாரையால் கீழ் விழுந்துகொண்டு உண்மையாய் ஒலியிடுகின்றது எனக்) அதில் கிடந்தும்—வனத்திலுள்ள வேள்விச் சாலைகளில், அல்லது, போற்றத்தக்க வேள்விமனைகளில் உள்ள ஒரு இடத்தில் இருந்தவாறென்ல. அல்லது, வனங்களில் பூமியில் முன்னிருந்து கொண்டவாறென்ல சோமரசம் முன்னிருந்தவாறே வேள்விமனைக்குட் செல்கின்றது என இயைத்துக்கொள்க (7)

* सीदन् श्येनो न योनिना, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 8.

१२ ३१ २३१२ ३१२
504. वृषा सोम द्युमाँ३ असि वृषा देव वृषव्रतः ।
२३१२
वृषा धर्माणि *दध्रिषे ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-64-1.

வ்ருஷா ஸோம த்யுமாம் அஸி வ்ருஷா தேவ வ்ருஷவ்ரத: ।
வ்ருஷா தர்மாணி தத்ரிஷே ॥

அந்வயம்

हे सोम! वृषा, द्युमान्, असि, देव, वृषा, वृषव्रतः, वृषा, धर्माणि, दध्रिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பத்தைப் பொழிகின்ற நீ
द्युमान्	த்யுமாந்	பிரகாசமுடையோனாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய். மற்றும்,
देव!	தேவ!	திவ்யமாகிய சோமமே!
वृषा	வ்ருஷா	மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற நீ
वृषव्रत.	வ்ருஷவ்ரத:	மழையின் பொருட்டு விரதமுடையோனாயிருக்கின்றாய். மற்றும், சோமமே!
वृषा	வ்ருஷா	இச்சையைப் பூரணமாக்குகின்ற நீ
धर्माणि	தர்மாணி	தேவ மநுஷ்யர்கட்கு இனிய செய்யுந் தருமங்களைத்
दध्रिषे	தத்ரிஷே	தாங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—8. கசியப ரிஷி.

சோமமே! வேண்டியதைப் பெய்கின்ற நீ, ஒளிமிக்குடையோனாயிருக்கின்றாய் மற்றும், பிரகாசமுடைய தேவ! மழையைப் பெய்விக்கின்ற கருமசீலனாயிருக்கின்றாய். அஃதன்றியும், மனிதர் தேவர்கட்கு இனிதாகிய தருமங்களை (உணவுகளை)த் தாங்கியுள்ளாய். (8)

* दधिषे, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 9

३१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
505. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः ।
१ २ ३ २ २२
इन्दो रुचाभि गा इहि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-64-13.

இஷே பவஸ்வ தாரயா ம்ருஜ்யமாநோ மநீஷிபி: |
இந்தோ ருசாபி கா இஹி ||

அந்வயம்

हे इन्दोः! मनीषिभिः, मृज्यमानः, इषे, धारया, पवस्व, रुचा, गाः, अभीहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	சோமரசமே !
मनीषिभि.	மநீஷிபி:	அறிவு மிகுந்த வேடபோர்களால்
मृज्यमान	ம்ருஜ்யமாந:	சோதிக்கப் பெற்ற நீ
इषे	இஷே	எங்கட்கு அன்னத்தை அடைவித்தற் பொருட்டு
धारया	தாரயா	தாரை வாயிலாக
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக.
रुचा	ருசா	(மற்றும்) உருசிதருகின்ற அன்னவடிவத்தால்
गा.	கா:	கோ முதலியவைகளைச்
अभीहि	அபீஹி	சேர்வாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9 கசியப ரிஷி.

சோமமே! வேடபோர்களால் பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ, எங்களுடைய அன்னலாபத்தின் பொருட்டுத் தாரையால் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக (மற்றும்) உருசியுள்ள அன்னவடிவத்தால் பசு முதலியவைகளை யடைவாயாக. (9)

மந்திரம் 10

३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २
506. मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः ।
२ ३ १ २ ३२
*अव्या वारेभिरस्मयुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-6-1.

*अव्यो ` , என்பது இருக்கு.

மந்த்³ரயா ஸோம தா⁴ரயா வ்ருஷா பவஸ்வ தே³வயு꞉ |
அவ்யா வாரேபி⁴ரஸ்மயு꞉ ||

அந்வயம்.

हे सोम !, वृषा, देवयुः, अस्मयुः, अव्याः, मन्द्रया धारया, वारेभि , पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பைப் பொழிபவனும்
देवयु.	தே³வயு꞉	தேவதைகட்கு விருப்புடையோனும்
अस्मयु	அஸ்மயு꞉	எமக்குப் பிரிய முடையோனுமாகிய நீ
अव्या.	அவ்யா꞉	(எம்மை) பாதுகாப்பாயாக
मन्द्रया धारया	மந்த்³ரயா தா⁴ரயா	களிப்பைத்தரும் தாரையால்
वारेभि.	வாரேபி⁴꞉	ஆட்டின் மயிர்களின் வாயிலாக
पवस्व	பவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10 அசித ரிஷி.

சோமரசமே! விரும்பியவைகளைப் பொழிவோனும், தேவர்கட்கு அன்புடையோனும், எங்கட்குப் பிரியனுமாகிய நீ, எம்மைக் காப்பாற்றுவாயாக. ஆட்டின் மயிர்களாற் செய்யப்பட்ட தசாபவித்திர முடைய (வடிக்கும்) பாத்திரத்திற் களிப்பைக் கொடுத்தற் பொருட்டு நிரம்புவாயாக என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

३ १ २ २ १ २ ३२उ ३क २र

507. अया सोम सुकृत्यया * महांत्सन्नभ्यवर्धथाः ।

३ १ २र

† मन्दान इद् वृषायसे ॥ ११ ॥

இருக்கு 9-47-1.

அயா ஸோம ஸுக்ருத்யயா மஹாந்த்ஸந்நப்⁴யவர்த⁴தா²꞉ |
மந்தா³ந இத்³ வ்ருஷாயஸே ||

அந்வயம்

हे सोम !, अया, सुकृत्यया, महान् सन्, अभ्यवर्धथाः, मन्दानः इत्, वृषायसे ॥

* महश्चिदभ्यवर्धत, † मन्दोन उद् वृषायते, என்பன இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே! நீ.
अया	அயா	இந்த
सुकृत्यया	ஸுக்ருத்யயா	நற்கருமத்தால்
महान् सन्	மஹாந் ஸந்	ஆராதிக்கப்பெற்றோனும்
अभ्यवर्धथाः	அப்யவர்த்தா:	தேவர்களின் பொருட்டு வளர் பவனுமாகுதி.
मन्दान इत्	மந்தாந இத்	களிப்புடையோனாகியே
वृषायसे	வ்ருஷாயஸே	இடபம்போற் கத்துகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11. கவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, பிழிதல் முதலிய அழகிய இந்த நற்கருமத்தாற் பூசிக்கப்பட்டோனாகுதி மற்றும், தேவர்களைக் குறித்துப் பெருங் களிப் புடையோனாகவே இடபம்போலாகின்றாய், அதாவது களிப்புள்ள இடபஞ் சத்தமிடுகின்றவாறே பிழிந்தெடுக்குங்கால், ஏறீப்பத்திற் சத்தமிடுகின்றாய் என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

३१ २र ३१ २र ३ १२
508. अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः सचेतति ।
३ १ २र ३ २
हिन्वान आप्यं बृहत् ॥ १२ ॥

இருக்கு 9-62-10.

அயம் விசர்ஷணிர்ஹித: பவமாந: ஸசேததி |
ஹின்வாந ஆப்யம் ப்ருஹத் ||

அந்வயம்.

विचर्षणिः, हितः, पवमानः, अयं आप्यं, बृहत्, हिन्वानः, सचेतति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விசர்ஷணி:	விசேடமாய்க் காண்பதும்
हित	ஹித:	பாத்திரத்திலிருப்பதும்
पवमान	பவமாந:	சோதிக்கப்பட்டதுமாகிய
अयं	அயம்	இச் சோமரசமானது
आप्य	ஆப்யம்	நீரிலுண்டாகும்

बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்த அன்னத்தைக்
हिन्वानः	ஹிந்வாந:	கொடுப்பதாகி (செலுத்துவதாய்)
सचेतति	ஸசேததி	அனைவர்களாலும் அறியப்படுகின்றது

சாயணீய பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சமத்தக்கினி ரிஷி

சிறப்பாய்க் காணப்படுவதும், பாத்திரத்தில் வார்க்கப்பட்டதும், சுத்தப்படுத்தியதுமாகிய இச்சோமரசம், நீரிற் சேர்க்கப்பட்ட மகத்தாகிய அன்னத்தைச் செலுத்துவதாகி யாவராலு மறியப்படுகின்றது. (12)

மந்திரம் 13.

१ २ ३१ २र ३ १ २र
509. प्र न इन्दो *महे तुन ऊर्मिं न बिभ्रदर्षसि ।
३ २ ३ २ ३ १ २
अभि देवाँ अयास्यः ॥ १३ ॥

இருக்கு 9-44-1.

ப்ர ந இந்தோ மஹே துந ஊர்மிம் ந பிப்ரதர்ஷஸி |
அபி தேவாம் அயாஸ்ய: ||

அந்வயம்.

हे इन्दो !, नः, महे, तुने, प्रार्षसि, न, अयास्यः, ऊर्मिं, बिभ्रत्, देवान् अभि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	நெகிழுகின்ற சோமரசமே! நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
महे	மஹே	மிகுந்த
तुने	துநே	தனமுண்டாதற் பொருட்டுக்
प्रार्षसि	ப்ரார்ஷஸி	கலசத்திற் செல்கின்றாய்.
न	ந	இப்போது
अयास्यः	அயாஸ்ய:	இந்த ரிஷி
ऊर्मिं	ஊர்மிம்	உனது அலையைத்
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்கிக் கொண்டு
देवान् अभि	தேவாந் அபி	தேவர்களை ஆராதிக்கச் செல்கின்றார்

* महेतन, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—13. அயாஸ்ய ரிஷி.

இவ்வியல் சோமரசமே! நீ, எங்கட்கு மிகுந்த தனலாபமாதற் பொருட்டுக் கலசத்திற் செல்கின்றனை. இப்போது (இரண்டு நகாரம், இப்போதென்னும் பொருளில் நின்றது) இந்த இருடியானவர் உன்னுடைய அலைகளையேற்றுக் கொண்டு சோமங்களைப் புசிக்கச் செல்கின்றார் (13)

மந்திரம் 14.

३ १ २ ३ २र ३ २ ३ १ २
510. अपघ्नन् पवते मृधोऽप सोमो अराव्ण: ।
२ ३ १ २ ३२
गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १४ ॥

இருக்கு—9-61-25.

அபக்நந் பவதே ம்ருதோப ஸோமோ அராவ்ண: |
கச்சந்நிந்த்ரஸ்ய நிஷ்க்ருதம் ||

அந்வயம்.

सोम:, मृध , अपघ्नन्, अराव्ण: अप, इन्द्रस्य, निष्कृतं, गच्छन्, पवते ॥

பதவுரை.

सोम:	ஸோம:	சோமரசம்
मृध.	ம்ருத:	சத்துருக்களைக்
अपघ्नन्	அபக்நந்	கொன்று
अराव्ण: अप	அராவ்ண: அப	ஈகையிலாதோரையும் கொன்று விட்டு
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
निष्कृत	நிஷ்க்ருதம்	இடத்தைத்
गच्छन्	கச்சந்	அடைந்து
पवते	பவதே	தாரைகளால் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—14. அமஹீயு ரிஷி

சோமரசமானது துன்புறுத்தும் பகைஞர்களை யொழித்துவிட்டு (கொடுக்கும்பொருட்டு) அதன்பின்னால் ஈகையற்றோரையும் கொன்றுவிட்டு இந்திரனுடைய உறைவிடத்தை யடைந்து தாரையால் நிறைகின்றது என்பதாம் (14)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. பிருகதி - சந்தம். சாமம் - மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

३ १ २३ १२ ३ १ २र
511. पुनानः सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।
१ २३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १२
आ रत्नधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो *देवो हिरण्ययः ॥ १ ॥

இருக்கு—9-107-4.

புநாந: ஸோம தாரயாபோ வஸாநோ அர்ஷஸி ।
ஆ ரத்நதா யோநிம்ருதஸ்ய ஸீதஸ்யுத்ஸோ தேவோ ஹிரண்யய: ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, पुनानः, अपः, वसानः, धारया, अर्षसि, रत्नया, ऋतस्य, योनिं, आसीदसि, देवः, उत्सः, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
पुनानः	புநாந:	பவித்திரம் பண்ணப் பெற்ற நீ
अपः	அப:	வசதீவரி யென்னும் நீரைத்
वसान	வஸாந:	தன்னிடத்திலடக்கிக்கொண்டு
धारया	தாரயா	தாரையால்
अर्षसि	அர்ஷஸி	துரோண மென்னுங் கலசத்திற் செல்கின்றாய்.
रत्नधा	ரத்நதா	இரமிக்கத்தக்க தனத்தைக் கொடுக்கும் நீ
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியின் சம்பந்தமாகிய
योनिं	யோநிம்	இடத்தை
आसीदसिं	ஆஸீதஸி	அடைகின்றாய் (மற்றும்)

* देव, என்பது இருக்கு.

देव	தேவ:	பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம்
उत्स	உத்ஸ:	ஒழுகுவதாய (ஓடுவதாகி)
हिरण्यय	ஹிரண்யய:	தேவதைகட்கு இனிய செய்வதும், இரமிக்கத் தக்கதுமாகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு - 1 பரத்துவாசர் முதலிய எழுவர் இருடிகள்

சோமமே! சோதிக்கப்பட்ட நீ, வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைந்துகொண்டு தாரையால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றாய் அன்றியும், இரமணீய தனத்திற்குவள்ளலாகிய நீ வேள்வியின் சம்பந்தமாகிய இடத்தை அடைகின்றாய் அஃதன்றியும், பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம் ஒழுகுந் தன்மை யுடையதாய் உண்மையில் தேவர்கட்கு இனியதும், இரமணீயமுமாகின்றது. (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २ ३ २ १ २
512. परीतो पिञ्चता सुतꣳ सोमो य उत्तमꣳ हविः ।
३ १ २२ ३ २ २उ ३ २३ १ ३१ २
दधन्वाꣳ यो नर्यो अप्स्वा३न्तरा सुषाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-107-1

பரீதோ ஷிஞ்சதா ஸுதம் ஸோமோ ய உத்தமம் ஹவி: ।
ததந்வாம் யோ நர்யோ அப்ஸ்வாந்தரா ஸுஷாவ ஸோமமத்ரிபி: ॥

அந்வயம்

यः, सोमः, उत्तम हविः, नर्यः, यः, अप्सु अन्तः, दधन्वान्, सोम, अद्रिभि, सुषाव, सुतं, इतः परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

य.	ய:	யாதொரு
सोम.	ஸோம:	சோமரசம்
उत्तम हविः	உத்தமம் ஹவி:	தேவர்களுக்குச் சிறந்த உணவாமோ,
नर्य	நர்ய:	மனிதர்களுக்கு இனிமை செய்வதோ,
य.	ய:	யாதொரு சோமரசம்
अप्सु अन्त	அப்ஸு அந்த:	நீரின் நடுவிற

दधन्वान्	ததந்வாந்	சென்றுகொண்டிருக்கின்றதோ,
सोमं	ஸோமம்	எச் சோமரசத்தை
अद्रिभि. सुषाव	அத்ரிபி: ஸுஷாவ	வேடபோர்கள் கற்களினால் பிழிந்தெடுத்தார்களோ,
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்த அச்சோமரசத்தை
इत. परिषिञ्चत	இத: பரிஷிஞ்சத	இதன் பின் தெளிப்பீர்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—2.

வேடபோர்களே! பிழிந்தெடுக்கப்பெற்ற சோமரசத்தை இக்கருமத்திற்கு மேல், அல்லது, இவ்விடத்திற்குமேல் நீருடன் தெளிப்பீர்களாக. மற்றும், யாதொரு சோமரசம் நீரின் நடுவில், அல்லது, அந்தரிட்சத்திற் சென்றுகொண்டிருக்கின்றதோ, வேடபோர்களால் கற்களினால் பிழிந்தெடுக்கப்பெற்ற அச்சோமரசத்தைத் தெளிப்பீர்களாக என்பது பொருந்துமாறுணர்க. (2)

மந்திரம் 3

१ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २
513. आ सोम *स्वानो अद्रिभिस्तिरो वाराण्यव्यया ।
२ ३ २ ३ २ ३क२र ३२ ३ २ ३ १२
जनो न पुरि चम्वोर्विशद्धरिः सदो वनेषु †दध्रिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-107-10.

ஆ ஸோம ஸ்வாநோ அத்ரிபிஸ்திரோ வாராண்யவ்யயா |
ஜநோ ந புரி சம்வோர்விசத்தரி: ஸதோ வநேஷு தத்ரிஷே ||

அந்வயம்.

हे सोम !, अद्रिभिः, स्वान , अव्यया वाराणि, तिरस्, आपवसे, हरिः,
चम्वोः, पुरि जनः न, विशत्, वनेषु, सदः, दध्रिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
अद्रिभि	அத்ரிபி:	கற்களால்
स्वान.	ஸ்வாந:	இடித்தெடுக்கப்பட்ட நீ
अव्यया वाराणि	அவ்யயா வாராணி	புனிதமாகிய கம்பளிகளை
तिरस्	திரஸ்	மறைத்துக்கொண்டு

*सुवानो, †दधिषे, என்பன இருக்கு.

आपवस्व	ஆபவஸ்வ	ஒரு முகமாயக் கலசத்திற் செல்கின்றாய்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய இச்சோமம்
चम्वोः	சம்வோ:	பிழியும் பலகைகளின்மீது வைக்கப்பட்ட கலசத்தில்,
पुरि जनः न	புரி ஜந: ந	ஒரு நகரத்தில் மனிதர்கள் புகுமாறு
विशत्	விஶத்	புகுகின்ற அத்தன்மைய நீ
वनेषु	வநேஷு	மரப் பாத்திரங்களில்
सदः	ஸத:	இடத்தைத்
दधिषे	ததிஷே	தேடிக்கொண்டுள்ளாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3 அத்திரி ரிஷி.

சோமரசமே! கற்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, காப்பாற்றத்தக்க கம்பளியைத் தள்ளிக்கொண்டு (மறையச் செய்துகொண்டு) ஒரு முகமாய நிரம்புவாயாக. பசுமை நிறமுடைய அச் சோமரசம், பிழியும் பலகைகளின் மேலுள்ள கலசத்திற் பிரவேசிக்கின்றது. அதிலுவமை.—ஒரு நகரில் சனங்கள் புகுவன போன்றெனல். அத்தகைய நீ, வனங்களில் மரத்தாற் பண்ணப்பட்ட பாத்திரங்களில் இடஞ் செய்துகொண்டனை என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३१ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २

514. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अर्णसा ।

३ १ २र ३ १ २र३र ३ १ २ ३ १२

अंशोः पयसा मदिरो न जागृविरच्छा कोशं मधुश्चुतम् ॥४॥

இருக்கு 9-107-32.

ப்ர ஸோம தேவவீதயே ஸிந்து⁴ர்ந பிப்யே அர்ணஸா ।
அம்ஶோ: பயஸா மதிரோ ந ஜாக்ருவிரச்சா கோஶம் மது⁴ஶ்சுதம் ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, (त्वं,) देववीतये, सिन्धुः न, अर्णसा, प्रपिप्ये, न, मदिरः, जागृविः, मधुश्चुतं, अंशोः, पयसा, कोशं, अच्छ ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
देववीतये	தேவவீதயே	தேவர்கள் அருந்துதற்பொருட்டு

सिन्धु. न	ஸிந்து: ந	கடலைப்போன்று
अर्णसा	அர்ணஸா	வசதிவரி, என்னும் ஆற்றுநீரால்
प्रपिप्ये	ப்ர பிப்யே	விருத்தியடைந்து நிறைகின்றாய்
न	ந	இவ்வேளை
मदिर	மதிர:	களிப்பைத் தருவோனும்
जागृविः	ஜாக்ருவி:	விழித்திருக்குஞ் சீலமுள்ளவனுமாகிய நீ
मधुश्चुतं	மதுஸ்சுதம்	இன்சுவை பொழுகின்ற
अंशोः	அம்சோ:	சோமக்கொடியினுடைய துண்டுகளின்
पयसा	பயஸா	நீரால்
कोशं	கோசம்	துரோண கலசத்தை
अच्छ	அச்ச	அடைகின்றனை

சாயணபாடியம்

கண்டம்—5, இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவர்கள் அருந்துதற்பொருட்டு வசதீவரி என்னும் பெயருள்ள ஆற்று நீரால் பெருகுகின்றனை அங்ஙனமே —கடல் (பல வகை) நீரால் நிறைவதுபோன்றனை இதனால் நீ, பரர்கள் முதலியோர்களைப்போல் விழித்திருக்குஞ் சீலமுடையாய் அல்லது, இப்போது விழித்திருக்குஞ் சீலமுள்ள அது, சோமரசம் ஒழுகுகின்ற சோமக்கொடியின் துண்டுகளின் நீரால் துரோணமென வழங்குங் கலசத்தை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

515. सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधिष्णुभिरवीनाम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२

अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-107-8.

ஸோம உ ஷ்வாண: ஸோத்ருபிரதிஷ்ணுபிரவீநாம் |

அஸ்வயேவ ஹரிதா யாதி தாரயா மந்த்ரயா யாதி தாரயா ||

அந்வயம்.

सोतृभिः, स्नानः, सोमः, अवीनां, स्नुभि., अधियाति, उ, अश्वया इव, हरिता, धारया, याति, मन्द्रया, धारया, याति ॥

பதவுரை.

सोतृभिः	ஸோத்ருபி:	பிழியத்தக்கோர்களால்
स्वान	ஸ்வாந:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
अवीनां	அவீநாம்	கம்பளியின் மேலுள்ள பாத்திரங்களினுடைய
स्नुभि	ஸ்நுபி:	மேல் வாயினின்று ஒழுகுகின்ற துளிகளால்
अधियाति	அதியாதி	மிகச் செல்கின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தம்
अश्वया इव	அஸ்வயா இவ	பெண் குதிரையாலடைவது போல
हरिता	ஹரிதா	பசுமை நிறமாகிய
धारया	தாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	செல்கின்றது
मन्द्रया	மந்த்ரயா	களிப்பைத்தருகின்ற
धारया	தாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	கலசத்தை யடைகின்றது.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—5.

இரசம் பிழிவோர்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசம், மேம்பட்ட பரிசுத்தமாகிய கம்பளியின் மேலுள்ள பாத்திரத்தை நன்கு அடைகின்றது. இதுபிரசித்தமென்க குதிரைவாயிலாக அடைவது போல, பசுமை நிறமுடைய தாரையால் அடைகின்றது. களிப்பைத்தரும் தாரையால் துரோண கலசத்தை யடைகின்றது. (5)

इपुवाण, என்பது பாடபேதம்.

மந்திரம் 6.

२ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २
516. तवाहं सोम रारण सख्य इन्दो दिवे दिवे ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २र ३ २उ ३ १ २
पुरूणि बभ्रो नि चरन्ति मामव परिधीं रतितां इहि ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-107-29

தவாஹம் ஸோம ராரண ஸக்ய இந்தோ திவே திவே |
புரூணி பப்ரோ நி சரந்தி மாமவ பரிதீம் ரதிதாம் இஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो! सोम!, तव सख्ये, अहं, दिवे दिवे, रारण, बभ्रो, पुरूणि, मां, न्यवचरन्ति, तान्, परिधीन्, अति इहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो! सोम!	ஹே இந்தோ! ஸோம!	சோமரசமே!
तव सख्ये	தவ ஸக்யே	நினது மித்திரத்தன்மையில்
अहं	அஹம்	நான்
दिवे दिवे	திவே திவே	நாடோறும்
रारण	ராரண	இரமிக்கின்றேன்.
बभ्रो!	பப்ரோ!	மங்கிய நிறத்தோய்!
पुरूणि	புரூணி	பல இராக்கதர்கள்
मां	மாம்	என்னைப்
न्यवचरन्ति	ந்யவசரந்தி	பீடிக்கின்றார்கள்
तान् परिधीन्	தாந் பரிதீந்	அவ்விராக்கதர்களை
अति इहि	அதி இஹி	நீ, நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1.

சோமமே! உன்னுடைய நட்புச் செய்கையில் ஒவ்வொரு தினமும் இரமிக்கின்றேன். மங்கிய நிறமுடைய சோமரசமே! மிகுந்த அசுரர்கள் நினது நண்பனாந்தன்மையிலுள்ள என்னைத் துன்பப்படுத்துகின்றார்கள். எவர்கள் பீடிக்கின்றார்களோ, அவர்களைக் குறித்து வருவாயாக. (வந்து நாசஞ் செய்வாய் என்பது கருத்து) (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १ २र

517. मृज्यमानः *सुहस्त्या समुद्रे वाचमिन्वसि ।

३२ ३ १२ ३१ २३ २३ १२ ३क२र

रयिं पिशङ्गं बहुलं पुरुस्पृहं पवमानाभ्यर्षसि ॥ ७ ॥

9-107-21.

ம்ருஜ்யமாந: ஸுஹஸ்த்யா ஸமுத்ரே வாசமிந்வஸி ।

ரயிம் பிஶங்கம் பஹுலம் புருஸ்ப்ருஹம் பவமாநாப்யர்ஷஸி ॥

---

* सुहस्त्या, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்

सुहस्त्या, मृज्यमानः, समुद्रे, वाचं, इन्वसि, पवमान, पिशङ्गं, बहुलं, पुरुस्पृह, रयिं, अभ्यर्षसि ॥

பதவுரை.

सुहस्त्या	ஸுஹஸ்த்யா	அழகிய விரலினாற் பிழிந்தெடுத்த சோமரசமே!
मृज्यमानः	ம்ருஜ்யமாந:	பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ
समुद्रे	ஸமுத்ரே	துரோண கலசத்தில்
वाचं	வாசம்	ஒலியைச்
इन्वसि	இந்வஸி	செலுத்துகின்றாய்
पवमान!	பவமாந!	சோமரசமே! நீ
पिशङ्गं	பிஶங்கம்	பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமும்
बहुलं	பஹுலம்	மிகுதியானதும்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலலோகங்களால் விரும்பப்பட்டதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தைத்
अभ्यर्षसि	அப்யர்ஷஸி	துதிப்போர்கட்குக் கொடுக்கின்றாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

அழகிய விரல்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டோய்! பரிசுத்தமாக்கிய நீ (வானில்) அந்தரிக்ஷத்தில், அல்லது, கலசத்திற் சத்தத்தை யேவுகின்றாய். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமுடையதும், பலரால் மிகப் பிரியப்பட்ட தக்கதுமாகிய தனத்தைத் துதிப்போர்கட்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ २ ३ १२ ३ २३ १ २

518. अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् ।

३ १ ३ २र ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

समुद्रस्या * धि विष्टपे मनीषिणो † मत्सरासो मदच्युतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-207-14

* अधिविष्टपि, † मत्सरासः स्वर्विदः, என்பன இருக்கு.

அபி⁴ ஸோமாஸ ஆயவ: பவந்தே மத்³யம் மத³ம் ।
ஸமுத்³ரஸ்யாதி⁴ விஷ்டபே மநீஷிணோ மத்ஸராஸோ மத³ச்யுத: ॥

அந்வயம்.

आयवः, मनीषिणः, मत्सरासः, मदच्युतः, सोमासः, समुद्रस्य, अधि विष्टपे, मद्यं, मदं, अभि पवन्ते ॥

பதவுரை.

आयवः	ஆயவ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதும்
मनीषिणः	மநீஷிண:	மனதிற்குத் தலைமையானதும்
मत्सरासः	மத்ஸராஸ:	களிப்பைத் தருவதும்
मदच्युतः	மத³ச்யுத:	களிப்பைத் தரும் இரசத்தைப் பொங்கச் செய்வதுமாகிய
सोमासः	ஸோமாஸ:	சோமரசமானது,
समुद्रस्य	ஸமுத்³ரஸ்ய	கலசத்தின்
अधि विष्टपे	அதி⁴ விஷ்டபே	மேற்புறத்தில்
मद्य	மத்³யம்	களிப்புண்டாக்கும்
मदं	மத³ம்	தனது இரசத்தைப்
अभि पवन्ते	அபி⁴ பவந்தே	பலவகையாய் வெளிப்படுத்துகின்றது

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. விசுவாமித்திர ரிஷி.

செல்லுஞ் சீலமுள்ள சோமம், களிப்பைத் தரும் தனது இரசத்தை நாற்புறத்தும் வெளிப்படுத்துகின்றது. யாண்டெனின்? கூறப்படுகின்றது. அந்தரிக்ஷத்தின்மேல், அல்லது, கலசத்தின் மேற்புறத்தில். (பவித்திரமாகிய இடத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றது என முடிக்க) எத்தன்மைத்தானது எனின்? மனத்தைச் செலுத்துவது. களிப்பைத் தருவது. இரசத்தைக் கொதிக்கச் செய்வது. (இத்தன்மைய சோமக்கொடி இரசத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்) (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २३ १ २ ३२ ३ २३ १२ ३ २
519. पुनानः सोम जागृविरव्या वारैः परि प्रियः ।
१ २र ३ १ २ ३ १ २
त्वं विप्रो अभवोऽङ्गिरस्तम मध्वा यज्ञं मिमिक्षणः ॥ ९ ॥

வுநாநஃ ஸோம ஜாக்ருவி ரவ்யா வாரைஃ பரி ப்ரியஃ ।
த்வம் விப்ரோ அபவோऽங்கிரஸ்தம மத்வா யஜ்ஞம் மிமிக்ஷ ணஃ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, जागृविः, प्रियः त्वं, पुनानः, अव्याः, वारैः, परि, अङ्गिरस्तम, विप्रः, अभवः, नः, यज्ञं, मध्वा, मिमिक्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
जागृविः	ஜாக்ருவிஃ	விழித்திருக்குந் தன்மையனும்
प्रियः त्व	ப்ரியஃ த்வம்	அன்பு செய்வோனுமாகிய நீ
पुनानः	புநாநஃ	பவித்திரனயிருந்து
अव्या.	அவ்யாஃ	ஆட்டின்
वारै.	வாரைஃ	கம்பளிகளின்
परि	பரி	மேலுள்ள பாத்திரத்தில் நிரம்பு வாயாக
अङ्गिरस्तम!	அங்கிரஸ்தம!	அங்கிரசர்களில் மேம்பட்டோய!
विप्रः	விப்ரஃ	புத்தி மிகுந்த நீ
अभवः	அபவஃ	பிதிரர்களுக்கு இறைவனகின றனை. அத்தன்மைய நீ
न·	நஃ	எங்களுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேள்வியை
मध्वा	மத்வா	தனது மதுர இரசத்தால்
मिमिक्ष	மிமிக்ஷ	தெளிக்க விரும்பினை.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—9. கசியப ரிஷி.

சோமரசமே! விழித்துக்கொண்டிருக்குந் தன்மையனும், பிரியங்கொடுப்பவனுமாகிய நீ, பவித்திரனயிருந்து கம்பளியின்மேலுள்ள தசா பவித்திரமெனனும் ஆடை நுனியால் நிரம்புவாயாக. அங்கிரசர்களுக்குச் சிறந்தோய! நுண்ணறிவுடையோய! நீ பிதிரர்களுக்கு இறைவனயினை. அத்தன்மைய நீ எங்களுடைய வேள்வியை, தனது மதுர ரசத்தால் நனையுமாறு செய்ய விரும்பினய என்பதாம். (௯)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
520. इन्द्राय पवते मदः सोमो मरुत्वते सुतः ।
२१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३१२
सहस्रधारो अत्यव्यमर्षति तमीं मृजन्त्यायवः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-107-17.

இந்த்ராய பவதே மத: ஸோமோ மருத்வதே ஸுத: ।
ஸஹஸ்ரதாரோ அத்யவ்யமர்ஷதி தமீம் ம்ருஜந்த்யாயவ: ॥

அந்வயம்.

मदः, सुत , सोमः, मरुत्वते, इन्द्राय, पवते, सहस्रधारः, अव्यं, अत्यर्षति, आयवः, त ईं, मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मद.	மத:	களிப்பைத் தருகின்றதும்
सुत	ஸுத:	பிழியப்பட்டதுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்
मरुत्वते	மருத்வதே	(வாயு தேவதைகளோடு) மருத்துக்களோடு கூடிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
पवते	பவதே	பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது (பின்னர்)
सहस्रधार.	ஸஹஸ்ரதார:	ஆயிரந் தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம்
अव्यं	அவ்யம்	கம்பளியைக்கொண்டு
अत्यर्षति	அத்யர்ஷதி	வடித்தெடுக்கப்படுகின்றது.
आयव॰	ஆயவ:	வேட்கு மனிதர்கள்
त ईम् मृजन्ति	தம் ஈம் ம்ருஜந்தி	அத்தகைய இதைச் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10 சமத்தக்கினி ரிஷி.

களிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், வாயுதேவதைகளோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது பின்னர், அளவற்ற தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம், கம்பளியால் மிகச் சுத்தப்படுத்தப்படுகின்றது. அச்சோமரசத்தை, வேட்கின்ற மனிதர்கள் பவித்திரஞ் செய்கின்றார்கள் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३ १२ १ २२३ १२
521. पवस्व *वाजसातमोऽभि विश्वानि ‡वार्या ।
१ २ ३१ २३ २२ ३१ २ ३ २
त्वꣳ §समुद्रः प्रथमे विधमन् देवेभ्यः सोम मत्सरः ॥ ११ ॥
9-107-23.

பவஸ்வ வாஜஸாதமோऽபி விஶ்வாநி வார்யா |
த்வம் ஸமுத்³ர꞉ ப்ரத²மே வித⁴ர்மந் தே³வேப்⁴ய꞉ ஸோம மத்ஸர꞉ ||

அந்வயம்

हे सोम!, विश्वानि, वार्या, अभि, वाजसातमः, पवस्व, देवेभ्यः, मत्सरः, समुद्रः, विधर्मन् त्वं, प्रथमे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம !	ஸோமரஸமே !
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லாத்
वार्या	வார்யா	ஸ்தோத்திரங்களையும்
अभि	அபி⁴	குறியாகக்கொண்டு
वाजसातमः	வாஜஸாதம꞉	மிக அன்னங் கொடுக்கின்ற நீ
पवस्व	பவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக
देवेभ्यः	தே³வேப்⁴ய꞉	(ஸோம !) தேவர்கட்கு
मत्सरः	மத்ஸர꞉	களிப்புண்டாக்குவோனும்
समुद्रः	ஸமுத்³ர꞉	திருப்தி செய்பவனும்
विधर्मन् त्वं	வித⁴ர்மந் த்வம்	விசேடமாய்ப் பரிபாலிப்பவனுமாகிய நீ
प्रथमे	ப்ரத²மே	சிறந்த வேள்வியில், தேவர்களின் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—11. வசிட்ட ரிஷி.

ஸோமமே! ஸ்தோத்திரங்களெல்லாவற்றையுங் குறியாகக்கொண்டு அன்னங் கொடுப்பதிற் சிறந்தோனாகிய நீ (பாண்டத்தில்) நிரம்புவாயாக. ஸோமரஸமே! தேவர்கட்குக் களிப்புண்டாக்குவோனும், திருப்தி பண்ணிவைக்குஞ் சீலனும், பரிபாலிக்குந் தன்மையனுமாகிய நீ, முக்கியமாகிய வேள்வியில் தேவர்களின் பொருட்டு (பாண்டத்தில்) நிறைவாயாக. (11)

* वाजसातये, ‡ काव्या, § समुद्रं, என்பன இருக்கு.

மநதிரம் 12.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

522. पवमाना असृक्षत पवित्रमति धारया ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २र

मरुत्वन्तो मत्सरा इन्द्रिया हया मेधामभि प्रयांसिच ॥ १२ ॥

9-107-25.

வவமா௩ா அஸ்ருக்ஷத வவித்ரமதி யாரயா ।

மருத்வந்தோ மத்ஸரா இந்த்ரியா ஹயா மேயாமமி ப்ரயாம்ஸிச ॥

அநவயம்.

मरुत्वन्तः, मत्सराः, इन्द्रियाः, मेधां, प्रयांसिच, अभि, हयाः, पवमानाः, धारया, पवित्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

मरुत्वन्त	மருத்வந்தः	மருத்துக்களு (வாயுதேவதைகளு)டன கூடியதும,
मत्सराः	மத்ஸராः	களிப்பைக் கொடுப்பதும
इन्द्रियाः	இந்த்ரியாः	இநதிரனுக்குப் பிரியமானதும
मेधां	மேயாம்	துதியையும
प्रयांसिच	ப்ரயாம்ஸிச	அனனத்தையும
अभि	அமி	குறியாககொணடு (அதாவது துதிப்போருககு அனனங கொடுத்தற பொருட்டு)
हयाः	ஹயாः	வேளவியிற செலவதுமாகிய
पवमानाः	வவமா௩ாः	சோமரசம,
धारया	யாரயா	தனது தாரையால
पवित्रं अति	வவித்ரம் அதி	மிகப புனிதமாய பவித்திரத்தைக் கடநது
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	கீழே ஒழுகுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—5. இருககு—12.

பவித்திரமாகிய சோமரசம தனது தாரையால பவித்திரததை அதாவது வடிககும ஆடையைக கடநது ஒழுகுகினறது. எததனமையதெனின?

மருத்துத் தேவதைகளோடு கூடியதும், களிப்பைத் தருவதும், இந்திரனுக்குரியதுமாம். (இத்தன்மைய சோமரசம்) துதியையும், அன்னத்தையுங் குறித்து, அல்லது, துதிப்போர்கட்கு இவ்விரண்டையுஞ் செய்தற் பொருட்டு, வெளியிற் செல்கின்றது என்பதாம். (12)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப், சந்தம். சுரம் - தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१ २र३ २३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २र

523. प्र तु द्रव परि कोशं निषीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २३ १ २

अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्हिं रशनाभिर्नयन्ति ॥१॥

പ്ര തു ദ്രവ പരി കോശം നിഷീദ നൃഭിഃ പുനാനോ അഭി [വാജമർഷ ।

അശ്വം ന ത്വാ വാജിനം മർജയന്തോഽച്ഛാ ബർഹിംരശനാഭിർനയന്തി ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, तु, प्रद्रव, कोश परिनिषीद, नृभिः, पुनानः, वाजं, अभ्यर्ष, वाजिनं अश्व न, त्वा, मर्जयन्तः, प्रतिरशनाभिः, बर्हिं अच्छ नयन्ति ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
तु	து	விரைவில்
प्रद्रव	ப்ரத்ரவ	வந்து சேர்வாயாக.
कोश परिनिषीद	கோஶம் பரிநிஷீத	கலசத்தில் நிலைப்பாயாக.
नृभि	ந்ருபி:	வேட்கு மனிதர்களால்
पुनानः	புநாந:	பவித்திரம் பண்ணப்பட்டோனாய்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைக்
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ	கொடுப்பாயாக.
वाजिन अश्व न	வாஜிநம் அஶ்வம் ந	ஆற்றலுடைய குதிரையைப் போல
त्वां	த்வாம்	உன்னைப்
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த:	பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போர் முதலியோர்கள்
प्रति रशनाभिः	ப்ரதி ரஶநாபி:	(தமது) நீண்ட விரல்களால்
बर्हि अच्छ नयन्ति	பர்ஹி: அச்ச நயந்தி	வேள்வியில் இனிது கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. உசனா ரிஷி.

சோமரசமே! வேகமாய் (இதில்) வந்து சேர்வாயாக. வந்து துரோண கலசத்தில் நிலைப்பாயாக. வேள்வித் தலைவர்களால் பூசிக்கப்பட்டோனாய் வேள்வித் தலைவனைக் குறித்து அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக அல்லது, போரைக் கொடுப்பாயாக (போரில் வெற்றி யடையச் செய்வாயாக என்பது கருத்து.) ஆற்றலுடைய குதிரையைச் சுத்தப்படுத்துவதுபோல் பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போர் முதலியோர்கள் வேள்வியைக் குறித்து, கயிறுபோல நீண்ட விரல்களால் கொண்டுபோகின்றார்கள் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
524. प्र काव्यमुशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।
१ २३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ २ ३क२र३ १२
महिव्रतः शुचिबन्धुः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभन् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-97-7.

ப்ர காவ்யமுஶநேவ ப்ருவாணோ தேவோ தேவாநாம் ஜநிமா [விவக்தி |
மஹிவ்ரத꞉ ஶுசிபந்து꞉ பாவக꞉ பதா வராஹோ அப்யேதி [ரேபந் ||

அந்வயம்.

उशना इव, देवः, काव्यं, ब्रुवाणः, देवानां, जनिमा, प्रविवक्ति, महिव्रतः, शुचिबन्धुः, पावकः, वराहः, रेभन्, पदा, अभ्येति ॥

பதவுரை.

उशना इव	உஶநா இவ	உசனு (சுக்கிரன்) என்னும் பெயருள்ள ரிஷியைப்போல
देव.	தேவ꞉	துதிக்கின்றவன்
काव्यं	காவ்யம்	தோத்திரத்தைச்
ब्रुवाण	ப்ருவாண꞉	சொல்லிக்கொண்டு
देवानां	தேவாநாம்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய
जनिमा	ஜநிமா	அவதாரங்களை
प्रविवक्ति	ப்ரவிவக்தி	நன்கு அலங்கரித்ததாக கூறுகின்றான்.
महिव्रत·	மஹிவ்ரத꞉	மிகுந்த கருமமுடையதும்,
शुचिबन्धु.	ஶுசிபந்து꞉	ஒளிரும் கிரணமுடையதும்
पावक	பாவக꞉	பவித்திரஞ் செய்வதும்
वराह.	வராஹ꞉	நற்றினத்திற் தேடியதுமாகிய சோமரசம்
रेभन्	ரேபந்	ஒலித்துக்கொண்டு
पदा	பதா	பாத்திரத்திற்
अभ्येति	அப்யேதி	சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. விருஷகணர் வாசித ரிஷி

(சுக்கிரன்) உசனு, என்னும் இருடியைப்போல தோத்திரஞ் சொல்கின்ற துதிப்போராகிய இந்த விருஷகணர் என்னும் பெயருள்ள இருடியானவர், இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் அவதாரங்களை இனிது கூறுகின்றார். அநேக கருமங்களை யுடையதும், சந்திரர்களின் ஒளிகளை யுடையதும், அல்லது, மிக விளங்குகின்ற பிரகாசமுடையதும், பாவத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துவதும், மேம்பட்ட நாளிற் பிழியப்பட்டது (மேம்பட்ட நாள் அர்சன் நாள்) மாகிய சோமரசமானது ஒலி செய்துகொண்டு பாத்திரங்களி

யடைகின்றது, அல்லது, ஒரு வராகம (பன்றி) காலாற பூமியைக கெல்லிக் கொண்டுக கததுகின்றதுபோல ஒலிததுககொண்டு பாததிரததிற செலகின்றது எனபதுமாம். (2)

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३ १ २र३ १ २ ३ १ २र ३ २
525. तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।
१ २ ३ १२ ३ २ २ ३ १२ ३१ २ ३ २
गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥

இருக்கு 9-97-34.

த்ரிஸ்ரோ வாச ஈரயதி ப்ரவஹ்நிர்ருதஸ்ய தீதிம் ப்ரஹ்மணோ [மநீஷாம் ।

காவோ யந்தி கோபதிம் ப்ருச்சமாநா: ஸோமம் யந்தி மதயோ [வாவஶாநா: ॥

அந்வயம்.

वह्निः, तिस्रः, वाचः, प्रेरयति, ऋतस्य, धीतिं, ब्रह्मणः, मनीषां, गोपतिं गावः यन्ति, पृच्छमानाः, वावशानाः, मतयः, सोम यन्ति ॥

பதவுரை.

वह्निः	வஹ்நி:	அவிசை (தேவ உணவை)த் தாங்குகின்ற வேளவித தலைவன
तिस्रः वाचः	திஸ்ர: வாச:	இருக்கு, யசு, சாமம எனனு மூனறு துதிகளையுஞ
प्रेरयति	ப்ரேரயதி	செலுததுகின்றான. (சொலகின்றான.)
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேளவியைத
धीतिं	தீதிம்	தாஙகுகினற
ब्रह्मण	ப்ரஹ்மண:	மகததாகிய சோமரசததைபபற்றிய
मनीषां	மநீஷாம்	மஙகள வாககைக கூறுகின்றான.
गोपतिं गावः यन्ति	கோபதிம் காவ: யந்தி	இடபததினருகிற பசுககள போமாறு
पृच्छमानाः	ப்ருச்சமாநா:	கேடகினறவைகளான கோககள செலகினறன.
वावशानाः	வாவஶாநா:	அனபுடைய
मतय	மதய:	துதியாளாகளும
सोमं यन्ति	ஸோமம் யந்தி	சோமரசததிறகருகில துதிபபதறகுச செலகின்றாகள.

சாயன பாஷ்யம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—3 பராசரிஷி

அவிவையைத் தாங்கி நிற்கின்ற மேன்மையான தலைவன், இருக்கு, யசுர், சாமமாகிய மூன்று துதிகளையும் செலுத்துகின்றான் அதுபோல், வெளிவிடைத் தாங்குகின்ற மகத்தாகிய சோமரசத்தின் சப்தமான கரங்களை வாக்கையும் சொல்லுகின்றன அப்படி, கோரகள் இடப்பத்திரசரு போவன போல, கோக்கட்கு இரையாகிய சோமரசத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு பசுக்கள் தமது பாலால் வாராதித்தற்பொருட்டுச் செல்லுகின்றன அவ்வாறே, விரும்புகின்ற துதியாளர்களும் துதிப்பதற்குச் சோமரசத்தை யடைகின்றார்கள் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ २ ३१ २ ३१ २ ३ २ ३२ ३ १२३ १२

526. अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो देवो देवेभिः समपृक्त रसम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २ ३ २ १ २

सुतः पवित्रं पर्येति रेभन्मितेव सद्म पशुमन्ति होता ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-97-1.

அஸ்ய ப்ரேஷா ஹேமநா பூயமாநோ தேவோ தேவேபி:
[ஸமப்ருக்த ரஸம் ।
ஸுத: பவித்ரம் பர்யேதி ரேபந்மிதேவ ஸத்ம பஶுமந்தி
[ஹோதா ॥

அந்வயம்.

अस्य, प्रेषा, हेमना, पूयमानः, देव, रस, देवेभिः, समपृक्त, सुतः, होता मिता, पशुमन्ति सद्म इव, रेभन्, पवित्र पर्येति ॥

பதவுரை.

अस्वा	அஸ்ய	இச் சோமரசத்தைச்
प्रेषा	ப்ரேஷா	செலுத்துவதாகிய
हेमना	ஹேமநா	திரவியத்தால்
पूयमानः	பூயமாநः	பவித்திரமாக்கப்பட்ட
देव	தேவः	திவ்ய சோமக்கொடியானது
रसं	ரஸம்	தனது இரசத்திற்குத்
देवेभि	தேவேபி:	தேவர்களோடு
समपृक्त	ஸமப்ருக்த	சம்பந்தமுண்டாமாறு செய்கின்றது. (பின்னர்)

सुत	ஸுத:	பிழியப்பட்ட சோமரசம்
होता भिता	ஹோதா இதா	தேவாகளை யழைக்கும் வேள்வி யாளாகள்
पशुमन्ति सद्म इव	பஶுமந்தி ஸத்ம இவ	பசுக்களுள்ள வேள்விச் சாலையை யடைவதுபோல
रेभन्	ரேபந்	ஒலித்துக்கொண்டு
पवित्र पर्येति	பவித்ரம் பர்யேதி	பவித்திரமாகிய கம்பளியை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4 வசிட்ட ரிஷி

இச் சோமரசத்தை ஏவுவதாகிய தங்கத்தால் பவித்திரம் பண்ணப்பட்டதும், (பொன்னுலாகிய விரலணி முதலியவைகளையுடைய கைகளால் பிழிந்தெடுக்கப்படுதலின் பொன் சம்பந்தமுடையது சோமம்) பிரகாசமுள்ளதுமாகிய அத்தகைய சோமக்கொடி, தனது இரசத்தைத் தேவாகளுடன் சம்பந்தப்படுத்துகின்றது பின்னா, பிழிந்த சோமரசம் ஒலியிட்டுக்கொண்டு பவித்திரமாகிய பாத்திரத்தை யடைகின்றது எதைப்போலெனின்? தேவாகளை யழைக்கின்ற வேள்வியாளாகள், பசுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற வேள்விச் சாலையை யடைவது போல (ஒலியிட்டுக்கொண்டு செல்கின்றதென முடிக்க) (1)

மந்திரம் 5.

527. सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।
जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-96-5.

ஸோம: பவதே ஜநிதா மதீநாம் ஜநிதா திவோ ஜநிதா [ப்ருதிவ்யா: ।
ஜநிதாக்நேர்ஜநிதா ஸூர்யஸ்ய ஜநிதேந்த்ரஸ்ய ஜநிதோத [விஷ்ணோ: ॥

அந்வயம்.

मतीनां, जनिता, दिवः, जनिता, पृथिव्याः, जनिता, अग्नेः, जनिता, सूर्यस्य, जनिता, इन्द्रस्य, जनिता, उत, विष्णोः जनिता, सोमः पवते ॥

பதவுரை

मतीनां	மதீநாம்	புத்தியை
जनिता	ஜநிதா	உண்டாக்குவதும்,
दिव	திவ:	வானுலகைத்
जनिता	ஜநிதா	தோற்றுவிப்பதும்,
पृथिव्या.	ப்ருதிவ்யா:	பிருதிவியைப் (தரையை)
जनिता	ஜநிதா	பரிபாலிப்பதும்,
अग्ने	அக்நே:	அக்கினியைப்
जनिता	ஜநிதா	பிரகாசிப்பிப்பதும்
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும் இரவியையுந்
जनिता	ஜநிதா	திருப்தி செய்வதும்,
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுக்குக்
जनिता	ஜநிதா	களிப்பைக் கொடுப்பதும்,
उत	உத	மற்றும்,
विष्णो	விஷ்ணோ:	வியாபகமாகிய தேவனைத்
जनिता	ஜநிதா	திருப்தி செய்விப்பதுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதே	பாத்திரத்திற் செல்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—5 பிரதான ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசம் பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது. எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? புத்தியை, அல்லது, மனனம் பண்ணத்தக்கதாகிய துதியை உண்டாக்குவது அன்றியும், வானுலகைத் தோற்றுவிப்பதும், அவ்வாறே, தரையைக் காப்பாற்றுவதும், அக்கினியைப் பிரகாசிப்பிப்பதும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற இரவியையுந் திருப்தி செய்வதும், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவதும், இன்னும், வியாபகமாவதுமாம் இவனைத்துஞ் சோமரசம் பிழியுமிடத்து உண்டாகின்றன. (ஆதலின்) சோமரசத்தாலேயே தேவர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள் என்பது பொருள். (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
528. अभि त्रिपृष्ठं वृषणं वयोधामङ्गोषिणमवावशन्त वाणीः ।
२ ३ १ २ ३ १२ ३ २उ ३ १२३ १ २ ३ १ २
वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्वि रत्नधा दयते वार्य्याणि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-90-2.

𑌅𑌭𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌯𑍋𑌧𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍋𑌷𑌿𑌣𑌮𑌵𑌾𑌵𑌶𑌨𑍍𑌤 [𑌵𑌾𑌣𑍀𑌃 ।
𑌵𑌨𑌾 𑌵𑌸𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌨 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍𑌵𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾 𑌦𑌯𑌤𑍇 [𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 ॥

அந்வயம்

त्रिपृष्टं, वृषण, वयोधां, अङ्गोषिण, वाणीः अवावशन्त, वनाः, वसानः, सिन्धुः, वरुणः न, रत्नधा, वार्याणि, विदयते ॥

பதவுரை

त्रिपृष्टं	𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂	மூன்று வேள்விகளை, அல்லது, மூன்றிடங்களை யுடையதும்,
वृषणं	𑌵𑍃𑌷𑌣𑌂	விரும்பியதைக் கொடுப்பதும்,
वयोधां	𑌵𑌯𑍋𑌧𑌾𑌂	அன்னங் கொடுப்பதும்
अङ्गोषिण	𑌅𑌙𑍍𑌗𑍋𑌷𑌿𑌣𑌂	ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை,
वाणी. अवावशन्त	𑌵𑌾𑌣𑍀𑌃 𑌅𑌵𑌾𑌵𑌶𑌨𑍍𑌤	தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன
वना	𑌵𑌨𑌾𑌃	நீரை
वसान.	𑌵𑌸𑌾𑌨𑌃	மறைத்துக்கொண்டு
सिन्धु	𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍂𑌃	நீரைத் தாங்குகின்ற
वरुण न	𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌨	வருணன் போல்,
रत्नधा	𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾	இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமம் (துதிப்போர்க்கு)
वार्याणि	𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿	தனங்களை
विदयते	𑌵𑌿𑌦𑌯𑌤𑍇	நன்கு கொடுக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6 வசிட்ட ரிஷி.

துரோண கலச முதலிய மூன்றிடங்களை யுடையதும், அல்லது, மூன்று வேள்விகளை யுடையதும், விரும்பியதைப் பெய்வதும், அன்னமளிப்பதும், ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை, தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன. ஒலியிடுகின்றன என்பதுமது நீரை மறைத்துக்கொண்டு நீரைத் தாங்குகின்ற வருணன், அதாவது நீரைப் பொழிவிப்போன் சூழ்ந்த பிரதேசங்களை மறைக்கின்றதுபோன்று, (மழை பெய்விப்பதுபோன்று) இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமரசம், துதிப்போர்க்குத் தனங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २र ३ २
529. अक्रांत्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजा भुवनस्य गोपाः ।
१ २ ३ २३ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २र
वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानो अद्रिः ॥

இருக்கு 9-97-40.

அக்ராம்த்ஸமுத்ர: ப்ரதமே விதர்மந் ஜநயந் ப்ரஜா புவநஸ்ய
[கோபா:
வ்ருஷா பவித்ரே அதிஸாநோ அவ்யே ப்ருஹத்ஸோமோ வா
[வ்ருதே ஸ்வாநோ அத்ரி: ॥

அந்வயம்.

समुद्रः, गोपाः, वृषा, स्वानः बृहत्सोमः, प्रथमे, पवित्रे, अव्ये, वावृधे, अद्रिः, भुवनस्य, विधर्मन्, अधिसानोः, प्रजाः, जनयन्, अक्रान् ॥

பதவுரை.

समुद्रः	ஸமுத்ர:	நீரைப் பொழிவதும்
गोपाः	கோபா:	வேள்வியைக் காப்பாற்றுவதும்
वृषा	வ்ருஷா	விருப்பத்தைச் சொரிவதும்,
स्वान. बृहत्सोम	ஸ்வாந: ப்ருஹத்ஸோம:	பிழியப்பட்டதும், மகத்துமாகிய சோமரசம்
प्रथमे	ப்ரதமே	விரிந்ததும்,
पवित्र	பவித்ரே	புனிதமாகியதும்,
अव्ये	அவ்யே	கேடுறுத்ததும்,
वावृधे	வாவ்ருதே	பரந்ததும்,
अद्रि	அத்ரி:	அழிக்க முடியாததும்,
भुवनस्य	புவநஸ்ய	நீரை
विधर्मन्	விதர்மந்	விசேடமாயத் தாங்குகின்றதுமாகிய அந்தரிக்ஷத்திலும் (வானிலும்)
अधिसानोः	அதிஸாநோ:	அதன் கீழும்
प्रजा	ப்ரஜா:	பிரசைகளை
जनयन्	ஜநயந்	உண்டாக்கிக்கொண்டு
आक्रान्	ஆக்ராந்	எல்லாவற்றையும் கடந்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பராசர ரிஷி

சமுத்திரத்தினின்றும் நீர் நெகிழ்கின்றதாமாதலின் கடல் நீரெனப்பட்டது. அதைப் (நீரை) பொழிவதும், வேள்வியைப் பரிபாலிப்பதுமாகிய சோமம், விரிந்த நீரை விசேடமாய்த் தாக்குகின்றதும், புனிதமானதும், நித்தியமும், நிறைந்ததும், அழியாததுமாகிய அந்தரிக்ஷத்திலும், வானுக்குக் கீழிட்டதும் பிரசைகளைப் புண்டுபண்ணிக்கொண்டு எல்லாவற்றையுங் கடந்திருக்கின்றது (மற்றும் எத்தன்மைய சோமமெனின்?) விரும்பியவைகளைக் கொடுக்கத் தக்கதும், பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதுமாமெனக. (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ २३२३ १ २३ २३ १२ ३१२ ३१
530. कनिक्रन्ति हरिरासृज्यमानः सीदन् वनस्य जठरे पुनानः ।
१२३१ २ ३२३ १२र ३१ २ ३१२
नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मतिं जनयत स्वधाभिः ॥८॥

இருக்கு 9-95-1

கநிக்ரந்தி ஹரிராஸ்ருஜ்யமாநஃ ஸீதந் வநஸ்ய ஜட²ரே புநாநஃ।
ந்ருபி⁴ர்யதஃ க்ருணுதே நிர்ணிஜம் கா³மதோ மதிம் ஜநயத
[ஸ்வதா⁴பி⁴ஃ ॥

அந்வயம்.

आसृज्यमानः, हरिः, कनिक्रन्ति, पुनानः, वनस्य जठरे, सीदन्, नृभिः, यतः, गामतः, निर्णिजं, कृणुते, स्वधाभिः, मतिं, जनयत ॥

பதவுரை

आसृज्यमानः	ஆஸ்ருஜ்யமாநஃ	எல்லா வகையாலும் ஈண்டுப் பிழிந்தெடுத்ததும்,
हरिः	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
कनिक्रन्ति	கநிக்ரந்தி	மீண்டும் மீண்டும் சத்தமிடுகின்றது
पुनानः	புநாநஃ	பவித்திரமானதும்,
वनस्य	வநஸ்ய	போற்றத் தக்கதுமாகிய துரோண கலசத்தின்
जठरे	ஜட²ரே	உள்ளில்

सीदन्	ஸீத3ந்	இருந்துகொண்டு, (சுத்தமிடு கின்றவிடத்தை.)
नृभिः	ந்ருபி4:	வேட்போர்களால்
यतः	யத:	எதன்பொருட்டு
गामतः	கா3மத:	ஆவின் பால் முதலியவைகளால் மறைக்கப்பட்டு
निर्णिज	நிர்ணிஜம்	தனது சுத்த வடிவத்தை,
कृणुते	க்ருணுதே	கிரகமுதலியவைகளில் உண்டாக்குகின்றதோ, அக்காரணத்தால் சோமரசத்தின்பொருட்டு
स्वधाभि	ஸ்வதா4பி4:	அவிகளுடன்
मतिं	மதிம்	தோத்திரத்தையும்
जनयत	ஜநயத	உண்டாக்கச் செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பிரகண்வ ரிஷி.

எல்லா வகையாலும் இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம், மறித்தும் மறித்தும் ஒலியிடுகின்றது. அவ்வாறே, துதிக்கத்தக்க இத் துரோணகலசத்தினுள்ளிருந்துகொண்டுஞ் சத்தமிடுகின்றது. அன்றியும், கருமத்தை வகுக்கின்ற வேட்போர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட (அடக்கப்பட்ட) சோமரசம், கோ விகாரமாகிய பால் முதலியவற்றை மறைத்துக்கொண்டு, கிரகமுதலியவைகளில் (உரலொத்த மரப்பாத்திரங்களில்) தனது சுத்த வடிவத்தை யுண்டாக்குகின்றது. இதனால் சோமரசத்தின் பொருட்டு, துதியாளர்கள் அவிகளுடன் மதிக்கத்தக்க தோத்திரத்தைச் செய்கின்றனர். அல்லது, துதிப்போர்களே! நீவிர், இச் சோமரசத்தின் பொருட்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २
531. एष स्य ते मधुमाँ इन्द्र सोमो *वृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२ ३२उ ३क २र
†सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हिरा वाज्यस्थात् ॥९॥

இருக்கு 9-79-4.

ஏஷ ஸ்ய தே மது4மாம் இந்த்3ர ஸோமோ வ்ருஷா வ்ருஷ்ண: பரிபவி [த்ரே அக்ஷா: ।
ஸஹஸ்ரதா3: ஶததா3 பூ4ரிதா3வா ஶஶ்வத்தமம் ப3ர்ஹிரா வாஜ்யஸ்தா2த் ॥

* वृषा वृष्णो, † सहस्रना शतरा, என்பன [illegible]

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वृष्णः, ते, एषः स्यः सोमः, मधुमान्, वृषा, पवित्रे, पर्यक्षाः, सहस्रदाः, शतदाः, भूरिदावा, वाजी, शश्वत्तम, बर्हिः, अस्थात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
वृष्णः	வ்ருஷ்ண:	மன வேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
ते	தே	உனக்கு
एष. स्यः सोम.	ஏஷ: ஸ்ய ஸோம:	இந்தச் சோமரசம்
मधुमान्	மதுமாந்	இனிமையோடு கூடியதும்
वृषा	வ்ருஷா	(வேண்டியவற்றை) பொழிகின்றதுமாகிய
पवित्रे	பவித்ரே	பவித்திரமென்னும் பாத்திரத்தில்
पर्यक्षाः	பர்யக்ஷா:	ஒழுகுகின்றது.
सहस्रदाः	ஸஹஸ்ரதா:	ஆயிரக் கணக்காய்த் தனங் கொடுப்பதும்
शतदाः	ஶததா:	நூறு கணக்காய்த் தனங் கொடுப்பதும்
भूरिदावा	பூரிதாவா	அதிக அளவாய்த் தனம் கொடுப்பதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுள்ளதுமாகிய சோமரசம்
शश्वत्तमं	ஶஶ்வத்தமம்	மிகப் பழைய
बर्हिः	பர்ஹி:	வேள்வியில்
अस्थात्	அஸ்தாத்	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. உசனு ரிஷி.

இந்திர! மனவிருப்பைப் பொழிகின்ற உனக்கு, இனிமையோடு கூடியதும், விருப்பியவற்றைப் பெய்வதுமாகிய இச் சோமரசம் பவித்திரமென்னும் பாண்டத்தில் ஒழுகுகின்றது. அதுவே, ஆயிரக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், நூறாகக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், அளவிலாது கொடுப்பதுமாம். அதினின்று பெருகியாக்கியும் [illegible] ஆற்றலுள்ள சோமரசம் மிகப் பழைய வேள்வியைக் குறித்து நிலை[illegible]றது. (9)

குறிப்பு—ஈண்டு மூலத்திலுள்ள, தே, என்பதும் ஆறாம் வேற்றுமை, உனக்கு, என நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் நின்றது.

மந்திரம் 10.

१२ ३ १२ ३ २ ३ १ २र३ २ ३ २ २ २ २
532. पवस्व सोम मधुमाँ ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये ।
२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
अव द्रोणानि घृतवन्ति *रोह मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥

இருக்கு 9-96-13.

பவஸ்வ ஸோம மதுமாம் ருதாவாபோ வஸாநோ அதி ஸாநோ [அவ்யே ।
அவ த்ரோணாநி க்ருதவந்தி ரோஹ மதிந்தமோ மத்ஸர இந்த்ரபாந:॥

அந்வயம்

हे सोम !, मधुमान्, ऋतावा, अपः, वसानः, अधि, सानो, अव्ये, पवस्व, मदिन्तमः, इन्द्रपान , मत्सरः, घृतवन्ति, द्रोणानि, अवरोह ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
मधुमान्	மதுமாந்	இன்சுவையோடு கூடிய நீ
ऋतावा	ருதாவா	சத்தியமாகிய
अपः	அப:	வசதீவரி என்னும் ஆற்றுநீரை
वसानः	வஸாந:	மறைத்துக்கொண்டு
अधि	அதி	மிக்க
सानो	ஸாநோ	சிறந்த
अव्ये	அவ்யே	பவித்திரமாகிய கம்பளியில்
पवस्व	பவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக (பின்னர்)
मदिन्तमः	மதிந்தம:	மிகுந்த மதத்தை யுண்டாக்குகின்ற
मत्सरः	மத்ஸர:	களிப்பைத் தருஞ் சோமரசம்
इन्द्रपानः	இந்த்ரபாந:	இந்திரன் அருந்துதற்குரிய
घृतवन्ति	க்ருதவந்தி	நீருடைய
द्रोणानि	த்ரோணாநி	துரோண கலசங்களை
अवरोह	அவரோஹ	அடைகின்றது

* सीद, என்பது பாடபேதம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—10 பிரதாசன ரிஷி.

சோமரசமே! இனசுவையோடு கூடிய, நீ, வசதீவரி எனனும நீரை மறைததுககொணடு, மிக உயாநத கமபளி யெனனும பவிததிரமாகிய விடத தில ஒழுகுவாயாக பினனா, மிகக களிபபைக கொடுககினறதும, இநதிர னுல அருநதததககதும, மததைதத தருவதுமாகிய சோமரசம, நீருளள துரோணகலசஙகளை யடைகினறது அதாவது துரோண கலசஙகளில வெளிபபடுவாயாக எனபதாம. (10)

ஆறுவது கண்டம்

முறறும.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—7.

பனனிரணடு மநதிரஙகளாலானது.

சோமம - தேவதை. திருஷ்டுப - சநதம. தைவதம - சுரம.

மந்திரம் 1.

१ २ ३२उ ३ २३ १ २ ३ १ २ ३ १२ २ १२
533. प्र सेनानीः शूरो अग्रे रथानां गव्यन्नेति हर्षते अस्य सेना ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २
भद्रान् कृण्वन्निन्द्र हवान्त्सखिभ्य आसोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥

ப்ர ஸேநாநீ: ஶூரோ அக்3ரே ரதா2நாம் க3வ்யந்நேதி ஹர்ஷதே [அஸ்ய ஸேநா ।
ப4த்3ராந் க்ருண்வந்நிந்த்3ர ஹவாந்த்ஸகி2ப்4ய ஆஸோமோ வஸ்த்ரா ரப4ஸா [நி த3த்தே ॥

அந்வயம்

सेनानी , शूर', सोम', गव्यन् , रथानां, अग्रे, प्रैति, अस्य, सेना, हर्षते,
सखिभ्य', इन्द्र हवान् , भद्रान् , कृण्वन् , रभसानि, वस्त्रा, आदत्ते ॥

பதவுரை.

सेनानी.	ஸேநாநீ:	சேனைகளை முன்னாகச் செலுத்துகின்றதும்,
शूर'	ஶூர:	பகைவர்களைத் துன்புறுத்துவதுமாகிய
सोम.	ஸோம:	சோமரசம்,
गव्यन्	கவ்யந்	வேள்வித் தலைவரின் பொருட்டுக் கோக்கள் முதலியவைகளை விரும்பி
रथानां	ரதாநாம்	இரதங்கட்கு
अग्रे	அக்ரே	முன்னரே
प्रैति	ப்ரைதி	இனிது போரிற் செல்கின்றது.
अस्य	அஸ்ய	இச்சோமரசத்தினுடைய
सेना	ஸேநா	சேனை
हर्षते	ஹர்ஷதே	களிப்படைகின்றது.
सखिभ्य	ஸகிப்ய:	வேள்வித் தலைவர்களின் பொருட்டு
इन्द्र हवान्	இந்த்ர ஹவாந்	இந்திரன் அழைப்பதை யெல்லாம்
भद्रान्	பத்ராந்	மங்களங்களாகச்
कृण्वन्	க்ருண்வந்	செய்கின்றது.
रभसानि	ரபஸாநி	இந்திரன் விரைவில் வருதற் பொருட்டு
वस्त्रा	வஸ்த்ரா	ஆடைபோல் மறைக்கும் பால் முதலியவற்றை
आदत्ते	ஆதத்தே	ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—1. பிரதாதத்தன் ரிஷி.

சேனைகளை முன்னாகக் கொண்டுபோகின்றதும், சத்துருக்களை வாட்டுவதுமாகிய சோமரசம், வேள்வித் தலைவர்கட்குக் கோ முதலியவைகளை விரும்பி இரதங்கட்கு முன்னரே நன்கு போரிற் செல்கின்றது • இச் சோமரசத்தினுடைய படைகளும் களிப்புறுகின்றன. அன்றியும், இந்திரன•

அழைபபதை உணமையாகச செயகினறது அதாவது அழைககபபடட இநதிரன சோமரசததை அருநதிககொணடு விருமபியதைக கொடுககினறுன எனபதாம இநதிரன விரைவாய வருவதறகு நிமிததமாகிய ஆடைபோல மறைககினற பால முதலியவறறை யேறறுககொளகினறது எனபதாம. (1)

மநதிரம் 2.

२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र
534. प्र ते धारा मधुमतीरसृग्रन् वारं यत्पूतो *अत्येष्यव्यम् ।
१२ ३ १२ ३ १ २ १ २ ३२ ३ १२ ३ २
पवमान पवसे धाम गोनां †जनयन्त्सूर्यमपिन्वो अर्कैः ॥ २ ॥

இருககு 9-40-1.

ப்ர தே தாரா மதுமதீரஸ்ருக்ரந் வாரம் யத்பூதோ அத்யேஷ்ய
[வ்யம் ।
பவமாந பவஸே தாம கோநாம் ஜநயந்த்ஸூர்யமபிந்வோ அர்கை꞉॥

அநவயம்.

ते, मधुमतीः, धाराः, प्रासृग्रन्, यत्, पूतः, अव्यं, वारं, अत्येषि, पवमान!, गोनां, धाम, पवसे, जनयन्, अर्कैः, सूर्यं, अपिन्वः ॥

பதவுரை.

ते	தே	(சோமரசமே!) உனனுடைய
मधुमती.	மதுமதீ꞉	மதுரததனமையோடு கூடிய
धारा.	தாரா꞉	தாரைகள
प्रासृग्रन्	ப்ராஸ்ருக்ரந்	களிபபைக கொடுககினறன,
यत्	யத்	எககால
पूतः	பூத꞉	வசதீவரி, எனனும நீரால பவித திரம பணணபபடட நீ
अव्यं वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆடடு மயிரகளைக (கமபளியை)
अत्येषि	அத்யேஷி	கடநது பாததிரததிறகுச செல் கினறனையோ, அககால.
पवमान!	பவமாந!	பவிததிரமாகிய சோமரசமே! நீ
गोनां	கோநாம்	கோககளின
धाम	தாம	பாலைக குறியாகக கொணடு
पवसे	பவஸே	நிரமபுகினறனை. (பினனர)

* अत्येष्यव्यान्, † जज्ञान, எனபன இருககு.

जनयन्	ஜநயந்	பிறந்து தோன்றிய நீ
अर्कैः	அர்கை꞉	போற்றத்தக்க தனது பிரகாசங்களால்
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
अपिन्वः	அபிந்வ꞉	பிரகாசிப்பிக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. பராசரரிஷி.

சோமரசமே! உன்னுடைய தனமாகிய மதுர இரசத்தையுடைய தாரைகள் களிப்பையுண்டாக்குகின்றன. எப்போது வசதீவரி என்னும் நீரால் பவித்திரமாகிய நீ, ஆட்டுமயிர் (கம்பளியை)க் கடந்து செல்கின்றாயோ, (அப்போதேனக). அன்றியும், பரிசுத்தமாகிய சோமரசமே! நீ, கோக்களின் பாலை மிலக்காக்கிக்கொண்டு நிரம்புகின்றாய் பின்னர் இனிது உண்டாகிய நீ, போற்றத்தக்க ஒளிகளால் இரவியை நிறையச் செய்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३क२र ३ १ २र ३१ २र
535. प्र गायताभ्यर्चाम देवान्त्सोमं हिनोत महते धनाय ।
३१ २३ २ ३ २३२ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २र
*स्वादुः पवतामति वारमव्यमासीदतु कलशं ॥ देव इन्दुः ॥३॥

இருக்கு 9-97-4.

ப்ர காயதாப்யர்சாம தேவாந்த்ஸோமம் ஹிநோத மஹதே தநாய ।
ஸ்வாது꞉ பவதாமதி வாரமவ்யமாஸீதது கலசம் தேவ இந்து꞉ ॥

அந்வயம்

(हे स्तोतार.!,) प्रगायत, देवान् अभ्यर्चामः, महते, हिनोत, स्वादुः, अव्यं वारं, अति पवता, देवः, इन्दुः, कलशं अति आसीदतु ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतार !)	(ஹே ஸ்தோதார꞉!)	(துதிப்போர்களே! நீவிர்)
प्रगायत	ப்ரகாயத	சோமரசத்தை நன்கு துதிப்பீர்களாக (பாடுங்களோ,)
देवान् अभ्यर्चामः	தேவாந் அப்யர்சாம꞉	தேவர்களை யாராதிக்கின்றோம்
महते	மஹதே	மிகுந்த தனத்தின் பொருட்டு

* स्वादु पवते, ॥ देवयुन. என்பன இருக்கு

हिनोत	ஹிநோத	பிழிவதற்கு முயல்வீர்களாக. (பின்னர்)
स्वादु	ஸ்வாது:	இனசுவையுள்ள சோமரசம
अव्य वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆட்டின மயிர்களைக,(கம்பளியை)
अति पवतां	அதி பவதாம்	கடந்து நிறைவதாகுக.
देव:	தேவ:	திவ்யமாகிய சோமரசம
इन्दु:	இந்து:	பிரகாசிப்பதாகி
कलशं अति	கலசம் அதி	ஒரு முகமாயத துரோண கலசத்தில
आसीदतु	ஆஸீதது	நிலைத்திருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. இநதிர பிரமதி வசிஷ்ட ரிஷி.

தோததிரஞ் செய்வோர்களே! நீவிர், சோமரசததை நன்முறையிற் றுதிப்பீர்களாக. நாஙகளோ, தேவர்களை யாராதிக்கின்றேம. அல்லது, நீவிர் தேவர்களை யாராதிப்பீர்களாக என 'யாம' என்னுந் தன்மையை முன்னிலையாக்கிக்கொள்க. அன்றியும, பெருந்தனததின பொருட்டுச (மிகுநத தனததை அடைய) சோமததைப பிழிநதிடுகக முயலவீர்களாக. பின்னர், மதுரமாகிய சோமரசம விளங்குவதாகி, பவித்திரமாகிய செம்மறி ஆட்டின் மயிர்களாலாய கம்பளியைக் கடந்து செலலப் பிரகாசமுள்ள சோமரசம ஒளிவிடுவதாயத துரோண கலசததில ஒரு முகமாய நிலைக்குக. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २र ३ १ २
536. प्र हिन्वानो जनिता रोदस्यो रथो न वाजꣳ * ... ।
२ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रं गच्छन्नायुधा सꣳशिशानो विश्वा वसु हस्तयोरादधानः ॥

இருக்கு 9-97-1.

ப்ர ஹிந்வாநோ ஜநிதா ரோதஸ்யோ ரதோ ந வாஜம்ஸநிஷந [யாஸீத |
இந்த்ரம் கச்சந்நாயுதா ஸம்சிசாநோ விச்வா வஸு ஹஸ்தயோ [ராதாந: ||

அந்வயம்

प्रहिन्वानः, रोदस्योः, जनिता, वाजं, सनिषन्, इन्द्रं गच्छन्, आयुधा संशिशानः, विश्वा, वसु, हस्तयो आदधानः, प्रायासीत् ॥

* सनिष्यन्, என்பது இருக்கு.

प्रहिन्वान.	ப்ரஹின்வாந:	வேட்போர்களால் [illegible] தும்,
रोदस्योः	ரோதஸ்யோ:	வானுலக மண்ணுலகங்களின்,
जनिता	ஜநிதா	(உண்டாக்கிய [illegible])
रथो न	ரதோ ந	இரதம்போல [illegible]
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை
सनिषन्	ஸநிஷந்	கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற
इन्द्रं गच्छन्	இந்த்ரம் கச்சந்	இந்திரனை அடைந்து
आयुधा:	ஆயுதா:	ஆயுதங்களைக்
संशिशान:	ஸம்ஶிஶாந:	கூர்மையாக்கிக்கொண்டு,
विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத்
वसु	வஸு	தனங்களையும்
हस्तयो आदधान:	ஹஸ்தயோ: ஆததாந:	(ஏவுகட்கு அளிக்க இரு கைகளி[ல்] வைத்துக்கொண்டு)
प्रायासीत्	ப்ராயாஸீத்	அடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. [illegible]—4. வசிட்ட ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஏவப்பட்டதும், வானுலகம் மண்ணுலகம் உண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம் அன்னத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு (இந்திரனை) நன்கு அடைகின்றது. இந்திரனை அடைந்து ஆயுதங்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு (இந்திரனைக் குறித்து உதவியாய்ச் செல்லுதற் பொருட்டுக் கூர்மையுடைய ஆயுதங்களாக்கிக்கொண்டு) அதாவது எல்லாத் தனங்களையும் ஏவுகட்கு அளித்தற் பொருட்டு இவ்வாறு செய்துகொண்டு நன்கு இந்திரனை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

குறிப்பு —சண்டு, வானையும் தரையையும் உண்டா[illegible] கொடுத்தல் அவிசுனோ யேறாக்கனிலுளாரெனச.

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २र
537. तक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग्ज्येष्ठस्य * धर्मं द्युक्षोरनीके ।
१ २ ३ २३ १ २ ३ २उ ३ १ २ ३२३ २ ३ १ २
आदीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पतिं कलशे गाव इन्दुम् ॥५॥

இருக்கு 9-97-22.

தக்ஷத்³யதீ³ மநஸோ வேநதோ வாக்³ஜ்யேஷ்ட²ஸ்ய த⁴ர்மம் த்³யுக்ஷோ[ரநீகே ।
ஆதீ³மாயந் வரமா வாவஶாநா ஜுஷ்டம் பதிம் கலஶே கா³வ இந்து³ம்॥

அந்வயம்.

मनसः, वेनतः, वाक्, यदि, तक्षत्, धर्मन्, ज्येष्ठस्य, द्युक्षोः, अनीके, आत्, वरं, जुष्टं, पतिं, कलशे, ई इन्दुं, वावशाना, गावः, आयन् ॥

பதவுரை.

मनसः	மநஸ:	துதிப்போரின்
वेनतः	வேநத:	அன்புள்ள
वाक्	வாக்	துதியாகிய வாக்கு
यदि	யதி³	எதைச்
तक्षत्	தக்ஷத்	சமற்காரத்தோடு கூடியதாயச் செய்கின்றதோ, (அதாவது)
धर्मन्	த⁴ர்மந்	வேள்வியில்
ज्येष्ठस्य	ஜ்யேஷ்ட²ஸ்ய	போற்றத்தக்க
द्युक्षो.	த்³யுக்ஷோ:	நீராடுங் காலத்திற்கு
अनीके	அநீகே	முன்னாகச் சோமத்தைத் துதிக்கின்றதோ,
आत्	ஆத்	அதன்பின்னரேயே
वरं	வரம்	மேம்பட்டதும்
जुष्टं	ஜுஷ்டம்	தேவர்கட்குக் களிப்பை யுண்டாக்கப் போதுமானதும்
पतिं	பதிம்	எல்லாவற்றையும் பாதுகாப்பாற்றுவதும்

* धर्मणि क्षोरनीके, என்பது இருக்கு.

कलशे	கலெஶெ	கலசததிலுளளதுமாகிய
ईम् इन्दु	ஈம் இந்தும்	இசசோமரசததை
वावशाना.	வாவஶாநா:	இசசிககினற
गाव	காவ:	கோககள
आयन्	ஆயந்	தமது பாலோடு சோபபதறகு வருகினறன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருககு—5 மிருடகோவாசிடட ரிஷி

துதியாளாகளின துதியாகிய வாககு, எதைச சுததபபடுததுகினறதோ, அதாவது தாஙகபபடட வேளவியினகணணுளள சிறபபுடைய சவனததின (வேளவி நீராடுங காலததிறகு) முனனரேயே வேளவிகளில சவனமுகததில (நீராடுவதறகு முனபு), எபபோது துதிபபோனுடைய வாககு சோமரசததைத துதிககினறதோ, அதன பினனரேயே சிறநத தேவாகளின களிபபினபொருடடு எலலாவறறையுங காபபாறறததகக கலசததிலிருககினற இச சோமரசததை, தமது பாலுடன சோததற பொருடடு விருபபமுடையவைகளான கோககள வருகினறன எனபதாம (5)

குறிப்பு —மூலததிய வேநத எனபதறகு விருமபுகினற எனபது பொருளாம "வேநத எனபது இசசைப பொருளுடையது எனறா யாஸக முனிவரும மனதினுடைய, எனறதோ? மதிததல, துதிததல, எனவே துதிபபோனுடைய எனவாயிறறு. இஙஙனமாயவழி துதியாளனுடைய அனபாாநத துதியெனபது திரணட பொருளாயினமை காணக

மநதிரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २
538. साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।
२ ३ १२ ३ २ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २
हरिः पर्यद्रवज्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥ ६ ॥

இருககு 9-93-1.

ஸாகமுக்ஷோ மர்ஜயந்த ஸ்வஸாரோ தஶ தீரஸ்ய தீதயோ [தநுத்ரீ: ।
ஹரி: பர்யத்ரவஜ்ஜா: ஸூர்யஸ்ய த்ரோணம் நநக்ஷே அத்யோ [ந வாஜீ ॥

அந்வயம.

साकमुक्ष', स्वसारः, मर्जयन्त, दश धीतयः, धीरस्य, धनुत्रीः, हरिः, सूर्यस्य जाः, पर्यद्रवत्, अत्यः, वाजी न, द्रोणं ननक्षे ॥

பதவுரை.

साकमुक्ष	ஸாகமு'க்ஷ:	ஒனறுகூடித தெளிபபதறகு
स्वसार	ஸ்வஸார:	இஙகுமஙகுந திரிகினற, விரலகள
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த	சோமரசததைச, சுததிசெய்கினறன
दश धीतय'	தச' தீதய:	அப பததுவிரலகளும
धीरस्य	தீரஸ்ய	தேவாகளால விருமபபபட்ட சோமரசததைச
धनुत्रीः	தநுத்ரீ:	செலுததிய பினனா
हरि.	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய சோமரசம
सूर्यस्य जा'	ஸூர்யஸ்ய ஜா:	சூரியனுடைய திககுகளைச
पर्यद्रवत्	பர்யத்ரவத்	சூழநது அடைகினறது.
अत्य'	அத்ய:	செலலுஞ சீலமுடைய
वाजी न	வாஜீ ந	குதிரை போனற சோமரசம
द्रोणं ननक्षे	த்ரோணம் நநக்ஷே	கலசததில நிறைகினறது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருககு—6 நோதா ரிஷி

சோமரசததை வாததலாகிய தொழிலைச செயய இஙகுமஙகும இனிது திரிகினற விரலகள, சோமரசததைச சுததம பணணுகினறன அததகைய பதது விரலகளும ஆறறலுடையதும, அலலது, அறிவுளளதும, தேவாகளாற றியானிககபபட்டதும, அலலது, விருமபபபட்டதுமாகிய சோமரசததை ஏவுகினறன பினனா, பசுமை நிறமுடைய சோமரசம சூரியனுற ரேனறும (சூரியனுடைய மனைவியாகிய) திககைச சூழநது பரவுகினறது. ாணடு இரவியின ஒளியாலேயே திசை வெளிபபடுகினறது ஆதலின, திககு அதறகு மனைவியெனபபட்டது மிகச செலலுஞ சீலமுடைய குதிரை போனறுளள சோமரசம துரோண கலசததில நிரமபுகினறது (6)

ாணடு, 'சாகமுக்ஷ' எனனுஞ சொல தெளிததலாகிய பொருளிலும, மாஜயநத', எனபது கழுவுதலாகிய பொருளிலும, நநக்ஷ எனபது நிறைதலெனனும பொருளிலுா நினறமை காணக

• धीतय (தீதய) எனபது விரலகள என நிகண்டு கூறுகினறது.

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २   ३ १ २३ २ ३ १ २ ३   २ ३   २३ १   २२
539. अधि यद्स्मिन् वाजिनीव शुभ स्पर्द्धन्ते धिय· *सूरे न विशः।
३ १ २ ३ १ २ ३   १ २२   ३ १   २२ ३१२ ३ १ २
आपो वृणानः पवते ‡कवीयान् व्रजं न पशुवर्द्धनाय मन्म॥७॥

இருக்கு 9-94-1.

அதி₄ யத₃ஸ்மிந் வாஜிநீவ ஶுப₄ஃ ஸ்பர்த₄ந்தே தி₄யஃ ஸூரே ந விஶஃ।
ஆபோ வ்ருணாநஃ பவதே கவீயாந் வ்ரஜம் ந பஶுவர்த்₄த₄நாய மந்ம॥

அந்வயம்.

यत्, अस्मिन्, वाजिनि, इव शुभः, सूरे विशः न, धियः अधि स्पर्धन्ते, आपः, वृणानः पशुवर्द्धनाय मन्म, व्रज न, कवीयान्, पवते॥

பதவுரை

यत्	யத்	எப்போது
अस्मिन्	அஸ்மிந்	இச் சோம விஷயத்தில்
वाजिनीव शुभः	வாஜிநீவ ஶுப₄ஃ	குதிரையின் அலங்காரத்தை யொப்பவும்
सूरे विशः न	ஸூரே விஶஃ ந	இரவியின் கிரணங்களெழுவது போன்றும்
धिय.	தி₄யஃ	விரல்கள்
अधिस्पर्धन्ते	அதி₄ஸ்பர்த₄ந்தே	சுத்தஞ் செய்வதற்குமுன் வந்து நிற்கின்றனவோ, (அப்போது இச்சோமரசம்)
आप	ஆபஃ	வசதீவரி என்னும் நீரை
वृणान	வ்ருணாநஃ	மறையச் செய்துகொண்டு
पशुवर्द्धनाय	பஶுவர்த்₄த₄நாய	கோக்களை வளர்ப்பதற்கு
मन्म व्रज न	மந்ம வ்ரஜம் ந	இடையர்கள் கோசாலையை யடைவது போல,
कवीयान्	கவீயாந்	துதிப்போர்களை விரும்பிக்
पवते	பவதே	கலசத்திற் சேர்கின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—7. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

ஆடை முதலியவைகளால் குதிரையை அலங்கரிப்பது போலவும், இரவியின் கிரணங்கள் எழுவன போன்றும், இச்சோம விஷயத்தில் எப்போது (அலங்காரம்) உண்டாகின்றதோ, அப்போது விரல்கள் (பத்தும்) யானே

* सूर्यें न विश , ‡ कवीयन्, என்பன இருக்கு

முன்னா அதைப் பரிசுத்தம் பண்ணுவேன் என ஒவ்வொன்றும் முன் வந்து நிற்கின்றன. பின்னர் இச் சோமரசம் வசதீவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைத்துக்கொண்டு கலசங்களை யடைகின்றது எவ் வண்ணமாகியதெனின்? கவியைப் போன்ற நடை யுடையது, அல்லது, கவிகள் என்பது ருத்விப் போர்கள், அவர்களை விரும்புவது அதினுவமை —பசுக்களைக் காப்போன் பசுச்சாலையை யடைவதுபோன்றெனல் அதாவது தேவர்களைப் பிரியப்படுத் தற்பொருட்டுப் பாத்திரங்களை யடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

540. इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

हन्ति रक्षो बाधते *पर्यरातिं वरिवस्कृण्वन् वृजनस्य राजा ॥८॥

இருக்கு 9-97-10

இந்து வாஜீ பவதே கொந்யோகா இந்த்ரே ஸோம: ஸஹ இந்வந் [மதாய ।

ஹந்தி ரக்ஷோ பாததே பர்யராதிம் வரிவஸ்க்ருண்வந் வ்ருஜநஸ்ய [ராஜா ॥

அந்வயம்.

इन्दुः, वाजी, गोन्योघाः, इन्द्रे, सहः, इन्वन्, वरिवः, कृण्वन्, वृजनस्य, राजा, सोमः, मदाय, पवते, रक्षः, हन्ति, अरातिं, परि बाधते ॥

பதவுரை.

इन्दुः	இந்து:	நெகிழ்கின்ற தன்மை யுள்ளதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுடையதும்
गोन्योघाः	கொந்யோகா:	கீழே யொழுகுந் தன்மையுள்ள இரசப்பிழம்பானதும்,
इन्द्रे	இந்த்ரே	இந்திரன் நிமித்தமாக
सहः	ஸஹ:	வலிமையைத்தரும் இரசத்தை
इन्वन्	இந்வந்	ஏவுவதும்,
वरिवः	வரிவ:	தனத்தை
कृण्वन्	க்ருண்வந்	வேள்வித்தலைவனுக்குக் கொடுப்பதும்

* पर्यराती वरिव, என்பது இருக்கு.

वृजनस्य	வ்ருஜநஸ்ய	ஆற்றலுக்கு
राजा	ராஜா	இறைவனுமாகிய
सोमः	ஸோம:	சோமம்,
मदाय	மதாய	இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாதற் பொருட்டுப்
पवते	பவதே	பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. மற்றும்,
रक्ष	ரக்ஷ:	இராக்கதர்களை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றது.
अराति	அராதிம்	பகைவர்களை
परि बाधते	பரி பாததே	நாற்புறத்தும் வாட்டுகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. மன்யுவாசிட்ட ரிஷி.

நெகிழ்ச்சியுடையதும், ஆற்றலுடையதும், கீழே பொழுகுந் தன்மையுடையதும், இரசப் பிழம்பானதும், இந்திரன்பொருட்டு வலியைத் தரும் இரசத்தை யேவுவதுமாகிய சோமம், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாமாறு பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது அன்றியும், பகைவர்களை நாற்புறத்தும் நாசஞ் செய்கின்றது எத்தன்மைய சோமமென்னின்? தனத்தைக் கொடுப்பதும், துதிப்போர்களின் ஆற்றலுக்கு இறையாவதுமாம் எனக். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १२३ १२
541. अया पवा पवस्वैना वसूनि मांश्चत्व इन्दो सरसि प्रधन्व ।
३२३ २३ २ ३ २१ २३१ २ ३ १२३ १२
*ब्रध्नश्चिद्यस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

அயா பவா பவஸ்வைநா வஸூநி மாம்ஶ்சத்வ இந்தோ ஸரஸி ப்ரதந்வ ।

ப்ரத்நஶ்சித்யஸ்ய வாதோ ந ஜூதிம் புருமேதாஶ்சித்தகவே நரம் தாத் ॥

அந்வயம்.

हे सोम! अया, पवा, एना, वसूनि, पवस्व, इन्दो, मांश्चत्वे, सरसि, प्रधन्व, ब्रध्नश्चित्, वातो न, नरं, जूतिं, धात्, पुरुमेधाश्चित्, यस्य, तकवे ॥

ब्रध्नश्चिदत्र वातो न जूत , என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
अया पवा	அயா பவா	நிறைந்த இந்தாரையால்
एना वसूनि	ஏநா வஸூநி	இந்த தனங்களைக்
पवस्व	பவஸ்வ	கொடுப்பாயாக.
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே ! நீ
मांश्चत्वे	மாம்ஶ்சத்வே	மதிப்புடன் விரும்பத்தக்க
सरसि	ஸரஸி	வசதீவரி என்னும் நீருள்ள கலசத்திற்
प्रधन्व	ப்ரதந்வ	சேர்வாயாக. (பின்னர்)
प्रघ्नश्चित्	ப்ரக்நஶ்சித்	அனைத்திற்குங் காரணமாகிய இரவி போன்றும்
वातो न	வாதோ ந	வாயு போன்றும்
नरं	நரம்	செலுத்துகின்ற
जूति	ஜூதிம்	வேகத்தைத்
धात्	தாத்	தாங்கிக்கொண்டோனும்
पुरुमेधाश्चित्	புருமேதாஶ்சித்	பலவகை யுணர்வுள்ள இந்திரனும்
यस्य	யஸ்ய	எந்தச் சோமரசத்தை
तकवे	தகவே	அடைகின்றானோ, (அத்தன்மைய சோமமே! நீ என முடிக்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. குத்ச ரிஷி.

சோமரசமே! நீ நிரம்புகின்ற இந்தாரையால் இந்தத் தனங்களை யளிப்பாயாக. அவ்வாறே, சோமரசமே! நீ, மதிக்கத்தக்கவர்களின் வசதீவரி என்னும் நீருள்ள கலசத்திற் செல்வாயாக. பின்னர், எல்லாவற்றிற்குங் காரண வடிவாகிய, அல்லது, அறிவுற்றதாகிய இரவியும், வாயுவும் போன்று, பலவித வுணர்வையுடைய இந்திரனும் வேகமாய் எதை அடைகின்றானோ, அத்தன்மைய சோமமே! நீ என முடித்துக்கொள்க. (c

எண்டுச சோமரசமே! நின்னற் திருப்தியண்ணப்பட்ட இந்திரனும் சூரியனும், கரும நியந்தாவாகிய புத்திரனை எமக்கு அளிப்பார்களாக என்பது, இருக்கின் பாடிய பேதம்.

மந்திரம் 10.

३१ २र ३१२ ३१ २र ३२
542. महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् ।
१२ ३२ ३१ २३ १ २र ३ २३ २३१२
अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥

இருக்கு 9-90-41·

மஹத்தத்ஸோமோ மஹிஷஶ்சகாராபாம் யத்கர்போऽவ்ருணீத தேவாந் ।
அததாதிந்த்ரே பவமாந ஓஜோऽஜநயத் ஸூர்யே ஜ்யோதிரிந்து꞉ ॥

அந்வயம்.

महिषः, अपां गर्भः, सोमः, महत्, तत्, चकार यत्, देवान्, अवृणीत,
पवमानः, इन्द्रे, ओजः, अदधात्, इन्दुः, सूर्ये, ज्योतिः, अजनयत् ॥

பதவுரை.

महिषः	மஹிஷ꞉	பெருமை யுடையதும்
अपां गर्भः	அபாம் கர்ப꞉	நீரின் கருப்பவடிவுமாகிய
सोमः	ஸோம꞉	சோமரசம்,
महत्	மஹத்	பெரிதாகிய
तत्	தத்	அக் கருமத்தைச்
चकार यत्	சகார யத்	செய்தது. அஃது யாதெனின் ?
देवान्	தேவாந்	தேவர்களை
अवृणीत	அவ்ருணீத	இறைஞ்சியதும். மற்றும்
पवमानः	பவமாந꞉	பவித்திரமாகிய சோமம்
इन्द्रे	இந்த்ரே	இந்திரன்பால்,
ओजः	ஓஜ꞉	சோம மருந்தியதாலுண்டாகும் வலியைத்
अदधात्	அததாத்	நிலைநாட்டியதும், அவ்வாறே,
इन्दुः	இந்து꞉	சோமம்
सूर्ये	ஸூர்யே	இரவியின்கண்
ज्योतिः	ஜ்யோதி꞉	பிரகாசத்தை
अजनयत्	அஜநயத்	உண்டாக்கியது மாமென்க

சாயணிய பாடிம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10. பராசர ரிஷி.

மகத்தாகிய, அல்லது, பூசிக்கத்தக்க சோமம், பெரிதாய அக்கருமத்தைச (அச் செய்கையை) செய்தது. அஃது யாதெனின ? நீரின கருப்பவடிவி

மாந்தன்மையை உண்டாக்கலால், அல்லது, உண்டாக்கப்பட்டதால் தீரின கருப்பமாகிய அசசோமம், தேவர்களை நன்கு ஆராதித்ததாகும். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமம், சோமமருந்தியதாலுண்டாகும் ஆற்றலே இந்திரன் கண்ணிலேசக்கவைத்ததும். அவ்வண்ணமே ஆதித்தனிடத்தில் ஒளியையுண்டாக்கி யதுமாமெனக (இதுவே சோமரசஞ்செய்த பெரியோர் செய்கையென்றாம்) (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
543. असर्जि वक्वा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता *प्रथमा मनीषा ।
२३ १ २ ३ २ ३ २ १ १ ३ २ ३ १२३ १ २
दश स्वसारो अधि †सानो अव्ये मृजन्ति वह्निं सदनेष्वच्छ ॥

இருக்கு 91-93-3.

அஸர்ஜி வக்வா ரத்2யே யதா2ஜௌ தி4யா மநோதா ப்ரத2மா மநீஷா ।
த3ஸ ஸ்வஸாரோ அதி4ஸாநோ அவ்யே ம்ருஜந்தி வஹ்நிம் ஸத3நேஷ்வச்ச2 ॥

அந்வயம்.

मनोता, प्रथमा, मनीषा, वक्वा, रथ्ये यथा, आजौ, धिया, असर्जि,
दश स्वसारः, सदनेषु, वह्निं, सानो अधि, अव्ये, अच्छ मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मनोता	மநோதா	தேவர்களின் மனத்தைப் பிணிக்கத் தக்கதும்,
प्रथमा	ப்ரத2மா	முக்கியமானதும்
मनीषा	மநீஷா	துதிக்கப்பட்டதும்
वक्वा	வக்வா	ஒலி செய்கின்றதுமாகிய சோமரசம்
रथ्ये यथा	ரத்2யே யதா2	போரில் குதிரைகளை வகுத்துவைத்திருப்பது போன்று
आजौ	ஆஜௌ	வேள்வியில்
धिया	தி4யா	துதியுடன்
असर्जि	அஸர்ஜி	உண்டாக்கப்படுகின்றது.
दश स्वसार,	த3ஸ ஸ்வஸாரः	பத்து விரல்களும்
सदनेषु	ஸத3நேஷு	வேள்விச் சாலைகளில் (பாண்டத்தையும் பிறவற்றை யும்)

* प्रथमो मनीषा, † सदनानि, என்பன இருக்கு

वह्नि	வஹ்நிம்	இனபபததிற சோககுள சோம ரசததை,
सानो अवि	ஸாநோ அவி	உயாநத இடமாகிய
अव्ये	அவ்யே	கமபளியின கண
अच्छ मृजन्ति	அச்ச ம்ருஜந்தி	நனகு செலுததுகினறன

சாயண பாடியம.

கணடம—7. இருககு—11 கசியப ரிஷி

தோததிரததுடன, அலலது, கருமததுடன பாததிரஙகளில ஒலிக கினற சோமரசததை வேளவியின கண உணடாககுகினறாகள அதிலு வமை —குதிரைகடகுரிய போரில, குதிரையை வெளிககொணடு வருவது போனறெனல எவவணணதத சோமரசமெனின? தேவாகளின மனம எதில பினனிககொணடிருககினறதோ, அததனமையதாம அஙஙனமே, பிராமணம எனனும மறையின பாகமும "அதின கணணேயே அவாகளு டைய மனஙகள பினனபபடடுளளன" எனக கூறுகினறது மறறும, முககி யமானதும, மனதினைச செலுததுந துதியை யுடையதும, அலலது, துதிப போனைக கொணடு துதியைச செலுததுகினறதுமாம. அனறியும, பத தெனனுமெண கொணட விரலகள, வேளவிச சாலைகளில பாததிரஙகளை யொருமுகபபடுததிக கொணடு தாஙகபபடட சோமரசததை உயரமாகிய இடததில செமமறி ஆடடு மயிாகளாற செயத பவிததிரததிற (கமபளியிற) செலுததுகினறன எனபதாம (11)

ஈணடு, வகவா எனனுஞ்சொல, ஒலிபபொருளிலும, ஆஜி எனபது வேளவிப பொருளிலும நினறமைகாணக.

மநதிரம் 12.

३ २ ३२ ३२३ १ ३ १ २ ३ १ १२२ २३ १ २

544. अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोममच्छ ।

३ २ ३१२ ३ २ ३ १ २२ ३ २ ३१ २

नमस्यन्तीरुप च यन्ति संचा च विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥ १२ ॥

இருககு 9-95.

அபாமிவேதூர்மயஸ்தர்துராணா: ப்ரமநீஷா ஈரதே ஸோமமச் [ச்ச ।

நமஸ்யந்தீருப ச யந்தி ஸம்சா ச விசந்த்யுசதீருசந்தம் ॥

அந்வயம்.

अपां ऊर्मयः इव, ततुराणाः इत्, सोमं अच्छ, मनीषाः, प्रेरते, उ
नमस्यन्तीः, उशन्तं, (तम्,) उपयन्ति च, संच, आविशन्ति च

பதவுரை.

अपां ऊर्मय इव	அபாம் ஊர்மய: இவ	நீரினகண அலைகள வி மாறு
ततुराणाः इत्	ததுராணா: இத்	கருமததில், தேவாகளை தற பொருட்டு வே ணுகினற வேட்போ
सोमं अच्छ	ஸோமம் அச்ச	சோமரசததை முனனி
मनीषा	மநீஷா:	தோததிரஙகளைச
प्रेरते	ப்ரேரதே	செலுததுகினறாகள்.
उशतीः	உசதீ:	தோததிரஙகளும
नमस्यन्तीः	நமஸ்யந்தீ:	வணங்கிக கொண்டு
उशन्त	உசந்தம்	விருமபுகினற
(तं)	(தம்)	(அசசோமரசததின)
उपयन्ति च	உபயந்தி ச	அருகிற செலகினறன
स च	ஸம் ச	(மறறும) கொததுகளா
आविशन्ति च	ஆவிசந்தி ச	அதிற் புகுகினறன

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7, இருககு—12 பிரஸ்கணவ ரிஷி.

வேகமுளள நீரலைகளைப போனறு கருமததில் தேவர்களைத பொருட்டுத துரிதஞசெயகினற வேட்போாகள, சோமரசததை டுத தோததிரஙகளால வழுததுகினறாகள. துதிகளோ, வணஙகு சோமததை யடைநது அதனருகில நிலைககினறன அதாவது யடைகினறன எனபதாம இசசையுளள தோததிரஙகள தாம விரு சோமரசததைசசோநது பொருநதுகினறன எனபதாம.

ஏழாவது கண்டம்.

முறறும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை. சந்தம். 1, 6, 9, அநுஷ்டுப். 7, பிருகதி சுரம், 1, 6, 8, 9, காந்தாரம் மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १२
545. पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्नवे ।
२ ३ १३ ३ १ २ ३क२र
अपश्वानꣳ श्नथिष्टन सखायो दीर्घजिह्व्यम् ॥ १ ॥

இருக்கு—9-101-2.

புரோஜிதீ வோ அந்தஸ: ஸுதாய மாதயித்நவே ।
அபஶ்வாநம் ஶ்நதிஷ்டந ஸகாயோ தீர்கஜிஹ்வ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे सखायः!, वः, पुरोजिती, सुताय, मादयित्नवे, अन्धसः, दीर्घजिह्व्यम्, श्वानं, अपश्नथिष्टन ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹே ஸகாய: !	நண்பர்களான துதிப்போர்கள்!
व	வ:	நீவிர்
पुरोजिती	புரோஜிதீ	எதிரில் வெற்றியையுடையதும்
सुताय	ஸுதாய	பிழியப்பட்டதும்
मादयित्नवे	மாதயித்நவே	மிக்க களிப்பைத்தருவதுமாகிய
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமரசத்தின் பொருட்டு,
दीर्घजिह्व्यम्	தீர்கஜிஹ்வ்யம்	நீண்ட நாவுள்ள
श्वानं	ஶ்வாநம்	நாயை
अपश्नथिष्टन	அபஶ்நதிஷ்டந	ஓதுக்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சுவயாசுவ ரிஷி

நண்பர்களான, அல்லது, ஒத்த வறிவுடையார்களான துதிப்போர்களே! நீங்கள், பிழியப்பட்டதும், மிக்கக்களிப்பைத்தருவதும் எதிரிலுள்ள வெற்றியையுடையதுமாகிய சோமரசத்தின் நிமித்தமாய், நீண்ட நாவுடைய நாயை ஓட்டுவீர்களாக நாய்கள், அல்லது, இராக்கதர்கள், சோமரசத்தை நக்காத வாறு செய்வீர்களாக என்பதாம் (1)

மந்திரம் 2.

३ २ ३ २ ३२उ ३ १२ ३ १ २
546. अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति ।
१ ३ १ २ ३ १ २३क २र ३ १ २ ३२
पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥ २ ॥

இருக்கு—8-101-7.

𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌰𑌯𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌖𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌉𑌭𑍇 ॥

அந்வயம்.

पूषा, भगः, रयिः, अय, पुनानः, अर्षति, विश्वस्य, भूमनः, पतिः, सोमः, उभे रोदसी, व्यख्यत् ॥

பதவுரை.

पूषा	𑌪𑍂𑌷𑌾	பரிபாலிப்பதும்
भग.	𑌭𑌗𑌃	சேவிக்கத்தகுரியதும்
रयिः	𑌰𑌯𑌿𑌃	தனங்கிடைத்தற்குக் காரணமுமாகிய
अयं	𑌅𑌯𑌂	இச்சோமரசம்
पुनान.	𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃	பவித்திரத்தில் (கம்பளியில்) சுத்தம் பண்ணப்பட்டதாயக
अर्षति	𑌅𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿	கலசத்தை யடைகின்றது.
विश्वस्य	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯	எல்லா
भूमन·	𑌭𑍂𑌮𑌨𑌃	உயிர்கட்கும்
पति.	𑌪𑌤𑌿𑌃	இறைவனாகிய
सोमः	𑌸𑍋𑌮𑌃	சோமரசம்
उभे रोदसी	𑌉𑌭𑍇 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டையும்
व्यख्यत्	𑌵𑍍𑌯𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍	தனதொளியால் விளக்குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

அன்னத்தையும் பரிபாலிப்பதும், ஆராதிக்கத்தக்கதும், தனத்திற்குக் காரணமுமாகிய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய கம்பளியிற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டுக் கலசத்தை யடைகின்றது. அங்ஙனமே, உலகமனைத்திற்கும் இறைவனாகி (பரிபாலிப்போனாகி)ய சோமரசம் விண்ணுலகு, மண்ணுலகிரண்டையும் தனது பிரகாசத்தால் விளக்குகின்றது. இதனால் இரண்டுலகிற்கு மிறைவனாந் தன்மை குறிக்கப்பட்டது. (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १ २   ३   २ ३ १ २   ३ १ २

547. सुतासो मधुमत्तमाः सोमा इन्द्राय मन्दिनः ।

३ १२   ३ १ २   ३ १ २

पवित्रवन्तो अक्षरन् देवान् गच्छन्तु वो मदाः ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-101-4.

ஸுதாஸோ மது⁴மத்தமா꞉ ஸோமா இந்த்³ராய மந்தி³ந꞉ ।
பவித்ரவந்தோ அக்ஷரந் தே³வாந் க³ச்ச²ந்து வோ மதா³꞉ ॥

அந்வயம்.

मधुमत्तमाः, मन्दिनः, सुतासः सोमा, पवित्रवन्तः, इन्द्राय, अक्षरन्, वः, मदाः, देवान्, गच्छन्तु ॥

பதவுரை.

मधुमत्तमा·	மது⁴மத்தமா꞉	மிக மதுரமுடையதும்
मन्दिन	மந்தி³ந꞉	களிப்பைக் கொடுப்பதும்
सुतास. सोमा	ஸுதாஸ꞉ ஸோமா꞉	பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம்
पवित्रवन्त.	பவித்ரவந்த꞉	பவித்திரமுடையதாகி
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டு
अक्षरन्	அக்ஷரந்	(வடிகின்ற) பாத்திரத்திற் போகின்றது
व	வ꞉	சோமக் கொடிகளே!
मदाः	மதா³꞉	களிப்பைத் தரும் உங்களுடைய ரசம்
देवान्	தே³வாந்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை
गच्छन्तु	க³ச்ச²ந்து	அடைவதாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

வியப்புற்ற மதுரத்தன்மையோடு கூடியதும், இது பற்றியே களிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், பவித்திரஞ் செய்யப்பட்டதாகி இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. இனிப் பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம்:—சோமக் கொடிகளே! களிப்பின் நிமித்தமான உங்களுடைய இரசம் இந்திரன் முதலியோர்களை அடைக்குக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
548. सोमाः पवन्त इन्दवोऽस्मभ्यं गातुवित्तमाः ।
३ २ ३ १ २३१२ ३क २र ३ १२
मित्रा * स्वाना अरेपसः स्वाध्याः स्वर्विदः ॥ ४ ॥

இருக்கு—9-101-10.

ஸோமா: பவந்த இந்தவோऽஸ்மப்யம் காதுவித்தமா: |
மித்ரா ஸ்வாநா அரேபஸ: ஸ்வாத்யா: ஸ்வர்விது: ||

அந்வயம்.

गातुवित्तमाः, मित्राः, स्वानाः, अरेपसः, स्वाध्याः, स्वर्विदः, इन्दवः, सोमाः, अस्मभ्यं, पवन्ते ॥

பதவுரை.

गातुवित्तमाः	காதுவித்தமா:	நன்னெறியையடைவிப்பதும்
मित्राः	மித்ரா:	தேவர்கட்கு நட்புடையதும்
स्वानाः	ஸ்வாநா:	இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும்
अरेपसः	அரேபஸ:	பாவமில்லாததும்
स्वाध्यः	ஸ்வாத்ய:	நன்கு தியானம் பண்ணிவைப்பதும்
स्वर्विदः	ஸ்வர்விது:	சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பதும்
इन्दवः	இந்தவ:	பிரகாசிப்பதுமாகிய
सोमाः	ஸோமா:	சோமரசம்,
अस्मभ्यं	அஸ்மப்யம்	எங்கணிமித்தமாய
पवन्ते	பவந்தே	நிரம்புகின்றது, அல்லது, ஒழுகுகின்றது

* सुवाना, என்பது ...

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. மநுசாமவரண ரிஷி.

சிறப்புடன நன்னெறியை யடைவிப்பதும, பிரகாசிப்பதுமாகிய சோம ரசம, எங்கணிமித்தமாக நிரமபுகின்றது. அல்லது, வருகின்றது. எத்தன மைத்தாகிய சோமரசமெனின? தேவர்கட்கு நட்பானதும, பிரியப்பட்டதும, பாவமறறதுமாம இது கொண்டே அழகிய தியானமுடையதும,' எல்லா முணர்ந்ததுமாமெனக. (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
549. *अभी नो वाजसातमꣳ रयिमर्ष †शतस्पृहम् ।
१ २ ३१२ ३ २ २ ३१२
इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-65-29.

அபீ⁴ நோ வாஜஸாதமம் ரயிமர்ஷ ஶதஸ்ப்ருஹம் ।
இந்தோ³ ஸஹஸ்ரப⁴ர்ணஸம் து வித்³யும்நம் விபா⁴ஸஹம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो !, शतस्पृहं, सहस्रभर्णसं, तुविद्युम्नं, विभासह, वाजसातम, रयिं, नः, अभ्यर्ष ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	ஒளி மிகுந்த சோமமே ! நீ
शतस्पृहं	ஶதஸ்ப்ருஹம்	நூற்றுக் கணக்கானவர்களால் விரும்பத்தக்கதும
सहस्रभर्णसं	ஸஹஸ்ர ப⁴ர்ணஸம்	ஆயிரக் கணக்கானவர்களைக் காப்பாற்றத் தக்கதும.
तुविद्युम्न	து வித்³யும்நம்	மிகுந்த கீர்த்தியை, அல்லது, அன்னத்தையுடையதும
विभासहं	விபா⁴ஸஹம்	மிகவொளியுடையதும
वाजसातमं	வாஜஸாதமம்	பேராற்றலைத் தருவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	மகப்பேற்றையேனும, அல்லது, தனத்தையேனும
नः	ந꞉	எங்கட்கு
अभ्यर्ष	அப்⁴யர்ஷ	அளிப்பாயாக

* अभि, † पुरुस्पृह, विश्वासहम्, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. அம்பரீஷர், ருஜிசுவான என்னும் இருவரும் ரிஷிகள்.

பிரகாசமாகிய சோமரசமே! நீ, மிகுந்த வலியையேனும், அல்லது அன்னத்தையேனும் கொடுக்கத்தக்க தனத்தையும், புத்திரப்பேற்றையும் எங்கட்கு அளிப்பாயாக. அஃது எத்தன்மையதாமெனின்? பலரால் விரும்பத்தக்கதும், பலவகையாய்ப் பரிபாலிக்கத்தக்கதும், பெருங் கீர்த்தியை, அல்லது, மிகுந்த தனத்தையுடையதும், "விளங்குவது கீர்த்தி, அல்லது, அன்னம்" என்றார் நிருத்தத்தில் யாஸ்கமுனிவரும் மிக்கொளியையுமமிழ்த்துவதும், அதாவது மகத்தாகிய ஒளியுடையதுமாம் இத்தன்மைய தனத்தையேனும், அல்லது புத்திரனையேனுந் தருவாயாக எனக் கூட்டிக் கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१२ ३ १ २र३ १ २

550. अभी नवन्ते अद्रुहः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।

३२उ ३ १२ ३१ २ ३१२

वत्सं न पूर्व आयुनि जातꣳ रिहन्ति मातरः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-10-1

அபீ⁴ நவந்தே அத்³ருஹ꞉ ப்ரியமிந்த்³ரஸ்ய காம்யம் ।
வத்ஸம் ந பூர்வ ஆயுநி ஜாதம் ரிஹந்தி மாதர꞉ ॥

அந்வயம்

मातरः, पूर्वे, आयुनि, जातं, वत्स, रिहन्ति न, अद्रुहः, इन्द्रस्य, प्रियं, काम्यं, अभि नवन्ते ॥

பதவுரை.

मातर	மாதர꞉	தாய்களான கோக்கள்
पूर्वे	பூர்வே	முதலாவது
आयुनि	ஆயுநி	வயதில்
जात	ஜாதம்	பிறந்த
वत्सं	வத்ஸம்	கன்றை
रिहन्ति न	ரிஹந்தி ந	நக்கிக்கொடுத்தல் போன்று

अद्रुह	அத்₃ருஹ꞉	துரோகமற்ற வசதீவரி என்னும் ஆற்று நீர்,
इन्द्रस्य	இந்த்₃ரஸ்ய	இந்திரனுக்குப்
प्रिय	ப்ரியம்	பிரியமானதும்
काम्य	காம்யம்	அனைவராலும் விரும்பப்படுவதுமாகிய சோமரசத்தை
अभि नवन्ते	அபி₄ நவந்தே	அன்புடனடைகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—6 ருஷ்யசிருங்கன், காசியபர் என்னு மிருவர் ரிஷிகள்.

கோக்கள், முதல் வருடத்திற் பிறந்த தமது கன்றை நக்குவன போன்று, துரோக மற்ற 'வசதீவரி' என்னும் ஆற்றுநீர், இந்திரனுக்கு விருப்பமானதும், அனைவராலும் விரும்பப்படுவதுமாகிய சோமரசத்தை அன்போடுஅடைகின்றது எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7

551. आ हर्यताय धृष्णवे *धनुष्टन्वन्ति पौंस्यम् ।
शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विपामग्रे महीयुवः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-99-1.

ஆ ஹர்யதாய த்₄ருஷ்ணவே த₄நுஷ்டந்வந்தி பௌம்ஸ்யம் ।
ஶுக்ரா வி யந்த்யஸுராய நிர்ணிஜே விபாமக்₃ரே மஹீயுவ꞉॥

அந்வயம்.

हर्यताय, धृष्णवे, पौंस्यं, धनुरातन्वन्ति, विपां, अग्रे, महीयुवः, शुक्राः, असुराय, निर्णिजे, वियन्ति ॥

பதவுரை.

हर्यताय	ஹர்யதாய	அனைவரும் விரும்புதற்குரியதும்
धृष्णवे	த்₄ருஷ்ணவே	பகைவரை யடக்குவதுமாகிய சோமத்தின்பொருட்டு
पौंस्यं	பௌம்ஸ்யம்	சிறந்த புருடத்தன்மையை விளக்குகின்ற
धनुरातन्वन्ति	த₄நுராதந்வந்தி	தனுவில் நாணேற்றுகின்றார்கள்.

* धनुस्तन्वन्ति शुक्रा निर्णिज, என்பது இருக்கு.

विपां	விப்ராம்	அறிஞர்கட்கு
अग्रे	அக்ரே	முன்னர்
महीयुव.	மஹீயுவ:	பூசையை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள்
शुक्रा	சுக்ரா:	வெண்மையான பசுவின் பாலை,
असुराय	அஸுராய	வன்மையுடைய
निर्णिजे	நிர்ணிஜே	வடிவத்தைச் சுத்தி செய்தற் பொருட்டு
वियन्ति	வியந்தி	மறைக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7.

யாவர்களாலும் விரும்பத்தக்கதும், பகைவர்களை யடக்குஞ் சீலமுள்ளதுமாகிய சோமத்திற்கு புருடத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்ற தனுவில் நாணேற்றுகின்றார்கள் அறிவுமிக்கோர்களின் முன்னர் பூசையை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள் வெண்மை நிற ஆவின்பாலை ஆற்றலுள்ள வடிவத்தின் பொருட்டு (சுத்திபண்ணுவதற்கு) மறைக்கின்றார்கள் என்பது பொருள் (1)

குறிப்பு—சோமரசத்தின் தாரை விழுதற்பொருட்டு விரித்துள்ள பவித்திரமாகிய கம்பளி ஒருவகையாய் அமைக்கப்படுகின்றது. கட்டிலின்மேல் வாயகன்ற மட்பாண்டம் ஒன்று வைத்து அதைத் துவாரமிட்டு அதிற் கம்பளிக்கயிற்றைத் தொங்கவிடுதலாகிய வழக்கு, சோமம் ஒழுகுதற்பொருட்டென்த, தெரிகின்றது.

மந்திரம் 8.

२३ १ २ ३१ २र ३१ २ ३ १२
552. परित्यꣳ हर्यतꣳ हरिं बभ्रुं पुनन्ति वारेण ।
२ ३२उ ३ २उ३ १२ ३१ २र
यो देवान् विश्वाꣳ इत्परि मदेन सह गच्छति ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-90-7.

பரித்யம் ஹர்யதம் ஹரிம் பப்ரும் புநந்தி வாரேண ।
யோ தேவாந் விச்வாம் இத்பரி மதேந ஸஹ கச்சதி ॥

அந்வயம்.

यः, दिश्वान् देवान् इत्, मदेन सह, परिगच्छति, हर्यतं, हरिं, बभ्रुं, त्यं, वारेण, परिपुनन्ति ॥

பதவுரை.

य	யஃ	யாதொரு சோமம்
विश्वान् देवान् इत्	விஶ்வாந் தே³வாந் இத்	{ இந்திரன்முதலிய எல்லாத் தேவர்களையும்
मदेन सह	மதே³ந ஸஹ	களிப்பைத்தரும் இரசத்தோடு
परिगच्छति	பரிக³ச்ச²தி	அடைகின்றதோ,
हर्यत	ஹர்யதம்	அனைவரும் விரும்பத்தக்கதும்
हरि	ஹரிம்	பசுமை நிறமுடையதும்,
बभ्रुं	ப³ப்⁴ரும்	பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய
त्यं	த்யம்	அச்சோமத்தை,
वारेण	வாரேண	பவித்திரமாகிய கம்பளியின்ற
परिपुनन्ति	பரிபுநந்தி	சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—९ ருஷிவ அம்பரிஷர்கள் ரிஷிகள்.

அனைவராலும் விரும்பப்படுதற்குரியதும், பசுமை நிறம், பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய யாதொரு சோமம் களிப்பை கொடுக்கின்ற இரசத்துடன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை இனிதடைகின்றதோ, அச் சோமரசத்தைப் பவித்திரமாகிய கம்பளியால் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २३ १ २र
553. *प्र सुन्वानायान्धसो मर्त्तो न वष्ट तद्वचः ।
२३ १२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र
अप श्वानमराधसꣳ हता मखं न भृगवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-101-13.

ப்ர ஸுந்வாநாயாந்த⁴ஸோ மர்த்தோ ந வஷ்ட தத்³வச꞉ ।
அப ஶ்வாநமராத⁴ஸம் ஹதா மக²ம் ந ப்⁴ருக³வ꞉ ॥

* प्र सुन्वानस्य व्रत तद्वच , என்பது இருக்கு.

அநவயம

सुन्वानाय, अन्धसः, तत्, वचः, मर्त्तः, न प्रवष्ट, भृगवः, अराधसं मख न, श्वान, अपहत ॥

பதவுரை

सुन्वानाय	ஸுந்வாநாய	நனகு பிழியப்பட்ட
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமததைதத துதிககினறதும,
तत्	தத்	கீாததி மலிநததுமாகிய
वच	வச:	வாககை,
मर्त्त.	மர்த்த:	கருமததிறகு இடையூறு செய கினறவாகள
न प्रवष्ट	ந ப்ரவஷ்ட	கேடகாதொழிவாாகளாக (மற றும, துதிபபோகாள ! நீவிா)
भृगवः	ப்ருகவ:	பிருகுவைச சோநதோாகள
अराधसं मख न	அராதஸம் மகம் ந	தடசிணையிலலா வேளவியை முனனா நீககியவாறு
श्वान	ஶ்வாநம்	(இஙகு வரும) நாயை
अपहत	அபஹத	ஓடடுவீாகளாக

சாயணபாடியம்.

கணடம—8. இருககு—9. பிரசாபதி ரிஷி.

பிழியபபடட சோமரசததைதத துதிககின்றதும, பெருமை வாய்நதது மாகிய வாககை, இடையூறு செய்கினற மனிதன்போலவான் விருமபாதொழி வாருக. அதாவது கேடகாதொழிவாருக எனபதாம அவவாறே துதிப போககளே ! நீவிா, அனுகூலச செயகையறற நாயை ஒதுககுவீாகளாக அதி லுவமை.—முனனா அராதசம (தடசிணையறறது) எனனும வேளவியை, பிருகு சமபநதமுடையோாகள ஒதுககியவாறெனல. (9)

எட்டாவது கண்டம்

முறறும.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—9.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

சோமம - தேவதை, சந்தம - சகதி, சுரம - நிஷாதம்.

மந்திரம் 1.

३२ ३ १२ ३ १२ ३ १२ ३२उ ३ २ ३ १२
554. अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यह्वो अधि येषु वर्द्धते ।
१ २ ३ २ ३२उ ३२ ३ १ २ ३ २
आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विश्वञ्चमरुहद्विचक्षणः ॥ १ ॥

9-75-1.

அபி ப்ரியாணி பவதே சநோஹிதோ நாமாநி யஹ்வோ அதி
[யேஷு வர்த்ததே ।
ஆ ஸூர்யஸ்ய ப்ருஹதோ ப்ருஹந்நதிரதம் விஶ்வஞ்சமருஹத்வி
[சக்ஷண: ॥

அந்வயம்

येषु, यह्व, अधिवर्द्धते, बृहन्, विश्वञ्चं, बृहतः, सूर्यस्य, रथं अधि, विचक्षणः, आरुहत्, चनोहित, प्रियाणि, नामानि, अभिपवते ॥

பதவுரை

येषु	யேஷு	எந்த நீரில
यह्व	யஹ்வ:	மகத்தாகிய இச்சோமம
अधिवर्द्धते	அதிவர்த்ததே	மிக விருத்தியாகின்றதோ,
बृहन्	ப்ருஹந்	மற்றும், பெரிதாகியதும
विश्वञ्च	விஶ்வஞ்சம்	யாண்டுஞ் செலகின்றதும
बृहतः	ப்ருஹத:	மகத்துமாகிய
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	இரவியினுடைய
रथ अधि	ரதம் அதி	இரதத்தின மீது

विचक्षणः	விசக்ஷணஃ	உலகைக் காண்பதாகி
आरुहत्	ஆருஹத்	ஏறுகின்றதோ,
घनोहितः	சநோஹிதஃ	அருந்துதற்கினிய, அல்லது, இனிய உணவாகிய அச்சோமம
प्रियाणि	ப்ரியாணி	உலகைத் திருப்தி பண்ணுகின்ற
नामानि	நாமாநி	நீரை,
अभिपवते	அபிபவதே	பலவகையாக அடைகின்றது.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—1.

அன்னத்தின் பொருட்டு இனியதாகிய, அல்லது, இனியதாகிய அன்னமென்னும் சோமரசம், உலகைப் பிரியப்படுத்தும் நீரைப் பல விதமாய் அடைந்து நிரம்புகின்றது அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள நீரில், மகத்தாகிய இச்சோமரசம் வளர்கின்றது. நீரின் நடுவில் உண்மையாய்ச் சோமமிருக்கின்றதென்க. பெரிதாகிய அச்சோமம் மகத்தாகிய சூரியனுடைய இரதத்தின் மீது உலகத்தைக் காண்பதாகி ஏறுகின்றது (இது பற்றியே) "தீயிலிட்ட அவி இனிதாக இரவியை யடைகின்றது" என்றார் மனுவும். (1)

மந்திரம் 2.

३ १२ १ १२३ २ ३ १२ ३२३२३ १२
555. अचोदसो नोधन्वन्त्विन्दवः *प्र स्वानासो बृह †द्देवेषु हरयः ।
१ २ ३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
§ विचिदश्नाना इषयो अरातयोऽर्यो नः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥

இருக்கு 9-71-1.

அசொதஸொ நொதந்வந்த்விந்தவஃ ப்ர ஸ்வாநாஸொ ப்ருஹத்தெவெ[ஷு ஹரயஃ ।
விசிதஶ்நாநா இஷயொ அராதயொऽர்யொ நஃ ஸந்து ஸநிஷந்து [நொ தியஃ ॥

அந்வயம்.

अचोदसः, हरयः, स्वानासः, इन्दवः, नः, बृहद्देवेषु, प्रधन्वन्तु, अरातयः,
नः, अर्यः इषयः, अश्नाना विचित्, सन्तु, नः, धियः, सनिषन्तु ॥

* प्रसुवानासो, † दिवेषु, § विचन्नशन्त इषे अरातयोऽर्यो नशन्त सन्निषन्त नो धियः, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

अचोदस	அசோதஸ:	பிறரால் ஏவப்படாததும்
हरयः	ஹரய:	பாவத்தைப் போக்குவதும், அல்லது, பசுமை நிறமுடையதும்,
स्वानासः	ஸ்வாநாஸ:	நன்கு தேடப்பெற்றதுமாகிய
इन्दवः	இந்தவ:	சோமரசம்
न. बृहद्देवेषु	ந: ப்ருஹத்தேவேஷு	அநேக தேவர்கள் கூடியுள்ள எமது வேள்விகளில்
प्रधन्वन्तु	ப்ரதந்வந்து	(வந்து) சேர்வதாகுக.
अरातयः	அராதய:	தனம் முதலியவைகளை யீயாத
नः	ந:	எங்களுடைய
अर्यः	அர்ய:	பகைவர்கள்
इषय	இஷய:	அன்னத்தை விரும்பி
अश्नानाः चिचित्	அஶ்நாநா: சிசித்	உண்ணாதோர்களாகவே
सन्तु	ஸந்து	ஆகுக.
नः धियः	ந: திய:	தேவ விஷயகமாகிய எமது தோத்திரங்கள்
सनिषन्तु	ஸநிஷந்து	தேவர்களை யடைவனவாகுக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2.

பிறரால் ஏவப்படாத சோமரசம், எங்கள்நிமித்தமாய் நன்கு வருவதாகுக. யாண்டெனின்? தேவர்கள் மிகுதியாய்ச் சூழ்ந்துள்ள வேள்வியின்கண் அல்லது, தேவர்களுடைய அவை நடுவில். எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? நன்கு பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும் பசுமை நிறமுடையதுமாம். அன்றியும், தனம் முதலியவைகளை யீயாத எங்களுடைய சத்துருக்கள், அன்ன விருப்புடையோர்களாய் அன்னமுண்ணாதவர்களாகவே இருப்பார்களாக. மற்றும், தேவர்கள் விஷயமான எமது தோத்திரங்கள் தேவர்களை யினிது அடைவனவாகுக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३२उ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२
556. एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो *वपुषो वपुष्टमः ।
३ २ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३१ २
§अभ्यृ३तस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति ‡पयसा च धेनवः ॥

இருக்கு 9-77-1

* वपुषो वपुष्टर, § अभीमृतस्य, ‡ पयसेव, என்பன இருக்கு

ஏஷ ஸ்ய கோஶே மதுமாஂ அசிக்ரதத் இந்த்ரஸ்ய வஜ்ரோ வபுஷோ
[வபுஷ்டம꞉ |

அப்⁴ய்ருதஸ்ய ஸுது³கா⁴ க்⁴ருதஶ்சுதோ வாஶ்ரா அர்ஷந்தி பய
[ஸேவ தே⁴நவ꞉ ||

அந்வயம்.

इन्द्रस्य, वज्रः, वपुषः, वपुष्टमः, एषः, मधुमान्, कोशे, प्राचिक्रदत्,
ऋतस्य, सुदुघाः, घृतश्चुतः, वाश्राः, पयसा धेनवः च, अभ्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
वज्रः	வஜ்ர꞉	வச்சிராயுதமாகியதும்
वपुषः	வபுஷ꞉	வித்திடுவோர்களுட்
वपुष्टमः	வபுஷ்டம꞉	சிறந்த வித்திடுவதாகியதும்
एषः मधुमान्	ஏஷ꞉ மதுமாந்	இன்சுவையோடு கூடியதுமாகிய இச் சோமம்,
कोशे	கோஶே	துரோண கலசத்தில்
प्राचिक्रदत्	ப்ராசிக்ரதத்	ஒலியிடுகின்றது
ऋतस्य	ருதஸ்ய	நிறைந்த பயனுடைய சோம ரசத்தின்
सुदुघाः	ஸுது³கா⁴꞉	பயனை யினிது பெய்வதும்
घृतश्चुतः	க்⁴ருதஶ்சுத꞉	நீரை விழச் செய்வதுமாகிய
वाश्राः	வாஶ்ரா꞉	இரைகின்ற தாரைகள்
पयसा धेनवः च	பயஸா தே⁴நவ꞉ ச	பாலொழுகுகின்ற பசுக்கள்போன்று
अभ्यर्षन्ति	அப்⁴யர்ஷந்தி	இனிது நடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—3

இன்சுவையோடு கூடிய இச் சோமரசம், துரோண கலசத்தில் மிக ஒலிக்கின்றது எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? இந்திரனுடைய வச்சிரா யுதமானது வச்சிராயுதம்போன்றது என்பதும் அதுவேயாக இச் சோம ரசமே, வலி கொடுக்குந் தன்மையால் (பகைவரைக்) கொல்வதற்குச் சாதன மாந் தன்மை பற்றி வச்சிராயுதமென உபசரிக்கப்பட்டது இச் சோமரச மே, வித்துக்களை (பீசங்களை) ஊன்றுகின்றவர்களுட் சிறந்த வித்திடுவோனா கின்றது வித்துக்களை விதைத்தலில் சோமரசந் தலைமை யாதலினென்க இது பற்றியே "சோமரசமே வீரியத்தைத் தாங்குகின்றது" என மறையுங் கூறுகின்றது சத்தியமாகிய சோமரசத்தின் தாரைகள் உண்டாகின்றன,

ரண்டுத் தாரைகள் எனபது என்னகின்றது? எத்தன்மைய தாரைகளெனின்? பயனகளை இனிது பொழிகின்றவைகளும் நீர் நிறைந்தவைகளுமாம் அல்லது, இரசம் நிறைப்பப்பெற்றவைகளும், பாலோடு கூடிய பசுக்கள் போன்று ஒலிக்கின்றவைகளுமாம் எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३१ २ २उ ३ २ ३१ २र ३ १ २
557. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतꣳ सखा सख्युर्न प्रमिनाति सङ्गिरम् ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २
मर्य्य इव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशे *शतयामना पथा ॥

இருக்கு 9-76-1.

ப்ரோ அயாஸீதி₃ந்து₃ரிந்த்₃ரஸ்ய நிஷ்க்ருதம் ஸகா₂ ஸக்₂யுர்ந
[ப்ர மிநாதி ஸங்கி₃ரம் ।
மர்ய்ய இவ யுவதிபி₄: ஸமர்ஷதி ஸோம: கலஶே ஶதயாமநா
[பதா₂ ॥

அந்வயம்

इन्दु, इन्द्रस्य, निष्कृत, प्रो अयासीत, सखा, सख्यु, सङ्गिरं, न प्रमिनाति, युवतिभिः मर्य इव, समर्षति, सोमः, शतयामना, पथा, कलशे ॥

பதவுரை.

इन्दुः	இந்து₃:	சோமமானது
इन्द्रस्य	இந்த்₃ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
निष्कृत	நிஷ்க்ருதம்	வயிறாகிய இடத்தை
प्रो अयासीत्	ப்ரோ அயாஸீத்	இனிது அடைகின்றது. (அடைந்தது)
सखा	ஸகா₂	மித்திரனென்னுஞ் சோமம்
सख्यु	ஸக்₂யு:	நண்பனாகிய இந்திரனுடைய
सङ्गिर	ஸங்கி₃ரம்	நல்வயிற்றில்
न प्रमिनाति	ந ப்ரமிநாதி	துன்புறுத்தாதிருக்கின்றது
युवतिभि मर्य इव	யுவதிபி₄: மர்ய இவ	தருணியுடன் தருணன் கலத்தல் போல, வசதீவரி என்னும் நீருடன்
समर्षति	ஸமர்ஷதி	நன்கு கலக்கின்றது

* शतयाम्ना, எனபது இருக்கு

सोम	ஸோம꞉	மற்றும், அச்சோமரசம
शतयामना	ஶதயாமநா	நூறு துவாரங்களோடு கூடிய
पथा	பதா	தசா பவித்திரமென்னும் ஆடையின் வழியாய்த்
कलशे	கலஶே	துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—4. மிருடிகண ரிஷி.

சோமரசம், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட இந்திரனது உதரத்தை நன்கு சேர்கின்றது. நட்பாகிய சோமரசம் மித்திரனாகிய இந்திரனுடைய நல்ல வயிற்றிற்கோர் துன்பத்தையும் உண்டாக்காதிருக்கின்றது. மற்றும், அச்சோமரசம், பருவ மாதுடன் காளையாகிய புருடன் கலக்குமாறு வசதீவரி யென்னுந் தருணியாகிய நீருடன் இனிது கூடுகின்றது. பிழியுங்கால் அச்சோமரசமும், நூற்றுக் கணக்கான துவாரமுடைய தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையின் நுனியால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றது. நன்குச் செல்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. அல்லது, ஒரு வாக்கியமாய்க்கொண்டு, புருடன் பருவ மாதுடன் கலத்தல்போன்று நூற்றுக் கணக்கான துவாரங்களையுடைய ஆடை வழியாய் நீருடன் கலக்கின்றது எனினுமாம். (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
558. धर्त्ता दिवः पवते कृत्व्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।
१ २ ३ २उ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर्वृथा पाजांसि *कृणुते नदीष्वा ॥

இருக்கு—9-76-1.

தர்த்தா திவ꞉ பவதே க்ருத்வ்யோ ரஸோ தக்ஷோ தேவாநாமநு
[மாத்யோ ந்ருபி꞉ ।
ஹரி꞉ ஸ்ருஜாநோ அத்யோ ந ஸத்வபிர்வ்ருதா பாஜாம்ஸி
[க்ருணுதே நதீஷ்வா ॥

அந்வயம்.

धर्त्ता, कृत्व्यः, रसः, देवानां दक्षः, नृभिः अनुमाद्यः, हरिः, दिवः, पवते, सत्वभिः, सृजानः, अत्यः न, वृथा, पाजांसि, नदीषु, कृणुते ॥

* कृणुते नदीष्वा, என்பது இருக்கு.

பதவுரை

धर्त्ता	தர்த்தா	அனைவரையுந் தாங்குவதும்
क्रत्व्य	க்ரத்வ்ய:	சுத்தம் பண்ணுதற்குரியதும்
रस	ரஸ:	இரச வடிவினதும்
देवानां दक्ष	தேவாநாம் தக்ஷ:	தேவர்கட்கு வலிமையைக் கொடுப்பதும்
नृभि अनुमाद्य	ந்ருபி: அநுமாத்ய:	வேட்போர்களாற் றுதிக்கத் தக்கதும்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
दिव	திவ:	வானிலுள்ள தசா பவித்திரமுடைய பாண்டத்திலிருந்து
पवते	பவதே	புனிதமாய் வருகின்றது. (மற்றும்)
सत्वभि	ஸத்வபி:	பிராணிகளாற்
सृजान	ஸ்ருஜாந:	பவித்திரஞ் செய்த
अत्यो न	அத்யோ ந	(குதிரை) இனிது செல்வது போல
वृथा	வ்ருதா	முயற்சியின்றியே
पाजांसि	பாஜாம்ஸி	தனது துரிதத்தை
नदीषु	நதீஷு	வசதீவரி என்னும் ஆற்றுநீரில்
कृणुते	க்ருணுதே	செய்துகொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5 கவி ரிஷி.

எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்ற சோமரசம், அந்தரிட்சத்திலுள்ள (ஏணியின்மேலுள்ள) தசா பவித்திரமென்னும் ஆடை நுனி வாயிலாகச் சுத்தமாய் வருகின்றது. எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? செயற்பாலதாம். எனின், பவித்திரம் பண்ணத்தக்கது என்பது பொருள் இரச வடிவமானதும் தேவர்கட்கு ஆற்றலைக்கொடுப்பதும் அல்லது, தேவர்களின்பொருட்டு வளர்வதும் அங்ஙனமே, நியந்தாவாகிய வேட்போர்களால் களிப்படைதற்குரியதும் அல்லது, துதிக்கத்தக்கதும், பசுமை நிறத்ததும், மனிதராற் பழக்கப்பட்ட குதிரை வருத்தமின்றிச் செல்வதுபோல எங்களால் நன்கு திருத்தப்பட்டதுமாம் தன்னுடைய ஆற்றலை (வேகத்தை) வசதீவரி என்னும் நதி நீரில் உண்டுபண்ணுகின்றது அதாவது நீர் வார்க்கப்படுகின்றது என்பது பொருள் இது சோமரசம் பிழியுங் காலத்திலெனக்கொள்க. (ஆற்று நீர் விட்டு சோமக்கொடியை யிடித்துச் சோமரசம் பிழியப்படுகின்றதென்பது திரண்ட பொருள்) (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २ ३ १ १र ३ २
559. वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सोमो अह्नां प्रतरीतोषसां दिवः।
३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २
* प्राणा सिन्धूनां कलशाꣳ अचिक्रददिन्द्रस्य § हार्ध्याविशन् मनीषिभिः॥
இருக்கு 9-66-1.

வ்ருஷா மதீநாம் பவதே விசக்ஷண: ஸோமோ அஹ்நாம் ப்ரதரீ
[தோஷஸாம் திவ: |
ப்ராணா ஸிந்தூநாம் கலசாம் அசிக்ரதிந்த்ரஸ்ய ஹார்த்யாவிசந்
[மநீஷிபி: ||

அந்வயம்.

मतीनां वृषा, विचक्षण, अह्नां, उषसा, दिवः, प्रतरीता, सोमः, पवते, सिधूनां, प्राणा, मनीषिभिः, इन्द्रस्य, हार्दि आविशन्, कलशान् अभि, अचिक्रदत्॥

பதவுரை.

मतीनां वृषा	மதீநாம் வ்ருஷா	துதிப்போர்க்கு மனவிருப்பைப் பொழிவதும்
विचक्षण·	விசக்ஷண:	சிறப்பாய்க் காண்பதும்
अह्नां	அஹ்நாம்	பகற்காலங்களையும்
उषसां	உஷஸாம்	உஷாக்காலங்களையும்
दिवः	திவ:	விண்ணுலகையும், அல்லது, இரவியையும்
प्रतरीता	ப்ரதரீதா	வளர்க்கின்ற
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதே	இனிது தேடப்படுகின்றது (மற்றும்)
सिन्धूनां प्राणा	ஸிந்தூநாம் ப்ராணா	நீரின் உயிராகிய, அல்லது, நீரால் நிறைந்த சோமரசம்
मनीषिभिः	மநீஷிபி:	தோத்திரங்களோடு
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
हार्दि आविशन्	ஹார்தி ஆவிசந்	உள்ளத்திற் புக விரும்பி
कलशान् अभि	கலசாந் அபி	கலசத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதத்	தாரையாய்ப் புகுமிடத்து ஒலியிடுகின்றது

* प्राणा, § आवीविशत्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. கவி ரிஷி.

இச்சோமரசம் பிழியப்படுகின்றது எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? துதிப்போர்களுடைய விருப்பைப் பொழிவதும், விசேடமாய்க் காண்பதும், விண்ணுலகை, அல்லது, வானிலுள்ள இரவியை வளர்ப்பதுமாம், மற்றும், பொங்கி வழிகின்ற நீருக்கு நியந்தாவுமாகிய சோமரசம், தாரைகளாற் கலசங்களை யடைய விரும்பித் தொழிற்படுகின்றது அல்லது, சோமம் கலசங்களைக் குறித்துத் தொழிற்படுகின்றது யாது செய்துகொண்டெனின்? எப்போதும் தோத்திரங்களால் இந்திரனுடைய உள்ளத்திற்புகுந்துகொண்டு, தொழிற்படுகின்றதென்க ரண்டு, எப்போதும் என்பது எஞ்சி நின்றது. அல்லது, தூரத்திருப்பினும் துதிப்போர்களாற் (துதிகளாற்) செல்கின்றது என்பதனோடு பொருந்துக. அதாவது தோத்திரங்களாற் கலசத்திற் செல்கின்றது என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7

१२ ३ २ ३१ २ ३ १ २ १२ १

560. त्रिरस्मै सप्त धेनवो *दुदुहिरे †परमे व्योमनि ।

३ २ ३ २ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २३१ २२

भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यदृतैरवर्द्धत ॥

இருக்கு 9-70-1

த்ரிரஸ்மை ஸப்த தேநவோ துதுஹிரே ஸத்யாமாஸிரம் பரமே [வ்யோமநி ।

சத்வார்யந்யா புவநாநி நிர்ணிஜே சாரூணி சக்ரே [யத்ருதைரவர்த்த ॥

அந்வயம்.

परमे व्योमनि, अस्मै:, त्रिः सप्त, धेनव:, सत्यां, आशिरं, दुदुहिरे, यत्, ऋतै:, अवर्द्धत, अन्या, चत्वारि, भुवनानि, निर्णिजे चारूणि, चक्रे ॥

பதவுரை.

परमे व्योमनि	பரமே வ்யோமநி	சிறந்த வெளியிலுள்ள
अस्मै	அஸ்மை	இச்சோமரசத்தின் பொருட்டு
त्रि सप्त	த்ரி: ஸப்த	இருபத்தொரு ,,

* दुदुहे पूर्व्ये, என்பது இருக்கு † पूर्व्ये, என்பது பாடபேதம்

धेनवः	தேநவ꞉	கோக்கள்
सत्यां	ஸத்யாம்	உண்மையாகிய
आशिरं	ஆஶிரம்	பால் முதலியவற்றை,
दुदुहिरे	துதுஹிரே	கறக்கும் பாத்திரத்தில் நிரப்புகின்றன (மற்றும் இச்சோமரசம்)
यत्	யத்	எப்போது
ऋतै	ருதை꞉	வேள்விகளால்
अवर्द्धत	அவர்த்த	வளர்கின்றதோ, அப்போது,
अन्या	அந்யா	மற்றைய
चत्वारि	சத்வாரி	நான்கு வகையாகிய
भुवनानि	புவநாநி	வசதீவரி, முதலிய நீரை,
निर्णिजे	நிர்ணிஜே	சுத்தப்படுத்துதற்பொருட்டு
चारूणि	சாரூணி	மங்கள வடிவங்களாய
चक्रे	சக்ரே	ஆக்குகின்றன,

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—9. இருக்கு—7. இரேணு ரிஷி.

வேள்வியிலிருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அல்லது, அந்த ரிக்ஷத்தில் இருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அனைப்புண்டாக்குகின்ற இருபத்தொன்று எண் கொண்ட கோக்கள், பால் முதலியவற்றை உண்மையாகக் கறக்கின்றன. அல்லது, பன்னிரண்டு மாதம், இருதுக்கள் ஐந்து, மூன்றுலகங்கள், இரவி என்னும் இந்த இருபத்தொன்று வகைகளால் எப்பசுக்களில் பால் உண்டாக்குகின்றாகளோ, அக்கோக்களே பாலைக் கறக்கின்றன என்பதாம். அன்றியும், இச்சோமரசம் மற்றைய நான்கு வகையாகிய நீரை, அதாவது வசதீவரி மூன்று, ஏகதனு ஒன்று, என்னும் நான்கு வகையாகிய நீரைப் பரிசோதித்தற் பொருட்டு, அதாவது, பாதுகாத்தற் பொருட்டு, மங்கள வடிவமாகச் செய்கின்றன எக்காலத்தில் இது வேள்விகளால் விருத்தியாயிற்றோ, அக்காலத்திற் செய்கின்றன என்பதுணர்க. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२३ १२ ३ १ २र ३ १२ ३ २
561. इन्द्राय सोम सुषुतः परिस्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह ।
२ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मा ते रसस्य मत्सत द्वयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्त्विन्दवः ॥

இருக்கு 9-85-1.

இந்த்₃ராய ஸோம ஸுஷுத: பரிஸ்ரவாபாமீவா ப₄வது
[ரக்ஷஸா ஸஹ |
மா தே ரஸஸ்ய மத்ஸத த்₃வயாவினோ த்₃ரவிணஸ்வந்த இஹ ஸந்த்விந்த₃வ: ||

அந்வயம்

हे सोम!, सुषुत., इन्द्राय, परिस्रव, रक्षसा सह, अमीवा, अप भवतु,
द्वयाविन., ते, रसस्य, मा मत्सत, इन्दव., इह, द्रविणस्वन्त., सन्तु ||

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே! நீ
सुषुत:	ஸுஷுத:	இனிய முறையிற் பிழிந்தெடுக்கப் பெறும் இரசத்தை
इन्द्राय	இந்த்₃ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	எல்லா வகையானும் ஒழுக விடுவாயாக.
रक्षसा सह	ரக்ஷஸா ஸஹ	இராக்கதர்களோடு
अमीवा	அமீவா	நோய்களும்
अप भवतु	அப ப₄வது	நீங்குக.
द्वयाविन:	த்₃வயாவின:	பொய், மெய் என்னும் இரண்டு வகைகளையுடைய பாவிகள்
ते	தே	உன்னுடைய
रसस्य	ரஸஸ்ய	இரசத்தின் பாகத்தையுண்டு
मामत्सत	மா மத்ஸத	களிப்படையாதிருப்பார்களாக.
इन्दव.	இந்த₃வ:	உன்னுடைய ரசம்
इह	இஹ	இவ்வேள்வியில்
द्रविणस्वन्त सन्तु	த்₃ரவிணஸ்வந்த: ஸந்து	என் பொருட்டுத் தனமுடையதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வேனோபார்க்கவ ரிஷி.

சோமமே! நீ, இனிது தரும் இரசத்தை இந்திரன்பொருட்டுப் பல வகையாய் வெளியாக்குவாயாக உரோகங்கள் நீங்குக இராக்கதர்கள் இரசத்தினுடைய களிப்பை யடையாதார்களாகுக (அவர்கள்) எவ்வண்ணமானவர்களெனின்? பொய், மெய் இரண்டையுமுடைய பாவிகள் என்பது பொருள் அன்றியும், உன்னுடைய இரசம் இவ்வேள்வியில் என் பொருட்டுத் தனமுடையதாகுக என்பதாம். •(८)•

மந்திரம் 9.

१२३ १ २ ३२उ ३ २३ १२३ ३ २ ३१ २र
562. असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्।
३ २उ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २र ३१२ ३ ३२
पुनानो वार*मत्येष्यव्ययं श्येनो न योनिं घृतवन्त‡मासदत् ॥

அஸாவி ஸோமோ அருஷோ வ்ருஷா ஹரீ ராஜேவ தஸ்மோ அபி
[கா அசிக்ரதத் |
புநாநோ வாரமத்யேஷ்யவ்யம் ச்யேநோ நயோநிம் க்ருதவந்
[தமாஸதத் ||

அந்வயம்

अरुषः, वृषा, हरिः, सोमः, असावि, राजा, इव, दस्मः, गा अभि, अचिक्रदत्,
पुनानः, अव्य वारं, अत्येषि, घृतवन्त, योनिं, श्येन. न, आसदत् ॥

பதவுரை.

अरुष.	அருஷ:	மிக வொளியுடையதும்
वृषा	வ்ருஷா	விருப்பைப் பொழிவதும்
हरि.	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய
सोम	ஸோம:	ஸோமரஸம்
असावि	அஸாவி	தேடப்பெற்று
राजेव दस्म.	ராஜேவ தஸ்ம:	வேந்தனைப் போலக் காணப்படுவதாய
गा अभि	கா அபி	எல்லா வகையினும் நீரைக் குறியாகக்கொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதத்	தனது இரசத்தைப் பிழியுங்கால் ஒலியிடுகின்றது (பின்னர்)
पुनान	புநாந:	பவித்திரமாகிய
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	செம்மறியாட்டின் மயிராலாய கம்பளியைக் கொண்டு
अत्येषि	அத்யேஷி	வடிகட்டப்படுகின்றது (பின்னர்)
घृतवन्तं	க்ருதவந்தம்	நீர்மயமாகிய
योनिं	யோநிம்	தனது இடத்தை,
श्येन न	ச்யேந: ந	பருந்துபோன்று
आसदत्	ஆஸதத்	அடைகின்றது

* पर्येषि, ‡ आसदम्, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்

கணடம—1　இருககு—1　பாரதுவாச வசு ரிஷி

ரோமரசம பிழியப பெறறது எவவணணமாகிய சோமரசமெனின? ஒளியுடையதும, விருபபைப பொழிவதும, பசுமை நிறததததுமாம அத தனமைய சோமரசம மனனனைபபோற காணததககதாயிருநது, நீரைக குறி யாக வைததுக கொணடு தனது இரசததை யெடுககுஙகால ஒலிககினறது. பினனா, பவிததிரமாகிய ரெமமறியாடடின கமபளியில புநிதமாகினறது சோமரசமே! நீ, கடநது ரெலகினறனை பினனா, பருநதைபபோல நீரு டைய தனது இடததை யடைகினறாய. அதாவது வசதிவரி எனனும நீரி லிருககினறாய எனபது பொருள. (9)

மநதிரம் 10.

२ ३२३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २३ २उ ३ १२
563. प्र देवमच्छा मधुमन्त इन्दवोऽसिष्यदन्त गाव आ न धेनवः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३१२ ३ १ २
बर्हिषदो *वचन वन्तः ऊधभि परिस्रुतमुस्रिया निर्णिजं धिरे ॥

𑌪𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑌵𑍋𑌽𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤 𑌗𑌾𑌵 𑌆 𑌨 𑌧𑍇𑌨𑌵𑌃 ।
𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌦𑍋 𑌵𑌚𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌊𑌧𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍁𑌸𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
[𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌿𑌜𑌂 𑌧𑌿𑌰𑍇 ॥

அஙவயம்

धेनवः, गाव , आ न, मधुमन्तः, इन्दव., देवं अच्छ, प्रासिष्यदन्त,
बर्हिषद., वचनवन्त', उस्रियाः, ऊधभि', परिस्रुत, निर्णिजं, धिरे ॥

பதவுரை.

धेनव	𑌧𑍇𑌨𑌵𑌃	பாலினைப பிரியப்படுததுகின்ற
गावः	𑌗𑌾𑌵𑌃	கோககள
आ न	𑌆 𑌨	தமது கனறுகளைககுறிததுப பாலைப பொழிகினறன போனறு,
मधुमन्तः	𑌮𑌧𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃	மதுர இரசமுடைய
इन्दव	𑌇𑌨𑍍𑌦𑌵𑌃	சோமரசம
देव अच्छ	𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌅𑌚𑍍𑌛	இநதிர தேவதையைக குறிதது
प्रासिष्यदन्त	𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤	கிரக முதலிய பாததிரஙகளிற சோகினறது

* वचनावन्त , எனபது இருககு.

बर्हिषद्.	பர்ஹிஷத:	வேள்வியிலிருக்கின்றவையும்
वचनवन्त	வசநவந்த:	சத்தமிக்க மணமுள்ளவைகளுமான
उस्त्रिया.	உஸ்ரியா:	கோக்கள்
ऊधभि	ஊதபி:	பால் நிறைந்த மடிகளால்
परिस्रुतं	பரிஸ்ருதம்	நாற்புறமும் வழிகின்ற
निर्णिज	நிர்ணிஜம்	பாலாகிய சோமரசத்தை
धिरे	திரே	இந்திரனைப் பொருட்டுத் தாங்குகின்றன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—10 வத்ஸப்ரிய ரிஷி.

களிப்பைத் தரும் இரசத்தோடுகூடிய சோமம், இந்திரனைக் குறித்துப் பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது. அதிலுள்ள — பாலை நிரம்பியிருக்கின்ற கோக்கள், கன்றுகளைக் குறித்துப் பாலைப் பொழிகின்றவைகளாய் நிற்கின்றன. அன்றியும், வேள்வியிலிருக்கின்றவைகளும், சத்தமிக்க மணமுள்ளவைகளுமான அத்தன்மைய கோக்கள் பால் தங்குகின்ற தங்கள் மடிகளால் நாற்புறமும் வழிகின்ற பாலாகிய சோமரசத்தை இந்திரனைப் பொருட்டுத் தாங்குகின்றன என்பது பொருள். (10)

மந்திரம் 11.

३२३र २र ३ १ ३ १२ ३क २ ३क२र

564. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुꣳ रिहन्ति *मध्वाभ्यञ्जते ।

१ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २

सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणꣳ हिरण्यपावाः

३ २३ १ २

§ पशुमप्सु गृणते ॥ ११ ॥

அஞ்ஜதே வ்யஞ்ஜதே ஸமஞ்ஜதே க்ரதும் ரிஹந்தி மத்வாப்யஞ்ஜதே |
ஸிந்தோருச்ச்வாஸே பதயந்தமுக்ஷணம் ஹிரண்யபாவா: பசு
[மப்ஸு க்ருணதே ||

அந்வயம்

अञ्जते, व्यञ्जते, समञ्जते, क्रतुं, रिहन्ति, मध्वा, अभ्यञ्जते, सिन्धोः,
उच्छ्वासे, पतयन्तं, उक्षणं, पशुं, हिरण्यपावा , अप्सु, गृणते ॥

* मधुनाऽभ्यञ्जते, § पशुमासु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை

अञ्जते	அஞ்ஜதே	வேட்போர்கள் சோமரசத்தை ஆவின் பால் முதலிய வற்றுடன், கலக்கின்றார்கள் (மற்றும்)
व्यञ्जते	வ்யஞ்ஜதே	பலவகையாகக, கலக்கின்றார்கள்
समञ्जते	ஸமஞ்ஜதே	நன்முறையில் கலக்கின்றார்கள்
क्रतुं	க்ரதும்	பயன்தருகின்ற சோமரசத்தைச
रिहन्ति	ரிஹந்தி	(தேவர்கள்) சுவைக்கின்றார்கள். (பின்னர்)
मध्वा	மத்வா	பசுநெய யோடு
अभ्यञ्जते	அப்யஞ்ஜதே	கலக்கின்றார்கள். (அச்சோமரசத்தையே)
सिन्धो	ஸிந்தோ:	நீருக்குப பற்றுக் கோடாகிய
उच्छ्वासे	உச்ச்வாஸே	உயர்ந்த இடத்தில்
पतयन्तं	பதயந்தம்	செல்லுகின்றதாவும்
उक्षण	உக்ஷணம்	அநுபவிக்கத்தக்கதாவும்
पशुं	பசும்	காண்பதாவும
हिरण्यपावा	ஹிரண்யபாவா:	பொன்னுறை பவித்திரஞ்செய்கின்றவர்களான (வேட்போர்கள்)
अप्सु	அப்ஸு	வசதீவரியெனனும் நீரினகண
गृणते	க்ருணதே	கைக்கொள்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—11. அத்திரி ரிஷி.

வேட்போர்கள், பசுவின பால முதலியவற்றுடன் சோமரசத்தைக் கலக்கின்றார்கள் அவவாறே, பலவகையாகக் கலக்கின்றார்கள். நனகு கலக்கின்றார்கள். இரட்டித்தல் துதியின பொருட்டாதலின மிகைபடக் கூறலென்னுந் தோடமாகா அங்ஙனமே, பயனைத் தருஞ் சோமரசத்தை, தேவர்கள் சுவைக்கின்றார்கள். மீண்டும் நெய்யுடன் கலக்கின்றார்கள் இரசத்திற்குப் பற்றுக் கோடாகிய உயர்ந்த இடத்தில் போகப்படுவதாகவும், பார்க்கின்றதாகவும், பொன்னுறை பவித்திரஞ் செய்கின்றவர்களான வேட்போர்கள் அச் சோமத்தையே ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் எனபதாம். (11)

மந்திரம் 12.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १२
565. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
१ २ ३२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२र ३ १ २र
अतप्ततनूर्न तदामो अश्नुते शृतास इद्वहन्तः * सं तदाशत ॥

இருக்கு 9-83-1

வவித்ரம் தெ விததம் ப்ரஹ்மணஸ்பதெ ப்ரபுர்காத்ராணி [பர்யெஷி விஶ்வதஃ ।
அதப்ததநூர்ந தஆமொ அஶ்நுதெ ஶ்ருதாஸ இத்வஹந்தஃ ஸம் [தஆஶத ॥

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पते ! पवित्र, ते, वितत, प्रभु , गात्राणि, पर्येषि, विश्वतः, अतप्ततनू , आम , नाश्नुते, शृतास इत् , वहन्त , तत् , समाशत ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते !	ஹெ ப்ரஹ்மணஸ்பதெ !	மந்திரங்கட்கிறைவனாகிய சோமமே !
पवित्रम्	பவித்ரம்	புனிதமாகிய
ते	தெ	உன்னுடைய அங்கம்
विततं	விததம்	யாண்டும் பரவியது
प्रभु	ப்ரபுஃ	ஆற்றலுடைய நீ
गात्राणि	காத்ராணி	அருந்துவோர்களின் அங்கத்தை
पर्येषि	பர்யெஷி	அடைகின்றாய்
विश्वतः	விஶ்வதஃ	எல்லா வகையானும்
अतप्ततनू	அதப்ததநூஃ	விரத முதலியவைகளால் வாட்டமற்றதாய
आम	ஆமஃ	பக்குவமற்ற அங்கத்தை (உனது அவயவம்)
नाश्नुते	நாஶ்நுதெ	வியாபிப்பதில்லை
शृतास इत्	ஶ்ருதாஸ இத்	பக்குவமாகியே
वहन्तः	வஹந்தஃ	வேள்வியைத் தாங்குவதாய்
तत्	தத்	பவித்திரமாகிய அப்பாத்திரத்தில்
समाशत	ஸமாஶத	நிறைகின்றது.

* तत्समाशत, என்பது இருக்கு.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—12. பவித்திர ரிஷி.

மந்திரங்கட்கிணை — — சோமமே! உன்னுடைய அழகிய அங்கம், யாண்டும் நிறைந்திருக்கிறது. இனிது உண்டாகப்பெற்ற அதனை நீ அருந்துவோருடைய அங்கங்களை யடைகின்றாய் எல்லா வகையானும் பவித்திரமாகியதும், விரத முதலியவைகளால் லேசிக்கப்படாததுமாகியதை உன்னுடைய அங்கம் பரிபக்குவமில்லாததாதலின் வியாபிக்கின்றதில்லை பரிபக்குவமாகியே வேள்வியைத் தாங்குகின்றது மற்றும், பவித்திரமென்னும் பாத்திரத்திலும் நிறைகின்றது. (12)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்,

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—10.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

இந்திரன் - தேவதை. உஷ்ணிக் - சந்தம். ரிஷபம் - சுரம்.

மந்திரம் 1.

२ ३१ ३ ३ २ ३१ २२ ३ १२
566. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः ।
३२ ३ २३ १ २ ३ १ २
*श्रुष्टे जातास इन्दवः स्वर्विदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9 58 1.

இந்த்3ரமச்ச2 ஸுதா இமே வ்ருஷணம் யந்து ஹரய꞉ ।
ஶ்ருஷ்டே ஜாதாஸ இந்த3வ꞉ ஸ்வர்வித3꞉ ॥

அந்வயம்.

श्रुष्टे, जातास., इन्दव., स्वर्विदः, हरयः, सुता , इमे, वृषणं इन्द्रं, अच्छ यन्तु ॥

* श्रुष्टी जातास, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

धृष्टे	த்ருஷ்டெ	விரைவில
जातासः	ஜாதாஸ:	தேடப்பெற்றதும
इन्दवः	இந்தவ:	பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றதும
स्वर्विद.	ஸ்வர்விதஃ	எல்லாமுணர்ந்ததும
हरय	ஹரய:	பசுமை நிறமுடையதும,
सुता	ஸுதா:	பிழியப்பட்டதுமாகிய
इमे	இமெ	இச் சோமரசம
वृषणं इन्द्रं	வ்ருஷணம் இந்த்ரம்	விருப்பியதைப் பொழிகின்ற இந்திரனை
अच्छ यन्तु	அச்ச யந்து	இனிதடைகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருக்கு—1. அக்கினிசசாக்ஷுஷ ரிஷி.

துரிதமாய்த் தேடப்பட்டதும, பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றதும், எல்லா முணர்ந்ததும, பசுமை நிறமுடையதும, பிழியப்பட்டதுமான இச் சோமரசம, வேண்டியவைகளைப் பெய்கின்ற இந்திரனை இனிதடைகுக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
567. प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परिस्रव ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
द्युमन्तꣳ शुष्ममाभर स्वर्विदम् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-106-4.

ப்ர தந்வா ஸோம ஜாக்ருவிரிந்த்ராயெந்தோ பரிஸ்ரவ ।
த்யுமந்தம் ஶுஷ்மமாபர ஸ்வர்விதம் ॥

அந்வயம.

हे सोम!, जागृविः, प्रधन्व, इन्दो!, इन्द्राय, परिस्रव, द्युमन्तं, स्वर्विदं, शुष्मं, आभर ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
जागृविः	ஜாக்ருவி:	நனவோடிருக்கின்ற நீ
प्रधन्व	ப்ரதந்வ	பாத்திரத்தையடைவாயாக,

इन्दो !	இந்தோ !	சோமமே ! நீ
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	பாத்திரத்தில் நாற்புறமும் வழி வாயாக (மற்றும்)
द्युमन्त	த்யுமந்தம்	பிரகாசிக்கின்றதும்
स्वर्विदं	ஸ்வர்விதம்	சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பதும்
शुष्मं	சுஷ்மம்	பகைவரைக் காய்வதுமாகிய ஆற்றலையும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2. சட்சுமானவ ரிஷி

சோமரசமே! நனவுடனிருக்குஞ் சீலமுடைய நீ (கலசத்தில்) நிரம்பு வாயாக. சோமமே! நீ இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரங்களில் நாற்புறமும் வழிவாயாக. அன்றியும், விளங்குவதும், சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பதும், சத்ருக்களைக் காய்த்தக்கதுமாகிய ஆற்றலைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
568. सखाय आ निषीदत पुनानाय प्रगायत ।
२ ३ २ ३ १ २र ३ २
शिशुं न यज्ञैः परिभूषत श्रिये ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-104-1.

ஸகாய ஆ நிஷீதத புநாநாய ப்ரகாயத |
ஶிஶும் ந யஜ்ஞை: பரிபூஷத ஶ்ரியே ||

அந்வயம்.

हे सखायः!, आ निषीदत, पुनानाय, प्रगायत, शिशुं न, श्रिये, यज्ञैः, परिभूषत ॥

பதவுரை.

हे सखाय. !	ஹே ஸகாய: !	நண்பர்களான துதிப்போர்களே! நீவிர்
आ निषीदत	ஆ நிஷீதத	துதிப்பதற்கு உட்காருவீர்களாக.
पुनानाय	புநாநாய	பவித்திரம் பண்ணப்படுகிற சோமரசத்தின் பொருட்டு
प्रगायत	ப்ரகாயத	இனிய சாமகானஞ் செய்வீர்களாக.

शिशुं न	ஶிஶும் ந	குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல (இசசோமந்தை)
श्रिये	ஶ்ரியெ	அழகின் பொருட்டு
यज्ञैः	யஜ்ஞை:	வேள்வி செய்தற்குரிய அவி களால்
परि भूषत	பரி பூஷத	அலங்கரிப்பீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3 பாவதா, நாரதா ரிஷிகள்.

நண்பர்களான துதிப்போர்களே! வேட்போர்களே! நீவிர், தோத்திரஞ் செய்தற் பொருட்டு உட்காருவீர்களாக. பின்னர், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக. அதை யேதஞ்மின் என்பதாம். பின்னர், பிழியப்பெற்ற சோமரசத்தை, அழகின் பொருட்டுப் பலவகையாய் அலங் கரிப்பீர்களாக. அதிலுவமை—பிதா குழந்தையை அணிகளால் அலங் கரிப்பது போலென்றனர். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २

569. तं वः सखायो मदाय पुनानमभिगायत ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

शिशुं न *हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-105-1.

தம் வ: ஸகாயொ மதாய புநாநமபிகாயத ।

ஶிஶும் ந ஹவ்யை: ஸ்வதயந்த கூர்த்திபி: ॥

அந்வயம்

हे सखाय !, व., मदाय, पुनानं, त, अभिगायत, शिशु न, हव्यै., गूर्तिभिः, स्वदयन्त ॥

பதவுரை

हे सखाय !	ஹெ ஸகாய: !	நண்பர்களான வேட்போர்களே !
व	வ:	நீவிர்
मदाय	மதாய	தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டுத்
पुनानं	புநாநம்	தேடப்பெற்ற
तं	தம்	அச்சோமரசத்தைத்

* यज्ञैः, என்பது

अभिगायत	அபிகாயத	துதிப்பீர்களாக (மற்றும்)
शिशुं न	ஶிஶும் ந	பால் முதலியவைகளாலும், அணிகளாலும், குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல
हव्यै	ஹவ்யை:	அவி (தேவவுணவு) களாலும்
गूर्तिभि.	கூர்திபி:	தோத்திரங்களாலும்
स्वदयन्त	ஸ்வதயந்த	அலங்கரிப்பீர்களாக (இன்சுவையையுண்டாக்குவீர்களாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—4. பருவதா, நாரா, ரிஷிகள்.

நண்பர்களான வேட்போர்களே! நீவிர், தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டுப் பவித்திரமாக்கிய அச்சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக மற்றும், பால் முதலியவைகளாலும், அணி முதலியவைகளாலும் குழந்தையை அலங்கரிக்குமாறு, அவிகளோடு கூடின தோத்திரங்களால் அச் சோமரசத்தை அலங்கரிப்பீர்களாக அதாவது இன்சுவையுடையதாகச் செய்வீர்களாக என்பதாம் (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २३ १ २
570. *प्राणा शिशुर्महीनाꣳ हिन्वन्नृतस्य दीधितिम् ।
२ ३ १ २ ३ १ २३ १२ ३ २
विश्वा परि प्रियाभुव दधद्विता ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-109-1.

ப்ராணா ஶிஶுர்மஹீநாம் ஹிந்வந்ந்ருதஸ்ய தீதிதிம் ।
விஶ்வா பரிப்ரியா புவ தத்விதா ॥

அந்வயம்.

प्राणा, महीना, (अपां,) शिशुः, ऋतस्य, दीधितिं, हिन्वन्, विश्वा, प्रिया, परिभुवत्, द्विता ॥

பதவுரை.

प्राणा	ப்ராணா	வேள்வி செய் (விக்) கின்றதும்
महीना	மஹீநாம்	பூசிக்கத்தக்கதும்
(अपां)	(அபாம்)	(நீரினுடைய)

* ऋाणा, என்பது ...

शिशुः	ஶிஶு:	குழந்தை போன்றதுமாகிய சோமரசம்
दीधिति	தீதிதிம்	விளங்குகின்ற தனது இரசத்தை
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியின் சம்பந்தமாய்ச்
हिन्वन्	ஹிந்வந்	செலுத்தி
विश्वा प्रिया	விஶ்வா ப்ரியா	அன்புள்ள எல்லா அவிகளையும்
परिभुवत्	பரிபுவத்	நிறையச் செய்கின்றது (மற்றும்)
द्विता	த்விதா	வானுலக மண்ணுலகிரண்டினிடத்து மிருக்கின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 திரிதி ரிஷி.

வேள்வி செய்கின்றதும், மகத்தாகியதும், அல்லது, பூசிக்கத்தக்கதும் தண்ணீரினுடைய குழந்தை யெனப்படுவதுமாகிய சோமரசம், வேள்வியின் சம்பந்தமாய் விளங்குகின்ற, அல்லது, பிரகாசிக்கின்ற தனது இரசத்தைத் தொழிற்படுத்தி, பிரியமுள்ள அவிகளனைத்தையுஞ் சூழ்ந்து நிறையச் செய்கின்றது அன்றியும், இருவகையாயுள்ளது அதாவது வானுலகு மண்ணுலகிரண்டினு மிருக்கின்றது என்பதாம் சோமக் கொடி வளருங்கால் பச்சை நிறமுடையதாகவும், முதிர்ந்தவுடன் மஞ்சள் நிறமுடையதாகவும் இருக்கும் என்பதுங்காண்க. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३१२ ३२ ३ १२३१२

571. पवस्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा ।

२ ३२३ १२

आ कलशं मधुमान्त्सोम नः सदः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-106-7.

பவஸ்வ தேவவீதய இந்தோ தாராபிரோஜஸா ।

ஆ கலஶம் மதுமாந்த்ஸோம ந: ஸத: ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, देववीतये, ओजसा, धाराभिः, पवस्व, सोम!, मधुमान्, नः,
कलश आसद. ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே! நீ
देववीतये	தேவவீதயே	தேவர்களருந்துதற் பொருட்டு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு
धाराभि	தாராபி:	தனது தாரைகளால்
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிரம்பு வாயாக
सोम!	ஸோம!	(மற்றும்) சோமரசமே!
मधुमान्	மதுமாந்	மதுர இரசத்தோடு கூடிய நீ
न.	ந:	எங்களுடைய
कलश आसद	கலஶம் ஆஸத:	துரோண கலசத்திலிருப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6 மநு ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவர்களருந்துதற் பொருட்டு ஆற்றலோடு தனது தாரைகளால் நிரம்புவாயாக. சோமரசமே! களிப்பைத்தருகின்ற இரசத்தோடு கூடிய நீ, எங்களுடைய துரோண கலசத்தில் அமர்ந்திருப்பாயாக.

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३२उ ३ २३ १ २

572. सोमः पुनान ऊर्मिणा[*]व्यं वारं वि धावति ।

१२ ३ १ २र ३ १२

अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-106-10.

ஸோம: புநாந ஊர்மிணாவ்யம் வாரம் வி தாவதி ।

அக்ரே வாச: பவமாந: கநிக்ரதத் ॥

அந்வயம்

पवमानः, वाचः अग्रे, कनिक्रदत्, पुनानः, सोमः, ऊर्मिणा, अव्य वारं विधावति ॥

பதவுரை.

पवमानः,	பவமாந:	பவித்திரமாகிய
वाच अग्रे	வாச: அக்ரே	தோத்திரத்திற்கு முன்னர்
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டு

* अव्यो वारम्, என்பது இருக்கு

पुनान	புநாநः	பிழியப்பெற்ற
सोम·	ஸோமः	சோமரசம்,
ऊर्मिणा	ஊர்மிணா	தனது தாரையால்
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	மயிர்க் கம்பளியைப்
विधावति	விதாவதி	பலவகையாகக் கடந்து செல்கின்றது

சாயணபாஷ்யம்

கண்டம்—10. இருக்கு—7 அக்கினி ரிஷி

பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசம், தனது தாரையால் செம்மறி யாட்டின் மயிராலாய கம்பளியினின்று பலவகையாகச் செல்கின்றது எவ் வண்ணமாகிய தெனின் ? பவித்திரமாகிய தோத்திரத்தின் முனையில் மீண்டும் மீண்டு மொலித்துக் கொண்டு நனகு செல்கின்ற தன்மையதாம். (7)

மந்திரம் 8

१ २ ३ १२ ३ २३ १ २३ १२
573. प्र पुनानाय वेधसे सोमाय *वच उच्यते ।
३ १ २२ ३ १ २ ३ १२
भृतिं न भरा मतिभिर्जुजोषते ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-93-1.

ப்ர புநாநாய வேதஸே ஸோமாய வச உச்யதே ।
ப்ருதிம் ந பரா மதிபிர்ஜுஜோஷதே ॥

அந்வயம்.

पुनानाय, वेधसे, सोमाय, वच., प्रोच्यते, मतिभिः, जुजोषते, भृतिं न, प्रभर ॥

பதவுரை.

पुनानाय	புநாநாய	(இது துதிப்போன் தன் பொருட்டுச் சொல்லிக்கொள்வது) பவித்திரமாகிய கம்பளியால் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
वेधसे	வேதஸே	கருமத்தை நனகு தாங்குவது மாகிய
सोमाय	ஸோமாய	சோமரசத்தின் பொருட்டுத்
वच	வசः	தோத்திரத்தைச்
प्रोच्यते	ப்ரோச்யதே	சொல்வாயாக மற்றும்,

* वच उद्यतम्, என்பது இருக்கு.

मतिभिः	மதிபி:	ஸ்தோத்திரங்களால்
जुजोषते	ஜுஜோஷதே	களிப்படைவதின் பொருட்டு
भूतिं न	பூதிம் ந	அடிமைக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பது போன்று.
प्रभर	ப்ரபர	மிகுந்த துதிகளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8 துவிதோ, என்னும் ரிஷி.

இவ்விருடி, தன் தானமாவைக் குறித்துச் சொல்கின்றார்.-பவித்திரத்தால் (கம்பளியால்) நற்சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், கருமத்தைச் சிறப்புடன் ஏற்றுக் கொள்வதுமாகிய சோமரசத்தின் பொருட்டு, உன்னால் ஸ்தோத்திரஞ் சொல்லற்பாலதாம், அன்றியும், ஸ்தோத்திரங்களாற் பிரியமடைவதின் பொருட்டு மிக நன்கு துதிப்பாயாக. அதிலுவமை,—அடிமையின் பொருட்டுத் திரவிய மளிப்பது போன்றிறனல், (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३१ २

574. गोमन्न इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष *धनिव ।

१ २ ३ २ ३२ ३ १ २

†शुचिं च वर्णमधि ‡गोषु धारय ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

கோமந்ந இந்தோ அஶ்வவத்ஸுத: ஸுதக்ஷ தநிவ |
ஶுசிம் ச வர்ணமதி கோஷு தாரய ||

அந்வயம்.

हे सुदक्ष !, इन्दो !, सुतः, गोमत्, अश्ववत्, नः, धनिव, शुचिं, वर्णं, गोषु, अधिधारय ॥

பதவுரை.

हे सुदक्ष !	ஹே ஸுதக்ஷ !	பேராற்றலுடைய
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே !
सुत	ஸுத:	நன்கு பிழியப்பட்ட நீ
गोमत्	கோமத்	கோக்களுடைமை

धन्व, † शुचितं, ‡ , என்பன இருக்கு

अश्ववत्	அஶ்வவத்	குதிரைகளோடும்
नः	நஃ	எங்கட்குத்
धनित्र	தநித்ர	தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. (பின்னர்)
शुचिं	ஶுசிம்	பவித்திரமான, அல்லது, விளங்கப்பட்ட
वर्ण	வர்ணம்	நிறத்தையும் இரசத்தையும்
गोषु	கோஷு	ஆவின் பாலில்
अधि धारय	அதி தாரய	உனக்கு நான் அடைவிப்பேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. பருவதர், நாரதர் ரிஷிகள்.

பேராற்றலுள்ள சோமரசமே! இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, வேள்விக்குச் சாதனமாகிய கோக்களோடு திரவியத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக குதிரையையுங் கொடுப்பாயாக பின்னர், யான் பவித்திரமானதும், விளங்கப்படுவதுமாகிய உனது இரசத்தையும் நிறத்தையும் ஆவின் பால் முதலியவற்றில் நீ பெற்றுக் கொள்ளும்படி செய்வேன் என்பதாம் (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २र
575. अस्मभ्यं त्वा वाणी रनूपत ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥ १० ॥

இருக்கு—9-101-4.

அஸ்மப்யம் த்வா வஸுவிதமபி வாணீ ரநூஷத |
கோபிஷ்டே வர்ணமபி வாஸயாமஸி ||

அந்வயம்.

हे सोम!, वसुविद, त्वा, अस्मभ्य, वाणी, अभ्यनूपत, ते वर्ण, गोभिः,
अभि वासयामसि ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
वसुविद	வஸுவிதம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்ற
त्वा	த்வாம்	நின்னையே
अस्मभ्य	அஸ்மப்யம்	எங்கட்குத் தன முதலியவைகளைக் கொடுத்தற் பொருட்டு

वाणी:	வாணீ:	எமது வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	துதிக்கின்றன (மற்றும், யாங்கள்)
ते वर्णं	தே வர்ணம்	உனது இரசத்தை
गोभिः	கோ³பி⁴:	ஆவின் பால் முதலியவைகளால்
अभिवासयामसि	அபி⁴வாஸயாமஸி	நாற்புறத்தும் மறைக்கின்றோம்.

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10. பருவதா, நாரதா ரிஷிகள்.

சோமமே! எங்கட்குத் தனமுதலியவைகளைக் கொடுத்தற் பொருட்டு எங்களுடைய வாக்குகள் கொடையாளியாகிய உன்னை இனிது துதிக்கின்றன. உனனுடைய இரசத்தை, கோக்களின் பால் (...) யாம் முழுதும் மறைக்கின்றோம் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

576. पवते हर्यतो हरिरति ह्वरांसि रंह्या ।
* अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः ॥ ११ ॥

இருக்கு—9-106-4.

பவதே ஹர்யதோ ஹரிரதி ஹ்வராம்ஸி ரம்ஹ்யா ।
அப்⁴யர்ஷ ஸ்தோத்ருப்⁴யோ வீரவத்³யஶ: ॥

அந்வயம்.

हर्यतः, हरिः, रंह्या, ह्वरांसि, अतिपवते, वीरवत्, यशः, स्तोतृभ्यः, अभ्यर्ष॥

பதவுரை.

हर्यतः	ஹர்யத:	விரும்புதற்குரியதும்
हरिः	ஹரி:	பச்சை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
रंह्या	ரம்ஹ்யா	மிகுந்த வேகத்தால்
ह्वरांसि	ஹ்வராம்ஸி	(கபிடுய) வளைந்த கம்பளியிற் சென்று
अतिपवते	அதிபவதே	புநிதமாக்கப்படுகின்றது (பிரத்தியட்சம்) சோமமே! நீ
वीरवत्	வீரவத்	புத்திரரோடு

* अभ्यर्षत, என்பது இருக்கு

यश	யஶ:	கீர்த்தியையும்
स्तोतृभ्य	ஸ்தோத்ருப்ய:	துதிப்பவர்கட்குக்
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—11. அக்கினிசசாட்சுக்ஷ ரிஷி

வேட்கத்தக்க பசுமை நிறமுடையச் அச சோமரசம, வளைவுபட்ட பவித்திரமாகிய கம்பளியில மிக வேகமாய் சென்று வெளியேறிச செலகின்றது. இனிப, பிரத்தியட்சமாகிய துதி சோமரசமே! நீ, துதிப்போர்கட்கு புத்திரரோடு கீர்த்தியையும் கொடுப்பாயாக என்பதாம. (11)

மந்திரம் 12.

२३ १२ ३ ⁷३ १२ ३१२
577. परि कोशं मधुश्चुतꣳ सोमः पुनानो अर्षति ।
३२र ३१२ ३१२
अभि वाणीर्ऋषीणाꣳ * ॥ १२॥

இருக்கு—9-103-3

பரி கோஶம் மது⁴ஶ்சுதம் ஸோம: புநாநோ அர்ஷதி ।
அபி⁴ வாணீர்ருஷீணாம் ஸப்த நூஷத ॥

அந்வயம்

पुनानः, सोमः, मधुश्चुतं, कोश परि अर्षति, ऋषीणा, सप्त वाणी., अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

पुनानः	புநாந:	பவித்திரம பண்ணப்பெற்ற
सोम	ஸோம:	சோமம
मधुश्चुतं	மது⁴ஶ்சுதம்	இன்சுவை மலிந்த தன்று இரத்தத்தை
कोशं परि अर्षति	கோஶம் பரி அர்ஷதி	கலசத்திற சோபபிக்கின்றது.
ऋषीणां	ருஷீணாம்	இருடிகளின
सप्त वाणी	ஸப்த வாணீ:	ஏழிசைகொண்ட வாக்குகள
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	(இச்சோமத்தை) துதிக்கின்றன.

* सप्तनूषत्, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10   இருக்கு—12   துவித ரிஷி

பவித்திரமாகிய அந்த சோமரசம், மதுர ரசம் மலிந்த தனது இரசத்தைத் துரோண கலசத்திற் சேர்ப்பிக்கின்றது. இருடிகளினுடைய எழிசையுண்ட வாக்குகள் அச்சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றன. (12)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை, சந்தம். 1, 4, 6, கருப யவமத்யா காயத்திரி. 7, 8, பிரகாதம். சுரம், 1, 4, 6, ரிஷபம். 5, ஷட்சம், 7, 8, மத்திய.

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२
578. पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः ।
१ २ ३ १२ ३ ३१
महि द्युक्षतमो मदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-108-1.

பவஸ்வ மதுமத்தம இந்த்ராய ஸோம க்ரதுவித்தமோ மத: |
மஹி த்யுக்ஷதமோ மத: ||

அந்வயம்

हे सोम !, मधुमत्तमः, क्रतुवित्तमः, महि, द्युक्षतमः, मदः, इन्द्राय, मदः, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
मधुमत्तम.	மது⁴மத்தம:	மிக மதுரத்தன்மையுடையதும்
क्रतुवित्तमः	க்ரதுவித்தம:	கருமத்தை, அல்லது, நுண்ணறிவைக்கொடுப்பதும்
महि	மஹி	ஆராதிக்கத்தக்குரியதும்
द्युक्षतम.	த்³யுக்ஷதம:	மிகப் பிரகாசிப்பதும்
मदः	மத³:	களிப்பைத் தருவதுமாகிய நீ
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டுக்
मद.	மத³:	களிப்பைக் கொடுப்பதாய்
पवस्व	பவஸ்வ	நிரம்புவயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1 கௌரவீதி ரிஷி.

சோமரசமே! மிகச் சிறந்த மதுரத் தன்மையோடு கூடிய நீ, இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுப்பதாகி நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய மதுரத் தன்மையெனின்? மிகுந்த கருமத்தையுடையதும், அல்லது, மிக்க நுண்ணறிவை யடைவிப்பதும், மகத்தானதும், அல்லது, ஆராதிக்கத்தக்குரியதும், மிகப்பிரகாசிப்பதும், மிகுந்த களிப்புடையதுமாம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २ ३ २ ३२उ ३ १२ ३ २ २ ३ ३ २
579. अभिद्युम्नं बृहद्यश इषस्पते दीदिहि देव *देवयुम् ।
१ २र ३ १ २
वि कोशं मध्यमं युव ॥ २ ॥

இருக்கு—9-108-9.

அபி⁴த்³யும்நம் ப்³ருஹத்³யஶ இஷஸ்பதே தீ³தி³ஹி தே³வ தே³வயும் ।
வி கோஶம் மத்⁴யமம் யுவ ॥

அந்வயம்.

इषस्पते देव!, देवयुं द्युम्न, बृहत्, यशः, अभि दीदिहि, मध्यमं, कोश, वियुव ॥

---

* देवयु, என்பது இருக்கு.

பதவுரை

हे इषस्पते !	ஹே இஷஸ்பதே !	அன்னத்திற் கிறைவ !
देव !	தேவ !	ஏற்றுதற்குரிய சோமமே !
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களடைதற்குரிய உன்னை யான் துதிக்கின்றேன் (நீ எனக்கு)
द्युम्न	த்யும்னம்	விளங்குவதும்
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்ததுமாகிய
यश	யச:	அன்னத்தை
अभिदीदिहि	அபிதீதிஹி	ஒருமுகமாய்க் கொடுப்பாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	வானிலுள்ள
कोश	கோசம்	மேகத்தை
वियुव	வியுவ	மழையின் பொருட்டுச் சின்ன பின்ன மாக்குவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—2 ஊர்த்துவசத்மா ரிஷி.

அன்னத்திற்கிறைவ ! துதித்தற்குரிய சோமரசமே ! தேவர்களால் விரும்பப்படு முன்னை நாங்கள் துதிக்கின்றோம். ஈண்டுத் துதிக்கின்றோம் என்பது எஞ்சி நின்றது. மிக விளங்குவதும், பெரிதும், மிகுந்தது மாகிய அன்னத்தை, ஒரு முகப்பட்டு எங்கட்கு நீ இனிது கொடுப்பாயாக. மற்றும், அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள மேகத்தை மழையின் பொருட்டுச் செலுத்து வாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २र ३ १२ ३ १ २

580. आसोता परिषिञ्चताश्वं न स्तोममप्तुरं रजस्तुरम् ।

३ १२३ १२

† वनप्रक्षमुदप्रुतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-108-7.

† वनॠक्षम्, என்பது இருக்கு வன क्रक्षम्, என்பர் சிலர்

ஆஸோதா பரிஷிஞ்சதாஶ்வம் ந ஸ்தோமமப்துரம் ரஜஸ்துரம் |
வநப்ரக்ஷமுதப்ருதம் ||

அந்வயம

(हे ऋत्विजः !,) अश्वं न, स्तोम, अप्तुरं, रजस्तुरं, वनप्रक्ष, उदप्रुत, आसोत, परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேடபோர்களா ! நீவிர்)
अश्वं न	அஶ்வம் ந	குதிரை போல வேகமுள்ளதும்
स्तोम	ஸ்தோமம்	துதிக்கத்தக்குரியதும்
अप्तुर	அப்துரம்	வானிலுள்ள நீரைச் செலுத்துவதும்
रजस्तुर	ரஜஸ்துரம்	பிரகாசத்தை நீயமவதும்
वनप्रक्ष	வநப்ரக்ஷம்	தண்ணீருடன் கலக்கப் பெற்றதும், அல்லது, பாத்திரத்திற் பரந்துள்ளதும்
उदप्रुत	உதப்ருதம்	நீரின் மேல் செல்கின்றதுமாகிய சோமரசத்தைப்
आसोत	ஆஸோத	பிழிந்தெடுப்பீர்களாக. (மற்றும்)
परिषिञ्चत	பரிஷிஞ்சத	நாற்புறத்தும், வசதிரி எனனும் நீரைத் தெளிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. ருஜிசுவா ரிஷி.

வேடபோர்களா! நீவிர், சோமத்தைப் பிழிவீர்களாக. அன்றியும், வசதிவரி எனனும் நீரைத் தெளிப்பீர்களாக. எத்தன்மைய சோமமெனின்? குதிரை போன்று விரைவுள்ளதும், துதிக்கத்தகுரியதும், அந்தரிக்ஷத்தி லுள்ள நீரைச்செலுத்துவதும், அல்லது, பிரகாசத்தைத் தொழிற்படுத்துவதும், நீரோடு சேர்ந்துள்ளதும், அல்லது, மரப் பாத்திரத்திற் செல்வதும், நீரிற் செல்வதுமாம், இத்தன்மைய சோமரசத்தைப் பிழிவீர்களாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க.

(3)

மந்திரம் 4.

३२३ १ २३ १२ ३१२ ३१ ३
581. एतमु त्यं मदच्युतꣳ सहस्रधारं वृषभं *दिवो दुहम् ।
२ ३ १२३ १ २
विश्वा वसूनि बिभ्रतम् ॥ ४ ॥

9-108-11.

ஏதமு த்யம் மதச்யுதம் ஸஹஸ்ரதாரம் வ்ருஷபம் திவோ துஹம் |
விச்வா வஸூநி பிப்ரதம் ||

அந்வயம்.

दिवः, मदच्युतं, सहस्रधारं, वृषभं, विश्वावसूनि, बिभ्रतं, एतं त्यमु, दुहं ॥

பதவுரை.

दिवः	திவः	தேவர்களை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள்,
मदच्युतं	மதச்யுதம்	களிப்பைச் செலுத்துவதும்
सहस्रधारं	ஸஹஸ்ரதாரம்	ஆயிரக்கணக்கான தாரைகளையுடையதும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	மனவிருப்பை நிறையச் செய்வதும்
विश्वावसूनि	விச்வாவஸூநி	தனங்களனைத்தையுந்
बिभ्रत	பிப்ரதம்	தாங்குவதுவமாகிய
एत त्यमु	ஏதம் த்யமு	இச்சோமரசத்தையே
दुह	துஹம்	கறக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4. கிருதயசா ரிஷி

தேவர்களை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள் இச்சோமத்தைக் கறக்கின்றார்கள். அவ்வாறே "வேட்போர்கள் கறக்கின்றார்கள்" என்ப பிராமணம் என்னும் மறையின் பாகமுங் கூறுகின்றது. எத்தன்மைய சோமமெனின்? களிப்பைச் செலுத்துவதும், எண்ணிலாத தாரைகளையுடையதும், மனவிருப்பைப் பெய்வதும், எல்லாத் தனங்களையுந் தாங்குகின்றதுமாம் என்பதாம். (4)

¹ दिवो दुहं, என்றும் பாடம்

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२
582. स सुन्वे यो वसूनां यो रायामानेता य इडानाम्।
२ ३ १ २ १ २
सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-108-13.

ஸ ஸுந்வே யோவஸூநாம் யோராயாமாநேதா ய இடாநாம் |
ஸோமோ ய꞉ ஸுக்ஷிதீநாம் ||

அந்வயம்.

य. सोमः, वसूनां, य , राया, य', इडाना, य., सुक्षितीना, आनेता, सः, सुन्वे ॥

பதவுரை.

य सोमः	ய꞉ ஸோம꞉	யாதொரு சோமம்
वसूनां	வஸூநாம்	தனங்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய꞉	யாதொரு சோமம்
रायां	ராயாம்	பால் முதலிய கொடுக்கும் கோக்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய꞉	யாதொரு சோமம்
इडानां	இடாநாம்	பூமிகளையும் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய꞉	யாதொரு சோமம்
सुक्षितीनां	ஸுக்ஷிதீநாம்	சிறந்த மனிதர்களை
आनेता	ஆநேதா	கொண்டுவருகின்றதோ,
सः	ஸ꞉	அச் சோமம்
सुन्वे	ஸுந்வே	வேட்போர்களால் பிழியப்பட்டது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5. ருணவ ரிஷி

யாதொரு சோமம், தனங்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம், பால் தரும் கோக்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம் நல்ல மனிதர்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, அச் சோமம் வேட்போர்களால் பிழியப்பட்டது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
583. * त्वᳫं ह्या ३ ङ्ग दैव्यं पवमान जनिमानि द्युमत्तमः ।
३ १२ ३१२
अमृतत्वाय § घोषयन् ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-108-5.

த்வம் ஹ்யங்க தைவ்யம் பவமாந ஜநிமாநி த்யுமத்தம: |
அம்ருதத்வாய கோஷயந் ||

அந்வயம்.

हे पवमान!, द्युमत्तमः, त्व हि, दैव्यं जनिमानि, अमृतत्वाय, अङ्ग, घोषयन् ॥

பதவுரை.

हे पवमान!	ஹே பவமாந!	சோமமே!
द्युमत्तमः	த்யுமத்தம:	மிக்கொளியை யுடைய
त्वं हि	த்வம் ஹி	நீயே
दैव्य जनिमानि	தைவ்யம் ஜநிமாநி	தேவப் பிறப்பை (தேவர்களை) உணர்கின்றாய்
अमृतत्वाय	அம்ருதத்வாய	இறவாத தன்மையை யடைய
अङ्ग	அங்க	வேகமாய
घोपयन्	கோஷயந்	வேட்போர்களால் சத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. சததி ரிஷி.

பவித்திரமாகிய சோமரசமே! மிப்பாகிய ஒளியுடைய நீயே, தேவர்களுடைய பிறப்பை யுணர்கின்றாய் அதாவது தேவர்களை யுணர்கின்றாய் என்பது பொருள். அவர்களைக் குறியாகக்கொண்டு அவர்களுடைய சாகாத்தன்மைக்கு வேகமாய வேட்போர்களால் சத்தத்தை (ஒலியாகிய துதியை) உண்டாக்குகின்றாய் என்பதாம். (6)

* त्वह्य, गा दैव्या, § घोषय என்பன இருக்கு. घोप என்பது சாமம்.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २ ३ १२ ३१ २
584. एष स्य धारया सुतोऽ*व्या वारेभिः पवते मदिन्तमः ।
१२ १ २ ३ १ २
क्रीडन्नूर्मिरपामिव ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-109-5.

ஏஷ ஸ்ய தாரயா ஸுதோऽவ்யா வாரேபி: பவதே மதிந்தம: |
க்ரீடந்நூர்மிரபாமிவ ||

அந்வயம்.

मदिन्तमः, अपां, ऊर्मिः, इव, क्रीडन्, स्यः, एषः सुतः, अव्याः, वारेभिः, धारया, पवते ॥

பதவுரை.

मदिन्तमः	மதிந்தம:	பெருங் களிப்பைக் கொடுக்கின்ற
अपां ऊर्मि. इव	அபாம் ஊர்மி: இவ	பிரவாகமாகிய நீரின் அலை போன்று
क्रीडन्	க்ரீடந்	விளையாடிக்கொண்டு
स्य	ஸ்ய:	அந்தத்தகைய
एषः सुत.	ஏஷ: ஸுத:	பிழிந்த இச் சோமரசம்
अव्या वारेभि	அவ்யா வாரேபி:	பவித்திரமாகிய கம்பளியினது மயிர்களின் வாயிலாக
धारया	தாரயா	தாரையோடு
पवते	பவதே	கலசத்தில் வீழ்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—7. உரு ரிஷி.

பிழியப்பட்ட அந்தத்தகைய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய செம்மறியாட்டின் மயிர்களின் வாயிலாக தனது தாரையால் கலசத்தைக் குறித்து நிரம்புகின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? பெருங் களிப்பைக் கொடுப்பதும், நீரினுடைய அலைக்கூட்டங்களைப்போல் இங்குமங்கும் விளையாடிக் கொண்டு நிறைகின்றதுமாம் என்பதாம். (7)

* अव्यो वारेभि எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 8.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २
585. य उस्रिया *अपिया अन्तरश्मनि निर्गा अकृन्तदोजसा ।
३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२ १ ३ १ २
अभि व्रजं तत्निषे गव्यमश्व्यं वर्मीव धृष्णवारुज ओ३म् वर्मीव
३ १२
धृष्णवारुज ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-108-6.

ய உஸ்ரியா அபியா அந்தரஶ்மநி நிர்கா அக்ருந்ததோஜஸா ।
அபி வ்ரஜம் தத்நிஷே கவ்யமஶ்வ்யம் வர்மீவ த்ருஷ்ணவாருஜ ஓ௩ம் வர்மீவ
[த்ருஷ்ணவாருஜ ॥

அந்வயம்

य., उस्रिया', अपियाः, अश्मनि अन्त , गाः, ओजसा, निरकृन्तत्, गव्य, अश्व्य, व्रज, अभितत्निषे, धृष्णो, वर्मी इव, आरुज ॥

பதவுரை.

य	யஃ	யாதொரு சோமா,
उस्त्रिया	உஸ்ரியாஃ	ஓடுகின்றதும
अपियाः	அபியாஃ	அந்தரிக்ஷத்தில (வானில்) அசுரர்கள வைத்திருக்கின்றதுமாகிய
अश्मनि अन्तः	அஶ்மநி அந்தஃ	மேகத்தினடுவிலுள்ள
गा	காஃ	தண்ணீரை
ओजसा	ஓஜஸா	(தனது) ஆற்றலால
निरकृन्तत्	நிரக்ருந்தத்	கலக்கி மழையாய்ப பெய்வித்தீரா, அத்தகைய சோமமாகிய நீ
गव्यं	கவ்யம்	அசுரர்கள கைப்பற்றிய கோக்களின
अश्व्यं	அஶ்வ்யம்	குதிரைகளின
व्रज	வ்ரஜம்	கூட்டத்தைப
अभितत्निषे	அபிதத்நிஷே	பல வகையாய வியாபிக்கின்றாய்.

* अप्या अन्तर श्मनो என்பது இருக்கு.

घ्नन्!	யூர்ஷ்ணா!	பகைவர்களும் பயங் கொடுக்கும் சோமமே! நீ
वमीव	வமீஷ்வ	கவசமணிந்தான் போன்று
आरुज	ஆருஜ	அசுரர்களை நாசஞ் செய்வாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—8. ருசுவா ரிஷி.

செகிழாசித தன்மையுள்ள யாதொரு சோமரசம், வானிலுள்ள அகி முதலிய அசுரர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டு மேகத்தின் நடுவிலிருக்கின்ற நீரை, ஆற்றலால் கடிந்து மழையாய் வருஷிக்கச் செய்ததோ, அந்தகைய நீ, அசுரர்களால் கவரப்பட்ட கோக் கூட்டங்களை நாற்புறமும் வியாபிக்கிலாரூய மற்றும், பகைவரைப் பயமுறுத்துஞ் சோமரசமே! நீ, கவசமணிந்தோன்போல அசுரர்களைக் கொல்வாயாக என்பதாம். (8)

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்.

பவமான கண்டமும்

முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமணியோம்! ஓம் சுப்ரமணியோம்!! ஓம் சுப்ரமணியோம்!!!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

சாமவேத சங்கிதை

நான்காவது ஆரண்ய காண்டம்.

இவ்வாரண்ய காண்டம் சில பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை மூன்றாவது காண்டத்தின் ஈற்றிலுள்ள மந்திரத்தின் முடிவிலுள்ள அடியை இரட்டித்துக் கொண்டு பூர்வார்ச்சிகம் என்னும் முதற் பகுதியின் முடிவு ஆண்டே யெனத் தோற்றுகின்றது என்பர் சிலர்.

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

தேவதை —2, 3, இந்திரன். 4, வருணன் 5, 7, 8, பவமானன் 6, விசுவ தேவர் 9, அன்னம் சந்தம் —1, பிருகதி 2, 9, திருஷ்டுப் 3, 7, 8, காயத்திரி. 4, 5, சதுஷ்பதா காயத்திரி 6, 7, ஏகபதா காயத்திரி. சுரம் —.1, மத்தியமம். 2, 9, தைவதம். 3, 8, ஷட்சம.

மந்திரம் 1.

२ ३ १२ ३ १२३ १२ ३ १२३ १२

586. इन्द्र ज्येष्ठं न आभर ओजिष्ठं पुपुरि श्रवः ।

२र२र ३ १२ ३ १३ २र

*यद्दिधृक्षेम वज्रहस्त रोदसी † उभे सुशिप्र पप्राः ॥ १ ॥

இருக்கு—6-46-5

இந்த்ர ஜ்யேஷ்டம் ந ஆபர ஓஜிஷ்டம் பபுரி ச்ரவ꞉ ।

யத்திதிருக்ஷேம வஜ்ரஹஸ்த ரோதஸீ உபே ஸுசிப்ர பப்ரா꞉ ॥

அந்வயம்

वज्रहस्त, सुशिप्र, इन्द्र, यत्, दिधृक्षेम, उभे रोदसी, पप्राः, ज्येष्ठ, ओजिष्ठ, पुपुरि, श्रव', नः, आभर ॥

---

* ये नेमे चिल वज्रहस्त, † आमे, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

वज्रहस्त	வஜ்ர ஹஸ்த	வசசிராயுதந தாஙகிய கையனும
सुशिप्र	ஸுஶிப்ர	அழகிய மூககுடையவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ
यत्	யத்	எதை
दिधृक्षेम	தித்ருக்ஷேம	(யான) கொளள விருமபுகின றேனே, எதை
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மணணுல கிரணடும
पप्रा	பப்ரா:	பூரணமாயககொளளுகினறதோ,
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்டம்	மிகச சிறநததும
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்டம்	ஆறறலைத தருவதும
पुपुरि	புபுரி	திருபதியைக கொடுபபதுமாகிய
श्रव'	ஶ்ரவ:	அவ வனனததை
न.	ந:	எஙகடகுக
आभर	ஆபர	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருககு—1 பரதது வாச ரிஷி.

இநதிரனே ! நீ, மிகச சிறநததும, வியபபாகிய வலியைக கொடுபப தும, பூரணமாககுவதுமாகிய அனனததை எஙகடகுத தருவாயாக வசசி ராயுதக கையோய ! அழகிய மூககுடையோய ! எவவனனததை யான கைக கொளள விருமபுகினறேனே, எவவனனம காணபபடும இவ வானுலகு மணணுல கிரணடிலும நிறைநதிருககினறதோ, அவவனனததை நீ கொடுப பாயாக என அநவயஞ செயது கொள்க. (1)

மநதிரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २   ३ १र   २उ ३र   ३ १ २ ३ १र
587. इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीना * मधिक्षमा † विश्वरूपं यदस्य ।
१ २   ३ २ ३ १ २   ३ २ र ३   १र   ३ २
ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध ‡ उपस्तुतं चिदर्वाक् ॥२॥

இருககு 7-27-3

இந்த்ரோ ராஜா ஜகதஶ்சர்ஷணீநா மதிக்ஷமா விஶ்வரூபம் யதஸ்ய ।
ததோ ததாதி தாஶுஷே வஸூநி சோதத்ராத உபஸ்துதம்
[சிதர்வாக் ॥

* अधि अमा, † विषु रूपं, ‡ उपस्तुतः, எனபன இருககு

அந்வயம்.

इन्द्रः, जगतः, चर्षणीनां, राजा, अधिक्षमा, अस्य, विश्वरूपं, यत्, दाशुषे, ततः, वसूनि, ददाति, उपस्तुतं, राधः, अर्वाक्, चित्, चोदत् ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்ர:	யாதொரு இந்திரன்
जगतः	ஜகத:	விலங்கு முதலியவைகட்கும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர் கட்கும்
राजा	ராஜா	இறைவனோ, மற்றும்,
अधिक्षमा	அதிக்ஷமா	பூமியினகண்ணுள்ள
अस्य	அஸ்ய	இவனுடைய
विश्वरूप यत्	ம் யத்	எல்லா வகைத் தனங்கட்கும் எவன் இறைவனோ,
दाशुषे	தாஶுஷே	தானம் முதலிய செய்யும் வேள்வித் தலைவனுக்குத்
ततः	தத:	அதிலிருந்து
वसूनि	வஸூநி	தனங்களை
ददाति	ததாதி	எவன் கொடுக்கின்றானோ, அவ்விந்திரன்
उपस्तुतं	உபஸ்துதம்	நனகு துதிக்கத்தக்க
राधः	ராத:	தனத்தை
अर्वाक् चित्	அர்வாக் சித்	எம்மனோர்க்குச்
चोदत्	சோதத்	செலுத்துவானாக (கொடுப்பானாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் சங்கமமாகிய விலங்கு முதலியவைகட்கு இறைவனாகின்றானோ, மற்றும், மனிதர்கட்கும் இறைவனாகின்றானோ, மற்றும், பூமியின்பால் யாதொரு தனமுண்டோ, அதற்கும் இறைவனாகின்றானோ, இது பற்றியே வேள்வித் தலைவன் பொருட்டுத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றானோ, அவ்விந்திரன் எம்மனோர்களால் இனிது போற்றுதற்குரிய தனத்தை எங்கட்கு நேராயச் செலுத்துவானாக. கொடுப்பானாக என்பது பொருள். (2)

மந்திரம் 3.

।२ ३२ ३ २ ३ १ २ ३२उ ३ ३क२२

588. यस्येदमा रजो युजस्तुजे जने वनंस्वः ।

१ २ ३ १ २ ३२

इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत् ॥ ३ ॥

யஸ்யேதமா ரஜோ யுஜஸ்துஜே ஜனே வனம் ஸ்வ꞉ ।

இந்த்ரஸ்ய ரந்த்யம் ப்ருஹத் ॥

அந்வயம்

यस्य, रजोयुज, इद, स्व, तुजे जने, वनं, इन्द्रस्य, रन्त्यं, बृहत् ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவனுடைய
रजोयुज·	ரஜோயுஜ꞉	ஒளி மிகுந்த
इद	இதம்	இத்தகைய அவி,
स्व·	ஸ்வ꞉	சுவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும்
तुजे जने	துஜே ஜனே	கொடுப்போனாகிய வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்
वनं	வனம்	போற்றுதற்குரியதோ,
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	அவ்விந்திரனுடைய ஈகை
रन्त्यं	ரந்த்யம்	மிக இரமணீயமாயும்
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிதாயுமிருக்கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தோடு கூடிய ஒளி மிகுந்த இந்திரனுடைய முன்னேயுள்ள அவி, சுவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும், கொடுப்போன்பால் (வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்) இனிது போற்றத்தக்கதாம். இதுபற்றியே இந்திரனுடைய கொடை உண்மையாய் மிக இரமணீயமாயும், மிகப் பெரிதாயுமிருக்கின்றது என்பதாம். (3)

குறிப்பு—ஈண்டு மூலத்திய ரஜோயுஜ, என்பதில் 'ரஜ' என்பது ஒளியாம், "ஜோதி, ரஜ, உவயத" என்றார் நிருக்தத்தில் யாஸ்க முனிவரும்.

மந்திரம் 4.

१२३१२ ३ १२३ २र२र३२र२र ३१ २
589. उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं विमध्यमं श्रथाय ।
१२ ३२ ३१र २र ३२ ३ १२
*अथादित्यव्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-24-5.

உதுத்தமம் வருணபாசமஸ்மதவாதமம் விமத்யமம் ச்ரதாய ।
அதாதித்யவ்ரதே வயம் தவாநாகஸோ அதிதயே ஸ்யாம ॥

அந்வயம்.

हे वरुण !, उत्तमं, पाशं, अस्मत्, उत् श्रथाय, अधम, अव, मध्यमं, वि, अथ, आदित्य, तव व्रते, वयं, अदितये, अनागस, स्याम ॥

பதவுரை.

हे वरुण !	ஹே வருண !	வருணனே ! நீ
उत्तमं	உத்தமம்	(எனது) தலையிற் கட்டியுள்ள
पाशं	பாசம்	பாசத்தை (கயிற்றை)
अस्मत्	அஸ்மத்	என் பொருட்டு
उत श्रथाय	உத் ச்ரதாய	மேலே தளரச் செய்வாயாக.
अधमं	அதமம்	கீழேயுள்ள (காலிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
अव	அவ	கீழே தளரச் செய்வாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	நடுவிலுள்ள (நாபியிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
वि	வி	அவிழ்த்துத் தளரச் செய்வாயாக.
अथ	அத	பின்னர்
आदित्य !	ஆதித்ய !	அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண!
तव व्रते	தவ வ்ரதே	நினது கருமத்தில்
वयं	வயம்	சுனசேபர்களான யாங்கள்
अदितये	அதிதயே	துன்பமேனும், தடைப்படுத்தலேனும் இல்லாதிருத்தற் பொருட்டுப்
अनागस.	அநாகஸ:	பிழையற்றவர்களாய்
स्याम	ஸ்யாம	ஆவோமாக.

*अथा वयमादित्य व्रते तवाम्, என்பது இருக்கு

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுனசேப ரிஷி.

வருணனே! நீ, மேலே எனது தலையிற் பிணித்துள்ள பாசத்தை என் பொருட்டுத் தளர்ச்சி செய்வாயாக. கீழே காலிலுள்ள பாசத்தைத் தளர்ச்சி செய்வாயாக. நாபியிலுள்ள பாசத்தை அவிழ்த்துத் தளர்ச்சி செய்வாயாக. பின்னர், அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண! நின்னுடைய கருமவிஷயத்தில் சுனசேபரின் சம்பந்திகளான யாங்கள், மறுக்கா தோரும், பிழையற்றோர்களும் ஆவோம் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १र ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २

590. त्वया वयं पवमानेन सोम भरे कृतं विचिनुयाम शश्वत् ।

१ २ ३ १र २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदिति॰ सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥

சாம மந்திரம்.

த்வயா வயம் பவமாநேந ஸோம பரே க்ருதம் விசிநுயாம ஶஶ்வத் |
தந்நோ மித்ரோ வருணோ மாமஹந்தாமதிதிஃ ஸிந்துஃ ப்ருதிவீ
[உத த்யௌஃ ||

அந்வயம்.

हे सोम !, पवमानेन, त्वया, वयं, भरे, शश्वत्, कृत, विचिनुयाम, तत्, मित्रः, वरुण., अदितिः, सिन्धुः, पृथिवी, उत, द्यौः, नः, मामहन्ताम् ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமமே !
पवमानेन	பவமாநேந	பவித்திரத்தின் (கம்பளியின்) வாயிலாகச் சுத்தம் பண்ணப்பட்ட,
त्वया	த்வயா	உன்னுடைய சகாயத்தால்
वय	வயம்	நாங்கள்
भरे	பரே	போரில்
शश्वत्	ஶஶ்வத்	மிகுதியாகச்
कृतं	க்ருதம்	செய்யப் பெற்ற பராக்கிரம முதலியவற்றை
विचिनुयाम	விசிநுயாம	விசேடமாய்ச் செய்கின்றோம்.
तत्	தத்	ஆதலின்

मित्रः	மித்ர:	மித்திரனென்னுந் தேவதையும்
वरुण	வருண:	வருணனென்னுந் தேவதையும்
अदिति	அதிதி:	அதிதி என்னும் பெயர் பூண்ட தேவியும்
सिन्धु	ஸிந்து:	கடலும்
पृथिवी	ப்ருதிவீ	தரையும்
उत	உத	இன்னும்
द्यौ.	த்யௌ:	வானுலகும்
नः	ந:	எங்களை
मामहन्तां	மாமஹந்தாம்	தன முதலியவைகளைக் கொடுத்துப் பெருமைப் படுத்துவார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5 கிருத்சமத: ரிஷி

சோமரசமே! பவித்திரமாகிய கம்பளியால் சுத்தம் பண்ணப்பெற்ற உனது உதவியால், போரில் இனிது செய்யத் தக்க காரியத்தை மிக விசேடமாயச் செய்கின்றோம். உன்னுடைய உதவியால் கருமங்களைச் செய்கின்றோம். எங்களை, மித்திரன், வருணன், அதிதி தேவதை, சிந்து, பூமி, வான், என்பவர்கள், அதாவது மித்திரன் முதலிய அனைவரும் தன முதலியவைகளைக் கொடுத்தலால் எங்களைப் போற்றுவார்களாக என்பதாம். (5)

குறிப்பு.—भरे என்பது போரின் பெயரென நிருத்தங் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 6.

१ २ २र ३ २उ ३ २
591. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम् ॥ ६ ॥

சாம மந்திரம்.

இமம் வ்ருஷணம் க்ருணுதைகமிந்மாம் ॥

அந்வயம்.

(हे मित्रादयो देवा !,) एक, इम इत्, वृषण, कृणुत, मां ॥

பதவுரை.

हे मित्रादयो	ஹே மித்ராதயோ	மித்திரன் முதலிய
देवा !	தேவா: !	தேவர்காள் ! நீவிர்
एक	ஏகம்	ஏகையி லொன்றேயாகிய
इमं इत्	இமம் இத்	இச் சோமரசத்தையே

वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவிருபபைப பொழிவதாகச
कृणुत	க்ருணுத	செயவியீர்களாக.
मा	மாம்	என்னையும பயனை நிறையக கொடுக்கின்ற கருமத்தோடு கூடியவனுகச செயவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1 இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி

முன மநதிரததில எடுததுக கொளளபபட்ட மிததிரன முதலிய தேவர்காள்! நீவிர், கொடைகொடுபபதில ஒன்றேயாகிய இச சோமம விருமபியதைப பொழியுமாறு செயவீர்களாக அவவாறே என்னையும பயனை நிறையக கொடுக்கின்ற கருமங்களோடு கூடியவனுகச செயவீர்களாக எனபதாம. (6)

மநதிரம் 7.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

592. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।

३ १२ २२

वरिवोवित्परिस्रव ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-12.

ஸ ந இந்த்ராய யஜ்யவெ வருணாய மருத்ப்4ய: ।
வரிவொவித்பரிஸ்ரவ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सः, वरिवोवित्, नः, यज्यवे, इन्द्राय, वरुणाय, मरुद्भ्यः, परिस्रव ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
सः	ஸ:	அததகைய
वरिवोवित्	வரிவொவித்	தனததைக கொடுக்கின்ற நீ
न	ந:	எங்கட்கும,
यज्यवे	யஜ்யவெ	பூசிககததக்க
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரனுக்கும,
वरुणाय	வருணாய	வருணனுக்கும,
मरुद्भ्यः	மருத்ப்4ய:	மருததுககட்கும,
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	தாரையாற பொங்கியொழுகுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. அமகீயு ரிஷி.

சோமமே! அத்தகைய திரவியத்தை அடைவிக்கும் நீ, நாங்கள் ஆராதித்தற்குரிய இந்திரன் பொருட்டும், வருணன் பொருட்டும், மருத்துக்க (வாயவு தேவதைக) ளின் பொருட்டும், தாரையாற பொங்கிவழிவாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३ २र २र ३२उ ३ २ ३ १ २
593. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् ।
१ २
सिषासन्तो वनामहे ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-19.

ஏநா விஶ்வாந்யர்ய ஆ த்³யும்நாநி மாநுஷாணாம் ।
ஸிஷாஸந்தோ வநாமஹே ॥

அந்வயம்.

एना, मानुषाणां, विश्वानि, द्युम्नानि, अर्य., सिषासन्तः, आ वनामहे ॥

பதவுரை.

एना	ஏநா	இச் சோமத்தால்
मानुषाणां	மாநுஷாணாம்	மனிதர்கட்கு வேண்டிய
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லா
द्युम्नानि	த்³யும்நாநி	அன்னங்களையும்
अर्य	அர்ய:	அடைகின்றவர்களாகவும்,
सिषासन्त.	ஸிஷாஸந்த:	அருந்த இச்சிக்கின்றவர்களாயுமாகி
आ वनामहे	ஆ வநாமஹே	சோமத்தை ஆராதனை செய்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8 அமகீயு ரிஷி.

இச் சோமரசத்தால், மனிதர்களின் சம்பந்தமான அன்னங்களை அடையச் செல்கின்றவர்களாகவும், உண்ண விரும்புகின்றவர்களாகவும் உள்ள நாங்கள், சோமத்தை வழிபடுகின்றோம் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३२ ३२ ३ १२३१ २ ३१२ ३ १ २
594. अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाम ।
२ ३ १ २ ३ २उ ३ १ २ ३२उ ३११ २
यो मा ददाति स इदेवमावदहमन्नमदन्तमद्मि ॥ ९ ॥

சாம மந்திரம்.

அஹமஸ்மி ப்ரதமஜா ருதஸ்ய பூர்வம் தேவேப்யோ அம்ருதஸ்ய நாம|
யோ மா ததாதி ஸ இதேவமாவதஹமன்னமதன்தமத்மி ॥

அந்வயம

अहं, देवेभ्यः, पूर्वं, अमृतस्य, ऋतस्य, प्रथमजा, नाम, अस्मि, यः, मां, ददाति, स. इत्, एवं, आवत्, अन्न, अदन्तं, त, अह अन्न, अद्मि ॥

பதவுரை.

अहं	அஹம்	(அன்னத்தை அதிஷ்டித்துள்ள தேவதை கூறல்) அன்னமாகிய யான்
देवेभ्य.	தேவேப்ய:	அக்கினி, வருணன் முதலிய தேவதைகளினின்றும்
पूर्वं	பூர்வம்	முன்னேயுள்ளவன்
अमृतस्य	அம்ருதஸ்ய	மரணமற்ற
ऋतस्य	ருதஸ்ய	சத்தியமாகிய பரமான்மாவிற்குச் சம்பந்தமாய்
प्रथमजा	ப்ரதமஜா	முன்னருண்டாகப் பட்ட
नाम	நாம	கீர்த்தியுடைய பொருளாக
अस्मि	அஸ்மி	(யான்) இருக்கின்றேன்.
यः	ய:	யாதொருவன்
मां	மாம்	அன்னமாகிய என்னை
ददाति	ததாதி	அதிதிகட்குக் கொடுக்கின்றானோ,
स इत्	ஸ: இத்	அவனை
एव	ஏவம்	இவ்வாறு
आवत्	ஆவத்	எல்லா வுயிர்களையுங் காப்பாற்றுகின்றன
अन्न अदन्तं	அன்னம் அதந்தம்	பிறருக்கு ஈயாத
तं	தம்	அவனை (உலோபியை)
अहं अन्नं	அஹம் அன்னம்	அன்ன தேவதையாகிய யான்
अद्मि	அத்மி	உண்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9 ஆன்மா ரிஷி.

அன்னதேவதை கூறுகின்றது - அன்ன தேவதையாகிய யான், அக்கினி, வருணன் முதலிய தேவதைகளினின்றும் முன்னமே யுள்ளேன். நாசமற்றதும், சத்தியமுமாகிய பரப்பிரமத்தின் சம்பந்தமுள்ளதும், முன்றோன்றியதும், கீர்த்தியுடையதுமாகிய பொருளாகவே யிருக்கின்றேன். உண்மையில் யாதொருவன் அன்ன வடிவமாகிய என்னை அதிதி முதலியோர்கட்குக் கொடுக்கின்றானோ, அவனே இவ்வாறு காணப்படுகின்ற எல்லா வுயிர்களையுங் காப்பாற்றுகின்றான். யாதொருவன் பிறவுயிர்கட்கு அன்னமளிக்காது தானாகவே உண்கின்றானோ, அந்த உலோபியை அன்ன தேவதையாகிய நான் அருந்தி விடுகின்றேன். அதாவது கெடுக்கின்றேன் என்பது பொருள். (9)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—2.

ஏழு மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—1, 3, 4, 7, இந்திரன். 5, சோமம் 5, விசுவே தேவர்கள். 6, வாயு. சந்தம்.—1, 3, 4, 6, காயத்திரி 2, சகதி 5, திருஷ்டுப் 7, அநுஷ்டுப். சுரம்—1, 3, 4, 6, ஷட்சம் 2, நிஷாதம். 5, தைவதம் 7, காந்தாரம். இருடிகள் ஆங்காங்குக் கூறப்படுவார்கள்.

மந்திரம் 1.

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २
595. त्वमेतदधारयः कृष्णासु रोहिणीषु च ।
१२ ३ २ ३ १ २
परुष्णीषु रुशत्पयः ॥ १ ॥

இருக்கு—9-91-14.

த்வமேதத³தா⁴ரய: க்ருஷ்ணாஸு ரோஹிணீஷு ச |
பருஷ்ணீஷு ருஶத்பய: ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, कृष्णासु, रोहिणीषु, च, परुष्णीषु, रुशत्, एतत्, पयः,
अधारयः ||

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்³ர !	இந்திரனே !
त्वं	த்வம்	நீயே
कृष्णासु	க்ருஷ்ணாஸு	கரிய நிறமுடைய பசுக்களிடத்தி லும்
रोहिणीषु च	ரோஹிணீஷு ச	செந்நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும்
परुष्णीषु	பருஷ்ணீஷு	பலநிறப் புள்ளிகளையுடைய பசுக்களிடத்தும்
रुशत्	ருஶத்	பிரகாசமுள்ள வெள்ளிய
एतत् पयः	ஏதத் பய:	இப்பாலை
अधारयः	அதா⁴ரய:	நீ நிறுத்தி யிருக்கின்றாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனுடைய வன்மையே கூறப்படுகின்றது :—இந்திர ! நீ, கருமை நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும், செம்மை நிறமுடைய கோக்களின் கண்ணும், பலநிறப் புள்ளியுள்ள ஆக்களிடத்தும், விளங்கப்பட்ட வெண்மை நிறமுடையதாய்க் காணப்படும் பாலை நீயே தாங்குகின்றாய் ஆதலின் நின்னுடைய ஆற்றலைப் போற்றுகின்றேன் என்றல் பொருத்தமாயிருந்தது என்பதுணர்க. (1)

பருஷ்ணி, பன்னிறமுடையது என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

மந்திரம் 2.

१२ ३२३ १२ ३२ ३१२ ३१२ ३२
596. अरूरुचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षामिमेति भुवनेषु वाजयुः ।
३ १२ ३१२ ३१२ ३२३ २ ३१२
मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः ॥

இருக்கு 9-83-3.

அரூருசது³ஷஸ: ப்ருஶ்நிரக்³ரிய உக்ஷா மிமேதி பு⁴வநேஷு
[வாஜயு: |

மாயாவிநோ மமிரே அஸ்ய மாயயா ந்ருசக்ஷஸ: பிதரோ க³ர்ப⁴
[மாத³து⁴: ||

அந்வயம்

उषसः, पृश्निः, अग्रियः, अरूरुचत्, उक्षा, भुवनेषु, वाजयु , मिमेति,
मायाविनः, अस्य, मायया, ममिरे, नृचक्षसः, पितर , गर्भ, आदधु' ॥

பதவுரை.

उषस	உஷஸ:	உஷாக்காலத்தின் சம்பந்தியாகிய
पृश्नि'	ப்ருஶ்நி:	ஆதித்தன் என்னும் பெயர் கொண்ட
अग्रिय	அக்³ரிய:	முக்கியமாகிய சோமரசம்
अरूरुचत्	அரூருசத்	இயற்கையாய் விளங்குகின்றதும், விளக்குகின்றதுமாம் மற்றும்,
उक्षा	உக்ஷா	நீர் கொடுக்கும் மேகம் போன்று,
भुवनेषु	பு⁴வநேஷு	உலகங்களில்
वाजयु	வாஜயு:	ஆற்றல், அன்னம் என்பவை களைக் கொடுக்க விரும்பி
मिमेति	மிமேதி	காசிக்கின்றது.
मायाविन	மாயாவிந:	மிகுந்த அறிவுடைய தேவர்கள்
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமத்தின்
मायया	மாயயா	மெய்யுணர்வின் வழியாக
ममिरे	மமிரே	உற்பத்தி பண்ணுகின்றார்கள். (அவ்வாறே)
नृचक्षसः	ந்ருசக்ஷஸ:	மனிதரை நோக்குகின்றவர்களான
पितर	பிதர:	பாதுகாப்போர்கள், அல்லது, பிதிர்கள்
गर्भ	க³ர்ப⁴ம்	கருப்பத்தைப்
आदधु.	ஆத³து⁴:	பசிலைகளில் தாங்குகின்றார்கள்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. பவித்திர ரிஷி

உஷாவின் (காலை வெளிச்சத்தின்) சம்பந்தமுடைய ஆதித்தன் என்னும் பெயருள்ள முக்கியமாகிய சோமம், (ரண்டு ஆதித்தன் என்னும் பெயர் கொண்ட என்பதிலுள்ள ஆதித்தனென்னுஞ் சொல் சோமக்கப்பட்டது) தானாகவே மிக விளங்குகின்றது அச்சோமம், நீராகப் பொழிவதாகி (மழை

யாய் நின்று) மிகப் பேரொலிசெய்கின்றது பூதசமுதாயங்களில் (உயிர் வருக்கங்களுள் அவைகட்கு அன்னங்கொடுக்க விரும்பி, நுண்ணுணர்வுடைய தேவர்கள் இச்சோமத்தின் உணாவுடையர்களாய் (உலகை) உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். சோமரசத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தை யருந்தியதால் அக்கினி முதலிய தேவர்கள், தனது செயலால் உலகையுண்டு பண்ணுகின்றார்கள் என்பது பொருள். அத்தகைய இச்சோமரசத்தின் உணாவால், மனிதர்களைக் காண்போர்களான பாது காப்போர்கள் (தேவர்கள்) அல்லது, பிதிரர்கள் (ஆங்கிரசர்கள்) செடி கொடிகளிற் கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றார்கள். அச்சோமமே சூரியன் வடிவாயத் துதிக்கப்படுகின்றது சூரிய கிரணத்தின் றொடர்பு பற்றியே சந்திரனுக்கு வளர்ச்சியாமாதலின் அல்லது, இந்த உஷாவும், (உஷாக்கால தேவதையும்) சவிதாவும், (இரவியும்) இனிது விளங்குகின்றது, அல்லது, விளக்குகின்றது. மற்றனைத்தும் சமம் (முற் கூறிய தற்கு) ஒப்பாமென்றுணர்க) அதன் சம்பந்தமுள்ளவைகளும், மனிதர்களைப் பார்க்கின்றவைகளும், உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றவைகளுமான கிரணங்கள், மழையின்பொருட்டுக் கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றன என்பன பொருள்.

குறிப்பு—ப்ருச்நி, என்பது ஆதித்தன் என யாஸ்கமுனிவர் நிருத்தத்திற் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 3.

२ ३ २उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
597. इन्द्र इद्धर्यो सचा संमिश्ल आ वचोयुजा ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-7-2

ஐந்த்ர ஐத்தர்யோ ஸசா ஸம்மிச்ல ஆ வசோயுஜா ।
ஐந்த்ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்யய: ॥

அந்வயம்.

वचोयुजा, हर्योः, सचा, आसमिश्लः, इन्द्र इत्, इन्द्रः, वज्री, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

वचोयुजा	வசோயுஜா	சொல்மாத்திரத்தால் இரதத்திற் பூட்டப்படுவதாகிய
हर्योः	ஹர்யோ:	அரி, என்னும் குதிரைகளில்
सचा	ஸசா	வந்து சேர்ந்து
आसंमिश्ल	ஆஸம்மிச்ல:	(யாண்டும் நலத்தை) அடைவிப்பவன்
इन्द्र इत्	ஐந்த்ர ஐத்	இந்திரன் ஒருவனேயாகின்றான்,

इन्द्रः	ஊந்த்ரः	அவ்விந்திரன்
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுத மேந்தியுள்ளான். மற்றும்,
हिरण्ययः	ஹிரண்யயः	எல்லா அணிகளையுமணிந்தவனு யிருக்கின்றான்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—3 மதுச்சந்தா, வைசுவாமித்திரா ரிஷிகள்

அரி, என்னும் பெயருடைய இந்திரனொருவனே குதிரைகளுடன் (வந்து நலத்தை) எவ்விடத்துஞ் சேர்ப்பவன் ஆகின்றான் எவ்வண்ணமான குதிரைகளெனின்? இந்திரனுடைய சொல்மாத்திரத்தினாலே இரதத்தைப் பூட்டிக்கொள்பவைகள் (நன்கு பழக்கினவைகள் என்று பொருள்) இவ்விந்திரன், வச்சிராயுதமுடையான். மற்றும், பொன்மயமான எல்லாப் பூடணங்களையுமுடையோன் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २
598. इन्द्र वाजेषु नोऽव सहस्रप्रधनेषु च ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उग्र उग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-7-4

ஊந்த்ர வாஜேஷு நோऽவ ஸஹஸ்ரப்ரதநேஷு ச ।
உக்ர உக்ராபிரூதிபிः ॥

அந்வயம்

उग्रः, हे इन्द्र !, उग्राभिः, ऊतिभिः, वाजेषु सहस्रप्रधनेषु, च, नः, अव ॥

பதவுரை

उग्र	உக்ரः	பராக்கிரமமுடையோனாகிய
हे इन्द्र !	ஹே ஊந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
उग्राभि	உக்ராபிः	அடங்காத பேரொளிகளையுடைய
ऊतिभि,	ஊதிபிः	பாது காப்பாற்றல்களினால்
वाजेषु	வாஜேஷு	பொதுவான போர்களிலும்
सहस्रप्रधनेषु च	ஸஹஸ்ரப்ரதநேஷு ச	ஆயிரம், யானை பரிகளையுடைய பெரும் போர்களிலும்
न.	நः	எங்களைப்,
अव	அவ	பாது காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—4.

இந்திரனே! சத்துருக்கட்குப் பயப்படாத நீ, எங்களுடைய சத்துருக்களின் விரோதமாந்தன்மைகளால் வரும் பயத்தையொழித்து சிறிய யுத்தங்களில் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக அவ்வாறே, ஆயிரக்கணக்கான யானைகள், பரிகளுள்ள, (யானை முதலிய வற்றின் இலாபத்தோடுகூடிய) மகாயுத்தங்களிலும் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ १ २ १२३ १ २र ३१३ १२
599. प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
३ १ २र ३२३ १ २ ३ १ २र३ १३
धातुर्द्युतानात् सवितुश्च विष्णोरथन्तरमाजभारा वसिष्ठः ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-181-1.

ப்ரதஶ்ச யஸ்ய ஸப்ரதஶ்ச நாமாநுஷ்டுபஸ்ய ஹவிஷோ [ஹவிர்யத் ।
தாதுர்த்யுதாநாத் ஸவிதுஶ்ச விஷ்ணோரதந்தரமாஜபாரா [வஸிஷ்ட: ॥

அந்வயம்.

यस्य, प्रथः नाम, च, सप्रथः, वसिष्ठः, अनुष्टुभस्य, हविषः, यत्, हविः, रथन्तरं, धातुः, च, द्युतानात्, सवितुः विष्णोः, आजभार ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எந்த வசிட்ட முனிவருக்கு
प्रथ नाम	ப்ரத: நாம	பிரதன், என்னும் புத்திரன் உளனோ,
च	ச	மற்றும், யாதொரு பரந்துவாசருக்கு
सप्रथ	ஸப்ரத:	சப்பிரதன், என்னும் புத்திரன் உள்ளானோ அவ்விருவரில்
वसिष्ठः	வஸிஷ்ட:	பிரதன் என்னும் எனது பிதாவாகிய வசிட்ட முனிவர்,
अनुष्टुभस्य	அநுஷ்டுபஸ்ய	அநுஷ்டுப் என்னும் சந்தப்பாட்டுடன் கூடியதும்
हविष.	ஹவிஷ:	தருமமென்பதுமாகிய

	யக்ஷ	யாதொரு
	ஹவிஃ	அவியை (தேவவுணவை) அடைவிக்கும்
ं	ரயஞாரம்	இரத்நதரம் என்னும் சோமரசத்தை,
च	யாதாஃ அ	தாதா, என்னும் தேவதையிடத்திலிருந்தும்,
ात्	உத்தா நாக	விளங்குகின்றவரும்
:. विष्णो.	ஸவிதாஃ விஷ்ணோஃ	எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகின்றவருமான விஷ்ணுவினிடத்தினின்றும்,
मार	ஜஹாரா	பெற்றுக்கொண்டனர்.

சாயண பாடியம்.

டம்—2 இருக்கு—5 பிரதரிஷி

வசிட்டருக்கு பிரதன என்னும் ஒரு புத்திரனிருந்தனன் பரத்துவாசத்த சப்பிரதன என்னும் ஒரு புத்திரனுள்ளான, அவ்விருவர்களுள் வசிட்கிய என்து தந்தையார் அநுஷ்டுப, என்னுஞ் சந்தத்தோடு கூடிய), தருமமென்ப பெயருள்ளதும், அவியைத் தரப்பட்டதுமாகிய தந்தரம், என்னும் யாதொரு சோமரசமுண்டோ, அதை, தாதானும் தேவதையிடத்திலிருந்தும், (மற்றும்) பிரகாசமுடையவரும், லாவற்றையும் உண்டு பண்ணுபவருமாகிய விஷ்ணுவினிடத்தினின்றும் றுக்கொண்டனர் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

600. नियुत्वान्वायवागह्ययꣳ शुक्रो अयामि ते ।
गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-41-2.

நியுத்வாந்வாயவாகஹ்யயம் ஶுக்ரோ அயாமி தே ।
கந்தாஸி ஸுந்வதோ க்ருஹம் ॥

அந்வயம்

हे वायो!, नियुत्वान्, आगहि, अयं शुक्रः, ते, अयामि, सुन्वतः, गृहं, गन्तासि ॥

பதவுரை.

हे वायो !	ஹெ வாயொ !	வாயுவே !
नियुत्वान्	நியுத்வாநு	வாகனததோடுகூடிய நீ
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக
अयं शुक्र.	அயம் ஶுக்ர:	விளஙகுகினற இச சோமரசம
ते	தெ	நின பொருட்டு
अयामि	அயாமி	நியமததுடன கொள்ளபபட்டிருககினறது. ஏனெனின் ?
सुन्वत:	ஸுந்வத:	சோமரசம பிழிகினற நீ
गृहं	க்ருஹம்	வேளவித தலைவனுடைய வீடடிறகுப
गन्तासि	கந்தாஸி	போகினறவனு யிருககினறாய். (ஆதலின எனக.)

சாயணபாடியம்.

கணடம—2. இருககு—6. கிருதசமத ரிஷி

வாயு தேவதையே ! நீ அவ வாகனஙகளுடன் வருவாயாக. பிரகாசிக கினற இச சோமரசம நின பொருட்டு நியதமாயக கொளளபபடடிருககினறது. சோமரசததைப பிழிகினற வேளவிததலைவன வீடடிறகுச சென்றாக கொணடிருககினறா யாதலின் வருவாயாக எனக. (6)

மந்திரம் 7.

१ २र ३१२ ३ १ २
601. यज्ञायथा अपूर्व्य मघवन् वृत्रहत्याय ।
१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र
तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्ना उतो दिवम् ॥ ७ ॥

இருககு 8-89-5.

யஜ்ஜாயதா² அபூ₄ர்வ்ய மக₄வந் வ்ருத்ரஹத்யாய ।
தத்ப்ருதி₂வீமப்ரத₂யஸ்தத₃ஸ்தப்₄நா உதொ தி₃வம் ॥

அநவயம.

अपूर्व्य !, मघवन्, वृत्रहत्याय, यत्, जायथा, तत्, पृथिवीं, अप्रथयः उत, दिव, अस्तभ्नाः ॥

பதவுரை.

अपूर्व्य !	அபூர்வ்ய !	அநாதியாயுள்ள
मघवन् !	மகவந் !	தனத்திறகிடமாகிய இந்திரனே!
वृत्रहत्याय	வ்ருத்ரஹத்யாய	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
यत्	யத்	எப்போது நீ
जायथाः	ஜாயதா:	வெளிப்பட்டிருந்தனையோ,
तत्	தத்	அப்போது
पृथिवीं	ப்ருதிவீம்	பூமியை,
अप्रथयः उत	அப்ரதய: உத	கீர்த்தி யுடையதாகவும், வன்மை யுடையதாகவுஞ் செய்தனை. மற்றும்,
दिवं	திவம்	வானுலகை (யும்)
अस्तभ्नाः	அஸ்தப்நா:	நன்கு நிலைக்கச் செய்தனை,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2.　இருக்கு—7.　நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

நின்னில் வேறிலாத, அதாவது தானுய் நின்ற, எனவே அநாதியாகிய என்பது திரண்ட பொருளாயிற்று அநாதியாய்த் தனமுடைய இந்திரனே! நீ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு எப்போது வெளிப்பட்டிருந்தனையோ, அப்போதே பூமியை கீர்த்தியுடையதாயும், உறுதியுடையதாயுஞ் செய்தனை. மற்றும், வானுலகையும், அந்தரிக்ஷத்தினின்றும் நிலையுடையதாகச் செய்தனை இத்தன்மைய வீரத்தன்மை, நின்னையொழித்து வேறெவராகும் உண்டாகிற்றில்லை என்னும் பொருள் தோன்றவே மூலத்தில் அபூர்வ்யம் எனக் கூறப்பட்டது. (7)

இரண்டாவது கண்டம்.

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—3.

பதின்மூன்று மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—1, பிரசாபதி 2, 3, பவமானம். (சோமம்) 4, 6, 13, அக்கினி 7, இராத்திரி 8, வைசுவாநரன் விசுவதேவா 10, இலிங்கோக்தா. 11, இந்திரன் 12, சுருவானமா சந்தம்—1, 7, அநுஷ்டுப 2, 3, 5, 6, 9, 11, 13 திருஷ்டுப 4, காயத்திரி 8, சகதி 10, மகாபங்தி சுரம்—1, 7, காந்தாரம 1, 3, 5, 6, 9, 11, 13, தைவதம. 4, ஷட்ஜம. 8, நிஷாதம. 10, பஞ்சமம,

மந்திரம் 1.

२ ३ १ ३ २ ३ १ ३र ३२ ३ १२र

602. मयि वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः ।

३ २ ३ १२ ३ १ ३र

*परमेष्ठी प्रजापतिर्दिवि द्यामिव दृंहतु ॥ १ ॥

இருக்கு 6-69-3.

മയി വര്ചോ അഥോ യശോഽഥോ യജ്ഞസ്യ യത്പയഃ ।
പരമേഷ്ഠീ പ്രജാപതിര്ദിവി ദ്യാമിവ ദൃംഹതു ॥

அந்வயம.

परमेष्ठी, प्रजापतिः, दिवि, द्यां इव, मयि, वर्चः, दृंहतु, अथो, यशः, अथो, यज्ञस्य, यत्, पयः ॥

பதவுரை.

परमेष्ठी प्रजापतिः	പരമേഷ്ഠീ പ്രജാപതിഃ	மேலுலகத்திலிருப்பவராகிய பிரசாபதியானவர்
दिवि	ദിവി	விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில
द्यामिव	ദ്യാമിവ	ஒளிவிடுங் காந்தி போன்று
मयि	മയി	என் னுடம்பில

---

*तन्मयि प्रजापतिर्दिवि, என்பது இருக்கு.

वर्चः	வர்ச:	பிரமவொளியை
दृंहतु	த்ருஂஹது	வளர்ப்பாராக அன்றியும், வலியுறுத்துவாராக
अथो	அதொ	மற்றும்,
यश	யஶ:	கீர்த்தியை வளர்ப்பாராக அல்லது, வலியுறுத்துவாராக.
अथो	அதொ	மற்றும்,
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேள்வியினுடைய
यत् पयः	யத் பய:	யாதொரு அவியாகிய அன்னமுண்டோ, அதையும் வளர்ப்பாராக. அல்லது, வலியுறுத்துவாராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

மேலுலகில் நிலைத்திருப்பவராகிய பரமேட்டி யென்னும் பிரசாபதியானவர், விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில் ஒளிராநின்ற காந்தியைப் போன்று எனது தேகத்தில் பிரம வொளியை வளர்ப்பாராக. மற்றும், கீர்த்தியையும் வளரச் செய்வாராக. அன்றியும், வேள்வி சம்பந்தமாகிய, இதனாலேயே சிறப்புடைய அவியென்னும் அன்னத்தையும் வளரச் செய்வாராக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २र २र ३ १२
603. सन्ते पयांꣳसि समुयन्तु वाजाः संवृष्णान्यभिमातिषाहः ।
३ १२ ३ १ २ ३१र २र ३ १ २
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांꣳस्युत्तमानि धिष्व ॥

இருக்கு 9-106-4.

ஸஂதெ பயாஂஸி ஸமுயஂது வாஜா: ஸஂவ்ருஷ்ணாந்யபிமாதிஷாஹ: ।
ஆப்யாயமாநொ அம்ருதாய ஸொம திவி ஶ்ரவாஂஸ்யுத்தமாநி திஷ்வ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, अभिमातिषाहः, पयांसि, ते, सयन्तु, वाजाः, वृष्णानि, आप्यायमानः, अमृताय, आ, उत्तमानि, श्रवांसि, दिवि, धिष्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
अभिमातिषाहः	அபிமாதிஷாஹ:	சத்துருவை நாசஞ் செய்கின்ற
पयांसि	பயாம்ஸி	பால்
ते	தே	உனக்குக்
संयन्तु	ஸம்யந்து	கிடைக்குக. அவ்வாறே,
वाजा.	வாஜா:	அவியாகிய அன்னங்கள் (உன்னை அடைவனவாகுக)
वृष्णानि	வ்ருஷ்ணாநி	வீரியங்களு மடைகுக மற்றும்,
आप्यायमानः	ஆப்யாயமாந:	நிறைந்த சோமமே! நீ
अमृताय	அம்ருதாய	தனது, மரணமிலாத தன்மைக்கு
आ	ஆ	எல்லா வகையானும் வளர்ந்து
उत्तमानि	உத்தமாநி	மேலானவைகளும்
श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	யாம் உண்ணுதற் குரியவைகளு மான அன்னங்களைச்
दिवि	திவி	சுவர்க்கத்தில்
धिष्व	திஷ்வ	தாங்கிக்கொள்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—'. கௌதம ரிஷி.

சோமமே! பகைவர்களைக் கொல்கின்ற உன்னை, வேண்டுமென நியதமபம பண்ணிய பால் நனக்கு அடைகுக. அவ்வாறே, அவியாகிய அன்னங்களும் நின்னை இனிநடைகுக. வீரியங்களும் அடைகுக. சோமமே! நீ, தனது மரண மிலாமைக்கு எல்லாவகையானும் பெருகுவோனாகி எங்களா லநுபவிக்கத்தக்க அவியாகிய சிறந்த அன்னங்களைச் சுவர்க்கத்தில் ஏற்றுக்கொள்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १र २र ३ २ ३ २३१ २ ३ २
604. त्वमिमा ओषधी· सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।
र ·र ३ २ १२३ १ २र ३ २र
त्वं * आतनोरुर्वा ३ न्तरिक्षन्त्वञ्ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-91-22.

த்வமிமா ஓஷதீ: ஸோம விஶ்வாஸ்த்வமபோ அஜநயஸ்த்வம் கா³: |
த்வமாதநோ ருர்வாந்தரிக்ஷந்த்வம் ஜ்யோதிஷா வி தமோ வவர்த² ||

* आततन्थ, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे सोम!, त्व, इमा:, विश्वा:, ओषधी:, अजनय:, त्वं, अप:, त्व, गा:, उरु, अन्तरिक्षं, त्व, आतनो , तम:, त्वं, ज्योतिषा, विववर्थ ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
त्वं	த்வம்	நீ
इमा: विश्वा:	இமா: விஶ்வா:	இவ் வெல்லாப்
ओषधी	ஓஷதீ:	பசிலைகளையும்
अजनय:	அஜநய:	உண்டாக்கினாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
अप	அப:	கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய நீரையு முண்டாக்கினாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
गा	கா:	கோக்கள் முதலிய விலங்குகளையு முண்டாக்கினாய்
उरु	உரு	விரிந்த
अन्तरिक्षं	அந்தரிக்ஷம்	வானை
त्व	த்வம்	நீ
आतनो	ஆததந:	பரவுமாறு செய்தாய். அதி லுள்ள
तम:	தம:	இருளையும்
त्वं	த்வம்	நீ
ज्योतिषा	ஜ்யோதிஷா	தன்னொளியால்
वि ववर्थ	வி வவர்த	ஒழித்துவிட்டனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1 கௌதம ரிஷி.

சோமமே! நீ, இத் தரையின்கண்ணுள்ள பசிலைகளனைத்தையு முண்[illegible]யிருக்கின்றாய் அவ்வாறே, கொடிசெடிகட்குக் காரணமாகிய மழைநீரையு முண்டாக்கினாய் அதுபோன்றே, எல்லா விலங்குகளையு முண்டாக்கினாய் விரிந்த வானையும் பரவச் செய்தாய் அவ் வானில் எமது பார்வையை மறைக்கின்ற யாதொரு அந்தகார முண்டோ, அதையும் தன்னொளியால் நாசப்படுத்தினை என்பதாம். (3).

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २३ १ २

605. अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।

१ २ ३ १ २

होतारं रत्नधातमम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-9-1.

அக்நிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவ ம்ருத்விஜம் ।

ஹோதாரம் ரத்நதாதமம் ॥

அந்வயம்

यज्ञस्य पुरोहितं, होतारं, ऋत्विज, रत्नधातमं, अग्नि देव, ईडे ॥

பதவுரை.

यज्ञस्य पुरोहितं	யஜ்ஞஸ்ய புரோஹிதம்	வேள்வியின் அங்கமாகிய ஓமத்தை முடிப்பதும், அல்லது, ஆகவனீய வடிவத்தால் வேள்வியின் பூர்வத்திலிருப்பதும்,
होतारं	ஹோதாரம்	வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களை யழைப்பதும்,
ऋत्विज	ருத்விஜம்	வேட்பதும்
रत्नधातमं	ரத்நதாதமம்	வேள்வியாகிய ரத்தினத்தைத் தாங்கிக்கொள்வதும், அல்லது, காப்பாற்றுவதுமாகிய
अग्नि देवं	அக்நிம் தேவம்	அக்கினி தேவதையைத்
ईडे	ஈளே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—1. விசுவாமித்திரின் புத்திரனாகிய மதுச்சந்தர் ரிஷி

அக்கினி யென்னுந் திருநாமமுடைய தேவனைத் துதிக்கின்றேன் இம் மந்திரம் தேவியின்று (இருக்கோதுவானால்) கூறப்பட்டதா லதனை ஹோதாவர (இருக்கோதுவோர்)கிய நான் துதிக்கின்றேனென்பது பொருள். எவ்விதமாகிய அக்கினியை யெனின்: வேள்வியில் புரோகிதனை (முன், இருந்து செய்வோனை, அல்லது, இருப்பவனை,) யஜமானனுக்கு அவனுடைய புரோகிதன் இனியவை செய்வோன், அதுபோல, வேள்வியில் விரும்பிய ஓமத்தைத் (தீயோமப்பலி) தேவர்கட்கு ஈவதால் இப்பெயரெனக் அல்லது, வேள்வியின் பூர்வபாகத்தில் ஆகவனீயம் எனனும் பெயரால் இருக்கப்பட்டவனை. மற்றும், எத்தன்மைய அக்கினிதேவனை யெனின்: வேட்போனாகிய

வனே. வேள்விகளில் ஹோதா வென்னும் வேடம் போன அக்கினியே யாதலி னென்க அவ்வாறே "அக்கினியே தேவர்களுடைய ஹோதா" என மறை யுங் கூறுகின்றது மற்றும், எத்தன்மைய அக்கினி தேவனே யெனின்? வேள் வியாகிய தனங்களே விய்ப்பாகத் தாங்குகின்றவனே அல்லது, காப்பாற்று கின்றவனே (துதிக்கின்றேனே என முடிக்க) அக்கினி என்னுஞ் சொல்லே, யாஸ்க முனிவர் நிருத்தத்தில் பலவகையாய்ப் பொருட் படுத்தியிருக்கின்ற னர் அதை ஆண்டுக் காண்க (4)

மந்திரம் 5.

१ २   ३ २र   ३ २ ३ २   ३ १ २३२र २र

606. तेऽमन्वत प्रथमं *नाम गोनां त्रि †सप्त परमं नाम जानन् ।

१ २३ २३क२र३ २ ३ १ २ ३ २र २र३ १ २

‡ता जानतीरभ्यनूषत क्षा आविर्भुवन्नरुणीर्यशसा गाव ॥५॥

இருக்கு 4-1-16

தெ௨மந்வத ப்ரதமம் நாம கோநாம் த்ரிஃ ஸப்த பரமம் நாம ஜாநந் ।
தா ஜாநதீரப்யநூஷத க்ஷா ஆவிர்புவந்நருணீர்யஶஸா
[காவஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, ते, प्रथम, गोना, नाम, अमन्वत, परम, त्रिः, सप्त, नाम, जानन्, ताः, जानतीः, क्षाः, अभ्यनूषत, यशसा, अरुणीः, गावः, आविर्भुवन् ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
ते	தே	நின்னைத் துதிக்கின்ற அங்கிரசர்கள்,
प्रथमं	ப்ரதமம்	முதலில்
गोना	கோநாம்	வாக்குகளுள்
नाम	நாம	துதிக்குச் சாதனமாகிய ஒலி மாத்திரத்தை
अमन्वत	அமந்வத	உணர்ந்தார்கள் பின்னர், வாக்கின் சம்பந்தமான
परमं	பரமம்	மேலாகிய

---

* नाम धेनो, † सप्त मातु परमाणि विन्दन्, ‡ तज्जानती रभ्यनूषत व्रा आवि भवदरुणी यशसा गोः, என்பன இருக்கு

त्रि सप्त	த்ரி: ஸப்த	இருபத்தொரு எண்கொண்ட
नाम	நாம	தோத்திரமாயகி நாமத்தை, அல்லது, சந்தங்களை,
जानन्	ஜாநந்	அறிந்தார்கள்
ता जानती	தா: ஜாநதீ:	அத் தோத்திரங்களை யுணர்ந்து
क्षाः	க்ஷா:	பிரசைகள்
अभ्यनूषत	அப்ய்நூஷத	உஷாக்காலத்தில் துதித்தார்கள். பின்னர்,
यशसा	யஶஸா	இரவியின் ஒளியோடு
अरुणी	அருணீ:	விளக்க முடையனவாய்
गावः	காவ:	அவ் வாக்குகள்
आविर्भुवन्	ஆவிர்புவந்	வெளிப்பட்டன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5 வாமதேவ ரிஷி·

அக்கினியே! தோத்திரஞ் செய்கின்ற அங்கிரசர்கள், (இருடிகள்) வாக்கின் சம்பந்த முடைய தோத்திரத்தின் காரணமாகிய ஒலிமாத்திரத்தை முதலில் உணர்ந்தார்கள் பின்னர், அவ் வாக்கின் சம்பந்தமான இருபத்தொரு எண்கொண்ட துதிசாதனங்களான மேலான தோத்திரங்களை, அல்லது, சந்தங்களை யுணர்ந்து கொண்டனர். (அச் சந்தங்களோ, காயத்திரி முதற்கொண்டு சகதி ஈறாக ஏழு. அதி சகதி தொடங்கி அதிதிருதி யீறாக ஏழு கிருதி முதற்கொண்டு, உத்கிருதியீறாக ஏழு இவ் வண்ணம் இருபத்தொன்றும்) இவ் வாறான வடமொழிச் சந்தங்களோடு கூடிய மந்திரங்களால் அக்கினியைத் துதித்தார்கள் என்பதாம். அவ் வனைத்தையும் உஷாக்காலத்தி லுணர்ந்து துதித்தார்கள் எனக் பின்னர், இரவியின் ஒளியோடு அருண நிறமான (பிரகாசமுள்ள) வாக்குகள் வெளிப்பட்டன. அல்லது, அவ் வங்கிரசர்கள் முதலில் சுரபியின் நாமதேயத்தைச் சொன்னார்கள். பின்னர் தனது தனவடிவமானவைகளும், கள்வரால் கொண்டுபோனவைகளுமான இருபத்தொரு இரத்தினங்களை யடைந்தார்கள் பின்னர், சொன்னதைக் கேட்ட கோக்கள், பெருஞ் சத்தமிட்டன அப்போது உஷா வெளிப்பட்டது என்பதுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ २ २र २र ३ १ २ ३ २ ३ २ ३क२र

607. समन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यस्पृणन्ति ।

२ ३ १ २ १ २ ३ १ २ १ १र २र ३ १ २ ३ १२

तमूशुचिं शुचयो दीदिवांसं सम * पान्नपातमु † पयन्त्यापः ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-35-3

ஸமந்யா யந்த்யுபயந்த்யந்யா꞉ ஸமாநமூர்வம் நத்யஸ்ப்ருணந்தி ।
தமூஶுசிம் ஶுசயோ தீதிவாம்ஸம் ஸமபாந்நபாதமுபயந்த்யாப꞉ ॥

அந்வயம்

अन्याः, आपः, संयन्ति, अन्याः, उपयन्ति, समानं, नद्यः, ऊर्वं, पृणन्ति, तमु, अपान्नपात, शुचिं, दीदिवांसं, शुचयः, उपयन்ति ॥

பதவுரை.

अन्याः	அந்யா꞉	வேறொரு மழையின்
आपः	ஆப꞉	நீர்
संयन्ति	ஸம்யந்தி	தரையில் விழுகின்றது.
अन्याः	அந்யா꞉	முன்னமே தரையின்பாலுள்ள மற்றொரு நீர்
उपयन्ति	உபயந்தி	அதிற் கலந்து விடுகின்றது. அவ்வெல்லா நீரும்
समान	ஸமாநம்	ஒன்றுகூடி
नद्य	நத்ய꞉	ஆறுகளாக
ऊर्वं	ஊர்வம்	கடலின் நடுவிலுள்ள வடவானலத்தைத்
पृणन्ति	ப்ருணந்தி	திருப்தி பண்ணுகின்றன.
तमु	தமு	அத்தகைய
अपान्नपातम्	அபாந்நபாதம்	நீரின் பௌத்திரனாகிய
शुचिं	ஶுசிம்	நிருமலப
दीदिवांसं	தீதிவாம்ஸம்	பிரகாசமுடையதை,
शुचय.	ஶுசய꞉	சுத்த நீர்
उपयन्ति	உபயந்தி	இனிது அடைகின்றது.

* अपान्नपात, † परितस्थुराप , என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருதசமத ரிஷி.

ஒருவகையாகிய மழைநீர், பூமியை யடைகின்றது. முன்னர் அதிலுள்ள மற்றொருவகை நீர் அதிற் கலந்துகொள்கின்றது. அத்தகைய எல்லா நீரும் ஒன்று சேர்ந்து ஆறாகிக் கடலின் நடுவிலுள்ள வடவாக்கினியைத் திருப்தி பண்ணுகின்றது. நீரின் பௌத்திரனாகியதும், நிருமலமானதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய அதையே சுத்த நீர் அடைகின்றது. அதாவது இது மின்னலெனும் அக்கினிவடிவாய மேகத்திலிருந்துகொண்டு, எம்மை உண்டாக்கியது எனனும் புத்தியால் வடவாக்கினி வடிவமாக இருக்கப்பட்ட அதை வழிபடுகின்றது என்பது பொருள். அல்லது, ஒருவிதமான நீர், வேட்போர் சோமரசம் எடுக்கச் செய்துள்ள குழியிலிட்ட சோமரச முதலியவை களிற் றெளிக்கப்பட்ட 'வசதீவரி' என்னு நீருடன் சேர்ந்துகொண்டது. அந்த 'வசதீவரி' எனனும் நீரும், மற்றொரு நீருடன் கலந்து இவைகள் ஒன்றுகூடி வேள்வியை நிறைவேற்றுவதாய் அதில் உண்டாகும் மழை வாயிலாக ஆறுகளாகி வடவானலத்தைத் திருப்தி பண்ணுகின்றன என்பது முதலியன சமுமாம், (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३ १ ३२ १२३२ ३१ २२

608. आप्रागाद्भद्रा युवतिरह्नः केतून्त्समीर्त्सति ।

१ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

अभूद्भद्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥ ७ ॥

ஆப்ராகாத்பத்ரா யுவதிரஹ்ந: கேதூந்த்ஸமீர்த்ஸதி ।

அபூத்பத்ரா நிவேஶநீ விஶ்வஸ்ய ஜகதோ ராத்ரீ ॥

அந்வயம்.

भद्रा, युवति, आप्रागात्, अह्नः, केतून्, समीर्त्सति, भद्रा, रात्री, विश्वस्य, जगतः, निवेशनी अभूत् ॥

பதவுரை

भद्रा	பத்ரா	சுகம் தருவதும்
युवति	யுவதி:	இருளைப் புணர்ச்சி செய்வதுமாகிய இரவு,
आप्रागात्	ஆப்ராகாத்	எதிராய் வருகின்றது.
अह्न.	அஹ்ந:	சந்திரனுடைய

केतून्	கேதூந்	கிரணத்துடன்
समीत्सैति	ஸமீத்ஸைதி	{ இனிது சேரவிரும்புகின்றது. இதனால்
भद्रा	ஙத்ரா	மங்களமாகிய
रात्री	ராத்ரீ	இரவு
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	எல்லா
जगत॰	ஜகத꞉	உலகங்களேயும்
निवेशनी अभूत्	நிவேஶநீ அபூத்	உறங்கவைப்பதாகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி

இரவியின் வெப்பத்தைத் தணித்துக் களிப்பைத் தருகின்ற இருளைக் கலக்கச் செய்யும் இரவு எதிராய் வருகின்றது சந்திரனுடைய கிரணங்களை இனிது புணர விரும்புகின்றது, இதனாலேயே மங்களமாகிய இரவு உலகனைத்தையும் நித்திரையில் விழச்செய்வதாகின்றதெனக் பகலில் அதன் தொழிலாற் றுன்படைந்த பிராணிகளெல்லாவரையும் தனது பற்றுக் கோடுகளில் தூங்கவைக்கின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ २२ ३ ३ ३ १ २ ३ १ २३ १ २
609. *प्रक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू† महः प्र नो वचो विदथा जातवेदसे।
३ १ २ ३१२ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १२३१२
वैश्वानराय मतिर्नव्यसे शुचिः सोम इव पवते चारुरग्नये ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-8-1.

ப்ரக்ஷஸ்ய வ்ருஷ்ணோ அருஷஸ்ய நூ மஹ꞉ ப்ர நோ வசோ [வித஥ா ஜாதவேதஸே ।
வைஶ்வாநராய மதிர்நவ்யஸே ஶுசி꞉ ஸோம இவ பவதே [சாருரக்நயே ॥

அந்வயம்.

(हे वैश्वानर !,) प्रक्षस्य, वृष्णः, अरुषस्य, मह , नु, न., वचः, विदथा, वैश्वानराय, प्र, नव्यसे, जातवेदसे, अग्नये, शुचि , चारु , मति., सोमः इव, पवते ॥

* पृक्षस्य, † सत प्रनु वोच, ‡ जातवदसे, § नव्यर्मा, என்பன

பதவுரை.

(हे वैश्वानर !)	(ஹே வைஶ்வாநர !)	(வைசுவாநரனே !)
प्रक्षस्य	ப்ரக்ஷஸ்ய	வியாபகனும், அல்லது, அவியாகிய அன்னமுடையவனும்
वृष्णः	வ்ருஷ்ண꞉	விரும்பியதைப் பொழிபவனும்,
अरुषस्य	அருஷஸ்ய	பிரகாசமுடையவனும்,
मह	மஹ꞉	போற்றத் தக்கவனுமாகிய உனது ஆற்றலை, அல்லது, ஒளியை
नु	நு	விரைவாகத் துதிக்கின்றேன். இதுபற்றி
नः	ந꞉	எங்களுடைய
वच	வச꞉	வாக்குகள்
विदथा	விதயா	வேள்வியில்
वैश्वानराय	வைஶ்வாநராய	அக்கினியின் பொருட்டு
प्र	ப்ர	அடைகின்றன. (துதிக்கின்றன.)
नव्यसे	நவ்யஸே	மிகப் புதியதும் (அவியால் வளர்ந்ததும்),
जातवेदसे	ஜாதவேதஸே	உண்டான பிராணிகளனைத்தையும் புணர்ந்ததுமாகிய
अग्नये	அக்நயே	அக்கினியின் பொருட்டுச்
शुचि.	ஶுசி꞉	சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
चारु.	சாரு꞉	இன்பங் கொடுப்பதும்
मति.	மதி꞉	மனனம் பண்ணத் தக்கதுமாகிய தோத்திரம்
सोम इव	ஸோம இவ	சோமரசம் பாத்திரத்திற் பொங்கியெழுகின்றது போல
पवते	பவதே	எனதகத்தி லியற்கையாய் எழுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி

நிறைந்ததும், அல்லது, அவியாகிய அன்னத்தை யுடையதும், விரும்பியதைப் பெய்வதும், விளங்குவதுமாகிய வைசுவாநராக்கினியினுடைய போற்றத் தக்க ஆற்றலை, அல்லது, பிரகாசத்தைச் சீக்கிரமாய்த் துதிக்கின்றேன் இதனாலேயே எனது வாக்கு வேள்வியிற் றுதிக்கின்றதெனக். அதாவது உண்டான பிராணிகளைப் புணர்ந்த, அல்லது, தனமுடைய அக்கினியைக் குறித்து (எமது வாக்குத்) துதிக்கின்றதென்பது பொருள் மேற் கூறிய பொருளை அன்பின் பொருட்டு வேறொருவாறுங் கூறப்படுகின்றது.-

மிகப் புதிய (அவியால் வளர்ந்த) அக்கினியின் பொருட்டு, நிருமலமான வைகளும், அல்லது, துதிப்போர்களைச் சுத்தப்படுத்துபவைகளும், மங்கள கரமானவைகளும், மனனம் பண்ணத் தக்கவைகளுமான துதிகள், என் னிடத்திலிருந்து எழுகின்றன. எவை போலெனின்? தசாபவித்திரமுள்ள வடிகட்டும் ஆடையையுடைய பாத்திரத்தினின்றும், சோமரசம் பொங்கி யெழுவது போல எழுகின்றது என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३र ३रर ३ ३ ३र २र १ २

610. विश्वे देवा मम शृण्वन्तु *यज्ञमुभे रोदसी अपान्नपाच्च मन्म ।

२ ३ १ २ २ १ ३ २ ३ ३ २ २

मा वो वचांꣳसि परिचक्ष्याणि वोचꣳ सुम्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम ॥

இருக்கு 6-52-14

விஶ்வே தேவா மம ஶ்ருண்வந்து யஜ்ஞமுபே ரோதஸீ அபாந் [நபாச்ச மந்ம ।

மா வோ வசாம்ஸி பரிசக்ஷ்யாணி வோசம் ஸும்நேஷ்வித்வோ [அந்தமா மதேம ॥

அந்வயம்.

विश्वे, देवाः, मन्म, मम, यज्ञं, शृण्वन्तु, अपान्नपात्, उभे, रोदसी, परिचक्ष्याणि, वचांसि, वः, मावोच, वः, अन्तमाः, सुम्नेषु इत्, मदेम ॥

பதவுரை.

विश्वे	விஶ்வே	எல்லாத்
देवाः	தேவா:	தேவர்களும்,
मन्म	மந்ம	மதித்தற்குரிய
मम	மம	என்னுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	பூசையை, அல்லது, அவியை
शृण्वन्तु	ஶ்ருண்வந்து	ஏற்றுக் கொள்வார்களாக
अपान्नपात्	அபாந்நபாத்	அந்தரிக்ஷம் அக்கினி (என்னும்)
उभे	உபே	இரண்டு வகையாகிய
रोदसी	ரோதஸீ	வானுலக, மண்ணுலக தேவதைகள் உள்ளத்திற் கொள்வார்களாக.
परिचक्ष्याणि	பரிசக்ஷ்யாணி	தள்ளத் தக்கனவாய

* यज्ञिया, என்பது இருக்கு.

वचांसि	வசாம்ஸி	வசனங்களை
व	வ:	உங்கட்குச
मावोच	மாவொசம்	சொல்லமாட்டேன (இனிய துதியையே கூறுகின்றேன இதனால)
व	வ:	உங்களை
अन्तमा	அந்தமா:	மிகசசமீபிததுள்ளயாஙகள
सुम्नेषु इत्	ஸும்னெஷு இத்	நீஙகள கொடுததுள்ள சுகததினகணணேயே
मदेम	மதெம	களிபபுறுகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கணடம—3. இருககு—9. பரததுவாச ரிஷி.

எலலாத தேவதைகளும, மனனஞ செயயததகக எனது பூசைகளை, அலலது, அவிகளை ஏறறுககொளவாரகளாக மததிய வுலகிலுளள அககினியும, வானுலகு மணணுலகும, எனனுடைய தோததிரததை மனதிறகொளவனவாகுக இனிபபிரததியடசமாகிய தோததிரம —தேவாகாள! உஙகட்கு, தளளததகக வாககுகளைப (தோததிரஙகளை) படிககமாடடேன. மறறோ, இனிய தோததிரஙகளையே படிபபேன. இதனால, உஙகட்கு மிகக அருகில இருபபவாகளான யாஙகள, உஙகளாற கொடுககபபடட சுகஙகளிலேயே இருநதுககொணடு களிபபடைவோமாக. (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ २
611. यशो मा द्यावापृथिवी यशो मेन्द्रबृहस्पती
३ १ २ ३ १ २ ३ १र
यशो भगस्य विन्दतु यशो मा प्रतिमुच्यताम् ।
३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
यशस्व्या ३ स्याः सꣳसदोऽहं प्रवदिता स्याम् ॥ १० ॥

யஶோ மா த்₃யாவாப்ருதி₂வீ யஶோ மேந்த்₃ரப்₃ருஹஸ்பதீ
யஶோ ப₄க₃ஸ்ய விந்த₃து யஶோ மா ப்ரதிமுச்யதாம் ।
யஶஸ்வ்யா ३ ஸ்யா: ஸꣳஸதோऽஹம் ப்ரவதி₃தா ஸ்யாம் ॥

அந்வயம்.

हे देव!, द्यावापृथिवी, यशः, मा, विन्दतु, इन्द्रबृहस्पती, यशः, मा, भगस्य, यशः, मा, मा प्रतिमुच्यतां, अस्याः, ससदः, यशः, अहं, यशस्वी, प्रवदिता, स्याम् ॥

பதவுரை.

हे देव!	ஹே தேவ!	தேவனே!
द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானுலக மண்ணுலகங்களிலுள்ள
यश	யஶ:	கீர்த்தியானது
मा	மா	எனக்கு
विन्दतु	விந்தது	கிடைக்குக
इन्द्रबृहस्पती	இந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ	இந்திர பிருகஸ்பதிகட்குள்ள
यश	யஶ:	கீர்த்தியும்
मा	மா	எனக்குக் கிடைக்குக.
भगस्य	பகஸ்ய	ஆதித்தனுடைய
यश.	யஶ:	கீர்த்தியும்
मा	மா	எனக்குக் கிடைக்குக.
मा प्रतिमुच्यतां	மா ப்ரதிமுச்யதாம்	இப்பெருங் கீர்த்தி எப்போதும் எம்மிடத்து நீங்காதிருக்குக.
अस्या.	அஸ்யா:	இந்தச்
ससदः	ஸம்ஸத:	சபையின்
यश	யஶ:	கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக.
अह	அஹம்	யான்
यशस्वी	யஶஸ்வீ	கீர்த்தி யுடையவனும்
प्रवदिता	ப்ரவதிதா	பெரும் பேச்சாளனும்
स्या	ஸ்யாம்	ஆவேனாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்களின் கீர்த்தியானது துதிப்போனாகிய எனக்குக் கிடைக்குக மற்றும், இந்திர, பிருகஸ்பதிகளின் கீர்த்தியும் எனக்குக் கிடைக்குக. இன்னும், ஆதித்தனுடைய கீர்த்தியும் எனக்குக் கிடைக்குக. பெருங் கீர்த்தியானது எம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்குக. இச் சங்கத்தின் கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக. யாண்டும் யான் கீர்த்தியுடையவனும் மிகப் பேசுவோனும் ஆவேனாக. (10)

மந்திரம் 11.

१ २ ३ २ ३क२र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २
612. इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
२ ३ २ ३२ ३ २ ३ २ ३१ २ ३१ २
अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-32-1

இந்த்ரஸ்ய நு வீர்யாணி ப்ரவோசம் யாநி சகார ப்ரதமாநி வஜ்ரீ ।
அஹந்நஹிமந்வபஸ்ததர்த ப்ரவக்ஷணா அபிநத்பர்வதாநாம் ॥

அந்வயம்.

वज्री, प्रथमानि, यानि, वीर्याणि, चकार, नु, (तस्य) इन्द्रस्य वीर्याणि, प्रवोचं,
अहिं, अहन्, अनु, अप:, ततर्द, पर्वतानां, वक्षणा:, प्राभिनत् ॥

பதவுரை.

वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன்
प्रथमानि	ப்ரதமாநி	முன்னுள்ள, அல்லது, முதன்மையான
यानि	யாநி	எந்த
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராக்கிரம காரியங்களைச்
चकार	சகார	செய்தனனே,
नु	நு	விரைவில்
(तस्य) इन्द्रस्य	(தஸ்ய) இந்த்ரஸ்ய	அவ் விந்திரனுடைய
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராக்கிரமங்களைச்
प्रवोचं	ப்ரவோசம்	சொல்லுகின்றேன். (அதாவது)
अहिं	அஹிம்	மேகத்தைக்
अहन्	அஹந்	கடிந்தனன்
अनु	அநு	பின்னர்
अप:	அப:	நீரைச்
ततर्द	ததர்த	செலுத்தினன். (தரையில் வீழ்த்தினன்)
पर्वतानां	பர்வதாநாம்	மலைகளின் மேல்
वक्षणा:	வக்ஷணா:	ஓடுகின்ற நதிகளை
प्राभिनत्	ப்ராபிநத்	கரையைக் கெல்லி, ஓடச் செய்தனன். (என்பதாம்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இரணியதத்தூப ரிஷி.

வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன், முன்னிருந்த, அல்லது, முக்கியமான எந்தப் பராக்கிரம முடைய காரியங்களைச் செய்துள்ளாரோ, அவ் விந்திரனுடைய பராக்கிரம காரியங்களை விரைவிற் சொல்கின்றேன் அவைகள் யாவைகளெனின்றோ? அவைகளைக் கூறுவாம் —மேகத்தைப் பிளந்தனன். அஃதோர் பராக்கிரம காரியமாம். பின்னர், நீரைத் துன்புறுத்தினன். அதாவது பூமியில் வீழ்த்தினன் இஃது இரண்டாவது பராக்கிரம காரியமாம் மலைகளின் சம்பந்தமாயச் செல்கின்ற ஆறுகளை இருகரைகளையும் கெல்லுவதினால் மிகப் பெருக்கச் செய்தனன். இஃதோர், மூன்றாவது பராக்கிரம காரியமா மெனக். (11)

மந்திரம் 12.

३ १२ ३ ३ १ ३ १२ ३ २ ३ १ २३ १३ ३ २
613. अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन्ँ ।
३ १२३ १२ २२ ३ १२ २२३ १ २ ३ १२ ३ १ २
त्रिधातुरर्को रजसो *विमानोऽजस्रं ज्योतिर्हविरस्मि सर्वम् ॥१२॥

இருக்கு—3-26-7.

அக்நிரஸ்மி ஜந்மநா ஜாதவேதா க்ருதம் மே சக்ஷுரம்ருதம் ம [ஆஸந் ।
த்ரிதாதுரர்கோ ரஜஸோ விமாநோऽஜஸ்ரம் ஜ்யோதிர்ஹவி [ரஸ்மி ஸர்வம் ॥

அந்வயம்

(हे कुशिक !,) अग्नि, अह, जन्मना एव, जातवेदा, अस्मि, मे, चक्षु, घृतं, अमृतं, मे, आसन्, अर्कः, त्रिधातुः, रजसः, विमान, अजस्र, ज्योति, हवि, सर्व, अस्मि,

(அல்லது)

अग्नि, अस्मि, जन्मना, जातवेदाः, घृतं मे चक्षुः, अमृतं, मे, आसन्, त्रिधातु, अर्क, रजस, विमानः, अजस्र, ज्योति., सर्व हविः, अस्मि ॥

* विमानो वर्मो என்பது இருக்கு

பதவுரை.

(हे कुशिक!)	(ஹெ குஶிக !)	விசுவாமித்திரமுனிவரின் பிதாவாகிய குசிக ரிஷியே ! போககிய மெனனும அன்னம,
अग्नि	அக்நிः	போக்தாவாகிய அககினி, என னுமிவறறுள
अहं	அஹம்	அககினியாகிய நான,
जन्मना (एव)	ஜந்மநா (ஏவ)	பிறபபினினறே
जातवेदा अस्मि	ஜாதவேதா அஸ்மி	ஆன்ம வடிவாய் யிருககின்றேன். (கேடடன முதலியன இனறிப பிரம சாக்ஷாதகாரமுடையேன)
मे	மெ	எனது
चक्षुः	சக்ஷுः	நேததிரம
घृतं	க்ருதம்	மிக விளஙகுகினறது,
अमृतं	அம்ருதம்	கரும பயன
मे	மெ	எனனுடைய
आसन्	ஆஸந்	வாயி லிருககின்றது (யானே போகதா.)
अर्कः	அர்கः	வாயுவும நானுயிருககின்றேன்.
त्रिधातु	த்ரிதாதுः	மூவகைப பிரிவினுள, வாயு வடிவததால
रजसः	ரஜஸः	அநதரிக்ஷததிறகு
विमानः	விமாநः	அதிடடானமும நானு யிருககின்றேன.
अजस्रं	அஜஸ்ரம்	எனறுமுளள
ज्योति.	ஜ்யோதிः	வானுலகிறகு அதிடடானமாகிய, இரவியும நானு யிருககினறேன.
हवि.	ஹவிः	போககியப பொருளகள
सर्वं	ஸர்வம்	அனைததும
अस्मि	அஸ்மி	நானு யிருககினறேன்.

அலலது

अग्निः	அக்நிः	யான அககினியாக (தேவாகடகு அவியைச் சோபபிபபவனுக)

अस्मि	அஸ்மி	இருக்கின்றேன்.
जन्मना	ஜந்மநா	பிறந்த காலத்தினின்றே
जातवेदा.	ஜாதவேதா:	ஞானமுடையோனு யிருக்கின்றேன். அல்லது, தோன்றின பொருள்களனைத்தையுந் தன் தானமசொரூபமாய்க் காணுஞ் சர்வான்மாவாயிருக்கின்றேன் எனெனின்?
घृत मे चक्षुः	க்ருதம் மே சக்ஷு:	தீயில் விட்ட நெய்யென, எனது கண் பிரகாசிக்கின்றது
अमृतं	அம்ருதம்	கெடாத ஒளியாகிய அமுதம்
मे	மே	என்னுடைய
आसन्	ஆஸந்	முகமா யிருக்கின்றது
त्रिधातु अर्कः	த்ரிதாது: அர்க்க:	மூவகைப் பிரிவாயுள்ள பிராணனும் நானு யிருக்கின்றேன்.
रजस·	ரஜஸ:	அந்தரிக்ஷத்தைப் பற்றி
विमानः	விமாந:	விசேடமாய்ப் பரிணமிக்கும் வாயுவும் நானு யிருக்கின்றேன்.
अजस्र	அஜஸ்ரம்	இடையறாது வெப்பந்தரும்
ज्योति.	ஜ்யோதி:	இரவியும் நானு யிருக்கின்றேன். விரிப்பதிலென்?
सर्वं हवि. अस्मि	ஸர்வம் ஹவி: அஸ்மி	நெய், புரோடாசம், முதலிய தேவுணவுகளெல்லாம் நானுயிருக்கின்றேன் என்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. விசுவாமித்திரர் ரிஷி.

இம் மந்திரமும், மேல்வரும் மந்திரமும் அக்கினியைத் துதிக்கின்றனவாம். அதில் இம் மந்திரம், எல்லா வடிவமாய் அக்கினியைத் துதிக்கு லாம் இவ் வுலகம், (அன்னம்) போக்கிய வடிவாகவும், போத்துரு (புசிப்போன்) வடிவாகவும் இருவகைப்பட்டதாம். அவ்வாறே, "இதுவே அன்னமும், அன்னமுண்போனுமாம். சோமமே அன்னம், அக்கினியே அன்னமுண்போன்" என மறையுங் கூறுகின்றது. ஆண்டுப் போகத்திரு வருக்க வடிவமாய அன்னத்தையுண்பது அக்கினியாம். அவ் வக்கினியும், அக்கினி, வாயு, ஆதித்தன், என்னும் (தனையுள்ளடக்கிய மூவகை) வேற்றுமையால், மூவகையாகிய மண்ணுலகம், அந்தரிக்க வுலகம், வானுலகம் எனப்படுவைகளை அதிட்டித்து நிற்கின்றது அவ்வாறே "அது தன்னை மூவகையாக்கியது இரண்டாவது இரவி மூன்றாவதுவாயும்" என வாசசனேய மென்னும் மறையுங் கூறுகின்றது. அவற்றுள், அவ் வக்கினியாகிய நான் பிறப்பிலிருந்தே சாதவேதசு

வாக (அதாவது கேட்டன், முதலியன இன்றியே இயற்கையில் சாக்ஷாதகார ரம் பண்ணிய பரமானம வடிவாக) இருக்கினறேன எனபதாம். உலகததை விளக குகின்ற பிரகாச வடிவம எனது நேததிரம இபபோது மிக ஒளிர்கின றது. திவயமாகிய கருமபலம முதலிய விடய போகஙகளை எனது முகததில (வாயில) இருககினறன. எலலாபபோகதா வருககவடிவஙகளுநதானுய இருததலின் எனக இவவாறு தனதானமாவிறகுப பூமியின அதிட்டானத் தனமையைக கூறிவிட்டு, வாயு வடிவாய் அநதரிடசததிற்கு அதிட்டானத தனமை கூறத தொடஙகபபடுகினறது —மூலததில ஆரககன எனபது முதலியனவறறுல ரணடு ஆரககன என்றது வாயுவாம "அதுவே ஆரகக னுடைய அர்ககத தனமை" என மறையுங கூறுதலின எனக. அப பிரா ணன நானுயிருககினறேன அதாவது மூவகையாகத தனனைப பிரிதது அவற்றுள் வாயு வடிவால அநதரிடசததிற்கு அதிட்டாதாவாயிருககினறேன என்பதாம. அவவாறே, ஆதிததன் வடிவால வானுலகிறகு அதிட்டானத் தனமை கூறபபடுகினறது (மூலததில) "கெடாத சோதி" என அதாவது வானுலகிறகு அதிட்டான மெனனும நிததியப பிரகாசனுகிய ஆதிததனும் நானுயிருககினறேன எனபதாம. இவ்வாறுய போகதா வடிவமாயத தன னைச சிநதிததுககொணடு, போககிய வடிவாயும சிநதிககினறுா.—மூலததில் யாதொரு அவிகள், எனபது முதலியவறறுல. பிரசிததியான போககியங களை (அனனஙகளை) அனைததும நானுயிருககினறேன எனபதாம.

அல்லது, நான் அககினியா யிருககினறேன. அதாவது தேவர்கட்கு அவி களைச சோபபிககினறே னுதலின ஒளி முதலிய குணமுடையனு யிருககின் றேன என்பதாம மற்றும, பிறபபினினறே ஞானமுடையவனு யிருககின றேன் எனபதாம. தோனறிய கணததிலேயே எலலா முணாநதோனு யிருக கினறேன எனக அல்லது, தோனறின வனைததையும தனதான்மாவாய் உணர் கினறது சாதவேதாவாம. அதாவது எலலா வடிவா யிருககினறேன எனப தாம. அஃதெவவா றெனின்? கூறப்படுகினறது —பிரசிததியாகிய நெய், எனது நேநதிரமாயிருககினறது. அதாவது நேததிரம போனறதா மென பதாம எனனை? உலகில கணணும பிரகாசிககினறது, ஆவின நெயயும (தீயாடிய) எனபால விடபபடின எனனைப (அககினியாகிய எனனை) பிரகாசிப் பிபபதாயிருககினறது, ஆதலின எனக ஒளியெனனும அமுதமானது, அதாவது கெடாத பிரகாசம, எனது வாயில இருககினறது. பிராணன, அபானன, எனனும மூவகையா யுளளதும, போறறத தகககதுமாகிய பிரா ணனும நானுயிருககினறேன. அவவாறே அநதரிக்ஷததினுடைய, விமா னம=விசேடமா யுணடாககுவது, எனனும வாயுவும நானுயிருககிறேன. மறறும, இடைவிடாது வெபபஙதருஞ சூரியனும நானுயிருககினறேன. விரிபபதி லெனை? நெய், புரோடாச முதலிய இநத அவி வடிவததால

உபலக்கணமா யுணரப்பட்ட அவ் வன்னத்தும் நானேயிருக்கின்றேன் என்பதாம் "உண்மையில் இவ் வன்னத்தும் பிரமம்" என மறைபுங் கூறுகின்றதா மாதலின் எனக் அவ் வக்கினியை எல்லா வடிவமாகக் கூறியதால் அக்கினியே பரபிரமம் எனப்பட்டது. (காணக) (12)

மந்திரம் 13.

२ ३ २ ३१र २र ३१र　२र ३१र २र३　१२

614. पात्यग्निर्विपो अग्रं पदं वेः *पाति यह्वश्चरणं सूर्यस्य ।

२ ३ १ २ ३१ २　३१र　२र ३ १ २ ३ १२ ३ २

पाति नाभा सप्तशीर्षाणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥ १३ ॥

இருக்கு 3-5-ரு

வாத்யக்3நிர்விபொ அக்3ரம் வத3ம் வெ: வாதி யஹ்வஶ்சரணம் [ஸூர்யஸ்ய ।

வாதி நாபா4 ஸப்தஶீர்ஷாணமக்3நி: வாதி தெ3வாநா முவமாத3 [ம்ருஷ்வ: ॥

அந்வயம்.

अग्निः, वेः, विप, अग्रं, पद, पाति, यह्वः, सूर्यस्य, चरण, पाति, नाभा, सप्तशीर्षाण, पाति, ऋष्वः अग्नि, देवानां उपमाद, पाति ॥

பதவுரை.

अग्निः	அக்3நி:	அக்கினி தேவதை
वेः	வெ:	யாண்டும் நிறைந்த
विप	விவ:	பூமியின் சம்பந்தமாய
अग्रं	அக்3ரம்	முக்கியமாயுள்ள
पदं	வத3ம்	இடத்தைக்
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
यह्वः	யஹ்வ:	மகத்தாகிய அக்கினி,
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	இரவியின்
चरणं	சரணம்	வழியாகிய அந்தரிட்சத்தைக்
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
नाभा	நாபா4	அந்தரிட்சத்தில் (வானில்)
सप्तशीर्षाणं	ஸப்தஶீர்ஷாணம்	மருத் கணத்தைக்

* पाति प्रियं रिपो अग्रे, எனபது இருக்கு

पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது
ऋत्व. अग्नि	ருத்வ: அக்நி:	காணற்குரிய இவ் வக்கினி
देवानां उपमादं	தேவாநாம் உவமாதம்	தேவர்கட்குக் களிப்பைக்கொடுக்கும் வேள்வியைக்
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14 விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினி, யாண்டும் நிறைந்துள்ள பூமியின் சிறந்த இடங்களைக் காப்பாற்றுகின்றது மகத்தாகிய அக்கினி, இரவியின் மார்க்கமாகிய அந்தரிக்ஷத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது அந்தரிட்சத்தின் நடுவில் மருத் கணத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது. பார்க்கத்தக்க இவ் வக்கினி, தேவர்கட்குக் களிப்பையுண்டாக்கும் வேள்வியைக் காப்பாற்றுகின்றது என்பதாம் (13)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் —2, அக்கினி. 3, கிருது 3, 6-புருடன். 7, சிருட்டா 8, வான், மண். 9, 11, இந்திரன் 10, ஆன்மா 13, கோ சந்தம் —1, 2, பந்தி 3, 7, 9, 10, அநுஷ்டுப் சுரம் —1, 2, பஞ்சமம் 4, 7, 9 10, காந்தாரம் 7, 11, 12, தைவதம் இருடிகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுவார்கள்

மந்திரம் 1

615. भ्राजन्त्यग्ने समिधान दीदिवो जिह्वा चरत्यन्तरासनि ।
स त्वन्नो अग्ने पयसा वर्चो द्दशोऽदाः ॥ १ ॥

ப்ராஜந்த்யக்நே ஸமிதாந தீதிவோ ஜிஹ்வா சரத்யந்தராஸநி |
ஸத்வந்நோ அக்நே பயஸா வஸுவித்ரயிம் வர்சோ த்ருஶேऽதா꞉ ||

அந்வயம்

समिधान, दीदिवः, अग्ने!, भ्राजन्ती, आसनि, अन्तः, जिह्वा, चरति, अग्ने!, वसुवित्, सः त्व, नः पयसा, रयिं, दृशे, वर्चः, अदाः ॥

பதவுரை.

समिधान	ஸமிதாந	வேட்போர்களால் ஒளி மிக வளர்க்கப்பட்டதும்,
दीदिव	தீதிவ꞉	எவற்றினும் மேலாயப் பிரகாசிப்பதுமாகிய
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே! (உனது)
भ्राजन्ती	ப்ராஜந்தீ	பிரகாசமாகிய
आसनि अन्तः	ஆஸநி அந்த꞉	வாயின் நடுவிலுள்ள
जिह्वा	ஜிஹ்வா	நாக்கு
चरति	சரதி	(அவியைப்) புசிக்கின்றது.
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே!
वसुवित्	வஸுவித்	தனத்தை யடைவிக்கின்ற,
स त्व	ஸ꞉ த்வம்	அத்தகைய நீ
न. पयसा	ந꞉ பயஸா	எமக்கு அன்னத்தோடு
रयिं	ரயிம்	இரமணீய தனத்தையும்
दृशे	த்ருஶே	பார்க்கத்தக்க
वर्चः	வர்ச꞉	ஒளியையும், அல்லது, ஒளித்தன்மையையும்
अदाः	அதா꞉	தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1 வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஒளியெழ வளர்க்கப்பட்டதும், எல்லாவற்றினும் மேலாய விளங்குவதுமாகிய அக்கினியே! பிரகாசமுள்ள வாயின் நடுவின் கணணுள்ள (உனது) நாக்கு, அவிகளை (தேவவுணவுகளை) உண்கின்றது. தனத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்ற அத்தகைய அக்கினியே! நீ, அன்னத்துடன் இரமித்தற்குரிய தனத்தையும், காணற்குரிய ஒளியையும், அல்லது, ஒளித்தன்மையையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २र २र ३ २र २र

616. वसन्त इन्नु रन्त्यो ग्रीष्म इन्नु रन्त्यः ।

३१र २र ३१२ ३१र २र ३ १र २र

वर्षाण्यनु शरदो हेमन्तः शिशिर इन्नु रन्त्यः ॥ २ ॥

வஸந்த இந்நு ரந்த்யோ க்ரீஷ்ம இந்நு ரந்த்ய: ।

வர்ஷாண்யநு ஶரதோ ஹேமந்த: ஶிஶிர இந்நு ரந்த்ய: ॥

அந்வயம்

वसन्तः इन्नु, रन्त्यः, ग्रीष्म इन्नु, रन्त्यः, वर्षाणि अनु, शरदः, हेमन्तः, शिशिरः इन्नु, रन्त्यः ॥

பதவுரை.

वसन्त इन्नु	வஸந்த: இந்நு	இளவேனிற் காலம்
रन्त्य	ரந்த்ய:	இரமித்தற் குரியது
ग्रीष्म इन्नु	க்ரீஷ்ம இந்நு	முதுவேனிற் காலம்
रन्त्य	ரந்த்ய:	இரமித்தற் குரியது.
वर्षाणि अनु	வர்ஷாணி அநு	மழை காலத்தின் பின்னர்
शरदः	ஶரத:	குளிர் காலமும்
हेमन्त	ஹேமந்த:	முன்பனிக் காலமும்
शिशिर इन्नु	ஶிஶிர இந்நு	பின்பனிக் காலமும்
रन्त्यः	ரந்த்ய:	இரமிக்கத் தக்கனவாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

சித்திரை, வைகாசியாகிய வசந்தருதுகாலமே இரமிக்கத்தக்கதாகின்றது. ஆனி, ஆடியாகிய கிரீஷ்மருதுவே இரமித்தற் குரியதாம், ஆவணி புரட்டாசியாகிய மழைக்காலருதுவே இரமிக்கத்தக்கதாம். அதன் பின்னர், ஐப்பசி, கார்த்திகைகளான அவயவங்களையுடைய சரத்காலருது இரமிக்கத்தக்கதாம். மார்கழி தையாகிய ஏமந்தருதுவே இரமிக்கத்தக்கதாகின்றது. மாசி பங்குனியாகிய சிசிரருதுவே இரமிக்கத்தக்கதாம். (2)

குறிப்பு:—ரண்டு, இருது என்பது ருசர னென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 3.

३१२३ १२ ३२ ३१२
सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
१२ २र ३१२ ३१२ २३
*स भूमिं †सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठद्दशांगुलम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-90-4.

ஸஹஸ்ரசீர்ஷா: புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத் ।
ஸ பூமிம் ஸர்வதோ வ்ருத்வாத்யதிஷ்டத்தசாங்குலம் ॥

அந்வயம்.

षः, सहस्रशीर्षाः, सहस्राक्षः, सहस्रपात्, सः, भूमिं, सर्वतः, वृत्वा, दशांगुलं, अत्यतिष्ठत् ॥

பதவுரை.

புருஷ:	விராட் புருடன் (பெரும் பொருளாகிய இறைவன்)
ஸஹஸ்ரசீர்ஷா:	எண்ணிலாச் சிரசுகளையுடையானும்,
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	அளவிலாக் கண்களுடையானும்,
ஸஹஸ்ரபாத்	அளவற்ற பாதங்களையுடையானுமாவன்.
ஸ:	அப்புருடன்
பூமிம்	அண்டமாகிய தரையை
ஸர்வத:	எல்லா வகையானும்
வ்ருத்வா	சூழ்ந்துகொண்டு
தசாங்குலம்	பத்து விரற்கடை அளவுள்ள இருதயத்தைக்
அத்யதிஷ்டத்	கடந்து இனிது நிலைத்திருக்கின்றனன்

சாயண பாடியம்.

—4. இருக்கு—3. நாராயண ரிஷி.

லா உயிர்களின் சமஷ்டியாகிய (கூட்டமாகிய) விராட் என புருடன் உள்ளானே, அவன், ஆயிரமென்னு மெண்ணால் உபலக்ஷியப்பட்ட எண்ணமுடியாத தலைகளையுடையவன் என்பது பொருள்.

---

*सभूमि विश्वतो वृत्वा, என்பது இருக்கு
†सर्वत स्पृत्वा, என்பதும், யஜுர் सहस्र शीर्षा என்பதும், யஜுர்

எல்லாவுயிர்களுக்குமுண்டான தலைகளனைத்துமே இவனுக்கு ஆயிரந்தலைகளா மென்க. அவன் அவ்வுடல்களினுள் ளிருக்கின்றானாதலின் தலைகளெல்லாம் அப் புருடனுடையவைகளேயாம் என்பதாம். இவ்வாறே, ஆயிரங்கண்க ளுடைமையும், ஆயிரங் கால்களுடைமையுமா மென்பதுங் கண்டுகொள்க. அப்புருடன் பிரமாண்டமாகிய வுருண்டை வடிவப் பூமியை நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து வளைந்துகொண்டு பத்துவிரற்கடை யளவுள்ளதோரிடத்தைத் தாண்டியிருக்கின்றான் அதாவது பத்துவிரற்கடை என்றது உபலக்கணமாம் ஆதலின் பிரமாண்டத்தினின்றும் வெளியிலும் எங்கும் வியாபித்திருக்கின் றான் என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

१२३ २उ३१ २३१ ३ ३ १२३१ २
618. त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः ।
२ ३ २ ३क २२ ३ २ ३ २
तथा विष्वङ् व्यक्राम द * शनाऽनशने अभि ॥ ४ ॥

10-90-4.

த்ரிபாதூர்த்⁴வ உதை³த்புருஷ꞉ பாதோ³ऽஸ்யேஹாப⁴வத் புன꞉ ।
ததா² விஷ்வங் வ்யக்ராமத³ஶநாநஶநே அபி⁴ ॥

அந்வயம்.

त्रिपात् पुरुषः, ऊर्ध्वः, उदैत्, अस्य, पादः, इह, पुनः, अभवत्, तथा, विष्वङ्, व्यक्रामत्, अशनानशने, अभि ॥

பதவுரை.

त्रिपात् पुरुष.	த்ரிபாத் புருஷ꞉	மூன்று பாதங்களையுடைய அப் புருடன்
ऊर्ध्व उदैत्	ஊர்த்⁴வ꞉ உதை³த்	உலகத்தின் குணதோஷங்களுக்கு வேறாய் மேம்பட்டவனாக இருக்கிறான்
अस्य	அஸ்ய	இப்புருடனுடைய
पादः	பாத³꞉	ஒருகூறு
इह	இஹ	இம் மாயையிலகண
पुनः	புன꞉	அடிக்கடி
अभवत्	அப⁴வத்	வெளிப்படுகின்றது
तथा	ததா²	அவ்வாறே

* साशनानशने, என்பது இருக்கிலும் எசுரிலும் பாடம்.

विष्वङ्	விஷ்வங்	பலவகை வடிவாய்
व्यक्रामत्	வ்யக்ராமத்	வியாபிக்கின்றது.
अशनानशने अभि	அஶநாநஶநே அபி	மற்றும், உண்ணல் முதலிய செய்கைகளையுடைய பிராணிகளாகவும், அவைகளில்லாத மலை, ஆறு முதலிய அசேதனங்களாகவும் உலகிற் பரந்தது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4.

பாதத்தின் றொடர்பற்றவனும், மிகுந்த வடிவமுள்ளவனும், மூன்று பாதங்களை யுடையவனுமாகிய இப்புருடன், அஞ்ஞான காரியத்தினின்றுந் தோன்றிய வடிவனுபிருந்தும், அதிலுள்ள குண தோடங்களுடன் றொடர்பற்று மேம்பட்டவனுயிருக்கின்றான். இவனுடைய யாது ஒரு கூறுண்டோ, அது, மாயையிற் றோன்றுகின்றது. அதாவது ஆக்க லழித்தல்களால் மறித்தும் மறித்தும் வருகின்றது எனபதாம். இவ்வுலகம் பரமான்மாவினது ஓர் கூறுந் தன்மை, "இவ்வனைத்தையும் யான் வியாபித்துள்ளேன், ஒரு கூறால் உலகம் நிலைத்திருக்கின்றது" எனப் பகவானுகிய கண்ணபிரானுலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மாயையினபாற் றோன்றிய பின்னரோ, தேவ, மநுட, பசு, பக்ஷி முதலிய வடிவத்தாற் பலவகையாய் வியாபித்திருக்கின்றனன். யாது செய்துகொண்டெனின்? பசி முதலியவைகளைக் குறியாகச் செய்கொண்டு நிறைந்திருக்கின்றனன். அவைகளை யுடைய சேதனசமுதாயமும்; அவைகளில்லாதனவாய மலை, யாறு முதலியவைகளும் என்ன, விருவகையாக உள்ளவாறுண்டாக்கி, இப்புருடனே பலவகையாய்த் தோற்றுமாறு செய்துகொண்டு வியாபித்தனன் எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ २उ ३ २३२उ ३ १ २

619. पुरुष एवेदꣳ सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् ।

१ २ ३ १ ३३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ २

पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-90-2.

புருஷ ஏவேதம் ஸர்வம் யத்பூதம் யச்ச பாவ்யம் ।
பாதோऽஸ்ய ஸர்வாபூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி ॥

அந்வயம்.

इदं, सर्वं, पुरुषः एव, यत्, भूत, च, यत्, भाव्यं, सर्वाभूतानि, अस्य,
पादः, अस्य, त्रिपात्, अमृतं, दिवि ॥

பதவுரை.

इदं	𑌇𑌦𑌂	(நிகழ் காலத்துள்ள) இவ்வுலகம்
सर्वं	𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂	அனைத்தும்
पुरुष. एव	𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌏𑌵	புருடனே யாகின்றான்
यत्	𑌯𑌤𑍍	யாது,
भूत	𑌭𑍂𑌤𑌂	இறந்த காலத்திற் றோன்றி யிருந்ததோ,
च	𑌚	மற்றும்,
यत्	𑌯𑌤𑍍	யாது,
भाव्य	𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂	வருங் காலத்திற் றோன்றுவதோ, அவ் வனைத்தும் புருடனே யாகின்றான்.
सर्वाभूतानि	𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿	முக்காலத்திலுள்ள சராசரப் பொருள்கள்
अस्य	𑌅𑌸𑍍𑌯	இப்புருடனுடைய
पाद्	𑌪𑌾𑌦𑌃	நான்காவது கூறும்.
अस्य	𑌅𑌸𑍍𑌯	இப் புருடனின்
त्रिपात्	𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍	மூன்று பாதங்களும் (மீந்த வடிவம்)
अमृत	𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂	மரணமற்றதாயிருந்து,
दिवि	𑌦𑌿𑌵𑌿	ஒளிவடிவத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு.—5

நிகழ் காலத்திய இவ்வுலகனைத்தும் புருடனே யாவன். சென்ற காலத்திற்றோன்றிய வுலகமும், வருங்காலத்திற் றோன்று முலகமுமாகிய அனைத்தும் புருடனே யாவன் நிகழ் காலத்திலுள்ள பிராணிகளனைத்தும் சராசர வடிவமாகிய புருடனுடைய கூறுகளானதே போன்று, போன கால, வருங்காலமென்னுமிருவகையாலானதுங் காணற்பாலது என்பது கருத்து அவ்விருவகையே விளக்கப்படுகின்றது '—இப் புருடனுக்கு மூன்று காலத்திலுள்ள பிராணிகளனைத்தும் நான்காவது கூறாகும். எஞ்சிய இப்புருடனுடைய முப்பாதமானதோ ? கேடிலாததாய்ப் பிரகாசமலிந்த சுயம் பிரகாச வடிவத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது ஈண்டு, நிலைத்திருக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. எப்போதும் " உண்மையானதும் அறிவானதும் அநந்த மற்றதும் பிரமமாம் " என்பதால் பிரமத்திற்கு இவ்வளவென்னுந் தன்மை யின்மையானால் பாதம் நான்கெனப் பகுத்தல் முடியாததாமாயினும், இவ்வுலகம் பிரம வடிவத்தை நோக்க மிக்கச் சிறியதாம் எனக்கூறும் வேட்கையாற் பாதங்களென்று உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டது என்பதுணர்க, (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २उ ३ १ २३ १२
620. *तावानस्य महिमा †ततो ज्यायाꣳश्च पूरुष ।
३ १२३ १ २र ३ १र २र ३ १२
उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-61-12.

தாவாநஸ்ய மஹிமா ததோ ஜ்யாயாம்ஶ்ச பூருஷ: ।
உதாம்ருதத்வஸ்யேஶாநோ யதந்நேநாதிரோஹதி ॥

அந்வயம்.

तावान्, अस्य, महिमा, पूरुष', ततः च, ज्यायान्, उत, अमृतत्वस्य, ईशानः, यत्, अन्नेन, अतिरोहति ॥

பதவுரை.

तावान्	தாவாந்	முக்காலத்திய வுலகங்கட்கும் பற்றுக் கோடாதல் முதலிய அவ்வளவுத்துமே
अस्य	அஸ்ய	இப் புருடனுடைய
महिमा	மஹிமா	ஆற்றல் விசேடமாம் (உண்மை வடிவமன்று)
पूरुष	பூருஷ:	உண்மையாகிய புருடனோ,
ततः च	ததஶ்ச	ஆற்றலெனனும், அம் மகிமையினின்றும்
ज्यायान्	ஜ்யாயாந்	மிக மேம்பட்டோனுவன்
उत	உத	மற்றும்,
अमृतत्वस्य	அம்ருதத்வஸ்ய	தேவத் தன்மைக்கு
ईशानः	ஈஶாந:	மாயை வாயிலாக இறைவனுவன்.
यत्	யத்	(யாதினுலெனின்?)
अन्नेन	அந்நேந	சீவர்களின் பயனுகிய நிமித்தத்தால்
अतिरोहति	அதிரோஹதி	காரணமாய் நிற்கும் நிலைமையை விட்டு உலகமாந் தன்மையை யடைகின்றனன், ஆதலின் என்க

* राताबानस्य, † अतो ज्याया என இருக்கும், எசுரு ஓதுகின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6

சென்ற காலத்திலிருந்ததும், நிகழ் காலத்திலிருக்கின்றதும், வரும் காலத்தி லுண்டாகுவதுமாய உலகம் முதலியவற்றிற்கு, யாதொரு ஆதாரனுதற் றன்மையுண்டோ, அது முதலிய வனைத்துமே இப்பரம புருடனுடைய ஆற்றல் விசேடமாம். அவனுடைய உண்மை வடிவமன்று உண்மையாகிய புருடனோ, அந்த மகிமைகளி னின்றும் மிக வியப்பானவன் என்பது பொருள் மற்றும், தனது மாயையால் தேவத் தன்மைக்கு இறைவனுவான் எனக் எக் காரணத்தால் பிராணிகளின் போக்கிய வடிவ அன்னமென்னு நிமித்தத்தால் காரணமாய நிற்கும் தனது அவத்தையை விட்டு, காணப்படும் உலகமாகின்ற அவத்தையை யடைகின்றானோ, அக் காரணத்தால், பிராணிகளினுடைய கரும போகத்தின் பொருட்டு, உலகமாய நிற்கு மவத்தை யுடன்பாடாதலின், இது அவனுடைய உண்மை நிலை அன்றென்பதுணர்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२

621. ततो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः ।

२ ३१र २र ३२उ ३१ २ ३२

स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ७ ॥

இருக்கு 10-6-5

ததோ விராடஜாயத விராஜோ அதி பூருஷ: ।

ஸ ஜாதோ அத்யரிச்யத பஶ்சாத்பூமிமதோ புர: ॥

அந்வயம்.

ततः, विराट्, अजायत, विराजो अधि, पूरुषः, जात, सः, अत्यरिच्यत, पश्चात्, भूमिं, अथो, पुरः ॥

பதவுரை.

ततः	தத:	அவ் வாதிபுருடனின்று
विराट्	விராட்	பிரமாண்டமாகிய உடம்பு
अजायत	அஜாயத	உண்டானது.
विराजो अधि	விராஜோ அதி	விராட், என்னும் அந்த தேகத்தின் கண்
पूरुषः	பூருஷ:	பரபுருடன் உள்ளவாறு தோன்றினன்.

जात स	ஜாத꞉ ஸ꞉	உற்பன்னமாகிய அப் புருடன்
अत्यरिच्यत	அத்யரிச்யத	விராட்டினின்றும் வேறான தேவ, மனுட பட்சிகளாயினன்
पश्चात्	பஸ்சாத்	பின்னர்,
भूमि	பூமிம்	பூமியை யுண்டாக்கினன்
अथो	அதோ	பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னர்
पुर	புர꞉	பிராணிகளின் தேகத்தை யுண்டாக்கினன்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7

இக் கண்டத்தின் நான்காவது மந்திரத்திற் கூறிப்போந்த "பல்லுருவாய் வியாபித்தனன்" என்னும் பொருளே ஈண்டும் விரிக்கப்படுகின்றது — அப் பரம புருடனிடத்தினின்று விராட்டெனனும் பிரமாண்டமாகிய வுடம்பு உண்டானது பலவகைப் பொருள்கள் இதில் விளங்கப்படுதலின் இது விராட் எனப்பட்டது பின்னர், விராட்டெனனும் அந்தத் தேகத்தையே அதிகரணமாகக்கொண்டு அவ்வுடம்பை அபிமானிப்பவனாகிய ஒரு புருடன் றோன்றினன் வேத முடிகளினாற்றானு முணரப்படும் அத்தகைய இவனே பரமானமாவாவன் அவனே பல வுருவமாயப் புகுந்து பிரமாண்டத்தை யபிமானிக்கும் தேவதையாகிய சீவானமாவும் ஆயினன் இவைகள் அதாவண வேதத்தினுடைய உத்தரதாப நீய வுபநிடதத்தில் மிக வெளிப்படையாயக் கூறப்படுகின்றன" அஃது வருமாறு:—அத்தகைய இவன் மாயையினாலே பூதங்களையும், இந்திரியங்களையும், விளங்குகின்ற தேவதைகளையும், கோசங்களையுஞ் சிருட்டித்துப் புகுந்துகொண்டு, மூடன், மூடன், (சீவன் சீவன்) என வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனன்" எனபதாம். உண்டாகிய அவ் விராட் புருடன், விராட்டினும் வேறான, தேவர், மனிதர், விலங்கு முதலியவைகளாயினன் தேவர்கள் முதலிய சீவத்தன்மையை யடைவதன் முன்னர் பூமியை யுண்டாக்கினன் ஈண்டுப் பூமியை யுண்டாக்கினன் எனபது ஏனைய உலகங்களையு முண்டாக்கினன் என்பதை யுணர்த்தி நின்றது, பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னர் அவர்களுடைய தேகங்களை யுண்டாக்கினன் எழுவகைத் தாதுக்களால் நிறைந்திருத்தலின் உடம்பு புரியெனப்பட்டது.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २ ३ १र २र

622. *मन्ये वां द्यावापृथिवी सुभोजसौ ये अप्रथेथाममितमभियोजनम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २

द्यावापृथिवी भवतꣳ स्योने ते नो मुञ्चतमꣳहसः ॥ ८ ॥

அதா—4-26-1.

மந்யே வாம் த்யாவாப்ருதிவீ ஸுபோஜஸௌ யே அப்ரதேதாமமித
[மபியோஜநம் ।

த்யாவாப்ருதிவீ பவதம் ஸ்யோநே தே நோ முஞ்சதமம்ஹஸ: ॥

அந்வயம்

हे द्यावापृथिवी! वा, सुभोजसौ, मन्ये, अमित, योजनं, अभ्यप्रथेथां,

हे द्यावापृथिवी!, स्योने, भवतं, ये ते, न·, अहस , मुञ्चतम् ॥

பதவுரை

हे द्यावापृथिवी!	ஹே த்யாவாப்ருதிவீ!	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவதைகளே!
वां	வாம்	உங்களிருவரையும்
सुभोजसौ	ஸுபோஜஸௌ	எம்மை இனிது பாதுகாக்கத் தக்கார்களென
मन्ये	மந்யே	யான் உணர்கின்றேன்.
अमितं	அமிதம்	(நீவிர்) அளவற்ற
योजनं	யோஜநம்	தன முதலியவைகளை
अभ्यप्रथेथां	அப்யப்ரதேதாம்	யாண்டும் விருத்தி பண்ணுவீர்களாக.
हे द्यावापृथिवी!	ஹே த்யாவாப்ருதிவீ!	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்களே! (நீவிர் எமக்கு)
स्योने	ஸ்யோநே	சுக வடிவாளர்களாக
भवतं	பவதம்	ஆவீர்களாக.
ये ते	யே தே	எவ வானுலக மண்ணுலகங்கள் உள்ளனவோ, அவைகள்
न.	ந:	எங்களைப்
अंहस.	அம்ஹஸ:	பாவங்களினின்றும்
मुञ्चतं	முஞ்சதம்	விடுவிப்பனவாகுக

* मन्ये वाद्यावा.. मभिता योजनानि प्रतिष्ठ द्यभवतं वसूना ते नो என்பது அதர்வணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8 வாமதேவர் ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்கட்கு அபிமானிகளான தேவர்காள்! உங்களிருவரையும் இனிது எம்மைப் பரிபாலிக்கத் தக்கவாகவென்று யானுணர்கின்றேன். வானுலக மண்ணுலகங்களுக்குரிய தேவர்காள்! நீவிர் அளவற்ற தனம் முதலியவைகளை மிக விருத்தி பண்ணுவீர்களாக. வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்காள்! நீவிர் எங்களுடைய சுக காரியத்தில் தோற்றுவீர்களாக. அவ் வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்கள் எங்களைப் பாவங்களினின்று நீக்குவார்களாக என்பதாம். (8)

குறிப்பு — யோஜனம், என்பது தனம்.

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

623. हरी त इन्द्र श्मश्रूण्युतो ते हरितौ हरी ।

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

तन्त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥ ९ ॥

ஹரீ த இந்த்ர ஶ்மஶ்ரூண்யுதோ தே ஹரிதௌ ஹரீ |

தந்த்வா ஸ்துவந்தி கவய: புருஷாஸோ வநர்க்வ: ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, श्मश्रूणि, हरी, उतो, ते, हरी, हरितौ, वनर्गवः, कवय., पुरुषासः, तं, त्वा, स्तुवन्ति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	உனது
श्मश्रूणि	ஶ்மஶ்ரூணி	மீசை தாடிகள்
हरी	ஹரீ	பசுமைநிற முடையனவாம்.
उतो	உதோ	மற்றும்,
ते	தே	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகள்
हरितौ	ஹரிதௌ	பசுமைநிற முடையவைகள்.
वनर्गव	வநர்க்வ:	கோக்களிடத்து, அல்லது, மறைமொழிகளின்கண் அன்புள்ள
कवय.	கவய:	நுண்ணுணர்வுடையோர்களான

पुरुषासः	புருஷாஸ:	புருடாகள்,
तं	தம்	கீர்த்தியுள்ள, அத்தகைய
त्वा	த்வா	உன்னைத்
स्तुवन्ति	ஸ்துவந்தி	துதிக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9.

உன்னுடைய வீசைகளுந் தாடிகளும் சோமரச மருந்தலாற் பசுமை நிறமுடையனவாம் அவ்வாறே, "இந்திரனது தாடி வீசைகள் பசுமை நிறங்களால் மூடியுள்ளன" என மறையுங் கூறுகின்றது. மற்றும், உன்னுடைய குதிரைகளும் பசுமை நிறமுடையனவாம் கோக்களை வழிபடுகின்ற மேதாவிகள், அல்லது, மறைமொழியிலன்புள்ள மேதாவிகள் எனனும் புருடாகள், அத்தகைய உன்னைத் துதிக்கின்றார்கள் எனபதாம் இம்மந்திரம் அதாவணத்திற் சிறிது பாட பேதத்தை யுடையது. (9)

மந்திரம் 10.

624. यद्वर्चो हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गवामुत ।
सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा संसृजामसि ॥ १० ॥

யத்வர்சோ ஹிரண்யஸ்ய யத்வா வர்சோ கவாமுத ।
ஸத்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ வர்சஸ்தேந மா ஸம்ஸ்ருஜாமஸி ॥

அந்வயம்

हिरण्यस्य, यत्, वर्चः, वा, गवां, यत्, वर्चः, उत, सत्यस्य, ब्रह्मणः, वर्चः तेन, मा, ससृजामसि ॥

பதவுரை.

हिरण्यस्य	ஹிரண்யஸ்ய	இனியது செய்யும் இரமணீயத்தனத்திற்கு
यत्	யத்	யாதொரு
वर्चः	வர்ச:	காந்தியுண்டோ,
वा	வா	மற்றும்,
गवां	கவாம்	கோக்கட்கு
यत्	யத்	யாதொரு

वर्च	வர்ச்ச:	காந்தியுண்டோ,
उत	உத	இன்னும்
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	உண்மையாகிய
ब्रह्मण·	ப்ரஹ்மண:	{ வேதத்திற்கு, அல்லது, பிரமத்திற்கு
वर्च·	வர்ச்ச:	யாதொரு காந்தியுண்டோ,
तेन	தேந	அதனோடு (அவைகளை)
मा	மா	எம்மை (யாம்)
ससृजामसि	ஸம்ஸ்ருஜாமஸி	{ கூடுமாறு (அடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

இனியதைச் செய்யும் இரமணீயமென்னும் திருநாமமுள்ள தனக்கு யாதொரு காந்தி யிருக்கின்றதோ, அல்லது, இப்பெயருள்ள கோக்கட்கு யாதொரு காந்தி யுண்டோ, மற்றும், அனைவராலும் உடன்பட்ட பிரமத்திற்கு யாதொரு, காந்தியுண்டோ அவைகளோடு கூடுமாறு (அவைகளை யடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம். யாங்கள் தன்முடையோர்களாயும், கோக்களுடையோர்களாயும், கலவி யுடையோர்களாயும் ஆவோமாக என்பது உட்கிடை. (10)

மந்திரம் 11.

625. सहस्तन्न इन्द्र दद्ध्योज ईशे ह्यस्य महतो विरप्शिन् ।
क्रतुन्न नृम्णꣳ स्थविरञ्च वाजं वृत्रेषु शत्रून्त्सहना कृधी नः ॥

ஸஹஸ்தந்ந இந்த்ர தத்த்யோஜ ஈசே ஹ்யஸ்ய மஹதோ விரப்சிந் |
க்ரதுந்ந ந்ருமணம் ஸ்தவிரஞ்ச வாஜம் வ்ருத்ரேஷு சத்ரூந்த்ஸஹநா
[க்ருதீ நঃ ||

அந்வயம்.

हे विरप्शिन्!, इन्द्र!, सहः, तत्, ओज·, नः, दद्धि, हि, अस्य, महत·, ईशे, नः, क्रतुं न, नृम्णं, च, स्थविरं, वाजं, कृधि, न, शत्रून्, वृत्रेषु, सहना ॥

பதவுரை.

हे विरप्शिन्!	ஹே விரப்ஶிந்!	துதிப்போர்கட்கு ஆசி மொழி கூறுவோய்!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
सह	ஸஹ:	பகைவரை யடக்குதற் குரிய
तत्	தத்	அத்தகைய கீர்த்தியுள்ள
ओज	ஓஜ:	(உனது) ஆற்றலை,
नः	ந:	எங்கட்கு
दद्धि	தத்தி	கொடுப்பாயாக.
हि	ஹி	ஏனெனின்? நீ
अस्य महतः	அஸ்ய மஹத:	இப் பேராற்றலுக்கு
ईशे	ஈஶே	இறைவனுகின்றாய். ஆதலின் எனக.
न	ந:	(மற்றும்) எங்கட்கு
क्रतुं न	க்ரதும் ந	வேள்வியைப் போன்று
नृम्णं	ந்ரும்ணம்	தனத்தையும்
च	ச	மற்றும்,
स्थविरं	ஸ்தவிரம்	மிகப் பெரிய
वाज	வாஜம்	வன்மையையும்
कृधि	க்ருதி	(உண்டாகச்) செய்வாயாக. அவ்வாறே,
न	ந:	எங்களுடைய
शत्रून्	ஶத்ரூந்	சத்துருக்களை வாட்டுதற்குரிய
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	உபாயங்களைத் தேடும் விஷயத்தில்
सहना	ஸஹநா	அநுகூலஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11

இனிய ஆசிமொழி கூறும் இந்திர! பகைவர்களை யடக்கத்தக்க உனது ஆற்றலை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக யாதினுலெனின்? நீ, இப் பேராற்றலுக்கு இறைவனுகின்றா யாதலி னெனக. இந்திர! நீ எங்கட்கு வேள்வியைப் போல் தனத்தையும், மிகச் சிறந்த வலிய பெருக்கத்தையுங் கொடுப்பாயாக. மற்றும், எங்களுடைய சத்துருக்களை யடக்கு முபாய விஷயத்தில் எமக்கு அநுகூலஞ் செய்வாயாக. (சத்துருக்களை யடக்கத்தக்க உபாயத்தைச் செய்வாயாக என்பதாம்) (11)

விசேடமாய வெளிப்பட்ட ஆசிமொழி யுடையான 'விரப்சீ' என்னப்படுவன,

மந்திரம் 12.

३१२ ३१२ ३२३ १ २ ३ २ ३ १ २
626. सहर्षभाः सहवत्सा उदेत विश्वा रूपाणि बिभ्रतीर्द्व्यूध्नीः ।
३२ ३ २३१ २ ३ २ ३१२ २२ ३ २ ३१२
उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपस्सुप्रपाणा इहस्त ॥ १२ ॥

𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌉𑌦𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌧𑍍𑌨𑍀𑌃 ।
𑌉𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑌯𑌂 𑌵𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌮𑌾 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌾 𑌇𑌹𑌸𑍍𑌤 ॥

அந்வயம்.

(हे गावः!,) विश्वा, रूपाणि, बिभ्रतीः, सहर्षभाः, सहवत्साः, द्व्यूध्नीः, उदेत, उरुः, पृथु, अय, लोकः, वः, अस्तु, इह, इमाः आपः, सुप्रपाणाः स्त ॥

பதவுரை.

(हे गाव!)	(𑌹𑍇 𑌗𑌾𑌵𑌃!)	(கோக்களே! நீங்கள்)
विश्वा	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾	எல்லா
रूपाणि	𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿	உருவங்களையும்
बिभ्रती	𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀𑌃	தாங்கிக் கொண்டவர்களாயும்
सहर्षभा.	𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃	இடபங்களோடு கூடினவர்களாயும்
सहवत्सा	𑌸𑌹𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃	கன்றுடன் கூடினவர்களாயும்
द्व्यूध्नीः	𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌧𑍍𑌨𑍀𑌃	இருவகையான மடிகளையுடையவர்களாயும்
उदेत	𑌉𑌦𑍇𑌤	திருவுடையார்களாயும் வருவீர்களாக
उरु.	𑌉𑌰𑍁𑌃	நீண்டு
पृथु.	𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃	விரிந்துள்ள
अय लोक:	𑌅𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌃	இவ்வுலகம்
व	𑌵𑌃	உங்கணிமித்தமாய்
अस्तु	𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	ஆகுக.
इह	𑌇𑌹	இப் பூமியில்
इमा आप	𑌇𑌮𑌾 𑌆𑌪𑌃	இந்த நீர்
सुप्रपाणा	𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌾𑌃	இன்புடன் மிக அருந்தத் தக்கதாய்
स्त	𑌸𑍍𑌤	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12.

இடங்களோடும், கன்றுகளோடும் கூடின கோக்களே! நீங்கள் ட களில் இருவகை மடிகளையுடையவர்களாயும், பலவகை வடிவங்களை ப களாயுமாகி, ஐசுவரியங்களை நிறையக்கொண்டு வருவீர்களாக இவ் விரிந்த இவ்வுலகம் உங்களுடையதாக இருக்குக இந்த நீர் இ (இவ்விடத்தில்) இனிது பாதுகாக்கத் தக்கதாகுக. அதாவது நீங்க மையராயத் தழைத்தோங்கி வாழ்வீர்களாக என்பதாம்.

குறிப்பு —ரண்டு மூலத்தில், உரு, பிருது, என்னும் இருசொ நீளம், விரிவு, கூறப்பட்டன

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—
பதினான்கு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள்:—1, அக்கினி. பவமானர், சோமம் 2, சூரிய தம்:—2, சக்தி 3, திருஷ்டுப் 1, 4, 14, காயத்திரி. சுரம் —1, கிஷ தைவதம் 1, 4, 14, ஷட்சம் இருடிகள் ஆண்டாண்டு கூறப்பட்டு

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ २ ३ २ १२
627. अग्न आयूंषि पवस आसुवोर्जमिषञ्च नः ।
२ १ २ ३ १ २
आरे बाधस्व ॥ १ ॥

இருக்கு 9-

அக்ந ஆயூம்ஷி பவஸ ஆஸுவோர்ஜமிஷஞ்ச ந: |
ஆரே பாதஸ்வ துச்சுநாம் ||

அந்வயம்

हे अग्ने!, आयूषि, पवसे, न, ऊर्ज, च, इष, आसुव, दुच्छुना, आरे, बाधस्व ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ
आयूषि	ஆயூம்ஷி	எமது, ஆயுட்களை, அல்லது, அன்னங்களை
पवसे	பவஸே	விருத்தி பண்ணுகின்றாய.
न.	ந:	எங்களுடைய
ऊर्ज	ஊர்ஜம்	அன்னரசத்தாலுண்டாகும் வன்மையையும்
च	ச	மற்றும்,
इष	இஷம்	அன்னத்தையும்
आसुव	ஆஸுவ	ஒருமுகமாய ஏவுவாயாக.
दुच्छुना	துச்சுநாம்	தீயதான நாயைப் (தூரத்துவது) போன்ற இராக்கதர்களைத்
आरे	ஆரே	தூரமாகவே
बाधस्व	பாதஸ்வ	வருத்தப்படுத்துவாயாக(ஒதுக்குவாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இரண்டு—1 வைகானஸ ரிஷி.

பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ, எங்களுடைய ஆயுட்களை, அல்லது, இப்பொழுதுள்ள அன்னங்களை விருத்தி பண்ணுவாயாக. அதாவது அன்ன ரசமும் (பலமும்) அன்னமும் ஒருமுகமாய எங்கட்கு, வருமாறு செய்வாயாக என்பதாம். மற்றும், எங்களிடமிருந்து இராக்கதர்களைத் தூரமாகவே (நிர்மூலமாக) செய்வாயாக என்பதாம். (1)

மண்டு, முதலத்தில 'துச்சுநாம்' என்பது இராக்கதர் பெயராம்.

மந்திரம் 2.

३ २ ३१ २ ३ २र ३१२ ३१२ ३ १ २
328. विभ्राड् बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविहुतम् ।
१२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १र २र
वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना *प्रजाः पिपर्त्ति बहुधा विराजति ॥

இருக்கு 10-107-1, யஜுர் 33-30

விப்ராட் ப்ருஹத்பிபது ஸோம்யம் மத்வாயுர்தத்யஜ்ஞபதாவவி [ஹுதம் ।

வாதஜூதோ யோ அபிரக்ஷதி த்மநா ப்ரஜா: பிபர்த்தி பஹுதா [விராஜதி ॥

அந்வயம்.

विभ्राड्, यज्ञपतौ, अविहुतं, आयुः, दधत्, सोम्य, बृहत्, मधु, पिबतु, य, वातजूतः, त्मना, अभिरक्षति, प्रजा, पिपर्त्ति, बहुधा विराजति ॥

பதவுரை.

विभ्राड्	விப்ராட்	விசேடமாயப் பிரகாசிக்கும் சூரியன்,
यज्ञपतौ	யஜ்ஞபதௌ	வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்
अविहुतं	அவிஹுதம்	இடையூறின்றிய
आयुः	ஆயு:	ஆயுளை, அல்லது, அன்னத்தை
दधत्	தததத்	நிலைநாட்டியபின்
सोम्यं	ஸோம்யம்	சோமத்தினாலாகிய
बृहत्	ப்ருஹத்	சிறந்த
मधु	மது	மதுவை
पिबतु	பிபது	அருந்துவானாக
य.	ய:	யாதொரு சூரியன்
वातजूतः	வாதஜூத:	இராசிச் சக்கரத்தைச் செலுத்தும் வாயுவால் செலுத்தப் பெற்றோனாய்,
त्मना	த்மநா	தானாகவே
अभिरक्षति	அபிரக்ஷதி	கிரணத்தால் உலகனைத்தையுங் காப்பாற்றுகின்றானோ,

* प्रजाः पुपोष, என்பது இருக்கு.